Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΑΡ. 184

KIM NOVAK

Σ' αὐτὸ τὸ τεῦχος:
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΟΝ

Η ΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑΣ ΣΤΗ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΟΥΖΙΝΑ

■ 'Η σύγχρονη ζωὴ κι' ὁ γρήγορος ρυθμός της μᾶς ὑποχρεώνουν ὅλο καὶ πιὸ πολὺ νὰ ἁπλοποιοῦμε τὸν τρόπο τῆς ζωῆς μας. Γι' αὐτὸ πολλὲς οἰκογένειες ἔχουν υἱοθετήσει τὴν κουζινατραπεζαρία, πού, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν οἰκονομία χώρου, παρουσιάζει καὶ οἰκονομία χρόνου, πράγμα ἀκόμα πιὸ πολύτιμο. 'Η κουζινοτραπεζαρία αὐτὴ πρέπει νὰ εἶναι ὄχι μόνο πρακτική, ἀλλὰ ἄνετη καὶ κοιλαΐσθητη. Παρακάτω σᾶς δίνουμε τέσσερες πρακτικὲς λύσεις στὸ ζήτημα αὐτό, ἀπὸ τὶς ὁποῖες πιστεύουμε ἐκείνη ποὺ ταιριάζει καλύτερα στὴν κουζίνα σας, ἀνάλογα μὲ τὶς διαστάσεις της καὶ τὸν ἀριθμὸ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας.

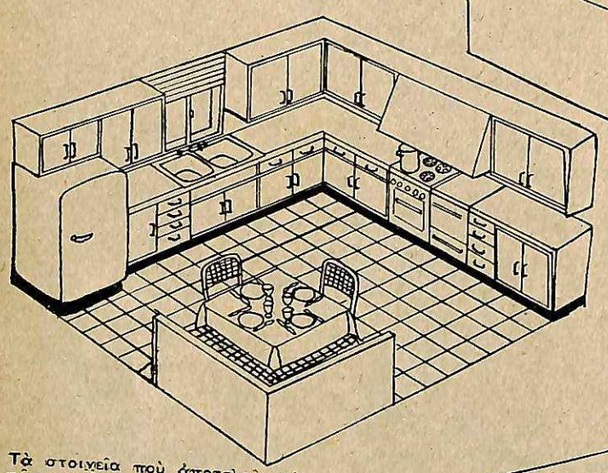

Τὰ στοιχεῖα ποὺ ἀποτελοῦν τὸ συγκρότημα ντουλαπιῶν στὰ ὁποῖα τοποθετοῦμε τὰ σκεύη, τὸ συγκρότημα τοῦ νεροχύτη, τῆς κουζίνας κλπ. καταλαμβάνουν δυὸ τοίχους τοῦ δωματίου ἀπὸ ὀρθὴ γωνία. Ἐκεῖ θὰ τοποθετήσετε ἕνα ξύλινο καναπὲ μὲ μοκετόσκεπα σὲ χρώματα ζωηρὰ καὶ τὸ τραπέζι σὲ τρόπο ποὺ νὰ σχηματίζουν ὀρθὴ γωνία μὲ τὸν τοῖχο. Δὲ θὰ χρειαστῆτε παρὰ δυὸ μόνο καθίσματα σ' ἕνα τραπέζι γιὰ τέσσερα πράσωπα.

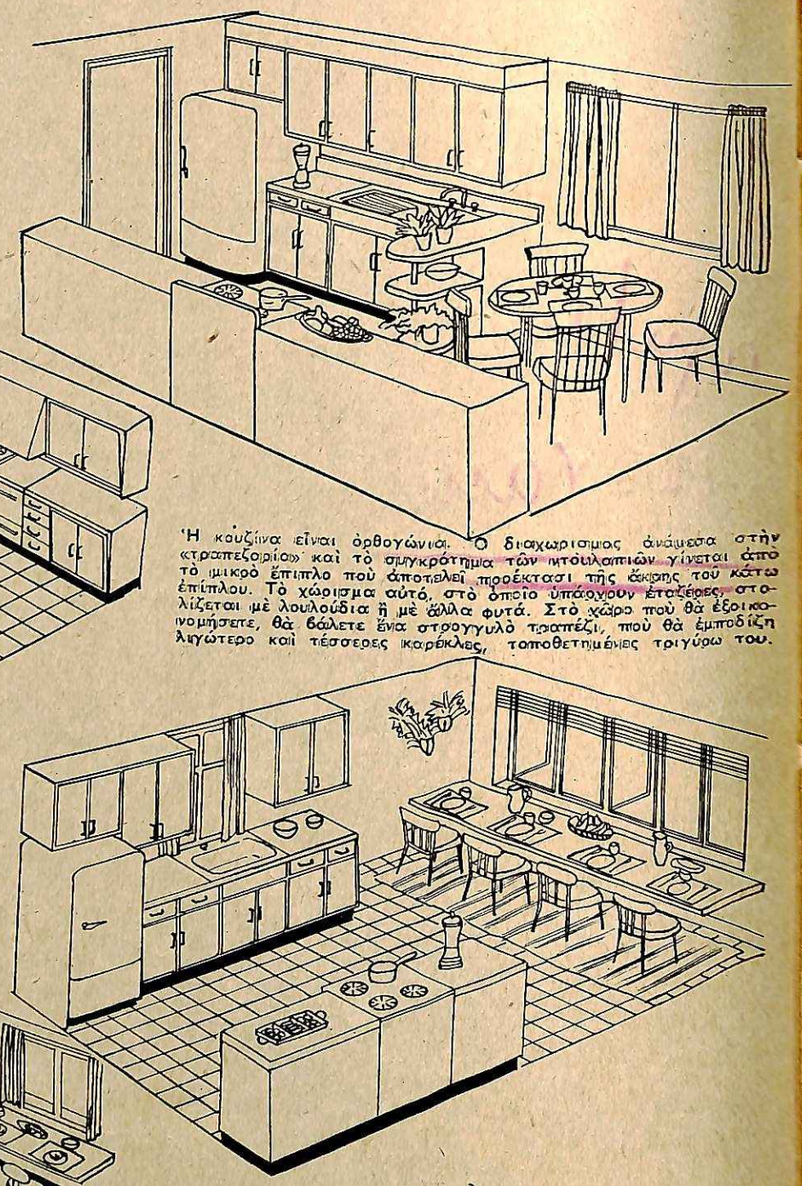

'Η κουζίνα εἶναι ὀρθογώνια. Ὁ διαχωρισμὸς ἀνάμεσα στὴν «τραπεζαρία» καὶ τὸ συγκρότημα τῶν ντουλαπιῶν γίνεται ἀπὸ τὸ μικρὸ ἔπιπλο ποὺ ἀποτελεῖ προέκταση τῆς ἄκρης τοῦ κάτω ἐπίπλου. Τὸ χώρισμα αὐτό, στὸ ὁποῖο ὑπάρχουν ἐτοιμόρες, στολίζεται μὲ λουλούδια ἢ μὲ ἄλλα φυτά. Στὸ χῶρο ποὺ θὰ ἐξοικονομήσετε, θὰ βάλετε ἕνα στρογγυλὸ τραπέζι, ποὺ θὰ ἐμποδίζη λιγώτερο καὶ τέσσερες καρέκλες, τοποθετημένες τριγύρω του.

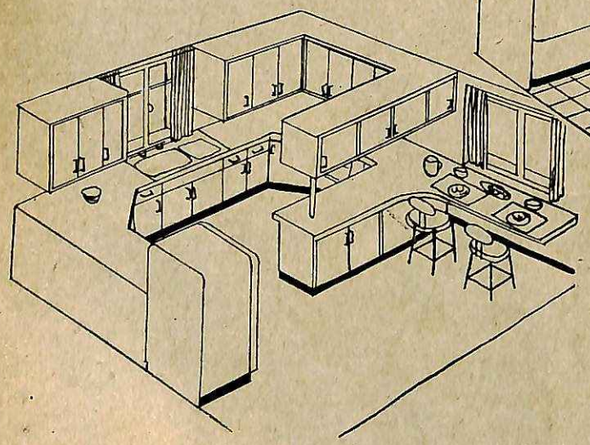

'Εδῶ ἔχουμε μιὰ πολὺ μεγάλη κουζίνα καὶ γι' αὐτὸ ὁ χωρισμὸς τῆς «τροπεζοιρίσιος» καὶ τῆς «κουζίνας» εἶναι ἐμφανέστατος. 'Ο χωρισμὸς γίνεται μὲ ντουλάπια στὴ σειρά. Μετοξὺ τοῦ ἑπάνω καὶ τοῦ κάτω συγκροτήματος ἔχει ἀφεθῆ διάστημα ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἡ νοικοκυρὰ θὰ περάση τοὺς δίσκους καὶ τὰ πιάτα. Τὸ κάτω συγκρότημα ντουλαπιῶν σκεπάζεται μὲ μιὰ ἐπίπεδη ἐπιφάνεια ποὺ περιφέρει μπροστὰ ἀπὸ τὸ παράθυρο. 'Η ἐπίπεδη αὐτὴ ἐπιφάνεια —κυκλικὰ καμμένη στὸ ἐμπρόσθιο μέρος— ἔχει ἐπενδυσει ἀπὸ μιὰ πλαστικὴ ὕλη ποὺ νὰ μπορῆ νὰ πλένεται. Τρεῖς καρέκλες ἢ τρία τσιμπουρὲ συμπληρώνουν τὴν ἐπίπλωσι. 'Η διάταξις αὐτὴ εἶναι ἰδεώδης ὅταν ἔχετε παιδιά, ποὺ τρώνε πολλὲς φορὲς χωριστά. Στὸ δεξιὸ σχέδιο βλέπετε μιὰ κουζίνα ποὺ τὰ ποιράθυρά της πιάνουν μιὰ ὁλόκληρη πλευρὰ τοίχου καὶ βλέπουν ἔξω στὸν κῆπο. Μπορεῖτε λοιπὸν νὰ ἐπωφεληθεῖτε ἀπὸ τὴν προνομιοῦχο αὐτὴ διάταξι. Τοποθετοῦμε ἐπίσης μιὰ ἐπίπεδη ἐπιφάνεια σὰν τραπέζι, κατὰ μῆκος τῶν ποιραθύρων. 'Η ἐπιφάνεια αὐτὴ ἐπενδύεται μὲ μιὰ πλαστικὴ ὕλη ζωηροῦ χρώματος. Τέσσερες μικρὲς καρέκλες, ποὺ μιὰ πιάνουν λίγο χῶρο, νὰ εἶναι ὅμως ἀνατομικές, τοποθετοῦνται μπροστὰ κατὰ τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ. Μετὰ τὸ φαγητὸ σπρώχνονται ἀπὸ κάτω ἀφήνοντας μόνο τὴ ράχη τους ἀπ' ἔξω καὶ συνεπῶς μεγιολύτερο χῶρο διοθέσιμο. 'Ο μεγιστος διοθέσιμος χῶρος, τὸ ἄφθονο φῶς καὶ ἡ εὐχάριστη ἐντύπωσι, εἶναι οἱ τρεῖς ἰδιότητες αὐτῆς τῆς κουζινοτραπεζαρίας.

ΕΤΟΣ 8ον ✧ 6–19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1957
ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 184 ✧ ΤΙΜΗ ΔΡΧ 6

Η ΓΥΝΑΙΚΑ
ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ
15ΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

'Αρχισυντάκτης : ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Πανεπιστημίου άρ. 34
Τηλ. Γραφείων 614-047, Τυπογραφ. 36-555

ΜΙΑ, ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ ΤΟ ΚΑΛΟ ΣΑΣ

ΑΣΦΑΛΩΣ ὁ τύπος αὐτὸς θὰ ἔχη τύχει σὲ πολλὲς ἀπὸ σᾶς: εἶναι ἐκείνη «ποὺ θέλει τὸ καλό σας».

Εἶναι καλή, πολὺ καλή. Δὲν θὰ τὴ δυσαρεστοῦσε νὰ σπάζατε τὸ πόδι σας, γιὰ νὰ ἔχη τὴν εὐχαρίστησι νὰ σᾶς φέρη πορτοκάλια στὴν κλινική. Θὰ ἦταν γοητευμένη ἂν τυχὸν εἴχατε οἰκογενειακὲς δυστυχίες, γιὰ νὰ μπορέση νὰ σᾶς παρηγορήση.

Δὲν ἀγνοεῖ, ἄλλωστε, κι' ἡ ἴδια τὸ μεγαλεῖο τῆς ψυχῆς της καὶ θὰ τὴν ἀκούσετε πολλὲς φορὲς νὰ λέη: «Εἶμαι, βλέπεις, καλή, καλὴ μέχρις ἀνοησίας. Καὶ μήπως μοῦ τὸ ἀναγνωρίζουν;»

Κι' αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια. 'Εκεῖνοι γιὰ τοὺς ὁποίους ἔδειξε τὴ μεγαλύτερη φροντίδα εἶναι ἀκριβῶς αὐτοὶ ποὺ τὴν ἀποφεύγουν ὅσο πιὸ πολὺ μποροῦν.

Νά ἕνα παράδειγμα: Παίρνει στὸ σπίτι της ἕνα ὀρφανὸ κορίτσι. «Νὰ μὲ βοηθάη καὶ λίγο στὶς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ. 'Εγὼ πάλι θὰ τὸ κυττάξω. Δὲν τοῦ ζητάω καὶ πολλὰ πράγματα, τί λέτε;» τὴν ἀκοῦτε νὰ σᾶς λέη.

"Υστερα ἀπὸ λίγες ἑβδομάδες, τὸ φτωχὸ ὀρφανὸ ποὺ μάζεψε «ἀπὸ κοιλωσύνη» της, μεταμορφώθηκε σὲ μιὰ ὑπηρέτρια χωρὶς μισθό, ποὺ ἔκανε στὸ σπίτι της τὶς πιὸ βαρειὲς δουλειὲς κι' ἔπρεπε ἐπὶ πλέον, σὲ κάθε εὐκαιρία, νὰ ἐκδηλώνη τὴν εὐγνωμοσύνη της πρὸς τὴν εὐεργέτιδά της. "Επειτα, μιὰ μέρα, ἡ ὀρφανὴ κοπέλλα ζητάει μ' ὅλη τὴν εὐγένεια νὰ φύγη. Μιὰ ἄλλη κυρία, γειτόνισσα, ποὺ εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ προσέξη τὴν καλὴ διαγωγὴ τοῦ κοριτσιοῦ καὶ νὰ τὸ λυπηθῆ γιὰ τὰ ὅσα τραβοῦσε, τῆς εἶχε προτείνει νὰ τὴν πάρη ντοντὰ τῶν παιδιῶν της, μὲ καλὸ μισθό, ἰδιαίτερο δωμάτιο καὶ μὲ τὴν προοπτικὴ νὰ τὴν ποῦν κι' αὐτὴν μιὰ μέρα «δεσποινίδα». 'Η προστατευομένη τῆς κυρίας μὲ τὴ μεγάλη καρδιὰ φαίνεται πὼς εἶχε «παλιοχαρακτήρα», γιατὶ δὲν ἐδίστασε νὰ δεχτῆ τὴν προσφορὰ ποὺ τῆς ἔγινε καὶ ἐγκατέλειψε τὴν προστάτιδά της χωρὶς ἕνα δάκρυ. «Πάει, δὲν εἶναι νὰ κάνης ποτὲ καλὸ στὴ ζωή σου!», θὰ ἀκούσετε νὰ λέη ἡ ἀγαθὴ ψυχή.

Εὐτυχῶς μένει σ' αὐτὴ τὴν ἐπανορθώτρια κάθε ἄδικου ἡ δυνατότητα ν' ἀσκήση τὸ ταλέντο της μέσα στοὺς κόλπους τῶν οἰκογενειῶν μὲ τὶς ὁποῖες σχετίζεται. «Πῶς, ἀγαπητή μου; 'Ο ἄνδρας σου δὲν θέλει νὰ σοῦ ἀγοράση μαντό; Καὶ κάθεσαι; Γιὰ πές του, πόσα ξόδεψε αὐτὸς μὲ τοὺς φίλους του στὴν ταβέρνα; 'Εγὼ ἂν ἤμουν δὲν θὰ τὸ ἀνεχόμουνα...». Μιὰ φιλονεικία γεννήθηκε ἀνάμεσα σὲ δυὸ φίλες; Πρώτη καὶ καλύτερη νὰ μεσολαβήση. Κι' εἶναι βέβαιο ἑκατὸ τοῖς ἑκατὸ ὅτι ἡ μεσολάβησή της θὰ μετατρέψη τὴν ἁπλὴ φιλονεικία σὲ καυγὰ τρικούβερτο, ἂν ὄχι σὲ τραγωδία: «'Αὐ' ἔπρεπε νὰ τὸ περιμένω!» θὰ σᾶς πῆ. «'Εν πάση περιπτώσει ἔχω ἥσυχη τὴ συνείδησί μου. "Εκανα ὅ,τι μποροῦσα...»

'Ο Θεὸς νὰ σᾶς φυλάη νὰ μὴ τὴν συναντήσετε στὸ δρόμο σας.

Κανονίστε τὶς ὑποθέσεις σας μονάχες σας. "Οσο ἄσχημα κι' ἂν τὰ καταφέρετε, θὰ πρέπει νὰ εἴσαστε εὐχαριστημένες γιατὶ τὸ κακὸ ποὺ θὰ σᾶς ἔκανε «αὐτὴ ποὺ θέλει τὸ καλό σας», θὰ ἦταν πολὺ χειρότερο.

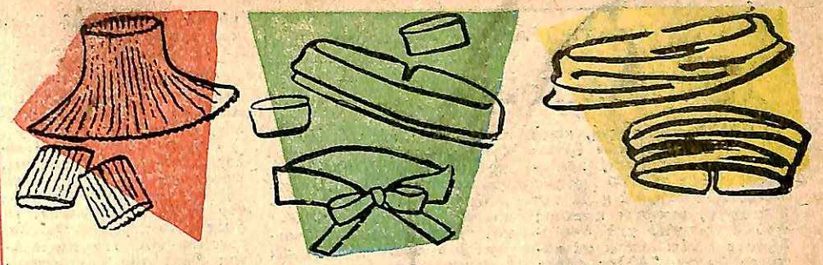

ΑΝΑΝΕΩΣΕΤΕ ΤΗΝ ΓΚΑΡΝΤΑΡΟΜΠΑ

Α

■ Σήμερα περισσότερο ἀπὸ ἄλλοτε ἡ γυναίκα πρέπει νὰ φροντίζη τὴν ἐμφάνισί της ἀλλὰ καὶ τώρα ἴσως περισσότερο ἀπὸ ἄλλοτε εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ προσέχη τὴν οἰκονομία της. Κι' ἂν εἶναι λίγο δύσκολο ἐκ πρώτης ὄψεως νὰ συνδυασθοῦν αὐτὰ τὰ δυό, ἐν τούτοις εἶναι κατορθωτὸ μὲ λίγη θέλησι καί... διαφώτισι! Σᾶς δίνουμε ἕνα ἴσιο ἁπλὸ φόρεμα ποὺ μπορεῖ μὲ διάφορα ἀξεσουὰρ νὰ τὸ παρουσιάσετε γιά... τέσσερα! "Η νὰ γαρνίρετε ἕνα παλιὸ καὶ νὰ τὸ παρουσιάσετε γιὰ καινούργιο! Α. Τὸ φόρεμα αὐτὸ εἶναι σὲ ἴσια γραμμὴ φουρό. Δυὸ πένσες σφίγγουν τὴ μέση, ἔχει μανικοκόλλησι χαμηλὴ καὶ ντεκολτὲ ἴσιο. Μ' ἕνα κολιὲ κι' ἕνα κλίπ, φορίεται ὡς ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα.

1 "Ενας γιακὰς ἀπὸ λάστιχο χρωματιστό, μανσέτες καὶ ζώνη, τὸ κάνει κατάλληλο γιὰ τὶς πρωϊνὲς ὧρες.

2 "Ενας ξεχειλωτὸς γιακὰς ἀπὸ βελοῦδο, μανσέτες καὶ μιὰ ζώνη ποὺ σταυρώνει πίσω καὶ δένει ἐμπρὸς δίνουν ἀμπιγιὲ τόνο.

3 "Ενας γιακὰς ἀπὸ μουσελὶν ντραπὲ καὶ ἴδια ζώνη φαρδειὰ ντραπὲ ἐπίσης, κάνουν τὸ φόρεμα ἀκόμη πιὸ ἀμπιγιέ.

ΤΑ ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

ΤΟ ΧΡΗΜΑ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ

Ε ΠΑΝΩ στὴ σκηνή, κατὰ τὴν ἐξέλιξη τῶν ἔργων ποὺ παίζονται, κυκλοφορεῖ κάθε βράδυ χρῆμα πολύ. Βλέπετε, σὲ κάθε σχεδὸν ἔργο, ὑπάρχει κάποιος ποὺ δίνει γιὰ μιὰ ὁποιαδήποτε αἰτία λεπτὰ σὲ κάποιον ἄλλον. Ἄλλες φορὲς πάλι ὑπάρχει κάποιος ποὺ, περιφρονώντας τὸ χρῆμα, τὸ πετάει κατάμουτρα σ' ἐκεῖνον ποὺ τοῦ τὸ ἔδωσε.

Στὴν παληὰ ἐποχή, τὰ χαρτονομίσματα ποὺ κυκλοφοροῦσαν ἐπάνω στὴ σκηνὴ δὲν ἦταν χαρτονομίσματα, ἀλλὰ... λαχεῖα τοῦ Στόλου. Ἀλλὰ τὰ λαχεῖα τοῦ Στόλου ἦταν μικροῦ σχήματος καὶ ἀνοιχτοῦ χρώματος καὶ οἱ θεατὲς τὰ καταλάβαιναν. Αὐτό, φυσικά, προκαλοῦσε τὴ γενικὴ θυμηδία, γιατί, πραγματικά, εἶναι κωμικὸ πρᾶγμα νὰ βλέπῃ ὁ θεατὴς τὸν ἠθοποιὸ νὰ δίνῃ δέκα παληὰ κι' ἄχρηστα λαχεῖα γιὰ ν' ἀγοράσῃ...ἕνα σπίτι.

*

Μετὰ τὸν πρῶτο παγκόσμιο πόλεμο, μὲ τὴν εἰσροὴ Ἑλλήνων προσφύγων ἀπ' τὴ Ρωσία, εἰσήχθησαν στὴν Ἑλλάδα σὲ ἀμέτρητες ποσότητες τὰ τσαρικὰ ρούβλια, ποὺ ἡ ἀξία τους εἶχε ἐμηδενισθῆ. Στὴν ἀρχὴ οἱ Ἑλληνορῶσοι τὰ φύλαγαν, πιστεύοντας πὼς κάποια ἡμέρα θὰ ἐπανερχόταν τὸ τσαρικὸ καθεστὼς καὶ τὰ πληθωρικὰ ρούβλια θὰ ξαναπαίρναν τὴν ἀξία τους. Σιγὰ - σιγὰ ὅμως ἀπεγοητεύθησαν καὶ τὰ ἔδωσαν ὅσο-ὅσο. Ἀπὸ τότε, τὰ ρούβλια διοχετεύθηκαν στὴ σκηνὴ ὅπου ἔπαιζαν τὸν.... ρόλο ὑγιῶν χαρτονομισμάτων κάθε κράτους, σὲ ὅλα τὰ παιζόμενα ἔργα. Τὸν ἴδιο ρόλο ἔπαιζαν καὶ τὰ πληθωρικὰ γερμανικὰ μάρκα τοῦ 1918 ποὺ εἰσήχθησαν καὶ αὐτά, σὲ μικρότερες ποσότητες ἀπὸ τὰ ρούβλια, μετὰ τὸν πρῶτο πόλεμο στὴν Ἑλλάδα.

*

Ἀλλὰ τὰ ρούβλια καὶ τὰ μάρκα σιγὰ - σιγὰ πάληωσαν, τρίφτηκαν, σχίστηκαν καὶ τὴ θέσι τους στὴ σκηνὴ τὴν πῆραν πάλι τὰ λαχεῖα ὅλων τῶν εἰδῶν: λαϊκά, ἐθνικὰ καὶ συντακτῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἦρθε ὁ Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, ἡ κατοχὴ καὶ ὁ πληθωρισμός, καὶ τὰ ἀθηναϊκὰ θέατρα ἀπέκτησαν μεγάλη παρακαταθήκη ἀπὸ ἑλληνικὰ πληθωρικὰ χαρτονομίσματα ποὺ καλοῦνται νὰ παίξουν τὸν ρόλο ὑγιοῦς χρήματος.

Ὁ Λογοθετίδης ὅμως δὲν χρησιμοποιεῖ πληθωρικὰ χαρτονομίσματα στὴ σκηνή. Ἐπειδὴ συνήθως παίζει ἑλληνικὲς κωμῳδίες, σύγχρονες, προτιμᾶ νὰ χρησιμοποιῇ καὶ -σύγχρονα χαρτονομίσματα. Ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες τοῦ ἔργου ποὺ ἀνεβάζει, δίνει τὸν ἀποπατούμενο ἀριθμὸ χαρτονομισμάτων στὸν φροντιστὴ τοῦ θιάσου του κ. Καππέ, ὁ ὁποῖος πάλι κάθε βράδυ τὰ δίνει στοὺς ἠθοποιοὺς ποὺ πρόκειται νὰ τὰ παρουσιάσουν στὴ σκηνὴ κι' ὕστερα, μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως, τὰ συγκεντρώνει καὶ τὰ κλειδώνει στὸ φροντιστήριό του, γιὰ νὰ τὰ ξαναχρησιμοποιήσῃ τὴν ἑπομένη.

*

Ἀντίθετα, ὁ Κώστας Μουσούρης, τὸ 1955 ἐξέδωσε εἰδικὸ χαρτονόμισμα γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ θεάτρου του, μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἀνεβάσματος τοῦ ἔργου τοῦ Ἀνούιγ «Πρόσκλησις στὸν Πύργο», στὸ ὁποῖο ὑποδυόταν τὸ ρόλο ἑνὸς τραπεζίτη ποὺ σχίζει ἐπὶ σκηνῆς χιλιόφραγκα μὲ τὴν ψυχή του.

Ἐπειδὴ τὸ ἔργο ἦταν γαλλικό, τὰ χαρτονομίσματα τοῦ θεάτρου «Μουσούρη» ἔγιναν κατ' ἀπομίμησι, στὸ μέγεθος, τὸ σχῆμα καὶ τὸ χρῶμα, πρὸς τὰ γαλλικὰ χαρτονομίσματα. Μὲ τὴ διαφορά, ὅτι ἀντὶ νὰ γράφουν ἐπάνω τὴ φίρμα τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας, ἔγραφαν τὶς φράσεις «Θέατρον Μουσούρη» καὶ «Πρόσκλησις στὸν πύργο».

Ἀπὸ τὰ χαρτονομίσματα αὐτά, ποὺ τυπώθηκαν ἀριστοτεχνικὰ σὲ ἀθηναϊκὸ τυπογραφεῖο, ἐφρόντισε νὰ ἀποκτήσῃ μεγάλη παρακαταθήκη τὸ θέατρο «Μουσούρη» καὶ τὰ ἔχει τώρα γιὰ νὰ τὰ χρησιμοποιῇ ὅποτε τοῦ χρειαστοῦν.

*

Ἡ ἱστορία τῶν χαρτονομισμάτων ποὺ χρησιμοποιεῖ τὸ θέατρο «Κοτοπούλη», εἶναι λιγάκι περίεργη.

Πέρυσι, ὁ ἠθοποιὸς Παῦλος Κατωπόδης, ἔλαβε μιὰ εἰδοποίησι ὅτι τοῦ εἶχε στὰ λῆ ἕνα δέμα στὴν πατρίδα του τὴ Ζάκυνθο, καὶ ὅτι τὸ δέμα αὐτὸ περιεῖχε τὴν κληρονομιὰ ποὺ τοῦ ἄφινε ἕνας θεῖος του ἀρχιμανδρίτης, ποὺ βρισκόταν στὴ Ρωσία ἀπὸ πολλὰ - πολλὰ χρόνια. Σηκώθηκε, λοιπόν, πῆγε στὴ Ζάκυνθο, παρέλαβε τὸ δέμα καὶ ὅταν τ' ἄνοιξε... τί νὰ ἰδῇ : Πάκα χαρτονομίσματα τοῦ ἑνός, τῶν 10 καὶ τῶν 100 ρουβλίων, ἐκδόσεως 1898 ἀλλὰ κολλαριστά, λὲς καὶ δὲν τὰ εἶχε ἀγγίξει ἀκόμα ἀνθρώπου χέρι. Φυσικά, τὰ χαρτονομίσματα αὐτὰ δὲν εἶχαν πιὰ κομμιὰ ἀγοραστικὴ δύναμι στὴ Ρωσία καὶ κομμιὰ ἀξία.

Κλαίοντας τὰ ἔξοδα ποὺ ἔκοψε γιὰ νὰ πάῃ στὴ Ζάκυνθο καὶ θρηνώντας τὶς σβυσμένες του ἐλπίδες ὅτι ἡ κληρονομιὰ τοῦ θείου θὰ ἦταν κάτι οὐσιαστικότερο, πῆρε τὰ χαρτονομίσματα ὑπὸ μάλης καὶ ξαναγύρισε στὴν Ἀθήνα. Τὰ τσαρικὰ χαρτονομίσματα τὰ χάρισε στὸ θέατρο «Κοτοπούλη» κι' ἔτσι τὰ... νέας ἐσοδείας ρούβλια ἔγιναν στελέχη τοῦ θιάσου Κοτοπούλη καὶ ἀνέλαβαν ἀπὸ τότε νὰ ὑποδύωνται τοὺς ρόλους πραγματικῶν χαρτονομισμάτων στὴ σκηνή.

ΦΑΝΗΣ ΚΛΕΑΝΘΗΣ

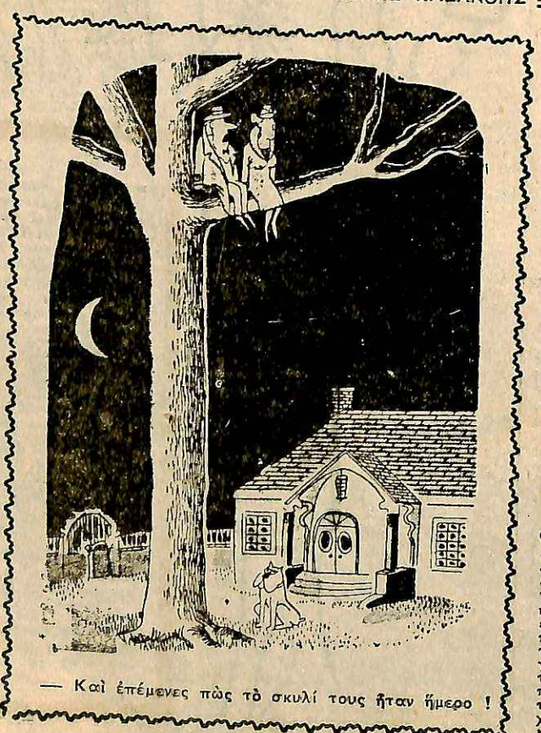

— Καὶ ἐπέμενες πὼς τὸ σκυλί τους ἦταν ἤμερο !

ΜΑΤΙΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

Ἀνοίγει τὸ Τριῴδιον...

ΔΕΝ ξέρω ἂν πέσω ἔξω, πάντως ἀπ' ὅ,τι ἔπαιξα μέχρι τώρα, ἀκούω καὶ μυρίζομαι, τὸ φετεινὸ ἀποκρηάτικο ξεφάντωμα θὰ εἶναι ἄνευ προηγουμένου. Ἀρκεῖ νὰ σᾶς πῶ ὅτι ὅλες οἱ αἴθουσες καὶ... παραπαίθουσες χοροῦ —μέχρι πρώην γεραδίκες!— ἔχουν ἀγκαζαριστῆ ἀπὸ συλλόγους, ὀργανισμούς, σωματεῖα, ὅτι μέγας ἀριθμὸς ταβερνῶν προετοιμάζει καθημερινὴ συμμετοχὴ στὸ καρναβάλι μὲ ἀνάλογες διακοσμήσεις καὶ «ἀτραξιόν» καὶ ὅτι γενικῶς ὅλοι ἐκδηλώνουν τὴ διάθεσι νὰ χορέψουν ἐφέτος ἐκατὸ κάποιον τρόπον». Μ' ἄλλα λόγια οἱ πάντες καὶ τὰ πάντα βρίσκονται ἐπὶ ποδὸς πρὶν ἀκόμη ἀνοίξῃ τὸ Τριῴδιον. Βέβαια, πάνω ἀπ' ὅλα Καρναβάλι σημαίνει κέφι. Κι' αὐτὸ εἶναι —μᾶς λένε οἱ παλαιότεροι— ποὺ μᾶς λείπει τὰ μεταπολεμικὰ χρόνια. "Ἐχουμε παρασοβαρευτῆ... Κι' ὅμως ἡ ζωὴ δὲν εἶναι τώρα περισσότερο δύσκολη, τουλάχιστον γιὰ ὅσους πρωταγωνιστοῦσαν στ' ἀποκρηάτικα ξεφαντώματα. Τὶ συμβαίνει λοιπόν; Ἀπλούστατα "Ἐχουν μεγαλώσει οἱ ἀξιώσεις μας. Οἱ παλαιοί, ἕνα δραχυασμένο γραμμόφωνο νὰ εἶχαν καὶ λίγα μεζεδάκια, στήνανε στὸ σπίτι τους γλέντι τριακούβερτο. Σήμερα τὰ θέλουμε ὅλα στὴν ἐντέλεια! Ὀρχήστρα, περιφάλλον, ἀμφίεσι, ὁρεκτικὰ καὶ ποτά. Ἐπὶ πλέον, καταργήθηκε καὶ τὸ... μασκάρεμα, ποὺ ἀφινε περιθώρια ἀσυδοσίας.

ΚΙ' ΕΠΕΙΔΗ ὁ λόγος περὶ χορῶν, προβλέπεται στὶς ἀποκρηάτικες συγκεντρώσεις ὅτι θὰ κυριαρχήσῃ τὸ Ρὸκ ἐντ ρόλ. Εἶναι ἐποχή του. "Ηδη τὸ Ρὸκ ἐντ ρόλ ἀπὸ χορὸς ἔγινε... μεζές, γλύκισμα, καφενεῖο, καραμέλα καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἔτσι τιτλοφορήθηκαν ἕνα σωρὸ πράγματα, ὅπως κάποτε εἶχε γίνει μὲ τὸ Τσάρλεστον, τὴν Καριόκα, τὴ Ρούμπα καὶ τὴ Σάμπα. Κατάντησε τ' ὄνομα τοῦ χοροῦ, φίρμα εὐρυτάτης καταναλώσεως. Ἡ οὐσιαστικὴ λοιπὸν καθιέρωσι τοῦ Ρὸκ ἐντ ρὸλ πιστεύουμε νὰ πραγματοποιηθῇ στοὺς ἀποκρηάτικους χορούς. Ἀπ' αὐτὴ τὴν πλευρὰ ὅμως ὑπάρχει κίνδυνος νὰ μὴ μπορέσῃ ν' ἀνταποκριθῇ στὶς ἀνάγκες μας ὁ Σταθμὸς Α' Βοηθειῶν. Ἂς τόχουν ὑπ' ὄψη τους οἱ ἐνδιαφερόμενοι κι' οἱ ἐνδιαφερόμενες!

ΑΛΕΝΕ πὼς ἡ θαρυχειμωνιὰ —καλὴ ὥρα— δὲν εὐνοεῖ τὴν κομψὴ καὶ χαριτωμένη ἐμφάνισι τῶν γυναικῶν. Οὐδὲν ἀναληθέστερον αὐτοῦ. Μιὰ ὁλότα στοὺς κεντρικοὺς ἀθηναϊκοὺς δρόμους, θὰ σᾶς πείσῃ. Κυκλοφοροῦν κάτι χειμερινές... γοργόνες χάρμα ὀφθαλμῶν: Μὲ πανκάντικα μποτινάκια, μὲ ἀνασηκωμένους φαρδιοὺς γιακάδες σὰν βεντάλια ποὺ θαρρεῖς καὶ καλύπτουν ὁλόκληρη... ἀνθοθέσμη, μὲ πανωφόρια ποὺ χαρίζουν ἐξαιρετικὴ σταθερότητα στὸ γυναικεῖο σῶμα. Τὸ ζήτημα παραμένει, ἀνεξαρτήτως μετεωρολογικοῦ δελτίου, ζήτημα καλοῦ γούστου. Καὶ οἱκονομικῶν ὑποθέσεων, ἀκούω νὰ μοῦ συμπληρώνουν πολλὲς ἀναγνώστριές μου. Φυσικά. Ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ παραδεχτῆτε ὅτι ἀρκετὲς γυναῖκες ποὺ διαθέτουν τὰ ἀπαραίτητα αἰσθάνονται, ντύνονται ἄθλια χειμώνα - καλοκαίρι, ἂν καὶ τὸ κακὸ τους γοῦστο προδίδεται τὸ χειμώνα ἀκόμα πιὸ πολύ. Ἄρα, δὲν φταίει τὸ κρύο γιὰ τὴν ἔλλειψι κομψότητας τῶν γυναικῶν. Φταίει τὸ γοῦστο κι' ἡ ἀναπαραδιά!

ΑΝΕΚΑΘΕΝ οἱ ἐγκαταλελειμμένοι ἐράσταλ βρίσκονταν σὲ πλεονεκτικώτερη θέσι ἀπὸ τὶς ἐγκαταλελειμμένες Ἰουλιέτες. Ὑπέφεραν, ποτοῦσαν, χτυπιόντουσαν μὰ σάν, ἄνδρες δὲν ἀρνοῦσαν νὰ τὸ πάρουν ἀπόφασι. Μὲ τὶς γυναῖκες ποὺ χάνουν τὸν ἀγαπημένο τους, συμβαίνουν ὅλ' αὐτὰ κι' ἐπὶ πλέον ὀρθώνεται ἡ πεποίθησις ὅτι χάθηκαν γι' αὐτὲς τὰ πάντα. Ἐξ οὗ καὶ οἱ ἀπόπειρες αὐτοκτονιῶν δι' αἰσθηματικοὺς λόγους, γίνονται ἀπὸ τὰ πραγματικὰ ἀσθενὲς φῦλον. Ὁπωσδήποτε σὲ μιὰ γυναίκα ποὺ ἀγαπάει ἀληθινά, εἶναι δύσκολο νὰ ξαναρχίση ἕνα νέο δεσμό. Δὲν τὰ λέω αὐτὰ γιὰ νὰ σᾶς... παρηγορήσω. Εἶδα τὶς τελευταῖες μέρες αὐξησι τῶν αὐτοκτονιῶν γιὰ λόγους αἰσθηματικοὺς κι' ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ σκέφτηκα πόσα πράγματα δὲν λογαριάζει ἕνας ἄνδρας ὅταν συνδέεται μὲ μιὰ κοπέλλα. Ἔστω κι' ἀπὸ ἀνθρωπισμό!

ΟΒΕΡΩΤΕΡΟΣ κίνδυνος κι' ἀπὸ τὸν τρισκατάρατο καρκίνο ἔχει γίνει τελευταῖα κι' ἡ φιλολογία... περὶ καρκίνου. Δὲν ὑπάρχει ἔντυπο ποὺ νὰ μὴ δίνῃ καθημερινῶς μιὰ ἐφιαλτικὴ εἰκόνα τῆς τραγικῆς αὐτῆς ἀρρώστειας. Τόσο πολύ, ὥστε ὅλοι πιὰ παθαίνουμε ψύχωσι καὶ φανταζόμαστε πὼς μᾶς ἀπειλεῖ ἄμεσα κι' ἐμᾶς. Ὁ παραμικρὸς ἐσωτερικὸς πόνος ἢ κάποια ἐνόχλησι μᾶς θάζει τὴν ἰδέα ὅτι πρόκειται περὶ καρκίνου. Σᾶς συμβουλεύω ν' ἀποφεύγετε παρόμοια ἀναγνώσματα. Δὲν ὠφελοῦν σὲ τίποτα. Ἀντιθέτως, προκαλοῦν μελαγχολίες, ἀπογοητεύσεις, ψυχικὲς διαταραχές. Τὸ καλύτερο φάρμακο εἶναι νὰ τὸ ρίχνετε ἔξω, τούλάχιστον ὅσο νὰ κάνη τὸ θαῦμα της ἡ ὑπέθεσι καὶ νὰ ἐπέμβῃ ἡ

Η ΠΕΡΙΕΡΓΗ

Ἀπ' Ο,ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ 15 ΘΗΜΕΡΟ

Μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερές μας χορεύτριες καὶ χορογράφους, ἡ κ. Ἀγάπη Εὐαγγελίδη, συμμετέχει στὴ σειρὰ παραστάσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Χοροδράματος, ποὺ ἄρχισαν νὰ δίδωνται ἀπὸ τὶς 29 Ἰανουαρίου κάθε Τρίτη βράδυ στὸ θέατρο Κεντρικόν. Στὶς παραστάσεις αὐτὲς παίρνουν μέρος ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἀγάπη καὶ ἡ Ντόρα Τσάτσου, ὁ Ροβέρτος Σαραγᾶς καὶ ἄλλοι.

ΡΕΣΙΤΑΛ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

Στὶς 7 Φεβρουαρίου, ἡ Στέγη τοῦ Καλλιτέχνου ὀργανώνει ρεσιτὰλ τραγουδιοῦ, μὲ σολίστ τὴν κ. Σοφία Ζαρμπῆ, καθηγήτρια τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν. Ἡ κ. Ζαρμπῆ ἔχει ἤδη δώσει συναυλίες σὲ πολλὲς ξένες χῶρες καὶ ἀπέσπασε τὰ εὐμενέστατα σχόλια τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, ὁ ὁποῖος ἐξῆρε τὴ μουσικότητα καὶ τὸ σπάνιο ταλέντο τῆς φωνῆς της.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΙΩΝ

Ἀπὸ τὸ Μαιευτήριο «Μαρίκα Ἠλιάδη» μᾶς παρακάλεσαν νὰ ἀνακοινώσουμε ὅτι, ἐπειτα ἀπὸ τὴ δημοσίευσι τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος μὲ τὸ ὁποῖο ἱδρύθηκε στὴν περιφέρεια τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν «Σύλλογος Ἐπιστημόνων Μαιῶν», εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ ἐγγραφὴ σ' αὐτὸν ὅλων τῶν μαιῶν. Ἑπομένως καλοῦνται οἱ μαῖες Ἀθηνῶν —Πειραιῶς καὶ Ἀττικῆς νὰ προσέλθουν γιὰ ἐγγραφὴ στὰ γραφεῖα τοῦ συλλόγου, ποὺ βρίσκονται στὸ Μαιευτήριο «Μαρίκα Ἠλιάδη».

Ο ΜΠΑΡΜΠΑ - ΜΥΤΟΥΣΗΣ

Παρουσιάζει ἕνα καινούργιο ἔργο: «Τὸ πουλὶ τ' ἀηδόνι», διασκευὴ ἀπὸ τὸ παραμύθι τοῦ "Αντερσεν. Πρόκειται γιὰ μιὰ πραγματικὴ κατάκτησι τοῦ κουκλοθέατρου. Ὁ Μπάρμπα - Μυτούσης δίνει μιὰ παράστασι κάθε Σάββατο στὶς 4 μ.μ. καὶ δύο παραστάσεις κάθε Κυριακή, στὶς 11 π.μ καὶ στὶς 4 μ.μ στὴν αἴθουσα τῆς ΧΕΝ, Ἀμερικῆς 11

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ κ. Χρ. Εὐελπίδη. Ὁ ἐκδοτικὸς κολοσσὸς Καλλιάρου (Βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἑστίας), ἐξέδωσε ἕνα νέο βιβλίο τοῦ κ. Χρ. Εὐελπίδη, μὲ τὸν τίτλο «Πολιτισμὸς καὶ Πολιτισμοί». Ὁ συγγραφεὺς ἐξετάζει τὸ βασικὸ θέμα τί εἶναι πολιτισμὸς καὶ ἐπειτα προβαίνει στὴν ἔρευνα τῶν διαφόρων πολιτισμῶν ποὺ ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουν, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν πολιτισμὸ τῶν ἀπολιτίστων. Οἱ παλαιοὶ πολιτισμοὶ τῆς Ἀνατολῆς, οἱ ἑλληνικοὶ πολιτισμοί, ὁ Μεσαιωνικὸς καὶ ὁ Βυζαντινὸς πολιτισμός, ἡ Ἀναγέννησις, οἱ πολιτισμοὶ τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς καὶ οἱ προκολομβιανοὶ ἀμερικανικοὶ πολιτισμοὶ ἐξετάζονται στὴν οὐσίαν τους ἀλλὰ καὶ μὲ χτυπητὰ παραδείγματα. Τέλος ἐρευνᾶται κριτικὰ ὁ σύγχρονος πολιτισμὸς καὶ ὁ συγγραφεὺς προβαίνει στὴν σύγκρισι τῶν διαφόρων πολιτισμῶν.

● Τρεῖς νέες ποιητικὲς συλλογές, κατ' ἐκλογὴν καὶ μετάφρασιν τοῦ Γιώργη Σεφέρη: ἡ «Γαλλικὴ Ἀνθολογία», ἡ «Νέα Ἑλληνικὴ Ἀνθολογία» καὶ τὰ «Ἄνθη τοῦ Κακοῦ», τοῦ Μπωντλαίρ. Πρόκειται γιὰ ὡραῖα χρυσόδετα βιβλία, κατάλληλα γιὰ δῶρα. Οἱ ἀνθολογίες πωλοῦνται 50 δρχ. καὶ τὰ «Ἄνθη τοῦ κακοῦ» δρχ. 25.

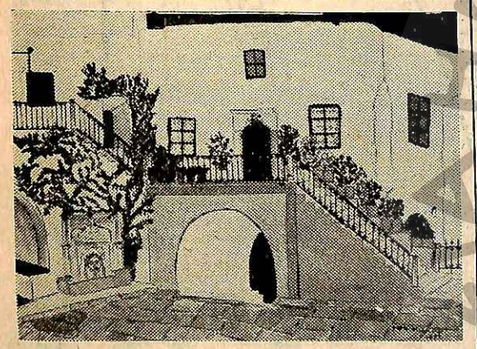

Αὐτὸς εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς πίνακες τῆς γνωστῆς ζωγράφου κ. Ἔφης Μιχελῆ ποὺ ἐξέθεσε μὲ ἐπιτυχία ἔργα της στὴν αἴθουσα ἐκθέσεων «Μόνικα Πέην». Ἡ κ. Μιχελῆ μᾶς εἶναι γνωστὴ ἀπὸ πολλὲς προηγούμενες ἐκθέσεις ποὺ οἱ κριτικοὶ τὶς ὑποδέχονται μὲ εὐμενῆ σχόλια. Χρησιμοποιεῖ μὲ πολλὴ γνῶσι κι' εὐαισθησία τὴν ἀκουαρέλα καὶ τὴν τέμπερα. Τὸ θέμα ποὺ τὴν ἀπασχολεῖ εἶναι κυρίως τὸ τοπίο καὶ τὰ λουλούδια. Τ' ἀποδίδει δὲ αὐτὰ μὲ πολλὴ ἁπλότητα καὶ ἀγάπη, μὲ ἔντονα καὶ καθαρὰ χρώματα.

Διαλέξαμε γιὰ σᾶς!...

● Νυκτικιὰ

Αὐτὴ εἶναι μία πολὺ ὄμορφη νυχτικιά, ποὺ σᾶς ἐξασφαλίζει ἕνα ἄνετο κι' εὐχάριστο ὕπνο. Ὑπάρχουν νυχτικιὲς ἀπὸ διάφορα ὑφάσματα, ὅπως νάϋλον, ζέρσεϋ, κρὲπ σατὲν καὶ φανέλλα ποὺ τόσο ἀγαποῦν τὶς κρύες νύχτες τοῦ χειμώνα. Εἶναι γαρνιρισμένες μὲ πιετάκια, νταντέλα, βολὰν. Οἱ τιμὲς τους εἶναι διάφορες, ἀνάλογα μὲ τὸ ὕφασμα. Κατάστημα «Ἐτανώ», Ἁγίου Μάρκου 28

● Ἠλεκτρικὴ σούβλα

Γιὰ τὸ νοικοκυριό σας, διαλέξαμε μιὰ πολὺ πρακτικὴ ἠλεκτρικὴ σούβλα, ποὺ εἶναι κατάλληλη γιὰ κοκορέτσι, σουβλάκια, κοτόπουλο, γαλοπούλα κ.λ.π. Μπορεῖ νὰ ψήσῃ δύο κοτόπουλα. Ἡ χρῆσι της εἶναι πολὺ εὔκολη, γιατὶ δὲν χρειάζεται τίποτε ἄλλο, ἀπὸ τὸ νὰ βάλη κανεὶς τὴν πρίζα στὸ ρεῦμα καὶ ν' ἀρχίσῃ ἡ σούβλα νὰ γυρίζῃ σιγὰ-σιγά, ψήνοντας τὸ φαγητό. Τιμὴ 2.300. Κατάστημα «Ἐλέκτρα Χάουζ», Ἀμερικῆς 24.

● Πλεκτὰ

Μιὰ μεγάλη ποικιλία σὲ πλεκτὰ μὲ ὡραιότατους χρωματισμοὺς καὶ σχέδια, διαλέξαμε γιὰ σᾶς ἀπὸ τὸ κατάστημα «Φάρος». Στάδιου 57. Πολὺ νεανικὸ ἦταν ἕνα ὄμορφο μπλουζάκι μὲ ζαπονὲ μανίκι. Στὸ λαιμὸ ἔχει λάστιχο καθὼς καὶ στὴ μέση, τὸ ὁποῖο εἶναι πολὺ φαρδὺ σύμφωνα μὲ τὴ μόδα. Στὴ μέση τοῦ λάστιχου εἶναι περασμένο ἕνα κορδονάκι ποὺ τελειώνει σὲ φιογκάκι. Αὐτὸ τὸ σχέδιο ὑπάρχει σὲ διάφορους παστὲλ χρωματισμούς.

● Νέοι δίσκοι

Τὸ μοντέρνο κατάστημα δίσκων «Μάμπο» παρέλαβε τελευταῖα μιὰ μεγάλη σειρὰ δίσκων σὲ μοντέρνα μουσική. Σᾶς ἀναφέρουμε μερικοὺς ἀπ' αὐτοὺς ποὺ διαλέξαμε γιὰ νὰ πλουτίσετε τὴ δισκοθήκη σας:

● Τὸ κομμάτι ποὺ σημειώνει τὴ μεγαλύτερη ἐπιτυχία σήμερα στὴν Ἀμερική, εἶναι τὸ «Adorable» καὶ τὸ «Daddy - o» μὲ τὶς Φόντεν Σίστερς. Μάρκας «Ντότ». Ἀριθμὸς δίσκου 15428.

● Ἡ γνωστὴ Ντόροθυ Κόλλινς τραγουδᾶ τὸ «Rock and Roll Train», τὸ ὡραιότερο Ρὸκ ἐντ Ρόλ, ποὺ ἔχετε ἀκούσει. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ δίσκου τραγουδᾶ ἡ ἴδια τὸ περίφημο «No Rock'n Roll Tonight». Μάρκας «Κόραλ». Ἀριθμὸς δίσκου 61669.

● Ὁ πασίγνωστος Ντὴν Μάρτιν τραγουδᾶ τὸ «Standing on the corner», ἀπὸ τὸ φίλμ «Ὁ πιὸ εὐτυχισμένος ἄνθρωπος», ποὺ ἐσημείωσε καταπληκτικὴ ἐπιτυχία στὴν Ἀμερική. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ δίσκου, ὁ ἴδιος τραγουδᾶ τὸ «Watching the world go by». Μάρκας Κάπιτολ. Ἀριθμὸς 3414.

● Τὸ «Be - Bop a buba», εἶναι ἕνα περίεργο τραγούδι καὶ ὁ Τζὴν Βίτσεντ, ἡ πιὸ παράξενη φωνὴ ποὺ ἔχει ἀκουσθῆ. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ δίσκου θὰ ἀκούσετε τὸ τραγουδάκι μὲ τὸν τίτλο «Γυναικεία ἀγάπη».

★

Ο Δακτυλίδι

Ἐὰν σᾶς ἐνδιαφέρῃ, μποροῦτε νὰ ἀγοράσετε ἕνα ὄμορφο δαχτυλίδι χρυσό, δεμένο μὲ ὀκτὼ μικρὰ διαμάντακια καὶ ἕνα μεγαλύτερο στὸ κέντρο. Τὸ δακτυλίδι αὐτὸ στοιχίζει 1.500 δραχμές. Τὸ ἴδιο σχέδιο μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀπὸ πλατίνα, δεμένο μὲ μπριγιάν. Κατάστημα Σ. Γάλλος, Δέκα 2.

★

● Ζώνη.

Μιὰ ἀμπιγιὲ ζώνη ἀπὸ ἀντιλόπη σὲ μαῦρο χρῶμα, μὲ μιὰ ὄμορφη χρυσὴ ἢ στρὰς ἀγκράφα, εἶναι ἕνα ἀπαραίτητο ἀξεσουὰρ γιὰ μία ἀμπιγιὲ τουαλέτα. Ἐπίσης μιὰ μεγάλη ποικιλία ἀπὸ σπὸρ ζώνες σὲ διάφορα σχέδια καὶ χρώματα ἔχει τὸ κατάστημα «Lansel», Καραγιώργη Σερβίας 10.

Ἀπὸ τὰ ὡραιότερα μοντέλα τῆς μποὺτικ «Βάνιτυ» Ἑρμοῦ 14, 2ος ὄροφος, ἐναι κοκτὲηλ φόρεμα ἀπὸ ντουσὲς ροντιὰ χρυσαφί, γαρνιρισμένο μὲ θαμπὸ κρὲπ στὸ κορσάζ, ποὺ τοποθετοῦνται τὰ λουλούδια. Στὴ Βάνιτυ ὑπάρχουν πολλὰ φορέματα ἔτοιμα καὶ παραγγελίες ἐπὶ μέτρῳ ἐπάνω στὰ τελευταῖα πατρὸν ποὺ ἔφερε τελευταῖα ἀπὸ τὸ Παρίσι ἡ κ. Τέρψη Ἀδαμοπούλου.

★

● Τουαλέτα

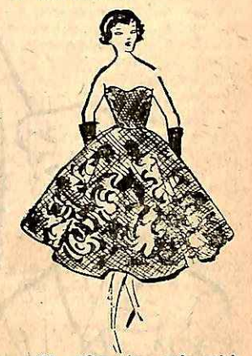

Ἡ «Ὀπερά», μιὰ πολὺ ὄμορφη τουαλέτα, εἶναι φτιαγμένη ἀπὸ ὀργάντζα σὲ χρῶμα μαῦρο καὶ ἔχει μιὰ πολὺ πλούσια φούστα, ἡ ὁποία εἶναι ἁπλικαρισμένη μὲ νταντέλα ἀσπρη καὶ μαύρη. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ μεγάλη συλλογὴ σὲ ἀμπιγιὲ φορέματα, ὑπάρχουν πολλὰ παλτά, ταγιὲρ, φοῦστες, μπλοῦζες, φορεματάκια σὲ μοντέρνα σχέδια καὶ χρώματα σὲ τιμὲς εὐκαιρίες. Μπουτὶκ «My Hobby», Καρνεάδου 4.

★

● Μπλούζα

Αὐτὴ εἶναι μιὰ ὄμορφη ἀμπιγιὲ μπλούζα σὲ μαῦρο ζέρσεϋ. Ἔχει τροῦα - καρμανιόλ καὶ μπροστὰ εἶναι κρουαζέ, σχηματίζοντας ἕνα μυτερὸ ντεκολτέ. Στὴ μιὰ πλευρὰ τοῦ κορσάζ ἔχει ἕνα ὡραιότατο κέντημα ἀπὸ χάντρες καὶ παγιέτες. Συνοδεύεται ἀπὸ φοῦστες ποὺ εἶναι καὶ ἐκεῖνες κεντημένες μὲ χάντρες καὶ παγιέτες ἢ μὲ ὑφάσμα. Τιμὴ 180 δραχμές. Κατάστημα «Βέρα», Ἑρμοῦ 42.

★

● Μπιζοὺ

Πολλὰ ὄμορφα μπιζοὺ σὲ στρὰς ποὺ κάνουν τόση φιγούρα στοὺς ἀποκρηάτικους χορούς. Πολὺ κουφὰ εἶναι τὰ ἀμερικάνικα σέτ, ποὺ ἀποτελοῦνται ἀπὸ κολιέ, καρφίτσα, σκουλαρίκια ἢ βραχιόλι, καρφίτσα. Ὑπάρχουν ἀκόμα πολλὰ ἄλλα μπιζοὺ σὲ χρυσά, ἀσημί, κοκκάλινα καὶ ἄλλα. Κατάστημα Καραγιάννη. Πατησίων 16.

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΚΟΜΨΕΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Χειμωνιάτικες ρόμπες

Μ'ΙΑ κομψὴ καὶ ζεστὴ ρόμπα εἶναι ἀπαραίτητη σὲ κάθε γυναίκα κι' εἶναι ἀπὸ τὰ εἴδη τῆς γκαρνταρόμπας της ποὺ τὴν ἐξυπηρετοῦν περισσότερο ἀπ' ὅλα. Φορώντας την νοιώθει ἄνεσι καὶ ζεστασιὰ καὶ ταυτόχρονα ἔχει τὴν ἱκανοποίησι πὼς εἶναι καλοβαλμένη χωρὶς νὰ κουραστῆ νὰ ντυθῆ. Δῶστε στοὺς ἀνθρώπους ποὺ σᾶς ἀγαποῦν τὴν εὐκαιρία νὰ σᾶς βλέπουν καμψὴ καὶ χαριτωμένη μέσα στὸ σπίτι.

1 Ρόμπα ἀπὸ μουφλόν. Μανίκια φαρδειά, ποὺ τελειώνουν σὲ στενὴ μανσέτα. Τσέπες μεγάλες, τοποθετημένες λοξά, γιακαδάκι σμόκιν. Κουμπώνει ἐμπρός, καὶ οἱ κουμπότρυπες γίνονται μὲ κορδονέτο.

2 Ρόμπα ἀπὸ ζέρσεϋ φανταζί σὲ γραμμὴ ρεντιγκότας. Κουμπώνει ἐμπρὸς μὲ τέσσερα κουμπιὰ στὸ κορσάζ. Γιακαδάκι κλειστό. Τσέπες μεγάλες πλακέ, μανίκια μὲ χαμηλὴ μανικοκόλλησι καὶ μανσέτα. Ζώνη μόνο πίσω καὶ στὰ πλάγια.

3 Ρόμπα ἀπὸ φανέλλα καντριγιέ, πολὺ κλός. Τὸ κορσὰζ εἶναι πολὺ ἁζουστὲ μὲ πένσες. Γιακάς, ζώνη καὶ μανσέτες ἀπὸ μονόχρωμο ὕφασμα στὸν σκοῦρο τόνο τοῦ καντριγιέ.

4 Φόρεμα ἀπὸ μουφλὸν χωρὶς ζώνη, κομμένη μονοκόμματη. Γιακὰς κλειστός, μανικοκόλλησι χαμηλή, μανίκια μὲ μανσέτες. Οἱ πικὺρ (βελονιὲς) στὸ γιακὰ κ.λ.π. μὲ κοτὸν περλέ.

5 Μπάντες ἀπὸ πλεκτὸ λάστιχο γοφνίρουν τὴ ριγὲ πρός. Ἡ φούστα κλός, κάνει ἐλαφρὰ σούρα στὴ μέση

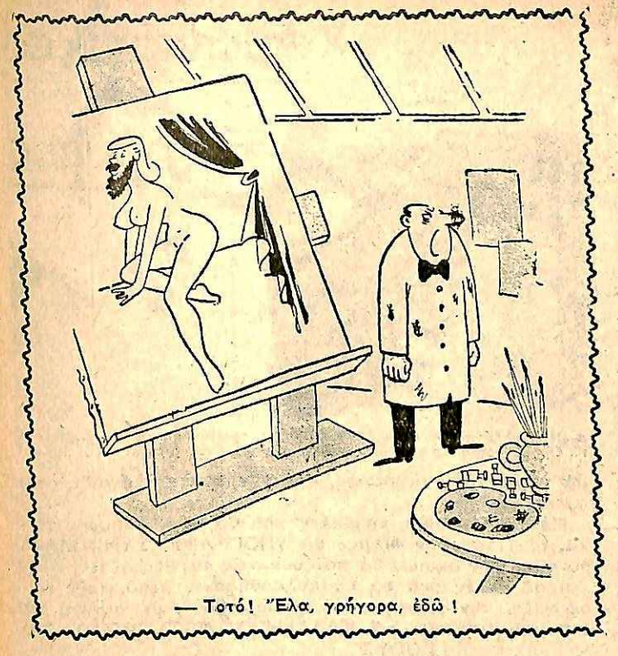

— Τοτό! Ἔλα, γρήγορα, ἐδῶ !

ΣΑΒΟΥΑΡ - ΒΙΒΡ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΚΩΔΙΞ
τῶν καλεσμένων

ΓΕΝΙΚΑ ὁ χειμώνας εἶναι ἡ ἐποχὴ τῶν δεξιώσεων. Καὶ ἀσφαλῶς πολλὲς ἀπὸ σᾶς θὰ λαβαίνετε προσκλήσεις νὰ παρευρεθῆτε σὲ μιὰ φιλικὴ ἢ ἐπίσημη συγκέντρωσι. Σᾶς δίνουμε, λοιπόν, παρακάτω μερικὲς συμβουλὲς πῶς νὰ ἀπαντᾶτε σὲ μιὰ πρόσκλησι, ὅπως ἀπαιτεῖ ἡ καλὴ συμπεριφορά.

■ Ἂν σᾶς προσκάλεσαν μὲ ἐπιστολή, θὰ ἀπαντήσετε μὲ ἐπιστολή, ἂν μὲ ἐπισκεπτήριο ἀπαντᾶτε μὲ ἐπισκεπτήριο ἢ μὲ ἐπιστολή, ποτὲ ὅμως μὲ τὸ τηλέφωνο, ἐκτὸς ἂν σᾶς τὸ ζητᾶ εἰδικὰ ἡ πρόσκλησι.

■ Ἀπαντώντας, μὴ περιορίζεστε νὰ δεχτῆτε ἢ ν' ἀρνηθῆτε ἁπλᾶ καὶ ξερά τὴν πρόσκλησι, ἀλλὰ γράψτε δυὸ λέξεις γιὰ τὴν εὐχαρίστησι ποὺ σᾶς προκάλεσε ἢ γιὰ τὴ λύπη ποὺ δοκιμάζετε ἐπειδὴ δὲν μπορεῖτε νὰ πᾶτε.

■ Μπορεῖ νὰ συμβῆ ἀπὸ ἀφηρημάδα ἢ γιατὶ ἡ πρόσκλησι δὲν ἔχει γραφτῆ σωστά, νὰ μὴ σᾶς καθορίζουν οὔτε τὴν ὥρα, οὔτε τὸ εἶδος τῆς συγκεντρώσεως. Κατ' ἀρχὴν μία πρόσκλησις ποὺ στέλνεται ἀρκετὸ διάστημα προτήτερα (περισσότερο ἀπὸ μιὰ ἑβδομάδα) ἀφορᾶ δεξίωσι τόσο πιὸ πολὺ ἐπίσημη, ὅσο πιὸ πολὺ εἶναι τὸ διάστημα ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ σᾶς τὴν ἐστειλαν ὡς τὴν ἡμέρα τῆς συγκεντρώσεως. Μιὰ πρόσκλησι ποὺ στέλνεται τὴν προηγούμενη ἢ δυὸ-τρεῖς ἡμέρες προτήτερα, ἀφορᾶ πολὺ φιλικὴ συγκέντρωσι. Ἂν δὲν ξέρετε τί πρέπει νὰ φορέσετε, εἶναι προτιμότερο νὰ ζητήσετε ἀκριβὲς πληροφορίες παρὰ νὰ διακινδυνεύσετε νὰ μὴν εἶσθε ντυμένη κατάλληλα. Εἶναι ἐξ ἴσου δυσάρεστο νὰ πηγαίνετε μὲ ἐξωμο φόρεμα σὲ μιὰ συγκέντρωσι ὅπου ὅλες εἶναι μὲ ἀπογευματινὴ τουαλέτα, ὅσο καὶ νὰ φορᾶτε ταγιέρ, ὅταν οἱ προσκεκλημένοι ἔχουν ἐπίσημο ἔνδυμα. Ἂν σᾶς εἶναι ἀδύνατο νὰ πληροφορηθῆτε, φροντίστε νὰ εἶσθε ντυμένη κατὰ τέτοιο τρόπο, ὥστε νὰ μπορῆτε ν' ἀντιμετωπίσετε τὴν κατάστασι, π.χ. μαῦρο φόρεμα ντεκολτὲ μὲ μπολερὸ ἢ ζακέτα, ποὺ εἶναι εὔκολο νὰ τὰ βγάλετε ἢ νὰ τὰ ἀφήσετε, ἀνάλογα μὲ τὸ περιβάλλον. Ὁ σύζυγός σας θὰ φορῆ στὴν περίπτωσι αὐτὴ σκοῦρο κοστούμι μὲ ἄσπρο πουκάμισο.

■ "Οποια κι' ἂν εἶναι ἡ ἐπισημότης τῆς δεξιώσεως, ἔστω κι' ἂν ἀκόμη αὐτὴ χαρακτηρίζεται «ἀνεπίσημη» καὶ ἀναφέρεται μόνο «ἔνδυμα περιπάτου», ἔχετε ὑποχρέωσι ἀπέναντι τῶν φίλων σας ποὺ σᾶς καλοῦν, νὰ περιποιηθῆτε ἐξαιρετικὰ τὴν ἐμφάνισί σας. ("Αψογο που κάμισο καὶ ἐξ ἴσου ἄψογη γραβάτα γιὰ τὸ σύζυγό σας, περιποιημένη κόμμωσι, κοσμήματα, παπούτσια κομψὰ γιὰ σᾶς).

■ Μὴ πηγαίνετε ἄνθη. Εἶναι ἐξαιρετικὰ ἐνοχλητικὸ γιὰ μιὰ οἰκοδέσποινα νὰ δέχεται ἄνθη κατὰ τὴν ἄφιξι τῶν καλεσμένων της. Τὸ σαλόνι της θὰ ἔχη ἤδη ἄνθη καὶ τὰ δικά σας θὰ εἶναι περιττά. Κι' ἐπειδὴ ἡ εὐγένεια ἀπαιτεῖ τὰ ἄνθη ποὺ θὰ πᾶτε, νὰ τὰ βάλη σ' ἕνα ἀνθοδοχεῖο, μπορεῖτε νὰ φανταστῆτε τὴν ἀμηχανία της νὰ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ βρῆ ἀνθοδοχεῖο, νὰ τακτοποιήση τὰ λουλούδια, παραμελώντας ἔτσι τοὺς καλεσμένους της. Ἄλλωστε, ἂν ἔχετε σκοπὸ νὰ «ἀνταποδώσετε» τὴν πρόσκλησι, δὲν ὑποχρεοῦσθε νὰ προσφέρετε τίποτα. Ἂν πάλι δὲν μπορεῖτε, στεῖλτε τὰ λουλούδια πολλὲς ὧρες πρὶν ἀπὸ τὴ δεξίωσι ἢ πολλὲς μέρες ἀργότερα.

■ Μὴ φθάνετε ἀργότερα ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ σᾶς ἔχει καθορίσει ἡ πρόσκλησι. Ἡ εὐγένεια ἀπαιτεῖ νὰ χασομερήσετε λίγα λεπτὰ ἂν εἶναι ἀνάγκη πρὶν παρουσιασθῆτε, ἀλλὰ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ πηγαίνετε πέντε λεπτὰ προτήτερα. Προτιμότερο πέντε λεπτὰ ἀργότερα, ὄχι περισσότερο.

■ Τὸ νὰ ξέρετε νὰ φθάνετε στὴν ὥρα ποὺ πρέπει εἶναι δεῖγμα καλῆς ἀνατροφῆς. Ἡ ἀκρίβεια, λένε, εἶναι εὐγένεια βασιλική. Τὸ νὰ ξέρη ὅμως κανεὶς νὰ φεύγη στὴν ὥρα ποὺ πρέπει εἶναι ζήτημα τάκτ, ἀπὸ τὸ ὁποῖο διακρίνεται ὁ καλύτερης ἀνατροφῆς ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν κατώτερης. Δὲν πρέπει, πράγματι, νὰ χαλᾶμε ἀπότομα, φεύγοντας πρόωρα, ἕνα εὐχάριστο περιβάλλον (ἂν παραστῆ ἀνάγκη, γιὰ κάποιο προσωπικὸ λόγο, νὰ γυρίσετε σπίτι σας ἀρισμένη ὥρα, νὰ φύγετε μὲ διάκρισι, ζητώντας συγγνώμη ἀπὸ τὴν οἰκοδέσποινα) οὔτε ὅμως καὶ νὰ «κολλᾶμε» ἐκεῖ ἀτέλειωτες ὧρες, ὅταν οἱ οἰκοδεσπότες ἔχουν ἐπιθυμία νὰ ἀναπαυθοῦν.

■ Προσέχετε τὶς συζητήσεις σας. Ἂν δὲν γνωρίζετε τοὺς ἄλλους καλεσμένους, ἀποφεύγετε τὶς πολὺ τολμηρὲς γνῶμες καὶ προσπαθῆστε νὰ μείνετε στὴ σφαῖρα τῆς ἀπολύτης εὐδετερότητος. Ἀποφεύγετε κάθε πολιτικὸ ἢ θρησκευτικὸ θέμα.

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

Ἡ προσωπικότης

ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

ΕΝΑ μήνυμα περίεργο, ἀλλὰ κάπως ἀόριστο ἔφθασε πρὸ ἡμερῶν ἀπὸ τὸ Παρίσι: Οἱ ἀρχιραβδῖνοι τῆς ὑψηλῆς ραπτικῆς δηλώνουν ἐπισήμως, ὅτι θὰ καταργηθῆ, στὴ μόδα, ἡ τυραννία τῆς ὁμοιομορφίας. Καὶ κάθε κυρία θὰ ντύνεται ὅπως ἁρμόζη στὴν προσωπικότητά της...

Καὶ ὅτι μὲν ὑπάρχει πιθανότης ἔστω καὶ ἡ ἐλαχίστη— ν' ἀπαλλαγοῦν καὶ οἱ κυρίες καὶ οἱ δεσποινίδες ἀπὸ τὰ καλούπια, ποὺ ἐπιβάλλουν, κάθε χρόνο, τὰ Παρισινὰ καταστήματα εἶναι πολὺ εὐχάριστο. Ἡ ἐλευθερία εἶναι παντοῦ προτιμότερη ἀπὸ τὴ δουλεία. Καὶ ἡ ποικιλία τῶν τύπων ἀπὸ τὴ μονοτονία. Καί, ἀσφαλῶς, θὰ εἶναι ὑπηρεσία καὶ πρὸς τὶς γυναῖκες, ἂν κατάφερναν νὰ μὴ κυκλοφοροῦν πιὰ οἱ ἀπαίσιες γελοιογραφίες, ποὺ κατασκευάζουν φορέματα ἐπιβεβλημένα σὲ κορμιὰ ποὺ δὲν τοὺς πᾶνε διόλου.

Ἀλλὰ τί ἐννοοῦν, ὅταν λένε, ὅτι κάθε κυρία θὰ ντύνεται στὸ ἐξῆς σύμφωνα μὲ τὴν προσωπικότητά της; Ἂν μᾶς λέγανε, ὅτι θὰ ἐντύνοντο σύμφωνα μὲ τὸ πορτοφόλι τοῦ συζύγου θὰ τὸ καταλαβαίναμε καλύτερα. Ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὴν προσωπικότητά τους; Ἐμεῖς, τὰ φτωχὰ δίποδα, ποὺ μαζὶ μὲ τὴν οἰκονομικὴ εὐθύνη τῆς ζωῆς τῶν κυριῶν, φέρουμε καὶ ὅλες τὶς ἄλλες, ἐπιτρέπεται ν' ἀνησυχοῦμε κάπως

Ποία εἶναι ἡ προσωπικότης τῶν κυριῶν; Ἡ μᾶλλον, πῶς θὰ ἐξακριβώνεται ἀπὸ τὴ μοδίστρα τους; Τέτοια ζητήματα μποροῦν νὰ μᾶς ἀφίνουν ἀδιάφορους; Τί γίνεται τὸ ἀτυχὲς ἀσχημο δίποδο, ὅταν ἡ ράφτρα τῆς γυναικός του τῆς δηλώση, αὔριο τὸ πρωΐ, ὅτι μιὰ γούνα ἀπὸ ἀστραχὰν δὲν τῆς ταιριάζει διόλου καὶ ὅτι ἕνα πτὶ γκρὶ ἢ μιὰ ἑρμίνα θὰ ἦτανε πιὸ ἁρμονικὰ συνταιριασμένη μὲ τὴν προσωπικότητά της;

Μιὰ κυρία ποὺ ἐννοεῖ νὰ εἶναι γυναίκα μπορεῖ νὰ φανταστῆ τὸν ἑαυτό της ἐκτὸς ἠθικῆς, ἐκτὸς κοινωνίας, ἐκτὸς λογικῆς, ἐκτὸς τόπου καὶ χρόνου —ἀλλ' ἐκτὸς μόδας ποτέ! Τὸ πτὶ - γκρὶ ἢ ἑρμίνα θὰ πρέπει νὰ φορεθῆ:

— Μά, Μελανία, παιδί μου!... Καὶ τὸ ἀστραχὰν κάνει πολὺ καλὰ τὴ δουλειά του!...

— Ἄ, ὄχι!... Ἕως ἐδῶ!... μπορῶ, φίλε μου, νὰ θυσιάσω τὰ πάντα... τὴν προσωπικότητά μου ὅμως ποτέ!...

Καὶ ἀκολουθεῖ ἡ σχετικὴ κρίσις, λυγμοί, τέλος πάντων ἡ μεγάλη σκηνὴ τοῦ οἰκογενειακοῦ δραματολογίου. Ὡς τὰ σήμερα ὑπῆρχαν τὰ ὅρια τῶν μοντέλων καί, πρὸ πάντων ἡ μεγάλη αὐτὴ φιλανθρωπία τῶν φιγουρινιῶν: τάβαζαν κάτω καὶ μὲ συνδυασμούς, λογαρίθμους, διαφορικοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ ἀναριθμητους περιπάτους στὴν ὁδὸ Ἐρμοῦ τὰ κατάφεραν νὰ εἶναι στὴ μόδα χωρὶς μεγάλες δραματικὲς συγκρούσεις.

Ἀλλὰ τώρα μὲ τὴν προσωπικότητα; Θὰ βρεθοῦμε στὸ χάος. Ἕνας ἀπαισιόδοξος μοῦλεγε προχθές:

— Μά, πρῶτα—πρῶτα, ὑπάρχει αὐτὴ ἡ προσωπικότης, ὥστε νὰ ἐλπίζη κανείς, ὅτι θὰ κατορθωθῆ νὰ προσδιορισθῆ;

— Τί λὲς τώρα... Εἶσαι ἄδικος... Οἱ περισσότερες γυναῖκες ἔχουν προσωπικότητα πιὸ ἔντονη ἀπὸ τοὺς ἄνδρες τους...

— Δὲ μιλάω γιὰ τὴν ψυχική, τὴν ἐσωτερικὴ προσωπικότητα. Πάρε τὴν πιὸ ἐξωτερική —τὴ σωματική... Τὰ μαλλιά τους; Τὰ βάφουν καὶ τὰ κάνουν ὅ,τι θέλει ὁ κομμωτής τους, τὰ μάτια τους, τὰ χείλη τους, τὸ δέρμα τους; Αὐτὰ ὅλα δὲν ὑπάρχουν; Γίνονται σ' αὐτὸ τὸ ἐργαστήριο ποὺ λέγεαι μπουτουάρ.... Εἶναι ζωγραφική... Ἡ μήπως οἱ γραμμές τους;

—Βρὲ θηρίο — τὸν διέκοψα —θὰ τοὺς ἀμφισβητήσης τώρα καὶ τὴν ἰδιοκτησία τῶν γραμμῶς τους;

—Βεβαιότατα! Ἡ ἐξωτερικὴ προσωπικότης μιᾶς κυρίας εἶναι ἡ τουαλέτα της. Καὶ ὅταν λένε, ὅτι θὰ τὴν ντύνουν σύμφωνα μὲ τὴν προσωπικότητά της διαπράττουν φαῦλο κύκλο: Πῶς θὰ προσδιορίζεται ἡ τουαλέτα ἀπὸ τὴν προσωπικότητα, ἀφοῦ ἡ προσωπικότητά τους εἶναι ἡ τουαλέτα τους;

—Μὰ ἴσως ἐννοοῦν, ἀγαπητέ μου—τοῦ παρετήρησα— τὴν ἐσωτερικὴ φυσιογνωμία τῶν κυριῶν.

— Τότε θὰ ἤτανε ν' ἀπορῆ κανεὶς πῶς οἱ ἀρχιρραβῖνοι τῆς μόδας βρίσκονται τόσο ἔξω ἀπὸ τὴν πνευματικὴ μόδα τοῦ καιροῦ: Ἡ σύγχρονη ψυχογραφία δὲν παραδέχεται οὔτε στοὺς ἄνδρες μιὰ προσωπικότητα. Κηρύσσει τὴν ἀλήθεια τῆς πολλαπλότητος, πολλὲς προσωπικότητες μέσα σὲ μία. Τὴ συνειδητή, τὴν ὑποσυνείδητη, τὴν ὑπερσυνείδητη κι' ἕνα σωρὸ ἄλλες. Φαντάζεσαι τί γίνεται μὲ τὴ γυναίκα, ποὺ κι' αὐτὴ ἀκόμα ἡ κλασσικὴ ψυχογραφία τὴν ἔχει κηρύξει ἀριστούργημα πολλαπλότητος. Ἡ ψυχή της εἶναι ἄγραφη,στιλπνὴ ἐπιφάνεια—ἕνας καθρέφτης, ὁπου περνοῦν τόσες μορφὲς ὅσα καὶ τ' ἄτομα—καὶ οἱ διάφορες στιγμὲς αὐτῶν τῶν ἀτόμων — ποὺ θέλει νὰ ἐνδιαφέρη στὸ ἀέναο καὶ ἀνεπίγνωστο παιχνίδι τῆς φιλαρέσκειάς της. Ὅλες αὐτὲς οἱ προσωπικότητες τῆς κυρίας θάθελαν τὰ καπέλα τους, τὰ φουστάνια τους, τὰ μαντό τους καὶ τὰ κοσμήματά τους. Ἡ προσωπικότης τῆς Καίτης θάθελε ἄλλες κάλτσες στὶς δυὸ καὶ ἄλλες στὶς δυὸ καὶ εἰκοσιπέντε,ἄλλο φόρεμα στὶς τέσσερες καὶ ἄλλο στὶς τέσσερες καὶ δέκα. Εἶναι δυνατὸν οἱ ἄνδρες νὰ προφθάνουν νὰ ντύνουν τόσες προσωπικότητες; Διότι τέλος πάντων, πρέπει καὶ οἱ δυὸς ἐκτὸς τοῦ πορτοφολιοῦ τους, νὰ ἔχουν μίαν οἰανδήποτε προσωπικότητα. Καὶ οἱ δοῦλοι, ὡς γνωστόν, δὲν ἔχουν καμμίαν

Ἡ «Παρθενὼν Φίλμς»

Κινηματογραφικὴ ἑταιρεία παραγωγῆς ταινιῶν (λεωφ. Πανεπιστημίου 38α, Ἀθῆναι, τηλ. 614-515) καὶ ἀντιπρόσωπος στὴν Ἑλλάδα τῆς ἀμερικανικῆς ἑταιρείας COLUMBIA PICTURES INTERNATIONAL CORPORATION ἀναζητεῖ τέσσερα νέα ταλέντα, ποὺ θὰ πρωταγωνιστήσουν σὲ γυναικεῖους ρόλους στὶς δύο καινούργιες ταινίες της.

■ Εἶναι γνωστόν, πὼς ὁ ἑλληνικὸς κινηματογράφος, μὲ τὴν ἀλματώδη ἐξέλιξη ποὺ σημείωσε τὰ τελευταῖα χρόνια, κατώρθωσε ν' ἀποκτήση μιὰ διεθνὴ προβολὴ καὶ νὰ λάβη μέρος, μὲ ἀξιώσεις ἐπιτυχίας, σὲ σοβαρὲς καλλιτεχνικὲς ἀναμετρήσεις, ὅπως εἶναι τὰ φεστιβὰλ Καννῶν καὶ Βενετίας, ὅπου μάλιστα, θὰ σταλῆ ἡ τελευταία ταινία τῆς «Παρθενὼν Φίλμς», «Τῆς τύχης τὰ γραμμένα».

■ Ἄμεση συνέπεια τῆς προόδου μας στὸν τομέα τῆς ἑβδόμης τέχνης, ἦταν ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παραγομένων ἑλληνικῶν ταινιῶν καί, συνεπῶς, ἡ ἀνάγκη νὰ ἐμπλουτισθῆ τὸ ἔμψυχο ὑλικὸ τῶν πρωταγωνιστῶν καὶ τῶν πρωταγωνιστριῶν μὲ νέο αἷμα. Μιὰ τέτοια, παρόμοια, ἀνάγκη ποὺ παρουσιάστηκε τὴν ἐποχὴ τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἰταλικοῦ κινηματογράφου, ἔδωσε τὴν εὐκαιρία ν' ἀναδειχθοῦν, στὴν Ἰταλία, ἕνα πλῆθος ἀπὸ νέα «ἀστέρια» — ὅπως π.χ., ἡ Συλβάνα Μάγκανο, ἡ Συλβάνα Παμπανίνι, ἡ Τζίνα Λολομπριγκίτα, ἡ Σοφία Λόρεν, ἡ Ἐλεωνόρα Ρόσσι Ντράγκο, ἡ Ἀντωνέλλα Λουάλντι, ἡ Ροσάνα Παντεστὰ καὶ τόσες ἄλλες, ποὺ ἀσχολήθηκαν καὶ ἀσχολοῦνται μὲ τὸν κινηματογράφο, ἐπαγγελματικά.

■ Ἡ ἀνάπτυξι ποὺ πῆρε, τελευταίως, ὁ ἑλληνικὸς κινηματογράφος, δίνει ἐπίσης τὴν εὐκαιρία ν' ἀσχοληθοῦν μ' αὐτὸν ἐπαγγελματικὰ πιά, ὅσες διαθέτουν τὰ σχετικὰ προσόντα. Εἶναι γεγονός, πὼς ὁ κινηματογράφος ἐξελίσσεται καὶ στὸν τόπο μας — ὅπως παντοῦ ἀλλοῦ — σ' ἕνα νέο ἐπάγγελμα, ποὺ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ καινούργιο ἔμψυχο ὑλικό, ἀπὸ ν έ α τ α λ έ ν τ α, γιὰ νὰ στηριχθῆ, νὰ ἐμπλουτισθῆ καὶ νὰ προκόψη.

■ Ἡ «ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΦΙΛΜΣ» (λεωφόρος Πανεπιστημίου 38α, τρίτος ὄροφος), ποὺ ἀντιπροσωπεύει στὴν Ἑλλάδα τὴν «Columbia Pictures Internasional Corporation», ἄρχισε, ἐδῶ καὶ δυὸ χρόνια, νὰ «γυρίζη» ἑλληνικὲς ταινίες, ὅπως ἡ «Καταδικασμένη κι' ἀπ' τὸ παιδί της», μὲ τὴν Ἑλένη Χατζηαργύρη, τὸν Ὀρέστη Μακρὴ καὶ τὸν Γιώργο Λευτεριώτη καὶ «Τῆς τύχης τὰ γραμμένα», στὴν ὁποία πρωταγωνιστοῦν δεκατέσσερες ἄσσοι τοῦ θεάτρου καὶ τοῦ κινηματογράφου, μὲ βασικὸν ἑρμηνευτὴ τὸν Ντίνο Ἡλιόπουλο.

■ Τὴν ἐρχομένη ἄνοιξι, ἡ «ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΦΙΛΜΣ» ἀρχίζει τὸ γύρισμα τῆς νέας ταινίας της: «Τὸ εἰσπρακτοράκι», μὲ πρωταγωνιστὴ τὸν Ντίνο Ἡλιόπουλο. Συγχρόνως θ' ἀρχίση τὸ γύρισμα καὶ μιᾶς ἀκόμα ταινίας, ποὺ δὲν ἔχει τιτλοφορηθῆ ἀκόμα.

Γι' αὐτὲς τὶς δυὸ ταινίες της, ἡ «Παρθενὼν Φίλμς» ἀναζητεῖ τέσσερα καινούργια ταλέντα, τέσσερες νέες κοπέλες, ἀπ' τὶς ὁποῖες, οἱ δυὸ πρῶτες θὰ πρωταγωνιστήσουν στὸ «Εἰσπρακτοράκι» καὶ οἱ δυὸ δεύτερες θὰ ἔχουν ἐνδιαφέροντες ρόλους σ' αὐτὴν ἢ στὴν ἄλλη ταινία, ποὺ θὰ γυρίζεται συγχρόνως, ἀπὸ τὴν προσεχῆ ἄνοιξι, ὅπως ἀνέφερθη.

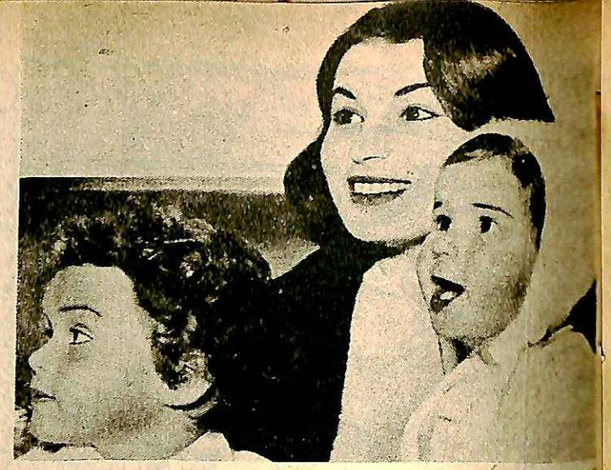

■ Ἡ Συλβάνα Μάγκανο ἔγινε «ἀστέρι» πρώτου μεγέθους, χωρὶς αὐτὸ νὰ τὴν ἐμποδίση νὰ γίνη μιὰ καλὴ σύζυγος καὶ μητέρα δύο παιδιῶν.

■ Καὶ ἡ Τζίνα Λολομπριγκίτα εἶναι μιὰ καλὴ σύζυγος κι' ἑτοιμάζει τώρα τὰ «μωρουδιακὰ» τοῦ παιδιοῦ ποὺ περιμένει.

Μὲ τὶς τέσσερες κοπέλλες ποὺ θὰ ἐπικρατήσουν τελικά, ἡ «Παρθενὼν Φίλμς» θὰ ΥΠΟΓΡΑΨΗ ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ δυνάμει τῶν ὁποίων θὰ παίξουν στὶς ταινίες αὐτές, ἀλλὰ καὶ σὲ ἄλλες ποὺ θὰ ἐπακολουθήσουν. Αὐτό, τοὺς ἐξασφαλίζει τὴν εὐκαιρία νὰ ἀναδειχθοῦν, μὲ συνεχῆ καὶ ἐντατικὴ ἐργασία ΣΕ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΔΕΣ ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΓΕΘΟΥΣ.

■ Ἡ σοβαρότης καὶ ἡ συνέπεια ποὺ χαρακτηρίζουν τὴν προκειμένη προσπάθεια, ὡδήγησαν τὴν «ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΦΙΛΜΣ» στὴν ἀπόφασι νὰ προκηρύξη τὸν διαγωνισμό της, ἀπὸ τὶς στῆλες τῆς «ΓΥΝΑΙΚΑΣ», τοῦ περιοδικοῦ, ποὺ, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀποτείνεται κατ' ἐξοχὴν πρὸς τὸν γυναικεῖο κόσμο τῆς χώρας μας καὶ ἀφ' ἑτέρου ἔχει γίνει παισίγνωστο, γιὰ τὴν ἀνένδοτη προσήλωσί του στὴν κοσμιότητα καὶ τὴν εἰλικρίνεια.

■ Ἀναλαμβάνοντας ἡ «Γυναῖκα» νὰ φέρη στὴ δημοσιότητα τὸν διαγωνισμὸν αὐτόν, πιστεύει πὼς βοηθεῖ ἀποτελεσματικὰ τὶς κοπέλλες ἐκεῖνες ποὺ ἔχουν τὴ διάθεσι καὶ τὸ ταλέντο νὰ ἐπιδοθοῦν στὸν κινηματογράφο μὲ τὴ σοβαρότητα ποὺ πρέπει. Ἔτσι ὁ δρόμος ὡς τὰ στούντιο τῆς «Παρθενὼν Φίλμς» εἶναι εὐθὺς καὶ σύντομος. Καὶ στὸ τέρμα τοῦ δρόμου αὐτοῦ, γιὰ ὅσες ἐπιτύχουν, ὑπάρχει μιὰ βέβαιη ἐπαγγελματικὴ ἐξασφάλισι, τόσο δύσκολη στὴν ἐποχή μας.

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

Στὸν προκηρυσσόμενο, ἀπὸ τὴν «ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΦΙΛΜΣ» διαγωνισμό, μπορεῖ νὰ λάβη μέρος ὁποιαδήποτε Ἑλληνίδα, ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους:

1) Νὰ μὴν ἔχη παίξει, ὡς τώρα στὸν κινηματογράφο ἢ στὸ θέατρο.

2) Ἡ ἡλικία της νὰ μὴν ὑπερβαίνη τὰ 25 χρόνια.

3) Νὰ μὴν εἶναι μαθήτρια γυμνασίου ἢ ἄλλου ἀντιστοίχου σχολείου. Καί,

4) Νὰ ἀποστείλη στὰ γραφεῖα τῆς «ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΦΙΛΜΣ», λεωφόρος Πανεπιστημίου 38α (3ος ὄροφος), μὲ τὴν ὑποσημείωσι: «Γιὰ τὸν κινηματογραφικὸ διαγωνισμό», τὰ ἑξῆς στοιχεῖα:

α) Τέσσερες φωτογραφίες. Δηλαδή, δύο μποῦστο (ἀν - φᾶς καὶ προφίλ) καὶ δύο ὁλόσωμες (ἀν - φᾶς καὶ προφίλ). Οἱ φωτογραφίες αὐτὲς πρέπει νὰ εἶναι τελείως ἀρετουσάριστες, σχήματος 13Χ18 ἑκατοστά, ἀσπρόμαυρες καὶ σὲ χαρτὶ λευκὸ γυαλιστερό.

β) Θὰ ἀναγράφουν τὸ ὕψος, τὸ βάρος, τὴν ἡλικία καὶ τὶς γραμματικές των γνώσεις.

γ) Θὰ ἀναγράφουν ἐπίσης τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμο, τὴν διεύθυνσι, καθὼς καὶ τὸ ψευδώνυμο μὲ τὸ ὁποῖο προτιμοῦν νὰ παρουσιασθοῦν στὸ διαγωνισμὸ καὶ νὰ δημοσιευθοῦν οἱ φωτογραφίες τους. Καί,

δ) ἐὰν ἔχουν καμμιὰν ἰδιαίτερην ἐπίδοσι στὸ χορό, στὴ μουσική, στὸ τραγούδι, στὰ σπὸρ κ.λ.π.

Η ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

■ Τὸ γύρισμα τῶν ταινιῶν τῆς «ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΦΙΛΜΣ» θὰ ἀρχίση τὸν Ἀπρίλιο. Ἡ προθεσμία ὑποβολῆς ὑποψηφιότητος λήγει στὶς 28 Φεβρουαρίου. Συνεπῶς, ὅσες θέλουν νὰ λάβουν μέρος, πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἔχουν στείλει τὶς φωτογραφίες καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα τους, ὡς τὶς 28 Φεβρουαρίου.

ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΕΚΛΟΓΗ

■ Ἡ ἐπιτροπὴ ποὺ θὰ κάνη τὴν τελικὴ ἐκλογή, θὰ ἀποτελῆται ἀπὸ τὰ ἑξῆς μέλη:

1) Ἐρρίκος Γιαννῆλος, ἰατρός, αἰσθητικὸς χειρουργός.

2) Ἀλ. Κοντόπουλος, ζωγράφος.

(Συνέχεια στὴ σελίδα 15)

■ Ἡ Ἀντωνέλλα Λουάλντι, παράλληλα μὲ τὴν ἐπιτυχία της στὸ σινεμά, εἶχε καὶ μιὰ ἐπιτυχία στὸ γάμο της, μὲ τὸν ἠθοποιὸ Φράνκα Ἰντεσλένκι.

ΠΩΣ ΘΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΟΥΜΕ
τὸ σπίτι μας, τὶς Ἀπόκρηες;

Μπορεῖτε νὰ τὸ μεταβάλουμε σὲ θυθὸ τοῦ ὠκεανοῦ ἢ σὲ οὐρανὸ ἢ σὲ ἀνθισμένο περιβόλι ἢ σὲ ἀτελιὲ ζωγράφου ἢ νὰ τὸ στολίσουμε ὅλο μὲ ἕνα χρῶμα

ΩΡΑΙΕΣ ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΤΙΣ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΤΕ

ΑΠΟΚΡΕΣ! Ἀπόκρηες! Φίλοι θάρθοῦν στὸ σπίτι. Ὡραῖα! Μὰ πῶς θὰ τοὺς δεχτοῦμε; Πῶς θὰ τὸ στολίσουμε τὸ σπίτι μας; Πέρασε ὁ καιρὸς ποὺ τὰ καθήκοντα τῆς νοικοκυρᾶς ἦταν ὅλο κι' ὅλο νὰ σηκώσουν τὰ σκεπάσματα ἀπὸ τὸν καναπὲ καὶ τὶς πολυθρόνες τῆς σάλας, νὰ φτιάξουν κι' ἕναν χαλβά. Ἂν ἑτοίμαζαν καὶ μερικοὺς μεζέδες, αὐτὸ πιὰ ἦταν ἐξαιρετικὴ περιποίησις. Ἂς λένε ὅ,τι θέλουν οἱ παλαιότερες νοικοκυρὲς γιὰ τὴν ἀξιωσύνη τους. Οἱ νεώτερες ἐννοοῦν νὰ τὴ χαίρωνται τὴ ζωὴ καὶ σ' αὐτὸ δὲν χρειάζονται λιγώτερες ἱκανότητες.

Λοιπόν; Πῶς θὰ τὸ συγυρίσουμε τὸ σπίτι μας;

Νὰ τὸ παρουσιάσουμε σὰν νὰ βρίσκεται στὰ βάθη τῶν ὠκεανῶν; Τί λέτε; Δὲν εἶναι ὡραία ἡ ἰδέα; Διόλου καθημερινή. Ἐκκεντρικοὶ θὰ παρουσιασθοῦν οἱ χῶροι μας καὶ συγχρόνως παραμυθένιοι. Καὶ τὸ κυριώτερο: τὰ ἔξοδα θὰ εἶναι ἐλάχιστα. Πολλὰ πολύχρωμα χαρτιά, κόλλα καὶ ἐπιδεξιότητα. Ἄ, ναί. Καὶ ἕνα ψαλίδι ποὺ νὰ κόβη καλά.

Ἀρχίζουμε;

Θὰ ζωγραφίσετε ψάρια. Σὲ τί χαρτί; Μὰ σὲ κάθε χρώματος καὶ εἴδους χαρτί. Θὰ γίνουν ψάρια σὲ ὅλα τὰ χρώματα. Ὁ θυθὸς τῆς θάλασσας ἔχει πολὺ φανταχτερὰ ψάρια. Θὰ κολλήσετε λοιπὸν πράσινα φτερὰ σὲ κόκκινα ψάρια, θὰ βάλετε κίτρινη οὐρὰ σὲ ρόζ ψάρια, θὰ τοὺς βάλετε μάτια στρογγυλὰ ἢ ὄχι, ἀγριωπὰ ἢ ὄχι, μὲ φρύδια ἢ καὶ μὲ γυαλιά, ἂν θέλετε. Γιατί ὄχι; Καὶ λίγος φουτουρισμὸς δὲν εἶναι ἄσχημος τὶς ἀποκρηές. Τουναντίον, εἶναι «του σὲ κὶλ φό».

Τὰ χταπόδια θὰ δώσουν πολὺ χρῶμα στὸ σπιτικό σας. Κυττάχτε νὰ τὰ ζωγραφίσετε τὰ μοῦτρα τους τεχνικά. Νὰ τοὺς δώσετε ἕνα ὕφος γλεντζέδικο. Τὰ χταπόδια, τὸ ξέρετε βέβαια, εἶναι τὰ κατ' ἐξοχὴν γυκτόδια ὄντα.

Τὰ κοράλια θὰ γίνουν κόκκινα βέβαια. Πάνω σὲ πράσινο χαρτί, θὰ κολληθοῦν τὰ κατακόκκινα καὶ τὰ κοκκινωπὰ κοράλια. Βάλτε καὶ κανένα ἄστρο ἀνάμεσα. Ἄστρο τῆς θάλασσας. Γκρίζο χαρτὶ θὰ σᾶς χρειασθῆ. Μὴν ξεχάσετε καὶ τοὺς ἀχινούς. Πανάκια ποὺ θὰ τὰ ράψετε σὰν τόπι, νὰ ποῦμε καὶ κολλήσετε ἀπάνω μαῦρες λουρίδιτσες χαρτί, εἶναι πρώτης γραμμῆς ἀχινοί.

Νὰ μὴν ξεχνᾶτε ὅτι τὸ βαθὺ γαλάζιο χρῶμα θὰ πρέπει νὰ κυριαρχῆ. Γιὰ νὰ ἔχετε γαλάζιο φῶς, θὰ πρέπει νὰ τυλίξετε τὶς λάμπες σας μὲ γαλάζιο τσιγαρόχαρτο ἢ μὲ γαλάζιο τουλπάνι, ἂν σᾶς βρίσκεται.

Καὶ τὰ ἐξωτικὰ φυτά; Αὐτὰ θὰ προβάλλουν ἀπὸ παντοῦ. Χάρτινα ἐννοεῖται. Θὰ διαθέσετε ἕνα μεγάλο μέρος τῆς φαντασίας σας. Προσοχή! Ὄχι ὅλη τὴ φαντασία σας. Σᾶς χρειάζεται ἀρκετή, γιὰ νὰ ντύσεται τὸν ἑαυτό σας.

Λοιπόν, ὁ ἑαυτός σας. Πῶς θὰ ντυθῆτε, ἐσεῖς, ποὺ ἔχετε τὸ σπιτικό σας στὸ βάθη τοῦ Ὠκεανοῦ; Ἕνα πράσινο κοκτέιλ φόρεμα θὰ ταίριαζε, βέβαια. Μὰ τί θὰ λέγατε γιὰ ἕνα στενὸ παντελόνι, φαρδειὰ πράσινη ζώνη, ἄσπρη μπλούζα ντεκολτέ, ἕνα μεγάλο ἄστρο τῆς θάλασσας στὴν πλάτη, καὶ μιὰ σειρὰ κοράλια—χάρτινα —στὸ λαιμό; Στὰ μαλλιά σας θὰ ρίξετε μαργαριτάρια!...

Ἄ, τὰ μαργαριτάρια καὶ γενικὰ ἡ φευτικη πέτρα σ' ὁποιοδήποτε χρῶμα, θὰ δώσουν μεγάλη ὁμορφιά. Θὰ τὰ ράψετε παντοῦ. Πάνω σὲ ψάρια καὶ σὲ κοράλια καὶ σὲ καβούρια καὶ σὲ φυτὰ ἐξωτικά.

Μὰ ὑπάρχουν τόσες ἰδέες γιὰ νὰ στολίσετε τὸ σπίτι σας τὶς ἀπόκρηες!

Ἐὰν σᾶς πιάνη ἡ θάλασσα, παραδείγματος χάριν, δὲν θὰ θελήσετε ποτὲ νὰ ἔχετε τὸ σπιτικό σας στὰ βάθη τοῦ Ὠκεανοῦ. Πολὺ φυσικό. Τότε, κάτι ἄλλο:

Ν' ἀνεβοῦμε ψηλά. Στὸν οὐρανό. Ἄστρα τ' οὐρανοῦ, φεγγάρια, ἥλιοι, θὰ γεμίσουν τὸ σπίτι μας καὶ θὰ πρέπει νὰ εἶναι κρυμμένα πολλὰ βεγγαλικά, ποὺ θ' ἀνάβουν—θὰ τ' ἀνάβουμε—ξαφνικά. Αὐτὴ ἡ διακόσμησις θὰ εἶναι ἐπίσης ὡραία, μὰ φαντάζομαι ἔχει περισσότερον κόπο ἀπὸ τὴν ὑποβρύχια, ἂς τὴν ποῦμε.

Ἄλλη διακόσμησις:

Τὸ ἀνθισμένο περιβόλι.

Λουλούδια καὶ λαχανικὰ παντοῦ καὶ φροῦτα. Ψεύτικα κι' ἀληθινά. Βρίσκεστε στὴν ἐξοχή. Στὸ περιβόλι. Ἡ περβολαριὰ σᾶς ὑποδέχεται κάπως ξεχτένιστη, μὲ σηκωμένες τὶς φοῦστες, τῆς κρέμονται τὰ μεσοφόρια, τὰ μανίκια εἶναι ἀνασηκωμένα γιατὶ δούλευε, ὅμως εἶναι πρόσχαρη καὶ σᾶς δείχνει τὰ μαργαριταρένια της τὰ δόντια.

Σᾶς προσφέρει φροῦτα, ποὺ τὰ τρῶτε δαγκανοντάς τα ἔτσι ὁλόκληρα, δὲν ἔχετε ἐβέαια τὴν ἀξίωσι νὰ βρεθοῦν ξαφνικὰ πιατικὰ καὶ μαχαιροπήρουνα στὴν ἐξοχή!

Θὰ τὰ καταφέρη ὡστόσο ἡ περβολαριά, νὰ σᾶς οἰκονομήση κοῦπες, λογιῶν λογιῶν, γιὰ νὰ πιῆτε τὸ κρασί σας. Καὶ ἀπὸ τὸ κοντινὸ μαγέρικο κάτι θὰ βρεθῆ. Καμμιὰ μαρίδα ποὺ θὰ τὴν φᾶτε πάνω στὸ στρατσο χαρτί. Ἐπίσης ψωμοτύρι, ἐλιές, μπακαλιάρος.

Αὐτὴ ἡ διακόσμησις εἶναι ἡ οἰκονομικώτερη καὶ ἡ πιὸ χαριτωμένη, ὅταν θὰ ὑπάρχη κέφι.

Νὰ διακοσμήσετε τὸ σπιτικό σας σὰν ἀτελιὲ ζωγράφου εἶναι πολὺ ὡραῖο, θὰ χρειάζεται ὄχι καὶ λίγη ἐφευρετικότης.

Σᾶς χρειάζονται ἐπίσης πολλὲς παλαιὲς εἰκόνες, ποὺ θὰ τὶς τοποθετήσετε παντοῦ. Σᾶς χρειάζεται ἕνα παλαιὸ βελούδινο παντελόνι ποὺ θὰ τὸ φορέσετε, ἐπίσης καὶ φαβορίτες. Καὶ ἀκόμα σᾶς χρειάζεται μιὰ σκάλα, γιὰ νὰ κάνετε ψηλὰ στὸν τοῖχο τὸ παράθυρο τοῦ ἀτελιέ.

Λοιπόν. Θὰ φτιάξουμε τὸ παράθυρο τοῦ ἀτελιέ.

Θὰ κολλήσετε στὸν τοῖχο ἕνα μαῦρο χαρτί. Αὐτὸς θὰ εἶναι ὁ οὐρανός, ποὺ θὰ φαίνεται ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ σίδερα τοῦ παραθύρου. Τὰ σίδερα θὰ εἶναι καφὲ χαρτί, στριφογυρισμένο. Θὰ τὰ βάλετε καθέτα καὶ ὁριζόντια. Τὰ κουρτινάκια θὰ τὰ φτιάξετε ἀπὸ κρὲπ - χαρτί. Φυσικά, ἐὰν ἔχετε κανένα ὕφασμα ποὺ νὰ ταιριάζη, μποροῦν νὰ γίνουν ἀπὸ ὕφασμα. Καλὸ θὰ εἶναι νὰ φαίνωνται κι' ἕνα - δυὸ ἄστρα στὸν οὐρανό.

Ὡραιότερα εἶναι ὅταν οἱ φίλοι σας ξέρουν ποῦ τοὺς προσκαλεῖτε. Στὸν οὐρανὸ ἢ στὸ περιβόλι καὶ ἀνάλογα ἐμφανισθοῦν κι' αὐτοί.

Ἐὰν δὲν διαθέτετε διόλου καιρὸ νὰ στολίσετε τὸ σπίτι σας, μπορεῖτε νὰ κάνετε τὸ ἑξῆς:

Νὰ διαλέξετε ἕνα χρῶμα ποὺ ἀγαπᾶτε. Ἂς ποῦμε τὸ πράσινο. Πάρετε πράσινα πανιά, γάζες, χαρτιὰ σὲ ὅλες τὶς ἀποχρώσεις. Τυλίξετε τὶς γλάστρες μὲ πράσινο χαρτί. Στερεώσετε στὴν κάθε πολυθρόνα ἕνα πράσινο πανί, μιὰ λουρίδα ἔστω. Δέστε ἕναν πράσινο φιόγκο στὴν κάθε καρέκλα. Ἕνας πελώριος πράσινος φιόγκος πάνω ἀπὸ τὴν πόρτα. Ἕνα - δυὸ πράσινα λαμπιόνια. Ρίξετε πράσινα φύλλα στὸ φουστάνι σας. Καὶ ὁ κάθε προσκαλεσμένος σας θὰ ἔχη κάτι πράσινο ἐπάνω του. Μιὰ κορδέλα, μιὰ γραβάτα, ἕναν φιόγκο, ἕνα φύλλο, ἕνα λουλούδι.

Καλὴ ἐπιτυχία λοιπόν. Καὶ τοῦ χρόνου!

Π.Μ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Μικρὸ λαογραφικὸ

Στὸ ρωμαϊκὸ ἡμερολόγιο ὁ Φεβρουάριος κατεῖχε τὴν τελευταία θέσι τῶν μηνῶν. Ἀργότερα ὅμως, ὅταν ἀντὶ γιὰ τὸ Μάρτιο ἔγινε πρῶτος μήνας τοῦ χρόνου ὁ Ἰανουάριος, ὁ Φεβρουάριος πῆρε τὴ δεύτερη θέσι. Ὁ λαὸς μας πιστεύει ὅτι ὁ μήνας αὐτὸς εἶναι «σημαδιακός». Καὶ ἡ ἀντίληψι αὐτὴ προέρχεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἔχει μόνο 28 καὶ κατὰ τὰ δίσεκτα χρόνια 29 ἡμέρες. Ἀλλὰ καὶ γιὰ ἕναν ἄλλο λόγο ὁ λαός μας θεωρεῖ τὸ Φεβρουάριο σὰν «ἀρρουσούζικο» καὶ ἀκατάστατο. Ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χρόνια προέρχεται αὐτὴ ἡ ἀσχημη φήμη. Γιατὶ τότε ὁ μήνας ἦταν ἀφιερωμένος στὸ θεὸ τῶν Ρωμαίων Φέβρο, θεὸ τοῦ "Αδη. Οἱ ἡμέρες του, λοιπόν, ἦταν ἡμέρες πένθους καὶ λυπηρῶν τελετῶν. Ἀπὸ τὶς συνήθειες αὐτῶν τῶν τελετῶν, πολλὲς ἔχουν διατηρηθῆ μέχρι σήμερα καὶ χαρακτηρίζουν ἀκόμη περισσότερο τὸ Φεβρουάριο σὰν «σημαδιακὸ» μήνα. Στὰ χωριά μας συνηθίζουν τὴν τελευταία ἡμέρα του νὰ τὸν ἀποχαιρετοῦν, σπάζοντας πήλινα ἀγγεῖα (μιὰ συνήθεια ποὺ συναντᾶ κανεὶς καὶ τὴν ἡμέρα ποὺ «σηκώνουν» κάποιο νεκρὸ ἀπὸ τὸ σπίτι. Ἡ συνήθεια αὐτὴ ἀποτελοῦσε μέρος πένθιμης θρησκευτικῆς τελετῆς τῶν ἀρχαίων Ρωμαίων καὶ Ἑλλήνων).

*

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἔχει δώσει στὸ Φεβρουάριο τὰ ὀνόματα Φλεβάρης, Μικρὸς μήνας, Κουτσὸς καὶ Κούντουρος. Καὶ ἡ λαογραφία μας εἶναι πλούσια ἀπὸ παραδόσεις, θρύλους, λαϊκὰ δίστιχα, προλήψεις καὶ συνήθειες ποὺ ἀναφέρονται στὸ μῆνα αὐτόν. Μιὰ παράδοσι λέει πὼς ὁ Φεβρουάριος ἔχασε τὶς δυὸ του μέρες, γιατὶ τοῦ τὶς πῆρε ὁ Μάρτιος, γιὰ νὰ τιμωρήση τὴ γρηούλα, ποὺ τόλμησε νὰ πῆ πὼς δὲν φοᾶται τὸ κρύο του. Ἔτσι δικαιολογεῖ ἡ παράδοσι καὶ τὶς κρύερες ἡμέρες τοῦ Μαρτίου. Ἀλλὰ κι' ὁ Φεβρουάριος εἶναι ψυχρὸς μήνας καὶ ὁ καιρὸς εἶναι στὶς ἡμέρες του πολὺ ἀστατος καὶ χειμωνιάτικος. "Ενα σχετικὸ λαϊκὸ τετράστιχο, παρουσιάζει τὸ Φλεβάρη νὰ μιλᾶ:

"Ἔβγα σύ, τὸ Γενάρικε,
νάμπω ἐγώ, τὸ Φλεβά-
(ράκι.
Νὰ δῆς μέσα στὰ χαντά-
(κια.
γερους καὶ παλληκαρά-
(κια.

*

Πολλὲς γιορτὲς φέρνει ὁ Φεβρουάριος, κυρίως γιὰ τὸν ἀγροτικό μας κόσμο. Ἡ πρώτη του ἡμέρα εἶναι ἀφιερωμένη στὸν "Αγιο Τρύφωνα, προστάτη τῶν δενδροκόμων καὶ τῶν κηπουρῶν. Στὶς 2 τοῦ μηνὸς εἶναι ἡ γιορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, μεγάλη ἀργία γιὰ τοὺς γεωργούς μας. Στὶς 3 γιορτάζει ὁ "Αγιος Συμεών, στὶς 10 ὁ "Αγιος Χαράλαμπος, στὶς 11 ὁ "Αγιος Βλάσιος (μὲ παννύχια καὶ θυσίες γιδοπροβάτων) καὶ στὶς 23 ὁ "Αγιος Πολύκαρπος, προστάτης τῶν κηπουρῶν.

Τ. Ν. Π.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΥΝ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ

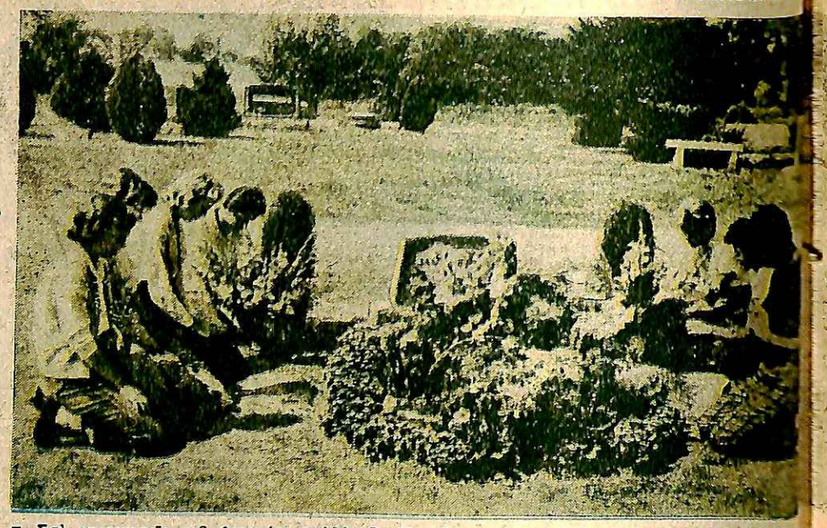

■ Στὸ νεκροταφεῖο τοῦ Φαιρμόντ, πολλὲς δεκάδες θαυμαστῶν καὶ θαυμαστριῶν του ἀπ' ὅλη τὴ χώρα ἔρχονται νὰ ἐναποθέσουν μὲ εὐλάβεια λίγα λουλούδια στὸ μνῆμα τοῦ Τζίμμυ.

★ ΑΠΟ ΟΡΦΑΝΟΣ ΚΑΙ ΜΥΩΨ ΓΙΝΕΤΑΙ ΩΡΑΙΟΣ ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΔΙΑΣΗΜΟΣ

★ ΠΕΘΑΙΝΕΙ ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ 23 ΕΤΩΝ ΕΝΩ ΕΤΡΕΧΕ ΜΕ 160 ΧΙΛΙΟΜ. ΤΗΝ ΩΡΑ

★ Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΩΡΚΙΣΤΗΚΕ ΠΑΝΩ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΟΥ:

ΤΖΕΗΜΣ ΝΤΗΝ,

δὲν θὰ σὲ ξεχάσουμε ποτέ!

ΣΙΓΟΥΡΑ δὲν εἶναι μόνο ἡ ἀμερικανικὴ νεολαία ποὺ τὸν λάτρευε, ἀλλὰ ὅλοι οἱ νέοι καὶ νέες τὸν εἶχαν γιὰ εἴδωλο καὶ ἐπηρεάζονται ἀκόμη ἀπὸ τὴ σκιά του...

Γιατί λέγονται ὅλα αὐτά, ἕνα χρόνο μετὰ τὸ θάνατό του;

Γιατί ὁ Ντὴν ἐξακολουθεῖ νὰ λαβαίνῃ ἀκόμη 2.000 ἐρωτικὰ γράμματα τὴν ἑβδομάδα;

Γιατί αὐτὸ τὸ μυστηριῶδες ξαναζωντάνεμα γιὰ ἕνα νέο ἠθοποιὸ ποὺ δὲ γύρισε παρὰ μόνο τρεῖς ταινίες;

Σᾶς ἀπαντοῦμε σ' ὅλες αὐτὲς τὶς ἐρωτήσεις μὲ κείμενο καὶ εἰκόνες. Στὶς εἰκόνες τῶν ἑπομένων σελίδων, θὰ δῆτε νὰ ἐκτυλίσσεται ἡ ταινία τῆς παράξενης ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου τοῦ Τζέημς Ντήν. Θὰ δῆτε πόσο παράξενο ἀγόρι ὑπῆρξε, τί ἀγαποῦσε, τί ἀπέφευγε, τί ἐπεδίωκε.

Στὸ κείμενο, θὰ διαβάσετε τὴν παθητικὴ διήγησι ποὺ ἔγραψε ὁ φίλος του καὶ συνάδελφός του Τζὼν Χάμς, στὴ μνήμη του. Δὲν εἶναι ἁπλῶς μιὰ διήγησι, εἶναι μιὰ βιογραφία, γιατὶ ὁ Τζὼν Χάμς δὲν ἐμπιστεύθηκε μόνο στὶς δικές του ἀναμνήσεις: συνεργάστηκε μὲ 139 πρόσωπα ποὺ εἶχαν γνωρίσει ἀπὸ κοντὰ ἢ μακρυὰ τὸ νεαρὸ «ἥρωα», διέσχισε 14.000 χιλιόμετρα πάνω στὰ ἴχνη ποὺ ἄφησε ἡ σκιά του. Στὸ ρομαντισμὸ τοῦ Τζέημς Ντήν, ποὺ ξαναζῆ χάρις στὴν πέννα τοῦ φίλου του, θ' ἀναγνωρίσετε τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ σύγχρονου ρομαντισμοῦ κι' ἴσως θὰ καταλάβετε καλύτερα τὴ νεολαία, τὴ σημερινὴ νεολαία, γιὰ νὰ τὴν ἀγαπήσετε περισσότερο καὶ νὰ τὴν καθοδηγήσετε.

ΕΝΑΣ ξανθὸς ἔφηβος ἦταν σκυμμένος σ' ἕναν τάφο καὶ μουρμούριζε παράξενα λόγια ποὺ τὰ σκόρπιζε ὁ ἄνεμος. Μπῆκε στὸ νεκροταφεῖο χωρὶς νὰ κατέβῃ ἀπὸ τὴ μοτοσυκλέτα του καὶ ἔμεινε καθιστὸς στὴ σέλα, ἀκουμπώντας τὸ ἕνα πόδι στὴ μαρμάρινη πλάκα ποὺ ἔγραφε: «Μίλντρεντ Γουίλτον Ντήν, 1909—1939».

— Νομίζω ὅτι ὑπῆρξα πολὺ κακός, μουρμούρισε ὁ νεαρός.

Ἔβγαλε τὰ γυαλιά του. Τὰ μάτια του ἔμειναν στεγνά. "Αχ! ἂν μποροῦσε νὰ κλάψῃ! Μὲ πολὺ σιγανὴ φωνή, ξανάρχισε τὸ διάλογό του μὲ τὸ μνῆμα:

— Γιατί μὲ ἄφησες, μητέρα; Γιατί μὲ ἄφησες; Σὲ στενοχωροῦσα πολύ; Πῶς αἰσθάνεται κανεὶς μητέρα ὅταν πεθαίνῃ;

Ἕνας θόρυβος μηχανῆς τὸν ἔκανε ν' ἀναπηδήσῃ. Ἕνα αὐτοκίνητο ἔμπαινε στὸ νεκροταφεῖο. Ἀμέσως ὁ νεαρὸς πάτησε γκάζι κι' ἔφυγε. Ὁ ἀέρας ἔσπρωχνε πρὸς τὰ πίσω τὰ ἀνακατεμένα του μαλλιά, ἀλλὰ θὰ χρειαζότανε μιὰ ὁλόκληρη θύελλα γιὰ νὰ διώξῃ τὶς μαῦρες σκέψεις ἀπὸ τὸ κεφάλι του.

Ὁ δρόμος του διέσχιζε τὴ Μαριόν, τὴ μικρὴ πόλι τῆς Ἰνδιάνας, ὅπου γεννήθηκε. Ἐνστικτωδῶς ἔκανε μιὰ στροφὴ γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὸ σπίτι ποὺ μεγάλωσε. Ἔπειτα, πάντα μὲ μεγάλη ταχύτητα, ἔστοιψε πρὸς τὴ Φαιρμόντ ὅπου ζοῦσε μὲ τὸ θεῖο του Μάρκο καὶ τὴ θεία του Ὀρτανσία.

Ἡ Φαιρμόντ εἶναι μιὰ μικρὴ πόλι — μὲ λιγώτερο ἀπὸ τρεῖς χιλιάδες κατοίκους. Μεγάλα ξύλινα σπίτια, τετραγωνισμένα ἐργοστάσια, τρεῖς ἐπιβλητικὲς ἐκκλησίες κι' ἕνας σιδηροδρομικὸς σταθμός, εἶναι ὅλη ἡ πόλι. Στὰ περίχωρα ὑπάρχει εὔφορο ἔδαφος.

ΑΝ καὶ ἔτρεχε πολὺ γρήγορα, ὁ νεαρὸς — ἂς τὸν ὀνομάσουμε Τζίμμυ, γιατὶ πρόκειται γιὰ τὸν Τζέημς Ντήν — δὲ βιαζόταν νὰ ξαναβρεθῇ σ' αὐτὸ τὸ περιβάλλον. Ὁ θεῖος του κι' ἡ θεία του τὸ περίμεναν. Θὰ ἔπρεπε νὰ ἤξεραν ὅτι ὁ Τζίμμυ πρὸ ὀλίγου συνήντησε τὴν πεθαμένη μητέρα του καὶ τῆς ζήτησε συγγνώμη γιὰ τὶς ἀταξίες του. Τὸν εἶχαν ἀποβάλει ἀπ' τὸ σχολεῖο... Ἀλλὰ ποτὲ δὲν θὰ δεχόταν ἐπίπληξεις ἀπὸ τοὺς «ἄλλους». Ἡ μητέρα του, μόνο ἡ μητέρα του μποροῦσε νὰ τὸν μαλώσῃ. Ἀλλὰ ὁ θεῖος του καὶ ἡ θεία του... Μήπως αὐτοὶ τὸν ἀγαποῦσαν ὅπως τὸν εἶχε ἀγαπήσει ἡ μητέρα του; Ὅπως ἐξακολουθοῦσε νὰ τὸν ἀγαπᾷ;

Ὁ θόρυβος τῆς μοτοσυκλέτας του, ἔκανε τὶς ἀνελάδες νὰ μουγκρίσουν. Εἶχε ἀρχίσει νὰ πέφτῃ τὸ σκοτάδι.

— Ἐσὺ εἶσαι, Τζίμμυ; Ἡ φωνὴ τῆς θείας του Ὀρτανσίας.

— Μμ!... καταδέχτηκε νὰ μουρμουρίσῃ ὁ Τζίμμυ. Εἶδε τὸ θεῖο του, καθισμένο στὸ λίβιγκ-ρούμ, νὰ διαβάζῃ τὴ βραδυνὴ ἐφημερίδα. Γιὰ νὰ μὴ τοῦ μιλήσῃ, ἔμεινε στὴν τραπεζαρία ὅπου τὸ τραπέζι ἦταν στρωμένο. Τὸ δεῖπνο ἦταν σιωπηλό. Ὅταν ὁ Τζίμμυ ἑτοιμάστηκε νὰ σηκωθῇ, ὁ θεῖος του τὸν κράτησε:

— Θὰ ἤθελα νὰ σοῦ μιλήσω...

— Ἀκούω, μουρμούρισε ὁ Τζίμμυ.

Ἡ ἐπιθετικότητα αὐτοῦ τοῦ ἀγοριοῦ ξάφερνε τὸ θεῖο Μάρκο σὲ δύσκολη θέσι:

— Τί θὰ κάνῃς αὔριο; τὸν ρώτησε.

Πρὶν ὁ Τζίμμυ προφτάσῃ νὰ τοῦ αὐθαδιάσῃ, ὁ θεῖος πρόσθεσε:

— Γιατί δὲ ξεκρεμᾶς τὸ ὅπλο σου, νὰ πᾶς κυνήγι;

Ὁ Τζίμμυ τὸν κύτταξε μὲ ἔκπληξι. Ἐπὶ μερικὲς στιγμὲς νόμισε ὅτι θὰ ὑπέκυπτε μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν τρυφερότητα τοῦ θείου του. Πιέζοντας ὅμως τὸν ἑαυτό του ἀπάντησε ξερά:

— Σύμφωνοι. Δὲν εἶναι ἄσχημη ἰδέα.

Τὸ ἔβαλε ἀμέσως γιὰ τὸ δωμάτιό του, ἀφίνοντας τὸ θεῖο Μάρκο σαστισμένο, γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη.

Τί τοῦ εἶπες; ρώτησε ἡ θεία Ὀρτανσία.

— Νὰ πάρῃ τὸ ὅπλο του καὶ νὰ πάῃ κυνήγι.

— Ναί, ἀλλὰ τὸν ἔχουν ἀποβάλει ἀπὸ τὸ σχολεῖο! Εἶναι σοβαρό...

— Τί μπορῶ νὰ κάνω;... Νὰ τὸν δείρω; Εἶναι πολὺ μεγάλος, κι, ἔπειτα ξέρεις καλύτερα ἀπὸ μένα ὅτι τὸ ξύλο δὲ θὰ χρησίμευε σὲ τίποτε.

Ἀναστέναξε:

— Πῶς θὰ μποροῦσα νὰ τὸν κάνω νὰ καταλάβῃ τὸ σωστό; Δὲ ξέρω πῶς νὰ τοῦ μιλήσω. Τίποτε δὲν τὸν ἐνθουσιάζει, τίποτε δὲν τὸν συγκινεῖ. Ἂν εἶναι ἀνάγκη νὰ τιμωρηθῇ, θὰ τιμωρηθῇ μόνος του.

Ο ΤΖΙΜΜΥ αἰσθανόταν ἤδη τύψεις. Ἔπεσε στὸ κρεβάτι του. Εἶχε στενοχωρήσει τὸ θεῖο του Μάρκο καὶ τὸ καταλάβαινε ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ εἶχε φερθῇ ἔτσι. Μποροῦσε ὅμως νὰ ξανακατέβῃ καὶ νὰ τοῦ δώσῃ ἐξηγήσεις... Θὰ πληγωνόταν ὁ ἐγωισμός του... Ἔπρεπε νὰ τὸν μαλώσουν ἢ νὰ τὸν ἀγκαλιάσουν... Ἡ μητέρα του θὰ τὸν μάλωνε ἀλλὰ καὶ θὰ τὸν φιλοῦσε κατόπι. Ἀλλὰ ὁ θεῖος Μάρκος καὶ ἡ θεία Ὀρτανσία...

Δὲν ἦταν σὰν τοὺς ἄλλους. Σὰν τοὺς ἄλλους, τοὺς ἄλλους ποὺ ἔχουν μητέρα. Στὸ κολλέγιο ὅλοι οἱ συμμαθηταί του ἦταν ἐναντίον του. Ἦταν πολὺ μόνος. Δὲν ἄντεχε ἄλλο...

Αὐτὴ τὴ νύχτα, ὅπως ὅλες σχεδὸν τὶς νύχτες, ὠνειρεύτηκε ὅτι ξαναβρῆκε τὴ μητέρα του. Ἦταν ἕνα μικρὸ ἀγοράκι. Ἡ μητέρα του βρισκόταν σὲ μιὰ ἔρημο καὶ τὸν φώναζε. Ὁ Τζίμμυ ἔτρεχε κοντά της ἀλλὰ τὰ πόδια του βυθίζονταν στὴν ἄμμο καὶ δὲν μποροῦσε νὰ τὴ φτάσῃ, νὰ πέσῃ στὶς ἀνοιχτὲς ἀγκαλιά της. Ξαφνικὰ τὸ ἔδαφος ἔφυγε ἀπὸ μπροστά του κι' ἄρχισε νὰ πέφτῃ, νὰ πέφτῃ. Μιὰ σκοτεινὴ ἄβυσσος σχηματίστηκε... Ξύπνησε τρομαγμένος, ἐνῶ κρύος ἱδρώτας ἔτρεχε στὸ πρόσωπό του. Δὲν τολμοῦσε νὰ ξανακοιμηθῇ, ἀπὸ φόβο μήπως ὀνειρευτῇ πάλι.

Ἡ ἱστορία τοῦ Τζέημς Ντὴν ἀρχίζει στὴ Μαριὸν τῆς Ἰνδιάνας, στὶς 8 Φεβρουαρίου 1931. Γεννήθηκε στὶς 2 ἡ ὥρα τὴ νύχτα καὶ ζύγιζε 4 κιλά. Τὰ ἔξοδα τῆς γεννήσεως ἦταν δέκα πέντε δολλάρια. Ὁ Γουίντον Ντὴν κανόνισε τοὺς λογαριασμούς του ἀμέσως. «"Οποιος πληρώνῃ τὰ χρέη του πλουτίζει» ἔλεγε. Ἦταν ἕνας ψηλὸς καὶ ἀδύνατος ὀδοντογιατρός. Εἶχε συναντήσει τὴ μητέρα τοῦ Τζίμμυ, μιὰ χαριτωμένη καστανόξανθη κοπέλλα, σ' ἕνα χορό. Παντρέφτηκαν πολὺ γρήγορα. Νέοι καὶ φιλόδοξοι κοπίασαν πολὺ γιὰ νὰ ἀποκτήσουν μιὰ καλὴ κοινωνικὴ θέσι. Ὅταν ὁ Τζίμμυ ἦρθε στὸν κόσμο ὁ Γουίντον ἀποφάσισε ὅτι «αὐτὸς ἦταν ἀρκετὸς

■ Ἀγόρασε μιὰ πανάκριβη πολυτελῆ Πόρτς καὶ ἔτρεχε 250 χιλιόμετρα τὴν ὥρα. Θεωρεῖτο ἀπ' ὅλους σίγουρος νικητὴς τῶν ἀγώνων γιατὶ δὲν λογάριαζε κανένα ἐμπόδιο προκειμένου νὰ φτάσῃ τὸ σκοπό του.

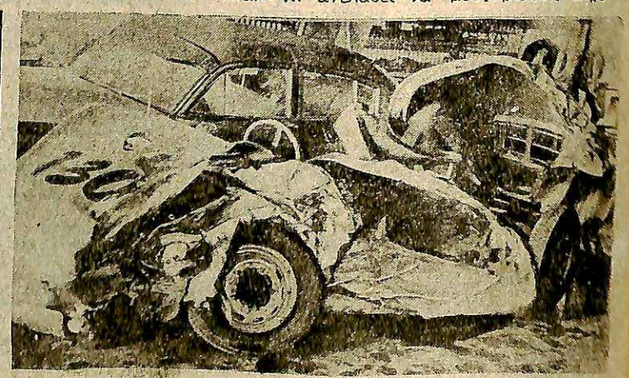

■ Ἡ τρακαρισμένη του Πόρτς ἔγινε ἀντικείμενο μουσείου. Μπορεῖ νὰ τὴ δῇ κανεὶς μὲ 85 δρχ. σ' ἕνα προάστειο τοῦ Χόλλυγουντ. Ὁ μηχανικὸς τοῦ αὐτοκινήτου του Ρόλφ Γουέτεριτς, πληγώθηκε θανασίμως.

ΕΝΑΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ "ΒΑΛΕΝΤΙΝΟ"

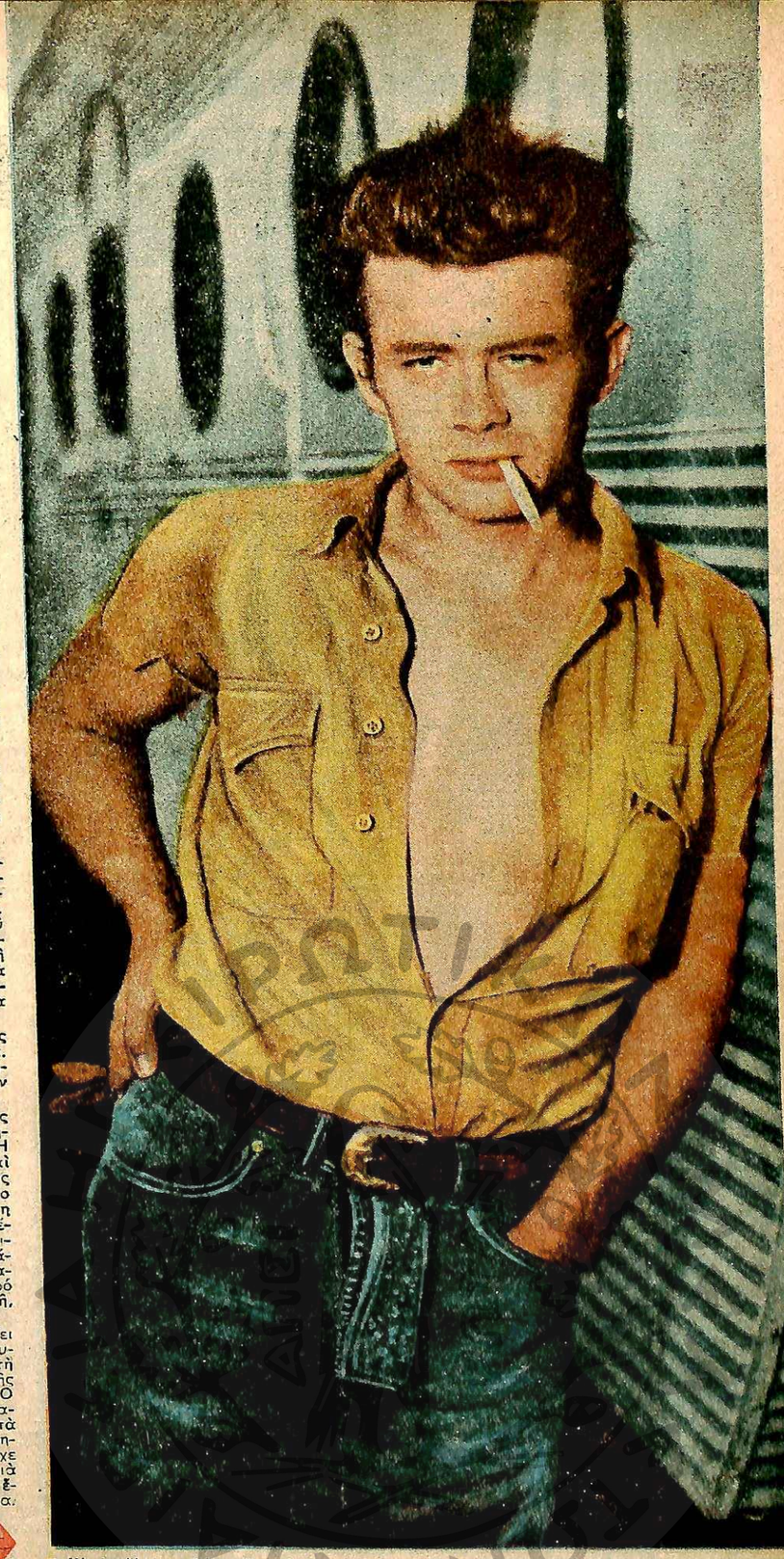

■ Μὲ πινεζὲ πανταλόνι, ἀνοικτὸ πουκάμισο καὶ μισοδαγκωμένο τσιγάρο, εἰσήγαγε στὴ νεολαία τὴ μόδα τῆς «ἀδιάφορης ἐμφανίσεως», τῆς ἀπέριττης καὶ ἀνέμελης περιβολῆς ποὺ ἐπικράτησε

ΠΟΛΛΕΣ ΤΟΝ ΕΙΠΑΝ "ΓΟΗ„ ΚΑΙ "ΑΚΑΤΑΜΑΧΗΤΟ„ ΑΛΛΑ ΛΙΓΟΙ ΕΜΑΘΑΝ ΠΩΣ ΕΠΡΟΚΕΙΤΟ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΑΝΤΡΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΣΕ ΠΟΛΥ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΨΑΝ

πρὸς τὸ παρὸν καὶ θὰ ἀποκτοῦσε ἕνα ἀδελφὸ ἢ μιὰ ἀδελφὴ ὅταν τὰ πράγματα θὰ ἦσαν εὐνοϊκώτερα.

Ο ΤΖΙΜΜΥ κι' ἡ μητέρα του ἔκαναν θαυμάσια συντροφιὰ οἱ δυό τους. Ἐκείνη ἔπαιζε μαζί του καὶ τοῦ διάβαζε παραμύθια ὅταν ἦταν ἀκόμη μικρός. Τοῦ ἀγόρασε ἕνα μικρὸ χαρτονένιο θέατρο ποὺ οἱ ἠθοποιοὶ ἦταν κοῦκλες. Μαζὶ εὑρισκαν τὶς ὑποθέσεις τῶν ἔργων καὶ τὶς ἔπαιζαν στὸ θέατρό τους. Ὅταν ὁ Τζίμμυ ἔμαθε νὰ γράφῃ, δὲν κοιμόταν ποτὲ χωρὶς νὰ βάλῃ κάτω ἀπὸ τὸ μαξιλάρι του ἕνα σημείωμα ποὺ ἔγραφε ὅ,τι ἐπιθυμοῦσε νὰ τοῦ συμβῇ τὴν ἐπομένη.

Ἡ Μίλντρεντ ἔπαιρνε τὸ σημείωμα καί, ἀνάλογα μὲ τὶς δυνατότητές της, πραγματοποιοῦσε τὶς εὐχὲς τοῦ γυιοῦ της.

Ὁ Τζίμμυ δὲν ἦταν οὔτε ὀκτὼ ἐτῶν ὅταν ἡ μητέρα του ἄρχισε νὰ ὑποφέρῃ ἀπὸ τὸ στῆθος της. Ὁ γιατρὸς διέγνωσε καρκίνο. Οἱ μέρες τῆς Μίλντρεντ ἦταν μετρημένες. Ὁ Γουίντον, ἀπελπισμένος προσπάθησε νὰ προετοίμάσῃ τὸ γυιό του στὸ χωρισμό:

— Ἡ μαμά σου δὲ θὰ μείνῃ ἴσως πολὺν καιρὸ μαζί μας, τοῦ εἶπε ἕνα βράδυ.

Ὁ Τζίμμυ δὲν ἀπάντησε.

«Μόνο, διηγεῖται ὁ πατέρας, μὲ κύτταξε πολλὴ ὥρα. Πάρα πολλή. Δὲν ἔλεγε ποτέ, τί τοῦ ἔσφιγγε τὴν καρδιά».

Ἡ Μίλντρεντ πέθανε σαράντα ὀκτὼ ὧρες ἀργότερα... Ἔπρεπε νὰ ἐνταφιασθῇ στὴ Φαιρμόντ, ὅπου ἡ ἀδελφός της Μάρκος καλλιεργοῦσε ἕνα πατρικὴ γῆ. Ἀλλὰ πρὶν πάῃ καὶ ὁ Τζίμμυ στὴ Φαιρμόντ. Ὁ πατέρας του δὲν μποροῦσε νὰ τὸν κρατήσῃ πλέον κοντά του καὶ τὸν ἐμπιστεύτηκε στὸ Μάρκο. «Δὲν ἄφησαν σὲ μένα τὴν ἐκλογὴ» ἐξηγεῖ ὁ ἴδιος.

Ἡ κηδεία τῆς μητέρας του ἦταν ἡ πρώτη στὴν ὁποία ὁ Τζίμμυ παρευρέθηκε. Ἡ οἰκογένειά του θυμᾶται ἀκόμα τὸ τελευταῖο βλέμμα ποὺ ἔρριξε στὴν πεθαμένη. Ἁπλωσε τὸ χέρι του γιὰ νὰ σηκώσῃ μιὰ μπούκλα ποὺ σκέπαζε τὸ μέτωπο τῆς μανούλας του. Εἶκοσι ἀκόμη καὶ μιὰ τούφα ἀπὸ τὰ μαλλιά της καὶ γιὰ πολλὲς ἑβδομάδες τὴν ἔβαζε κάθε βράδυ κάτω ἀπὸ τὸ μαξιλάρι του μὲ τὴν εὐχὴ νὰ ξανάρθῃ ἡ ἀγαπημένη του μητέρα, ἀλλὰ τὸ παιχνίδι μὲ τὶς εὐχὲς εἶχε πάρει πιὰ τέλος...

Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ οἱ Ἀμερικανοὶ ἀγρότες δὲ ζοῦσαν τόσο ἄνετα ὅσο σήμερα. Γιὰ τοὺς Γουίνσλοου, ὁ Τζίμμυ ἀντιπροσώπευε ἕνα στόμα περισσότερο στὴν οἰκογένεια. Εἶχαν ἤδη μιὰ κόρη δέκα τεσσάρων ἐτῶν, ἀλλὰ ποτὲ δὲν δυσανασχέτισαν γι' αὐτόν. Τὸν δέχτηκαν σὰν παιδί τους.

Ο Τζίμμυ, τὸν ἔστειλαν σχολεῖο. Ἕνας σὲ κλάματα στὸ πρῶτο μάθημα τῶν μαθηματικῶν.

— Τί συμβαίνει; τὸν ρώτησε ὁ καθηγητής. Ἔχεις ἀνάγκη ἀπὸ τίποτα;

— Ἔχω ἀνάγκη τὴ μητέρα μου, ἀπάντησε τὸ παιδί.

Ἐν τούτοις, φαινόταν ὅτι γρήγορα συνήθισε στὸ νέο του περιβάλλον. Τὸ σπίτι τῶν Γουίνσλοου ἦταν εὐχάριστο. Κοντὰ στὰ ποτάμι βρισκόταν μιὰ λιμνούλα ὅπου ὁ Τζίμμυ κολυμποῦσε τὸ καλοκαίρι καὶ πατινάριζε στὴν παγωμένη ἐπιφάνειά της τὸ χειμώνα. Ὁ θεῖος Μάρκος κι' ἡ θεία Ὀρτανσία τὸν περιέβαλλαν πάντα μὲ τόση στοργή! Τοῦ παρεχώρησαν ἀκόμα καὶ τὸ δωμάτιό τους, ἐπειδὴ τοῦ ἄρεσε ἡ ἐπίπλωσί του.

Ὁ Τζίμμυ ἐγκλιματίστηκε γρήγορα. Ἔμαθε ν' ἀρμέγῃ τὶς ἀγελάδες, νὰ μαζεύῃ τὸ τρακτέρ. Ὁ θεῖος Μάρκος ποὺ ἀγαποῦσε τὸν ἀθλητισμό, τοῦ ἐτοίμασε ἕνα τέλειο γυμναστήριο στὴν ἀποθήκη. Στὸ μονόζυγο ὁ Τζίμμυ ἔσπασε τέσσερα δόντια! Δυὸ χρόνια ἀργότερα, ἕνας ταῦρος ποὺ μόνος του τὸν εἶχε μεγαλώσει, κέρδισε τὸ πρῶτο βραβεῖο στὴ μεγάλη ζωοπανήγυρι τῆς περιοχῆς. Εἶχε ὅμως πολλὲς ἐλεύθερες ὧρες καί, ἀγνοώντας τί θὰ πῇ φόβος, τὶς χρησιμοποιοῦσε μ' ἕναν τρόπο ἐκκεντρικό... Μιὰ μέρα προσπάθησε νὰ καβαλικέψῃ ἕναν ταῦρο ποὺ ἐξαγριωμένος τὸν πέταξε κάτω. Ἄλλοτε ἀνακάλυψε ἕνα βιβλίο τῶν Γιόγκι καὶ γυμναζόταν νὰ κρατάῃ τὴν ἀναπνοή του μέχρι λιποθυμίας! Τελικὰ ἔθαψε νὰ παίζῃ ρυθμοὺς τῆς τζὰζ στὴ φλογέρα.

— Εἶναι μέσα σ' ὅλα, ἔλεγε κάποιος καθηγητής του.

Ποτὲ ὅμως, δὲν ἦταν ἀπὸ τοὺς καλύτερους μαθητές. Τὰ μαθηματικὰ καὶ ἡ ὀρθογραφία ἦταν τὰ ἀδύνατα σημεῖα του. Ἀρίστευε μόνο στὴν ψυχολογία καὶ τὴν ἱχνογραφία. Ὠθούμενος ἀπὸ τὸ θεῖο Μάρκο, ἔγινε ἕνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους παίκτες τοῦ μπάσκετ στὸ κολλέγιο. Δὲν εἶχε φιλίες μὲ κανένα. Ζοῦσε «κλεισμένος στὸν ἑαυτό του. Ἡ μεγαλύτερη διασκέδασί του ἦταν νὰ τρέχῃ μὲ τὴ μοτοσυκλέτα του, δῶρο τοῦ θείου του (ποὺ πολλὲς φορὲς εἶχε μετανοήσει γι' αὐτό).

Η ΘΕΙΑ Ὀρτανσία ἦταν μέλος ἑνὸς συνδέσμου ποὺ ὠργάνωνε βραδυνὲς συγκεντρώσεις στὶς ὁποῖες, διαβάζονταν φιλολογικὰ ἄρθρα καὶ γίνονταν ἀπαγγελίες. Ἡ θεία Ὀρτανσία εἶχε παρατηρήσει ὅτι ὁ Τζίμμυ διάβαζε ὡραῖα καὶ τοῦ πρότεινε νὰ πάρῃ μέρος σ' ἕνα μικρὸ διαγωνισμὸ γιὰ τὸ καλύτερο διάβασμα. Τὸ πρῶτο βραβεῖο ἦταν τὸ «μαργαριταρένιο μετάλλιο».

— Θὰ τὸ κερδίσῃς, ἐπαναλάμβανε ἡ θεία Ὀρτανσία στὸν ἀνεψιό της.

Ἀλλὰ τὸ τελευταῖο βράδυ, ἀφοῦ τὸν ἀνάγκασαν νὰ πάρῃ μέρος, ὁ Τζίμμυ κατέβηκε ἀπὸ τὴν ἐξέδρα χωρὶς ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα του. «Εἶχα ἕνα κενὸ στὴ μνήμη μου» δικαιολογήθηκε. Ἀλλὰ ἡ θεία του δὲ τὸ πίστεψε. Καταλάβαε ὅτι δὲν ἤθελε νὰ ἐ ἀγωνισθῇ κι' ἔλεγε: «Δὲν μπορεῖς νὰ ὑ ρεώσῃς τὸ Τζίμμυ νὰ κάνῃ κάτι ποὺ δὲ θέλει».

Ἐνῶ ὁ Τζίμμυ ἦταν πιὰ δέκα τεσσάρων ἐτῶν, οἱ Γουίνσλοου ἀπέκτησαν ἕνα δεύτερο παιδί, ἕνα ἀγόρι. Ὁ Τζίμμυ ἄρχισε νὰ ζηλεύῃ. Γιὰ νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴ τοῦ θείου του ποὺ ἀσχολεῖτο πολὺ μὲ τὸ μωρό, διακρίθηκε στὴν ὁμάδα τοῦ μπάσκετ κι' ἔσπασε τὸ ρεκὸρ τοῦ κολλεγίου στὸ ἄλμα εἰς ὕψος. Μετὰ ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἐπιτυχίες δὲν ἀσχολήθηκε πιὰ μὲ τὸν ἀθλητισμό. Ἔβειξε τί ἦταν ἱκανὸς νὰ ἐπιτύχῃ. Αὐτὸ μόνο τοῦ ἀρκοῦσε.

«Ἔγινε πιὸ ἄγριος, ἀτίθασος. Ἡ ἐφηβικὴ ἡλικία τὸν ἔκανε περισσότερο ἀνήσυχο ἀπὸ τοὺς συνομηλίκους του. Ἤθελε μεγάλη ἐλευθερία. Ἀπεχθανόταν νὰ «κοστουμαρίζεται», νὰ ντύνεται, δηλαδή, μὲ κομψότητα. Ἄρχισε νὰ σκέπτεται ὅτι ἡ Φαιρμόντ δὲν ἦταν παρὰ ἕνα μικρὸ χωριὸ ἐνῶ ὁ ὑπόλοιπος κόσμος παρουσίαζε μεγάλο ἐνδιαφέρον.

Ἕνας μόνο ἄνθρωπος στὴ Φαιρμόντ τὸν ἐνδιέφερε, ὁ αἰδεσιμώτατος Τζένις Ντὲ Γουίρντ, ὁ πάστορας ποὺ ἐπέστρεψε ἀπὸ τὸν πόλεμο γεμάτος μετάλλια. Σήμερα ὁ αἰδεσιμώτατος Ντὲ Γουίρντ εἶναι πάστωρ στὴν Ἰνδιανόπολι καὶ χαίρει μεγάλης ἐκτιμήσεως. Ὁ πάστορας εἶχε τσουχτερὴ γλώσσα. Ἔκρινε αὐστηρὰ τοὺς κατοίκους τῆς Φαιρμόντ. Καλεσμένος σπίτι του, ὁ Τζίμμυ ἀνακάλυψε ἕνα περιβάλλον ποὺ δὲν εἶχε ποτὲ γνωρίσει. Ἀσημένια μαχαιροπήρουνα ἔλαμπαν ἐπάνω στὰ κατάλευκα λινὰ τραπεζομάντηλα. Κρυστάλλινα ποτήρια καὶ φίνες πορσελάνες συμπλήρωναν τὸ μεγαλοπρεπὴ διάκοσμο. Ἐπρωγαν ἀκούγοντας Μπὰχ ἢ Τσαϊκόφσκυ. Ὁ πάστωρ γνώριζε ὅλους τοὺς ἠθοποιούς, ὅλους τοὺς ποιητές. Μαζί του ὁ Τζίμμυ μποροῦσε νὰ συζητήσῃ ὁ,τιδήποτε.

— Ὅσα περισσότερα πράγματα μαθαίνεις, ἔλεγε στὸ Τζίμμυ, τόσο γίνεσαι τελειότερος.

Ο ΠΑΣΤΟΡΑΣ τὸν ἔμαθε νὰ ὁδηγῇ αὐτοκίνητο καὶ τὸν πῆρε μαζί του στὶς κούρσες, στὴν Ἰνδιανόπολι, ὅπου τὸν παρουσίασε σὲ κάποιο «τσάμπιον» τοῦ βολάν, τὸν περίφημο Κάνονμπωλ Μπαΐκερ.

— Ἔμαθα στὸ Τζίμμυ νὰ πιστεύῃ στὴν ἀθανασία, διηγεῖται ὁ αἰδεσιμώτατος Ντὲ Γουίρντ. Ποτὲ δὲ φοβήθηκε τὸ θάνατο, γιατὶ ἤξερε, ὅπως κι' ἐγώ, ὅτι ἡ ὕλη χάνεται, ἐνῶ τὸ πνεῦμα μένει αἰώνιο.

Μόνο στὸν πάστορα ὁ Τζίμμυ ἔκανε ἐκμυστηρεύσεις. Αὐτὲς ἐξηγοῦν τὸ μυστηριώδη χαρακτήρα του: φανταζόταν ὅτι ἦταν κακός, πολὺ κακός· μήπως ἡ κακία του δὲν ἦταν ἡ αἰτία τοῦ θανάτου τῆς μητέρας του;... Καὶ γιατί ὁ πατέρας του δὲν τὸν κράτησε κοντά του, ἂν δὲν ἦταν κακός; Ἐξ ἄλλου ὅλοι τὸν εὑρισκαν κακό. Κανεὶς δὲν τὸν ἀγαποῦσε.

Ὁ πάστορας προσπάθησε νὰ τὸν ἠρεμήσῃ, νὰ τοῦ ἐμπνεύσῃ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸν ἑαυτό του. Εἶχε ἀνακαλύψει τὰ χαρίσματά του καὶ τὸν ἐνεθάρρυνε νὰ πάρῃ μέρος σ' ἕνα διαγωνισμὸ ἀπαγγελίας, ποὺ ὠργάνωνε κάποιος φιλολογικὸς σύνδεσμος. Ὁ Τζίμμυ πῆρε τὸ πρῶτο βραβεῖο, πρὸς μεγάλη ἔκπληξι τοῦ θείου καὶ τῆς θείας του, ποὺ δὲν τοὺς εἶχε πῆ τίποτα.

— Ἀφοῦ αὐτὸ τὸ ἀγόρι ἔχει ταλέντο, εἶπε ὁ θεῖος Μάρκος, πρέπει νὰ τοῦ δώσουμε τὴν εὐκαιρία ν' ἀναδειχθῇ.

Ἀποφάσισαν νὰ γράψουν τὸν Τζίμμυ στὸ κολλέγιο τῆς Σάντα Μόνικα, στὴν Καλιφόρνια, γιὰ ἕνα χρόνο. Σ' αὐτὴ τὴν πόλι ζοῦσε κι' ὁ πατέρας του. Εἶχε ξαναπαντρεφτῇ. Ὁ Τζίμμυ δὲν τὸν εἶχε δῇ σχεδὸν καθόλου. Ὁ δεσμός τους ἀρκετὰ δύσκολα ξαναδημιουργήθηκε. Παρ' ὅλα αὐτὰ ὁ Τζίμμυ τὰ πήγαινε καλὰ μὲ τὴ μητρυιά του. Ὁ πατέρας του τοῦ ἀγόρασε ἕνα μικρὸ αὐτοκίνητο. Γιὰ νὰ κερδίζῃ μερικὰ χρήματα, ὁ Τζίμμυ ἔγινε ἐπιστάτης σ' ἕνα ἰσχολεῖο κι' ἔπαιρνε μέρος στὴν πλεόρασι.

Στὸ Πανεπιστήμιο, στὴ Σχολὴ τῆς Δραματικῆς Τέχνης, ὁ Τζίμμυ συνεδέθη μ' ἕναν ἥρωα τοῦ πολέμου, φυσικὰ πολὺ μεγαλύτερό του, τὸν Ρίτσαρντ Σάννον.

«Τὸ πρῶτο μας μάθημα στὴν τάξι, διηγεῖται ὁ Σάννον, ἦταν ἕνας μεγάλος μονόλογος τοῦ Ἄμλετ. Ποτὲ δὲ μ' ἐνδιέφερε ὁ Σαίξπηρ, ἀλλὰ ὅταν διάβασε ὁ Τζίμμυ τὸ μονόλογο, ἕνοιωσα νὰ ζωντανεύῃ ἡ παράδοσι... Μετὰ τὰ μαθήματα συζητούσαμε μαζί. Ὁ Τζίμμυ ἐνδιαφερόταν γιὰ τὸ κάθε τί. Τὸν θεωροῦσα λίγο σὰ γυιό μου. Τοῦ ἀπαντοῦσα σ' ὅλες τὶς ἐρωτήσεις του καὶ εἴμαστε πολὺ ταιριασμένοι καὶ ἀγαπημένοι.»

— Πρέπει νὰ γίνῃς ἠθοποιός, τοῦ ἔλεγε ὁ Σάννον. Εἶσαι γεννημένος γι' αὐτό.

ΩΣ ἦταν ὁ Τζίμμυ αὐτὴ τὴν ἐποχή; Ὁ Σάννον τὸν περιγράφει ἔτσι: «Ἦταν σὰν ἕνα οὐράνιο τόξο. Δὲν ἔβλεπες ἕνα μόνο χρῶμα, ἀλλὰ πολλά. Ὅλα τὰ χρώματα συγχρόνως. Ἡ ἀνάμνησι ποὺ μοῦ ἄφησε ἦταν ἑνὸς πολὺ λαμπροῦ φωτός.»

Ἕνα βράδυ, μετὰ τὸ μάθημα, ὁ Τζίμμυ σταμάτησε τὸν καθηγητή του:

— Κύριε Χουάτμορ, ρώτησε, πῶς μπορεῖ νὰ γίνῃ κανεὶς ἠθοποιός;

— Δὲν ὑπάρχει παρὰ ἕνας μόνο τρόπος, ἀπάντησε ὁ καθηγητής. Μὴ σπατάλας τὴν ἐνεργητικότητά σου καὶ τὸ ταλέντο σου. Πήγαινε στὴ Νέα Ὑόρκη. Θὰ δῇς ἐκεῖ ἂν μπορῇς νὰ ζήσῃς τὴν ἀβέβαιη ζωὴ τῶν ἠθοποιῶν. Μελέτησε. Μάθε νὰ ὑποκρίνεσαι καὶ προπαντός: περιφρόνησε τὰ συμβόλαια...

Ὁ Τζίμμυ κύτταξε τὸν κ. Χουάτμορ πάνω ἀπὸ τὰ γυαλιά του:

— Γνωρίζετε κανέναν ποὺ νὰ μοῦ διδάξῃ τὴν τέχνη τῆς ἠθοποιΐας;

Ὁ καθηγητὴς τοῦ συνέστησε τὸν Ἠλία Καζάν.

— Δὲν ξέρω ἂν θὰ σὲ πάρῃ, πρόσθεσε, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει καλύτερος.

Ὁ Ἠλίας Καζὰν τὸν δέχτηκε.

Τὰ τρία χρόνια ποὺ πέρασε στὴ Νέα Ὑόρκη, ὁ Τζίμμυ δὲν εἶχε παρὰ μόνο τρεῖς φίλους: μιὰ νέα ἠθοποιό, τὴν Ἀργὲν Λόρκα, τὸν ἐμπρεσάριό του Τζέην Ντίκυ καὶ τὸν Λεόναρντ Ράσεϊμαν, ἕνα νέο συνθέτη.

Συνάντησε τὴν Ἀρλὶν ἕνα καλοκαιρινὸ βράδυ, στὸ μουσεῖο τῆς Μοντέρνας Τέχνης. Ψιλάφιζε ἕνα ἀγαλματάκι κι' ἡ Ἀρλὲν τοῦ ἔδειξε μιὰ πινακίδα ποὺ ἔγραφε: «Μὴν ἀγγίζετε».

— Τί θέλετε; μουρμούρισε ἐκεῖνος δυσαρεστημένος.

— Δὲν θέλω νὰ σᾶς βγάλουν ἔξω, τοῦ ἀπάντησε ἐκείνη γελώντας.

Ὁ Τζίμμυ ἄρχισε κι' αὐτὸς νὰ γελάῃ καὶ ἡ συζήτησι πῆρε εὐχάριστη τροπή:

— Σᾶς ἀρέσει ἡ ἰταλικὴ κουζίνα;

— Ναί.

— Ἔχετε διαβάσει τὸ «Μικρὸ πρίγκηπα» τοῦ Σαὶν Ἐξυπερύ;

— Εἶναι τὸ ἀγαπημένο μου βιβλίο.

— Σᾶς ἀρέσει ἡ ἰταλικὴ κουζίνα;

— Τὴ λατρεύω.

ΓΕΥΜΑΤΙΣΑΝ σ' ἕνα ἰταλικὸ ἐστιατόριο. Ἀπὸ τότε ἔγιναν καλοὶ φίλοι. «Κάναμε βόλτες στὸ Κεντρικὸ Πάρκο, διηγεῖται ἡ Ἀρλέν. Ἀκούγαμε μουσικὴ ὅλη τὴ νύχτα, μελετούσαμε μαζὶ τοὺς ρόλους μας. Ὁ Τζίμμυ ἤθελε νὰ τὰ μαθαίνῃ ὅλα. Ἀγαποῦσε τὴ ζωὴ ὡς τὸ θάνατο». Πολλὲς φορὲς ὅμως τὸν βασάνιζαν οἱ παλιές του ἔγνοιες. Ὅταν μιλοῦσε γιὰ τὴ μητέρα του: «Ἐγὼ τὴ σκότωσα μὲ τὴ κακία μου» ἔλεγε. Μερικὲς φορὲς ὑπέφερε πραγματικὰ ἀπὸ αὐτό. Μόνο οἱ φίλοι του γνώριζαν αὐτὲς τὶς ἀνησυχίες του.

Ἡ ἐπιτυχία του ὑπῆρξε κεραυνοβόλος. Πρὶν ἀκόμα γίνῃ διάσημος, ὅλοι τὸν ἀγαποῦσαν καὶ ἀναζητοῦσαν τὴ συντροφιά του, πρᾶγμα ποὺ τὸν ἐκνεύριζε. «Δὲν μὲ ἀφίνουν ἡσυχο...» γκρίνιαζε. Ἐπειδὴ δὲν μποροῦσε νὰ βρῇ τὴ γαλήνη, τὴν ἠρεμία, συμβουλεύτηκε ἕνα ψυχαναλητή, ἀλλὰ γρήγορα σταμάτησε αὐτὲς τὶς ἐπισκέψεις γιατὶ δὲν ἤθελε νὰ κάνῃ χρέη. Δὲν κέρδιζε τότε παρὰ λίγα χρήματα. Ζοῦσε πολὺ λιτὰ καὶ δὲν ξόδευε σχεδὸν τίποτα γιὰ νὰ ντυθῇ.

Ἐπέτυχε τὸν πρῶτο του ρόλο στὸ θέατρο, χάρις σ' ἕνα ναύτη ποὺ ἔπιασε κουβέντα μαζί του στὸ λιμάνι. Ὁ ναύτης τὸν παρουσίασε στὸν καπετάνιο του καὶ ὁ καπετάνιος σ' ἕνα φίλο του ποὺ χρηματοδοτοῦσε τότε κάποιο ἔργο. Ἔτσι ἐντελῶς τυχαῖα...πῆρε ὁ Τζίμμυ ἕνα ρόλο. Τὸ ἔργο εἶχε τρομερὴ ἀποτυχία. Μετὰ ἀπὸ πέντε παραστάσεις κατέβηκε, ἀλλὰ οἱ κριτικοὶ εἶχαν πιὰ ἀνακαλύψει τὸ Τζίμμυ. Παίζει σ' ἕνα ἔργο τοῦ Ἀντρὲ Γκὺντ καὶ κατόπιν τὸν παίρνει ὁ Ἠλίας Καζὰν γιὰ πρωταγωνιστὴ σὴν ταινία του «Ἀνατολικὰ τῆς Ἐδέμ».

— Ἦταν ὁ ρόλος ἀκριβῶς ποὺ ταίριαζε στὰ μέτρα του, λέει ὁ Ρόζενμαν. Ὁ Καζὰν χρειαζόταν ἕναν νέο γεμάτο μνησικακία γιὰ τὸν πατέρα του καὶ ὁ Τζίμμυ ἦταν αὐτὸς ποὺ ἔπρεπε. Ἐπὶ πλέον ἦταν ἕνα θαυμάσιο ταλέντο.

ΟΤΑΝ ὁ Τζίμμυ ἔφυγε γιὰ τὸ Χόλλυγουντ, κέρδιζε 1.000 δολλάρια τὴν ἑβδομάδα ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν ἦταν ἀκόμα ἕξι

μεταμόρφωσε σὲ κοσμικὸ τύπο. Εἶχε ἀποφασίσει νὰ γίνῃ καθολικὸς γιὰ νὰ τὴν παντρευτῇ, ἀλλὰ δυστυχῶς τὰ σχέδιά του διαλύθηκαν.

βαιος γιὰ τὴν ἐπιτυχία του, φθάνοντας στὴν πρωτεύουσα τοῦ κινηματογράφου, νοίκιασε ἕνα ἄθλιο δωμάτιο πάνω ἀπὸ ἕνα φαρμακεῖο, πληρώνοντας ἕνα μικρὸ ἐνοίκιο. Ἡ μόνη πολυτέλεια ποὺ προσέφερε στὸν ἑαυτό του, ἦταν ἕνα αὐτοκινητάκι

Ὁ Ἠλίας Καζὰν ἀπαγόρευσε νὰ μπῇ κανεὶς στὸ «πλατὸ» ποὺ γύριζε. Αὐτὸ ἀρκοῦσε νὰ διαγείρῃ τὴν περιέργεια τῶν δημοσιογράφων. Ἐπειδὴ δὲν ἤξεραν τίποτα γιὰ τὸν Τζίμμυ, τὸν ὀνόμαζαν «ἕνας καινούργιο Μάρλον Μπράντο», πρᾶγμα ποὺ ἀκνεύριζε πολὺ τὸ νέο. «Ἔχω δική μου προσωπικότητα» ἔλεγε.

Στὸ ἴδιο στούντιο, σ' ἕνα γειτονικὸ «πλατὸ» γύριζαν τὴν ταινία: «Τὸ ἀσημένιο δισκοπότηρο» ποὺ πρωταγωνιστοῦσε ἡ Πὶερ Ἄντζελι. Οἱ δυὸ πρωταγωνιστὲς συναντήθηκαν καὶ συμπάθησε ἀμέσως ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. Τοὺς εἶδαν σὲ λίγο στὸ μπὰρ τοῦ στούντιο νὰ κρατοῦν σφιχτὰ τὰ χέρια τους. Τοὺς κουτσομπόλεψαν.

Κανεὶς δὲν ξέρει πῶς χάλασε αὐτὸ τὸ μεγάλο εἰδύλλιο. Πολλοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ Τζίμμυ ποὺ θὰ ἔφευγε γιὰ τὴ Νέα Ὑόρκη ὅπου τὸν καλοῦσε μιὰ ὑποχρέωσι στὴν τηλεόρασι, ἀξίωσε ἀπὸ τὴν Πὶερ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. «Ἂν μ' ἀγαπᾶς, ἀληθινά...» Ἀλλὰ ἡ Πὶερ εἶχε συμβόλαιο στὸ Χόλλυγουντ. Καὶ ἡ μητέρα της, ἐξ ἄλλου, δὲ θεωροῦσε τὸ Τζίμμυ ὡς τὸν ἰδεῶδη σύζυγο γιὰ τὴν κόρη της.

ΔΥΟ μέρες μετὰ τὴν ἀναχώρησι τοῦ Τζίμμυ, ἡ Πὶερ Ἄντζελι ἀνήγγειλε τὸν ἀρραβώνα της μὲ τὸν παθητικὸ τραγουδιστὴ Βὶκ Ντάμον. Ὁ Τζίμμυ προσπάθησε νὰ τῆς τηλεφωνήσῃ, ἀλλὰ αὐτὴ δὲν ἀπάντησε. Ξανασυναντήθηκαν στὸ δρόμο, πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο. Τὴν ἡμέρα τοῦ γάμου, ὁ Τζίμμυ πῆρε τὴ μοτοσυκλέτα του καὶ κάθησε ἀπέναντι ἀπὸ τὴν ἐκκλησία ἀπ' ὅπου ἔβγαιναν οἱ νεόνυμφοι — τὴν ἐκκλησία ποὺ σχεδίαζε νὰ τελέσῃ τὸ γάμο του μὲ τὴν Ἰταλίδα ἠθοποιό. Σὲ κανένα δὲν εἶπε τὸν πόνο του, ἀλλὰ συνεδέθη πολὺ μ' ἕνα

νεαρὸ ποὺ τὸν εἶχε ἐγκαταλείψει ἡ μνηστή του. "Ἴσως εὕρισκε παρηγοριὰ μὲ τὴ σκέψη ὅτι ὑπάρχουν κι' ἄλλοι ὁμοιοπαθεῖς...

Ὁ Τζίμμυ ἄρχισε νὰ κάνη ρέμπελη ζωή. Ξενυχτοῦσε στὰ διάφορα μπὰρ καὶ μαζευόταν σπίτι του τὸ πρωΐ. Ἕνα φωτογράφος, ὁ Ντέννης Στόκ, ποὺ παρευρέθηκε σὲ μιὰ προβολὴ τοῦ «Ἀνατολικὰ τῆς Ἐδέμ» κατάλαβε ὅτι ὁ Τζίμμυ θὰ ἦταν τὸ καλύτερο θέμα τῆς χρονιᾶς. Τοῦ πρότεινε νὰ πάνε μαζὶ στὴ Φαιρμὸντ νὰ τὸν φωτογραφίση καὶ νὰ κάνη ἕνα ρεπορτὰζ στὸ περιβάλλον τῆς παιδικῆς του ἡλικίας. Ἔτσι λοιπὸν ὁ Τζίμμυ ξαναεῖδε τὸ σπίτι του, καὶ τὸν μικρό του ἐξάδελφο ποὺ τόσο δὲν τὸν χώνευε, ὅταν γεννήθηκε. Ἐπιδιώρθωσε τὸ ποδήλατό του καὶ τοῦ ἀγόρασε πολλὰ παιχνίδια.

"Οταν γύρισε στὸ Χόλλυγουντ, ἦταν πιὰ διάσημος. Τὸ πρῶτο του φίλμ ἄρχισε νὰ προβάλλεται. Ὁ κόσμος μιλοῦσε γιὰ τὸ «νέο ταλέντο τῆς σκηνῆς». Καθημερινὰ ὁ Ντὴν λάβαινε χιλιάδες γράμματα. Ὅλη ἡ νεολαία τῆς Ἀμερικῆς ἐγνώριζε κάθε λεπτομέρεια τῆς ζωῆς του. Ἐμοιαζε τόσο πολὺ μὲ τοὺς νέους τῆς γενιᾶς του! Ἀγαποῦσε τὶς κοπέλλες. Ἔτρεχε πολὺ γρήγορα μὲ τὸ αὐτοκίνητο ἢ τὴ μοτοσυκλέτα. Ξενυχτοῦσε. Ντυνόταν μ' ἕναν τρόπο ἄνετο καὶ ἀτημέλητο.

Ἀγόρασε μιὰ «Πόρτς» καὶ θέλησε νὰ λάβη μέρος στὶς αὐτοκινητοδρομίες τοῦ Πάλμ Σπρίγκ. Στοὺς προκριματικοὺς οἱ ἄλλοι συναγωνισταί του τὸν κορόιδευαν ἐπειδὴ σκεπτόνουσαν ὅτι ὁ Ντὴν ἤθελε μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ν' ἀποκτήση μεγαλύτερη δημοτικότητα. Ὁ Ντὴν κέρδισε στὴν πρώτη του κούρσα καὶ ἦρθε δεύτερος στὴ δεύτερη.

Ὅταν γύριζε τὸ «Γίγαντα» τοῦ ἀπαγόρευσαν νὰ τρέχη μὲ τὸ αὐτοκίνητό του. Ὑπάκουσε κι' ἄρχισε νὰ σκέπτεται νὰ ἱδρύση μιὰ δική του ἑταιρεία παραγωγῆς ταινιῶν. «Θὰ γίνω καλύτερος παραγωγὸς ἀπὸ ἠθοποιός», ἔλεγε. Τότε ἡ «Γουὼρνερ» τοῦ προσέφερε τὸ ὑπέρογκο ποσὸ τῶν 120.000 δολλαρίων γιὰ ἕνα καινούργιο φίλμ. Ἡ προσφορὰ τὸν κολάκευσε, τὸν ἔγιανε πανάκριβη «Πόρτς» ποὺ τὴν ἔδειχνε ὑπερηφάνως στοὺς φίλους του.

Ἀλλὰ μόλις τέλειωσε ἡ ταινία του, τὸν ξανάπιασε ἡ μανία του νὰ τρέξη στοὺς ἀγῶνες τοῦ Σαλινάς. Ἐνῶ ἑτοιμαζόταν νὰ ξεκινήση, γιὰ νὰ πάη στὸ Σαλινάς, ὁ γράψη πάνω στὸ καπὸ τοῦ αὐτοκινήτου του, μιὰ ἀσφάλεια ζωῆς γιὰ 40.000 δολλάρια.

— Ἀφίνω 6.000 δολλάρια στὴ γιαγιὰ καὶ τὸν παπού μου, εἶπε γελώντας ὁ Τζίμμυ, 12.000 στὸ μικρό μου ξάδελφο γιὰ τὶς σπουδές του καὶ τὰ ὑπόλοιπα στὸ θεῖο Μάρκο καὶ τὴ θεία Ὀρτανσία. Λησμόνησε ἐντελῶς τὸν πατέρα του.

— Ξέρεις ὅτι αὐτὸ μπορεῖ νὰ θεωρηθῆ σὰν διαθήκη;

— Μὴ σὲ νοιάζη καὶ θὰ κάνω ἄλλη φορὰ τὴ διαθήκη μου, φώναξε φεύγοντας.

Στὸ δρόμο ἕνας μοτοσυκλετιστὴς τοῦ σφύριξε:

— Ἂν ἐξακολουθήσετε νὰ τρέχετε μ' αὐτὴ τὴν ταχύτητα, δὲν θὰ φθάσετε στὸ τέρμα.

Ὁ μηχανικός του, Ρὸλφ Γουέτεριτς, κατάφερε νὰ τὸν σταματήσουν γιὰ νὰ πιοῦν ἕναν καφέ, σ' ἕνα μικρὸ μπάρ, ὅπου συνάντησαν ἕναν ἄλλο φανατικὸ τῆς κούρσας, τὸν Λὰνς Ρέβεντλουρ, τὸ γυιὸ τῆς Μπάρμπαρα Χάττον. Ὁ Τζίμμυ τοῦ ἐμπιστεύτηκε ὅτι ἔτρεχε μὲ 170 χιλιόμετρα τὴν ὥρα.

Μιὰ ὥρα ἀργότερα, ἡ «Πόρτς» ἔτρεχε μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα στὸ δημόσιο δρόμο 41. Μιὰ στροφή. "Ενα αὐτοκίνητο ἐτοιμαζόταν νὰ περάση. Ὁ Τζίμμυ ἐπέμενε ὅτι εἶχε τὰ πρωτεῖα:

— Αὐτὸς ὁ βλάκας πρέπει νὰ σταματήση, εἶπε στὸ μηχανικό.

Αὐτὲς ἦταν οἱ τελευταῖες του λέξεις.

Ὁ πατέρας του, Γουίντον Ντήν, πῆγε ἐπὶ τόπου, πῆρε τὸ πτῶμα τοῦ γυιοῦ του καὶ μὲ τὸ ἴδιο τὸ τραῖνο τὸ μετέφερε στὴ Φαιρμόντ, ὅπου ἔγινε ἡ κηδεία του. Δέκα πέντε χρόνια πρὶν εἶχε κάνει τὸ ἴδιο ταξίδι ὁ Τζίμμυ μὲ τὴν πεθαμένη μητέρα του.

ΣΚΕΦΘΗΚΑΤΕ ΠΟΤΕ

ἀπὸ ποῦ προῆλθαν

μερικὲς γνωστότατες

παροιμιώδεις ἐκφράσεις;

ΡΩΤΗΣΤΕ ΜΑΣ ΚΑΙ ΘΑ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΟΥΜΕ

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ περίπτωσις νὰ μὴν ἀπαντήσουμε σὲ κάποιαν ποὺ θὰ ρωτήση κάτι. Τὸ μόνο ποὺ μπορεῖ ἀ συμβῆ εἶναι μιὰ μικρὴ ἀργοπορία, κι' αὐτό, γιατὶ ἴσως νὰ ὑπάρχουν πολλὰ γράμματα.

— Δεσποινὶς Κατερίνα Μανθογιάννη, ἀπὸ τὴν ὁδὸ Γαζῆ 208 Βόλος, ἡ παροιμία «Μᾶς πουλᾶ τὰ φύκια γιὰ μεταξωτὲς κορδέλες», δὲν ἔχει καμμιὰ καθ' ὅσον ξέρουμε, ἱστορία προελεύσεως. Ἂν, ὅμως, κανένας ἀναγνώστης μας γνωρίζη τίποτα σχετικὸ ἂς μᾶς τὸ γράψη.

— Δεσποινὶς «Ὀλδάτα», οἱ φράσεις ποὺ μᾶς ζητᾶτε ἔχουν βέβαια τὴν ἱστορία τους, ἀλλὰ δυστυχῶς, περιέχουν λέξεις ποὺ δὲν μποροῦν νὰ δημοσιευθοῦν.

— Ἡ κυρία Κούλα Χαλκιᾶ ἀπὸ τὸ Ἀγγελοχώριον Ναούσης θὰ μᾶς δώση λίγη πίστωσι χρόνου γιὰ νὰ τὶς ἀπαντήσουμε.

— Ἐπίσης λόγω ἀκαταλλήλων λέξεων δὲν δημοσιεύεται ἡ ἀπάντησις ποὺ μᾶς ζητᾶ «ἡ ἀναγνώστρια» ἀπὸ τὶς Κυδωνίες —Χανίων—Κρήτης.

Ο ΜΗΝΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΟΣ»

Ἡ ἀναγνώστριά μας Μαργαρίτα Παρασκευᾶ ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, μᾶς ἐρωτᾶ γιατί λέμε: «Ὁ μήνας τοῦ μέλιτος»; Μήπως ἐπειδὴ εἶναι ὁ ὡραιότερος μήνας τοῦ ἐγγάμου βίου;

— Οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι ὅταν παντρεύονταν, ἐπὶ ἕνα ὁλόκληρο μήνα δὲν ἔκαναν καμμιὰ δουλειά. Καὶ ὄχι μονάχα οἱ ἄντρες, ἀλλὰ καὶ οἱ γυναῖκες. Ἀντίθετα οἱ Σπαρτιᾶτες, ἦταν ἀναγκασμένοι νὰ παρευρίσκωνται στὰ καθημερινὰ γυμνάσια. Ὁ μεγάλος βασιλιάς τους Ἆγις, μόλις παντρεύτηκε, ὑποχρεώθηκε νὰ ἐγκαταλείψη τὴ γυναίκα του καὶ νὰ φύγη γιὰ τὸν πόλεμο. Δὲν ἔμεινε δηλαδὴ μαζί της οὔτε μιση ὥρα. "Οταν ἐπέστρεψε πάλι ἀπ' τὴν ἐκστρατεία αὐτὴ ποὺ τόσο τὸν εἶχε δοξάσει, σὰν μοναδικὴ χάρι ζήτησε ἀπὸ τὴν Σύγκλητο νὰ κοιμηθῆ σπίτι του τὴν πρώτη βραδυὰ τοῦ γυρισμοῦ του. Ἀρνήθηκαν ὅμως, καὶ τὸν ἔστειλαν κατ' εὐθεῖαν στὸ στρατόπεδο. Ὡστόσο οἱ Θρᾶκες, ἂν καὶ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη θεωροῦνταν μάλλον βάρβαροι, εἶχαν διαφορετικὴ ἀντίληψι γιὰ τὸ γάμο. Οἱ πρῶτες δεκαπέντε μέρες ἦταν ἀφιερωμένες στὴ θεότητα τῆς γονιμότητος καὶ οἱ ἄλλες δεκαπέντε σὲ διάφορες διασκεδάσεις ποὺ τὶς ἀργύμωναν οἱ φίλοι καὶ οἱ συγγενεῖς τῶν νεονύμφων. Οἱ Τεύτονες πάλι — λαὸς ἀρχαιότατος ποὺ κατοικοῦσε στὴ βόρειο Γερμανία — συνήθιζαν νὰ πίνουν ὑδρόμελι κάθε πρωΐ, μεσημέρι καὶ βράδυ, ἐπὶ τριάντα ὁλόκληρες μέρες. Ὁ Ἀττίλας μάλιστα, τόσο πολὺ ἤπιε ἀπὸ τὸ ὑδρόμελι αὐτό, ὥστε πέθανε. Ὡστόσο ἀπὸ τὸ ὑδρόμελι τὴ συνήθεια αὐτὴ τῶν Τευτόνων, νὰ πίνουν δηλαδὴ ὑδρόμελι οἱ νιόπαντροι, ἐπὶ ἕνα μήνα, ἔμεινε νὰ λέμε τὸν πρῶτο μήνα τοῦ γάμου «μήνα τοῦ μέλιτος».

Β ΑΛΤΟΥ ΡΙΓΑΝΗ»

Ἡ δεσποινὶς Ἀθηνᾶ Βίλιου ("Ανω Ἄλυσσος Πατρῶν) μᾶς ἐρωτᾶ γιὰ τὴν ἱστορία τῆς φράσεως «Βάλτου ρίγανη».

Ἐκεῖνο τὸ «του» στὸ βάλ τ ου ἀντικαθιστᾶ κάποιο οὐσιαστικὸ ποὺ παρελείφθη μὲ τὸν καιρό. Μποροῦμε δὲ νὰ τὸ συμπεράνουμε αὐτὸ ἀπὸ τὴν παροιμία ποὺ τὴν ἀναφέρει ὁ Ἀθηναῖος: «σαπρὸς τάριχος τὸν ὀρίγανον φιλεῖ», πρὸς τὴν ὁποία παροιμία ἀντιστοιχεῖ ἡ σημερινή: «β ρ ω μ ι ο ψ ά ρ ι, ρ ί γ α ν η ἀ γ α π ά ε ι».

Ἡ πλήρης, λοιπὸν φράσι θὰ ἦταν: β ά λ ε τ ο ῦ π α σ τ ο ῦ ρ ί γ α ν η, δηλαδὴ τὸ παστό σου χάλασε καὶ γιὰ νὰ τὸ καταστήσης φαγώσιμο πρέπει νὰ τοῦ βάλης ρίγανη. Μὲ ἄλλες λέξεις, ἡ εὐκαιρία πέρασε πιά, ἡ δουλειὰ χάλασε.

Ἐκτὸς αὐτῶν, ὑπάρχει καὶ μιὰ ἄλλη φράσι ποὺ μᾶς τὸ ἀποδεικνύει καλύτερα: β ά λ' τ ο υ ρ ί γ α ν η γ ι ὰ ν ὰ μ ὴ β ρ ω μ ή σ η.

Ἀλλὰ καὶ στὴ Γορτυνία λένε: Π ῆ ρ ε β ά γ ι α γιὰ νὰ τὰ βάλη στὸ κρέας ποὺ ἔρχισε νὰ χαλάση. "Ωστε γιὰ νὰ φτάσουμε στὸ ἀρχικὸ νόημα θὰ ἔπρεπε νὰ γίνη τὸ φαΐ στιφάτο (τὸ στιφάδο).

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΤΑ ΛΑΧΑΝΑ»

Ἡ ἴδια ἀναγνώστρια μᾶς ζητάει καὶ τὴν ἐξήγησι τῆς παροιμιώδους ἐκφράσεως «σπουδαῖα τὰ λάχανα».

Ἡ ἔκφρασι αὐτὴ προῆλθε ἀπὸ τὸ ἑξῆς περιστατικό:

Σὲ κάποιο χωριό, τῆς πρὸ τοῦ 21 Ἑλλάδος, πέρασε ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Μπέη γιὰ νὰ εἰσπράξη τὴν δεκάτη. Ἡ δεκάτη ἦταν κι' αὐτὴ μιὰ ἀπὸ τὶς τρομερὲς φορολογίες τῶν χρόνων ἐκείνων. Ὅλοι ὅμως οἱ χωρικοὶ τοῦ ἀπάντησαν πὼς δὲν εἶχαν νὰ τοῦ πληρώσουν τὸ φόρο γιὰ τὰ λαχανά τους (λάχανα παρήγαγε τὸ χωριό τους) ἐμειναν ἀπούλητα. Τότε λοιπὸν ὁ «φορατζὴς» τοὺς εἶπε πὼς θὰ ἔστελνε ζῶα καὶ ἀνθρώπους γιὰ νὰ φορτώση τὰ λάχανα καὶ ἔτσι νὰ «πατσίζανε» μὲ τὸ χρέος τους. "Ετσι καὶ ἔγινε. Ἀπὸ τότε ὅμως οἱ χωρικοὶ ἔλεγαν: «Σπουδαῖα τὰ λάχανα» γιὰ νὰ μᾶς πατσίσουν τὰ χρεωστούμενα. Καὶ ἔμεινε ὁ λόγος.

ΣΤΕΙΡΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΞΥΛΟ ΓΕΝΝΑΕΙ»

Στὴν ἀρχαία Ρώμη ὑπῆρχε μιὰ θρησκευτικὴ αἵρεσι, ποὺ τὴν ἀποτελοῦσαν ἱερεῖς ἀπαίσιοι καὶ ποταποί. Οἱ ἱερεῖς αὐτοὶ ζοῦσαν μέσα σὲ σκοτεινὲς καὶ ὑπόγειες τρώγλες. Χειμώνα καλοκαίρι περπατοῦσαν γυμνοί, ἐφέλνανε ὕμνους παράδοξους καὶ ὠπλισμένοι μὲ χοντρὰ ραβδιά, χτυποῦσαν τοὺς διαβάτες στοὺς δρόμους. Ὡστόσο πολλὲς γυναῖκες ἔτρεχαν πίσω τους γιὰ νὰ ὑποδληθοῦν στὴν τιμωρία αὐτή, ἐπειδὴ ὁ ὄχλος πίστευε ὅτι τὸ ξυλοφόρτωμα αὐτό, εἶχε τὴ δύναμι νὰ μεταβάλη μιὰ στεῖρα γυναίκα σὲ μητέρα πολλῶν παιδιῶν! Τὰ χαφάγματα, προτοῦ λαλήσουν οἱ πετεινοί, ἡ Ρωμαία δέσποινα, ἀφοῦ ἔρριχνε ἕνα ὁραχνοϋφαντο πέπλο ἐπάνω της, ἔπαιρνε τὴ δούλα της καὶ «διευθύνετο πρὸς τὸ ἄντρον τῶν μαστιγωτῶν ἱερέων».

— Τί ζητᾶς ἐδῶ; τὴ ρωτοῦσε ὁ φύλακας τοῦ ἄντρου.

— Τὴ γονιμότητα, ἀπαντοῦσε ἐκείνη.

— Προχώρησε!

Σὲ λίγο, ἡ τελετὴ τῆς μαστιγώσεως ἄρχιζε. Τὰ μαστίγια ράβδωναν τοὺς ὤμους της, μαύριζαν τὶς σάρκες της καὶ τὸ αἷμα ἔσταζε ἄφθονο στὴ γῆ. Σὲ ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα ὁ πρωθιερέας ἐψελνε ἕνα παράξενο σκοπὸ καὶ ὅταν τὴν ἔβλεπε ἐξαντλημένη νὰ πέφτη λιπόθυμη, τῆς προσέφερε τὸ φίλτρο τῆς γονιμότητας. Ἀπὸ τὴ βάρβαιρη αὐτὴ πρόληψι, ἔμειναν ὡς τὰ χρόνια μας ἡ φράσι «στεῖρα γυναίκα μὲ ξύλο γεννιέται», ποὺ τὴ λέμε σὲ ἀνάλογες περιστάσεις.

ΤΑΚΗΣ ΝΑΤΣΟΥΛΗΣ

Υ. Γ. «Η ΒΙΟΛΕΤΑ» ρωτᾶ γιὰ μόθη ποιά εἶναι ἀκριβῶς ἡ ἐξήγησις τοῦ ἐξάλου χοροῦ ρὸκ ἐντ ρόλ:

Μέσα σὲ ὅλες τὶς ἐρμηνευτικὲς λέξεις τοῦ λεξικοῦ γιὰ τὸν χορὸ αὐτὸ ξεχωρίζουμε τὸ «λίκνισμα καὶ κύλισμα». Ὅσο γιὰ τὸ ἂν ὑπάρχη βιβλίο ποὺ νὰ περιέχη τὶς βιογραφίες ὅλων τῶν συνθετῶν ἀπαντοῦμε πὼς μόνο στὰ ἀγγλικὰ ὑπάρχει καὶ ἂν ἐνδιαφέρεται μπορεῖ νὰ τὸ ζητήση ἀπὸ τὴν Ἀμερικανικὴ Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν.

«Η ΑΝΕΜΩΝΑ» θέλει νὰ μάθη ἂν ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος τῆς Ἀγγλίας ἔχει τὴν ἴδια μουσικὴ μὲ τὸν ἐθνικὸ ὕμνο τῆς Καϊζερικῆς Γερμανίας, καὶ ἂν ὁ συνθέτης εἶναι ὁ ἴδιος καὶ ποιὸς εἶναι.

— Εἶναι ὁ ἴδιος καὶ τὸν πῆραν ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ Χαΐντελ «Κορονέισιον».

ΤΑΝ

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΝΟΛΟΓΕΙ!...

(...ἤτοι, πῶς ἕνας ἄνδρας βλέπει διάφορα ζητήματα ποὺ ἐνδιαφέρουν τὴ γυναίκα καθὼς καὶ ἄλλα ποὺ ἐνδιαφέρουν ὅλους)

Η ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΙΣ τῆς συμμετοχῆς τῆς διασήμου ἀοιδοῦ Μαρίας Κάλλας - Καλογεροπούλου εἰς τὸ προσεχὲς Φεστιβὰλ Ἀθηνῶν, προεξορίζει ἀναμφισβητήτως τὴν μεγαλυτέραν ἐπιτυχίαν του καὶ τὴν διεθνῆ ἀπήχησίν του. Ἡ παγκοσμίου φήμης Ἑλληνὶς καλλιτέχνις κατώρθωσε νὰ ἐπιβληθῆ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μὲ τὰ ἄριστα προσόντα της καὶ νὰ διακριθῆ καὶ εἰς τοὺς πλέον δυσχερεῖς ρόλους. Χαρακτηριστικὸν τῶν στενῶν προσόντων της εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι χάρις εἰς αὐτὰ κατέστησε δυνατὴν τὴν διοργάνωσιν παραστάσεων μαὐροδρομάτων διὰ τὰ ὁποῖα ἐπὶ πολλὰ ἔτη δὲν εὑρίσκετο κατάλληλος πρωταγωνίστρια. Μὲ τὴν Καλογεροπούλου παρουσιάζονται αὐτὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀπὸ σκηνῆς εἰς Ἀμερικὴν καὶ Ἰταλίαν, ὕστερα τὰς ὁποίας μόνον οἱ γεροντότεροί μας εἶχαν ἴδει ὅταν ἐβδαδίευεν αἰ παλαιαὶ ἡμέραι τῆς τέχνης. Ἡ Ἑλληνὶς καλλιτέχνις ἐχάραξε εἰς τὸ παγκόσμιον κοινὸν νέαν ἀναγέννησιν τῆς μελοδραματικῆς τέχνης ποὺ θὰ αἰσθάνεται χαρίσιμος μόνον εἰς τὴν σπανίαν φωνήν της καὶ εἰς τὴν ἐξαίρετον ἠθοποιΐαν της.

Ἡ «Παρθενὼν Φίλμς» ἀναζητεῖ 4 νέα ταλέντα

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 8)

3) Α. Πατρίδης, φωτογράφος.

4) Φίλ. Φυλακτός, ὁ σκηνοθέτης τῆς ταινίας.

5) Ἠλ. Ι. Μπακόπουλος, ἀρχισυντάκτης τῆς «Γυναίκας» καὶ συγγραφεὺς τοῦ ξενα ρίου τῆς ταινίας.

6) Ρένα Βελισσαρίου, κινηματογραφικὴ συντάκτρις τῆς «Γυναίκας» καὶ στέλεχος τῆς «Παρθενὼν Φίλμς».

■ Τὰ δύο τελευταῖα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, θὰ εἶναι καὶ οἱ εἰσηγηταὶ τοῦ διαγωνισμοῦ.

■ Οἱ φωτογραφίες μπούστου, ποὺ θὰ προκρίνωνται, θὰ δημοσιεύωνται στὰ ἑπόμενα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ, ἀλλὰ δὲν θὰ ἐπιστρέφωνται.

■ Οὐδεμία προσωπικὴ ἐπαφὴ πρόκειται νὰ ὑπάρξη μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων καὶ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ προκριματικὴ ἐκλογὴ καθὼς καὶ ἡ ἡμιτελικὴ θὰ γίνουν ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ καὶ μόνον. Ὅσες ὑποψήφιες ἀπομείνουν — καὶ θὰ εἶναι 10 περίπου — γιὰ τὴν τελικὴ κρίσι καὶ ἐκλογή, θὰ κληθοῦν νὰ παρουσιασθοῦν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς, συνοδευόμενες ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΩΣ ἀπὸ τοὺς γονεῖς ἢ τοὺς κηδεμόνες των. Ἡ παρουσίασις αὐτὴ ἔχει μοναδικὸ καὶ ἀποκλειστικὸ σκοπὸ τὴν ἐξακρίβωσι τῆς προσωπικότητος κάθε ὑποψηφίας.

■ Ἡ τελικὴ κρίσις θὰ γίνη στὴν Ἀθήνα, στὶς ἀρχὲς τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου. Τότε θὰ γυρισθοῦν καὶ δοκιμαστικὲς ταινίες, γιὰ νὰ διαπιστωθῆ ἡ ἀπόδοσις κάθε ὑποψηφίας στὴν ὀθόνη.

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΕΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Στὶς ὑποψήφιες ἀπὸ τὴν ἐπαρχία, ποὺ θὰ κριθοῦν κατάλληλες γιὰ τὴν τελικὴ κρίσι, θὰ γίνουν ὡρισμένες οἰκονομικὲς διευκολύνσεις, ὥστε νὰ μπορέσουν νὰ πραγματοποιήσουν τὸ ταξίδι στὴν Ἀθήνα, ὅταν ἔλθη ἡ στιγμή. Λεπτομέρειες σχετικὰ μ' αὐτὲς τὶς διευκολύνσεις θὰ δημοσιεύση ἡ «ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΦΙΛΜΣ» σὲ προσεχὲς τεύχος τῆς «Γυναίκας».

Ἡ σοβαρότης τῆς «ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΦΙΛΜΣ», ἡ ὁποία ἀναζητεῖ νέα ἀστέρια γιὰ τὶς ταινίες της, ἐγγυᾶται γιὰ τὴν συνέπεια καὶ τὸ ἀδιάβλητο αὐτοῦ τοῦ διαγωνισμοῦ.

Αἱ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑΙ γυναῖκες τῆς Γαλλίας δὲν ἔχουν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν πίστιν τῶν συζύγων των. Ἡ διαπίστωσις αὐτὴ ἔγινε πεδαλτιώς, ὕστερα ἀπὸ ἕνα διαγωνισμὸν παρισινοῦ περιοδικοῦ μεγάλης κυκλοφορίας, εἰς τὸν ὁποῖον ἔλαβαν μέρος πέντε καὶ πλέον ἑκατομμύρια ἀναγνωστριῶν του. Ἀρκετὰ ὀλιγώτεραι ἦσαν αἱ Γαλλίδες ποὺ ἐβεβαίωσαν ὅτι ἡ καρυωτὴ ἀνησυχία των εἶναι διὰ τὸ ἐνδεχόμενον νέου παγκοσμίου πολέμου. Αἱ ἀπαντήσεις φαίνονται εἰλικρινεῖς καὶ δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι καὶ εἰς τὸν τόπον μας αἱ γυρισμένες ἀνησυχίαι τῶν Ἑλληνίδων ἀφοροῦν περισσότερον τὸ θέμα τῆς συζυγικῆς πίστεως καὶ ὀλιγώτερον τὴν ὁλοκληρωτικὴν καταστροφὴν τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ ἄνθρωπος, ὅπως ἀποδεικνύεται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, εἶναι πλασμένος διὰ νὰ καταβάλλεται ἀπὸ ἀνησυχίας ποὺ εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον δημιουργήματα τῆς φαντασίας του παρὰ νὰ ἀγωνίζεται μὲ θετικότητα διὰ τὴν ἀποτροπὴν καὶ πρόληψιν τῶν πραγματικῶν κινδύνων, ποὺ τὸν ἀπειλοῦν. Ἀλλοίμονον εἰς τὴν κοινωνίαν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν οἱ σύζυγοι πράγματι εἶναι ἄπιστοι εἰς ποσοστὸν ἑνὸς ἑκατοστοῦ ἐκείνου ποὺ φαντάζονται αἱ σύζυγοί των.

Αἱ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΑΙ συνθῆκαι ἔχουν προκαλέσει τόσην σύγχυσιν, ὥστε νὰ μὴ εὑρίσκεται κανεὶς ὑπεύθυνος διὰ πολλὰ παιδιὰ οὔτε εἰς τὸ σπίτι τῶν οὔτε εἰς τὸ σχολεῖον. Ἀπὸ τὴν σύγχυσιν ποὺ ἐπικρατεῖ ἐπωφελοῦνται αἱρετικοὶ νέοι μας, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι εἶναι ἀσύδοτοι ὄχι μόνον ἀπέναντι τῶν γονέων των, ποὺ τοὺς ἔχουν κακομάθει, ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι τῶν διδασκάλων των. Οἱ τελευταῖοι συμμοροφούμενοι πρὸς τὰς κατευθύνσεις ποὺ τοὺς δίδει τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, εὐρίσκονται εἰς ἀδιναμίαν νὰ συνιστήσουν τοὺς νέους τῆς ἐποχῆς μας. Ἀφοῦ οἱ ἰσχύοντες κανονισμοὶ περιφρονοῦν ἐντελῶς τὴν σεῖρα τοῦ παρελθόντος μαζὶ μὲ τὰ διδάγματα τῆς κλασσικῆς παιδείας. Ὁ ρήτωρ Λυκοῦργος διδάσκει: «Δύο γὰρ ἐστι τὰ παιδευόντα τοὺς νέους, ἥ τε τῶν ἀδικούντων τιμωρία καὶ ἡ τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς διδομένη δωρεά». Οἱ μαθηταί μας ὅμως ποὺ διδάσκονται αὐτὰ γνωρίζουν ὅτι τὰ διδάσκονται ὡς παρατέλιπτο, ἀφοῦ οἱ ὑπεύθυνοι παιδαγωγοί μας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας θέλουν νὰ παραμένουν ἀσύδοτοι οἱ νέοι μας σύμφωνα μὲ τὰ «καινὰ δαιμόνια» τῆς ἐποχῆς μας.

ΕΧΩ ὑπ' ὄψιν μου μερικὰς συζύγους αἱ ὁποῖαι ἀδυνατοῦν νὰ ἐπιδείξουν πρὸς τοὺς ἄνδρας των ἐνδιαφέρον ὅσον πρέπει συγχωρημένον. Τοιουτοτρόπως ἀντὶ μὲ τὰς φροντίδας των νὰ ἐξασφαλίζουν εἰς αὐτοὺς μαζὶ μὲ ὅλα καὶ τὸ ἀγαθὸν τῆς ὑγείας των, συντελοῦν μὲ τὰ ὡραῖα των μαγειρεύματα εἰς τὴν ὑπονόμευσίν της. Ἡ διατήρησις τοῦ κανονικοῦ βάρους νομίζουν ὅτι ἔχει σημασίαν μόνον διὰ τὰς ἡλικίας, χάριν τῆς σιλουέττας των. Οἱ σύζυγοί των πρέπει πρὸ παντὸς νὰ πεισθοῦν ὅτι εἶναι πράγματι ἀντικειμενικὸν τοῦ θρόνου ἐνδιαφέροντός των καὶ κατὰ συνέπειαν διὰ αὐτὰς ὑποθέσις δευτερεύουσα τὸ πάχος τοῦ ἑτέρου ἡμίσεός των. Ἐξ ἄλλου εἰς πολλὰς γυναῖκας εἶναι τόσον μεγάλη ἡ ἀδυναμία διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς βεβαιότητος ὅτι κατορθώνουν νὰ μαγειρεύουν πράγματα ὁρεκτικὰ φαγητά, ὥστε δὲν διστάζουν διόλου νὰ παραλείπουν τὸ ζήτημα τῆς ὑγείας τοῦ συζύγου των.

Η ΠΙΣΤΙΣ σοβαλῶν ἀφελῶν εἰς τὴν θαυτουργὸν ἱκανότητα τῆς κόρας «θεραπευτρόπας» Μαγουλᾶ ἐξέπνευσε πολλοὺς χιλιάδας ἀπὸ ἀνθρώπους τὴν ἐπιστήμην. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν διεπιστώθησαν διαμαυτυρίαι καὶ ἐκ μέρους ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των ὅτι μόνον ἡ διαφώτισις τοῦ κοινοῦ εἶναι δυνατὸν νὰ προλαμβάνῃ ἐνδεχομένας διαδόσεις αὐθυποβολῆς ποὺ ἀποδεικνύονται κατάπτυστον τοῦ πνευματικοῦ ἀπαπεδίου αὐτῶν ποὺ παραμελοῦν τὴν ἐπιστημονικὴν θεραπείαν καὶ γάνουν πολύτιμον χαρὸν εἰς ἄσκοπον ἀναμονὴν θαυμάτων. Ἐν τούτοις καὶ σὲ διαμαρτυρόμενοι σήμερον διὰ τὴν ἀφέλειαν τοῦ κοινοῦ ἔχουν καὶ αὐτοὶ εὐθύνην δι' αὐτήν, ἐφ' ὅσον εἶχον ἐπιδιώξει πρὸ καιροῦ νὰ ἐμποδίσουν τὴν διαφώτισιν τοῦ πανελλήνιου κοινοῦ δι' ἄρθρων ποὺ θὰ ἐξελαύσεινον τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ἀπὸ τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν περιοδικῶν τοῦ τόπου μας.

ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ στὶς ἀθηναϊκὲς ΜΠΟΥΤΙΚ

«ΚΥΒΕΛΗ»

Η ΜΠΟΥΤΙΚ τῆς κ. Κυβέλης βρίσκεται στὴ στοὰ Κίνγ Τζώρτζ καὶ εἶναι γνωστὴ γιὰ τὰ διαλεκτά της εἴδη. "Ολο τὸ περιβάλλον τῆς μπουτὶκ ἔχει ἕνα ἀποκρητικὸ χαρακτῆρα μὲ τὶς ὄμορφες φοῦστες, τὰ λουσάτα κοκτέϊλ φορέματα καὶ τὶς ἀμπιγιὲ μπλοῦζες.

Τὰ φορέματα εἶναι ραιμένα ἀπὸ ἐκλεκτὰ ὑφάσματα καὶ σὲ σχέδια πολὺ μοντέρνα. Οἱ φοῦστες εἶναι ἀπὸ φάϊγ, τσόχα, δελοῦδο σὲ διάφορα χρώματα.

Ξεχωρίσαμε μιὰ φούστα ἀπὸ μαύρη τσόχα σὲ πρωτότυπο σχέδιο ποὺ σχημα τίζει ἀστέρια. "Αλλη μιὰ ὄμορφη φούστα εἶναι ἀπὸ μαῦρο δελοῦδο μοντέλο τῆς κ. Κυβέλης. Πρωτότυπη εἶναι καὶ μιὰ ἄλλη ἀπὸ μαῦρο φάϊγ.

Ξεχωρίσαμε ἕνα νεανικὸ ὅραδυνὸ φόρεμα ἀπὸ δαντέλα σὲ ἕνα πολὺ γλυκὸ χρωματισμό. Εἶναι ντουμπλαρισμένο μὲ τούλι καὶ ταφτὰ καὶ ἔχει ὄμορφο σχέδιο μὲ τέλεια ἐφαρμογή.

Θαυμάσαμε τὴ μεγάλη συλλογὴ τῆς

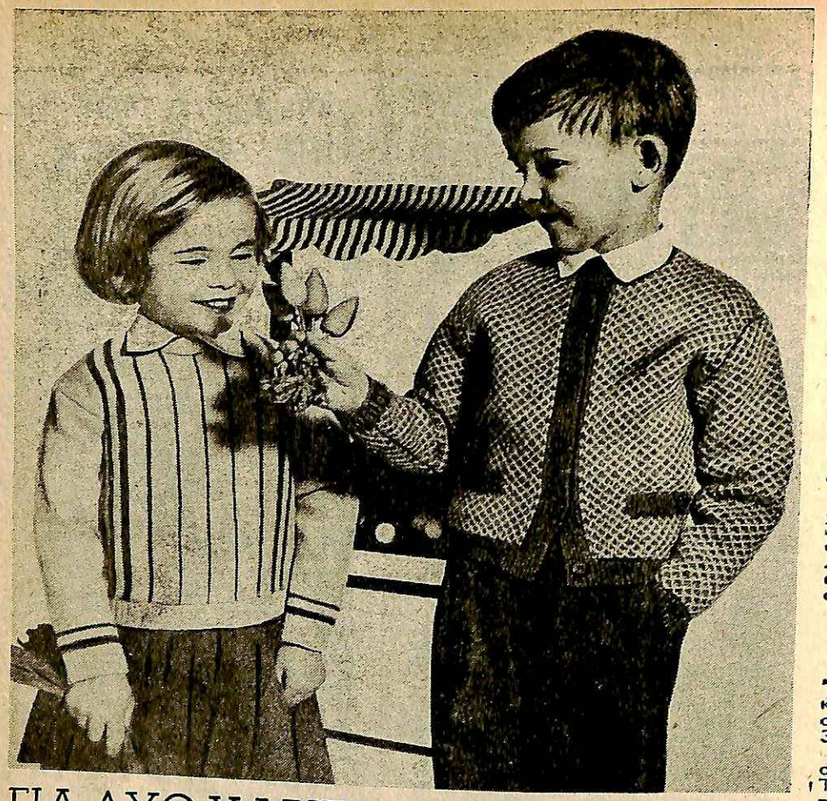

ΓΙΑ ΔΥΟ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ

★ Το πουλόβερ της «δεσποινίδος» των τριών χρόνων πλέκεται κάθετα. Διαλέξετε μόνη σας ἂν θὰ τὸ πλέξετε σὲ ἀνοικτὸ φόντο μὲ σκοῦρες κάθετες κετάκι μποροῦν νὰ τὸ φορέσουν καὶ ἀγοράκια καὶ κοριτσάκια. Θὰ τὸ πλέξετε εἴτε σὲ δύο ἀποχρώσεις εἴτε σὲ δύο ἀντίθετα χρώματα (ὅπως εἶναι τὸ μπλὲ μὲ κόκκινο, τὸ μπλὲ μὲ ἄσπρο κλπ.).

Ι ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΥΛΙΚΑ: 200 γραμ. μαλλὶ Κασμιρὲξ σὲ χρῶμα σιὲλ καὶ 50 γραμ. μαλλὶ τῆς ἰδίας ποιότητος σὲ χρῶμα γκρί. Βελόνες Νο 2 καὶ 2½. 1 φερμουὰρ 18 ἑκατ.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1 +1π = 1π καλή, 1π ἀνάποδη. Ζέρσεϋ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ἀνάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: Γιὰ ἕνα τετράγωνο 5 ἑκατ. πλέξετε 15π ἐπὶ 23 βελόνες.

ΕΜΠΡΟΣ

Πλέξετε κάθετα, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν πλαγινὴ ραφή. Βάλετε στὶς βελόνες σας Νο 2½, 54π μὲ τὸ σιὲλ μαλλὶ καὶ πλέξετε 2½ ἑκατ. Ἀριστερά, δηλ. πρὸς τὴν μεριὰ τῆς μασχάλης θὰ προσθέσετε κάθε 4η βελόνα ἀπὸ 1π (2 φορὲς) καὶ κατόπιν κάθε 2η βελόνα, 1π, 2π, 3π καὶ θὰ ἀφήσετε τὸ πλεκτὸ νὰ περιμένη. Βάλετε τώρα χωριστὰ στὶς βελόνες σας 8π καὶ προσθέσετε δεξιὰ 26π καὶ τοποθετήσετε αὐτοὺς τοὺς πόντους ἀριστερὰ στοὺς πόντους ποὺ εἴχατε ἀφήσει νὰ περιμένουν, καὶ συνεχίσετε μὲ ὅλους τοὺς πόντους. Πλέξετε 18 βελόνες σιὲλ καὶ κατόπιν σχηματίσετε τὶς ρίγες ὅπως καὶ στὸ ἔμπρός, προσθέτοντας ἀριστερὰ γιὰ τὸν ὦμο κάθε 4η βελόνα ἀπὸ 1π (11 φορές). Κατόπιν σχηματίσετε τὸ ντεκολτέ, κλείνοντας κάθε δη βελόνα ἀπὸ 1π (2 φορές). Συνεχίσετε ἴσια. Στὴν γκρὶ βελόνα τῆς μέσης θὰ πλέξετε μόνον τοὺς δεξιοὺς 56π καὶ θὰ τοὺς ἀφήσετε νὰ περιμένουν. Τοὺς ὑπόλοιπους 49π θὰ πλέξετε 2 βελόνες σιὲλ γιὰ τὸ στρίφωμα τοῦ ἀνοίγματος τῆς πλάτης καὶ θὰ τοὺς κλείσετε. Βάλετε τώρα χωριστὰ στὶς βελόνες σας 49π καὶ πλέξετε 2 βελόνες σιέλ. Αὐτοὺς τοὺς πόντους τοποθετήσετε ἀριστερὰ τῶν πόντων ποὺ εἴχατε ἀφήσει νὰ περιμένουν καὶ συνεχίσετε τὸ ἄλλο μισὸ τῆς πλάτης ἀντιστρέφοντας τὶς ὁδηγίες μας.

Κατόπιν σηκώσετε μὲ τὶς λεπτὲς βελόνες 105π μὲ τὸ σιὲλ μαλλὶ καὶ πλέξετε 3 ἑκατ. λάστιχο 1+1π. Κλείσετε τοὺς πόντους.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶς βελόνες Νο 2½ 54π μὲ τὸ σιὲλ μαλλὶ καὶ πλέξετε ζέρσεϋ, προσθέτοντας ἀριστερὰ γιὰ τὴν μασχάλη κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 1π (2 φορές), 2π καὶ 4π. Ἀφήσετε τὸ πλεκτὸ νὰ περιμένη καὶ βάλετε χωριστὰ στὶς βελόνες σας 8π, προσθέσετε δεξιὰ 26π καὶ τοποθετήσετε αὐτοὺς τοὺς πόντους ἀριστερὰ στοὺς πόντους ποὺ εἴχατε ἀφήσει νὰ περιμένουν, καὶ συνεχίσετε μὲ ὅλους τοὺς πόντους. Πλέξετε 18 βελόνες σιὲλ καὶ κατόπιν σχηματίσετε τὶς ρίγες ὅπως καὶ στὸ ἔμπρός, προσθέτοντας ἀριστερὰ γιὰ τὸν ὦμο κάθε 4η βελόνα ἀπὸ 1π (11 φορές). Κατόπιν σχηματίσετε τὸ ντεκολτέ, κλείνοντας κάθε δη βελόνα ἀπὸ 1π (2 φορές). Συνεχίσετε ἴσια. Στὴν γκρὶ βελόνα τῆς μέσης θὰ πλέξετε μόνον τοὺς δεξιοὺς 56π καὶ θὰ τοὺς ἀφήσετε νὰ περιμένουν. Τοὺς ὑπόλοιπους 49π θὰ πλέξετε 2 βελόνες σιὲλ γιὰ τὸ στρίφωμα τοῦ ἀνοίγματος τῆς πλάτης καὶ θὰ τοὺς κλείσετε. Βάλετε τώρα χωριστὰ στὶς βελόνες σας 49π καὶ πλέξετε 2 βελόνες σιέλ. Αὐτοὺς τοὺς πόντους τοποθετήσετε ἀριστερὰ τῶν πόντων ποὺ εἴχατε ἀφήσει νὰ περιμένουν καὶ συνεχίσετε τὸ ἄλλο μισὸ τῆς πλάτης ἀντιστρέφοντας τὶς ὁδηγίες μας.

Κατόπιν σηκώσετε μὲ τὶς λεπτὲς βελόνες 105π μὲ τὸ σιὲλ μαλλὶ καὶ πλέξετε 3 ἑκατ. λάστιχο 1+1π.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στὶς λεπτὲς βελόνες 60π μὲ τὸ σιὲλ μαλλὶ καὶ πλέξετε 3 ἑκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίσετε μὲ τὶς χονδρύτερες βελόνες πλέκοντας ζέρσεϋ, κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: 4 βελόνες γκρί, 4 βελόνες σιέλ, 2 βελόνες γκρὶ καὶ κατόπιν ὅλο σιέλ. Καὶ στὶς 2 ἄκρες τοῦ μανικιοῦ προσθέστε κάθε 1,5 ἑκατ. ἀπὸ 1π (16 φορές). Ὅταν τὸ μανίκι ἔχη γενικὸ μάκρος 28 ἑκατ. σχηματίσετε τὸ στρογγύλεμα κλείνοντας κάθε 2η βελόνα δεξιὰ μὲν 5π, 4π, 3π, 2π (3 φορὲς) καὶ ἀριστερὰ 3π, 2π (2 φορές), 3π, 4π (2 φορές). Κατόπιν κλείστε καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 3π, (2 φορές), 4π (2 φορές), 5π (2 φορὲς) καὶ τοὺς ὑπόλοιπους πόντους σὲ 1 φορά.

Πλέξετε καὶ τὸ ἀριστερὸ μανίκι ἀντικρυστά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσετε τὰ κομμάτια ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μὲ νωπὸ πανί. Ράψετε τὶς πλαγινὲς ραφὲς καὶ τὶς ραφὲς τῶν ὤμων καὶ τῶν μανικιῶν. Ἑνώσετε τὰ μανίκια. Ράψετε τὸ στρίφωμα στὸ ἄνοιγμα τῆς πλάτης. Σηκώσετε γύρω στὸ λαιμὸ 70π μὲ τὸ σιὲλ μαλλὶ καὶ πλέξετε μὲ τὶς λεπτὲς βελόνες 2 ἑκατ. λάστιχο 1+1π, 1 βελόνα ἀνάποδη καὶ πάλι 2 ἑκατ. λάστιχο 1+1π. Διπλώσετε αὐτὸ τὸ γιακαδάκι στὴν μέση καὶ ράψετέ το στὸ μέσα μέρος ἐκεῖ ποὺ ἀρχίζει τὸ λάστιχο. Ράψετε τὸ φερμουάρ.

ΙΙ ΖΑΚΕΤΑ

(Γιὰ παιδάκι 6 χρόνων)

ΥΛΙΚΑ: 300 γραμ. μαλλὶ Πεγκουὲν Ἀλπὲν 4κλωνο σὲ χρῶμα μπλὲ σκούρο καὶ 50 γραμ. μαλλὶ τῆς ἰδίας ποιότητος σὲ χρῶμα μπλὲ ἀνοικτό. Βελόνες Νο 2 καὶ 3. 6 κουμπιά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο στριφτὸ 1+1π = 1π καλή, 1π ἀνάποδη. Τὸν καλὸ πόντο θὰ τὸν παίρνετε ἀπὸ τὸ πίσω μέρος. Ζέρσεϋ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ἀνάποδη. Φανταιζὶ πλέξις. = Μὲ τὸ σκοῦρο μαλλί: 1η βελόνα: καλή, 2η βελόνα ἀνάποδη. Πάρετε τὸ ἀνοικτὸ μαλλὶ καὶ πλέξετε 3η βελόνα: 1π ἁπλεκτὸν γιὰ οὔγια (θὰ τὸν παίρνετε πάντοτε καλή) * 1π καλή, περάσετε τὸ μαλλὶ μπροστὰ καὶ πάρετε ἀνάποδη 3π ἁπλεκτους, περάσετε τὸ μαλλὶ πίσω. Συνεχίσετε ἀπὸ *. 4η βελόνα: πλέξετε ἀνάποδη τοὺς μπλὲ ἀνοικτοὺς πόντους καὶ πάρετε ἁπλεκτους τοὺς μπλὲ σκούρους πόντους, ἀφίνοντας τὸ μαλλὶ στὸ ἀνάποδο μέρος τοῦ πλεκτοῦ. Πάρετε τὸ σκοῦρο μαλλὶ καὶ πλέξετε: 5η βελόνα = καλή, 6η βελόνα ἀνάποδη. Πάρετε πάλι τὸ ἀνοικτὸ μαλλὶ καὶ πλέξετε 7η βελόνα: 1π οὔγια, περάσετε τὸ μαλλὶ ἐμπρός, πάρετε ἀνάποδη 2π ἁπλεκτους, ξαναπεράσετε τὸ μαλλὶ πίσω * Περάσετε τὴν ἀριστερὴ βελόνα ἀπὸ πίσω πρὸς τὰ ἐμπρός, κάτω ἀπὸ τὴν τεντωμένη κλωστὴ τῆς 3ης βελόνας καὶ πλέξετε μαζὶ καλὴ τὸν ἑπόμενο μπλὲ σκοῦρο πόντο μὲ τὴν ἀνοικτὴ μπλὲ κλωστή. Περάσετε τὸ μαλλὶ ἐμπρός, πάρετε 3π ἁπλεκτους καὶ ξαναπεράσετε τὸ μαλλὶ πίσω. Συνεχίσετε ἀπὸ *. 8η βελόνα: ὅπως ἡ 4η βελόνα. 9η καὶ 10η βελόνα: Μὲ τὸ σκοῦρο μαλλὶ ὅπως ἡ 5η καὶ 6η βελόνα. Πάρετε τὸ ἀνοικτὸ μαλλὶ καὶ πλέξετε τὴν 11η βελόνα: 1π οὔγια * 1π καλὴ πλέκοντας συγχρόνως καὶ τὴν τεντωμένη κλωστὴ τῆς προηγουμένης μπλὲ ἀνοικτῆς βελόνας. Περάσετε τὴν κλωστὴ ἐμπρός, πάρετε ἁπλεκτους 3π, ξαναπεράσετε τὴν κλωστὴ πίσω. Συνεχίσετε ἀπὸ *. 12η βελόνα: Ἀρχίσετε πάλι ἀπὸ τὴν 4η βελόνα.

ΔΕΙΓΜΑ: Γιὰ ἕνα τετράγωνο 5 ἑκατ. πλέξετε 16π ἐπὶ 28 βελόνες.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε στὶς λεπτὲς βελόνες 67π μὲ τὸ σκοῦρο μαλλὶ καὶ πλέξετε 1,5 ἑκατ. στριφτὸ λάστιχο 1+1π. Σχηματίσετε δεξιὰ τὴν πρώτη κουμπότρυπα κλείνοντας 4π μὲ τὰ τοὺς ἀκρινοὺς 6π. Στὴν ἑπόμενη βελόνα προσθέσετε πάλι στὴν θέσι τους αὐτοὺς τοὺς 4π. Ὅταν θὰ ἔχετε πλέξει 2 ἑκατ. λάστιχο ἀφήσετε τοὺς δεξιοὺς 15π νὰ περιμένουν γιὰ τὴν μπορντοῦρα καὶ πλέξετε μὲ τὶς χονδρύτερες βελόνες τοὺς ὑπόλοιπους πόντους μὲ τὴν φανταιζὶ πλέξι, προσθέτοντας ἀριστερὰ κάθε 3 ἑκατ. ἀπὸ 1π (5 φορές). Ὅταν τὸ πλεκτό σας ἔχη γενικὸ μάκρος 7 ἑκατ. σχηματίσετε τὴν τσέπη κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Πλέξετε 14π καὶ ἀφήσετε τοὺς ἄλλους 28π σὲ μιὰ παραμάνα νὰ περιμένουν. Βάλετε χωριστὰ στὶς βελόνες σας 28π μὲ τὸ σκοῦρο μαλλὶ καὶ πλέξετε 5 ἑκατ. ζέρσεϋ γιὰ τὸ κάτω μέρος τῆς τσέπης. Τοποθετήσετε αὐτοὺς τοὺς πόντους πίσω ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ εἴχατε ἀφήσει νὰ περιμένουν καὶ πλέξετε τώρα ὅλους τοὺς πόντους μὲ τὴν φανταιζὶ πλέξι. Σὲ γενικὸ μάκρος 19 ἑκατ. σχηματίσετε τὴν μασχάλη, κλείνοντας ἀριστερὰ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 3π (2 φορές), 2π (2 φορὲς) καὶ 1π (4 φορές). Ὅταν ἡ μασχάλη ἔχη ὕψος 7 ἑκατ. προσθέσετε ἀριστερὰ κάθε 1,5 ἑκατ. ἀπὸ 1π (5 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος 30 ἑκατ. σχηματίσετε τὸ ντεκολτὲ κλείνοντας δεξιὰ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 3π, 2π (4 φορὲς) καὶ 1π (3 φορές). Ὅταν τέλος ἡ μασχάλη ἔχη ὕψος 15 ἑκατ. σχηματίσετε τὸν ὦμο, κλείνοντας ἀριστερὰ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 2π (14 φορὲς) καὶ 3π (2 φορές). Μὲ τὶς λεπτὲς βελόνες καὶ τὸ σκοῦρο μαλλὶ πλέξετε 2 ἑκατ. λάστιχο στριφτὸ 1+1π πάνω ἀπὸ τὴν τσέπη, προσθέτοντας στὴν 1η βελόνα 7π σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις. Πάρετε κατόπιν στὶς λεπτὲς βελόνες τοὺς 15π τῆς μπορντούρας ποὺ εἴχατε ἀφήσει νὰ περιμένουν καὶ πλέξετε 28 ἑκατ. στριφτὸ λάστιχο 1+1π, μὲ τὸ σκοῦρο μαλλί, ἐνῶ θὰ σχηματίζετε ἄλλες 4 κουμπότρυπες μὲ 6 ἑκατ. ἀπόστασι μεταξύ τους. Τοὺς πόντους στὸ τέλος ἀφήσετε νὰ περιμένουν. Πλέξετε καὶ τὸ ἄλλο μπροστινὸ ἀντικρυστά.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶς λεπτὲς βελόνες 98π μὲ τὸ σκοῦρο μαλλὶ καὶ πλέξετε 2 ἑκατ. στριφτὸ λάστιχο 1+1π. Συνεχίσετε μὲ τὶς χονδρύτερες βελόνες πλέκοντας μὲ τὴν φανταιζὶ πλέξι καὶ προσθέτοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 3 ἑκατ. ἀπὸ 1π (5 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος 19 ἑκατ. σχηματίσετε τὶς μασχάλες κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 3π, 2π καὶ 1π (3 φορές). Ὅταν ἡ μασχάλη ἔχη ὕψος 6 ἑκατ. προσθέσετε καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 1,5 ἑκατ. ἀπὸ 1π (5 φορές). Ὅταν τέλος ἡ μασχάλη ἔχη ὕψος 14 ἑκατ. σχηματίσετε τοὺς ὤμους, κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 2π (14 φορὲς) καὶ 3π (2 φορές). Ὅταν θὰ ὑπολείπωνται τὰ 3 τελευταῖα κλεισίματα σχηματίσετε ταυτοχρόνως τὸ ντεκολτέ, κλείνοντας σὲ 1 φορὰ τοὺς μεσαίους 14π. Πλέξετε τώρα τὸ κάθε κομμάτι χωριστὰ καὶ ἀντικρυστά, κλείνοντας πρὸς τὸ ντεκολτὲ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 5π (2 φορές).

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στὶς λεπτὲς βελόνες 62π μὲ τὸ σκοῦρο μαλλὶ καὶ πλέξετε 2 ἑκατ. στριφτὸ λάστιχο 1+1π. Συνεχίσετε μὲ τὶς χονδρύτερες βελόνες πλέκοντας τὴν φανταιζὶ πλέξι, ἐνῶ θὰ προσθέτετε καὶ στὶς 2 ἄκρες τοῦ μανικιοῦ κάθε 2 ἑκατ. ἀπὸ 1π (14 φορές). Ὅταν τὸ μανίκι θὰ ἔχη γενικὸ μάκρος 29 ἑκατ. σχηματίσετε τὸ στρογγύλεμα, κλείνοντας κάθε 2η βελόνα δεξιὰ μὲν ἀπὸ 4π, 3π καὶ ἀριστερὰ ἀπὸ 3π (2 φορές). Κατόπιν κλείστε καὶ στὶς 2 ἄκρες ἀπὸ 2π (8 φορές), 3π (2 φορές), 4π (2 φορές), 5π καὶ τοὺς ὑπόλοιπους σὲ 1 φορά. Πλέξετε καὶ τὸ ἀριστερὸ μανίκι ἀντικρυστά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσετε τὰ κομμάτια ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μὲ νωπὸ πανί. Ράψετε τὶς πλαγινὲς ραφὲς καὶ τὶς ραφὲς τῶν ὤμων καὶ τῶν μανικιῶν. Ἑνώσετε τὰ μανίκια. Ἑνώσετε τὶς μπορντοῦρες στὰ μπροστινά. Κατόπιν μὲ τὶς λεπτὲς βελόνες καὶ τὸ σκοῦρο μαλλὶ πάρετε πάλι τοὺς 15π κάθε μπορντούρας ποὺ εἴχατε ἀφήσει νὰ περιμένουν καὶ σηκώσετε ἓν τῷ μεταξὺ 97π γύρω στὸ ντεκολτέ. Αὐτοὺς τοὺς πόντους πλέξετε 2 ἑκατ. στριφτὸ λάστιχο 1+1π σχηματίζοντας καὶ τὴν 6η κουμπότρυπα, πάνω ἀπὸ τὶς προηγούμενες. Ράψετε τὸ μέσα μέρος τῆς τσέπης καὶ τὶς ἄκρες ἀπὸ τὶς μπουρντοῦρες τῆς τσέπης. Ράψετε τὰ κουμπιά.

Χ. Κ.

ΤΕΣΣΕΡΙΣ "ΔΙΑΒΟΛΟΙ„ ΜΕΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ

Ἀληθινὴ ἱστορία τῆς παιδαγωγοῦ Βενσάν, χρήσιμη σέ ὅλους τοὺς γονεῖς

9. Ἡ ἀναιδεια πρὸς τὸ ὑπηρετικὸ προσωπικό...

■ Τὰ τέσσερα διαβολάκια. Τὰ ἔχετε, ἤδη, γνωρίσει καλά!

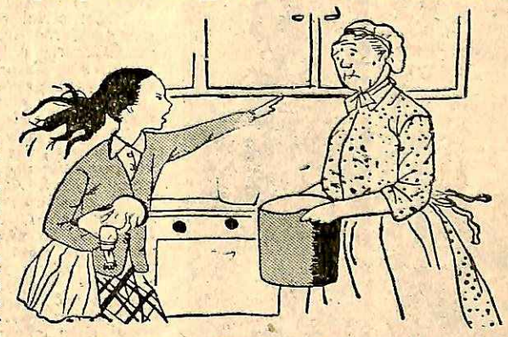

1 Ἡ Καίτη ἔκανε τὴ Δήμητρα νὰ κλάψη. Ἡ Καίτη τραγουδάει ντύνοντας τὴν κούκλα της, ἀλλὰ τὸ ὕφος της δὲν εἶναι τόσο ἀμέριμνο ὅσο θέλει νὰ δείξη. Ἡ «ἀγριόγατα», ὅπως τὴ λένε τ' ἀδέλφια της, ἔκανε πάλι τὸ θαῦμα της... Γι' αὐτὸ κι' ἡ καημένη ἡ Δήμητρα, ἡ ὑπηρέτριά τους, κλαίει καθαρίζοντας πατάτες στὴν κουζίνα. «Καὶ νὰ σκέφτεσαι πῶς μεγάλωσε στὰ χέρια μου! Ἀκοῦς νὰ μοῦ πῆ: θὰ πῶ τῆς μαμᾶς νὰ σὲ πετάξη ἔξω, νὰ σὲ διώξη!». Κι' αὐτὸ γιατὶ δὲν τὴν ἄφησε νὰ παίξη «τὴ μαγειρίτσα» μὲ τὴν κούκλα της, κατεβάζοντας χάμω τὶς κατσαρόλες καὶ τὰ πιάτα, καὶ μάλιστα τὴν ὥρα ποὺ ἡ Δήμητρα ἑτοίμαζε τὸ φαγητό. Εἴκοσι χρόνια στὴν ὑπηρεσία τῆς οἰκογένειας, δὲν εἶχε ἀκούσει ποτὲ τέτοια προσβλητικὰ λόγια ἡ Δήμητρα.

■ Ὁ Μίμης, ἔντεκα χρονῶν ■ Ἡ Καίτη, ὀκτὼ μόλις χρονῶν.

2 Ἡ Δήμητρα εἶναι ἀδύνατου χαρακτῆρος. Ἐν τούτοις, ἡ Καίτη λατρεύει τὴ Δήμητρα, ὅπως ἄλλως τε, ὅλα τὰ παιδιά. Πρέπει νὰ ἀναγνωρίσουμε ὅμως ὅτι ἡ Δήμητρα ἀσκεῖ χωρὶς ντροπὴ τὴν «ἀντισαγωγὴ» — ἂν ἐπιτρέπεται ἡ λέξις: δίνει κρυφὰ στὰ παιδιὰ σοκολάτα, τὰ χαϊδεύει καὶ τὰ παρηγορεῖ ὅταν ἡ μαμὰ τὰ μαλώση, φωνάζει καμμιὰ φορά, ἀλλὰ χωρὶς στὴν πραγματικότητα νὰ μαλώνη στ' ἀλήθεια καὶ, μ' ἕνα λόγο, ἐνισχύει στὴν ἀναίδειά τους. Στὴν ἀγάπη ὅμως τῆς Καίτης ἀνακατεύεται ὡρισμένες στιγμὲς κι' ἡ ἐντύπωσι ὅτι εἶναι μὲ τὸ μέρος αὐτῶν ποὺ διατάσσουν καὶ συνετὰς γ

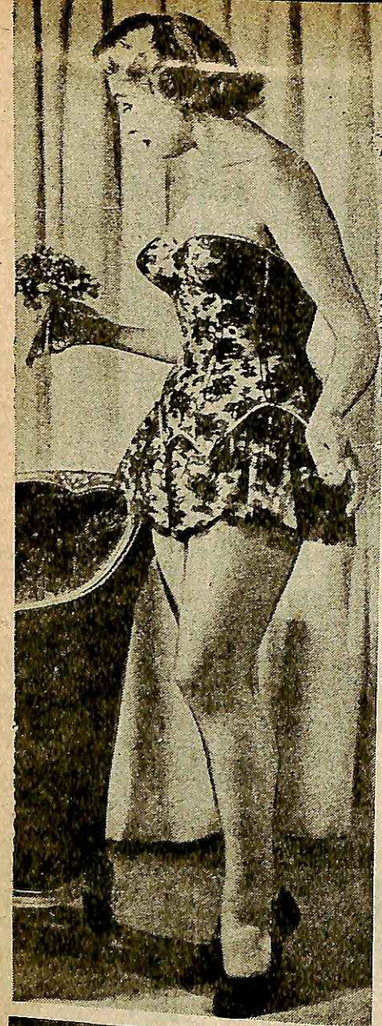

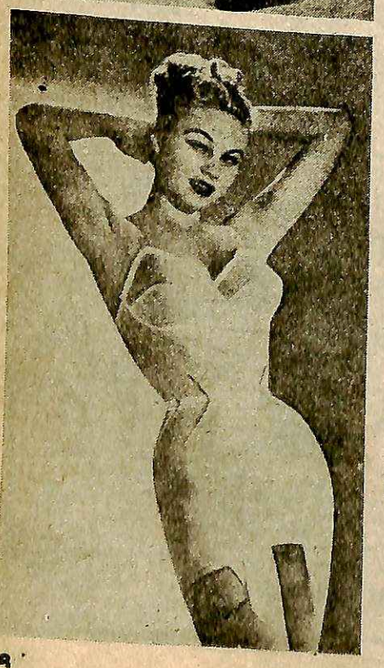

ΤΑ ΣΟΥΤΙΕ ΚΑΙ ΟΙ ΚΟΡΣΕΔΕΣ ΣΑΣ

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ γυναίκα ποὺ νὰ μπορῇ νὰ εἶναι, νὰ φαίνεται ἢ νὰ αἰσθάνεται «τέλεια» ἂν δὲν βοηθήσῃ τὸν ἑαυτό της μὲ τὸ καλὸ καὶ περιποιημένο ντύσιμο. Τὸ καλὸ ὅμως ντύσιμο ἐξαρτᾶται μόνο ἀπὸ τὴν ὁμορφιὰ τῶν ἐξωτερικῶν φορεμάτων. Ἔχει ἀνάγκη καὶ ἀπὸ καλοὺς ἐσωτερικοὺς βουηθούς τὸν κορσέ, τὸ σουτιέν, τὶς ζῶνες, τὰ λαστιχένια παντελονάκια, ἀκόμα καὶ ἀπὸ τὶς ἁπλὲς ζαρετιέρες. Σκεφθῆτε γιὰ μιὰ στιγμὴ ἕνα «μανεκὲν» νὰ περπατᾶ μὲ σουρωμένες κάλτσες! Τί φρίκη!

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ βοηθοὶ ἀνήκουν στὰ ἐσώρουχα. Μὲ τὴν ἔννοια ὅμως, ὅτι αὐτὰ τὰ ἐσώρουχα ἐλέγχουν καὶ ὑποβοηθοῦν τὸ σῶμα. Διορθώνουν καὶ κρύβουν μερικὰ μικρὰ ἢ καὶ μεγάλα ἐλαττώματά μας καὶ μᾶς χαρίζουν κομψότητα καὶ τὴ «γραμμὴ» ποὺ ἀπαιτεῖ κάθε φορὰ ἡ μόδα.

Ὁ τύπος τῶν ἐσωρούχων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν τύπο τῆς σιλουέτας κάθε γυναίκας, τὶς συνήθειές της καὶ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον ἀγαπᾶ νὰ ντύνεται.

Οἱ συνηθισμένοι τύποι γυναικείας σιλουέτας εἶναι τρεῖς (Εἰκ. Α). Τὸ πλάτος τῶν ὤμων εἶναι ἴσο περίπου μὲ τὸ πλάτος τῶν γοφῶν, ἡ γραμμὴ τοῦ σώματος εἶναι εὐθεῖα (α). Οἱ γοφοὶ εἶναι πλατύτεροι ἀπὸ τοὺς ὤμους, δημιουργεῖται ἕνα τρίγωνο μὲ βάσι τοὺς γοφούς (6). Οἱ ὦμοι εἶναι ἀνεπτυγμένοι καὶ οἱ γοφοὶ στενοί, τύπος κάπως ἀντοικός. Ἡ βάσι τοῦ τριγώνου ἔχει μετατεθῆ στοὺς ὤμους, τὸ στῆθος εἶναι μεγάλο (γ)

Ἡ σιλουέτα ἐξαρτᾶται ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὴν ἡλικία (Εἰκ. Β). Ἀπὸ 13—19 ἐτῶν τὸ σῶμα δὲν ἔχει ἀκόμα ἀναπτυχθῆ (α). Ἀπὸ 20—25 ἡ φόρμα σταθεροποιεῖται· Τὰ στῆθη εἶναι ψηλά, ἡμέση μικρή, οἱ γοφοὶ γεμᾶτοι κι' ἀνάλογοι μὲ τὸ ὅλο σῶμα (6). Μεταξὺ 25—35 ἡ γυναίκα εἶναι περισσότερο ἀνεπτυγμένη μὲ καλὲς ἀναλογίες καὶ ἐντονώτερες καμπύλες (γ). Μετὰ τὰ 35 τὰ πράγματα ἀρχίζουν ν' ἀλλάζουν. Ἡ σάρκα ἀρχίζει σιγὰ - σιγὰ νὰ γίνεται χαλαρώτερη, οἱ καμπύλες καὶ οἱ γραμμὲς γενικὰ μετατοπίζονται. Ἡ χαλαρὴ αὐτὴ σάρκα ἔχει ἀνάγκη νὰ ἐλέγχεται καὶ νὰ παίρνη μορφὴ (δ).

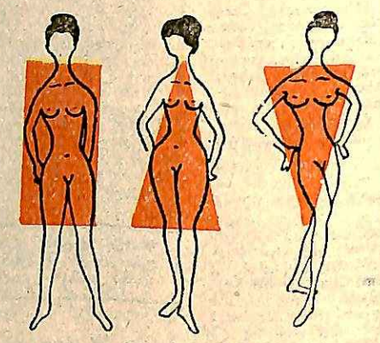

α β γ

ΕΙΚΟΝΑ Α

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ Ν' ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΕΝΑΝ ΚΟΡΣΕ Κ.Λ.Π.

Ἕνας μόνο ἀπόλυτα ἀσφαλὴς τρόπος ὑπάρχει: νὰ τὸ δοκιμάζετε πρὶν τὸν ἀγοράσετε. Μπορεῖτε νὰ πᾶτε σ' ἕνα εἰδικὸ κατάστημα κορσέδων (ὑπάρχουν πολλὰ παντοῦ) καὶ νὰ διαλέξετε ἀπὸ τοὺς διαφόρους τύπους. Ἀφῆστε κατόπιν τὴν πωλήτρια ποὺ εἶναι πεπειραμένη νὰ σᾶς εἰπῆ καὶ ἐκείνη τὴ γνώμη της ἢ νὰ σᾶς συστήση τὸν τύπο ποὺ νομίζει κατάλληλο γιὰ σᾶς. Φορέστε τον καὶ ἰδῆτε πῶς τὸν αἰσθάνεσθε. Περπατῆστε, καθῆστε, σκύψετε. Δοκιμάσετε καὶ ἄλλο μοντέλο. Προσέξετε σὲ κάθε ἕνα ποιό σημεῖο σᾶς ἱκανοποιεῖ καὶ ποιό σᾶς δυσκολεύει. Τὸ λαστὲξ ἢ ὁ κορσὲς σᾶς παρέχει τὴν ὑποστήριξι τῆς κοιλιᾶς ποὺ θέλετε; Εἶναι ἀρκετὰ μακρύς, ὥστε νὰ δημιουργῆ ἴσια γραμμὴ στοὺς μηροὺς; Σᾶς ἐλέγχει τὸ διάφραγμα (στομάχι); Ἐφαρμόζει καλὰ στὴ μέση; Οἱ μπαλένες εἶναι καλὰ τοποθετημένες, ὥστε νὰ μὴ ἐνοχλοῦν;

Κάθε πιθανὸ ἐλάττωμα ἐλέγχεται ἀπὸ ἕναν τύπο κορσέ. Μιὰ ζώνη ἐνισχυμένη μὲ ὑφασμα συμμαζεύει μιὰ προεξέχουσα κοιλιά. Μιὰ γκετπὲρ ἢ μιὰ ζώνη μὲ ψηλὴ μέση ἐλαττώνει τὰ μέτρα τῆς μέσης. Ἕνας κορσὲς μονοκόμματος πειθαρχεῖ τοὺς βαρυοὺς γλουτούς. Σκεφθῆτε λοιπὸν τὰ μειονεκτήματα τοῦ σώματός σας καὶ κάμετε τὴν ἐκλογή σας μεθοδικά. Καλέσετε κατόπιν τὴν εἰδικὴ κορσετιέρα τοῦ καταστήματος νὰ τὸν ἐλέγξη καὶ νὰ τὸν ἐφαρμόση στὰ διάφορα σημεῖα, νὰ κάνη τὶς χρειαζούμενες τροποποιήσεις.

Μεγάλες τροποποιήσεις ὅμως μπορεῖ ν' ἀλλάξουν τὸ σχέδιο τόσο, ὥστε ν' ἀποτύχη ὁ σκοπός του. Γι' αὐτὸ προσπαθῆστε νὰ βρῆτε, μέσα στὴ μεγάλη ποικιλία τὸν τύπο ποὺ θὰ ἐφαρμόση ἐπάνω σας μὲ τὶς λιγώτερες τροποποιήσεις.

Ἐὰν ἀγοράσετε ἕνα σουτιὲν πρέπει νὰ προσέξετε: Οἱ φοῦσκες τοῦ στήθους νὰ ἔχουν κανονικὸ μέγεθος, νὰ δίνουν σχῆμα καὶ νὰ ὑποστηρίζουν τοὺς μαστούς, χωρὶς νὰ πετοῦν κρεατάκια. Τὰ ἐξαρτήματα τῶν μπρετελῶν νὰ εἶναι ἀναπαυτικὰ καὶ σὲ κατάλληλο σημεῖο, ὥστε νὰ μὴ σχηματίζουν ἐξογκώματα ποὺ θὰ διακρίνωνται ἀπ' ἔξω. Ἡ πίσω λουρίδα νὰ ἐφαρμόζη ἀναπαυτικά, νὰ εἶναι ἀρκετὰ πλατειὰ γιὰ νὰ μὴν πετᾶ κρέατα. Ἡ λουρίδα κάτω ἀπὸ τὶς φοῦσκες νὰ εἶναι ἀνάλογα φαρδειὰ ὥστε νὰ βοηθᾶ στὴν ὑποστήριξι τῶν μαστῶν καὶ τὸν ἔλεγχο τοῦ διαφράγματος. Γιὰ κάθε σῶμα ὑπάρχει ὁ κατάλληλος τύπος σουτιέν, θὰ τὸν βρῆτε μὲ τὸ ὑπομονετικὸ ψάξιμο.

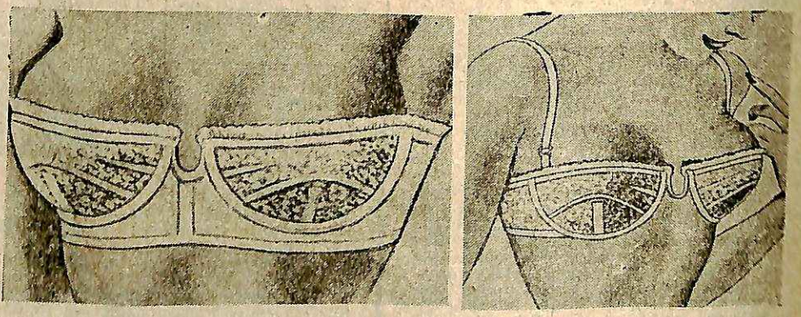

Οἱ ζαρετιέρες ἀποτελοῦν ἢ ἰδιαίτερο εἶδος ἢ εἶναι ἐξάρτημα τοῦ λαστέξ ἢ τοῦ κορσέ. Πάντοτε πρέπει νὰ εἶναι τόσο μακρύες, ὥστε νὰ συγκρατοῦν ψηλὰ τὶς κάλτσες, ἀφοῦ στερεωθοῦν χωρὶς ὅμως μεγάλη ἔντασι ἀπὸ τὸ ἐνισχυμένο μέρος τῆς κάλτσας.

Οἱ κορσέδες, τὰ λαστέξ, τὰ σουτιέν κ.λ.π. σήμερα ἔχουν βιομηχανοποιηθῆ, κατὰ τὸ μεγαλύτερο ποσοστό. Ὑπάρχουν βέβαια καὶ κορσεδοῦδες ποὺ ἐργάζονται κατὰ παραγγελίαν. Ἂν δὲν εἶσθε βέβαιη γιὰ τὴν ἱκανότητα τῆς κορσεδοῦς, τὴν ἀπόλυτη τέχνη της, καλύτερα νὰ πάρετε ἕτοιμο. Ἕνας καλὸς κορσὲς χρειάζεται γνώσεις ἀνατομίας. Οἱ ἕτοιμοι εἶναι καλύτεροι, πιὸ ἐπιστημονικοί, ἀρκεῖ νὰ προέρχωνται ἀπὸ ἕνα καλό, πεπειραμένο κατάστημα. Ὁ κορσὲς καὶ τὰ ἄλλα εἴδη τῆς ἐποχῆς μας δὲν ἔχουν προορισμὸ νὰ συμπιέζουν τὴ σάρκα, ἀκόμα καὶ τὴν περιττή, μὲ βαρειὰ καὶ χοντρὰ ὑφάσματα. Ὁ κύριος σκοπός τους εἶναι νὰ ἐλέγχουν μὲ μαλακὸ σφίξιμο καὶ νὰ ὑποβαστάζουν. Γι' αὐτὸ γίνονται ἀπὸ δαντέλα ἢ τούλι ἐλαστικά, ὑφασμένα μὲ σοφὸ τρόπο, ἀπὸ ὑφάσματα λεπτά, ἀλλὰ σφικτά.

Ἐπειδὴ ἄλλος τύπος κορσέδων κ.λ.π. χρειάζεται γιὰ τουαλέτα καὶ ἄλλος γιὰ καθημερινὸ ντύσιμο, δημιουργεῖται ἡ ἀνάγκη δύο τουλάχιστον κορσέδων καὶ περισσότερων σουτιέν. Ἕνα λαστὲξ γιὰ κάθε ὥρα καὶ ἕνας κορσὲς τουαλέτας εἶναι ἀπαραίτητος.

Ἂν θέλετε νὰ διατηρήσετε στὸ σῶμα σας καλὴ γραμμὴ πρέπει νὰ φοράτε σουτιὲν καὶ κορσὲ ὁλόκληρη τὴν ἡμέρα καὶ κάθε μέρα. Ὄχι μόνο ὅταν θὰ πᾶτε περίπατο, γιατὶ κατὰ τὸ ἄλλο διάστημα τὸ σῶμα χάνει τὴ φόρμα του.

Ἀμέσως μόλις τὸ σῶμα ἑνὸς κοριτσιοῦ ἀρχίζη ν' ἀναπτύσσεται (12—13 ἐτῶν) θὰ πρέπει νὰ φορέση σουτιὲν καὶ μαλακὸ λαστέξ. Μεταξὺ τῶν 13—19 ἐτῶν εἶναι ἡ ἐποχὴ ποὺ μπορεῖ νὰ βελτιωθῆ εὐκολώτερα ἡ σιλουέτα.

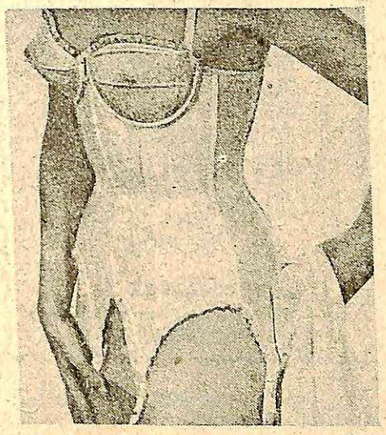

Ἐπάνω: ΑΝΤΑΝΤΕ: Μονοκόμματος κορσὲς ἀπὸ ταφτὰ νάϋλον καὶ τούλι λαστέξ, ποὺ ἐξασφαλίζει κοιλὴ γραμμὴ καὶ εὐλυγισία. Κάτω: ΚΑΜΠΡΕΛ: Μὲ μπαλένες Ντυναφλὲξ σὲ σχῆμα πετάλου (ἐπάνω στὴν κοιλιὰ) σὲ ὑφάσμα λαστὲξ καὶ σουτιὲν «καμπριολέ», μὲ μετάλλινο σκελετό.

ΠΩΣ ΘΑ ΤΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΤΕ

Πλένετέ τα συχνά. Αὐτὸς εἶναι ὁ κυριώτερος κανόνας. Ὅπως κάθε τι ποὺ φοροῦμε κατάσαρκα, ἔτσι καὶ ὁ κορσὲς καὶ τὸ σουτιὲν πρέπει νὰ πλένωνται μετὰ 3—4 φορέματα. Πάντως μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα. Τὰ περισσότερα τώρα πιὰ στεγνώνουν μέσα σὲ μιὰ νύχτα.

Τὰ μουσκεύετε λίγη ὥρα (10 περίπου λεπτὰ) σὲ κρύο καθαρὸ νερό, κατόπιν τὰ βουτᾶτε σὲ σαπουνάδα (ἀπὸ σαπούνι τύπου Μασσαλίας — ποτὲ σκόνες ἀπολιπαντικὲς—) μόλις χλιαρή. Τὰ τρίβετε μὲ ἕνα καθαρὸ πανὶ ἢ πολὺ μαλακὴ βούρτσα (ποτὲ σκληρὴ) ἢ μὲ τὸ χέρι ἐλαφρά. Ἀλλάζετε τὴ σαπουνάδα, ἕως ὅτου μείνη καθαρή, ξεβγάλετε μὲ καθαρὸ νερὸ δυὸ ἢ τρεῖς φορές. Ὅλα πάντοτε μόλις νὰ εἶναι χλιαρά.

Καὶ σὲ αὐτόματο πλυντήριο μπορεῖ νὰ τὰ πλύνετε. Μὲ τὰ ἐκλαΐρ καὶ τὰ κουμπώματα ὅλα κλειστὰ ἢ μέσα σὲ μιὰ σακκούλα ἀπὸ βαμβακερὸ φιλὲ ἢ ἁραιὸ ἀλλὰ γερὸ τουλπάνι (μιὰ ἀκόμη προφύλαξι). Βάλετε τὴ μηχανὴ στὸ κουμπὶ «χλιαρό».

α β γ δ

ΕΙΚΟΝΑ Β

Θὰ προσέξετε κόμη καὶ στὸ στέγνωμα. Τυλίξετε τα πρῶτα σὲ χνουδωτη πετσέτα, ν' ἀπορροφηθῆ ἡ πολλὴ ὑγρασία.

Κατόπιν βγάλετέ τα ἀπὸ τὴν πετσέτα τεντώσετε τα προσεκτικὰ γιὰ νὰ τοὺς δώστε τὸ σχῆμα τους κι' ἁπλῶστε τα στὴ σκια σὲ σχοινὶ ἢ ἐπάνω σὲ τραπέζι. Μακρυὰ ἀπὸ ἥλιο ἢ ἄμεση θερμότητα (σόμπα ἢ τζάκι). Τὸ καουτσοὺκ καταστρέφεται στὴ ζέστη. Κρεμάσετε τὰ σουτιὲν στὸ ἴσιο καὶ τὸν κορσὲ ἀπὸ τὶς ζαρετιέρες Ἐὰν σιδερώσετε τὰ ὑφασμάτινα μέρη τὸ σίδερό σας νὰ μείνη μακρυὰ ἀπὸ τὰ λάστιχα.

Καὶ στὸ πῶς θὰ τὰ φορέσετε χρειάζεται κάποια τέχνη. Προσεκτικά, χωρὶς ἀπότομα τραβήγματα, χωρὶς γρατζουνίσματα νυχιῶν. Μὲ κουμπωμένη τὴν κάτω κόπιτσα, γιὰ νὰ μὴν σχιστῆ ὁ κορσές. Ὅσα δὲν ἔχουν ἄνοιγμα γυρίσετέ τα τὸ ἐπάνω μέρος πρὸς τὰ κάτω, ὥστε νὰ διπλωθῆ τὸ μισό. Φορέστε το, τραβῆξτε το ἐπάνω στοὺς γοφούς, ἔπειτα ξετυλίχτε τὸ διπλωμένο μέρος ἕως τὴ μέση σας. Ἀρχίζετε τὸ κούμπωμα ἀπὸ τὴν κάτω κόπιτσα, πρῶτα τὶς πίσω, ὕστερα τὶς ἐμπρός. Σὲ ζεστὸ καιρό, καὶ γενικά, τὸ τάλκ θὰ σᾶς βοηθήση στὸ φόρεμα τοῦ κορσέ σας.

Κάνετε ἐπιδιορθώσεις ὅσο τὸ δυνατὸν συντομώτερο, ὥστε ἡ ζημία νὰ μὴ γίνη ἀνεπανόρθωτη. Τὸ ἐλαστικὸ διορθώνεται καλύτερα μὲ μηχανὴ ζιγκ - ζάγκ, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ χέρι. Ἡ δαντέλα μὲ πατητὴ βελονιὰ μανταρίσματος. Προσπαθῆστε νὰ παρουσιάσετε τὸ σχέδιό τους, ἂν γίνεται. Στὰ καταστήματα ψιλικῶν ὑπάρχουν κοκαλάκια καὶ ἄλλα τὰ ἐξαρτήματα γιὰ τὴν ἀντικατάστασι τῶν χαλασμένων.

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΙΡΝΕΤΕ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΑ ΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ

Ἂν κατοικῆτε μακρυὰ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ θέλετε ν' ἀποκτήσετε κορσέ, σουτιὲν κ.λ.π. ἀπόλυτα μοντέρνο μπορεῖτε νὰ παραγγείλετε ταχυδρομικῶς σ' ἕνα ἀπὸ τὰ γνωστὰ καταστήματα τῶν Ἀθηνῶν, στέλνοντας τὰ μέτρα σας.

Γιὰ σουτιὲν θὰ μετρήσετε γύρω ἀπὸ τὸ σῶμα σας ἀκριβῶς κάτω ἀπὸ τὸ στῆθος (Εἰκ. Γ). Κατόπιν στὰ μέτρα σας θὰ προσθέσετε 12 πόντους. Ἐὰν π.χ. βάλητε 72 πόντους (μὲ 12) θὰ γράψετε «Γύρος στήθους 84». Τὰ εἰδικὰ καταστήματα ξέρουν ποιός ἀριθμὸς ἀντιστοιχεῖ στοὺς 84 πόντους.

Γιὰ κορσὲ θὰ πάρετε 3 μέτρα (Εἰκ. Δ).

α) Γύρω ἀπὸ τὴ μέση.

6) Ἀκριβῶς κάτω ἀπὸ τὸ πιὸ γεμᾶτο μέρος τῶν μηρῶν.

γ) Γύρω πὸ τὸ πιὸ γεμᾶτο μέρος τῶν γοφῶν, καὶ γράψετε ἀμέσως τὰ μέτρα ποὺ βρήκατε.

Οἱ σημερινοὶ κορσέδες εἶναι πραγματικὰ ἐξαρτήματα ὁμορφιᾶς καὶ χάρης. Δὲν ἦταν ὅμως πάντα τὸ ἴδιο. Σὲ παλαιότερα χρόνια ἦταν ἐργαλεῖα μαρτυρίου. Ἦταν μποῦστοι μακρυοὶ ποὺ ἔπιαναν στῆθος καὶ γοφούς, μὲ μονοκόμματες σκληρὲς μπαλένες, κάποτε καλαμένιες καὶ κάποτε σιδερένιες. Ἦταν πολὺ ἐφαρμοστοὶ μὲ μακρυὰ κορδόνια γιὰ τὸ σφίξιμο. Χρειάζονταν καὶ βοηθὸς γιὰ νὰ γίνη «δαχτυλίδι ἡ μέση» καὶ τὸ στῆθος νὰ πεταχθῆ ἔμπρὸς ψηλά. Ὅταν δὲν ὑπῆρχε βοηθὸς οἱ γυναῖκες ἔδεναν τὴ μιὰ ἄκρη στὸ σιδερένιο κρεβάτι καὶ τραβιόταν, τράβαγαν ὥσπου νὰ κοπῆ ἡ ἀναπνοή τους!!

Στὸ κατάστημα «Κ. Στρατηγόπουλος, πλατεία Καπνικαρέας 6», ποὺ εἶναι καὶ τὸ παλαιότερο στὰ εἴδη κορσέδων ἀφοῦ ἱδρύθηκε τὸ 1906, ὑπάρχουν ἀκόμη μεσαιωνικοὶ κορσέδες τοῦ 1906—1910 φερμένοι ἀπὸ τὸ Παρίσι, ποὺ θὰ τρομάξετε ἅμα δῆτε τὴ μέση ποὺ ἔκαναν.

Οἱ κορσέδες ἦταν ὅλο ὑφασμάτινοι, τὰ λάστιχα ἐμφανίστηκαν μετὰ τὸν Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, δηλαδὴ τὸ 1910.

Γιὰ νὰ συμπληρώσουν τὶς φυσικὲς ἀτέλειες (τελειότης ἦταν τότε τὸ πολὺ στῆθος) ἔκαναν ψεύτικα στήθη μὲ μισὸ λαστιχένιο τόπι καὶ μπαμπάκι! Ἔρραβαν στὴ μέση καὶ ἕνα κουμπί, γιὰ νὰ σχηματισθῆ ἡ θηλή. Σήμερα σὲ περιπτώσεις ἀνάγκης προσθήκης ἑνὸς ψεύτικου στήθους (μετὰ ἀπὸ ἐγχείρησι π.χ.) ὑπάρχουν βιομηχανοποιημένα λαστιχένια στήθη ἀπὸ καουτσοὺκ ἢ ἀπὸ σφουγγάρι νάϋλον, γιατὶ τὸ καουτσοὺκ μὲ τὴ ζέστη τοῦ σώματος ἀναδίδει τὴ χαρακτηριστικὴ μυρωδιά του. Τὸ νάϋλον αὐτὸ σφουγγάρι, τὸ βάζουν ἐπίσης γιὰ νὰ φορμάρωνται τὰ στράπλες σουτιέν.

Τὰ τελευταῖα παρισινὰ μοντέλα κορσέδων

Ἐπάνω ἀριστερά: Ἀκόμα ἕνας μονοκόμματος κορσὲς ἀπὸ ντανταλα ἐπάνω σὲ βουὰλ νάϋλον. Λεπτὸ κορδόνι ροζ μέσα στὴ ντανταλα. Κάτω ἀριστερά: ΑΒΑΝ - ΓΚΑΡΝΤ: Πολὺ ἐφαρμοστὸς κορσὲς μὲ ἓξη πένσες στὴ μέση, ποὺ δημιουργοῦν γραμμὴ κομψὴ καὶ συγκρατητική. Ἐπάνω: Λ' ΙΡΕΖΙΣΤΙΜΠΛ: Βραδυνὸ σουτιὲν ἀπὸ ντανταλα νάϋλον, ποὺ συγκρατεῖ καὶ ἀναδεικνύει τὸ στῆθος. Τὸ ἴδιο σουτιὲν χωρὶς μπρετέλες καὶ μὲ μιὰ λουρίδα ποὺ στερεώνει τὸ στῆθος.

Ἂν εἶσθε ἐπιδέξιες στὸ ράψιμο μπορεῖτε νὰ κάνετε μόνη σας σουτιὲν καὶ κορσέ. Τουλάχιστο τὰ καθημερινά. Ὑφάσματα κορσέδων ὑπάρχουν σὲ ὅλα τὰ χρώματα, προτιμᾶται ὅμως τὸ σομόν, γιατὶ μοιάζει μὲ τὸ δέρμα μας. Τὰ σουτιὲν γίνονται ἀσορτὶ μὲ τὸ κομπιναιζόν.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΚΟΡΣΕΔΩΝ

Τὰ ὑφάσματα τῶν κορσέδων εἶναι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὐρωπαϊκὰ ἢ ἀμερικανικά.

■ Κουτίλ, πλάτους 1,40 πρὸς δρχ. 40—50 τὸν πῆχυ. Ὑφασμα ἀντοχῆς, δὲν ξεχειλώνει καθόλου.

■ Ραϊγιὸν μεταξωτὰ πρὸς δρχ. 80—100 τὸν πῆχυ. Σ' αὐτὰ ἐπιβάλλεται φοδράρισμα μὲ δίμιτο ἢ λεπτὴ βατίστα, γιατὶ δὲν εἶναι τόσο γερά.

■ Μικτὸ ὕφασμα μπαμπάκι καὶ ραϊγιόν, πρὸς δρχ. 60—150 τὸν πῆχυ. Πολὺ γερό, δὲν χρειάζεται φοδράρισμα.

■ Νάϋλον εὐρωπαϊκὰ ἢ ἀμερικανικὰ δαντελὲ ἢ σκέτα, γιὰ λεπτοὺς καὶ ἐλαφροὺς κορσέδες πρὸς δρχ. 40—80 ὁ πῆχυς.

■ Λάστιχα δαντελέ, «Σκαντάλ», ψιλά, χοντρά, ραϊγιὸν ἢ νάϋλον, στενὰ ἢ πλατειά, περίπου 50—100 ὁ πῆχυς ἀναλόγως μὲ ποιότητα καὶ πλάτος.

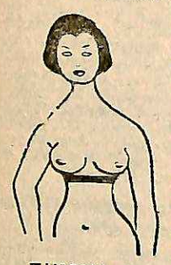

ΕΙΚΟΝΑ Γ'

Τὰ ἐξαρτήματα τοῦ κορσέ: λάστιχο πήχεως (καλτσοδέτα) γιὰ τὶς ζαρετιέρες καὶ τὰ σχετικὰ κοκκαλάκια, σοῦστες, κόπιτσες μὲ τὸν πῆχυ, διότι εἶναι ραμμένες ἐπάνω σὲ κορδέλα) ἢ ἐκλαὶρ γιὰ τὸ κούμπωμα, κορδέλα λινὴ γιὰ τὸ στερέωμα τῶν ραφῶν, πλοὺς γιὰ τὴν κάλυψη τοῦ μέρους ὅπου ράβεται ἡ ζαρτιέρα καὶ κάθε γωνίας ποὺ μπορεῖ νὰ πληγώσῃ, μπαλένες σπιρὰλ ἢ νοβελὸν ποὺ δὲν σκουριάζουν ἐπιβαρύνουν τὸν κορσὲ μὲ 5—10—15 τὸ πολὺ δρχ.

Γιὰ ἕναν οἰκονομικὸ κορσέ, καθημερινό, μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε τὸ ἑλληνικὸ δίμιτο. Τὸ μονό, ποὺ χρειάζεσθε, ἔχει 9—10 δρχ. ὁ πῆχυς καὶ δὲν ξεχειλώνει. Ἂν εἶσθε πολὺ εὔσωμη μπορεῖτε νὰ τὸ βάλετε διπλό, ὁπότε θὰ ἔχετε ἕνα κορσὲ μεγάλης ἀντοχῆς ποὺ θὰ σᾶς περιορίζη.

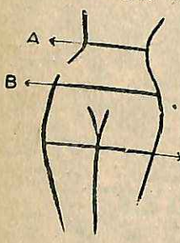

ΕΙΚΟΝΑ Δ'

Τὰ ἕτοιμα σουτιὲν εἶναι ἄπειρα σὲ τύπο, σχέδια, ὑλικό. Ἐργασμένα κατὰ θαυμάσιο τρόπο, σύμφωνα μὲ τὰ τέλεια ἀμερικανικὰ πρότυπα. Θὰ βρῆτε στὰ καταστήματα τελευταῖα μοντέλα μὲ θαυμάσια ἐργασία καὶ ἀπειρία σχεδίων. Ἂν ὅμως θέλετε νὰ κάνετε τὸ σουτιέν σας μόνη σας, θὰ ζητήσετε:

■ Βατίστα εἰδικὴν εὐρωπαϊκὴ σκέτη ἢ φαντασί, ὕφασμα μαλακὸ μεγάλης ἀντοχῆς, πρὸς δρχ. 100—120 ὁ πῆχυς.

■ Νάϋλον, εἰδικὸ ὕφασμα, φαντασί ἀμερικανικὸ ἢ εὐρωπαϊκό, δρχ. 40—80 ὁ πῆχυς.

■ Ἁπλάζια ἑλληνικὰ πρὸς δρχ. 29—50 ὁ πῆχυς.

■ Δαντέλες εὐρωπαϊκὲς ἐνισχυμένες μὲ τούλι, ἢ σκέτες, σὲ διάφορα πλάτη, ποιότητες καὶ τιμές.

■ Μπρετέλες ἀπὸ κορδέλα εἰδική, ντουμπλὲ μὲ βελοῦδο, πρὸς δρχ. 10—12 ὁ πῆχυς. Τὴν μπρετέλα αὐτὴ μπορεῖτε νὰ τὴν κάνετε καὶ μόνες σας οἰκονομικώτερα, παίρνοντας λινὴ κορδέλα (Δρχ. 2,50—3 ὁ πῆχυς) καὶ κορδέλα – πλοὺς (Δρχ. 3—3,50 ὁ πῆχυς) ὁπότε θὰ κοστίση 5,50—6,50 ὁ πῆχυς. Θὰ γαζώσετε τὴ μιὰ κορδέλα ἐπάνω στὴν ἄλλη μὲ ἀληθινὸ μετάξι ἢ κλωστὴ Τουμπίνο, ποὺ εἶναι κλωστὲς ἐλαστικὲς καὶ ἀντοχῆς.

ΤΕΜΠΕΛΑΡΟΣ !

— Γυναίκαααα! Ἄσε τὸ πλύσιμο γιατὶ φούσκωσε τὸ γάλα !

ΤΑ ΛΑΣΤΕΞ

Ὁ πιὸ εὐκολοφόρετος κορσὲς εἶναι ἀναμφισβήτητα τὸ λαστέξ. Ἔτσιμα λαστὲξ χωρὶς μπαλένες, ὑπάρχουν:

Γαλλικά, Νο 3—6 ἀπὸ δρχ. 90—110.

Ἑλβετικά, Νο 1, 2, 3 ἀπὸ δρχ. 90—120, διαφόρων προελεύσεων: Νο 1, 2, 3 ἀπὸ δρχ. 70—80.

Ἐγχώρια, ἐφάμιλλα τῶν εὐρωπαϊκῶν: Νο 1, 2, 3, 4 ἀπὸ δρχ. 50—90.

Τὸ λαστὲξ μπορεῖτε νὰ τὸ ἐνισχύσετε στὴν κοιλιὰ μὲ ἀτλάζι ἐγχώριο, ἂμα ἀρχίσῃ νὰ χαλαρώνῃ, ὄχι ἀμέσως.

Μὴν ξεχνᾶτε ὅμως ὅτι καὶ μαγικὸς ἂν εἶναι ὁ κορσὲς δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς συμμαζέψῃ, ἂν σεῖς μὲ τὸ πολὺ φαγητὸ προσθέτετε στὴ σιλουέτα σας, κάθε τόσο καὶ μερικὰ κιλὰ λίπος. Παρακολουθῆτε λοιπὸν καὶ τὴ ζυγαριὰ καὶ κάνετε γυμναστική.

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΤΑΙ Ο ΚΟΡΣΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΟΥΤΙΕΝ

■ Δὲν θὰ τραβᾶτε ἀπότομα τὸν κορσὲ ἀπὸ τὰ πλάγια.

■ Δὲν θὰ καρφώνετε τὰ νύχια στὰ λάστιχα καὶ τὰ λεπτὰ ὑφάσματα.

■ Δὲν θὰ βάζετε καφτίσες καὶ παραμάνες.

■ Δὲν θὰ χρησιμοποιῆτε ποτάσα ἢ ἄλλες σκόνες πλυσίματος, ἀκόμα καὶ τὶς καλύτερες.

■ Δὲν θὰ τὰ μουσκεύετε μὲ τὶς ὧρες. Πολλὰ μουσκέματα ποτίζουν τὴ βρῶμα καὶ τὴν κολλοῦν. Δέκα λεπτὰ φτάνουν.

■ Δὲν θὰ τὰ βάζετε ζεστὰ καὶ ἱδρωμένα μέσα στὸ κουτί. Ἀφῆστε τα πρῶτα νὰ ἀεριστοῦν, νὰ στεγνώσουν.

■ Θὰ τὰ πλένετε πάντα μὲ οὐδέτερο σαπούνι (Μασσαλίας) καὶ χλιαρὸ σαπουνάδα.

■ Θὰ τὰ πλένετε, θὰ τὰ ξεκουράζετε, θὰ τὰ συναλλάζετε τακτικά. Ποτὲ μονοφόρι. Πλύσιμο τὸ καλοκαίρι μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα.

■ Θὰ βουτᾶτε καὶ θὰ βγάζετε τὸν κορσὲ στὸ ξέβγαλμα πολλὲς φορὲς νὰ φύγη ἀπὸ παντοῦ ἡ σαπουνάδα. Τὸ στίψιμο ἀπαγορεύεται. Μόνο στράγγιγμα.

■ Θὰ φορμάρετε τὶς σακοῦλες τοῦ σουτιὲν πρὶν τὸ στεγνώσετε. Θὰ τραβᾶτε τὶς ραφὲς προσεκτικὰ στὸ μάκρος, ὅσο εἶναι ὑγρά.

■ Θὰ σιδερώνετε μόνο τὰ βαμβακερὰ καὶ ραϊγιόν ὑφάσματα. Ποτὲ τὰ νάϋλον ἢ τὰ λάστιχα.

■ Θὰ προσέχετε πῶς κάθεσθε, πῶς στέκεσθε. Δὲν θὰ γίνετε βέβαια ἀκίνητες σὰν στάτες, δὲν θὰ πέφτετε ὅμως ὅπως νάναι. Ὁ σίτερη προσοχὴ θὰ χρειασθῆ στὶς παχειὲς κυρίες. Τὸ πάχος φθείρει γρήγορα τὸν κορσέ.

ΕΡΙΕΤΤΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΩΣ ΝΑ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΕ ΤΑ ΛΕΡΩΜΕΝΑ ΚΑΔΡΑ

ΜΕΡΙΚΕΣ ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ νὰ καθαρίσετε κορνίζες πινάκων ἀπὸ βερνικωμένο ξύλο, ὅπως ἀκριβῶς θὰ κάνατε καὶ γιὰ ἕνα βερνικωμένο ἔπιπλο. Προηγουμένως φροντίσετε νὰ κόψετε ἕνα χαρτόνι μὲ τὶς διαστάσεις τοῦ τζαμιοῦ ἢ τοῦ καμβᾶ (ἂν πρόκειται γιὰ ἐλαιογραφία ποὺ δὲν προστατεύεται ἀπὸ τζάμι) γιὰ νὰ σκεπάσετε τὸν πίνακα καὶ νὰ τὸν προστατεύσετε. Ἔτσι δὲν θὰ χάσετε χρόνο γιὰ νὰ ἑπανοθώσετε καμμιὰ ἀδεξιότητα καὶ θὰ ἀποφύγετε καμμιὰ βλάβη. Θὰ χρησιμοποιήσετε πινελάκι μὲ εὐλύγιστες τρίχες γιὰ νὰ περάσετε τὸ ὑγρὸ — ποὺ πρέπει νὰ εἶναι πολὺ ρευστὸ — ἐπάνω ἀπὸ τὴν κορνίζα. Γιὰ τὸ ὑγρὸ θὰ ρωτήσετε ἕναν εἰδικό. Ἀνάλογα μὲ τὴ φύση τῆς κορνίζας θὰ χρησιμοποιήσετε ἕνα πατσαβουράκι ἀπὸ μαλακὸ μετάξι ἢ λεπτὸ μαλλὶ ἢ μιὰ εἰδικὴ πολὺ μαλακὴ βούρτσα γιὰ τὸ στίλβωμα.

Γιὰ τὶς κορνίζες λάκας, παίρνετε τὶς ἴδιες προφυλάξεις, ξεσκονίζετε κι' ἔπειτα τὸ περνᾶτε μ' ἕνα σφουγγάρι βουτηγμένο σὲ χλιαρὸ νερό. Σκουπίζετε ὕστερα μὲ ἕνα στεγνὸ μαλακὸ μαλλί.

Ἂν εἶναι λίγο λερωμένα, περνᾶτε μόνο τὴν ἐπιφάνεια τῶν ἐπιχρυσωμένων κάδρων καὶ χωρὶς νὰ τὴν τρίψετε, ἕνα κομμάτι μαλακὸ καὶ λεῖο μετάξι βουτηγμένο σὲ καθαρὸ οἰνόπνευμα. Ἀντικατάστησε τὸ οἰνόπνευμα μὲ νέφτι ἂν εἶναι πολὺ λερωμένα, μὴ διακινδυνεύετε ὅμως τέτοιο πρᾶγμα ἂν τυχὸν ἡ ἐπιχρύσωσις εἶναι καλῆς ποιότητος. Τὸ κλασικὸ πέρασμα μὲ ἁπαλὸ πινέλο καὶ ἀσπράδι τοῦ αὐγοῦ χτυπημένο σὲ ἀφρὸ στὸ ὁποῖο ἔχετε προσθέσει ἕνα τρίτο τοῦ βάρους του βαρεκίνα καὶ τὸ ὁποῖο ὀφίνετε 50—60 δευτερόλεπτα τὸ πολὺ πρὶν τὸ ξεπλύνετε ἀμέσως καὶ ἄφθονα, δὲν πρέπει νὰ τὸ ἐφαρμόζετε σὲ ἐπιχρυσωμένα κάδρα μὲ φύλλα ἐξαιρετικῆς ποιότητος. Προσέξτε ἐξαιρετικὰ λοιπὸν ἂν ἔχετε κάδρο πολὺ λερωμένο, ὅταν ἐφαρμόζετε τὸ καθάρισμα αὐτό. Καὶ μὴ γελαστῆτε, ἂν τὸ κάδρο εἶναι ἐπιχρυσωμένο μὲ χαλκό, γιατὶ ὑπάρχει πιθανότητα ἅμα ὀξειδωθῆ καὶ μαυρίσῃ ἡ ζημιὰ νὰ εἶναι ἀνεπανόρθωτη.

Κατὰ τὴ διάρκεια ὅλων αὐτῶν τῶν καθαρισμάτων, πρέπει νὰ καταβάλετε μεγάλη προσοχὴ ὥστε νὰ μὴν περάσῃ ὑγρασία ἀνάμεσα στὸ γυαλὶ καὶ στὸν πίνακα.

Προσέξτε ἐπίσης ἐξαιρετικὰ τὸ καθάρισμα τοῦ τζαμιοῦ τῆς κορνίζας. Χρησιμοποιῆστε καλύτερα οἰνόπνευμα, ἀντὶ νερὸ ἢ ἄλλο διάλυμα. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ θὰ κάνετε τὸ ἀντίθετο ἀπ' ὅ,τι κάνατε προτήτερα γιὰ τὴν προφύλαξι τοῦ πίνακος. Θὰ καλύψετε δηλαδὴ τὴν κορνίζα καὶ θὰ ξεσκεπάσετε τὸ τζάμι. Βάλτε ἀνάμεσα στὶς χαραμάδες τῆς κορνίζας καὶ τοῦ τζαμιοῦ λίγο μπαμπακάκι, ὥστε ν' ἀπορροφήσῃ τὸ ὑγρὸ ποὺ θὰ χυθῆ τυχὸν στὶς ἄκρες. Τρίψτε το ὕστερα μὲ ἕνα κομμάτι δέρμα σαμουὰ γιὰ νὰ γυαλίσῃ.

Μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ καθαρίσματος τῆς κορνίζας καὶ τοῦ τζαμιοῦ, μπορεῖτε νὰ καθαρίσετε καὶ μιὰ γκραβούρα.

Ἂν αὐτὴ ἔχη ἀξία, φυσικὰ θὰ ἀποφύγετε νὰ τὴν ἐπαναφέρετε σεῖς σὲ καλὴ κατάστρωσι καὶ θὰ τὴν ἐμπιστευθῆτε σ' ἕναν εἰδικό. Ἂν εἶναι μιὰ συνηθισμένη γκραβούρα μπορεῖτε νὰ καθαρίσετε τὶς κηλίδες ποὺ ἔχουν γίνει ἀπὸ ὑγρασία ἢ νὰ τὴν ἀπαλλάξετε ἀπὸ τὸ κιτρίνισμα, χρησιμοποιώντας ὀξυζενὲ στὸν ὁποῖο ἔχετε ρίξει ἴση ποσότητα νεροῦ καὶ 5—6 σταγόνες ἀμμωνίας. Δοκιμάστε τὸ διάλυμα βυθίζοντας ἕνα κόκκινο χαρτὶ φωτοτυπίας ποὺ πρέπει νὰ πάρῃ χρῶμα ὀχρὸ μπλέ. Βυθίστε τὴ γκραβούρα στὸ διάλυμα αὐτό, μὲ τὴ ράχη ἐπάνω στὸ τζάμι καὶ τὸ σχέδιο σὲ θέσι ποὺ νὰ τὸ βλέπετε καὶ ἐπιβλέπετέ την. Ἡ δουλειὰ αὐτὴ μπορεῖ νὰ διαρκέσῃ ἀπὸ μιὰ ὡς ἕξη ὧρες. Ὅταν θὰ διαπιστώσετε ὅτι τὸ καθάρισμα εἶναι καλό, ξεπλύνετε τὴν γκραβούρα σὲ ἐλαφρὰ ἁλατισμένο νερό.

«Ἡ Γυναίκα» σᾶς συμβουλεύει:

• Στὴ σοφίτα

Πολλὲς φορὲς θέλετε ν' ἀκουμπήσετε, ροῦχα ἢ ἄλλα ἐλαφρὰ ἀντικείμενα μέσα στὸ σκονισμένο περιβάλλον μιᾶς ἀποθήκης — στὴ σοφίτα ἢ τὸ ὑπόγειο — καὶ δὲν ξέρετε ποῦ νὰ τ' ἀφήσετε γιὰ νὰ μὴ λερωθοῦν. Κι' ὅμως τὸ πρᾶγμα εἶναι εὐκολώτατο:

Θὰ καρφώσετε στὸ ταβάνι ἕναν γάντζο κι' ἀπὸ αὐτὸν θὰ περάσετε ἕνα ψιλὸ σχοινὶ στὴν ἄκρη τοῦ ὁποίου θὰ δέσετε τὴ θηλειὰ μιᾶς κρεμάστρας ποὺ θὰ τὴν κατεβάζετε ἢ θὰ τὴν ἀνεβάζετε ὅσο θέλετε. Στὴ μετέωρη αὐτὴ κρεμάστρα μπορεῖτε νὰ κρεμᾶτε παλιόρουχα ἢ ὅ,τι ἄλλο ροῦχο θέλετε. Στὸ ἴδιο μέρος μπορεῖτε νὰ ἔχετε μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν δυὸ - τρεῖς κρεμάστρες.

• Πλαστικὰ ἐπιπλα

Ὅπου ὑπάρχουν ἐπιπλα μὲ πλαστικὴ ἐπιφάνεια ἡ δουλειά μας εἶναι εὔκολη. Μὲ νερὸ

βγαίνουν ὅλοι σχεδὸν οἱ λεκέδες (ζάχαρη, σιρόπια, γάλα κλπ.). Ἡ μὲ λίγο οἰνόπνευμα γιὰ τοὺς πιὸ ἐπίμονους. Ἕνα πανὶ καθαρὸ θὰ χρειαστῆ γιὰ νὰ σκουπίσουμε καλὰ κάθε ἴχνος νεροῦ. Καὶ ἕνα καλὸ ξεσκόνισμα κάθε ἡμέρα γιὰ νὰ λάμπουν πάντα.

• Ἡ κόλλα τοῦ ὑφάσματος

Πῶς θὰ βγάλετε τὴν κόλλα ἀπὸ ἕνα μάλλινο ὕφασμα; Πάρτε ἕνα παλιὸ σεντόνι, βρέξτε το καλὰ καὶ διπλῶστε το στὰ τέσσερα. Θὰ τοποθετῆστε στὴ σανίδα τοῦ σιδερώματος τὸ ὕφασμα προτοῦ τὸ κόψετε μὲ τὴν καλὴ ὄψι γυρισμένη πρὸς τὴ σανίδα. Κατόπιν θὰ βάλετε τὸ βρεγμένο πανὶ στὴν ἀνάποδη καὶ θὰ σιδερώσετε γρήγορα μὲ πολὺ ζεστὸ σίδερο. Θὰ σταματήσετε τὸ σίδερο πρὶν στεγνώσῃ τὸ βρεγμένο πανὶ ἐντελῶς. Ἀφῆστε νὰ ἐξατμισθῆ ἡ ὑγρασία τοῦ ὑφάσματος καὶ κατόπιν μπορεῖτε νὰ τὸ κόψετε.

• Πῶς θὰ ὑπογράφετε

Πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἡ ὑπογραφή σας πρέπει νὰ εἶναι εὐανάγνωστη.

Ὥστε νὰ μὴν ἀναγκάσετε τὸν παραλήπτη τοῦ γράμματός σας νὰ βγάλη τὰ μάτια του γιὰ νὰ μαντέψῃ τὴ «τζίφρα» σας. Πρέπει, ἐξ ἄλλου, νὰ βάζετε πάντα ὁλόκληρο τ' ὄνομά σας καὶ τὴ διεύθυνσί σας στὸ φάκελλο ἢ στὸ γράμμα γιὰ νὰ διευκολύνετε αὐτὸν ποὺ θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ.

Ὅσοι ἔχουν μεγάλη ἀλληλογραφία καὶ προπαντὸς ἐμπορική μποροῦν νὰ νἰοθετήσουν ἕναν χαρακτηριστικὸ τύπο ὑπογραφῆς ποὺ θὰ μεταχειρίζωνται πάντα καὶ θὰ τὴν ἀναγνωρίζουν ὅλοι μὲ τὴ πρώτη ματιά. Μὴ διακοσμῆτε τὴν ὑπογραφή σας μὲ οὐρές, καὶ μπιχλιμπίδια ποὺ περιβάλλουν σὰν τὸ μίτο τῆς Ἀριάδνης τὸ ὄνομά σας. Ὑπογράφετε μὲ ὁλόκληρο τὸ ὄνομά σας καὶ τὸ ἐπίθετό σας. Ὄχι Μ. Οἰκονόμου, ἀλλὰ Μαρία Οἰκονόμου. Θὰ προηγῆται πάντα τὸ ὄνομα καὶ θὰ ἀκολουθῆ τὸ ἐπίθετο.

Μιὰ γυναίκα, ἂν εἶναι παντρεμένη, ὑπογράφει μὲ τὸ ὄνομα τοῦ συζύγου της, ἀλλὰ ἂν ἀνήκη σὲ μιὰ πολὺ γνωστὴ οἰκογένεια ἢ χρησιμοποιῆ τὸ πατρικό της ὄνομα στὸ ἐπάγγελμά της, μπορεῖ νὰ ὑπογράφη καὶ μὲ τὰ δυὸ ἐπίθετα. Μερικὲς προσθέτουν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ συζύγου τους: π.χ. Μαρία Γιώργου Οἰκονόμου, ἐκτὸς ἐὰν ὁ σύζυγος εἶναι πολὺ διάσημος, ὁπότε ὁ τρόπος αὐτὸς θεωρεῖται ἐπιδεικτικός. Φυσικὰ δὲν ὑπογράφουν ποτὲ Κυρία Οἰκονόμου ἢ Χήρα Οἰκονόμου.

Θὰ ὑπογράφετε μόνο μὲ τὸ μικρὸ σας ὄνομα σὲ ἐντελῶς φιλικά σας γράμματα.

• Χρυσόψαρα

Τὰ χρυσόψαρα εἶναι ζῶα ἀντοχῆς, ἀρκεῖ νὰ τὰ περιποιῆσθε ὅσο κι' ὅπως πρέπει. Μὴν ἀλλάζετε πολὺ συχνὰ τὸ νερό τους, φροντίζετε ὅμως ἡ γυάλα τους νὰ εἶναι εὐρύχωρη πάντα. Δοκιμάσετε νὰ τοὺς δώσετε 2 φορὲς τὴν ἑβδομάδα κοκκαλάλευρο (εἶδος κτηνοτροφικό). Τὸ καλοκαίρι τοποθετῆστε τα σὲ μέρος δροσερό. Ἂν κανένα πεταχτῆ ἔξω ἀπὸ τὴ γυάλα, σημαίνει πὼς ζεσταίνεται. Πάντως ξαναρίξτε το ἀμέσως στὴ γυάλα καὶ κατόπι ἀλλάξετε τὸ νερό.

• Τὰ ξεσκονόπανα

Μὴν τινάζετε τὰ ξεσκονόπανα στὸ δρόμο ! Εἶναι ἀπρεπὲς καθὼς καὶ ἀνθυγιεινό. Σᾶς ὑποδεικνύουμε ἕναν τρόπο ὥστε ν' ἀποφεύγετε τὸ τίναγμα ἀπὸ τὰ παράθυρα. Θὰ κόψετε ἀπὸ ἕνα παληὸ μάλλινο ροῦχο διάφορα μικρὰ κομμάτια ποὺ θὰ τὰ βρέξετε ἐλαφρὰ μ' ἕνα ὑγρὸ καὶ θὰ περάσετε τοὺς μουσαμάδες καὶ τὰ ἔπιπλα. Τὰ λερωμένα κουρέλια θὰ τὰ πετᾶτε σὲ ἕνα σάκκο ὅπου θὰ περιμένουν τὴν πλύσι. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, τὸ σπίτι θὰ διατηρῆται καθαρό, χωρὶς ἡ σκόνη νὰ ἐνοχλήσῃ τοὺς γείτονες.

• Πῶς πλαίνονται τὰ νάϋλον

Ἕνα φόρεμα νάϋλον πλένεται μὲ χλιαρὴ σαπουνάδα καὶ ξεβγάζεται πάλι μὲ χλιαρὸ νερό. Μὴ τὸ στίψετε ποτέ. κρεμάσετέ το σὲ μιὰ κρεμάστρα φορεμάτων ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη ἢ σκεπασμένη μὲ πλαστικὴ ὕλη, γιὰ νὰ μὴν κάνη σημάδια. Μὴ μεταχειρισθῆτε κρεμάστρα ἀπὸ βαμμένο ξύλο, τὰ σημάδια δὲν θὰ βγοῦν ποτέ.

• Μέσα στὸ δωμάτιο

Τώρα τὸ χειμώνα χρειάζεται κάποτε νὰ στεγνώσουμε ροῦχα σὲ κλειστὸ χῶρο. Κρεμάστε δυὸ σκοινιά, παραλλήλως καὶ κρεμᾶτε τὰ ροῦχα τὴν μιὰ ἄκρη στὸ ἕνα σκοινὶ τὴν ἄλλη στὸ ἄλλο. Θὰ κρεμάσετε μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ πολὺ περισσότερα κομμάτια.

• Οἱ νεροχύτες ποὺ βουλώνουν

Ὁ νεροχύτης κι' ὁ νιπτῆρας σας δὲ θὰ βουλώσουν ποτέ, ἂν προνοῆτε νὰ ρίχνετε πό-

τε πότε στὸ στόμιο μιὰ ἢ δυὸ κουταλιὲς σόδα καὶ κατόπι νὰ χύνετε ζεματιστὸ νερὸ πού, μόλις ἀναμιχθῆ μὲ τὴ σόδα, θὰ διαλύσῃ ἐντελῶς ὅλες τὶς ἀκαθαρσίες ποὺ εἶχαν ἀρχίσει νὰ μαζεύωνται ἐκεῖ.

• Σιδερωμένο μαντήλι

Ἕνα μαντηλάκι γίνεται σὰν σιδερωμένο ἂν τὸ πλύνετε καὶ κα-

τόπιν τὸ κολλήσετε ὅπως εἶναι βρεγμένο ἐπάνω σὲ καθαρὸ τζάμι. Ἅμα στεγνώσῃ θὰ εἶναι ἔκτακτο.

• Γυαλισμένο ὕφασμα

Ἕνα γυαλισμένο ὕφασμα, ξεγυαλίζει ἂν τὸ βάλετε ἐπάνω σὲ παχὺ σιδερόπανο (στρῶστε κάτω ἀπὸ τὸ σιδερόπανο ἕνα παχὺ προσόψι) μὲ τὴν καλὴ πρὸς τὰ ἐπάνω. Βρέξετε καὶ στίψετε, νὰ μὴν τρέχουν τὰ νερά, ἕνα γερό, καθαρὸ πανὶ καὶ περνᾶτε ἐπάνω του τὸ σίδερο ζεστό, χωρὶς νὰ τὸ πατᾶτε πουθενά, ἕως ὅτου τὸ βρεγμένο πανὶ στεγνώσῃ. Ἡ γυαλάδα τοῦ ὑφάσματος θὰ φύγη.

• Μερικὲς εὐκολίες

Μήπως δυσκολεύεσθε;

— Νὰ καθαρίσετε τὶς τομάτες; Βουτῆξετέ τες σὲ καυτὸ νερό, ἡ φλούδα τους θὰ βγῆ ἀμέσως.

— Νὰ βγάλετε τὸ βραστὸ ψάρι ὁλόκληρο ἀπὸ τὸν τέντζερη ; Διπλώστε το, ὅμως, σὲ καθαρὸ τουλπάνι ἢ τούλι.

— Νὰ κόψετε ἕνα γλύκισμα σοκολάτας; Παίρνετε ἕνα πολὺ κοφτερὸ μαχαίρι, βουτᾶτε το σὲ καυτὸ νερὸ καὶ ἀφοῦ κόψετε μιὰ φέτα, σκουπίσετέ το καλὰ γιὰ νὰ κόψετε τὴν ἑπομένη.

• Οἱ λάμπες φθορισμοῦ

Οἱ λάμπες φθορισμοῦ εἶναι δύο εἰδῶν: Οἱ συνηθισμένες ποὺ δίνουν λευκὸ χρῶμα ἢ φῶς ἡλίου κατάλληλες γιὰ γραφεῖα ἢ δωμάτια παιδιῶν καὶ οἱ λάμπες πολυτελείας ποὺ τὸ φῶς τους δὲν ἀλλοιώνει τὰ ἄλλα χρώματα : Λευκὸ-λοὺξ, λευκὸ-φυσικὸ κ.λ.π. Συμβουλευθῆτε τὸν ἠλεκτρολόγο σας, ἰδίως γιὰ τὸν φωτισμὸ τοῦ σπιτιοῦ.

• Τὸ καπάκι τῆς κατσαρόλας

Τὸ καπάκι τῆς κατσαρόλας σας ἔχασε τὸ ξύλινο ἢ πλαστικό χερούλι ἀπ' ὅπου τὸ πιάνατε Περάσετε μιὰ μακρυὰ βίδα. Τὸ κεφάλι της νὰ μπῆ στὴν κάτω ὄψι τοῦ καπακιοῦ ἢ μύτη τῆς βίδας νὰ βγῆ στὴν ἐπάνω. Στὴ βίδα αὐτὴ βιδώστε ἕνα στρογγυλὸ ξύλο ἢ, γιὰ πιὸ εὐκολία ἕνα φελλό.

• Τὰ λεπτὰ ἐσώρουχα

Τὰ λεπτὰ ἐσώρουχά σας νὰ μὴν τὰ βάζετε ἢ μὴν τὰ δίνετε στὸ ἠλεκτρικὸ πλυντήριο. Θὰ καταστραφοῦν ὁπωσδήποτε, ἰδίως στὸ κέντημα ἢ στὴ δαντέλα. Πλένετέ τα μόνες σας μὲ λευκὸ σαπούνι τύπου Μασσαλίας καὶ χλιαρὸ νερό γιὰ νὰ μὴ χαλοῦν καὶ τὰ χέρια σας.

• Καθαρὰ πλακάκια

Τὰ πλακάκια καὶ τὰ μωσαϊκὰ διατηροῦνται καθαρὰ καὶ γυαλιστερὰ ἂν τὰ πλένετε μὲ χλιαρὴ σαπουνάδα. Ἔστω καὶ ἂν τὰ ἔχετε ἀλείψει μὲ λινέλαιο, γιὰ νὰ φρεσκαριστοῦν τὰ χρώματά τους.

• Ἀρωματισμένα ροῦχα

Μπορεῖτε νὰ φτιάσετε μονάχη σας ἕνα θαυμάσιο ἄρωμα γιὰ τὰ ἀσπρόρρουχά σας καὶ

γενικῶς γιὰ τὰ ροῦχα σας, ἂν πάρετε ἕνα πορτοκάλι καὶ τοῦ καρφώσετε ἐπάνω πυκνὰ γαρύφαλα. Τὰ γαρύφαλα τὰ μπήγετε βαθειά, ἀλλὰ προσέχοντας νὰ μὴν τρέξη χυμὸς πορτοκαλιοῦ. Βάζετε ὕστερα τὸ πορτοκάλι σ' ἕνα δίχτυ καὶ τὸ κρεμᾶτε στὴ ντουλάπα ποὺ ἔχετε τὰ ροῦχα.

• Οἱ καθρέφτες

Πολλὲς φορὲς οἱ καθρέφτες σας σκεπάζονται μὲ μιὰ λιπαρὴ ἐπίστρωσι, ποὺ ὀφείλεται στοὺς ἀτμοὺς τῆς κουζίνας. Φυσικὰ θὰ ἔχετε ἐπιχειρήσει νὰ τοὺς καθαρίσετε μὲ σαπουνάδα ἢ νεοὺ καὶ ἀμμωνία, χωρὶς ὅμως σπουδαία ἀποτελέσματα. Ἀλλὰ θὰ μένατε κατάπληκτη, ἂν ἐφαρμόζατε τὸ εὐκολώτατο αὐτὸ μέσο ποὺ σᾶς ὑποδεικνύομε : τρίψετε τὸν καθρέφτη σας μὲ μισὸ κρεμμύδι βουτηγμένο στὸ οἰνόπνευμα. Ἡ λερωμένη ἐπιφάνεια θὰ ξαναγίνη λαμπερὴ καὶ διαυγής, χωρὶς ἴχνος λεκέ.

Τὸ «σκιάχτρο»

ΜΙΑ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΓΙΑΚΟΥ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΙΡΑ: «ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ»

Ὁ λόγος ἦταν γι' ἀγάπες.

— Ἐγώ, εἶπε ὁ Δημόπουλος, μπορῶ στ' ἀλήθεια νὰ καυχηθῶ πὼς ξέρω τὴν καρδιὰ τῆς γυναίκας, τὴν ἔμαθα! Δηλαδή, μοῦ τὴν ἔμαθε ἡ ἴδια...

— Ἡ ἴδια; ρωτήσανε μ' ἀπορία. Πῶς γίνεται;

— Ἔ, ναί, γίνεται! καμάρωσε ὁ Δημόπουλος. Σᾶς ἔτυχε ποτέ, ἐσᾶς, νὰ σᾶς βάλη μιὰ γυναίκα νὰ παραστήσετε τὸ σκιάχτρο;

— Τὸ σκιάχτρο; κάγχασε κάποιος ἀπ' τὴν παρέα. Ὄχι βέ! Αὐτὸ τουλάχιστο ὁμολογῶ πὼς δὲν μοῦ συνέβη ποτέ...

Ἔδειχνε ἔμπειρος στὰ ζητήματα καὶ ἡ συζήτησις σταμάτησε ἐκεῖ.

— Ξέρετε τί εἶναι τὸ σκιάχτρο; μᾶς ρώτησε σὲ λίγο ὁ Δημόπουλος. Δὲν ξέρετε βέβαια! Κι' οὔτε μπορεῖτε νὰ φαντασθεῖτε πὼς ἐγὼ ἔπαιξα τὸ ρόλο αὐτό.. Θὰ καταλάβετε, ὡστόσο, ἀμέσως, ἂν σᾶς πῶ ὅτι στὴν πατρίδα μου— στὸ Βραχώρι— οἱ ἀγρότες, σὰ θέλουν νὰ διώξουν ἀπὸ τὰ φυτεμένα τους καπνοτόπια τ' ἀγριοπούλια— γιὰ νὰ μὴν πάνε καὶ τοὺς χαλάσουνε τὸ φυτώριο— βάζουν, ἐκεί, στὴ μέση τοῦ κάθε χωραφιοῦ, ἕνα ἀντρείκελο, ἕναν ἀχυράνθρωπο. Τὸ σκιάχτρο! Κι' εἶναι νοστιμώτατο, φίλοι μου, νὰ βλέπετε τὸν ἀπίθανο αὐτὸν ἀνθρωπάκο, μὲ τὸ παμπάλαιο καπέλο, κουτσαβακίστικα ριγμένο πάνου στὸ ἀνύπαρκτο κεφάλι του, μὲ τὸ ξεφτισμένο καὶ καταλερωμένο κοστούμι του, καὶ μ' ἕναν παλιοτενεκὲ στὸ ξύλινο χέρι του, νάναι τὸ φόβητρο τῶν πουλιῶν κ' ἡ ἀκένωτη πηγὴ γιὰ τὴ διασκέδασι τῶν πιτσιρίκων τοῦ χωριοῦ..... Λοιπόν, φαίνετε πὼς τὸ ρόλο τοῦ σκιάχτρου μὲ εἶχε καλέσει κάποια νὰ παίξω κάποτε καὶ γώ, στὴν αἰσθηματική της ζωή...

— Ἔβρισκε ἴσως πὼς σοῦ ταίριαζε... τὸν πειραξε κάποιος.

— Μπορεῖ! ἔκανε γελαστὸς ὁ Δημόπουλος. Σκιάχτρο! Γιατὶ ὄχι; Σκιάχτρο γιὰ τὸ Ντίνο! Ἀλλ' ἀφῆστε με, σᾶς παρακαλῶ, νὰ βάλω τὰ πράγματα στὴ σειρά, ἀφῆστε με νὰ σᾶς τὰ πῶ ὅλα, ψύχραιμα —ψύχραιμα, κι' ἀπὸ τὴν ἀρχή... Κ' ὕστερα, πές τε μου καὶ σεῖς τὶ πρέπει νὰ κάμω, γιὰ νἄβρω τὴν ἠρεμία τῆς συνείδησής μου; Πῶς θὰ μπορέσω νὰ ξανάβρω τὴ γυναίκα ἐκείνη, ποὺ ἐγὼ ὁ ἴδιος τὴν ἔδιωξα; Ποὺ ἐγὼ ὁ ἴδιος φταίω ποὺ τὴν ἔχασα γιὰ πάντα; Ποὺ ἐνῶ λέω πὼς ἐκείνη δὲν εἶχε καρδιά, ἀπόδειξα πὼς μόνον ἐγὼ δὲν εἶχα;

Λοιπόν, κύριοι, ἔκαμε σὲ λίγο, ἠρεμώτερος τώρα, ὁ νέος, πρέπει νὰ σᾶς τὸ πῶ, πὼς αὐτὴ τὴ γυναίκα τὴν ποθοῦσα, τὴ λάτρευα... Τῆς εἶχα κιόλας τόσες ὑποχρεώσεις. Σὲ καιροὺς δύσκολους γιὰ μένα, σὰν ἤμουν ἀκόμα φτωχὸς καὶ ἄσημος φοιτητής, ἐκείνη μοῦ εἶχε φανεῖ πολὺ χρήσιμη. Σκεφθεῖτε φίλοι μου: Ἔφτασε νὰ πουλήσει καὶ τὸ δαχτυλίδι ἀκόμα — τῆς ἔμεινε τῆς, γιὰ νὰ συνεχίσω ἐνῶ τ' σπουδές μου, σὰν εἶδε πὼς δὲν εἶχα τὴν εὐχέρεια νὰ ἀνανεώσω τὴν ἐγγραφή μου... Ἦταν πολύτιμη, σᾶς λέω—καὶ

—Βρίσκεις πὼς εἶναι μικρὸ τὸ ποσό; ρώτησε ἐκείνη. (Εἰκονογράφησις: Ἀλ. Κοντόπουλου)

μ' ἀγαποῦσε «ἕως θανάτου». Λοιπόν, πῶς καὶ χωρίσαμε; Πῶς τὴν ἔχασα μὲς ἀπ' τὰ χέρια μου; Πῶς τὴν ἔχασα δυὸ φορές;

...Μιὰ μέρα, θυμᾶμαι, μιλούσαμε γιὰ προῖκες καὶ γιὰ ἄλλα τέτοια πεζὰ πράγματα. «Ξέρεις, ἀγαπητέ μου, γυρίζει εὔθυμα καὶ μοῦ λέει, ξέρεις πὼς γιὰ σύντροφο τῆς ζωῆς μου καὶ γιὰ τὸ χτίσιμο τῆς φωλιᾶς μας, ἔχω ἑτοιμες ὀχτακόσιες χιλιάδες δραχμές—χώρια ὅλα τὰ ἄλλα;»

Ὁμολογῶ πὼς δὲν πολυενθουσιάστηκα, γιατί, ἁπλούστατα, ποτέ τους δὲν εἶχαν καταφέρει νὰ μ' ἐνθουσιάσουν οἱ χρυσοκάνθηροι.

— Βρίσκεις πὼς εἶναι μικρὸ τὸ ποσό; ρώτησε ἐκείνη, μ' ὁλοφάνερον ἀπορία γιὰ τὴ στάση μου.

—Ὄχι, βέβαια, εἶπα ἁπλά, μὰ νά, πῶς νὰ σοῦ τὸ πῶ; Δὲν τόχω σκεφθεῖ ποτὲ ἔτσι τὸ πράμα... Γιὰ τὴν ὥρα δὲν μπορῶ τίποτα νὰ πῶ.. Νὰ τέλειωνα, τουλάχιστον, τὸ Πανεπιστήμιο.. Νὰ στέρωνα κάπου...

— Ὀχτακόσιες ὁλόκληρες χιλιάδες! Δὲν εἶναι, τάχα, γερὸ τὸ στήσιμο; ἀνασωτήθηκε κείνη, πικραμένη.

— Δὲ μοῦ ἀνήκουν ἀκόμα! ἀποκρίθηκα. Καὶ σήκωσα τὸ κεφάλι μου—καὶ τὴ φωνή...

— Μὰ τότε.. ἡ γνωριμία μας;... Ἡ ἀγάπη μας;...

— Ποτέ μου δὲν κατόρθωσα νὰ τὴ μετρήσω σὲ χρήμα! Ξανάπα, τὸ ἴδιο σὰν πρὶν ζωηρά. Γέλασε. Ἦταν ἕνα στενάχωρο γέλιο, κοῦο καὶ πασάξενο.

– Κατάλαβα, κατάλαβα!

εἶπε σὲ λίγο: Ἡ γνωριμία μας καὶ ἡ ἀγάπη μας φουντώνουν ἔτσι καθὼς γράφουν στὰ εἰδικὰ «σαλόνια» τους μερικὰ λαϊκὰ περιοδικά: Σκοπὸς ὅ,τι ἐπακολουθήσει! Χά, χά, χά! Ἔτσι δὲν εἶναι;

Ἀναγκάστηκα νὰ γελάσω καὶ γώ.

— Ἀκριβῶς! εἶπα μόνο. Σκοπὸς ὅ,τι ἐπακολουθήσει. Χά, χά, χά!..

Καὶ συνείσφαμε τὴν κουβέντα μας—καὶ τὸν περίπατό μας—τὸ ἴδιο σὰν πρὶν φιλικά, ζεστά, ἐξομολογητικά. Ὅμως, ἤνοιωθα κάποιο μικρὸ ρῆγμα στὸ μεγάλο τεῖχος τῆς ἀγάπης μας. Σὰν κάποιος ἀλλόκοτος κι' ὀχληρὸς μουσαφίρης νἄχε θρονιαστεῖ ἀκάλεστος στὴ συντροφιά μας...

Ὥσπου, στ' ἀλήθεια, μπῆκε στὴ μέση ὁ τρίτος ὁ αἰώνιος τρίτος τῶν ἐρωτικῶν ἱστοριῶν. Σᾶς τ' ὁρκίζουμαι δὲν τὸν ἔχω ποτὲ δεῖ. Γιὰ τὴν ὕπαρξί του, οὔτε ὁ ἴδιος κατάλαβα ποτὲ τίποτα, οὔτε καὶ κανένας καλόβουλος φίλος εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μὲ πληροφορήσει. Ἁπλούστατα: Μοῦ μίλησε γι' αὐτὸν ἡ ἴδια ἡ... Μαίρη!

Στὴ θεία της τὸν εἶχε πρωτοδεῖ, πρὶν ἀπὸ μήνες. Ἦταν ἀνησυντάκτης σὲ μιὰ γνωστὴ καὶ μεγάλη ἐφημερίδα, ἔτσι ἔλεγε. Καὶ πολὺ μὲ παρακαλοῦσε, ἡ Μαίρη, νὰ μάθω, ἐγὼ ποὺ μπορεῖ νὰ ἐξασφαλίσω, μὲ τρόπο! Καὶ νὰ τῆς πῶ...

—Δὲν ξέρω στὴν Ἀθήνα ἀρχισυντάκτη Μαυρουδή, φώναξα

Ὡστόσο, κείνη μὲ παρακάλουσε: Ἂς ξαναρωτοῦσα γιὰ χάρη της, ἂς ἐξακρίβωνα θετικά!

»Λοιπόν, εἶχε ἀρχίσει κιόλας ν' ἀμφιβάλλει γιὰ τὴν ἀξιοπιστία μου—καὶ γιὰ τὶς γνωριμίες μου... Ἂς εἶναι! Ἀνέλαβα εὐχαρίστως, σίγουρος, βέβαια, γιὰ τὴν ἀπόκριση—καὶ χωρίσαμε, ὄχι καὶ τόσο κεφάτοι, σὰν πρῶτα... Κάποιο σύννεφο μακρινό, ἀπὸ ξένα μέρη, ξεπρόβαλλε κατάμαυρο στὸ γαλανὸ οὐρανὸ τῆς ἀγάπης μας.

Στὴν καινούργια μας τὴ συνάντησι, ἑτοιμαζόμουνα νὰ τῆς πῶ, πιὸ κατηγορηματικὰ τώρα, γιὰ τὸν ἀπίθανον...ἀρχισυντάχτη, ὅταν, ἡ ἴδια πάλι πρώτη, μοῦ μίλησε γι' αὐτόν! Σοβαρή—σοβαρή, μ' ἕνα ὕφος ἀφελεστάτης ἐξομολόγησης μὲ βεβαίωσε:

— Ἄκουσε, Γιώργο, μίλησα στὸ Ντίνο γιὰ σένα. Τοῦ εἶπα τὴν ἱστορία μας...

— Λοιπόν;

— Νά, μοῦ ἔλεγε πὼς σὲ γνωρίζει—δηλαδὴ ὄχι προσωπικά, ἀλλὰ ἔτσι, σὲ ξέρει! Μάλιστα μοῦ εἶπε πὼς ἕνα σου διήγημα μοιάζει καταπληκτικὰ μὲ κάτι σχετικό, ποὺ γράφει ὁ... Οὐναμοῦνο!

— Καὶ σύ; Τὸν πίστεψες ἐσύ; Συμφώνησες;

— Ὄχι καλέ! ἀποκρίθηκε κείνη γελαστή, μὰ νά, εἶπε πὼς ἔνει στοιχεῖα... ἀποδείξεις!

— Τὶ στοιχεῖα; Τὶ ἀποδείξεις; Λέει ψέματα! φώναξα δυνατά. Κ' ὕστερα, χαμηλώνοντας: Δὲ μοῦ λὲς ὅμως: Ἐσύ, πιστεύεις αὐτὸν ἢ ἐμένα; Καὶ τόνισα κεῖνο τὸ «πιστεύεις», σὰ νὰ τοῦ ἔδινα τὴ σημασία «προτιμᾶς, ἀγαπᾶς αὐτόν: "Ἢ ἐμένα;»

— Χμ, τὶ νὰ σοῦ πῶ; μοῦ κάνει σηκώνοντας τοὺς ὤμους Ὁ Ντίνος τὰ παρουσιάζει τόσο κατηγορηματικά...

Ἔγινα ἔξω φρενῶν. Δὲ θυμᾶμαι πιά, μὰ θαρρῶ πὼς σούφρα μὲς ἀπ' τὰ δόντια μου μιὰ συχαμερὴ βρισιὰ—κι' ὁλόενα μουρμούριζα: Εἶναι συκοφαντία!... Εἶναι μιὰ ἀναίσχυντη συκοφαντία»...

»Ὥσπου, στὸ τέλος, ρώτησα τὴν κοπέλλα ἀπότομα:

— Μὰ θὰ μοῦ πεῖς ἐπιτέλους τί συμβαίνει μ' αὐτὸν καὶ μὲ σένα; Θὰ μοῦ πεῖς, ναὶ ἢ ὄνι;...Ξέρεις πὼς δὲν εἶναι ἀρχισυντάκτης. Ξέρεις πὼς λέει ψέματα—καὶ πὼς μὲ συκοφαντεῖ...Λοιπόν, τὶ ἔχεις νὰ πεῖς; Τί θέλεις νὰ κάμεις;

*

Τότε ἀκριβῶς εἶναι, ποὺ φωτίστηκα: Μὲ θέλει γιὰ σκιάχτρο! εἶπα μέσα μου. Ὅμως, ὄχι καθὼς τὸ χρησιμοποιοῦν οἱ Βραχωρίτες γιὰ νὰ διώχνουν τ' ἀγριοπούλια—τοὺς Ντίνους —μὰ γιὰ νὰ τοὺς κρατοῦν...Ἤθελε νὰ σέρνει, μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ Ντίνου της, τὴν ἀχυρένια μου ὕπαρξι, νὰ τὴν κουνάει καὶ νὰ τὴ δείχνει—σὰ νὰ τοῦ λέει: «Βλέπεις, φίλε μου; Ὑπάρχει καὶ ἄλλος στὴ μέση! Κ' ἐνδιαφέρεται κι' αὐτός, ὅσο καὶ σύ, γιὰ μένα.. Λοιπόν, κανόνισε τὴ θέσι σου. Καὶ γρήγορα γιατὶ σὲ λίγο μπορεῖ νὰναι ἀργά! Μπορεῖ νὰ μ' ἔνει πάρει αὐτός... τὸ σκιάχτρο!

Καὶ τότε, μένεις παραπίσω ἐσύ... Ἐσύ, ποὺ ἀγαπῶ πιὸ πολὺ ἀπὸ κεῖνον...»

»Μὰ τὸ σκιάχτρο ἐνῶ στὴν πρώτη πράξη τοῦ ἐρωτικοῦ αὐτοῦ ἔργου τῆς Μαίρης, κρατοῦσε ἄριστα τὸ ρόλο του, ὕστερα ζωντάνεψε: Πέταξε τὸν παλιοντενεκέ, ἴσιαξε τὸ καπέλο, ἄλλαξε κοστούμι, γέμισε νεῦρα καὶ ψυχή ἔγινε σωστὸς ἄνθρωπος—κι' ἀνέλαβε νὰ κυνηγήσει τ' ἀγριοπούλια, ἔστω ...' ἂν τἄφτανε ἀκόμα κι' ὡς τὴ φωλιά τους!

Ἔτσι, ὅταν ὕστερ' ἀπὸ μακρόσυρτες ἀναζητήσεις, ἡ Μαίρη κατάφερε νὰ μὲ συναντήσει, γύριζα σιωπηλὸς κι' ἔρημος μέσα στὴν ἀρωματισμένη ἀπογευματινὴ δροσιὰ τοῦ Ἐθνικοῦ κήπου. «Τὶ ἔγινα;», μὲ ρώτησε ἀληθινὴ συγκίνηση—καὶ γιατὶ τὴν ἀποφεύγω;» Ξέρετε, λοιπόν, τὶ τῆς ἀποκρίθηκα τότε ἐγώ, ὁ τρισάθλιος· Πὼς ἤθελα λέει, ἡ συνάντησή μας ἐκείνη νἄναι ἡ τελευταία... Δὲν εἶχα, τῆς εἶπα, καμμιὰ διάθεση νὰ βλέπω τὸν ἑαυτό μου νὰ παίζει τὸ γελοῖο ρόλο ἑνὸς Σκιάχτρου...

— Ἑνὸς Σκιάχτρου; Τὶ θέλεις νὰ πεῖς; ρώτησε κείνη, παραξενεμένη.

Φυσικά, ἦταν ἀδύνατο νὰ τῆς ἐξηγήσω... Κ' ἔτσι χωρίσαμε...

Καὶ χωρίσαμε γιὰ πάντα... Ἔτσι πίστευα τότε. Πίστευα πὼς εἶχα χωρίσει μὲ τὴν αἰώνια γυναίκα. Μὲ τὴ γυναίκα, ποὺ μπῆκε χαρωπὴ καὶ ἀσυλλόγιστη στὴ ζωή μου, σκόρπισε τὴν αἴγλη τῆς γοητείας της μὲς στὴν καρδιά μου, πῆγε νὰ μοῦ χαρίσει τὴν ἀχτινοβολία μιᾶς ἀνειρευτῆς εὐτυχίας, μὰ ὕστερα, σὰν τρομαγμένο ἀγριοπερίστερο, γλύστησε κ' ἔφυγε μὲς ἀπ' τὰ χέρια μου. Ἔφυγε —κ' ἔσβησε, θάλεγα, ἀπ' τὴ ζωή μου, γιὰ πάντα. Ἔτσι καθὼς εἶχε ρθεῖ: Σὰν ἕνα ὄνειρο μαγικό, σὰν ἕνα ὅραμα φευγαλέο...

»Ὅμως, δὲν ἦταν ἔτσι. Ἡ γυναίκα αὐτὴ ζοῦσε μέσα μου, δὲν μποροῦσα ποτὲ νὰ τὴ λησμονήσω, γιατὶ τὴν ποθοῦσα, τὴν λάτρευα... Τόσο μάλιστα περισσότερο, ὅσο σκεφτόμουνα πὼς κάποιος ἄλλος, ἀνάξιος μοῦ τὴν εἶχε κερδίσει...

— Μὰ θὰ μοῦ πεῖς ἐπιτέλους τί συμβαίνει μ' αὐτὸν καὶ μὲ σένα; Θὰ μοῦ πεῖς, ναὶ ἢ ὄνι;...Ξέρεις πὼς δὲν εἶναι ἀρχισυντάκτης. Ξέρεις πὼς λέει ψέματα—καὶ πὼς μὲ συκοφαντεῖ...Λοιπόν, τὶ ἔχεις νὰ πεῖς; Τί θέλεις νὰ κάμεις;

*

Τότε ἀκριβῶς εἶναι, ποὺ φωτίστηκα: Μὲ θέλει γιὰ σκιάχτρο! εἶπα μέσα μου. Ὅμως, ὄχι καθὼς τὸ χρησιμοποιοῦν οἱ Βραχωρίτες γιὰ νὰ διώχνουν τ' ἀγριοπούλια—τοὺς Ντίνους —μὰ γιὰ νὰ τοὺς κρατοῦν...Ἤθελε νὰ σέρνει, μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ Ντίνου της, τὴν ἀχυρένια μου ὕπαρξι, νὰ τὴν κουνάει καὶ νὰ τὴ δείχνει—σὰ νὰ τοῦ λέει: «Βλέπεις, φίλε μου; Ὑπάρχει καὶ ἄλλος στὴ μέση! Κ' ἐνδιαφέρεται κι' αὐτός, ὅσο καὶ σύ, γιὰ μένα.. Λοιπόν, κανόνισε τὴ θέσι σου. Καὶ γρήγορα γιατὶ σὲ λίγο μπορεῖ νὰναι ἀργά! Μπορεῖ νὰ μ' ἔνει πάρει αὐτός... τὸ σκιάχτρο!

— Ναί, αὐτὸ ἤτανε, ποὺ σκέφτεσαι... Ἐγὼ δὲν τὸν ἤθελα, γιατὶ ἔνοιωθα πὼς δὲν μοῦ ταίριαζε. Μὰ ἡ θεία μου ἐπέμενε πάρα πολύ... Ἐγὼ ἤθελα ἐσένα! Ὅμως, γιατὶ νὰ μὴν προχωρήσεις καὶ σὺ μερικὰ βήματα ἀκόμα, ὅπως ἐκεῖνος;

— Ἤμουν, ξέρεις, καὶ γώ, τότε μπλεγμένος...

— Μὲ ποιά;

— Μὲ κάποια ἄλλη...

Εἶπα ψέματα — καὶ γώ, δὲν ξέρω γιατὶ—κι' αὐτὸ εἶναι ποὺ θὰ μὲ τρώει σ' ὅλη μου τὴ ζωή.

— Ἀλήθεια; μουρμούρισε κείνη.

— Ἀλήθεια, Μαίρη δὲν ἀστειεύομαι... Μ' αὐτὴν τὴν ἴδια, τώρα ἀρραβωνιάστηκα..

Ἀπόμεινε.

— Ἀραβωνιάστηκες; εἶπε μόνο. Ἂς εἶσαι καλά! πρόσθεσε σὲ λίγο, καταπικραμένη... Σοῦ εὔχομαι νὰ ζεῖς, πάντα εὐτυχισμένος, δίπλα στὴ γυναίκα ποὺ σοῦ ἀξίζει! Ἂς εἶσαι καλά... Κ' ἔπνιξε κάποιον λυγμό...

Λοιπόν, πότε πιὰ θἄπαυα νὰ τὴ βασανίζω; σκεφτόμουν ὁλόενα ἐγώ. Καὶ πῆγα κάτι νὰ πῶ. Μὰ κείνη δὲ μποροῦσε πιὰ τίποτ' ἄλλο ν' ἀκούσει. Μὲ χαιρέτησε μόνο, πολὺ διαστικά, καὶ σηκώθηκε κ' ἔφυγε...

— Μαίρη, φώναξα πίσω της. Μαίρη! Στάσου, λοιπόν... Μὰ ἤνοιωθα πὼς ἡ φωνή μου ἀντηχοῦσε πιὰ στὸ κενό...Κατάλαβα πὼς δὲν ἦταν πιὰ νὰ τὴν ξαναντα μώσω στὴ ζωή μου... Τώρα ἦταν ποὺ γίνονταν ὄνειρο μαγικό, ἕνα ὅραμα φευγαλέο...

«Πῶς ἔγινε καὶ ξαναχωρίζουμε, ἔλεγα. Πῶς τὴν ξανάχασα ἔτσι μὲς ἀπ' τὰ χέρια μου;»

Δὲ μ— τα νὰ καταλάβω... Ἤνοιωθα μόνο πὼς τώρα γινόμουν, πὼς τώρα πιὰ ἤμουν, στ' ἀλήθεια, ἕνα πραγματικὸ σκιάχτρο! Ἕνας ἀπίθανος ἄνθρωπος μὲ παμπάλαιο καπέλο, κουτσαβακίστικα ριγμένο πάνου στὸ ἀνύπαρκτο κεφάλι μου... μὲ ξεφτισμένο καὶ καταλερωμένο κοστούμι... Καὶ μ' ἕναν παλιοτενεκὲ στὸ ξύλινο χέρι μου... Κ' ἔβγαινα, τάχα, μ' αὐτὸ νὰ κυνηγήσω ἕναν πεθαμένον—καὶ μιὰ ζωντανὴ νεκρή..

Ὁ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ : ...ἤμουν ἕνας νεαρὸς ἀξιωματικὸς ἐκείνη τὴν ἐποχή.. Μιὰ μέρα μπαίνει μέσα στὸ γραφεῖο μου ἡ ὀρτινάντσα καὶ μοῦ λέει: «Κύριε ὑπολοχαγέ...»

Κύριοι προσοχοί!

1) Πρῶτα - πρῶτα μὴν ἐπαναλαμβάνετε πάντοτε τὰ ἴδια πράγματα: τὶς χειρονομίες σας καὶ τὰ λόγια σας, τὶς μανίες σας, τὶς ἰδιορρυθμίες σας μπροστὰ στὴ γυναίκα σας, γιατὶ τῆς γίνεστε ἀνιαρός.

2) Ἔχετε ὑπ' ὄψι σας ὅτι ὅπως γιὰ τὸν ψυχίατρο, ἔτσι καὶ γιὰ τὴ γυναίκα σας κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς φράσεις ποὺ ἐκφράζουν ἰδιορρυθμίες ἀντιλήψεις σας, ἔχει κάποια κρυφὴ σημασία. Διαβάστε τὸ διπλανὸ πίνακα, θὰ σᾶς βοηθήση νὰ καταλάβετε κοιλύτερα τὸν ἑαυτό σας κα' νὰ διορθωθῆτε.

Ὁ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ: Μ' ἕνα κάλο κόλπο, θὰ καταφέρουμε νὰ διπλασιάσουμε τὰ κεφάλαιά μας στὴ Μ. Ἀνατολή...

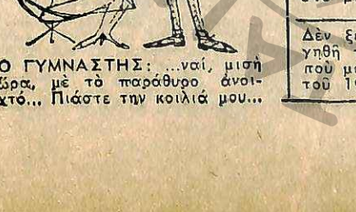

Ὁ ΓΥΜΝΑΣΤΗΣ: ...ναί, μισὴ ὥρα, μὲ τὸ παράθυρο ἀνοιχτό... Πιάστε την κοιλιά μου...

ΟΤΑΝ ΚΑΝΕΤΕ ..... ΤΗΝ ΚΥΡΙΑ ΝΑ... ΧΑΣΜΟΥΡΙΕΤΑΙ!

Μερικὰ πράγματα ποὺ φαίνονται ἀσήμαντα, ἔχουν στὸ βάθος τους σημασία

ΑΝ ΛΕΤΕ ΣΥΧΝΑ :	ΘΑ ΣΚΕΦΤΗ ΟΤΙ ΕΙΣΤΕ...
Τὸ 40, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀνδρῶν μου... Στὸν καιρό μου ἦταν πραγματικοὶ σ·ρατιῶτες...	Λίγο δραστήριος καὶ ὅτι φοβᾶσαστε τὴ δράσι. Ἐγωκεντρικὸς καὶ ἀναπτοφάσιστος. Νοσταλγικὸς ἐραστὴς τῶν περασμένων.
Στὴν Ἑλλάδα ὑπαρχουν πάρα πολλοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι... Οἱ γυναῖκες εἶναι φτιαγμένες γιὰ νὰ δουλεύουν στὸ σπίτι κι' ὄχι στὶς δημόσιες ὑπηρεσίες...	Οὐτοπιστής, μισογύνης, τύραννος στὸ σπίτι, χωρὶς μεγάλες φιλοδοξίες οὔτε πλατειὲς ἰδέες.
Ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, ἀγαπητέ μου, ἡ Ρωσία, ἡ Ἀμερικὴ κ.λ.π. Ὁ πρόεδρος μοὺ ἔλεγε χτὲς τὸ βράδυ...	Ἄνθρωπος ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ νομίζουν οἱ ἄλλοι ὅτι ἔχει περιεχόμενο. Ἀφελὴς ἢ αὐταρχικός, ἐνδιαφερόμενος νὰ νικήση γιὰ νὰ κυριαρχήση.
Δῶστε μου ἕνα αὐτοκίνητο καὶ σᾶς πάω Ἀθήνα — Πάτρα σὲ τρεῖς ὧρες...	Ἄνθρωπος ποὺ ἔχει συνείδησι τῆς κατωτερότητός του, ὀνειροπόλος, μὲ μεγάλη φαντασία, χωρὶς ὅμως πρωτοβουλία καὶ σωματικὴ δύναμι γιὰ δρᾶσι καὶ ἀντίδρασι.
Οἱ ὑπάλληλοί μου μὲ λατρεύουν. Κι' ὅμως εἶμαι αὐστηρὸς ἀπέναντί τους !	Ἕνας ἀποτυχημένος αἰσθηματίας, εἴτε ἐπιτύχατε στὴ δουλειά σας εἴτε ὄχι !
Ἂν ἤμουνα στὴ θέσι τοῦ Ρόκυ Μαρτσιάνο, θὰ τὸν ἔβγαζα νὸκ-ἄουτ στὸν πρῶτο γῦρο...	Ἀλαζονικὸς καὶ ἴσως λίγο κοινὸς τύπος. Ἀντίθετα ὅμως πολὺ καλός, γενναιόδωρος κι' ἐνθουσιώδης.
Ἡ δουλειά μου εἶναι τέτοια ποὺ κάνω δέκα χιλιόμετρα τὴν ἡμέρα γυρίζοντας μέσα στὸ μαγαζί μου.	Ἀδιάφορος, χωρὶς φαντασία, οὔτε τρυφερότητα καὶ ἀνίκανος γιὰ προσπάθεια κατανοήσεως.
Δὲν ξέρω ἂν σᾶς ἔχω διηγηθῆ τὴν παράξενη ἱστορία ποὺ μοῦ συνέβη τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1925...	Χωρὶς πρωτοτυπία καὶ λίγο παιδαριώδης, ἀφοῦ δὲν σᾶς συνέβη τίποτ' ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ τὸ γεγονὸς αὐτό.

ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΤΙΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ

Η ΕΡΓΑΣΙΑ γίνεται χαρά!

■ Οί περισσότεροι ἄνθρωποι παραπονοῦνται πὼς ἡ δουλειά τους εἶναι κουραστική καὶ βαρετή. Στὶς πιὸ πολλὲς περιπτώσεις, αὐτὴ εἶναι πράγματι ἡ ἀλήθεια. Αὐτὸ ὅμως συμβαίνει κυρίως ὅταν ὁ ἐργαζόμενος κάνη μιὰ δουλειὰ ποὺ δὲν τοῦ ἀρέσει. Ἀντιθέτως, ἡ ἐργασία μπορεῖ νὰ γίνη κι' αὐτὴ μιὰ ἀστείρευτη πηγὴ ψυχικῶν ἀπολαύσεων, ὅταν ἐναρμονίζεται μὲ τὶς δικές μας προτιμήσεις

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

Πάρα πολλοὶ ἄνθρωποι ἐξασκοῦν ἕνα ἐπάγγελμα ποὺ δὲν ταιριάζει μὲ τὶς ἱκανότητες καὶ τὶς προτιμήσεις τους. Εἶναι ἀσφαλῶς οἱ περισσότεροι. Αὐτὸ ὀφείλεται κυρίως στὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῆς κατάλληλης ἐργασίας δὲν εἶναι πάντα εὔκολη καὶ σὲ πολλὲς περιπτώσεις εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατη. Οἱ ἀνάγκες τῆς καθημερινῆς ζωῆς μᾶς ἀναγκάζουν νὰ ζητοῦμε νὰ βροῦμε μιὰ ὁποιαδήποτε προσοδοφόρο δουλειά, ὅσο τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα κι' ἔτσι δεχόμαστε χωρὶς καμμιὰ ἀντίρρησι τὴν πρώτη εὐκαιρία. Πολλὲς φορὲς πάλι ὑπάρχουν καὶ διάφοροι ἄλλοι λόγοι —ὅπως ὁ χαρακτήρας μας, ἡ ὑγεία μας κ.τ.λ.— ποὺ μᾶς ἐμποδίζουν νὰ διαλέξωμε τὴν ἐργασία ποὺ μᾶς ταιριάζει

Πολὺ συχνὰ ἡ λανθασμένη ἐκλογὴ ὀφείλεται στὸ γεγονὸς ὅτι οἱ νέοι ἀποφεύγουν νὰ συμβουλεύονται ἐκείνους ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ τοὺς ὑποδείξουν τὸ ὁρόμο ποὺ πρέπει ν' ἀκολουθήσουν. Σὲ πολλὲς περιπτώσεις πάλι ἡ αἰτία τῆς κακῆς ἐκλογῆς εἶναι οἱ γονεῖς, ποὺ δὲν λογαριάζουν τὴν πραγματικὴ κλίσι τῶν παιδιῶν τους καὶ τοὺς σπρώχνουν σὲ μιὰ καριέρα ποὺ θὰ εἶναι ἀσφαλῶς μέτρια, γιατὶ δὲν ὑπάρχει ὁ ἀπαραίτητος ἐνθουσιασμὸς καὶ τὸ ἄμεσο ἐνδιαφέρον.

Στὰ τελευταῖα χρόνια ἱδρύθηκαν σὲ διάφορες χῶρες κέντρα ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ, ποὺ ἀναπτύσσουν μιὰ χρησιμότατη δρᾶσι. Μελετοῦν κατὰ βάθος τὴν ψυχολογία τῶν παιδιῶν, τοὺς καλλιεργοῦν καταλλήλως τὰ ἀτομικά τους προσόντα καὶ δείχνουν στὸ καθένα τὸ σωστὸ δρόμο.

Η ΚΑΛΗ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ

Μὲ τὴν ἐξέλιξι τῆς σχολικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ὀργανώσεως, δὲν ἀρχίζει πιὰ κανεὶς μιὰ καριέρα μόνο ἐπειδὴ ἔτσι θέλει. Πρέπει νὰ κατέχη καὶ ὡρισμένους τίτλους σπουδῶν, νὰ περάση ἀπὸ διάφορες ἐξετάσεις ἢ νὰ δείξη τὶς τεχνικές του γνώσεις στοὺς εἰδικοὺς τοῦ ἐπαγγέλματος. Ἔτσι ἀπ' τὴν ἀρχὴ γίνεται μιὰ συστηματικὴ διαλογή. Οἱ ἐχρηστοι, οἱ ἀμόρφωτοι κι' οἱ τεμπέληδες παραμερίζονται αὐτομάτως κι' ἔτσι μένουν στὸ τέλος τούμενα προσόντα καὶ ποὺ θὰ εἶναι ἀποδοτικοὶ στὴ δουλειά τους. Καμμιὰ φορὰ βέβαια γίνονται ἀδικίες εἰς βάρος πολλῶν νέων καὶ ἐνδοσοῦνται ἄλλοι μὲ λιγώτερες ἱκανότητες. Αὐτὸ ὅμως εἶναι κάτι ποὺ δὲν πρέπει νὰ τὸ ὑπολογίζουν οἱ νέοι καὶ οἱ νέες. Ὁ πιὸ σίγουρος δρόμος γιὰ τὴν ἐπιτυχία εἶναι πάντα ἡ συνεχὴς μόρφωσις, ἡ τεχνικὴ κατάρτισις, ἡ συνεχὴς μελέτη. Ὅλ' αὐτά, ἀργὰ ἢ γρήγορα, ἀνταμείβονται, φτάνει νὰ ὑπάρχη θέλησις καὶ ἐπιμονή

Ὅποιο λοιπὸν κι' ἂν εἶναι τὸ ἐπάγγελμα ποὺ θέλετε ν' ἀκολουθήσετε, προσπαθῆστε νὰ προετοιμασθῆτε ὅσο τὸ δυνατὸν καλύτερα. Μόνο ἔτσι θὰ μπορέσετε νὰ ἀνταποκριθῆτε στὶς ἀπαιτήσεις τοῦ ἑταν· ἑλματος, νὰ νοιώσετε χαρὰ ἀπ' τὴ δουλειά σας καὶ ν' ἀνοίξετε τὸ δρόμο ποὺ θὰ σᾶς ὁδηγήση στὴν ἐπιτυχία.

ΚΑΛΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ

Ἕνα ἀπὸ τὰ μυστικὰ γιὰ νὰ δουλεύετε εὐχάριστα εἶναι νὰ ἀποφεύγετε τὶς προστριβὲς μὲ τοὺς συναδέλφους. Ἀποφεύγετε τὶς ζηλοτυπίες, διατηρεῖτε μὲ μὲ ὅλους εἰρηνικὲς καὶ ἐγκάρδιες σχέσεις καὶ κάνετέ τους νὰ σᾶς ἀγαπήσουν. Οἱ συνάδελφοί σας θὰ ἐκτιμήσουν τὴν εὐθύτητα καὶ τὴ σοβαρότητά σας, θὰ ζητήσουν πρόθυμα τὴ φιλία σας καὶ θὰ σᾶς χαρίσουν τὴν ἐμπιστοσύνη τους. Ἔτσι θὰ δώσετε τὴν εὐκαιρία καὶ στοὺς ἀνωτέρους σας νὰ ἀναγνωρίσουν καλύτερα τὶς ἀρετές σας. Κι' αὐτὸ θὰ σᾶς βοηθήση, ἀργὰ ἢ γρήγορα, στὴν ἐπιτυχία τῆς καριέρας σας.

ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Μιὰ πηγὴ χαρᾶς γιὰ ὅλους τοὺς εὐσυνειδήτους ἐργαζομένους εἶναι νὰ κάνουν καλὰ τὴ δουλειά τους. Ὅταν ἡ δουλειὰ γίνεται μὲ βαρυεμάρα, σὰν νὰ πρόκειται γι' ἀγγαρεία, κουράζει γρήγορα. Ἀντιθέτως, ὅταν ἐργάζεστε μὲ προσοχή, μὲ καλὴ θέλησι καὶ μὲ τὴν εἰλικρινὴ διάθεσι νὰ διακριθῆτε, τότε ἀσφαλῶς θὰ νοιώσετε ὑπερηφάνεια καὶ βαθειὰ ἱκανοποίησι. Ἡ σχολαστικὴ προσοχὴ ποὺ ἔδειχναν θέβαια στὴ δουλειά τους οἱ παληοὶ τεχνίτες καὶ ποὺ τὴ θαυμάζουμε ἀκόμα καὶ σήμερα ὅταν βλέπουμε ἔργα τῆς ἐποχῆς τους. παραμερίστηκε σὲ πολλὲς περιπτώσεις ἀπὸ τὴ μηχανικὴ ταχύτητο τῶν καιρῶν μας. Ἐν τούτοις, ὑπάρχει πάντα ἡ δυνατότης—εἴτε στὸ πνευματικό, εἴτε στὸν πρακτικὸ τομέα—νὰ ἐργάζεται κανεὶς μὲ ὑπομονή, μὲ μέθοδο, μὲ ἀκρίβεια Νὰ ἐργάζεται μ' ἕνα λόγο κανεὶς πιστεύοντας στὴ δουλειά του.

Η ΑΝΑΠΑΥΣΙΣ

Ἂν θέλετε νὰ σᾶς εὐχαριστῆ ἡ δουλειά σας, πρέπει νὰ ἐξασφαλίζετε στὸν ἑαυτό σας καὶ τὴν ἀπαραίτητη ἀναύπαυσι. Στὴν ἐργασία κάθε ἀνθρώπου ἡ ἀνάπαυσις παίζει βασικὸ ρόλο. Τὰ σπόρ, τὸ διάβασμα, τὰ ταξίδια, τὰ διάφορα θεάματα, οἱ φιλικὲς συγκεντρώσεις καὶ οἱ εὐχάριστες μικροαπασχολήσεις, ἐπιτρέπουν στὸν ἐργαζόμενο νὰ διατηρῆ τὴ φυσικὴ καὶ πνευματική του ἰσορροπία, νὰ ἀποκτᾶ περισσότερη ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό του καὶ νὰ ξαναρχίζη μὲ περισσότερη διάθεσι τὴ δουλειά του.

✪

ΧΙΟΥΜΟΡ

"Ενας γνωστὸς διευθυντὴς κινηματογραφικῆς Ἑταιρίας τοῦ Χόλλυγουντ, ταξίδευε κάποτε μὲ τὸ τραῖνο. Τὸ ὁράδυ εἶχε πάει στὸ βαγκὸν ρεστωράν καὶ ὅταν γύρισε ἀργὰ στὸ βαγκὸν - λὶ νὰ κοιμηθῆ, βρῆκε στὸ κρεβάτι του δυὸ χαριτωμένα κορίτσια.

Κύτταξε τὰ εἰσιτήριά τους καὶ εἶδε ὅτι εἶχαν κάνει λάθος στὸν ἀριθμό. Τὰ κορίτσια τὸν παρεκάλεσαν νὰ τὶς ἀφήση νὰ κοιμηθοῦν ἐκεῖ, ἀλλ' αὐτὸς τοὺς ἐξήγησε ὅτι ἦταν παντρεμένος καὶ γνωστὸς καὶ ὅτι αὐτὸ θὰ προκαλοῦσε σκάνδαλο.

«Λυπᾶμαι πολύ, τελείωσε ὁ διευθυντής, ἀλλὰ ἡ μία ἀπὸ τὶς δυὸ σας πρέπει νὰ φύγη».

ΕΝΑ ΑΙΘΕΡΙΟ ΝΥΧΤΙΚΟ

"Ενα ὡραιότοτο νυχτικὸ γιὰ τὴν πρώτη νύχτα τοῦ γάμου, μιᾶς κοπέλλας ποὺ πρόκειται νὰ παντρευτῆ. Τὸ κορσὰζ γίνεται ὅλο ἀπὸ νταντέλα λέτσε ἢ καὶ σὲ καλύτερη ποιότητα. Ἡ φούστα εἶναι ἀπὸ μουσελίνα ἢ ζωρζέτα κομμένη κλὸς μαντήλι. Μιὰ ζωηρόχρωμη βελούδινη ζώνη σφίγγει τὴ μέση. Φυσικὰ τὸ νυχτικὸ αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνη καὶ σὲ ὁποιοδήποτε ἄλλο παστὲλ χρῶμα καὶ νὰ φορεθῆ κι' ἀπὸ ἄλλες γυναίκες.

Χορεύουμε;!...

Τὰ βασικὰ βήματα 4 καινούργιων χορῶν

Οἱ ΑΠΟΚΡΗΕΣ εἶναι ἡ ἐποχὴ ποὺ οἱ χοροὶ βρίσκονται στὴν ἡμερησία διάταξι. Καινούργιοι χοροὶ λανσάρονται, χωρὶς βέβαια καὶ οἱ παλιοὶ νὰ παραμερίζωνται. Ἀλλὰ ἕνας καινούργιος χορὸς φυσικὸ εἶναι νὰ τραβᾶ τὸ ἐνδιαφέρον ἐκείνων ποὺ ἐπιδίδονται μὲ διάθεσι στὴν ὡραία τέχνη τῆς Τερψιχόρης. Καὶ καθὼς τὸ πρᾶγμα εἶναι ἐπίκαιρο νομίζουμε πὼς μποροῦμε νὰ προσφέρουμε στὶς νέες ἀναγνώστριές μας τὴν εὐκαιρία νὰ μυηθοῦν στοὺς καινούργιους χορούς, ἂν δὲν τοὺς ξέρουν, μαθαίνοντας τὰ βασικὰ βήματα μαζὶ μὲ τοὺς καβαλιέρους των.

Ὁ ὁμογενὴς χορογράφος κ. Α. Κοτσώνης ποὺ βρίσκεται στὴν Ἀμερικὴ ἀπέστειλε στὸν ἐδῶ συνάδελφό του κ. Ἀ. Ἀποστολόπουλο τέσσερες χορογραφίες τὶς ὁποῖες κατ' εὐγενῆ παραχώρησί του θὰ δημοσιεύσουμε κατὰ σειράν. Ἰδοὺ καὶ ἡ ἐπιστολή:

A KOTCHES
SCHOOL OF DANCING
OKLAHOMA, U.S.A.

Κον Α. Ἀποστολόπουλον
Σχολὴν Χοροῦ Αὐτοκρατορικὸν
Καρ. Σερβίας 6, Ἀθήνας

Ἀγαπητὲ φίλε,

Σοῦ στέλλω μερικὲς σημειώσεις χορῶν, τοὺς ὁποίους ἐδίδαξα στὸ Ἐθνικὸ Συνέδριο τῆς Ἑνώσεως Διδασκάλων Χοροῦ, ποὺ ἔγινε στὸ Σικάγο τελευταία. Στὶς σημειώσεις θὰ βρῆς τὸ «Τσά Τσά», τὸ «Τσίκεν Μπόπ», ποὺ εἶναι τὸ νεώτατο στὺλ τοῦ «Ρὸκ ἔντ Ρόλ», τὸ ὁποῖο χορεύεται στὴ χώρα μας τώρα καὶ τὸ «Μάμπο». Ἐπίσης θὰ βρῆς τὴ χορογραφία τοῦ νέου καὶ περισσότερο διαδεδομένου (λαϊκοῦ) λατινικοῦ χοροῦ «Μερέγκας», ποὺ λανσάρουμε τώρα.

Ἀδελφικώτατα
Α. ΚΟΤΣΩΝΗΣ

Ο ΧΟΡΟΣ «ΤΣΑ ΤΣΑ»

Μουσικὴ σλόου

ΒΑΣΙΚΟ ΒΗΜΑ ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΥ ΠΛΑΓΙΩΣ

1. Κάνε ἕνα βῆμα μὲ τὸ ἀριστερὸ πόδι πλαγίως ἀριστερὰ καὶ ἔνωσε τὸ δεξὶ στὸ ἀριστερό.
2. Κάνε ἕνα βῆμα μὲ τὸ δεξὶ πόδι πλαγίως ἀριστερά.
3. Ἔνωσε τὸ δεξὶ στὸ ἀριστερό.
4. Βῆμα ἐπὶ τόπου μὲ τὸ ἀριστερό.

1. Κάνε ἕνα βῆμα μὲ τὸ δεξὶ πόδι πλαγίως δεξιὰ καὶ ἔνωσε τὸ ἀριστερὸ πόδι στὸ δεξί.
2. Κάνε ἕνα βῆμα μὲ τὸ δεξιὸ πόδι δεξιά.
3. Ἔνωσε τὸ ἀριστερὸ στὸ δεξί.
4. Βῆμα ἐπὶ τόπου μὲ τὸ δεξὶ πόδι.

ΒΑΣΙΚΟ ΒΗΜΑ ΝΤΑΜΑΣ ΠΛΑΓΙΩΣ

1. Κάνε ἕνα βῆμα μὲ τὸ δεξὶ πόδι δεξιὰ πλαγίως καὶ ἔνωσε τὸ ἀριστερὸ πόδι στὸ δεξί.
2. Κάνε ἕνα βῆμα μὲ τὸ δεξὶ πόδι δεξιὰ πλαγίως.
3. Ἔνωσε τὸ ἀριστερὸ πόδι ἀπὸ δεξί.
4. Βῆμα ἐπὶ τόπου μὲ τὸ δεξὶ πόδι.

1. Κάνε ἕνα βῆμα μὲ τὸ ἀριστερὸ πόδι ἀριστερὰ πλαγίως καὶ ἔνωσε τὸ δεξὶ πόδι στὸ ἀριστερό.
2. Κάνε ἕνα βῆμα μὲ τὸ ἀριστερὸ πόδι ἀριστερὰ πλαγίως.
3. Ἔνωσε τὸ δεξὶ πόδι στὸ ἀριστερό.
4. Βῆμα ἐπὶ τόπου μὲ τὸ ἀριστερό.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

Α) Ἀφοῦ μάθετε τὸ βασικὸ βῆμα καλά, ἀσκηθῆτε σ' αὐτὸ μετρώντας 1 καὶ 2 3, 4. Δηλαδὴ στὸ 1 καὶ 2 θὰ ἔχετε κάνει 3 πλάγια βήματα. Στὸ 3 θὰ ἑνώσετε καὶ στὸ 4 θὰ κάνετε βῆμα ἐπὶ τόπου.

Β) Τὸ βασικὸ βῆμα χορεύεται καὶ ἐμπρὸς καὶ πίσω.

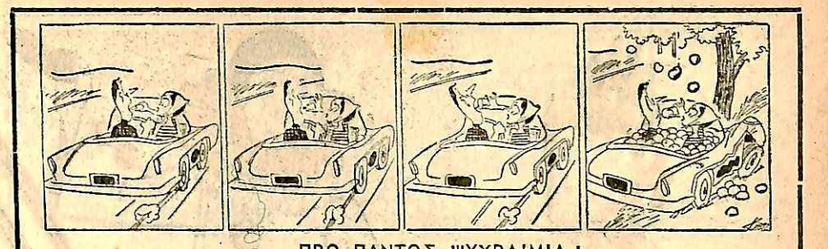

ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ ΨΥΧΡΑΙΜΙΑ!

— Φάε, ἀγάπη μου, λίγο ψωμί! — Καί, τώρα, νά μιὰ ἐλιά! — Καὶ ἕνα πο-τηράκι κρασί! — Καί, φυσικά, ἕνα μῆλο!

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΩΡΑΙΑ ΘΗΚΗ

ΤΟΥ ΗΛ. ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΟ πάρκο, μὲ τὰ πιὸ πολλὰ δέντρα του γυμνά, σκελετωμένα. Ἔχεις τὴν ἐντύπωσι πὼς κυκλοφορεῖ ἀόρατος στὰ δρομάκια ὁ θάνατος. Κυκλοφορεῖ ἐπίσης, μὲ βήματα ἀργά, τὸ παράξενο ζευγάρι: ὁ ἄντρας, μὲ τοὺς γκρίζους κροτάφους καὶ τὴ γοητευτική του ὡριμότητα, ὁ τύπος τοῦ παληοῦ «ζέν - πρεμιὲ» ποὺ ἐξακολουθεῖ, στὰ πενῆντα του χρόνια, νὰ σὲ πείθη θαυμάσια στὸ ρόλο τοῦ «ἐραστῆ» καὶ τὸ κορίτσι, τὸ νέο, τὸ πολὺ νέο, τὸ δεκαεφτάρι, ἄντε δεκαοχτάρι—ὄχι πιὸ πολύ. Περπατάνε πλάϊ - πλάϊ, εἶναι κι' οἱ δυὸ πολὺ πικραμένοι — τὸ κορίτσι τὸ δείχνει ἀπὸ μακρυά, ὁ ἄντρας τὸ κρύβει μὲ τὴ μάσκα τῆς πείρας καὶ τῆς ἀντοχῆς. Στὴν ἀρχή, σιγή. Καὶ σὲ λίγο...

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.—Δὲ λὲς τίποτα;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σιγά). — Τί νὰ πῶ;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (πικρά). —Καλὰ λές... Τί νὰ πῆς;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ —Κι' ὅμως... Κάτι πρέπει νὰ πῆς. Χρειάζεται μιὰ λύσι!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Κι' ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (σὰν πεισμωμένο).— Δὲν μπορεῖ!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Πῶς δὲν μπορεῖ... Δὲν ἔχεις ἀκούσει ποτὲ νὰ μιλᾶνε γιὰ τὰ περίφημα «ἄλυτα» προβλήματα; (πιὸ σιγά, μὲ ἀδιόρατο σαρκασμό) Ὁ τετραγωνισμὸς τοῦ κύκλου, ὁ διπλασιασμὸς τοῦ κύβου, ἡ τριχοτόμησις μιᾶς γωνίας καὶ ...τὸ δικό μας 'αἴσθημα! (μὲ κάποια μαζοχιστικὴ διάθεσι) Νέο ἄλυτο πρόβλημα κι' αὐτό. "Αν δὲν πέτυχε τίποτ' ἄλλο ἡ ἀγάπη μας, μπόρεσε τουλάχιστον νὰ αὐξήση κατὰ ἕνα, τὰ...ἄλυτα προβλήματα!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (σὰν φοβισμένο).— "Εχεις στὴ φωνή σου ἕναν παράξενο σαρκασμό...

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Εἶναι τὸ μόνο ὅπλο γιὰ νὰ πολεμήσης μιὰν ἀνάλγητη μοῖρα, ποὺ σὲ φέρνει σὲ ἀδιέξοδο.

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (ἤρεμα, σὰ νἄχη μελετήσει καλά, αὐτὸ ποὺ λέει). —Κι' ὅμως, μᾶς ἔχει ἀπομείνει ἀκόμα ἕνα μονοπάτι...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σὰν ξαφνιασμένος). —Ποιό;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (πολὺ ἁπλά). — Τῆς... αὐτοκτονίας!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ἀνατινάζεται, στέκεται, τὴν ἀτενίζει μὲ κατάπληξι).— Τὸ λὲς σωστά;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (ἀνατινάζεται κι' αὐτὸ μὲ τὴ σειρά του, στέκεται, τὸν ἀτενίζει μὲ κατάπληξι).—Φοβᾶσαι;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ἀπότομη μετάπτωσι, ἤρεμο χαμόγελο).— Ἐσὺ τὸ βρίσκεις... ἁπλό;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (ξαναμένο).— Ἁπλὸ καί... ἐπιβεβλημένο, ἀφοῦ θέλουν σώνει καὶ καλὰ νὰ μᾶς χωρίσουν! (μὲ μιὰ διάθεσι φιλοσοφίας, τελείως... ἀκατάλληλης γιὰ τὴν ἡλικία της) "Οταν ἡ ζωή σου ἔχη ἕνα σκοπό, ἕνα νόημα καί, ξαφνικά, τὴ βλέπεις ν' ἀδειάζη ἀπ' ὅλα, δὲν σοῦ μένει παρὰ νὰ τὴν... πετάξης κι' αὐτὴν καὶ νὰ ἡσυχάσης μιὰ γιὰ πάντα! (μὲ προσπάθεια «παρομοιώσεως») Εἶναι... πῶς νὰ στὸ πῶ... Εἶναι σὰ νἄχης μιὰν ὡραία θήκη γιὰ πιστόλι, νὰ ποῦμε, καί, ξαφνικά, πληροφορήσαι, ὅτι πιστόλι δὲν πρόκειται ν' ἀποκτήσης ποτέ! Τί νὰ τὴν κάνης, λοιπὸν καὶ τὴ θήκη;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Τὴν πετᾶς κι' ἡσυχάζεις, ἔ;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (ἱκανοποιημένο).— Ἀκριβῶς!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Τί ἁπλὴ καὶ τί εὔκολη λύσις!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ. —Γιατί; Ἐσεῖς διαφωνεῖς;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Ἔ, ὅσο νἀναι!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.— Σὲ τί;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Ὡς πρὸς τὸν σκοπὸ τῆς «ὡραίας θήκης».

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.— Ἐννοεῖς τὴ ζωή;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Ἔτσι δὲν τὴ βάφτισες; Δέχομαι, λοιπόν, τὴν ὁνομασία καὶ προχωρῶ. Τὸ λάθος ποὺ κάνεις, μέσα στὴν ὁρμὴ τῆς νιότης σου, εἶναι ὅτι αὐτὴ ἡ «ὡραία θήκη»... (διορθώνει) ἡ πραγματικὰ ὡραία θήκη, δὲν προορίζεται μόνον γιὰ ἕνα πρᾶγμα! Εἶναι, βλέπεις, φτιαγμένη μὲ τόση τέχνη, μὲ τόση ἐλαστικότητα, ὥστε, ὅταν τοὐλάχιστον, εἶναι καινούργια νὰ μπορῆ νὰ γεμίση μὲ χίλια - δυὸ περιεχόμενα. Σοῦ λείπει τὸ ἕνα; Τὴ γεμίζεις μὲ τὸ ἄλλο! Δὲν τόχεις κι' αὐτό; Πᾶς παρακάτω. "Ολο καὶ θὰ βρῆς κάτι ἐνδιαφέρον γιὰ νὰ τὴ γεμίσης!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.— Αὐτὴ εἶναι ἡ... φιλοσοφία σου;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Αὐτὴ εἶναι ἡ φιλοσοφία τῆς πείρας. (ἀπότομη μετάπτωσι, μὲ παλλὴ μελαγχολία) Τὸ κακὸ εἶναι ὅταν ἡ «θήκη» ἀρχίζη νὰ παλιώνη. Τότε πιά, δύσκολα θὰ βρῆς κάτι τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ νὰ τὴ «γεμίσης». (σὰ νὰ συνέρχεται) Ἀλλά, τί τὰ θὲς αὐτά; Τώρα μιλᾶμε γιὰ σένα κι' ἐπομένως ἡ «θήκη» μας εἶναι ὁλοκαίνουργια καὶ θὰ βρῆς... οὔ, πόσα πράγματα θὰ βρῆς γιὰ νὰ τὴ γεμίσης, ὅταν πιὰ δὲν θὰ ὑπάρχη ἡ δική μας ἱστορία! Γιατί, λοιπόν, νὰ τὴν πετάξης, γιατί νὰ τὴν ξεσκίσης, ὅπως ξεσκίζει τὸ μωρὸ ἕνα χαρτονόμισμα, ποὺ δὲν καταλαβαίνει τὴν ἀξία του; (πιὸ σιγά, σχεδὸν τρυφερά) Ἀφοῦ, ἔτσι κι' ἀλλοιῶς, ἡ δική μας ἱστορία θεωρεῖται «ἀπηγορευμένη», τράβα μπροστὰ μόνη σου, κρατώντας σφιχτὰ τὴν ὡραία θήκη, ποὺ σοῦ χάρισε ἡ Δημιουργία, ὥσπου νὰ βρῆς ἐκεῖνο ποὺ σοῦ χρειάζεται...

Τὸ ΚΟΡΙΤΣΙ.—Καὶ σύ;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Δηλαδή; Τί ἐννοεῖς;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.— Θέλω νὰ πῶ... (ἐρευνητικά) Προηγουμένως μίλησες μὲ κάποιαν ἀπογοήτευσι γιὰ τὶς «θήκες» ποὺ ἀρχίζουν νὰ παλιώνουν...

Ο ΑΝΤΡΑΣ. (μὲ πικρὸ χαμόγελο).— "Α, κατάλαβα! Μὴ φοβᾶσαι γιὰ μένα... "Οταν τὴν ἔχης τὴ «θήκη» σου τόσα χρόνια, ἀρχίζεις νὰ τὴ συνηθίζης, νὰ τὴν ἀγαπᾶς, τόσο πολύ, ἐστω κι' ἂν εἶναι ἄδεια, ὥστε καταντᾶς ἕνας...ἰδεολόγος τῆς θήκης. Ἡ θήκη γιὰ τὴ θήκη. Μὴ φοβᾶσαι, λοιπόν. Μὴ φοβᾶσαι καθόλου...

(Προχωροῦν σιγὰ - σιγά, χωρὶς νὰ ποῦν ἄλλο τίποτα, ὥσπου χάνονται κι' οἱ δυὸ στὴν ἁπαλὴ ὁμίχλη, ποὺ κλείνει πίσω τους σάν...

Αὐλαία

ΓΛΕΝΤΙ, ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΜΑΣΚΑΡΑΔΕΣ

1 Ὁ νεαρὸς αὐτὸς ταιχυδακτυλουργὸς φορεῖ ἕνα στενὸ ἐφαρμοστὸ παντελόνι ἄσπρο ἀπὸ ὁποῖο ἁπλικάρονται ζωηρόχρωμα στρογγυλὰ μοτίφ. Ἕνα σκούρο βελουδένιο ζακετάκι ποὺ συγκρατεῖται μὲ σταυρωτὲς λουρίδες κι' ἕνας μεγάλος κτυπητὸς φιόγκος στὸ λαιμό, συμπληρώνουν τὸ κοστούμι του καθὼς ἐπίσης ἕνα καπέλο καὶ τὰ διάφορα σύνεργα τῆς «μαγικῆς» τέχνης του.

2 Ὁ νεαρὸς αὐτὸς Ἰνδιάνος φορεῖ ἕνα παντελόνι ἀπὸ φετρὶν (ἂν εἶναι δυνατὸν) μπὲζ - καφὲ μὲ κρόσια στὶς ραφὲς ἀπὸ τὸ ἴδιο. Ἡ καζάκα του ἔχει μιὰ γαρνιτούρα ἀπὸ ζωηρόχρωμα ζίγκ - ζάγκ. Σὲ μιὰ κορδέλα ράβετε διάφορα φτερὰ γιὰ τὸ κεφάλι. Θέλει λίγο σκοινὶ κι' ἕνα μικρὸ τσεκούρι γιὰ νὰ κρατᾶ στὰ γέρια. Οἱ μικροὶ κινηματογραφόφιλοι τρελλαίνονται γι' αὐτὴ τὴν ἀποκρηάτικη μεταμφίεσι.

3 Κοστούμι πιερότου γιὰ ἀγόρι ἀπὸ 3—14 ἐτῶν. Γίνεται συνήθως ἀπὸ γυαλιστερὸ κίτρινο ἢ σιὲλ ὕφασμα. Παντελόνι φαρδὺ γαρνιρισμένο μὲ μαῦρες φουντίτσες. Καζάκα ριχτὴ γαρνιρισμένη ἐπίσης μὲ φοῦντες ἔμπρος καὶ στὰ μανίκια. Κολαρίνα φτιαγμένη ἀπὸ ἄσπρο τούλι ἢ ταρλατάν.

4 Νὰ κι' ἕνας κάου - μπόϋ μὲ τὸ λάσο του. Παντελόνι ἀπὸ μπὲζ ὕφασμα, μὲ κρόσια στὴ ραφή. Ἀνοιχτόχρωμες τσέπες καθὼς καὶ τὸ μέσα κομμάτι τῆς κυλότας. Πουκάμισο καρό. Ἕνα μαντήλι στὸ λαιμό, καπέλο, λάσο καὶ μπότες, συμπληρώνουν τὸ κοστούμι.

5 Ἡ μικρὴ αὐτὴ Χαβανέζα φορεῖ ἕνα κλὸς φουστανάκι ἀντὶ χάρτινη φούστα. Ἕνα κολιὲ δῶμως ἀπὸ λουλούδια κι' ἄλλα λουλούδια στὸ κεφάλι μᾶς θυμίζουν τὰ ἐξωτικὰ νησιὰ τῆς Πολυνησίας. Εἶναι κοστουμάκι ποὺ γίνεται εὔκολα καὶ μετατρέπεται ἀργότερα.

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ Α. ΚΡΟΝΙΝ

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑ ΓΑΡΥΦΑΛΛΑ

1ον

Ἐκεῖνο ποὺ εἶχε κατορθώσει τὴν ὑγρὴ αὐτὴ μέρα τοῦ Νοεμβρίου, νὰ τραβήξῃ τόσους ἐρασιτέχνες καὶ ἐμπόρους στὴν Αἴθουσα Βερνόν, ἦταν κυρίως ἡ μινιατούρα τοῦ Χόλμπαϊν. Ξεπερνοῦσε κατὰ πολύ, σὲ ἀξία καὶ σ' ἐνδιαφέρον, ὅλα τ' ἄλλα πράγματα ποὺ ἔβγαιναν σὲ πλειστηριασμό. Ἦταν ἄλλωστε πολὺ γνωστὴ μὲ τ' ὄνομα: «Ἡ κυρία μὲ τὰ γαρύφαλλα». Ἦταν πολὺ παράξενο καὶ ἀπροσδόκητο πῶς ἡ οἰκογένεια Νέλλερ, τοῦ Ρόξον Ἔλμπυ, εἶχε δεχτῇ νὰ τὴν ἀποχωρισθῇ. Αὐτὴ ἡ μινιατούρα παρίστανε τὴ δεσποινίδα ντὲ Κερόν, κόρη ἑνὸς πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας στὴν Αὐλὴ τοῦ Ἑρρίκου Η΄. Ὁ Χόλμπαϊν τὴν εἶχε ζωγραφίσει στὰ 1532, λίγο μετὰ τὴν ἐπιστροφή του ἀπὸ τὴ Βασιλεία στὸ Λονδῖνο, κι' ἔβρισκε κανεὶς σ' αὐτὴ τὴν καλύτερη τεχνοτροπία τοῦ μεγάλου μαίτρ, στὴν πιὸ γόνιμη περίοδο τῆς καριέρας του.

Ἡ μεγάλη πινακοθήκη ἦταν ἀσφυκτικὰ γεμάτη, ὅταν, στὶς τεσσερισήμισι ἀκριβῶς, ἡ μινιατούρα βγῆκε στὸ σφυρί. Οἱ πρῶτες προσφορές, ποὺ ἔγιναν μ' ἕναν τόνο ἐγκάρδιας καὶ κάπως νωχελικῆς εὐγένειας, ἀρχισαν ἀπὸ τὶς δυὸ χιλιάδες λίρες, κι' ἀνέβηκαν πολὺ γρήγορα στὶς πέντε. Ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ἐλαφριὰ διακοπή, ἔφτασαν στὶς ἑπτὰ χιλιάδες. Κατόπιν ἀκολούθησε ἕνας καινούργιος διστάγμός. Τέλος, δὲν ἔμειναν παρὰ δυὸ σοβαροὶ ἀνταγωνισταί. Στὶς 9.400 λίρες, ἔγινε πάλι μιὰ παῦσι.

— Ἐννιὰ χιλιάδες τετρακόσιες λίρες!

Ὁ κήρυκας τοῦ πλειστηριασμοῦ, ποὺ ἦταν θρονιασμένος στὴν κόκκινη ἑξέδρα του γεμάτος εὐγενικὴ προσοχή, μὲ τὰ μαλλιὰ καλοχτενισμένα καὶ μὲ ἕνα μαργαριτάρι προσεχτικὰ καρφιτσωμένο στὴ γραβάτα του ἐπανέλαβε τὸν ἀριθμό, καρφώνοντας ἐρωτηματικὰ τὸ βλέμμα του στὸ ἀπαθὲς πρόσωπο τοῦ Μπερνὰρ Ρουμπέν. Ἡ προσφορὰ ἀπευθυνόταν στὸν Ρουμπέν. Μὰ ἐκεῖνος δὲν φαινόταν καθόλου ταραγμένος. Μὲ τὸ μάτι του, ποὺ μόλις φαινόταν κάτω ἀπὸ τὸ γύρο τοῦ καπέλου του, ἔκανε ἁπλῶς ἕνα μικρὸ νόημα. Ἀμέσως, ὁ κήρυκας φώναξε:

— Ἐννιὰ χιλιάδες πεντακόσιες λίρες!

Μιὰ πολὺ σιγανὴ ἀπάντησι ἀκούστηκε ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τῆς αἴθουσας.

— Ἐννιὰ χιλιάδες ἑξακόσιες! δήλωσε ὁ κήρυκας, μὲ φωνὴ γεμάτη εὐγένεια.

— Ἐννιὰ χιλιάδες ἑφτακόσιες!

Γεμάτος μυστικὸ θυμό, ὁ Ρουμπὲν ἀφουγκραζόταν. Μὰ καὶ πάλι, ἡ ἀπάντησις δὲν ἄργησε νἄρθῃ:

— Ἐννέα χιλιάδες ὀχτακόσιες λίρες.

Ὅμως τούτη τὴ φορὰ ὁ Ρουμπὲν εἶχε πῆ τὴν τελευταία του λέξι. Τὸ ὅριο ποὺ εἶχε βάλει στὸν ἑαυτό του εἶχε ξεπεραθῆ καὶ ἀμέσως τὸ πρόσωπό του πῆρε μιὰ ἔκφρασι στωϊκῆς ἀδιαφορίας. Τὴν ἐπιτυχία του στὸ ἐμπόριο εἰδῶν τέχνης, ὁ γερο-Μπερνὰρ Ρουμπὲν τὴ χρωστοῦσε ἀκριβῶς στὴν ἱκανότητά του νὰ ξέρῃ, ὡς τὴν πεντάρα σχεδόν, πότε ἔπρεπε νὰ σταματᾶ.

— Ἐννιὰ χιλιάδες ὀχτακόσιες λίρες! ἐπανέλαβε ὁ κήρυκας, ρίχνοντας ἕνα ἐρωτηματικὸ βλέμμα στὸ κοινό.

Κανεὶς δὲν κουνήθηκε.

— Ἐννιὰ χιλιάδες ὀχτακόσιες, πρώτη φορά... ἐννιὰ χιλιάδες ὀντακόσιες, δεύτερη φορά...

Σιωπή.

— Ἐννιὰ χιλιάδες ὀχτακόσιες τρίτη φορά! Κατακυρώνεται στὶς μὶς Λόριμερ.

Τὸ σφυρὶ ἔπεσε, βαρὺ καὶ ἰχηρό.

Ἡ Κάθριν Λόριμερ σηκώθηκε ἀπὸ τὴν καρέκλα της, πίσω ἀπὸ τὸ μακρὺ τραπέζι, καὶ διασχίζοντας τὴ μεγάλη αἴθουσα μὲ τὴν πομπώδη ἀρχιτεκτονική, κατευθύνθηκε πρὸς τὴν ἀνοιχτὴ πόρτα. Καθὼς περνοῦσε, μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους ψιθύριζαν συγχαρητήρια.

Τοὺς ἀπάντησε μ' ἕνα χαμόγελο χωρὶς νὰ τοὺς δώσῃ πολὺ προσοχή. Δὲν ἤξερε ἄλλωστε τί νὰ τοὺς πῆ.

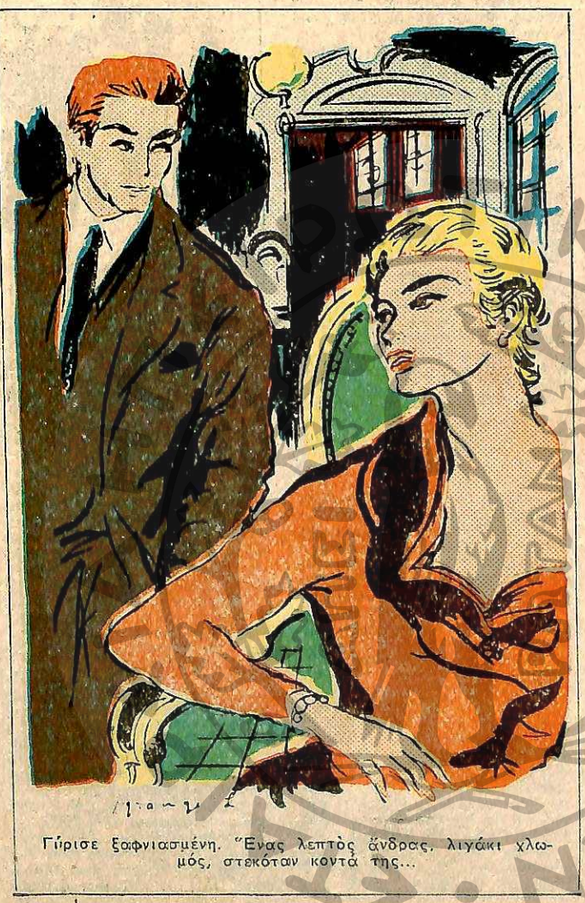

Γύρισε ξαφνιασμένη. Ἕνας λεπτὸς ἄνδρας, λιγάκι χλωμός, στεκόταν κοντά της...

Παρ' ὅλη τὴν ἐνεργητικότητα ποὺ εἶχε ἀποκτήσει ἔπειτα ἀπὸ πολλὲς δύσκολες περιστάσεις, τὰ τελευταῖα αὐτὰ δευτερόλεπτα τῆς εἶχαν φανῆ ἀτέλειωτα καὶ πονοῦσε τώρα ἡ καρδιά της ἀπὸ τὴν πολλὴ ἔντασι. Εἶχε ὁρκιστῆ στὸν ἑαυτό της τὴν ἀπόκτησι αὐτῆς τῆς μινιατούρας, κι' ἂν ὁ Ρουμπὲν εἶχε πλειοδοτήσει ἄλλη μιὰ φορά, θὰ τὴν ἀνάγκαζε νὰ θεωρήσῃ τὸν ἑαυτό της νικημένο.

Καθὼς κατέβαινε τὴ σκάλα, ὁ Μπερνὰρ Ρουμπὲν τὴν πλησίασε καὶ τὴ συνώδεψε σιωπηλά. Ὑπῆρχε ἐπάνω του κάτι τὸ αἰνιγματικό. Τὸ αὐτοκίνητό του μιὰ μαύρη καὶ ἀσημιὰ λιμουζίνα, τεράστια καὶ πολυτελέστατη — ὁ Ρουμπὲν δὲν ἔκρυβε σὲ κανένα τὴν τιμὴ ποὺ τοῦ εἶχε στοιχίσει — τὸν περίμενε στὴν ἄκρη τοῦ πεζοδρομίου. Στὸ κατώφλι σταμάτησαν μιὰ στιγμή. Αἰσθανόντουσαν κιόλας νὰ τοὺς συνεπαίρνῃ ἡ κίνησις καὶ ὁ θόρυβος τοῦ δρόμου, τὰ φῶτα καὶ τὸ βουητὸ τοῦ Λονδίνου, καὶ δὲν διατηροῦσαν παρὰ ἀμυδρὴ εἰκόνα τῆς αἰθουσας πωλήσεων.

— Μήπως συμβαίνει νὰ παίρνωμε τὸν ἴδιο δρόμο; ρώτησε ὁ Ρουμπέν.

Αὐτὸς ἦταν ὁ τρόπος του ὅταν πρότεινε στοὺς ἀνθρώπους νὰ τοὺς πάῃ σπίτι τους.

Ἦταν σχεδὸν πέντε. Ἡ Κάθριν ἀποφάσισε ξαφνικὰ νὰ μὴν ξαναπάῃ στὸ γραφεῖο της, ἀλλὰ νὰ γυρίσῃ στὸ σπίτι της. Ἔκανε νόημα πὼς δεχόταν.

Ἕνα κῦμα βροχῆς τὴν ἔκανε ν' ἀνατριχιάσῃ. Μ' ἕνα ἀπότομο πήδημα, ὥρμησε στὸ αὐτοκίνητο.

Στὴν Κίγκ Στρήτ, τὰ τροχοφόρα πήγαιναν φοβερὰ ἀργά, ἀλλὰ στὸ Πικαντίλλυ ἦταν ἀκόμα χειρότερα, ἀνάμεσα στὶς χιλιάδες τὰ ταξὶ καὶ τὰ λεωφορεῖα. Σταματώντας κάθε λεπτὸ καὶ ξαναξεκινώντας, ἔφτασαν τέλος στὴν Κὼρζον Στρήτ. Κάτω ἀπὸ τὰ πυκνὰ καὶ φουντωτὰ τους φρύδια, τὰ μάτια τοῦ Ρουμπὲν κυττοῦσαν τὴν Κάθριν μὲ μιὰ ἔκφρασι πονηριᾶς καὶ εἰρωνίας.

— Ἀνεβήκατε πολὺ ψηλά, μὶς Λόριμερ ψιθύρισε τέλος.

— Θέλετε νὰ πῆτε πολὺ ψηλὰ γιὰ σᾶς, Ρουμπέν;

Ὁ Ρουμπὲν χαμογέλασε μαλακά.

— Ἴσως, ἴσως, παραδέχτηκε μὲ νωχέλεια.

Σώπασε μιὰ στιγμή, γιὰ νὰ κυττάξῃ τὸ θαυμάσιο διαμάντι ποὺ ἀστραφτε στὸ μικρὸ δάχτυλο τοῦ ἀριστεροῦ του χεριοῦ.

— Οἱ δουλειές σας πρέπει νὰ πηγαίνουν πο-

'Η Νάνσυ είχε λοξὰ μπλὲ μάτια καὶ λεπτά, ἀνασηκωμένα φρύδια.

λὺ καλά, μὶς Λόρυμερ, γιὰ νὰ μπορῆτε νὰ πληρώνετε ἕνα τέτοιο ποσόν!

—'Η ἀλήθεια εἶναι πὼς δὲν πάνε ἄσχημα, ἀπάντησε ἡ Κάθριν μὲ τὴν πιὸ φυσικὴ φωνή της.

—Θαυμάσια! Αὐτὸ μ' εὐχαριστεῖ πολύ, ἂν καὶ μὲ ξαφνιάζει λιγάκι... Ἐμεῖς οἱ ἄλλοι βρισκόμαστε σὲ μιὰ κατάστασι μᾶλλον δυσάρεστη. Οὔτε χρήματα, οὔτε πελάτες, οὔτε δουλειά! Καὶ νὰ ποὺ ἔρχεστε σεῖς, καὶ προσφέρετε γιὰ ἕνα μικροσκοπικὸ Χολμπάϊν, δέκα χιλιάδες λίρες, σὰ νὰ μὴν ἦταν τίποτα! Τὰ συγχαρητήριά μου! Εἶναι ὅμως πολὺ ὡραῖο γιὰ νὰ εἶναι ἀληθινό...

Τὰ χείλη τῆς Κάθριν εἶχαν κιόλας μισοανοίξει γιὰ νὰ δώσῃ τὴν ἀπάντησι, ἀλλὰ προτίμησε νὰ σωπάσῃ. Χαμογέλασε μόνο, ἐλαφρὰ καὶ συγκρατημένα, μ' ἕναν τρόπο ποὺ δημιουργοῦσε γύρω της σὰν ἕνα φράγμα σιωπῆς, καὶ μὲ τὸ βλέμμα καρφωμένο μακρυά, ἄφησε τὸ σῶμα της νὰ βυθισθῇ στὸ κάθισμά της. 'Η ἔκφρασις τῆς ἀποφασιστικότητος, ποὺ δὲν τὴν ἄφινε ποτέ, ἔγινε ἔτσι πιὸ ἔντονη στὸ πρόσωπό της. Κάτω ἀπ' τὴ φαινομενικὴ ἠρεμία της μάντευε κανεὶς μιὰ ἰδιοσυγκρασία ἰδιαίτερα αὐθόρμητη, ἕτοιμη πάντα γιὰ δρομτικὴ δράσι, καὶ στὰ σκοτεινά της τὰ μάτια περνοῦσαν φευγαλέες ἀστραπές, ποὺ πρόδιναν μιὰ ἀστειρευτη ζωτικότητα. Συγχρόνως ὅμως, στὸ πρόσωπό της ἦταν ἀποτυπωμένη ἡ μελαγχολία, κι' ἡ ρυτίδα ποὺ χάραζε τὸ ψηλό της μέτωπο ἔδειχνε βαρειὲς φροντίδες καὶ μακρόχρονα βάσανα. Εἶχε λεπτὰ χαρακτηριστικά, ἀνοιχτόχρωμο δέρμα, ὠχρὸ καὶ ὀβάλ πρόσωπο. Τὰ δόντια της ἦταν τόσο λευκά, ὥστε φώτιζαν μὲ φρεσκάδα ἀκόμα καὶ τὸ πιὸ φευγαλέο της χαμόγελο. Δὲν θᾶταν πάνω ἀπὸ τριανταπέντε χρόνων. Οἱ ἴσυγες στάσεις της, ἡ ὀνειροπόλος σοβαρότης της κι' ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο ἤξερε νὰ ἐλέγχῃ ὅλες τὶς χειρονομίες της πρόδιδαν κάτι ἀνεξιχνίαστο καὶ σχεδὸν ἀνησυχητικό.

Φοροῦσε ἕνα πολὺ ἁπλὸ φόρεμα ἀπὸ σκοῦρο μαλλί, ποὺ ἦταν φανερὸ πὼς τὸ εἶχε διαλέξει βιαστικὰ καὶ χωρὶς προσοχή. Τὸ κοπέλο της, ποὺ τὸ φοροῦσε σιγμένο λιγάκι πρὸς τὰ πίσω, δὲν εἶχε καμμιὰ κουμπότητα. Ἦταν φανερὸ πὼς δὲν ἔδινε καμμιὰ σημασία στὴν ἐμφάνισί της. Μόνο τὰ παπούτσια της, ποὺ ἦταν φτιαγμένα κατὰ παραγγελία καὶ ἀπὸ ἕνα πολὺ λεπτὸ δέρμα, ἔδειχναν τὴν μικρὴ ματαιοδοξία ποὺ αἰσθανόταν κυττάζοντας τὰ ὡραιότατα πόδια της.

—Φυσικά, παρατήρησε πονηρὰ ὁ Ρουμπέν, ἂν ὑπολογίζετε σὲ καμμιὰ προμήθεια λ.χ. 10%, καὶ ἰδίως σὲ γρήγορη πληρωμὴ — πληρωμὴ σὲ μετρητά...

'Η Κάθριν κούνησε ἀπότομα τὸ κεφάλι.

—Καὶ βέβαια, Ρουμπέν! Ἂν ἐπέμεινα γι' αὐτὸν τὸν Χολμπάϊν, τόκανα ἐπειδὴ ὑπολογίζω σ' ἕνα καλὸ κέρδος!

—Ἕνα καλὸ κέρδος; Ὥστε ὑπάρχει ἀκόμα τέτοιο πρᾶγμα; Ἐδῶ πάντως εἶναι δύσκολο... Πολὺ δύσκολο...

Καὶ καγχάζοντας πρόσθεσε, παρωδῶντας ἕνα λαϊκὸ τραγουδάκι:

—Ἐδῶ, δὲν θὰ τὸ βρῆς...

—Ἴσως ὁμολόγησε ἡ Κάθριν, μὰ ἄκούστε με, Ρουμπέν, καὶ πάψτε νὰ μὲ πειράζετε: Τὸν ἄλλο μήνα, θὰ πάρω τὴ μινιατούρα στὴ Νέα Ὑόρκη καὶ θὰ τὴν πουλήσω στὸν Μπράντ. Βρίσκεται αὐτὴ τὴ στιγμὴ στὴν Ἀργεντινή, ἀλλὰ στὶς 12 Δεκεμβρίου θὰ ἔχῃ γυρίσει. Θὰ μοῦ ἀγοράσῃ τὸν Χολμπάϊν καὶ θὰ μοῦ δώσῃ 20.000 λίρες.

—Μπά; Ὥστε πρόκειται λοιπὸν γιὰ τὸν Μπράντ; ἔκανε ὁ Ρουμπὲν μὲ κάποιο τόνο σεβασμοῦ στὴ φωνή του. Εἶστε γυναίκα πεισματάρα, ἀλλά, σᾶς τὸ λέω εἰλικρινὰ ἀγαπητή μου, ἐγὼ δὲν θὰ διέτρεχα ἕνα τέτοιο κίνδυνο!

—Ἐγὼ μπορῶ νὰ τὸν διατρέξω, ἀπάντησε ἡ Κάθριν μὲ φιλικὸ τόνο.

—Ὅπως νομίζετε, εἶπε ὁ Ρουμπὲν κάνοντας μιὰ μικρὴ ὑπόκλισι. Φυσικά, ἐσεῖς θὰ γνωρίζετε τὶς δυνατότητές σας καλύτερα ἀπὸ μένα.

Τὴν ξανακύτταξε μὲ μιὰ περίεργη ἐπιμονή, ἀνακατεμένη μ' ἕνα αἴσθημα ἀθελης ἐκτίμησης. Ἀλλὰ ἐκείνη εἶχε ξαναπάρει τὴ σοβαρὴ καὶ ἥσυχη ἔκφρασί της, θέλοντας ἀσφαλῶς νὰ δείξῃ ἔτσι πὼς ἀρκετὰ εἶχε Σώπασαν λοιπὸν ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ Ρουμπέν, ποὺ ἦταν φανέρωσε πὼς δὲν ἤθελε νὰ τὴν ἀδιακρισίας. Βοήκε ἄλλο θέμα συζητήσεως:

—Τί γίνεται ἡ ἀγεψιά σας, ἡ Νάνσυ Σέργουντ, ἡ μικρὴ ἠθοποιός;

'Η Κάθριν ἄλλαξε ἀμέσως φυσιογνωμία, καὶ τὰ χαρακτηριστικά της ἔδειξαν τὴν πιὸ τρυφερότητα.

—Πολὺ καλά! Μόλις ἀρραβωνιάστηκε.

—Μπράβο! Καὶ ποιός εἶναι ὁ εὐτυχὴς θνητός;

'Η Κάθριν ἔσφιξε τὰ χείλη της.

—Θὰ τὸ μάθῃ σήμερα. Ἐτοιμάζομαι νὰ τοῦ κάνω τὴ γνωριμία του... Τί παράξενη ἐποχή! Στὰ νειάτα μου, τὰ πράγματα γινόνταν ἀκόμη νέα! τὴν διέκοψε ὁ Ρουμπὲν μὲ θέρμη.

—Εὐχαριστῶ πολύ! Ξέρετε τί θέλω νὰ πῶ... Νά, ἡ Νάνσυ εἶχε πάει γιὰ δυὸ βδομάδες στὴ Νίκαια, γιὰ νὰ ξεκουραστῇ λιγάκι πρὶν παίξῃ τὸν καινούργιο της ρόλο, καὶ μᾶς φέρνει τὸν μέλλοντα σύζυγό της σὰν νὰ πρόκειται γιὰ καμμιὰ τσάντα. ποὺ ἀγόρασε ἐκεῖ!

—Ναί. ναί. σήμερα ὅλοι γίνονται πιὸ γρήγορα, εἶπε ὁ Ρουμπὲν γελῶντας, ἀλλὰ στὸ βάθος εἶναι ἡ ἴδια πάντα ἱστορία.

Ὅταν τὸ αὐτοκίνητο ἔστριψε στὴν Κῶρζον Στρὴτ καὶ σταμάτησε ἀμπροστὰ στὸ σπίτι τῆς Κάθριν, ὁ Ρουμπὲν ἐπιχείρησε μιὰ τελευταία μικρὴ πονηριά:

—Ὥστε λοιπόν, ἔχετε ἐξασφαλισμένο ἀγοραστὴ γιὰ τὸν Χολμπάϊν;

Καὶ χτυπώντας της ἐλαφρὰ τὸ χέρι καθὼς ἐκείνη σηκωνόταν, πρόσθεσε:

—Ἂν δὲν κατορθώσετε νὰ τὸν ξεφορτωθῆτε, θὰ γίνῃ ἀσφαλῶς ἕνα θαυμάσιο γαμήλιο δῶρο, ἔ;

Αὐτὰ τὰ εἰρωνικὰ λόγια ἀντηχοῦσαν ἀκόμα στ' αὐτιὰ τῆς Κάθριν ὅταν γύρισε στὸ σπίτι της. Κατοικοῦσε σ' ἕνα πολυτελὲς μοντέρνο κτίριο. 'Η ψυχρὴ μεγαλοπρέπεια τοῦ μεγάρου δὲν ἱκανοποιοῦσε τὸ γοῦστο της, ἀλλὰ ἡ συνοικία ἦταν βολικὴ γιὰ τὴ δουλειά της, καὶ τὸ ἐπάγγελμά της ἀπαιτοῦσε νὰ ἔχῃ μιὰ ἀριστοκρατικὴ διεύθυνσι. 'Ο θυρωρὸς της ἄνοιξε τὴν πόρτα καὶ τὴ συνώδεψε ὡς τὸ ἀσανσέρ. Ἕνας δεύτερος ὑπηρέτης, μὲ στολὴ κι' αὐτός, τὴν ὡδήγησε ἔπειτα στὸ ἕκτο πάτωμα καὶ τὴν ἄφησε ἐκεῖ.

'Η Κάθριν, ποὺ προερχόταν ἀπὸ μετριόφρονη οἰκογένεια καὶ ζοῦσε πολὺ ἁπλᾶ, διασκέδαζε ἀκόμα μ' ὅλη αὐτὴ τὴ σκηνοθεσία, κι' ἔνοιωθε συχνὰ μιὰ παιδικὴ χαρὰ μπροστὰ στὸν αὐτόματο ἀναρροφητήρα ποὺ τῆς ἔφερνε τὸ ταχυδρομεῖο της καὶ μπροστὰ στὶς ἄσπρες καλτσες τοῦ λακέ. Ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἦταν ἐντελῶς ἀπορροφημένη ἀπ' τὶς σκέψεις της. Μὲ σουφρωμένα φρύδια, θυμόταν τὰ λόγια τοῦ Ρουμπὲν κι' ἀναρωτιόταν ὡς ποιό σημεῖο ἡ γριὰ ἀλεποῦ ἤξερε τὶς οἰκονομικές της δυσκολίες. Τέλος, ὁμολόγησε στὸν ἑαυτό της ἀναστενάζοντας πὼς ὁ Ρουμπὲν δὲν μποροῦσε νὰ ξέρῃ τίποτα συγκεκριμένο, ἀλλὰ πὼς θὰ ὑποψιαζόταν ἀσφαλῶς πὼς ἀντιμετώπιζε σοβαρὲς δυσχέρειες.

Μόλις πέρασε τὸ κατώφλι τοῦ διαμερίσματός της, τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς χαλαρώθηκαν, καὶ φάνηκε ξαφνικὰ λυπημένη καὶ γεμάτη φροντίδα. Συλλογιζόταν τὴ σκληρὴ μέρα ποὺ εἶχε περάσει. "Επειτα ἀπὸ μιὰ κουραστικὴ καὶ στεῖρα συζήτησι μ' ἕναν πελάτη, μόλις εἶχε βρῆ τὸν καιρὸ νὰ φάῃ. "Επειτα, ἀκολούθησε ἡ συγκίνησι τοῦ πλειστηριασμοῦ. Τώρα εἶχε ἕνα δυνατὸ πονοκέφαλο ποὺ τῆς ἔφερνε ἴλιγγο, καὶ μιὰ ἀνατριχίλα συγκλόνιζε τὸ κουρασμένο της σῶμα. Μὲ μιὰ νευρικὴ χειρονομία, ἔβγαλε τὸ καπέλο της καὶ τὸ πέταξε, μαζὶ μὲ τὰ γάντια της, στὸ ντιβάνι. "Επειτα πῆγε στὴ μικρὴ της κουζίνα γιὰ νὰ ἑτοιμάσῃ ἕνα τσάϊ καὶ νὰ βράσῃ ἕνα αὐγό.

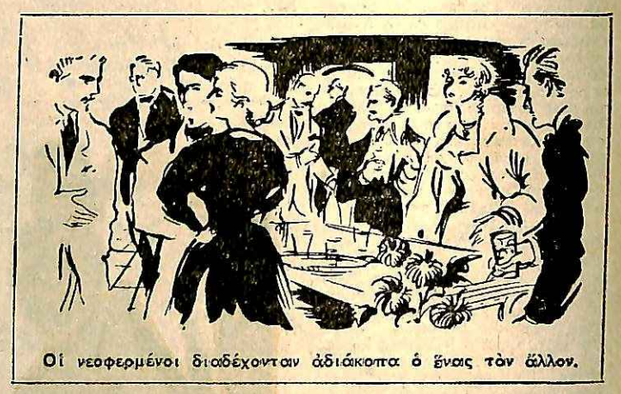

Οἱ νεοφερμένοι διαδέχονταν ἀδιάκοπα ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

"Ενα τέταρτο ἀργότερα, μπροστὰ στὴν τσαγιέρα καὶ τὴν ἄδεια αὐγοθήκη, συλλογίστηκε ἀπότομα πόσο ψεύτικη ἦταν ἡ ὑπαρξίς της. Πληρώνε τετρακόσιες λίρες τὸ χρόνο μόνο γιὰ τὸ νοίκι τοῦ διαμερίσματός της, ἄλλες ἑξακόσιες γιὰ τὸ γραφεῖο της, εἶχε δώσει τώρα δέκα χιλιάδες γιὰ μιὰ ἁπλὴ μινιατούρα... Καὶ τὸ φαγητό της δὲν τῆς εἶχε στοιχίσει οὔτε τέσσερις πέννες! Ξαφνικὰ ἔβαλε τὰ γέλια, ὥσπου τὰ μάτια της γέμισαν δάκρυα. "Ηταν δάκρυα πικρά, κι' ἂν δὲν τὰχε ἀφήσει νὰ κυλήσουν ἐλεύθερα, θὰ σωριαζόταν στὸ ντιβάνι μὲ ἀναφυλλητά...

Γύρισε στὸ δωμάτιό της. "Ηταν πολὺ ἥσυχο, καὶ δὲν εἶχε παρὰ λίγα ἔπιπλα, διαλεγμένα μὲ γοῦστο. Βγάζοντας τὰ παπούτσια της, ἔπεσε σὲ μιὰ πολυθρόνα κι' ἄναψε ἕνα τσιγάρο. Σπάνια κάπνιζε, μόνο ὅταν ἦταν πολὺ εὐτυχισμένη ἢ πολὺ στενοχωρημένη. Κι' ἐκεῖνο τὸ βράδυ αἰσθανόταν ὁλότελα μένη. Θυμόταν τὸ ξεκίνημά της, ξαναβλέπε τὸν ἑαυτό της τοτε ποὺ, δεκαεφτὰ μόλις χρονῶν, εἶχε τελειώσει τὸ σχολειό καὶ καθόταν στὸ σχεδὸν ἄδειο σπίτι τοῦ Τάλκ Χίλλ. Δὲν ἦταν ἐκείνη τὴν ἐποχὴ παρὰ μιὰ ντροπαλὴ δακτυλογράφος στὴ φίρμα Τουΐλ καὶ Οὐόρντροπ, ποὺ ἔκαναν χοντροεμπόριο σιδηρικῶν, στὸ Ντάκ Κόρτ. Σ' αὐτὸ τὸ γραφεῖο τὴν εἶχαν προσλάβει ἐπειδὴ ὁ πατέρας της ἤξερε τὸν ἕνα ἀπ' τοὺς ἰδιοκτῆτες, ἀλλὰ παρ' ὅλη αὐτὴ τὴ γνωριμία, τὴν ἔπιανε φόβος κάθε φορὰ ποὺ ὁ κ. Τουΐλ τὴς ἀπότεινε τὸ λόγο, ἢ ποὺ ὁ κ. Οὐόρντροπ σούφρωνε τὰ φρύδια του.

Ἀπὸ τότε, ἡ ζωή της εἶχε πολὺ ἀλλάξει. Τώρα διεύθυνε τὸν οἶκο «Ἀντικα» τῆς Κίγκ Στρήτ, στὴ συνοικία τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, καὶ τῆς Πάρκ Ἀβενίου στὴ Νέα Ὑόρκη, κι' ἦταν διάσημη γιὰ τὸ γοῦστο καὶ τὶς ἱκανότητές της. Τὴν θεωροῦσαν ὡς εἰδικὴ στὶς ἐγκαταστάσεις παλαιῶν στύλ, σ' ὅλα τὰ ζητήματα ποὺ ἀφοροῦσαν τὶς διακοσμητικὲς τέχνες καὶ τὴ ζωγραφική. Ἴσως νὰ ἦταν ἡ πιὸ γνωστὴ ἀπ' ὅλες τὶς γυναίκες τοῦ κόσμου ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ἐμπόριο τῶν παλαιῶν εἰδῶν τέχνης... "Ολ' αὐτὰ ὅμως, δὲν τῆς ἔφεραν παρὰ σκοτεινὲς ἰδέες. "Αν εἶχε πετύχει, τὸ ὤφειλε αὐτὸ στὴ σιδερένια της θέλησι, στὸ γεγονὸς ὅτι εἶχε σφίξει τὰ δόντια καὶ τὰ εἶχε θυσιάσει ὅλα. Γιὰ νὰ κάνῃ τὴν καριέρα της, εἶχε ἐπιδόλει στὴ δειλὴ νεανικὴ καρδιά της, τὴν πιὸ αὐστηρὴ πειθαρχία καὶ τὶς πιὸ σκληρὲς στερήσεις. Εἶχε θελήσει νὰ πετύχῃ μὲ κάθε θυσία, νὰ γίνῃ διάσημη. Εἶχε τώρα φτάσει στὸ σκοπό της, κι' ἡ ματαιοδοξία της εἶχε ἱκανοποιηθῆ. Ἀλλοίμονο, ὅμως! Πόσο τῆς φαίνονταν τώρα ὅλα κούφια καὶ μάταια...

Πλάϊ της, χτύπησε τὸ τηλέφωνο. Μὲ μιὰ κουρασμένη χειρονομία — γιατὶ ἕνα ἀπ' τὰ βάσανα τῆς ζωῆς της ἦταν τὸ γεγονὸς ὅτι βρισκόταν διαρκῶς στὸ ἔλεος αὐτοῦ τοῦ ὀργάνου— ξεκρέμασε τ' ἀκουστικό. "Ηταν ἡ μητέρα της ποὺ τὴν καλοῦσε, ἀπ' τὴν ἄνετη μικρὴ ἔπαυλι ὅπου ἡ Κάθριν τὴν εἶχε ἐγκαταστήσει πρὶν ἀπὸ πέντε χρόνια, στὸ Οὐίλμπλεντον.

—Ἐπὶ τέλους, Κάθριν!

Ἀκόμα καὶ στὸ τηλέφωνο, ἡ ἡλικιωμένη κυρία Λόριμερ ἔπαιρνε ἀμέσως τὸν παραπονιάρικο τόνο τῆς γυναίκας ποὺ τὴν εἶχαν ἐγκαταλείψει.

—Ποιό θαῦμα μ' ἔκανε νὰ σὲ βρῶ; Μάταια προσπάθησα ὅλη τὴν ἡμέρα νὰ σὲ ἀνακαλύψω... Φαίνεται πὼς δὲν ἔχεις ποτὲ καιρὸ ν' ἀνταλλάξῃς μερικὲς λέξεις μὲ τὴν ἡλικιωμένη μητέρα σου — ποτέ!

—Μὰ δὲν σὲ πῆρα χτὲς τὸ βράδυ μόλις; ρώτησε ἡ Κάθριν μ' ἐπιείκεια.

—Ναί, ἀλλὰ δὲν προφτάσαμε νὰ ποῦμε τίποτα, ἔκανε ἡ ἡλικιωμένη κυρία μὲ θλιμμένο τόνο. Ἀλλό, ἀλλό!... Μὲ ἀκοῦς;

—Μάλιστα, μαμά, σὲ ἀκούω.

—Στάσου, μὴν κλείσῃς! Ἔχω ἕνα σωρὸ πράγματα νὰ σοῦ πῶ. Περίμενε μιὰ στιγμή! Τὰ εἶχα σημειώσει ὅλα... Ποῦ εἶναι τὰ χυαλιά μου; Ἄ, τὰ φορᾶω! Λοιπόν, πρῶτα - πρῶτα, θάρθῃς νὰ περάσῃς τὸ Σαββατοκύριακο ἐδῶ μὲ τὴ Νάνσυ καὶ τὸν ἀρραβωνιαστικό της;

—Ναί, ἴσως...

—Καλά, ἀγαπητή μου. Καὶ τώρα, ἄκουσε. Θἄθελα νὰ φέρῃς μερικὰ μικροπράγματα, λίγο μαλλί, μύγδαλα μὲ πραλίνα, γλυκὰ μὲ σοκολάτα καὶ κανένα ὡραῖο καινούργιο μυθιστόρημα. Μὴν ξεχάσῃς ἰδίως τὰ μύγδαλα μὲ τὴν πραλίνα. Κάθριν! Ναί, κι' ἀφοῦ ἤσθε λόγος γι' αὐτά, ἀγόρασέ μου καὶ πάστα ἀντζούγιας. Μ' ἀρέσει τόσο πολὺ μὲ τὶς φρυγανιές! Εἶναι τόσο ὡραῖα τὰ χειμωνιάτικα βράδυα, μὲ τὸ τσάϊ στὴ γωνιὰ τοῦ τζακιοῦ... Ἄκουσε ἀκόμα, Κάθριν... Μ' ἀκοῦς; Κόντεψα νὰ ξεχάσω τὸ τρίκλωνο μαλλὶ ποὺ χρειάζομαι γιὰ τὸ καινούργιο μου σάλι...

'Η Κάθριν, ποὺ ἄκουγε μὲ ὑπομονή, χαμογέλασε ἐλαφρά.

—Πολὺ καλά, μαμά, οἱ διαταγές σου θὰ ἐκτελεσθοῦν!

—Διαταγές; Ὁρίστε μας!

'Η φωνὴ ξαναπῆρε ἀμέσως τὸν κλαψιάρικο τόνο της:

—Σοῦ ζητῶ μερικὰ ἀσήμαντα πραγματάκια, κι' ἀμέσως μὲ εἰρωνεύεσαι! Ἀλήθεια, Κάθριν, ὁ τρόπος ποὺ μεταχειρίζεσαι τὴν ἡλικιωμένη μητέρα σου ξεπερνάει κάθε ὅριο! "Αν ζοῦσε ἀκόμα ὁ καημένος ὁ πατέρας σου...

'Η συνηθισμένη παραπομπὴ στὸν πατρικὸ τάφο ἔκανε τὴν Κάθριν ν' ἀναπηδήσῃ.

—Ἔλα, μαμά, τὴν διέκοψε ζωηρά, δὲν μὲ κατάλαβες καλά! Ἔγινε σιωπή.

—Δὲν φαντάζομαι νὰ μοῦ θύμωσες:

—Μὰ ὄχι, μαμά!

—Καλά.

"Ενας μικρὸς στεναγμὸς ἀνακουφίσεως ἤρθε ἀπ' τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ σύρματος.

—Λοιπόν, καληνύχτα. Ὁ Θεὸς νὰ σ' ἔχῃ καλά, χρυσό μου! Καὶ μὴν ξεχάσῃς τὰ μύγδαλα μὲ τὴν πραλίνα!

'Η Κάθριν ἀκούμπησε τ' ἀκουστικὸ κουνώντας τὸ κεφάλι της. "Αν καὶ ἡ μητέρα της εἶχε γίνει πιὸ μαλακὴ ἀπ' τὸν καιρὸ ποὺ εἶχε δικό της σπίτι κι' ὅλα ὅσα τῆς χρειαζόταν, ἔπασχε ἀπ' τὴν ἴδιαν ἰδέα πὼς ἦταν ἕνα αἰώνιο θῦμα. Τῆς ἄρεσε νὰ παραπονιέται, κι' οἱ ἱεροεμιάδες της ἦταν συχνὰ ἀνυπόφορες.

Ρίχνοντας ὅμως ἕνα γρήγορο βλέμμα στὸ ρολόϊ της, ἡ Κάθριν ἔβγαλε ἀποφασιστικὰ ἀπ' τὸ μυαλό της ὅλες τὶς ἀπασχολήσεις της. Συγκεντρώνοντας ὅλη της τὴν ἐνεργητικότητα, πέρασε στὸ μπάνιο κι' ἄνοιξε τὶς βούτες. Παρ' ὅλο ποὺ δὲν εἶχε καθόλου διάθεσι νὰ βγῇ, δὲν ἤθελε μὲ κανένα τρόπο ν' ἀγοποιητεύσῃ τὴ Νάνσυ. "Εβγαλε γρήγορα τὰ ροῦχα της καὶ βυθίστηκε στὸ νερό. Ἐνῶ τὸ σῶμα της ἀναζωογονιόταν στὴ χλιαρὴ θερμοκρασία τοῦ μπάνιου, συλλογιζόταν τὴν ἀνηψιά της, καὶ ἀσυναίσθητα οἱ ρυτίδες ἐσβυσαν ἀπ' τὸ μέτωπό της, ἐνῶ ἕνα τρυφερὸ χαμόγελο ζωγραφιζόταν στὰ χείλη της. Λάτρευε τὴ Νάνσυ, τὴν κόρη τῆς μεγαλύτερης ἀδελφῆς της, τῆς Γκραίης, ποὺ εἶχε πανωτρευτῆ τὸν Τζὸ Σέργουντ παρὰ τὴ θέλησι τῆς μητέρας τους. 'Η Γκραίης εἶχε ζήσει εὐτυχισμένη μὲ τὸν Τζὸ δεκαπέντε χρόνια. Ἀλλὰ σύμφωνα μὲ μιὰ σκοτεινὴ προφητεία, ποὺ εἶχε ξεχαστῆ ἀπὸ καιρό, εἶχαν βρῆ κι' οἱ δυό τους ἕναν ἀπότομο θάνατο ἀπὸ αὐτοκινητιστικὸ δυστύχημα, σ' ἕναν ἐξοχικὸ δρόμο. Ἀπ' τὴ θλιβερὴ αὐτὴ μέρα, ἡ Κάθριν εἶχε ἀναλάβει τὴ Νάνσυ, ποὺ δὲν ἦταν τότε παρὰ ἕνα ἀβούτυρο πλασματάκι δεκατεσσάρων ἐτῶν. Τὴν εἶχε περιποιηθῆ ἀφάντασται, τὴν εἶχε βάλει νὰ σπουδάσῃ σὲ δραματικὴ σχολὴ καὶ τέλος, ὑποκύπτοντας στὶς ἐπίμονες ἱκεσίες της, τῆς εἶχε ἐπιτρέψει, ἐδῶ κι' ἕνα χρόνο, ν' ἀνεβῇ στὴ σκηνή. Ἦταν τόση ἡ στοργὴ τῆς Κάθριν, ὥστε θύμωνε μ' ὅλους ἐκείνους ποὺ τῆς ἔλεγαν πὼς παραχαϊδεύει τὴν ἀνηψιά της. Γιὰ κείνην, ἡ Νάνσυ ἦταν τὸ πιὸ χαριτωμένο καὶ τὸ καλύτερο κορίτσι τοῦ κόσμου.

Ἦταν ποσάξενο νὰ σκέπτεται κανεὶς πὼς ἦταν τώρα κοτζάμ γυναίκα, καὶ πὼς γύριζε ἀπ' τὴν Κυανῆ Ἀκτὴ γιὰ ν' ἀναγγείλῃ χαμαρέρα πὼς εἶχε ἀραβωνιαστῆ. Ὅμως, αὐτὸ ἦταν τὸ καλύτερο ποὺ μποροῦσε νὰ τῆς συμβῇ — νὰ παντρευτῇ, νὰ στιάξῃ τὸ γοητευτερο μιᾶς οἰκογένειας, καὶ νὰ περάσῃ τὰ καλύτερα χρόνια τῆς ζωῆς της ἀνάμεσα στὸν ἄντρα της καὶ στὰ παιδιά της. Τίποτα δὲν τῆς εὐχόταν ἡ Κάθριν πιὸ θερμά, κι' αὐτὸ σκεπτόταν κι' ἐκεῖνο τὸ βράδυ, μὲ μεγαλύτερη θέρμη ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά.

Βγαίνοντας ἀπ' τὴ μπανιέρα, ἐτρυλε ζωηρὰ τ' ὡραῖο λευκὸ δέρμα της. Αἰσθανόταν εὐγνωμοσύνη σ' αὐτὸ τὸ γεμᾶτο ὑγεία σῶμα, ποὺ τὴν εἶχε βοηθήσει ν' ἀντέξῃ τὴν κούρασι καὶ τὴ δοκιμασία τῶν τελευταίων ἐτῶν.

Ντύθηκε πιὸ ἀργὰ ἀπὸ συνήθως, διαλέγοντας ἕνα φόρεμα ποὺ εἶχε ἀγοράσει στὸ τελευταῖο της ταξεῖδι στὸ Παρίσι. Συνήθως, δὲν τὴν ἐνδιαζε πολὺ γιὰ τὴν τουαλέτα της. Πίστευε πὼς δὲν εἶχε τὸν καιρὸ οὔτε κανένα ἰδιαίτερο λόγο, νὰ ξοδεύεται γιὰ νὰ εἶναι κομψή. Μερικὲς φορὲς μάλιστα ἦταν τόσο παραμελημένη ὥστε προκαλοῦσε τὰ χαμόγελα τοῦ κόσμου, γιατὶ τὸ ἐπαιρναν αὐτὸ γιὰ ἐκκεντρικότητα μιᾶς πλούσιας καὶ πετυχημένης γυναίκας. Τώρα ὅμως, ἤθελε νὰ εἶναι ὡραία γιὰ τὴ Νάνσυ.

Στὶς ὀχτὼμισι ἦταν ἕτοιμη, καὶ μπροστὰ στὸν στενὸ καθρέφτη τοῦ Βώξχωλ ποὺ βρισκόταν πάνω ἀπ' τὴν τουαλέτα της, διαπίστωσε ὅτι, παρ' ὅλη τὴν κούρασι, δὲν ἦταν καθόλου δυσάρεστη στὴν ὄψι. Μερικὲς μικρὲς σκιὲς ὑπογράμμιζαν τὰ μάτια της, ἀλλὰ τὸ χρῶμα της, ποὺ δὲν τὸ βάραινε καμένα μακιγιάζ, ἦταν καθαρὸ καὶ φρέσκο. Τὸ ὡραῖο χρῶμα τῶν χειλιῶν της, ποὺ ἔρχονταν σὲ ἀντίθεσι μὲ τὰ κατάλευκα δόντια της, ἔδειχνε ἕνα καθαρὸ καὶ δυνατὸ αἷμα.

"Εξω, ἡ βροχὴ εἶχε πάψει. 'Η ἄσφαλτος, στεγνωμένη ἀπὸ ἕνα ἐλαφρὸ ἀεράκι, σὲ καλοῦσε νὰ περπατήσῃς. Τίποτα δὲν ἄρεσε τόσο τῆς Κάθριν ὅσο τὸ νὰ περπατᾷ στοὺς ἥσυχους δρόμους. 'Η σκέψι ὅμως τῶν καλῶν της παπουτσιῶν, τὴν ἔκανε ν' ἀντιστραθῇ στὸν πειρασμό. Πῆρε λοιπὸν ἕνα ταξὶ γιὰ νὰ πάῃ στὸ Ἀντέλφι, ὅπου ἡ Νάνσυ ἔμενε στὸ τελευταῖο πάτωμα ἑνὸς παλιοῦ σπιτιοῦ, κοντὰ στὴν Τζὼν Στρήτ.

Δὲν ὑπῆρχε ἀσανσὲρ σ' αὐτὸ τὸ ἀκίνητο ποὺ στέγαζε κυρίως γραφεῖα, καὶ καθὼς ἀνέβαινε τὴ σκάλα ἡ Κάθριν ἄκουγε κιόλας θόρυβο ἀπὸ φωνές. "Οταν ἡ ὡραία καμαρέρα τῆς Νάνσυ τῆς ἄνοιξε, κι' ὁ λακὲς ποὺ εἶχε προσληφθῆ εἰδικὰ γιὰ τὴν περίστασι, τῆς πῆρε τὸ παλτό της, τὰ δυὸ δωμάτια ὑποδοχῆς ἦταν κίολας γεμάτα κόσμο, καπνὸ καὶ θόρυβο.

Μόλις ἡ Κάθριν ἔκανε μερικὰ βήματα, ἡ Νάνσυ ὥρμησε πρὸς τὸ μέρος της, καὶ τὴν ἀγκάλιασε μὲ πολλὴ διαχυτικότητα.

—"Ω, Κάθριν, φώναξε, πόσο χαίρομαι ποὺ σὲ ξαναβλέπω! "Ολες αὐτὲς τὶς μέρες σὲ εἶχα τόσο ἐπιθυμήσει!

'Η Κάθριν χαμογέλασε:

—Μὰ τότε, γιατὶ δὲν μοῦκαμες καμμιὰ μικρὴ ἐπίσκεψι; Ἔχεις γυρίσει, νομίζω, ἀπ' τὴν Τετάρτη!

—Θαρχόμουν εὐχαρίστως, ἀγαπητή μου Κάθριν, ἀλλὰ δὲν μπορεῖς νὰ φαντασθῇς πόσο μὲ ἀπορροφοῦν οἱ ἑπαναλήψεις κι' οἱ δοκιμές, κι' ὁ Κρὶς, καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι!

—Καταλαβαίνω.

'Η Κάθριν κύτταξε τὴ Νάνσυ μὲ τουφεκίδι. Τί γοητευτικὴ ποὺ ἦταν ἀπόψε! "Αν καὶ

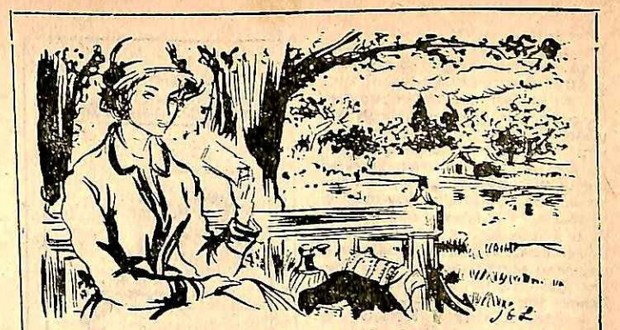

...ὡς δακτυλογράφος μὲ δέκα πέντε σελλίνια τὴν ἑβδομάδα, ἔπαιρνα τὸ πρόγευμά μου σὲ μιὰ χαρτοσακούλα...

...μιὰ στενὴ σοφίτα ποὺ ἔβλεπε σὲ μιὰ αὐλὴ μὲ χαλασμένα πλοκάκια.

δὲν ἦταν παρὰ εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν, ἡ κομψὴ ὁμορφιά της εἶχε φτάσει στὸ ἀποκορύφωμά της. Τὸ πρόσωπό της ἦταν χαριτωμένο καὶ καλλιγραμμένο, μὲ τὰ μῆλα ψηλά, μὲ λοξὰ μπλὲ μάτια καὶ λεπτὰ ἀνασηκωμένα φρύδια. Τὰ μαλλιά της, χρωματισμένα σύμφωνα μὲ τὴν τελευταία μόδα, θύμιζαν ἐργασμένο χρυσάφι. Τὸ στενό της στόμα ἦτ·ν κατακόκκινο, γιατὶ τὸ εἶχε βάψει πολύ. Κάτω ἀπὸ μιὰ φαινομενικὴ νωχέλεια, μιὰ ἠλεκτρικὴ ζωτικότητα κρυβόταν στὸ λεπτό της σῶμα.

—Ξέρεις, εἶπε ἡ Κάθριν μὲ παιχνιδιάρικη αὐστηρότητα, πὼς νόμιζα πάντα ὅτ·ι ἡ τέχνη ἀντικαθιστοῦσε γιὰ σένα τὸ σύζυγο;

Ἡ Νάνσυ ἔβαλε τὰ γέλια:

—Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια, ἀλλὰ δὲν θὰ μ' ἐμποδίση νὰ παντρευτῶ τὸν Κρίς.

—Ὥστε ἔτσι, δεσποινίς μου! εἶπε ἡ Κάθριν χαμογελώντας, κι' ἔριξε ἕνα βλέμμα γύρω της. Μὰ ποῦ εἶναι ὁ Κρίς;

—Τί ὡραία ἱστορία! Τὰ χάνεις πάντα ὅταν βρίσκεσαι ἀνάμεσα στοὺς φίλους μου...Στοιχηματίζω, ἀγαπητή μου Κάθριν, πὼς δὲν θὰ μπορέσ·ης νὰ τὸν διακρίνης!

—Ἂν εἶναι τζέντλεμαν, παρατήρησε ἡ Κάθριν, ποὺ φαινόταν νὰ διασκεδάζη πολύ, θὰ πρέπει, νομίζω, νὰ μὲ διακρίνη ἐκεῖνος!

Τὴν ἴδια στιγμή, πολλοὶ ἐπισκέπτες μπῆκαν στὸ δωμάτιο, κι' ἡ Νάνσυ προχώρησε πρὸς τὸ μέρος τους. Ἡ Κάθριν κατευθύνθηκε πρὸς τὸν μπουφὲ κι' ἐγκαταστάθηκε σὲ μιὰ πολυθρόνα, πλάι σ' ἕνα δίσκο ποὺ εἶχε σάντουϊτς μὲ χαβιάρι. Προτιμοῦσε, πρὶν ἀνακατευτῆ μὲ τοὺς ἄλλους, νὰ φάη ἕνα σάντουϊτς. Εἶχε ἐξαιρετικὴ αὐτοπεποίθηση, ποὺ δὲν τὴ χρωστοῦσε τόσο στὸ γεγονὸς ὅτι σύγχαζε στὸν κόσμο, ὅσο στὴν ἀπόλυτη φυσική της ἁπλότητα. Τῆς ἄρεσε ἡ συντροφιά, ἀλλὰ ἡ παρατήρησι τῆς Νάνσυ ἦταν σωστή, κι' οἱ περισσότεροι φίλοι ποὺ εἶχε μαζέψει ἀπόψε ἦ ἀνεψιά της, τῆς ἦταν ὁλωσδιόλου ξένοι. Νόμισε πὼς ἀναγνώρισε κανένα - δυό, τὸ νεαρὸ ἠθοποιὸ Νταΐβιντ Ὄλμονερ, ποὺ ἔπαιζε ρόλους τοῦ Σαίξπηρ, καὶ τὴ γυναίκα του Νίνκ Τζώρτζ, τὴν πιανίστρια, τὸ φωτογράφο Ἄρνολντ Ρίγκμπυ, τὸν Τζὸν Χάρρις, ἕναν ἀπ' τοὺς διευθυντὰς τοῦ ραδιοσταθμοῦ τοῦ Λονδίνου, κι' ἔπειτα τὸν Τόνυ Οὔλρικ, ποὺ τὰ κωμικά του ποιήματα, εἰκονογραφημένα ἀπ' τὸν ἴδιον, εἶχαν μεγάλη ἐπιτυχία, ἂν κι' ἡ Κάθριν τἄβρισκε ἀρκετὰ γλυκανάλατα. Ἀλλὰ τὰ περισσότερα πρόσωπα δὲν τῆς ἔλεγαν ἀπολύτως τίποτα. Ἤπιε ἕνα ποτήρι σαμπάνια καὶ δάγκωσε ἕνα σάντουϊτς. Ὁ μπουφὲς ἦταν θαυμάσιος. Ἐκτιμοῦσε πολὺ αὐτὲς τὶς λιχουδιές, γιατὶ συνήθως δὲν μποροῦσε νὰ τὶς προσφέρη στὸν ἑαυτό της.

Οἱ καινούργιες ἀφίξεις διαδέχονταν ἡ μία τὴν ἄλλη. Ὁ Νταΐβιντ Τσέσαιμ, συγγραφεὺς τοῦ θεατρικοῦ ἔργου «Φεγγαρόλουστη Νύχτα στὴν Ἀρκαδία», στὸ ὁποῖο θὰ ἐμφανίζονταν ἡ Νάνσυ, μπῆκε μαζὶ μὲ τὸν Σὰμ Πὶτερτραμ, τὸν διάσημο Μπέροτι ποὺ ἐπισκίαζε ὅλους τοὺς ἄλλους θεατρικοὺς ἐπιχειρηματίες. Καὶ τοὺς δυὸ ἡ Νάνσυ τοὺς ὑποδέχτηκε μὲ ἐκφράσεις χαρᾶς. Ὁ Μπέροτσαμ ἔγνεψε φιλικὰ τῆς Κάθριν, ἀφίνοντάς της νὰ καταλάβη πὼς θὰ πήγαινε πολὺ γρήγορα νὰ τῆς κάνη συντροφιά. Ἐκείνη τοῦ ἀπάντησε μ' ἕνα χαμόγελο. "Ἤξερε τὸν Μπέρτι ἐδῶ καὶ κάμποσα χρόνια. Τοῦ προμήθευε συχνὰ τὶς ἀναγκαῖες διακοσμήσεις γιὰ τὰ σκηνικά, κι' ἐκτιμοῦσε τὴ ρωμαλέα του ἰδιοσυγκρασία καὶ τὴν εὐθυμία του τοῦ καλοῦ Σκωτσέζου.

Ὁ θόρυβος γινόταν διαρκῶς μεγαλύτερος. Μέσα στὴ φασαρία, ὁ Οὔλρικ ἀπάγγειλε ἕνα ποίημά του, ἐνῶ ἡ Νίνα Τζώρτζ αὐτοσχεδίαζε στὸ πιάνο ἕνα χιουμοριστικὸ ἀκομπανιαμέντο. Ἡ Κάθριν ἄρχιζε νὰ ζαλίζεται, ὅταν ξαφνικὰ μιὰ φωνὴ ἀκούστηκε πλάϊ της. Ἡ φωνὴ αὐτὴ ξεχώριζε ἀπ' ὅλες τὶς ἄλλες χάρις στὴν ἠχεμία της, ἀλλὰ καὶ στὴν ἀμερικάνικη προφορά της.

—Μοῦ φαίνεται πὼς εἴμαστε ἐδῶ μέσα τὰ δυὸ μόνα φρόνιμα πλάσματα!

Ἡ Κάθριν γύρισε, ξαφνιασμένη. Ἕνας λεπτὸς καὶ λιγάκι χλωμὸς ἄνδρας στεκόταν κοντά της, σὲ μιὰ μάλλον νωχελὴ στάσι, μὲ τὰ χέρια στὶς τσέπες, κι' ἀπαντοῦσε στὸ περίεργο βλέμμα της μ' ἕνα χαμόγελο γεμάτο πονηριά.

Ἦταν μελαχροινὸς καὶ καλοφτιαγμένος, καὶ θὰ μποροῦσε νὰ ἦταν τριαντατέντε χρονῶν. Μιὰ λεπτὴ ἄσπρη οὐλὴ ἔκοβε τὸ ἀπάνω χεῖλι του, ποὺ ἦταν λίγο μακρύ. κι' ἔδινε στὸ πρόσωπό του μιὰ ψυχὴ καὶ πειραματάρικη ἔκφρασι. Ἡ ἥσυχη αὐτοπεποίθησι ποὺ ἐξέιχναν τὰ λόγια του δὲν ἄρεσε τῆς Κάθριν.

—Θέλετε νὰ πῆτε πὼς θἄπρεπε νὰ κάνω ὅ,τι κι' οἱ ἄλλοι; ρώτησε, ὑψώνοντας τὰ φρύδια της.

—Ἔκτός, ἀπάντησε ἐκεῖνος, ἂν αὐτὸ δὲν σᾶς ἀρέση...

—Στὴν περίπτωσι ποὺ θὰ μ' ἄρεσε, θὰ μένατε ὁ μόνος καὶ τελευταῖος ἀντιπρόσωπος μιᾶς φρόνιμης καὶ πάσχουσας ἀνθρωπότητας...

Ὁ ἄγνωστος ἔβαλε τὰ γέλια, καὶ μιὰ διακριτικὴ εὐθυμία διαγράφηκε στὶς μικρὲς ρυτίδες ποὺ εἶχε γύρω ἀπ' τὰ μάτια.

—Μὲ νικήσατε, μὶς Λόριμερ. Μοῦ φαίνεται πὼς εἶστε πιὸ πεισματώδης, ἀπ' ὅτι μοῦ διηγεῖται ἡ Νάνσυ. Καὶ μοῦ λέει πὼς ἔχετε πολὺ πνεῦμα!

Ἡ Κάθριν εἶχε μείνει κατάπληκτη.

—Δὲν θέλετε νὰ πῆτε πὼς εἶστε...

—Ναί, ναί! ἔκανε ἐκεῖνος κουνώντας τὸ κεφάλι καὶ γελώντας σιγανά. Εἶμαι ὁ Κρὶς Μάντεν. Ἐλᾶτε, μὴν παίρνετε αὐτὸ τὸ ὕφος! Ξέρω καλὰ πὼς δὲν εἶμαι ἀντάξιος τῆς Νάνσυ, μὰ θὰ κάνω τεράστιες προσπάθειες γιὰ νὰ γίνω.

Μὲ μιὰ μηχανικὴ χειρονομία, ἡ Κάθριν πῆρε τὸ χέρι ποὺ τῆς πρότεινε, καὶ προσπάθησε νὰ ξαναβρῆ τὴν αὐτοκυριαρχία της.

—Τί ἀνόητη ποὺ εἶμαι! φώναξε. Μὰ δὲν φαντάζόμουν πὼς ἡ Νάνσυ θὰ παντρευόταν ἕναν Ἀμερικανό...

—Ναί, ἀπάντησε μὲ τὴν ἴδια ἤσυχη φωνή, κι' ἐγὼ δὲν εἶχα ποτὲ σκεφτῆ πὼς θὰ κατέληγα νὰ πάρω γιὰ γυναίκα μου μιὰ Ἀγγλίδα.

Ἡ Κάθριν ἀναγκάστηκε νὰ ὁμολογήση στὸν ἑαυτό της πὼς τὸ μάθημα αὐτὸ τῆς ἄξιζε. Κοκκίνισε, καὶ τὸν ἐξέτασε κρυφά. Ἐκεῖνος ἐξακολούθησε, μὲ πολλὴ ἄνεσι καὶ φλέγμα:

—Βλέπετε, τὰ πράγματα ἔρχονται ἀλλοιῶς ἀπ' ὅ,τι τἄχει κανεὶς προβλέψει: Ὅταν συνάντησα τὴ Νάνσυ — Θεέ μου, δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ αὐτὴ τὴ στιγμή: Εἶχε ἕναν ὡραῖο ἦλιο, τελείως διαφορετικὸ ἀπ' τὴν ὁμίχλη ποὺ ἔχετε ἐδῶ, μὶς Λόριμερ! — μοῦ κόπηκε ἡ ἀναπνοή!

Κόμπιασε, κι' ἔπειτα ξαναβρῆκε τὴν ἡρεμία του.

—Ναί, πρόσθεσε, αὐτὸ πειὰ μᾶς συνέβη ἔχει γίνει πολλὲς φορὲς ἀπ' τὸν καιρὸ τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὔας.

—Ὥστε εἶναι πραγματικὸ εἰδύλλιο...

Ὁ τόνος μὲ τὸν ὁποῖο εἶχε προφέρει αὐτὰ τὰ λόγια, ποὺ ἐμοιαζαν μ' ἕνα εἶδος ἐξομολογήσης, ἦταν τόσο λίγο πειστικός, ὥστε ἡ Κάθριν εἶχε ἀπαντήσει μὲ κάποια ἀμφιβολία καὶ σχεδὸν ἐχθρότητα. Ἐπίσης ζήλευε λιγάκι τὸν Μάντεν. Ἔσφιξε λιγάκι τὰ χείλη της, καὶ τὸν ξανακύτταξε ποσχετικά. Ἡ δεύτερη αὐτὴ ἐξέτασις ἦταν ἀκόμα πιὸ αὐστηρὴ ἀπ' τὴν πρώτη, καὶ παρατήρησε τὸ κοστούμι του, ποὺ δὲ θύμιζε καθόλου τὶς κομψότητες τοῦ Οὐέστ Ἔντ, κι' ἔπειτα τὸ πουκάμισο καὶ τὴ γραβάτα του, ποὺ κάθε ἄλλο ἦταν παρὰ καινούργια. Τὰ μάτια της στένεψαν. Ξύπνησε μέσα της ὅλο τὸ προστατευτικὸ της πνεῦμα ἀπέναντι στὴ Νάνσυ.

—Καὶ τί κάνετε στὴ Νίκαια, κύριε Μάντεν;

—Ξεκουραζόμουν λιγάκι. Εἶχα καιρὸ νὰ ξεκουραστῶ. Εἶναι πάει στὴ Ρώμη, στὴ Φλωρεντία καὶ στὴ Βενετία, καὶ ξαφνικὰ μοῦ ἦρθε ἡ νοσταλγία τῆς Γαλλίας. Εἶχα νὰ τὴ δῶ εἰκοσιδυὸ χρόνια, ἀπ' τὴν ἐποχὴ τοῦ πολέμου. Εἶναι πολλὰ χρόνια αὐτά, κι' ὅμως, ὅταν τὰ σκέπτεται κανείς, πέρασαν τόσο γρήγορα!

—Βέβαια, εἶπε ἡ Κάθριν μὲ ἀδιαφορία, ὁ χρόνος μᾶς ξενγλάει πάντα. Σκέπτεσθε νὰ μείνετε ἐδῶ πολύ, κύριε Μαντέν;

—Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπ' τὴ Νάνσυ, μὶς Λόριμερ. Θὰ ἤθελα νὰ μπορεσούσαμε νὰ παντρευτοῦμε τὸ ταχύτερο. Ἀλλὰ ἐκείνη εἶναι τόσο ἀπασχολημένη μὲ τὸ θέατρό της! Ὁ ρόλος της στὸ καινούργιο ἔργο τὴν κουράζει πολύ. Ἡ πρώτη παράστασι θὰ γίνη σὲ δυὸ βδομάδες στὸ Μάντσεστερ, καὶ περνάει τὶς μέρες της κάνοντας ἐπαναλήψεις καὶ προετοιμασίες. Ὅσο θὰ βαστάξη αὐτό, θὰ μείνω κοντά της, κι' ἔπειτα θὰ προσπαθήσω νὰ τὴν πείσω νἄρθη μαζί μου στὴν Ἀμερική.

—Ὅλα αὐτὰ μοῦ φαίνονται κάπως πολὺ βεβιασμένα, κύριε Μάντεν, δὲν βρίσκετε; εἶπε ἡ Κάθριν μ' ἕνα παγερὸ χαμόγελο. καὶ πρόσθεσε: Ἀγαπῶ μὲ ὅλοι τὴ Νάνσυ, κι' ὅσο γιὰ μένα, τῆς εἶμαι βαθειὰ ἀφοσιωμένη...

—Ὢ τὸ ξέρω, ἀπάντησε ἐκεῖνος διακόπτοντάς την. Ἡ Νάνσυ μοῦ μίλησε τόσο πολὺ γιὰ σᾶς! Τῆς φερθήκατε θαυμάσια...

—Πέστε το ὅπως σᾶς ἀρέσει ἀλλὰ γιὰ μένα, τὸ πάν εἶναι ἡ εὐτυχία τῆς Νάνσυ. Θὰ καταλαβαίνετε λοιπὸν γιατί θέλω νὰ ξέρω λιγάκι ποιός εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ θὰ τὴν πάρη!

Ἐκεῖνος φάνηκε νὰ μαζεύεται στὸν ἑαυτό του, καὶ τὸ πρόσωπό του πῆρε μιὰ σκληρὴ ἔκφρασι.

—Εἶμαι στὴ διάθεσί σας, ἀπάντησε μὲ ἕνα πλάγιο βλέμμα.

Ἔγινε σιωπή. Ἡ Κάθριν ἀπόστρεψε τὰ μάτια, γιατὶ κατάλαβε πὼς ἡ ζωηρότης τοῦ ὕφους της θὰ πείραζε τὸν Μάντεν, καὶ μάλωσε τὸν ἑαυτό της γιὰ τὴν ἀνυπομονησία της. Ἀλλὰ — ἀναρωτήθηκε νευριασμένη — πῶς ἦταν δυνατὸν ν' αντιδράση ἀλλοιῶς; Ἦταν λιγάκι φουρκισμένη μὲ τὴ Νάνσυ, ποὺ τὴν εἶχε κρατήσει ἔτσι στὴν ἄγνοια. Περίμενε νὰ βρῆ ἕναν ἄνθρωπο ἐν:ελῶς διαφορετικό, ἕναν ἄνθρωπο ποὺ δὲν θὰ δυσκολευόταν νὰ καταλάβη τὶς σκέψεις καὶ τὴ ζωή του. Αὐτὸς ὁ ξένος, αὐτὸς ὁ ἀτημέλητος Ἀμερικανὸς ποὺ τῆς ἐπιβαλλόταν μὲ τόση ἄνεσι, τῆς ἐνέπνεε, ὄχι ἀντιπάθεια, ἀλλὰ κάποια δυσπιστία, πού, γιὰ χάρι τῆς Νάνσυ, ἔπρεπε νὰ τὴν ἐξετάση καὶ νὰ τὴν ἀναλύση. Βυθισμένη σ' αὐτὲς τὶς σκέψεις, αἰσθανόταν ἀρκετὰ δυσάρεστα κοντά του, ὅταν ξαφνικὰ ἡ Νάνσυ τοὺς πλησίασε, μ' ἕνα ἀκτινοβόλο χαμόγελο:

—Χαίρομαι ποὺ βλέπω ὅτι γνωριστήκατε κιόλας! Καὶ τώρα ποὺ ξέρεις τὴ χειρότερη πλευρά του, Κάθριν, πῶς σοῦ φαίνεται; Δὲν εἶναι φρικτός;

Ὁ Μάντεν κύτταξε τὴ Νάνσυ, καὶ τὸ πρόσωπό του ξαναβρῆκε τὴ ζωηρότητά του.

— Φοβᾶμαι, πραγματικά, πὼς θὰ μὲ βρίσκης φρικτό... Τὸ πιὸ ἀνόητο εἶναι πὼς δὲν ἤμουν προετοιμασμένος νὰ βρῶ μιὰ τόσο νέα καὶ ὡραία μὶς Λόριμερ. καὶ πὼς ἐκείνη πάλι δὲν φανταζόταν πὼς θὰ εἶχε νὰ κάνη μ' ἕναν τόσο ἀκομψο τύπο. Πρέπει νὰ σοῦ ὁμολογήσω πὼς δὲν πάνομαστε ἀκόμα νὰ τσακωνόμαστε.

—Εἶναι τρομερὰ ψηλομύτα, εἶπε ἡ Νάνσυ, μὰ ὅταν τὴ γνωρίση κανεὶς καλύτερα, δὲν εἶναι καὶ τόσο τρομερή.

Ἡ Κάθριν χαμογέλαχε βιασμένα. Αἰσθανόταν τὰ νεῦρα της ἔτοιμα νὰ σπάσουν.

—Ἀλήθεια, ἀγαπητή μου Κάθριν, ἐξακολούθησε ἡ Νάνσυ, θἄθελα νὰ συνεννοῆσαι καλὰ μὲ τὸν Κρίς. Δὲν θὰ τὸ πιστέψης, μὰ ὅσο τὸν γνωρίζει κανεὶς περισσότερο, τόσο ἀνακαλύπτει τὴν ἀξία του. Θὰ τὸ δῆς καὶ μόνη σου ἂν πᾶμε τὸ Σάββατο στὸ Οὐίμπλεντον...

—Πολὺ καλὰ τότε, εἶμαι ἕτοιμη γιὰ ὅλα, ἀπάντησε ἡ Κάθριν μ' ἕνα τόνο σαρκασμοῦ ποὺ δὲν τῆς ἦταν καθόλου συνηθισμένος.

—Πάντως, ἐγὼ σὲ προειδοποίησα!, εἶπε ἡ Νάνσυ μ' εὐτυχισμένη ἐμπιστοσύνη. Καὶ τώρα, ἐλᾶτε κι' οἱ δυό σας νὰ διασκεδάσωμε!

Ὅμως, ἂν κι' ἔβαλε πολλὴ προσπάθεια ν' αὐτοκυριαρχηθῆ, ἡ Κάθριν δὲν κατώρθωνε νὰ βρῆ τὸ παραμικρὸ κέφι. Ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ὥρα, ξαναγύρισε σπίτι της. Ἔνοιωθε ἕνα παράξενο συναίσθημα ἀβεβαιότητας κι' ἀδιαθεσίας.

II

Ἔφτασε τὸ Σάββατο. Ἕνας ὑγρὸς καὶ ψυχρὸς ἀέρας φυσοῦσε στὶς γωνιὲς τῶν δρόμων. Ὁ καιρὸς ἦταν πολὺ κακὸς ἐδῶ καὶ μερικὲς μέρες, κι' ἡ Νάνσυ εἶχε συναχωθῆ. Εἶχε πέσει στὸ κρεβάτι, καὶ τῆς ἀπαγόρευαν νὰ σηκωθῆ πρὶν πέση ὁ πυρετός της. Ἐκείνη πάντως ἐπέμεινε νὰ φανῆ συνεπὴς ὁ Μάντεν καὶ νὰ πάη νὰ περάση τουλάχιστον μιὰ βραδυὰ στο Οὐίμπλεντον. Ἔτσι δὲ θἄχανε τὸν καιρό του γυρίζοντας; μέσα στὸ σπίτι τῆς ἀρροσβωιστικῆς του. Δὲν εἶχε ἀλλωστε τίποτα νὰ κάνη στὸ Λονδίνο.

Ἡ Κάθριν ποὺ δὲν ἦταν πολὺ εὐχαριστημένη ἀπ' τὴν τροπὴ ποὺ εἶχαν πάρει τὰ πράγματα, καθυστέρησε ὅσο μποροῦσε περισσότερο τὴν ὥρα τῆς ἀναχώρησης. Θἄταν σχεδὸν τέσσερις ὅταν, ἀπ' τὸ γραφεῖο της, τηλεφώνησε στὸν Μάντεν γιὰ νὰ τοῦ πῆ πὼς ἦταν ἕτοιμη. Ἀσφαλῶς ἐκεῖνος θὰ περίμενε ἕτοιμος τὴν εἰδοποίησί της, γιατὶ σὲ λίγα λεπτὰ ἔφτασε στὴν Κίγκ Στρήτ.

Ἡ Κάθριν εἶχε νοικιάσει ἐκεῖ τὰ δυὸ πρῶτα πατώματα ἑνὸς στενοῦ ἀκινήτου, ποὺ ἡ πρόσοψί του εἶχε τοξωτὸ σχῆμα, καὶ ποὺ ἔβλεπε, πίσω, πρὸς μιὰ αὐλὴ μὲ χαλασμένα πλακάκια, ὅπου ἔμπαιν·ε κανεὶς ἀπὸ ἕνα παλιὸ δρομάκο μὲ παγκάρια μαγαζάκια καὶ φανάρια τοῦ γκαζιοῦ. Αὐτὸ τὸ πλαίσιο ἦ·αν ἰδεῶδες γιὰ μιὰ δουλειὰ σὰν τὴ δική της, κι' ἡ Κάθριν εἶχε βαλθῆ νὰ τὸ ἀξιοποίηση ὅσο μποροῦσε πιὸ πολύ. Ἡ ἐξωτερικὴ διακόσμησι τοῦ σπιτιοῦ θύμιζε ἀναμφισβήτητα Γεωργιανὴ ἐποχή. Μάταια θάψαχνε κανεὶς γιὰ μιὰ διαφήμισι ἢ πινακίδα, κι' ἡ στενὴ χάλκινη πλάκα ποὺ ἦταν καρφωμένη στὴν πόρτα εἶχε τὴν ἁπλῆ ἐπιγραφή: «Ἑταιρία Ἀντίκα».

Μέσα ἀπὸ τὰ τζάμια ποὺ εἶχαν ἀπάλινους τόνους, διέκριν·ε κανεὶς μιὰ τεράστια αἴθουσα μὲ μπουαζερί, ἁρμονικὰ διαρρυθμισμένη, ὅπου ἡ σκούρα πατίνα τῶν καρυδένιων ἐπίπλων στὺλ Βασίλισσας Ἄννας, μεταρίαζε τὴ βαρειὰ λάμψι τοῦ μπροκὰρ τοῦ ΙΗ' αἰῶνος.

Στὸ ἐπάνω πάτωμα, ὅπου ἔφτανε κανεὶς ἀπὸ μιὰ μεγάλη σκάλα, ποὺ τὰ κάγκελά της εἶχαν μιὰ θαυμάσια κατεργασία, ἡ Κάθριν εἶχε ἐγκαταστήσει τὸ ἰδιαίτερο γραφεῖο της. Ἦταν μιὰ μακρυὰ φωτεινὴ αἴθουσα μὲ τζάκι, κι' εἶχε στὴ μέση ἕνα χοντρὸ τετράγωνο γραφειάκι. Σὲ μιὰ γωνιὰ ἦταν ἕνα χρηματοκιβώτιο. Χάμω, ὑπῆρχε ἕνα πολύτιμο περσικὸ χαλί, καὶ ἐδῶ κι' ἐκεῖ, κρεμασμένα στοὺς τοίχους μέσα σὲ κάδρα, μερικὰ σχέδια σὲ ζωηροὺς τόνους. Μιὰ ἀπ' τὶς εἰδικότητες τῆς Κάθριν ἦταν, πραγματικά, τὰ σχέδια γιὰ τὴν ἀνακαίνισι παλαιῶν σπιτιῶν. Εἶχε ἀποκτήσει ἰδιαίτερη φήμη στὸν τομέα αὐτόν. Πολλὲς φορὲς εἶχε ἐπιχειρήσει τὸν ἐσωτερικὸ μετασχηματισμὸ παλιῶν ἀρχοντικῶν ἀγγλικῶν κατοικιῶν, κι' εἶχε κερδίσει σεβαστὰ ποσὰ ἀπ' αὐτὴ τὴ δουλειά. Ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά, δὲν ἦταν μιὰ ἁπλὴ ἐμπορος ἐπίπλων, κι' ἀπέφευγε νὰ μαζεύη ἑτερόκλητα κομμάτια. Διατηροῦσε ἕνα μικρὸ μόνο ἀπόθεμά τους, διαλεγμένο μὲ γοῦστο. Τ' ἀγόραζε ἔπειτα ἀπὸ ὥριμη σκέψι, καὶ μὲ συγκεκριμένο σκοπό. Ἡ ἀσφάλεια τοῦ γούστου της ἀποτελοῦσε τὸ καλύτερό της κεφάλαιο. Αὐτὴ ἡ ἰδιαίτερη ὀσφρησί της νὰ προαισθάνεται τὴν ἐμπορικὴ ἀξία ἑνὸς ἔργου τέχνης, τὴν εἶχε κάνει ν' ἀποκτήση τὴν μινιατούρα τοῦ Χολμπάϊν, ποὺ λογάριαζε νὰ τὴ πουλήση στὴν περίφημη πιγιακοθήκη Μπράντ τῆς Νέας Ὑόρκης.

Χτυποῦσαν τέσσερις ὅταν ὁ Μάντεν μπῆκε στὸ γραφεῖο. Ἡ Κάθριν πῆγε ἀμέσως νὰ τὸν προϋπαντήση, προτείνοντάς του τὸ χέρι. Ἀπ' τὸν καιρὸ τῆς συναντήσεώς τους στὴ Νάνσυ, ἡ Κάθριν εἶχε σκεφτῆ πολύ, κι' ὑπερνικώντας στὴν ἔμφυτη καλωσύνη της, εἶχε ἀποφασίσει νὰ ὑπερπηδήση τὶς προκαταλήψεις της ἀπέναντι στὸν Μάντεν καὶ νὰ τοῦ δώση τὴν εὐκαιρία νὰ γίνη πιὸ συμπαθητικός.

—Πῶς πάει ἡ Νάνσυ; ρώτησε.

—Ὄχι πολὺ καλά, ἀπάντησε ἐκεῖνος. Πρέπει νὰ μείνη στὸ κοσβάτι, κι' ὁ πυρετός της δὲν ἔπεσε. Ἐπέμεινε ὅμως, νὰ ρθῶ ἐδῶ.

Ἡ Κάθριν ἔκανε νόημα πὼς τὸ ἤξερε.

—Μὲ εἰδοποίησε τηλεφωνικῶς. Λυποῦμαι ποὺ σᾶς ἔκανα νὰ περιμένετε.

—Δὲν ἔχει σημασία, μὶς Λόριμερ. Μοῦ ἔχει συμβῆ τόσες φορὲς νὰ περιμένω τὴ Νάνσυ στὸ θέατρο, ὥστε ἔχω πιὰ συνηθίσει. Εἶναι ἄλλωστε γιὰ μένα μιὰ ἀλλαγὴ νὰ ἔχω ὅλο τὸν καιρὸ δικό μου, καὶ νὰ μὴ χρειάζωμαι νὰ ἐξοικονομῶ τὰ δευτερόλεπτα. Στοιχηματίζω πὼς στὸ τέλος ἡ ἀνσμονὴ θ' ἀρχίση νὰ μ' εὐχαριστῆ!

Ἐνῶ ἡ Κάθριν φοροῦσε τὰ γάντια της, ὁ Μάντεν κύτταξε τὴν ἐπίπλωσι τοῦ γραφείου μ' ἕνα μακρὺ ἤρεμο βλέμμα, μέσα στὸ ὁποῖο διαφαινόταν ἡ περιέργεια ἑνὸς ἐμπειρογνώμονος.

—Πολὺ ὡραῖα, ὅλ' αὐτά, εἶπε. Εἰπιτοέψτε μου νὰ σᾶς πῶ πὼς αὐτὰ τὰ πράγματα μ' ἀρέσουν ἐξαιρετικά, κι' ἰδίως αὐτὸ τὸ θαυμάσιο χαλί!

—Ναί, ἀπάντησε ἡ Κάθριν κάπως συγκαταβατικά. Εἶναι ἕνα περσικὸ χαλὶ τοῦ ΙΗ' αἰῶνος. Ὁ τεχνίτης ποὺ τὸ ὕφανε λένε πὼς δούλεψε δέκα χρόνια γιὰ νὰ τὸ τελειώση. Κι' ὅλ' αὐτὰ τὰ χρώματα εἶναι παλιὲς φυτικὲς βαφές...

—Θὰ πρόκειται γιὰ ἕνα Κιρμὰν τοῦ Λαβέρ, δὲν εἶν' ἔτσι; ἔκανε ἐκεῖνος.

Ἡ Κάθριν τὸν κύτταξε μὲ κάποια ἔκπληξι. Χρειαζόταν πραγματικὴ εἰδικότης γιὰ νὰ ξέρη κανεὶς ὄχι μόνο τὴν ἐπαρχία, μὰ καὶ τὴν πόλι ἀπ' ὅπου προερχόταν τὸ χαλί. Κι' αὐτὸ ἐδῶ ἦταν πραγματικὰ ἀπ' τὸ Λαβέρ.

— Ξέρετε ἀπὸ ἀντίκες; ρώτησε μὲ περιέργεια.

—Μπά, καθόλου, ἀπάντησε ἐκεῖνος πολὺ σεβασμό, ἡ τουλάχιστον ὄχι μὲ τὸν τρόπο ποὺ νομίζετε. Ἀλλὰ μ' ἐνδιαφέρουν τὰ παλαιὰ εἴδη τέχνης, καὶ προσπαθῶ νὰ προσανατολίζωμαι λιγάκι... Ἔχω διαβάσει κάμποσο, καὶ στὴν Εὐρώπη πῆγα σὲ πολλὰ μουσεῖα. Ὑπάρχουν τομεῖς ποὺ ὁ ἀμερικανικὸς πολιτισμός μας τὰ ἀγνοεῖ, ὅπως τὰ περσικὰ χαλιὰ καὶ τὰ παλιὰ ἰταλικὰ ἔπιπλα. Ἀγνοοῦμε ἐπίσης, ἂν αὐτὸ δὲν σᾶς δυσαρεστῆ, τὶς γαλλικὲς σαλάτες...

Ἔβαλε τὰ γέλια, καὶ προσθεσε:

—Ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἑτοιμασία τῆς γαλλικῆς σαλάτας, ὁμολογῶ πὼς εἶμαι εἰδικός...

—Μπά; ἔκανε ἡ Κάθριν.

Αἰσθανόταν διαφορὰ μεγαλύτερη ἀμηχανία μποροστὰ στὶς ἀπροσδόκητες πλευρὲς αὐτῆς τῆς προσωπικότητος, ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ μὴν ἀναγνωρίση τὴν πρωτοτυπία. Οἱ πιὸ ἀντιφατικὲς σκέψεις περνοῦσαν ἀπ' τὸ μυαλό της, καὶ καθὼς κατέβαινε τὴ σκάλα ἔνοιωθε νὰ τὴν πιάνη μιὰ ἀόριστη πικρία, ποὺ εἶχε ὅμως καὶ κάτι τὸ εὐχάριστο.

Στὸ δρόμο, τοὺς περίμενε ἕνα μπλὲ αὐτοκίνητο.

—Ἐλπίζω, ἐξήγησε γρήγορα ὁ Μάντεν, πὼς αὐτὸ θὰ σᾶς ἀρέση. Ἡ Νάνσυ μοῦ εἶπε πὼς ἀφήσατε τ' αὐτοκίνητό σας, καὶ γι' αὐτὸ ἔφερα τοῦτο δῶ.

—Εἶναι δικό σας;

—Μὰ ὄχι, ἀπάντησε ἐκεῖνος ξαφνιασμένο. Τὸ νοίκιασα.

Χωρὶς νὰ τὸ θέλη, ἡ Κάθριν ἔσφιξε τὰ χείλη της.

—Κάνει, παρ' ὅλ' αὐτά, μιὰ ἐντύπωσι πλούτου, ψιθύρισε μὲ κάπως εἰρωνικὸ ὕφος.

Τὴν ἴδια στιγμὴ μετάνοιωσε γι' αὐτὸ ποὺ εἶπε, ἀλλὰ ἐκεῖνος ἔκανε σὰ νὰ μὴν εἶχε ἀκούσει τίποτα.

Τὸ αὐτοκίνητο κυλοῦσε ἀργά, ὁ σωφὲρ ἤξερε καλὰ τὸ δρόμο του. Πέρασε τὸ πάρκο τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, καὶ ἔπειτα ἀκολούθησε τὶς προκυμαίες τοῦ Τάμεσι, ποὺ στὰ νερά του ὁ ἥλιος ποὺ ἔδυνε, σκόρπιζε μιὰ γλυκειὰ χρυσὴ ὁμίχλη. Ὁ Μάντεν ἔσκυβε λιγάκι μποροστά; μὲ τὸ μαλακὸ καπέλο του πατημένο ἀνώμαλα στὰ γόνατά του, καὶ κυττοῦσε μὲ συγκρατημένη προσοχὴ τὸ τοπίο ποὺ παρέλαυνε μπροστὰ στὰ μάτια τους.

—Εἶναι τόσο ἐνδιαφέρον γιὰ μένα! παρατήρησε τέλος. Αὐτὸ τὸ θέαμα εἶναι πολὺ διαφορετικὸ ἀπὸ τοῦ Κλήβελαντ, καὶ μὲ γοητεύει φοβερά.

—Πολλὰ πράγματα σᾶς γοητεύουν, κύριε Μάντεν.

Ἐκεῖνος δίστασε γ' ἀπαντήση.

—Βέβαια. Βλέπω πὼς σᾶς κάνω μιὰ μάλλον δυσάρεστη ἐντύπωσι, ἀλλὰ τί τὰ θέλετε, ἀπ' τὸν καιρὸ ποὺ ἤμουν δεκαπέντε ἐτῶν δούλεψα τόσο πολύ, ὥστε δὲν εἶχα καιρὸ ν' ἀναπνεύσω. Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ πατέρα μου, τὸν καιρὸ τοῦ πολέμου, πέρασα μιὰ πολὺ σκληρὴ περίοδο. Ἔπειτα ἄρχισα νὰ συνέρχωμαι κάπως, καὶ χρειάστηκε νὰ γαντζωθῶ γιὰ νὰ μὴν πέσω. Δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε, μὶς Λόριμερ, τὴν κατάστασι ἑνὸς ἀνθρώπου ποὺ εἶναι βυθισμένος στὴ δουλειὰ ὣς τὸ λαιμό, ποὺ δὲν κατοροθώνει πιὰ νὰ βρῆ καιρὸ νὰ θαυμάση μιὰ δύση, οὔτε νὰ γνωρίση μιὰ κοπέλλα ὅπως ἡ Νάνσυ...

— Μάλιστα, τὸ κατα

ΟΙ 3 ΑΡΕΤΕΣ

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ο ΠΑΠΟΥΣ μου ἦταν ὁ πιὸ παράξενος τύπος ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ φανταστῆ. Ἦταν κάτι ἀνάμεσα σ' ἕναν εὐγενέστατο κύριο μὲ ἀριστοκρατικὸ ὕφος καὶ σ' ἕναν εὐθυμο χωρατατζῆ. Τὸ γνωμικὸ ποὺ ἀκολούθησε πιστὰ σ' ὅλη του τὴ ζωή, ἦταν: «Ὁ Θεὸς ἀοηθάει τοὺς εὐθυμους ἀνθρώπους».

Ἀπ' τὸν καιρὸ ποὺ ἤμουνα κοριτσάκι, ἦταν ὁ καλύτερος σύμβουλός μου καὶ προστάτης. Κι' ὅταν μεγάλωσα κι' ἔφτασα σὲ μιὰ ἡλικία ποὺ μποροῦσα νὰ παντρευτῶ, μὲ φώναξε ἕνα ἀπόγευμα κοντά του καὶ μοῦ εἶπε:

— Τώρα πιὰ εἶσαι μεγάλη καὶ κάποια μέρα θὰ πετάξῃς καὶ σὺ γιὰ νὰ φτιάξῃς τὴ δικιά σου φωλιά. Πρόσεξε ὅμως, μικρούλα μου, νὰ διαλέξῃς ἕναν καλὸ σύντροφο. Πρέπει νάχῃς τὰ μάτια σου δεκατέσσερα. Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ προσέξῃς τρία πράγματα: ὁ ἄντρας σου ν' ἀγαπᾶη τὰ ζῶα, γιατὶ αὐτὸ θὰ σημαίνη πὼς ἔχει εὐγενικὴ καρδιά, ν' ἀγαπᾶη τὰ λουλούδια, γιατὶ αὐτὸ θὰ σημαίνη πὼς ἀγαπάει τὸ ὡραῖο, καὶ νὰ μὴ λέη ψέματα, δείχνοντας ἔτσι πὼς εἶναι τίμιος!

Ἐγὼ γέλασα τότε, γιατὶ νόμιζα πὼς θὰ ἦταν εὔκολο νὰ βρεθῇ ἕνας τέτοιος ἄντρας, πὼς θὰ ἦταν εὔκολο νὰ βρῇ κανεὶς τὶς τρεῖς αὐτὲς ἀρετὲς σ' ἕναν ἄνθρωπο. Ἀλλὰ εἶχα ἄδικο.

Ὅταν μίλησα στὸν παποῦ γιὰ τὸν Κορράντο, ἕνα συμφοιτητή μου, ἐκεῖνος μὲ ρώτησε ἂν ὁ ἐκλεκτὸς τῆς καρδιᾶς μου εἶχε τὶς τρεῖς περιφημες ἀρετές. Δὲν μπόρεσα τότε νὰ τοῦ κρύψω πὼς τοῦ ἔλειπε μία. Δὲν ἀγαποῦσε τὰ ζῶα. Κάποια μέρα μάλιστα, ποὺ ἤρθε στὸ σπίτι γιὰ νὰ μελετήσουμε μαζί, ἔδωσε μιὰ δυνατὴ κλωτσιὰ στὸν Πάμπλο, τὸ σκυλάκι μου. Ἀπὸ τότε ἡ πόρτα τοῦ σπιτιοῦ μας ἦταν πάντα κλειστὴ γιὰ τὸν Κορράντο.

Ὕστερα ἦρθε ἡ σειρὰ τοῦ Ἐνρίκο, ἑνὸς φίλου τοῦ ἀδελφοῦ μου. Ἦταν ἕνας ὡραῖος νέος ποὺ μὲ κορτάριζε συστηματικὰ καὶ ποὺ μοῦ ἄρεσε καὶ μένα ἀρκετά. Ὁ παποῦς μοῦ ζήτησε νὰ τὸν γνωρίσῃ καλύτερα καὶ νὰ κουβεντιάσῃ μαζί του. Ἀπ' τὴ συζήτησι λοιπόν, κατάλαβε πὼς ὁ Ἐνρίκο ἦταν λιγάκι ψεύτης καὶ γιὰ τὸν παποῦ τέτοιοι ἄνθρωποι δὲν ἦταν ἐντιμοι. Ἔτσι, ἔσβυσε κι' αὐτὸ τὸ εἰδύλλιο.

Ὕστερα ἦρθε ὁ τρίτος, ὁ Κλαύδιος, ποὺ ἀγαποῦσε τὰ ζῶα, δὲν ἔλεγε ψέματα, μά, ἀλλοίμονο! μισοῦσε τὰ λουλούδια. Κι' ὁ παποῦς μοῦ εἶπε πὼς μιὰ τέτοια ψυχὴ θὰ μ' ἔκανε νὰ ὑποφέρω καὶ πὼς ὁ νέος αὐτὸς δὲν θὰ μὲ καταλάβαινε ποτέ. Ἔγραψα λοιπὸν γιὰ τρίτη φορὰ τὴ λέξι «τέλος» στὸ ἐρωτικό μου ρομάντσο καὶ περίμενα.

Εἶχα ἀρχίσει νὰ χάνω κάθε ἐλπίδα πὼς θὰ παντρευόμουνα, ὅταν παρουσιάστηκε ἕνας νέος ὑποψήφιος. Λεγόταν Σέργιος, ἦταν ὡραῖος καὶ τρυφερὸς κι' ἐγὼ τὸν ἀγάπησα ἀμέσως. Ἀπ' τὴ φορὰ ὅμως ἀγάπησα πραγματικά, μ' ὅλη τὴ δύναμι τῆς καρδιᾶς μου. Γι' αὐτό, ὅταν ἦρθε ἡ στιγμὴ νὰ παρουσιάσω τὸ Σέργιο στοὺς δικούς μου, ἀπὸ φόβο μήπως αὐτὸς δὲν ἀπαντήση σωστὰ στὶς ἐρωτήσεις τοῦ παποῦ, τοῦ ἀπεκάλυψα τὸ μυστικὸ τῶν τριῶν ἀρετῶν.

Ὁ Σέργιος ἔκανε καλὴ ἐντύπωσι σὲ ὅλους, ἀλλὰ στὸ τέλος ὡμολόγησε στὸν παποῦ πὼς τὰ ἤξερε ὅλα. Ὁ παποῦς ἔβαλε τὰ γέλια, κατενθουσιασμένος μὲ τὴν εἰλικρίνειά του. Κι' ἐπειδὴ στάθηκε εἰλικρινὴς μαζί μου, ἀποφάσισε νὰ τοῦ ὁμολογήσῃ κι' αὐτὸς τὴν ἀλήθεια.

— Τὴν ἱστορία αὐτὴ τὴ δημιούργησα μόνος μου γιὰ τὴν ἐγγονή μου, τοῦ εἶπε. Τὸ ἔκανα ἐπίτηδες γιὰ νὰ βρίσκω μιὰ δικαιολογία ὅταν δὲν μοῦ ἄρεσαν οἱ φίλοι τῆς ἐγγονῆς μου, χωρὶς νὰ τῆς λέω ἕνα ξερὸ ὄχι, ποὺ ἴσως θὰ τὴν πείσμωνε καὶ θὰ δημιουργοῦσε δυσάρεστες περιπλοκές. Τώρα ὅμως ποὺ θἄλεπω ἕναν ἄντρα νὰ τῆς ταιριάζῃ, δὲν φέρνω καμμιὰν ἀντίρρησι. Ὁ Σέργιος εἶναι ἀκριβῶς ὁ ἄνθρωπος ποὺ γύρευα —εἶπε γυρνώντας σὲ μένα— κι' ἐσὺ κατεργάρα μοῦ τὴν ἔφτιαξες. Ἀφοῦ ὅμως τοῦ ἀπεκάλυψες τὸ μυστικό μου γιὰ νὰ μὴ τὸν χάσῃς, ἐνῶ δὲν τὸ εἶχες κάνει μὲ τοὺς ἄλλους, αὐτὸ σημαίνει πὼς τὸν ἀγαπᾶς πραγματικὰ Μπορεῖς λοιπὸν νὰ τὸν παντρευτῆς.

Σήμερα ἔχω ἕνα σπίτι δικό μου, ἕναν καλὸ σύζυγο καὶ δυὸ ὡραῖα παιδάκια. Πρέπει ὅμως νὰ σᾶς πῶ πὼς τὸ σπίτι μου εἶναι γεμᾶτο ἀπὸ λουλούδια, γάτους καὶ σκύλους. Γιατὶ τὸ πιὸ παράξενο στὴν ἱστορία αὐτή, εἶναι πὼς ὁ Σέργιος ἀγαπάει πολὺ τὰ λουλούδια καὶ τὰ ζῶα. Ὥστε εἶχε δίκηο λοιπὸν ὁ καημένος ὁ παποῦς!

✪

ΧΙΟΥΜΟΡ

Κάποιος καλεσμένος σὲ γεῦμα, ἀφοῦ ἔφαγε καὶ ἤπιε καλά, ἐπεσκέφτηκε μετὰ μιὰ αἴθουσα ποὺ βρίσκονταν διάφορα θαλασσινὰ ποτὰ καὶ ψάρια. Ἔφτασε μπροστὰ σ' ἕνα πολὺ μεγάλο ψάρι, ποὺ ἦταν τοποθετημένο στὴν τιμητικὴ θέσι ἐκθέσεως. Ἀφοῦ τὸ κύτταξε καλὰ ὁ καλεσμένος, φώναξε ξαφνικά:

— Αὐτὸν ποιὸ ἔπιασε αὐτὸ τὸ ψάρι, ἦταν ἕνας μεγάλος ψεύτης.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΖΕΣΤΕΣ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΕΣ ΜΕΡΕΣ

Στὸν τόπο μας ὁ χειμώνας δὲν εἶναι ποτὲ πολὺ βαρὺς κι' ὅσο κρύο καὶ νὰ κάνη, ἔχει καὶ μέρες ποὺ ὁ καιρὸς εἶναι πολὺ γλυκός. Τότε μπορεῖ ν' ἀπαλλαγῆ καινεῖς ἀπὸ τὸ πολτὸ καὶ νὰ βγῆ ἔξω μ' ἕνα χειμωνιάτικο ταγιὲρ ποὺ τόσο συνηθίζονται φέτος. Στὴν εἰκόνα μας ἕνα ταγιὲρ ἀπὸ χοντρὸ μάλλινο φανταιζὶ ὕφασμα. Ἡ φούστα εἶναι ἴσια σιενή. Ἡ ζακέτα εἶναι σταυρωτή, μὲ τέσσερα κουμπιά, τσέπες ψεύτικες, γούνινο γιακά.

Πρόσκλησι σὲ γεῦμα

ΕΝΑ ΣΑΤΙΡΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΣΩΜΕΡΣΕΤ ΜΩΜ

ΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΑ στὸ θέατρο καὶ ἀπαντώντας στὴν πρόσκλησί της, στὸ διάλειμμα πῆγα καὶ κάθησα στὸ πίσω κάθισμα. Εἶχε περάσει πολὺς καιρὸς ἀπὸ τότε ποὺ τὴν εἶδα γιὰ τελευταία φορὰ καὶ ἂν δὲν μοῦ ἀνέφεραν τὸ ὄνομά της, ὁμολογῶ πὼς δύσκολα θὰ μποροῦσα νὰ τὴν ἀναγνωρίσω. Μοῦ μίλησε πολὺ ἐγκάρδια.

— Λοιπόν, πέρασαν πολλὰ χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ πρωτοσυναντηθήκαμε. Πόσο γρήγορα περνᾶ ὁ καιρός! Καὶ οἱ δυὸ ἀπέχομε πολὺ ἀπὸ τοῦ νὰ εἴμαστε πιὰ νέοι. Θυμᾶστε τὴν πρώτη φορὰ ποὺ σᾶς εἶχα δῆ; Μὲ εἴχατε καλέσει σὲ γεῦμα.

Μπορεῖτε νὰ μὴν τὴ θυμᾶμαι; Ἦταν πρὶν εἴκοσι χρόνια. Ζοῦσα στὸ Παρίσι. Εἶχα ἕνα μικρὸ διαμέρισμα στὸ Καρτιὲ Λατέν, ποὺ ἔβλεπε σ' ἕνα νεκροταφεῖο. Τὰ οἰκονομικά μου ἦταν πολὺ περιωρισμένα καὶ μὲ δυσκολία τὰ ἔβγαζα πέρα ἀξιοπρεπῶς. Εἶχε διαβάσει ἕνα βιβλίο μου καὶ μοῦ εἶχε γράψει τὶς κρίσεις της. Τὶς ἀπάντησα εὐχαριστώντας την καὶ μετὰ λίγες μέρες πῆρα ἕνα γράμμα της ποὺ ἔλεγε ὅτι θὰ περνοῦσε ἀπὸ τὸ Παρίσι καὶ θὰ ἤθελε νὰ συναντηθοῦμε καὶ νὰ ἀνταλλάξουμε τὶς φιλολογικές μας ἀπόψεις. Ὁ καιρός της ὅμως ἦταν περιωρισμένος καὶ μόνο τὴν ἐρχομένη Πέμπτη θὰ μποροῦσε νὰ μοῦ διαθέση λίγη ὥρα. Θὰ περνοῦσε τὸ πρωϊνό της στὸ Λουξεμβοῦργο καὶ μὲ μεγάλη της χαρὰ θὰ δεχόταν νὰ τῆς προσφέρω ἕνα γεῦμα στοῦ Φαγιὸτ. Τὸ ρεστωρὰν τοῦ Φαγιὸτ, ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ ἀκριβώτερα καὶ μόνο οἱ πολὺ πλούσιοι μποροῦσαν νὰ τὸ πλησιάσουν, καὶ φυσικὰ πολὺ περισσότερο ἐγώ, ποὺ ἡ σκέψι του καὶ μόνο, ἔφερνε ἀνατριχίλα στὸ πορτοφόλι μου! Τὸ κακὸ ὅμως ἦταν ὅτι αὐτὴ ἡ πρόσκλησι μὲ εἶχε κολακέψει πολύ, καὶ ἤμουν πολὺ νέος γιὰ νὰ ξέρω νὰ λέω ὄχι σὲ μιὰ γυναίκα. Εἶχα ἕνα ἐλάχιστο ποσὸ γιὰ νὰ περάσω μέχρι τὸ τέλος τοῦ μηνὸς καὶ τὸ ἁπλούστερο γεῦμα θὰ περνοῦσε ἀρκετὰ τὶς οἰκονομικές μου δυνατότητες. Ἐὰν ὅμως στεροῦσα τὸν ἑαυτό μου ἀπὸ τὸν καφὲ καὶ τὰ τσιγάρα θὰ τὰ κατάφερνα νὰ βγῶ ἀσπροπρόσωπος. Τῆς ἀπάντησα ὅτι μὲ μεγάλη μου εὐχαρίστησι θὰ τὴν περίμενα τὴν Πέμπτη στὶς 12.30 στοῦ Φαγιότ.

Δὲν ἦταν τόσο νέα ὅσο περίμενα καὶ στὴν ἐμφάνισί της ἀρκετὰ ἀντιπαθητική. Ἦταν περίπου 40 ἐτῶν, χαριτωμένη βέβαια ἡλικία, ἀλλὰ ὄχι ἡ καταλληλότερη γιὰ νὰ ἐμπνεύσῃ κανένα θρυμμερὸ ἐρωτικὸ πάθος καὶ εἶχα τὴν ἐντύπωσι ὅτι εἶχε πολλὰ περισσότερα ἄσπρα δόντια ἀπ' ὅσα χρειάζονται γιὰ νὰ ἐξυπηρετηθοῦν ὡρισμένοι πρακτικοὶ σκοποί... Ἦταν ἀμιλητικὴ καὶ ἀφοῦ κατάλαβα ὅτι ἦταν διατεθειμένη νὰ ἀσχοληθῇ ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο μὲ τὸ ἀτομό μου, ὡπλίστηκα μὲ ὑπομονή, γιὰ νὰ δώσω τὴν ἐντύπωσι προσεκτικοῦ ἀκροατοῦ.

Δυσάρεστη ἔκπληξι μοῦ προξένησε ὁ κατάλογος ποὺ ἔφερε τὸ γκαρσόνι, γιατὶ οἱ τιμὲς ἦταν πολὺ μεγαλύτερες ἀπὸ ὅσο περίμενα. Μὲ καθησύχασε ὅμως.

— Δὲν τρώω σχεδὸν τίποτα τὸ μεσημέρι.

— Μὰ δὲν εἶναι καὶ τόσο καλὸ αὐτό, τῆς εἶπα πρόθυμα, ἀνακουφισμένος ἀπὸ τὴ δήλωσί της.

— Δὲν τρώω ποτὲ περισσότερο ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα. Στὴν ἐποχή μας οἱ ἄνθρωποι τρῶνε πάρα πολύ. Ἴσως νὰ πάρω λίγο ψάρι. Ἄραγε νὰ ἔχουν σολωμό;

Εὐτυχῶς, δὲν ἦταν ἀκόμα ἡ ἐποχὴ τοῦ σολωμοῦ καὶ οὔτε στὸν κατάλογο ἦταν γραμμένος Ρώτησα τὸ σερβιτόρο ἂν εἶχαν. Κατὰ κακή μου τύχη, τὸ πρωϊ τοὺς εἶχαν φέρει ἕνα θαυμάσιο σολωμό. Παρήγγειλα γιὰ τὴν φιλοξενουμένη μου. Τὸ γκαρσόνι τὴ ρώτησε ἂν ἤθελε τί ποτὲ ἄλλο ὥσπου νὰ ἑτοιμαστῆ.

— Ὄχι, ἀπάντησε, πάντα τρώω μόνο ἕνα πρᾶγμα, ἐκτὸς ἂν ἔχετε λίγο χαβιάρι, λίγο καλὸ χαβιάρι, εἶναι τὸ καλύτερο ὀρεκτικό.

Ἡ καρδιά μου ἄρχισε νὰ κτυπᾶ...ἐπικίνδυνος. Ἤξερα ὅτι τὰ οἰκονομικά μου δὲν ἐπέτρεπαν τέτοιες πολυτέλειες, ἔλα ὅμως ποὺ δὲν μποροῦσα νὰ τῆς τὸ πῶ; Εἶπα στὸ γκαρσόνι νὰ φέρη καὶ χαβιάρι. Γιὰ τὸν ἑαυτό μου διάλεξα τὸ φθηνότερο φαγητό. Μιὰ ἁρνίσια μπριζόλα.

— Νομίζω πὼς δὲν κάνετε καλὰ νὰ τρῶτε κρέας, μὲ συνεβούλευσε. Πῶς θὰ μπορέσετε νὰ ἐργασθῆτε μετὰ ἕνα τόσο βαρὺ φαγητό; Δὲν πρέπει νὰ παραφορτώνετε τὸ στομάχι σας.

Τὰ ἴδια συνέβησαν καὶ στὸ ποτό.

— Ποτὲ δὲν πίνω τὸ μεσημέρι, μοῦ εἶπε.

— Τὸ ἴδιο κι' ἐγὼ ἔσπευσα ν' ἀπαντήσω.

— Ἐκτὸς ἀπὸ ἄσπρο κρασί, συνέχισε. Αὐτὰ τὰ ἄσπρα γαλλικὰ κρασιὰ εἶναι τόσο ἐλαφρά.

Τί θὰ θέλατε; Τὴ ρώτησα φιλόξενα, ἀκόμη ὅμως χωρὶς νὰ δείχνω καὶ μεγάλη προθυμία.

Τὰ ἄσπρα της δόντια ἔλαμψαν στὴν προσπάθεια ἑνὸς γοητευτικοῦ, ναμογελου.

— Ὁ γιατρός μου μοῦ συνιστᾶ νὰ πίνω...μόνο σαμπάνια.

Αἰσθάνθηκα ν' ἀλλάζω χίλια χρώματα. Παράγγειλα μισὴ μπουκάλα. Δὲν παρέλειψα, ὅμως, νὰ τῆς πῶ πὼς ὁ δικός μου ὁ γιατρὸς μοῦ ἀπαγόρευσε τελείως τὴ σαμπάνια.

— Μὰ τότε, τί πίνετε.

— Νεράκι!

Ἔφαγε τὸ γιαβιάρι καὶ τὸ σολωμό. Ὅση ὥρα ἔτρωγε μιλοῦσε γιὰ φιλολογία, μουσικὴ καὶ γιὰ μένα. Ἐγὼ ὅμως ὁ δύστυχης ἔκανα θλιβερὲς σκέψεις, περιμένοντας τὸ λογαριασμό. Ὅταν ἦρθε ἡ μπριζόλα μου, ἄρχισε νὰ μὲ συμβουλεύῃ.

— Βλέπω ὅτι ἔχετε τὴν καλὴ συνήθεια νὰ τρώτε πολὺ βαρειὰ τὰ μεσημέρια. Εἶναι σίγουρη πὼς αὐτὸ εἶναι τολὺ καλὸ γιὰ τὴν ὑγεία σας. Γιατί δὲν τρῶτε, ὅπως καὶ ἐγώ, μόνο ἕνα φαγητό; Θὰ αἰσθάνεσθε πολὺ καλύτερα.

— Μὰ δὲν πρόκειται νὰ φάω τίποτε ἄλλο, ἀναστέναξα, καθὼς εἶδα τὸ γκαρσόνι νἄρχεται κρατώντας τὸ λογαριασμό. Ἔκανε μιὰ ζωηρὴ χειρονομία.

— Πάντα τρώω πολὺ λίγο εἶπε, καὶ τρώω γιὰ νὰ ζῶ μιὰ ἀφορμὴ γιὰ συζήτησι. Δὲν θὰ μποροῦσα νὰ φάω τίποτε ἄλλο πλέον, ἐκτὸς ἐὰν εἶχαν μερικὰ ἀπὸ κεῖνα τὰ πελώρια σπαράγγια. Δὲν θὰ μοῦ ἔκανε καρδιὰ νὰ φύγω ἀπὸ τὸ Παρίσι χωρὶς νὰ τὰ δοκιμάσω.

Ἡ καρδιά μου πλέον δὲν ἄντεχε σὲ... τέτοιες συγκινήσεις. Τὰ σπαράγγια τὰ ἔβλεπα τακτικὰ στὰ μαγαζιά, ἀλλὰ ξεροντάς τα πανάκριβα κρατοῦσα τὴν ὄρεξί μου.

— Ἡ κυρία θὰ ἤθελε μερικὰ σπαράγγια, εἶπα στὸ γκαρσόνι.

Παρακαλοῦσα μὲ ὅλη μου τὴν ψυχή, νὰ πῆ ὅτι δὲν ἔχει τὸ κατάστημα. Γιὰ κακή μου τύχη ὅμως, ἕνα ὑποχρεωτικώτατο χαμόγελο ζωγραφίστηκε στὸ ὁλοστρόγγυλο πρόσωπό του. Καὶ βέβαια εἶχαν. Ἦταν τόσο μεγάλα καὶ τρυφερὰ ποὺ χαιρόσουν νὰ τὰ βλέπῃς.

— Δὲν πειναῖ διόλου, ἀναστέναξε ἡ φιλοξενουμένη μου, ἀλλὰ ἀφοῦ ἐπιμένετε, δὲν θὰ σᾶς χαλάσω τὸ χατήρι καὶ θὰ φάω μερικά.

Τὰ παράγγειλα.

— Δὲν θὰ φᾶτε κανένα, μὲ ρώτησε.

— Ποτὲ δὲν τρώω σπαράγγια.

— Ξέρω ὅτι σὲ πολλοὺς δὲν ἀρέσουν. Γεγονὸς ὅμως εἶναι, ὅτι χαλᾶτε τὴ γεῦσι σας μ' αὐτὸ τὸ φρικτὸ κρέας.

Περιμέναμε λοιπὸν νὰ ἑτοιμασθοῦνε τὰ σπαράγγια. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐμένα μὲ εἶχε καταλάβει πανικός. Τὸ ζήτημα πλέον ἦταν ὄχι τὸ πόσα λεπτὰ θὰ μοῦ ἔμεναν γιὰ νὰ περάσω ὡς τὸ τέλος τοῦ μηνός, ἀλλὰ τὸ ἐὰν θὰ μοῦ ἐφθαναν γιὰ νὰ πληρώσω τὸ λογαριασμό. Θὰ ἦταν τρομερὸ γιὰ μένα νὰ ἀναγκαστῶ νὰ ζητήσω μερικὰ φράγκα ἀπὸ τὴν φιλοξενουμένη μου γιὰ νὰ συμπληρώσω τὸ ποσόν. Δὲν μποροῦσα νὰ φανταστῶ χειρότερη ταπείνωσι ἀπὸ αὐτή. Ἤξερα ἀκριβῶς πόσα λεπτὰ εἶχα καὶ ἂν ὁ λογαριασμὸς ἦταν μεγαλύτερος θὰ ἔβαζα τὸ χέρι μου στὴν τσέπη καὶ μὲ μιὰ δραματικὴ κραυγὴ θὰ φώναζα ὅτι μὲ ἔκλεψαν. Φυσικὰ ὑπῆρχε καὶ ἡ περίπτωσις νὰ μὴ φτάσουν οὔτε τὰ δικά της χρήματα γιὰ τὸ λογαριασμό. Τότε θὰ ἄφινα τὸ ρολόϊ μου ἐνέχυρο, λέγοντας πὼς θὰ πήγαινα νὰ τὸ πάρω ἀργότερα.

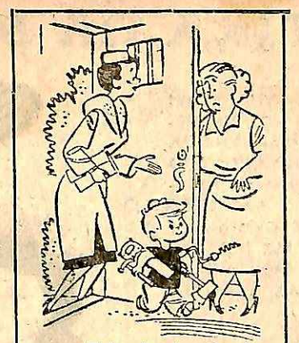

— Γιὰ νὰ μὴ μᾶς ἐνοχλῆ, χρυση μου, τοῦ ἐπέτρεψα νὰ πάρῃ μαζί του καὶ τὰ παιχνίδια του!

— Τὰ σπαράγγια, ὀρεκτικὰ καὶ πελώρια ἔκαναν τὴν ἐμφάνισί τους. Ἡ μυρωδιά τους γαργαλοῦσε τὰ ρουθούνια μου καὶ μ' ἔκαναν νὰ μελαγχολῶ. Παρ' ὅλα αὐτά, ὅση ὥρα ἐκείνη τὰ καταβρόχθιζε ἐγὼ μιλοῦσα εὐγενέστατα γιὰ τὸ εὐρωπαϊκὸ θέατρο. Ἐπὶ τέλους τελείωσε.

— Καφέ; τὴ ρώτησα.

— Ναί. Μόνον ἕνα παγωτὸ καὶ ἕνα καφέ, ἀπάντησε. Ξέρετε, ἕνα πρᾶγμα θεωρῶ πολὺ ὑγιεινό — συνέχισε τρώγοντας τὸ παγωτό της — νὰ σηκώνεσαι ἀπὸ τὸ τραπέζι καὶ νὰ νοιώθης ὅτι πεινᾶς.

— Πεινᾶτε ἀκόμα; ρώτησα ξεψυχισμένα.

— Ὄχι, καθόλου. Βλέπετε, ἔχω τὴν ἀρχὴ νὰ μὴν τρώω πολύ, σχεδὸν καθόλου τὸ πρωϊ καὶ τὸ μεσημέρι. Δὲν μιλοῦσα γιὰ μένα, ἐννοοῦσα ἐσᾶς.

— Ἄ! Κατάλαβα.

Τότε ὅμως τὸ δρᾶμα ἔφτασε στὸ κατακόρυφο. Τὸ γκαρσόνι ἦρθε μ' ἕνα καλάθι ροδάκινα, σὰ μάγουλα μικροῦ κοριτσιοῦ. Ἕνας Θεὸς ξέρει πόσο στοίχιζαν γιατὶ ἦταν πρώϊμα. Τὸ ἔμαθα ὅμως λίγο ἀργότερα ποὺ τὴν ὥρα ποὺ πλήρωνα τὸ λογαριασμό.

— Βλέπετε μοῦ εἶπε, μὲ τὸ νὰ γεμίσετε τὸ στομάχι σας μ' ἕνα σωρὸ βαρειὰ πράγματα— καὶ ἐννοοῦσε τὴ φτωχή μου μπριζόλα — δὲν μπορεῖτε νὰ φᾶτε τίποτε ἄλλο. Εἴδατε ἐγὼ ποὺ ἔχω περιθώριο νὰ ἀπολαύσω καὶ ἕνα ροδάκινο;

Ἐπὶ τέλους ὁ λογαριασμὸς ἦρθε καὶ κατὰ καλή μου τύχη τὰ λεφτά μου ἔφτασαν ν' ἀφήσω κι' ἕνα πενιχρότατο φιλοδώρημα στὸ γκαρσόνι. Ἀσφαλῶς κι' οἱ δυό τους θὰ μὲ νόμιζαν φιλάργυρο. Βγαίνοντας, ὅμως ἀπὸ τὸ ρεστωρὰν δὲν θὰ εἶχα οὔτε δεκάρα τσακιστὴ μέχρι τὸ τέλος τοῦ μηνός.

— Νὰ ἀκολουθῆτε τὸ παράδειγμά μου, μοῦ εἶπε τὴν ὥρα ποὺ χαιρετιόμαστε. Νὰ τρῶτε πάρα πολὺ ἐλαφρὰ τὸ μεσημέρι...

— Ἐγὼ θὰ κάνω κάτι καλύτερο, τὴ διέκοψα. Δὲν θὰ φάω τίποτα τὸ βράδυ.

—Χιουμορίστα!, φώναξε εὐθυμα μπαίνοντας σ' ἕνα ταξί.

Τὴν ἐκδίκησί μου, ἂν καὶ δὲν εἶμαι κακός, τὴν πῆρα τώρα, ποὺ συναντηθήκαμε μετὰ εἴκοσι χρόνια. Ζυγίζει αἰσίως 150 κιλά!

✪

ΣΙΩΠΗ!

Τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ:

— Μπαμπά, φωνάζει ὁ μικρὸς Λάκης. Ἤθελα νὰ σοῦ πῶ...

— Στὸ τραπέζι δὲν μιλοῦν! τὸν κόβει ὁ πατέρας του.

— Μὰ ἤθελα νὰ σοῦ πῶ, μπαμπά..., ἐπιμένει ὁ Λάκης.

— Σιωπή!

Μετὰ τὸ φαγητὸ ὁ πατέρας του τὸν ρωτᾶ:

— Τί ἤθελες νὰ μοῦ πῆς, Λάκη;

Καὶ ὁ Λάκης μὲ συγκρατημένη ἱκανοποίησι:

— Ὅτι στὴ σαλάτα του ὑπῆρχε ἕνα... σκουλήκι!

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΑ ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΟΙ ΝΕΑΡΕΣ ΚΟΠΕΛΛΙΤΣΕΣ ΘΕΛΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΤΟ ΜΑΣΚΑΡΑΤΙΚΟ ΚΟΣΤΟΥΜΙ. Τ' ΑΓΟΡΙΑ ΜΕΤΑ ΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΔΕΝ ΤΟ ΒΡΙΣΚΟΥΝ ΠΙΑ ΣΟΒΑΡΟ ΑΛΛΑ ΟΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΟΥΛΕΣ ΟΛΟ ΚΑΙ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΣΤΟΛΙΣΤΟΥΝ. ΕΧΟΥΝ ΑΡΧΙΣΕΙ ΗΔΗ ΝΑ ΓΙΝΩΝΤΑΙ ΚΟΚΕΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΡΕΣΟΥΝ ΤΑ ΦΑΝΤΑΧΤΕΡΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΚΑΙ —ΓΙΑΤΙ ΟΧΙ ;— ΤΟ ΛΙΓΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ ΠΟΥ ΣΥΝΟΔΕΥΕΙ ΕΝΑ ΦΟΡΕΜΑ ΜΑΣΚΕ. ΕΤΣΙ ΔΕΝ ΑΦΙΝΟΥΝ ΝΑ ΧΑΘΗ ΑΥΤΗ Η ΩΡΑΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

1 Ἐδῶ ὁ μικρὸς πιερότος ποὺ περιγράψαμε σ' ἄλλες σελίδες, ἔχει ἀκουμπήσει περίλυπος τὴν κιθάρα του κάτω. Τὸ κοστούμι του ἀπὸ κόκκινο, κίτρινο ἢ σὰν γυαλιστερὸ μεταξωτό, γαρνίρεται μὲ μεγάλα μαῦρα κουμπιὰ ἀπὸ χνουδωτὸ ὕφασμα. Ἡ μπλούζα εἶναι κομμένη πολὺ φαρδειὰ καὶ σουρώνει στὸ λαιμό. Κολλαρίνα ἀπὸ ἄσπρο ταρλατάν.

2 Τὸ κοστούμι αὐτὸ εἶναι ἑνὸς γελωτοποιοῦ. Παντελόνι ἐφαρμοστὸ δίχρωμο. Παπούτσια ὁμοιόχρωμα. Κοζάκα δίχρωμη ποὺ καταλήγει σὲ γλώσσες μὲ κουδουνάκια. Πελερίνα ἀπὸ πάνω δίχρωμη μὲ γλῶσσες καὶ κουδουνάκια ἀλλὰ ἀντίθετα τοποθετημένοι οἱ χρωματισμοί. Ἡ κουκούλα τοῦ κεφαλιοῦ εἶναι μονοκόμματη μὲ τὴν πελερίνα.

3 Κοστούμι κολομπίνας ἢ νεράϊδας τῶν λουλουδιῶν. Κορσὰζ ἐφαρμοστό, γαρνιρισμένο στὸ ντεκολτὲ μὲ μιὰ λουλουδένια γιρλάντα. Φούστες τέσσερες ἢ μιὰ πάνω στὴν ἄλλη πολὺ σουρωτὲς καὶ κοντές.

4 Ἡ κοπελλίτσα αὐτὴ ἔχει ντυθῆ... κουνέλι! Γιατί ὄχι; Φορεῖ μιὰ φόρμα ἐφαρμοστὴ κεφὲ μὲ φουφουλίτσα κοντή. Ἕνα κολιὲ ἀπὸ ζωηρὰ μοτίφ γαρνίρουν τὸ πάνω μέρος τοῦ κορσὰζ τῆς ρόμπας της. Σκουφάκι, πελώρια αὐτιά, γάντια καὶ γοβίτσες.

5 Μιὰ πιὸ μεγάλη κοπελλίτσα, μπορεῖ νὰ ντυθῆ Βασίλισσα τῆς Νύχτος. Ἕνα ὡραῖο ἴτσι κὶ μοκοὺ φόρεμα στολίζεται μὲ ἀσημένια μοτίφ σὲ σχῆμα ἀστρ... ὦμο τ... **7** Ἕνα... σετε μ... μα τοῦ... **8** καὶ... πιερότ... πολὺ ἐ... τελείται... **10** Αὐτ... μένος. Ἀπὸ κό... στὸ καὶ... ὦμο. Τε... κόκκινο... **11** Κι' ... ρεῖ ἕνα... ἄλλα ποὺ... εἶναι 6ελ... λουδένια... στὰ γέν... **12** Κι' ... καμμιὰ ... κομμάτια... μιὰ φαρ... κομματιέ... ἐσάρπα πλισὲ πέφτει ἀπὸ τὸν δεξιὸ ...ρεῖ στέμμα καὶ σκουλαρίκια ἄστρα. ...λιονταράκι γίνεται ὁποιο του φορέ...μίτσα ἀπὸ ὕφασμα φανταιζί στὸ χρῶ...στος τοῦ λιονταριοῦ.

...ὲ κολομπίνα χορεύει τρελλὰ μ' ἕναν ...κορσάζ της εἶναι τελείως ἔξωμο καὶ ...στό. Ἡ φουστίτσα πολὺ κοντή, ἀπό... πολλὲς σειρὲς τούλι σουρωτό. ...μικρὸς διαβολάκος εἶναι πολὺ χαριτω...είτε νὰ ντύσετε ἔτσι ἕνα κοριτσάκι. ...φασμα κάνετε ἕνα παντελόνι ἐφαρμο...πάνω μέρος ἀφίνει ἀκάλυπτο τὸν ἕνα ...ει σ' ἀκανόνιστες μύτες. Κοπελάκι ...σκα μὲ κερατάκια.

...κρὴ αὐτὴ νεράϊδα τῶν λουλουδιῶν φο...υμάκι ποὺ εἶναι μιὰ παραλλαγὴ μὲ τ' ...γράψαμε παραπάνω. Ἐδῶ τὸ κορσὰζ ...ο, γαρνιρισμένο στὸ ντεκολτὲ μὲ λου...άντα ὅπως καὶ στὸ κεφάλι. Ἡ φού...ἀπὸ τούλι μὲ μοτίφ ἀπὸ πούλιες. ...σικὸς Ἀρλεκῖνος, ποὺ δὲν λείπει ἀπὸ ...ρνά. Μιὰ φόρμα ἀπὸ μπακλαβαδωτὰ τρεῖς χρωματισμοὺς ποὺ σφίγγει μὲ ...ζώνη ὅμοια μὲ τὸν σκοῦρο τόνο τῶν ...ολλαρίνα κίτρινη, ἀσορτὶ κουκούλα.

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ τοῦ πεζοδρομίου

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΛΕΟΝΙΝΤ ΜΟΓΚΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ: Ἡ Ἑλένη Ντυπρέ, κόρη ἑνὸς πλουσίου βιομηχάνου ἀπὸ τὸν πρῶτο του γάμο, ποὺ ἐργάζεται ἐθελοντικὰ στὴν Ὑπηρεσία Πειθάλψεως κι' εἶναι ἀρραβωνιασμένη μὲ τὸν γιατρὸ Ἀνδρέα Μονό, ἀποφασίζει νὰ φιλοξενήσῃ προσωρινὰ στὸ σπίτι της τὴ φτωχὴ μικρὴ ὀρφανὴ Χριστίνα Ἀρνέ, παρ' ὅλη τὴν ἀντίδρασι τοῦ πατέρα της, τῆς μητρυιᾶς της Σαβίνης, ποὺ εἶναι μιὰ σκληρὴ καὶ φιλόδοξη γυναίκα, καὶ τῶν ἑτεροθαλῶν ἀδελφῶν της, τοῦ Ζὰν Πιὲρ καὶ τῆς Μαρι-Κλαιρ. Ὁ Ἀνδρέας Μονὸ δυσφορεῖ ἐπειδὴ ἡ μνηστή του τὸν παραμελεῖ ἐξ αἰτίας τῆς φιλανθρωπικῆς της δράσεως, κι' ἡ Χριστίνα τὸν ἐλέπει μὲ θαυμασμὸ καὶ κρυφὴ ἀγάπη. Ἀλλὰ ὁ Ζὰν-Πιὲρ ἐπιτίθεται τῆς Χριστίνας, κι' ἡ Σαβίνη ἐρίσκει ἀφορμὴ ἀπ' αὐτὸ γιὰ νὰ τὴ διώξῃ, μιὰ στιγμὴ ποὺ ἔλειπε ἡ Ἑλένη. Ἡ Χριστίνα γυρίζει στὸ μπὰρ τῆς Μάγκυ, ποὺ εἶναι κάτω ἀπ' τὸ παλιό της σπίτι — ἰδιοκτησία κι' αὐτὸ τῆς Μάγκυ — κι' ὅπου συχνάζουν διάφορες γυναῖκες τοῦ πεζοδρομίου. Στὸ μπὰρ ἐργάζεται ὁ «ὡραῖος Ροζέ», ἕνας ἀσυνείδητος νεαρὸς προαγωγός, ποὺ ἐκμεταλλεύεται ὅλες τὶς γυναῖκες αὐτές, ἐκτὸς ἀπ' τὴν θελγητικὴ Μονίκ, ποὺ ζῇ μὲ τὴν κορυφὴ τοῦ στὸ ἀπάνω πάτωμα. Ὁ Ροζὲ μεθάει τὴ Χριστίνα, τὴν κάνει δική του καὶ τὴν βάζει νὰ ἐργασθῇ σ' ἕνα ὑποπτο κέντρο, ὅταν ἡ Ἑλένη τὴν ἀνακαλύπτει, χάρις σὲ ὑπόδειξι τῆς Μονίκ, καὶ τὴν βάζει σ' ἕνα ἴδρυμα. Ὁ Ροζέ, γιὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὴν Μονίκ, πέφτει πάνω της σὲ μιὰ πάροδο μὲ τὸ αὐτοκινητάκι του, ἀλλὰ ἡ Μονίκ, σοβαρὰ τραυματισμένη, ἐπιζεῖ ὡς ἐκ θαύματος. Ἡ Ἑλένη φροντίζει, ἔπειτα ἀπὸ λίγο, νὰ διορίσῃ τὴ Χριστίνα βοηθὸ τοῦ ἈνδρέαΜονὸ στὸ φαρμακευτικὸ τμῆμα τῶν ἐργοστασίων τοῦ πατέρα της. Ἐκεῖ ἡ Μαρι-Κλαὶρ τοὺς ἀνακαλύπτει σὲ τρυφερὴ στάσι καὶ εἰδοποιεῖ τὴν Ἑλένη, ποὺ πηγαίνει καὶ ἐρίσκει τὸν Ἀνδρέα γιὰ νὰ ἐξηγηθῇ μαζί του

νια καὶ θὰ χορέψουμε ὅλη τὴ νύχτα...

Ἐνθουσιασμένος μὲ τὴ ζωηρότητά της καὶ γιὰ τὸ πρόγραμμα ποὺ εἶχε σκεφτῇ, ὁ Ἀνδρέας τῆς εἶχε ἀπαντήσει μ' ἕναν τόνο μισο-αστεῖο, μισο-σοβαρό:

—Τ' ὁρκίζεσαι;

—Τ' ὁρκίζομαι!

—Στὴ ζωή σου!

—Στὴ ζωή μου! Ἂν πεθάνω, νὰ πάω στὴν Κόλασι!

Ἔπειτ' ἀπ' αὐτὸ τὸν παιδιάστικο διάλογο, ὁ Ἀνδρέας εἶχε πῆ μελαγχολικά:

—Στὴν Κόλασι; Θὰ ζητοῦσες μόνη σου νὰ πᾶς, γιὰ νὰ βοηθήσῃς τοὺς κολασμένους!

*

Τὸ κουδούνισμα τοῦ τηλεφώνου ἔβγαλε τὸν Ἀνδρέα Μονὸ ἀπ' τὴν ὀνειροπόλησί του.

—Ἐμπρός; Ἐσύ, Ἑλένη;

Γιὰ πρώτη φορά, ὕψωσε τὴ φωνή, ἀγανακτισμένος:

—Ἄ ὄχι! Ὄχι ἀπόψε...Μοῦ εἶχες ὁρκιστῆ...

Στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ σύρματος, ἡ γλυκειὰ φωνὴ τῆς Ἑλένης προσπαθοῦσε νὰ τὸν καταυνάσῃ:

—Στάσου... ἄκουσέ με. Ἡ Μονὶκ εἶναι πολὺ ἄσχημα. Θὰ πεταχτῶ μιὰ στιγμὴ στὸ νοσοκομεῖο καὶ θἄρθω ἀμέσως νὰ σὲ βρῶ. Εἶμαι ἕτοιμη, ντυμένη... Ἔρχομαι!

Φουρκισμένος ἐκεῖνος, τῆς ἀπάντησε:

—Ὥστε θὰ πρέπει ἄλλη μιὰ φορὰ νὰ σὲ περιμένω; Ὑπομονετικά, εὐγενικά, σὰν ἠλίθιος;

—...

—Ὄχι, δὲν εἶμαι θυμωμένος. Ἁπλῶς λυπημένος, καταλαβαίνεις; Λυπημένος...

*

Ἡ Ἑλένη ἦταν καθισμένη στὸ προσκέφαλο τῆς Μονίκ. Ἡ κατμένη ἡ γυναίκα ἦταν χλωμὴ σὰν πεθαμένη. Τὰ μάτια της ἦταν βουθυλωμένα, τὰ ρουθούνια της φουσκωμένα. Ἕνας ἐλαφρὸς ρόγχος ἔβγαινε ἀπ' τ' ἄσπρα χείλη της.

Ζητώντας συγγνώμη γιὰ τὴν ἐνόχλησι, ἡ νοσοκόμος ψιθύρισε στ' αὐτὶ τῆς Ἑλένης:

—Εἶναι πολὺ κουρασμένη!

Ἡ Ἑλένη, πολὺ κοντὰ στὸ κρεβάτι, καθόταν ἀκίνητη, χωρὶς νὰ τολμᾶ νὰ κουνήσῃ.

Πότε πότε, ἡ Μονὶκ ἔβγαινε ἀπ' τὸ κῦμα ὅπου ἦταν βυθισμένη καὶ κυττοῦσε τὴν Ἑλένη, χαμογελώντας μελαγχολικά, ἢ λέγοντας μερικὲς λέξεις ποὺ ἡ Ἑλένη τοὺς ἀπαντοῦσε πολὺ λακωνικά, γιὰ νὰ μὴν κουράσῃ τὴν ἄρρωστη.

—Ἄχ, Ἑλένη...Πόσο μὲ βασάνισαν... Εἶναι ἡ ἕκτη φορὰ ποὺ περνάω ἀπ' τὸ χειρουργεῖο... Νομίζω πὼς στὸ τέλος δὲν θ' ἀντέξω... Εὐτυχῶς ποὺ εἶσαι σὺ ἐδῶ! Ἀλήθεια, ὅταν σὲ βλέπω, ἔχω τὴν ἐντύπωσι πὼς δὲν ὑποφέρω τόσο πολύ...

Ἡ Ἑλένη τῆς ἔλεγε μερικὰ καθησυχαστικὰ λόγια. Ἔγινε σιωπή. Αὐτὴ ἡ ἀπρόβλεπτη ἀργοπορία της θὰ θύμωνε τὸν Ἀνδρέα, τὸ καταλάβαινε. Τὸν στεροῦσε πάλι ἀπὸ μερικὲς ὧρες εὐχαριστήσεως κοντά της... Γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τότε ποὺ ἀφωσιώθηκε σ' αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα, ὁ ἐγωϊσμός της διαμαρτυρόταν. Εἶχε διάθεσι νὰ φύγῃ, νὰ πάῃ κοντὰ στὸν Ἀνδρέα. Ἔκανε μιὰ ἐλαφρὰ κίνησι, μὰ ἡ ἄρρωστη ἄνοιξε τὰ μάτια.

—Τί ὄμορφη ποὺ εἶσαι! εἶπε μὲ παιδιάστικο θαυμασμό.

Ναί, ἀπόψε ἡ Ἑλένη ἦταν πολὺ ὡραία μὲ τὸ κομψὸ τῆς φόρεμα, ποὺ εἶχε καὶ μιὰ κάπα ἀπὸ βιζόν. Τρεῖς σειρὲς ἀπὸ μαργαριτάρια φώτιζαν, μὲ τὴν πολύτιμη λάμψι τους, τὸ ἐλαφρὰ μελαχροινὸ της δέρμα. Τὰ μαλλιά της, σηκωμένα ἀρκετὰ ψηλά, ἄφηναν νὰ φαίνεται τὸ λεπτὸ πρόσωπό της, κι' ἐπεφταν σ' ἕνα χείμαρρο ἀπὸ μπρὸς κλες στὸν ὡραῖο της λαιμό. —

—Μὲ περιμένουν, ψιθύρισε.

Ἡ ἄρρωστη τρομοκρατήθηκε:

—Δὲν φαντάζομαι νὰ φύγῃς; Δὲν θὰ μ' ἀφήσῃς μόνη;

Γιὰ νὰ τὴν κρατήσῃ, ἡ Μονὶκ ἔβαλε πρόσπαθεια καὶ μίλησε, ἀποκαλύπτοντας τὰ αἰσθήματα ποὺ τῆς ἔδιναν τὴ δύναμι νὰ ὑποφέρῃ τὸ μαρτύριό της, καὶ ποὺ ἀποτελοῦσαν τὸ μοναδικό της καταφύγιό της:

—Ἑλένη... Θυμᾶσαι; Ἔκανα κάποτε πὼς δὲν μποροῦσα νὰ σὲ χωνέψω... Δὲν ἦταν ἀλήθεια!

Καταμένη Μονίκ! Συγκινημένη, ἡ Ἑλένη, εἶπε:

—Τὸ ἤξερα.

Ἕνα φευγαλέο χαμόγελο φάνηκε στὸ ὠχρὸ πρόσωπο τῆς ἄρρωστης. Στὸ φλογισμένο ἀπὸ τὸν πυρετὸ μυαλό της, οἱ εἰκόνες διαδέχονταν ἡ μιὰ τὴν ἄλλη μὲ ἐξαντλητικὴ ταχύτητα. Ἔνιωθε πέφερε φοβερά, ἀλλὰ δὲν ἤθελε νὰ τὸ ἀκουστῇ γιὰ τίποτα. Ἡ μικρή της ἦταν εὐτυχισμένη, τὴν περιποιόντουσαν καλά. Ἡ Ἑλένη φρόντιζε γιὰ ὅλα, γιὰ ὅλα... Ἡ Ἑλένη... ἡ καλωσύνη της Ἑλένης... ἡ γλύκα τῆς Ἑλένης... Τὸ πρόσωπό της μιὰ ἐκστατικὴ ἔκφρασι...

—Ἄχ... εἶναι τόσο ὡραῖο νἄχη κανεὶς μιὰ φίλη... Ποτέ μου δὲν εἶχα!

Ἡ ὥρα περνοῦσε σιωπηλὰ μέσα στὸ μισοσκόταδο αὐτοῦ τοῦ νοσοκομειακοῦ θαλάμου, ὅπου ἡ Μονὶκ δὲν σταματοῦσε πιὰ νὰ σιγοαναστενάζῃ, καὶ ποὺ μύριζε αἰθέρα, τυροτό καὶ ἰδρώτα. Μὲ τὰ μάτια κολλημένα σ' αὐτὴ τὴν ἀκίνητη ἀνθρώπινη μορφὴ ποὺ πότε - πότε ἀνατριχιαζε κάτω ἀπ' τ' ἄσπρο σεντόνι, ἡ Ἑλένη συλλογιζόταν τὸν Ἀνδρέα, καὶ τὸ καινούργιο παράξενο αἴσθημα ποὺ εἶχε κυριεύσει τὴν καρδιά της χθές, ὅταν μπῆκε στὸ γραφεῖο τοῦ φαρμακείου.

Ἡ Χριστίνα κι' ὁ Ἀνδρέας μιλοῦσαν μαζὶ χαρούμενα. Ὑπῆρχαν αὐτὰ τὰ λουλούδια... αὐτὸ τὸ βιβλίο κι' ἡ ὑπερβολικὴ ἀφιέρωσί του... Βασίλευε, σ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο ὅπου ἡ Ἑλένη πήγαινε τόσο σπάνια, κι' ὅπου ὅλα τὰ πράγματα ἦταν ἄσπρα, κούα, ἄψυχα, ἀπρόσωπα, ἕνα γλυκὸ καὶ ζεστὸ περιβάλλον, σχεδὸν οἰκεῖο. Ὅλ' αὐτὰ τὴν εἶχαν ἀναστατώσει...

«Ἄραγε ζηλεύω;» ἀναρωτήθηκε ἡ Ἑλένη. Ἔδιωξε αὐτὴ τὴ σκέψι, ποὺ τῆς φαινόταν παράλογη. Δὲν μποροῦσε νὰ ζηλεύῃ ἕνα κορίτσι σὰν τὴ Χριστίνα!

Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, νομίζοντας πὼς ἡ ἄρρωστη εἶχε ἀποκοιμηθῇ, ἡ Ἑλένη δοκίμασε νὰ σηκωθῇ, νὰ φύγῃ... Ἡ φωνὴ ὅμως τῆς Μονὶκ τὴ συγκράτησε στὴ θέσι της:

—Μὴ μ' ἀφίνης μόνη! Κάθησε! Φοβᾶμαι!

Παίνοντάς το ἀπόφασι, ἡ Ἑλένη φώναξε τὴ νοσοκόμο. Ἡ τελευταία ἔτρεξε ὡς τὸ γραφεῖο τοῦ ὀρόφου, καὶ σήκωσε τὸ ἀκουστικό:

—Ἐμπρός! Ἐσεῖς, γιατρέ; Σᾶς τηλεφωνῶ ἐκ μέρους τῆς δεσποινίδος Ντυπρέ, μάλιστα... Εἶναι ἀναγκασμένη νὰ μείνῃ στὸ νοσοκομεῖο, καὶ σᾶς παρακαλεῖ νὰ μὴ τὴν περιμένετε π.ἀ. Λυπᾶται πάρα, μὰ πάρα πολύ.

Ὁ Ἀνδρέας Μονὸ κατέβασε τὸ ἀκουστικὸ μὲ μιὰ ἀοργισμένη χειρονομία. Εἶχε βαρεθῆ πιὰ αὐτὲς τὶς ἀκυρώσεις τῶν ραντεβού τους... γιὰ τοὺς ἄλλους, πάντα γιὰ τοὺς ἄλλους! Ἦταν ἔξω φρενῶν καί, γιὰ πρώτη φορά, γεμᾶτος μνησικακίες. Τί νὰ ἔκανε τώρα;

Ἀπεφάσισε ξαφνικὰ νὰ γυρίσῃ στὸ φαρμακεῖο, ὅπου θὰ βρισκόταν ἀκόμα ἡ Χριστίνα, σκυ...ένη σὲ κάποια ἐργασία. Θὰ τὴν καλοῦσε νὰ φᾶνε μαζί. Φλυαρώντας μαζί της, θὰ ξεχνοῦσε τὴν κακοκεφιά του.

*

Ἡ Ἑλένη φαντάζοταν τὴν ἀπογοήτευσι τοῦ Ἀνδρέα. Εἶχε δίκιο, δὲν ἦταν ζωὴ πιὰ αὐτή. Τῆς ἦρθε στὸ νοῦ ἡ χθεσινή τους συζήτησι, ποὺ τῆς εἶχε δώσει τὴν εὐκαιρία ν' ἀπαντήσῃ στὶς ἐπικρίσεις του.

—Μὴν εἶσαι ἄδικος... Ὡς αὐτὴ τὴ στιγμή, δὲν μοῦ εἶχε μείνει οὔτε ἕνα λεπτό. Ὑπῆρχε πρῶτα ἡ Χριστίνα, τώρα ἡ Μονίκ...

Ὁ Ἀνδρέας τὴν εἶχε διακόψει:

—Κι' ἡ κυρία Ντελαέ, κι' οἱ Καζωμπόν, κι' ὅλοι οἱ ἄλλοι...

—Ὅταν θἄμαστε παντρεμένοι, δὲν θὰ σὲ κατηγορῶ ἐπειδὴ θὰ προσέχῃς τοὺς ἀρρώστους σου πρὶν ἀπὸ μένα...

—Μὰ ἀκριβῶς, εἶχε ἀπαντήσει ἀμέσως ὁ Ἀνδρέας, δὲν θὰ τοὺς προσέχω πρίν, ἀλλὰ μετὰ ἀπὸ σένα!

Τώρα ὅμως, ἡ Ἑλένη ἔβλεπε τὰ πράγματα μ' ἄλλο πρῖσμα. Καταγοροῦσε τὸν ἑαυτό της ὅτι εἶνε παρατραβηξέι το σχοινί. «Ἔπρεπε νὰ τὸν κατευνάσῃ, νὰ τὸν ξανακατακτήσῃ... Χμ! Ὥστε εἶχε λοιπὸν τὸ αἴσθημα ὅτι τὸν ἔχασε, γιὰ νὰ σκέπτεται νὰ τὸν «ξανακα τήσῃ;» Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀνοησίες, συλλογίστηκε ἡ Ἑλένη, καὶ σκέφτηκε πὼς ἡ φαντασία της τῆς ἔπαιζε παράξενα παιχνίδια μέσα σ' αὐτὸ τὸ σιωπηλὸ νοσοκομεῖο, ποὺ ἦταν ἕνας ναὸς τοῦ πόνου, κι' ὅπου ὁ θάνατος τριγύριζε ἀκατάπαυστα στοὺς διαδρόμους γιὰ νὰ στοματήσῃ ξαφνικά, παρσμένοντας, πίσω ἀπὸ μιὰ πόρτα...

Ἀνατρίχιασε, ἀποφασισμένη νὰ περιμένῃ ἀκόμα μιὰ στιγμὴ πρὶν πάῃ νὰ βρῇ τὸν Ἀνδρέα...

Τὸν Ἀνδρέα... Τὸν ἀγαποῦσε, φυσικά, καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὸν χάσῃ. Θἄβρισκε τὸν τρόπο νὰ τὸν κρατήσῃ...

*

Ὁ Ἀνδρέας Μονὸ ξαφνιάστηκε ὅταν, σταματώντας μπρο στὰ στὴ γρίλλια τοῦ ἐργοστασίου, εἶδε δυὸ ἄνδρες νὰ κρύβωνται πίσω ἀπὸ ἕνα ἁμάξι.

Πλησίασε καὶ ρώτησε:

—Τί κάνετε ἐδῶ;

Ἀναγνώρισε τὸν ἐπιθεωρητὴ Μαρτέν.

—Ὁ Ροζὲ βρίσκεται ἐδῶ, τοῦ εἶπε χαμηλόφωνα ἐκεῖνος. Τὸν παρακολουθήσαμε. Θὰ προσπαθήσῃ ἀσφαλῶς νὰ ξαναπάρῃ τὴ μικρή.

Ἀνήσυχος, ὁ Ἀνδρέας σήκωσε τὸ κεφάλι. Τὸ γραφεῖο τοῦ φαρμακείου ἦταν φωτισμένο, ἡ νέα θᾶταν ἐκεῖ.

—Πῶς μπῆκε; ρώτησε.

Ὁ Μαρτὲν ἀπάντησε λακωνικά:

—Ὁ φύλακας εἶναι δικός μας.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς δὲν πρόφτασε νὰ πῇ περισσότερα. Ἡ φωνὴ τῆς Χριστίνας ζητοῦσε μὲ ἀπόγνωσι, βοήθεια.

Ὁ Ἀνδρέας Μονὸ ὡρμησε μέσα στὸ ἐργοστάσιο.

*

Στὸ διαμέρισμα τοῦ γιατροῦ Μονό, ἡ Χριστίνα δὲν εἶχε ἀκόμα συνέρθει ἀπ' τὴ συγκίνησι ποὺ τὴν εἶχε συγκλονίσει, ἐδῶ καὶ λίγη ὥρα...

Τελείωσε τὶς καρτέλες της τοῦ Ἐργαστηρίου ὑπ' ἀριθ. ὅ, στὸ γραφεῖο τοῦ φαρμακείου. Ἕνα ἐλαφρὸ τρίξιμο τὴν ἔκανε νὰ σηκώσῃ τὸ κεφάλι. Εἶχε μείνει παγωμένη ἀπ' τὴ φρίκη βλέποντας τὸν Ροζέ. Βουβή, μὲ τὰ μάτια ἀνοιγμένα ἀπ' τὸν τρόμο, τὸν εἶχε κυττάξει χωρὶς νὰ καταλαβαίνῃ.

Τὸ πρόσωπό του εἶχε κάτι τὸ ἀπαίσιο.

—Ὥστε ξαφνιάζεσαι ποὺ μὲ βλέπεις, ἔ; εἶπε γελώντας σαρκαστικά. Κι' ἀμέσως πρόσθεσε ἀπειλητικά: Ἂν κάνης κίχ, σὲ σκότωσα!

Δὲν θυμόταν πιὰ τί τῆς εἶχε πῆ κατόπιν... Ἐκείνη δὲν σκέπτόταν παρὰ νὰ φύγῃ, καὶ ὁ Ροζὲ τῆς ἔκλεισε τὸ δρόμο. Εἶχε προσπαθήσει νὰ τὴν παρασύρῃ, μὰ ἐκείνη εἶχε ἀρχίσει νὰ χτυπιέται καὶ μπόρεσε νὰ τρέξῃ ὡς τὸ παράθυρο, φωνάζοντας:

—Βοήθεια!

Ὁ γιατρὸς Μονὸ μπῆκε τρεχάτος, καὶ μιὰ ἀπροσδόκητη σκηνὴ ἀκολούθησε τότε, γρήγορα καὶ βίαια ὅπως σὲ μερικὲς ταινίες. Ὁ φόβος ἔκανε τὰ γόνατά της νὰ τρέμουν καθὼς οἱ δυὸ ἄνδρες πιάνονταν ἀγριεμένα στὰ χέρια. Ξαφνικά, ὁ Ροζὲ εἶχε πέσει χάμω... Μόλις ὅμως ἔκανε νὰ ξαναπηκωθῇ, ὁ ἐπιθεωρητὴς Μαρτὲν βρέθηκε μπροστά του ἀκολουθούμενος ἀπὸ ἕναν ἄλλον ἀστυνομικό.

—Λοιπόν, ξανθούλη μου: εἶνε πῆ ὁ Μαρτὲν πεονώντας τοῦ Ροζὲ τὶς χειροπέδες Εἶνα: ἡ γιορτή σου σήμερα! Παραπλάνησις ἀνηλίκου καὶ ἀπόπειρα φόνου, δὲν εἶναι καὶ λίγα, ἔ; Ἄντε, μπρός!

Ποὶν βγῇ, ὁ ἐπιθεωρητὴς γύρισε κι' εἶπε τῆς Χριστίνας, χαμογελαστός:

—Μπορεῖτε νὰ κοιμηθῆτε ἥσυχη! Ἀπαλλαγήκατε ἀπὸ τοῦτον γιὰ πολὺν καιρό!

Τρίβοντας μηχανικὰ τὴν πονεμένη του γροθιά, ὁ Ἀνδρέας Μονὸ εἶχε προσθέσει:

—Ἐλᾶτε! Ξεχάστε τα τώρα αὐτά...

Ἡ Χριστίνα θέλησε ν' ἀρνηθῇ τὴν πρόσκλησί του, μὰ ἐκεῖνος ἐπέμεινε:

—Πῶς; Δὲν θέλετε νὰ φᾶτε μὲ τὸν προϊστάμενό σας;

Τώρα καθόταν σιωπηλή. Εἶχε φοβηθῆ τόσο πολύ! Αὐτὴ ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ροζέ, αὐτὴ ἡ σκηνή, εἶχαν ξαναζωντανέψει ὅλες τὶς ἀπαίσιες ἀναμνήσεις της... Αἰσθανόταν γεμάτη ντροπή.

Ὁ Ἀνδρέας Μονὸ κατάλαβε.

—Ἄ, ὄχι! φώναξε εὐθυμία. Ἀπαγορεύεται ἡ μελαγχολία!... Ὁ Ροζέ, ἡ κακιὰ ἐποχή... ὅλα αὐτὰ βρίσκονται τώρα στὴ φυλακή! Στὴ φυλακὴ γιὰ πάντα... Ἐλᾶτε, ὁ ἐφιάλτης τελείωσε! Ἂς μὴν ξαναμιλήσουμε ποτὲ πιὰ γιὰ ὅλ' αὐτά!

Ἡ Χριστίνα τίναξε τὰ μαλλιά της καὶ κατόρθωσε νὰ χαμογελάσῃ, ἀνακουφισμένη ἀπ' τὴ στάσι του, ἀπ' τὴν παρουσία του. Μόνο αὐτὸς ἦταν ἀρκετὰ γενναιόψυχος ὥστε νὰ μιλάῃ ἔτσι. Ἤξερε νὰ τῆς δίνῃ ἐμπιστοσύνη γιὰ τὸ μέλλον καὶ γιὰ τὸν ἑαυτό της...

—Ἐδῶ μένετε; ρώτησε ἡ Χριστίνα.

Ἀνεστέναξε. Ἐκεῖ μέσα, θὰ ζοῦσε σὲ λίγο μὲ τὴν Ἑλένη.

—Μὴν ξεχνᾶτε πὼς εἶχα γυρίσει στὸ φαρμακεῖο γιὰ νὰ σᾶς καλέσω σὲ γεῦμα, τῆς θύμισε. Πεθαίνω ἀπ' τὴν πεῖνα!

Ἡ Χριστίνα αἰσθανόταν στενόχωρη ποὺ θἄβγαινε ἔξω μαζί του:

—Ἂν δὲν ἔχετε ὄρεξι νὰ βγῆτε, πρότεινε διακριτικά, θὰ μποροῦσα ἴσως νὰ ἑτοιμάσω κάτι ἐδῶ...

Ἐπιθεώρησαν τὸ ἐριμάρι. Ὑπῆρχε μέσα ζαμπόν, γάλα, αὐγά, φροῦτα... Μ' αὐτὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ ὁλόκληρο γεῦμα.

—Ἐνῶ ἐγὼ θὰ ἑτοιμάζω τὸ φαγητό, εἶπε χαμογελώντας ἡ Χριστίνα, κάντε μου τὴ χάρι νὰ στρώσετε κι' ἐσεῖς τὸ τραπέζι! Οἱ ἄντρες δὲν ἔχουν δουλειὰ στὴν κουζίνα — φευγατε!

Ὁ Ἀνδρέας ὑπάκουσε, γεμάτος κέφι. Ἀπ' τὴν τραπεζαρία, τῆς φώναξε:

—Εἶστε ἡ πρώτη γυναίκα ποὺ μοῦ μαγειρεύει ἐδῶ μέσα!

—Κι' ἡ Ἑλένη; ρώτησε ἡ Χριστίνα, προχωρώντας πρὸς τὴν πόρτα.

—Τὴν ξέρετε, εἶπε ὁ γιατρὸς ὑψώνοντας τοὺς ὤμους, δὲν ἔχει ποτὲ καιρό! Ὅταν λοιπὸν εἶναι ἐλεύθερη, πηγαίνουμε στὸ ἑστιατόριο... Ἐκτὸς ἀπ' αὐτήν, καμμιὰ ἄλλη γυναίκα δὲν μπῆκε ποτὲ στὸ σπίτι μου... Εἶναι ἀνόητο πρᾶγμα ὁ πιστὸς ἄνδρας, δὲν βρίσκετε;

Ἕνα μεγάλο χαμόγελο φώ-

τισε τὸ πρόσωπο τῆς νέας;

—Ὦ, ὄχι... τὸ βρίσκω θαυμάσιο!

Ὁ Ἀνδρέας ἔκανε μιὰ γκριμάτσα:

—Αἰσθάνεται κανεὶς πολὺ μόνος... Ἀλλὰ πάντα ἤμουν μόνος, ἐγώ... Ὅταν σπούδαζα, δὲν εἶχα καμμιὰ οἰκογένεια. Δὲν εἶχα πολλὰ χρήματα, οὔτε καιρὸ ν' ἀφιερώσω γιὰ τοὺς ἄλλους... Ἔπειτα, χρειάστηκε νὰ βρῶ μιὰ θέσι, νὰ ἀγωνιστῶ. Καὶ τώρα ἀκόμα, ὁ ἀγώνας αὐτὸς ἐξακολουθεῖ...

Ἡ Χριστίνα δὲν μπόρεσε νὰ μὴν ξαναρωτήσῃ:

—Κι' ἡ Ἑλένη;

Αἰσθανόταν σχεδὸν θυμωμένη μὲ τὴν ἀρραβωνιαστικιὰ τοῦ Ἀνδρέα Μονό, ἐπειδὴ δὲν καταλάβαινε πόσο ἐκεῖνος ὑπέφερε ἀπ' τὴ μοναξιά του. Πῶς μποροῦσε νὰ τὸν κάνῃ ἔτσι δυστυχισμένο;

Ὁ Ἀνδρέας ἔκανε μιὰ φευγαλέα κίνησι:

—Ἄ, ναί... Βέβαια!

Τὸ πρόχειρο γεῦμα σερβιρίστηκε. Ἔφαγαν χωρὶς σχεδὸν νὰ μιλοῦν, χαμένοι κι' ὁ ἕνας κι' ὁ ἄλλος στὶς σκέψεις τους.

✻

Μόλις εἶχαν πάρει τὸν καφέ τους, κι' εἶχαν καθήσει κι' οἱ δυὸ στὸ ντιβάνι. Μιὰ πρωτόγνωρη δύναμι ἔσπρωχνε τὴ Χριστίνα νὰ μιλήσῃ, ν' ἀποκαλύψῃ τὴν καρδιά της.

—Γιατρέ, ἄρχισε, μὴ μπορώντας νὰ συγκρατήσῃ πιὰ αὐτὴ τὴ διάθεσι.

—Ἄ, ὄχι, νὰ μὲ λέτε τώρα Ἀνδρέα, τὴν παρακάλεσε ἐκεῖνος χαμογελώντας.

Ἡ Χριστίνα πρόφερε δειλὰ τ' ὄνομά του:

—Ἀνδρέα... Ἀνδρέα...

Καὶ κυττάζοντάς τον μέσα στὰ μάτια, πρόσθεσε:

—Θέλω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω!

Ὁ Ἀνδρέας ξαφνιάστηκε:

—Νὰ μ' εὐχαριστήσετε Γιατί;

Χωρὶς ν' ἀποστρέψῃ τὸ κεφάλι, ἡ Χριστίνα εἶπε σταθερά:

—Γιατὶ μόνο μποροστά σας δὲν αἰσθάνομαι ντροπή!

Ὁ Ἀνδρέας τὴν κυττοῦσε, κι' ἀναοωτιόταν ποῦ ἤθελε νὰ καταλήξῃ.

—Γιατί μοῦ τὸ λέτε αὐτό;

Ἡ Χριστίνα χοειάστηκε νὰ μαζέψῃ ὅλο τὸ θάρρος της ἐκείνη τὴ στιγμή:

—Εἶναι καιρὸς ποὺ ἤθελα νὰ σᾶς μιλήσω, μὰ δὲν τολμοῦσα... ἐνῶ σήμερα... σήμερα δὲν φοβᾶμαι πιὰ οὔτε νὰ μιλήσω, οὔτε νὰ ζήσω. Κοντά σας, ἔγινα πάλι ὅπως «πρίν»... Γιὰ μένα, τὸ παρελθὸν ἔσβυσε πιά...

Ἀϐέξεια καὶ συγκινητικά, ἔλεγε πολὺ ἁπλὰ λόγια, μικρὲς φράσεις ποὺ δὲν εἶχαν τίποτα τ' ποοσποιητό. Κάθεμιά τους ἦταν ὁμολογία μιᾶς τεράστιας, ἀφάνταστης ἀγάπης... Τέλος, κατέληξε μὲ κάποια μελαγχολία:

—Ὅλα ὅσα ἔκανα, τάκανα γιὰ σᾶς... Βλέπετε, μιλῶ γι' αὐτὰ σὰ νὰ ἦταν πράγματα τοῦ παρελθόντος.

Ἔκεῖνη τὴ στιγμή, ἤξεοε πὼς ἦταν καθήκον της ἀπέναντι στὴν Ἑλένη, νὰ τοῦ ἀνοίξῃ τὴν ψυχή της, μ' ὅλη τὴ δυνατὴ εἰλικοίνεια, κι' ἔπειτα νὰ φύγῃ... Τόχε ἀποφασίσει.

Ὁ Ἀνδρέας Μονὸ τὴν εἶχε ἀκούσει χωρὶς νὰ τὴ διακόψῃ, συγκινημένος ἀπ' αὐτὸ τὸν φτέσκο, τὸν νεανικὸ ἔρωτα ποὺ τοῦ πρόσφερε. Ἦταν γοητευμένος ἀπ' αὐτὰ τὰ καθαρά, φωτεινὰ μάτια, ποὺ τὸν κύτταζαν μ' ἕνα θαυμαστο πάθος— μ' ἕνα βλέμμα ἐρωτευμένου παιδιοῦ ποὺ τὸν εἶχε γιὰ θεό του...

—Γιατί λέτε πράγματα τοῦ παρελθόντος;

Γεμάτη γενναιότητα, ἡ Χριστίνα ἤταν ἕτοιμη νὰ πληρώσῃ μ' ἕνα σκληρὸ ἀποχωρισμὸ τὴν ἔντονη χαρὰ ποὺ τῆς εἶχε δώσει αὐτὴ ἡ ὁμολογία, αὐτὴ ἡ λύτρωσι τῆς ψυχῆς της:

—Ἔπειτα ἀπ' ὅσα σᾶς εἶπα, δὲν μπορῶ πιὰ νὰ μείνω κοντά σας! Πρέπει νὰ φύγω.

Αὐτὰ τὰ λίγα λόγια στενοχώρησαν τὸν Ἀνδρέα. Δὲν ἦταν βέβαιος ἂν τὴν ἀγαποῦσε, μὰ τώρα ἔνοιωθε πόσο ἡ παρουσία της τοῦ ἦταν ἀγαπητὴ καὶ γλυκειά, ἀναγκαία σὰν τὸν ἀέρα, σὰν τὸ καθαρὸ νερό. Διαμαρτυρήθηκε:

—Ὄχι, Χριστίνα...

—Ναί, ἐξ αἰτίας τῆς Ἑλένης, ψιθύρισε. Τῆς χρωστάω τὰ πάντα!

Ἔνωσε τὰ χέρια της, καὶ πρόσθεσε:

—Δὲν πειράζει, εἶμαι εὐτυχισμένη... Ἡ ἀγάπη μου εἶναι τὸ πρῶτο ὡραῖο πρᾶγμα τῆς ζωῆς μου, κι' ἀνήκει σὲ σᾶς, μόνο σὲ σᾶς!

Καμμιὰ γυναίκα δὲν εἶχε συγκινήσει τὸν Ἀνδρέα ὅσο τὸν συγκινοῦσε αὐτὸ τὸ παιδὶ μὲ τὴ θερμή του εἰλικρίνεια. Πλησίαστε τὰ χείλη του στὸ φρέσκο πρόσωπό της.

—Ὄχι, Ἀνδρέα, εἶπ' ἐκείνη ὑποχωρ.ντας, δὲν πρέπει! Γιὰ μένα, εἶναι κάτι πολὺ σοβαρό!

—Ξέρω, εἶπε ὁ Ἀνδρέας, ἀκουμπώντας τὸ στόμα του στὸ δελεστικό της στόμα, ποὺ ἔτρεμε λιγάκι.

Τὸ κουδούνι τῆς πόρτας τοὺς ἔκανε ν' ἀναπηδήσουν. Ὁ Ἀνδρέας σηκώθηκε γιὰ ν' ἀνοίξῃ. Ἦταν ἡ Ἑλένη.

—Καλησπέρα, ἀγάπη μου, τοῦ εἶπε μὲ χαρούμενη φωνή.

Μόλις εἶδε τὴ Χριστίνα, καθισμένη στὸ ντιβάνι, τὸ πρόσωπό της ἄλλαξε:

—Τί κάνεις ἐδῶ πέρα;

Τὰ μαῦρα μάτια της ἦταν γεμάτα ὑποψία καὶ θυμό.

Ὁ Ἀνδρέας θέλησε νὰ ἐπέμβῃ:

—Ἑλένη, θὰ τοῦ ἐξηγήσω...

Ἕνα κῦμα ζήλειας καὶ ὀργῆς τὴν εἶχε κυριέψει.

—Περιττόν! Κατάλαβα, φώναξε. Ἔχετε κι' οἱ δυό σας ἕνοχο ὕφος!

Ἔπρεξε πρὸς τὴν πόρτα καὶ τὴ χτύπησε μὲ λύσσα πίσω της.

—Ἑλένη! φώναξε ὁ Ἀνδρέας.

Ἡ Χριστίνα ἔσφιγγε νευοικὰ τὰ χέρια της.

—Πρέπει νὰ τὴν προφτάσετε, νὰ τῆς ἐξηγήσετε...

—Εἶναι περιττό, εἶπε ὁ Ἀνδρέας. Στὴν κατάστασι ποὺ βρίσκεται, δὲν θὰ μὲ ἄκουγε...

Σκυθρωπός, γεμάτος ἀμηχανία, κυττοῦσε τὴ Χριστίνα, ποὺ ἔκρυβε τὸ πρόσωπό της στὰ χέρια της, θρηνώντας:

—Τί ἔκανα, Θεέ μου... Τί ἔκανα!

XIX

Πληγωμένη, τὴν ἄλλη μέρα, ἡ Ἑλένη εἶχε ἐκμυστηρευθῆ στὸν πατέρα της.

Ὁ Ντυπρὲ πηγαινοερχόταν στὸ γραφεῖο του, ἔξω φρενῶν ἀπ' τὸ θυμό του. Ὅταν ἔβλεπε τὴν κόρη του, ὠχρὴ κι' ἀνάλαφοη μέσα στὴν ἀχρωμη καμπαντίνα της, σὰν νὰ τὴν εἶχε συντοίψει αὐτὸ τὸ πολὺ σκληρὸ πλήγμα, ὁ θυμός του παροιχωροῦσε τὴ θέσι του στὸν πόνο. Δὲν θὰ ἐπέτρεπε νὰ τῆς κάνουν κακό!

—Θὰ ἐπέμβω ἐγώ! Θ' ἀπαλλαγοῦμε ἀπ' αὐτὸ τὴ μικρή. Δὲν ἔχει καμμιὰ σημασία...Μὴ χαλᾶς τὴ ζωή σου γιὰ μιὰ ἀνοησία!

—Ὄχι, εἶπε ἡ Ἑλένη, αὐτὸ τὸ ζήτημα ἀφορᾶ μόνο ἐμένα.

✻

Μπαίνοντας στὸ γραφεῖο τοῦ φαρμακείου, κύτταξε ψυχρὰ τὴν προστατευομένη της, τὴν ἀντίζηλό της:

—Δὲν φαντάζομαι νὰ σὲ ξαφνιάζῃ ἡ ἐπίσκεψί μου... ἀλλὰ μὴ νομίζῃς πὼς ἤρθα νὰ σοῦ κάνω σκηνὴ ζηλοτυπίας...

Ἡ ὑπερηφάνειά της στὴν στεροῦσε ἀπὸ κάθε εἰλικρίνεια. Στὴν πραγματικότητα, ἡ ταναλία τῆς ζήλειας τῆς ἔσφιγγε τὴν καρδιά, τὴν βασάνιζε.

Ἡ Χριστίνα ἄνοιξε τὸ στόμα γιὰ νὰ ὑπερασπισθῆ τὸν ἑαυτό της. Μὰ ἡ ἐπιτακτικὴ φωνὴ τῆς Ἑλένης δὲν τὴν ἄφισε νὰ μιλήσῃ:

—Σώπα! Ξέρω τώρα ποιά εἶσαι...

Μίλησε γιὰ τοὺς κόπους της, τὶς ἀσχολίες της, τὶς καλωσύνες της... Καὶ γιατί τὰ εἶχε κάνει ὅλα αὐτά; Γιὰ τὸ τίποτα!

Κύτταξε περιφοονητικὰ τὴ νέα, καὶ τὴν ἔκρινε ἀνέκκλητα:

—Εἶστε ὅλες ἴδιες!

—Εἶχα ἀποφασίσει νὰ σᾶς μιλήσω, εἶπε ἡ Χριστίνα, μὰ δὲν πρόφτασα. Πρὶν μὲ κρίνετε προσπαθῆστε νὰ μὲ καταλάβετε...

—Βέβαια! Ὅποιος καταλαβαίνει, συγχωρεί, δὲν εἶν' ἔτσι;

Ὁ εἰρωνικὸς τόνος τῆς Ἑλένης πάγωνε τὴ Χριστίνα. Ὅμως, προσπάθησε ἀκόμα νὰ δείξῃ πὼς ἦταν ἀθῶα, πὼς εἶχε καλὲς προθέσεις:

—Σήμερα τὸ πρωῒ εἶπα στὸν Ἀνδρέα...

—Ἄ! Ὥστε τὸν λὲς Ἀνδρέα, τώρα! ὑπογράμμισε ἡ Ἑλένη μὲ πικρία.

Ἐλπίζοντας πὼς θὰ τὴν κατεύναζε μὲ τὴν εἰλικρινῆ της παρατήρησι, ἡ Χριστίνα πρόσθεσε, τραυλίζοντας λιγάκι:

—Τοῦ εἶπα πὼς θὰ φύγω.

Ἡ φωνὴ τῆς Ἑλένης ἔγινε σ· —στική:

—Πολὺ εὐγενικὸ ἐκ μέρους σου! Ἤθελες νὰ φύγῃς μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα συγκινήσεως καὶ θυσίας... Ἔ, λοιπόν, θὰ φύγῃς, ἀλλὰ χωρὶς δάκρυα, κοπέλλα μου! Θὰ σὲ πετάξωμε κακὴν κακῶς ἀπὸ δῶ μέσα!

Ἡ Χριστίνα ἔνοιωθε ἀφάνταστη λύπη καὶ ντροπή. Νόμισε πὼς ἄκουγε τὴ Σαβίνη νὰ μιλᾶ — μὰ ἀπ' τὸ στόμα τῆς Ἑλένης ἦταν ἀκόμα χειρότερο.

—Ἀκοῦστε με! φώναξε ἱκετευτικά.

—Ὄχι! ἔκανε σκληρὰ ἡ Ἑλένη.

Ἡ μικρὴ αἰσθάνθηκε μιὰ ἐξέγερσι νὰ τὴν κυριεύῃ. Τὴν κατηγοροῦσαν σὰν ἐγκληματία γι' αὐτὴ τὴν ἀγάπη της, ποὺ δὲν ζητοῦσε τίποτα. Μήπως ἦταν κυρία τῶν σκέψεών της, τῶν παορομήσεων τῆς καρδιᾶς της; Ἤθελε νὰ τὰ ἐκφράσῃ ὅλ' αὐτά, μὰ δὲν μπόρεσε νὰ πῇ παρὰ μιὰ ἀδέξια φρασούλα:

—Δὲν εἶναι δικό μου λάθος ἂν δὲν συνάντησα στὴ ζωή μου παρὰ ἕνα μόνο ἄξιο ἄντρα, κι' ἂν τὸν ἀγάπησα!

Ἡ Ἑλένη κοκκίνησε ἀπὸ ἀγανάκτησι:

—Θὰ μοῦ πῆς τώρα πὼς ἀγαπᾶς τὸν Ἀνδρέα!!

Μιὰ ἀστραπὴ θυμοῦ πέρασε ἀπ' τὰ μάτια τῆς Χριστίνας. Ὥστε τὴ θεωροῦσαν «ἀνίκανη» ν' ἀγαπήσῃ! Θυμήθηκε τὴν ἔκστασι ποὺ τῆς ἔφερναν οἱ ἐπισκέψεις τοῦ γιατροῦ Μονὸ στὸ φτωχικὸ δωμάτιο ὅπου πέθανε ἡ γιαγιά της.

—Ἀπ' τὴν πρώτη μέρα ποὺ τὸν εἶδα! ἐπιβεβαίωσε μ' ἐπιμονή.

Αὐτὴ ἡ ὁμολογία, αὐτὴ ἡ ἐπιμονή, ἔκαναν τὴν Ἑλένη ἔξω φρενῶν. Ὅλα τὰ κακὰ ἔνστικτα ποὺ κοιμόντουσαν μέσα της, ὅπως σὲ κάθε ἀνθρώπινο πλάσμα, ἀλλὰ ποὺ ἤξερε πάντα νὰ τὰ συγκρατῆ, γιὰ νὰ ἱκανοποιῆ τὴν ἀπαιτητικὴ της συνείδησι, βρῆκαν τώρα εὐκαιρία νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τῆς καοδιᾶς της καὶ τοῦ μυαλοῦ της.

—Ὦ, ἄστα αὐτά, σὲ παρακαλῶ! ἔκανε μὲ τὴ λύσσα τοῦ ἀπελπισμένου θηλυκοῦ, μὲ τὴν ὁομητικότητα τῆς κακιᾶς καὶ πρόστυχης γυναίκας. Σὲ ξέρω! Γιὰ νὰ κοιμηθῆς μ' ἕναν ἄντρα, δὲν σοῦ χρειαζόταν καὶ νὰ τὸν ἐρωτευθῆς!

Μετανοοῦσε σκληρὰ γιὰ ὅλο τὸ καλὸ ποὺ εἶχε κάνει σ' αὐτὴ τὴν τιποτένια μικρή, ποὺ τὸ εὐχαριστῶ της ἦταν ἡ προδοσία! Ἀπειλητική, φώναξε:

—Θὰ φύγῃς!... Κι' αὐτὴ τὴ φοορά, νὰ μὴν περιμένῃς καμμιὰ βοήθεια!

Παραμορφωμένη ἀπ' τὸ μῖσος, ἡ Ἑλένη πρόσθεσε:

—Πολὺ νωρὶς σὲ βγάλαμε ἀπὸ κεῖ ὅπου ἤσουν!

Ἡ Χριστίνα τρίκλισε, ἔνοιωθε τὰ πόδια της νὰ κλονίζωνται. Ἔκανε μερικὰ βήματα ὡς τὸ παράθυρο κι' ἀκούμπησε, χωρὶς νὰ βλέπῃ τίποτα. Θερμά, χοντρὰ δάκρυα τὴν τύφλωναν. Δὲν ἄκουσε τὸ τηλέφωνο ποὺ χτυποῦσε. Δὲν μποροῦσε ν' ἀκούσῃ τίποτ' ἄλλο ἐκτὸς ἀπ' τὴ φωνὴ τῆς ἀπελπισίας της, τῆς ἀδυναμίας της...

...Τὰ εἶχε χάσει ὅλα. Ὄχι μόνο τὴν εὐτυχία τοῦ νὰ ζῇ ντὰ σ' ἐκείνον ποὺ τῆς ἐνέπνεε αὐτὸ τὸ αἴσθημα τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς λατρείας... Ὄχι μόνο τὴ χαρὰ τοῦ νὰ ἐργάζεται σ' ἐκεῖνο τὸ καταφύγιο τοῦ φωτὸς καὶ τῆς καθαριότητος ποὺ ἀποτελοῦσε τὸ φαρμακεῖο, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀφελῆ ὑπερηφάνεια τῆς «ἀποκαταστάσεώς» της...

Εἶχε χάσει ἀκόμα καὶ τὴν ἐκτίμησι καὶ τὴν ἀγάπη τῆς μόνης φίλης ποὺ τῆς εἶχε φανῆ τόσο καλή, καὶ ποὺ τὴν εἶχε τόσο βοηθήσει! Ὁ γαμπρὸς μῖσος τόνος τῆς Ἑλένης τῆς ἔκανε περισσότερο κακὸ παρὰ οἱ κατηγορίες της, οἱ προσβολές της, οἱ ἀπειλές της. Αὐτὸ τὸ τυφλὸ κι' ἄδικο μῖσος ποὺ στρεφόταν ἐναντίον της, τῆς σφυροκοποῦσε τὴν καρδιὰ μὲ δυνατὰ χτυπήματα, μέχρι σημείου ποὺ νὰ τῆς φέρνῃ ναυτία!

Ἂν ἡ Χριστίνα ἦταν λιγώτερο νέα κι' ἀδύνατη, ἂν εἶχε τὸ κουράγιο νὰ κυττάξῃ, ἐκείνῃ τὴ στιγμή, τὸ πρόσωπο τῆς Ἑλένης ὅπου ἡ ἄγρια ζήλεια εἶχε ἀποτραβηχτῆ, ἀφίνοντας μόνο τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πόνου, θὰ τὴ λυπόταν γιὰ τὴν ἀπόγνωσί της. Θὰ μποροῦσε ἐκείνη τὴ στιγμὴ νὰ τὴν πείσῃ γιὰ τὴν καλή της πίστι, γιὰ τὴν εἰλικρίνειά της. Μὰ κι' οἱ δυό τους ἦταν ἀπομονωμένες στὴ δική τους, ἡ καθεμιά, δυστυχία...

Ἡ Χριστίνα βρισκόταν καὶ πάλι στὴν ἄκρη ἑνὸς πηγαδιοῦ μὲ ἀποσμέτρητο βάθος... Οἱ μέρες ποὺ θ' ἀκολουθοῦσαν δὲν θάταν παοὰ ἕνα ἀτέλειωτο γλύστημα σ' αὐτὸ τὸ βάραθοο, ὅπου δὲν ὑπῆοχε φῶς οὔτε πίστι.

Τὸ μέτωπό της ἦταν ὑγρό, δάκουα κυλοῦσαν στὰ μάγουλά της. Κυττοῦσε χωρὶς νὰ τὸ βλέπῃ τὸ γκριζωπὸ νερὸ τοῦ Σηκουάνα, ποὺ χόρευε μέσα στὴν πρωϊνὴ ὁμίχλη... Κουνοῦσε μηχανικὰ τὰ χείλη της, χωρὶς νὰ ξέρῃ ὅτι ψιθύριζε: «Θέλω νὰ πεθάνω, νὰ πεθάνω, νὰ πεθάνω...».

Ἀφοῦ κανεὶς δὲν ἤθελε νὰ τὴν πιστέψῃ, ἀφοῦ τὴν ἔδιωχναν σὰν ψωραλέο καὶ ἀποκοουστικὸ ζῶο, δὲν τῆς ἔμενε ποοὰ νὰ πεθάνῃ. Νὰ πεθάνῃ! Ἡ λέξις μπῆκε στὸ μυαλό της, νανουρίζοντας τὸν πυρετό της μὲ μιὰ ὕπνωλη γλύκα... Κύτταξε πάλι τὸ ποτάμι, φυλακισμένο μέσα στὶς ἤπνιες, εἰρηνικὲς ἀποβάθρες του... Τὸ ποτάμι, ποὺ τῆς ποόσφερε τὴν ἐκμηδένισι τοῦ πόνου της, τὸν ὑγοὸ καὶ παγεοὸ τάφο τῶν γκρίζων του νερῶν... Τὸ ποτάμι ποὺ τὴν καλοῦσε...

Ἡ Χριστίνα γλύστησε ἀπ' τὴ μισάνοιχτη πόοτα, κατέβηκε τὰ σκαλιά, πέρασε τρέχοντας τὴν πλακόστοωτη αὐλὴ τοῦ ἐργοστασίου, χωρὶς νὰ νοιάζεται γιὰ τὸν παγεοὸ ἀέοα ποὺ κολλοῦσε τὴν μπλούζα της στὸ ζεστὸ νεανικό της σῶμα...

Βγῆκε στὸ δοόμο μ' ἕνα βλέμμα τοελλῆς, φεύγοντας μακοιὰ ἀπ' τὴ σκληοὴ κι' ἄδικη ζωή, ἀπ' τὴ μεγάλη ἀμείλικτη πόλι καὶ τὴν ἀγοιότητα τῶν ἀνθοώπων, τῶν ὁμοίων της.

Κάτι μέσα της εἶχε κιόλας σπάσει. Ἔτοεχε σὰν ἕνα αὐτόματο, χωρὶς ψυχή, διασχίζοντας τὸ δοόμο, κατοακυλώντας στὶς σκάλες ποὺ ὡδηγοῦσαν στὴν ἀποβάθοα...

Τὰ νεοὰ ποὺ τὴ δέχτηκαν, ἔκλεισαν πάνω ἀπὸ μιὰ λεία σχεδὸν νεκοή...

✻

Γαντζωμένη στὸ τηλέφωνο, μὲ τὰ μάτια καρφωμένα στὸν τοῖχο, ἡ Ἑλένη δὲν εἶχε κὰν προσέξει πὼς ἡ νέα ἔφυγε. Ἀπὸ πολὺ μακρυά, μιὰ ἔοοινη φωνὴ τῆς μιλοῦσε γιὰ πράγματα ποὺ δὲν τὴν ἐνδιέφεοαν, ποὺ δὲν τὴν ἐνδιέφεοαν πιά.

—Ἑλένη... μ' ἀκοῦτε; Σᾶς γυρεύω παντοῦ, μόλις μᾶς εἰδοποίησαν: Τὸ κτίοιο τῆς ὁδοῦ Ντυριὲ κινδυνεύει νὰ γκοεμιστῆ! Τοιαντατέσσεοις ἐνήλικοι καὶ 54 παιδιὰ βοίσκονται στὸ δοόμο, καὶ δὲν ξέοομε ποῦ νὰ τὰ στεγάσουμε... Μ' ἀκοῦτε;

Ἄκουγε αὐτὲς τὶς φράσεις, ποὺ δὲν εἶχαν καμμιὰ ἀπήχησι μέσα της. Μὲ πολὺ κουοασμένη κι' ἀτονη φωνή, εἶπε:

—Ἀκούω... ἀλλὰ δὲν θάσθω! Ναί... καταλαβαίνω, εἶναι ντοοπὴ κι' ὅλα αὐτὰ εἶναι πολὺ ἀξιολύπητα πράγματα, μὰ δὲν μ' ἐνδιαφέοουν... Ὄχι, ὄχι, κυρία, μὴν ἐπιμένετε, εἶμαι κουοασμένη!

Ἡ διευθύντοια τῆς Ὑπηοεσίας Πεοιθάλψεως φαίνεται πὼς ἐπέμενε νὰ τὴν πείσῃ, γιατὶ ἡ Ἑλένη ἀπάντησε, μὲ ἀδιαφοοία ἱμελλοθάνατης:

—Καὶ τὰ γοάφω ὅλα στὰ παλιά μου παπούτσια!

✻

Ἀναγνωοίζοντας τὸ βῆμα τοῦ Ἀνδοέα, ἡ Ἑλένη βγῆκε ἀπ' τὴ νάοκη της καὶ σήκωσε τὸ κεφάλι. Ἐκεῖνος τὴν πλησίασε φιλικά, ποοσπαθώντας νὰ ποοκαλέσῃ τὴν ἀναγκαία ἐξήγησι.

—Ἑλένη...

—Βλέπεις, εἶμαι πολὺ ἤοεμη, εἶπε ἐκείνη. Ἀπὸ χτές, πολλὰ πράγματα ἄλλαξαν! Ἐγκατολείπω τὸ ἐπάγγελμά μου. Τίποτα πιὰ δὲν θὰ μὲ χωοίζῃ.

Ἡ Ἑλένη δὲν παοατήοησε τὸν ἐπιφυλακτικὸ τόνο ποὺ πῆοε ὁ Ἀνδοέας γιὰ νὰ ἐπαναλάβῃ:

—Ὥστε λοιπόν, τίποτα...

—Ναί, τίποτα! ἔκανε ἐκείνη μ' ἐπιμονή.

—Ἂν ἀφήσῃς τὸ ἐπάγγελμά σου, εἶπε ὁ Ἀνδοέας μὲ εἰοηνικὴ φωνή, θὰ εἶσαι δυστυχισμένη...

Ἡ Ἑλένη γέλασε κάπως ψεύτικα:

—Στὴν κατάστασι ποὺ βοίσκομαι, δὲν θυσιάζω μεγάλα πράγματα γιὰ σένα. Ἕνα ἐπάγγελμα κοοϊδίων!

Εἶχε ἔοθει ἡ στιγμὴ γιὰ νὰ πῇ ὁ Ἀνδοέας αὐτὰ ποὺ σκεπτόταν:

—Ἀγαπῶ, θὰ πῇ ἐκλέγω... Θὰ πῇ: ἀγαπῶ μόνο ἕνα πλάσμα... Ἡ ἐοωτικὴ εὐτυχία εἶναι πάντα ἐγωϊστική... Ἑλένη, ἐσὺ εἶσαι ἀνίκανη γι' αὐτὴ τὴν ἐκλογὴ κι' αὐτὸ τὸν ἐγωϊσμό...

Πληγωμένη, ἡ Ἑλένη φώναξε:

—Νομίζεις πὼς δὲν σ' ἀγαπῶ;

Ὁ Ἀνδοέας ἀποφάσισε νὰ φεοθῆ μὲ εἰλικοίνεια ὡς τὸ τέλος:

—Πολὺν καιοὸ τὸ φοβόμουν. Σήμεοα, εἶμαι πιὰ βέβαιος!

Ἡ Ἑλένη θέλησε νὰ ὑπεοασπισθῆ αὐτὸ ποὺ πίστευε ὅτι ἦταν ὁ ἔοωτας τῆς ζωῆς της καὶ ποὺ δὲν ἦταν ἴσως παοὰ ἕνα ἐνστικτο κατοχῆς, μιὰ κουφὴ καὶ φιλαμένη ἐπιθυμία νὰ ζήσῃ μιὰ εὔκολη ζωούλα παοαχαϊδευμένης γυναίκας, ὅπως τὸ ἔκαναν τόσες ἄλλες... Ποοσπάθησε ἀκόμα νὰ ὑπεοασπισθῆ τὴν ἄποψί της:

—Μήπως ἐπειδὴ δὲν σοῦ κάνω φοικτὲς καὶ χυδαῖες σκηνές; Ἄ, ὥστε ἂν φώναζα, ἂν ἔλεγα ἀνοησίες, ἂν ἀπειλοῦσα νὰ καταπιῶ δηλητήοιο, αὐτὰ θὰ ἦταν ἀποδείξεις ἀγάπης, ἔ; Ἐνῶ ἡ σιωπὴ κι' ἡ ἀξιοπρέπεια εἶναι ἀποδείξεις τῆς ἀναισθησίας μου, τῆς ἀδιαφοοίας μου!!

Σώπασε, καταλαβαίνοντας πὼς ἡ ἐπιχειοηματολογία της, ποὺ δὲν εἶχε γνήσια ὁομὴ καὶ θέομη, δὲν τὸν συγκινοῦσε. Δὲν ἤθελε ἀκόμα νὰ παοαδεχτῆ πὼς ἐκεῖνο ποὺ τὸν ἔκανε νὰ μὴν πείθεται ἦταν ἡ μυστικὴ ἐκλογή του... Μὲ μιὰ τελευταία παοόμοησι γυναικείας μικοότητος, θέλησε νὰ τὸν τιμωοήσῃ γιὰ κεῖνο ποὺ διαισθανόταν, ὅτι πήγαινε νὰ κάνῃ, καὶ φώναξε:

—Μὰ τὸν ξέοω τὸν Χοιστίνα... Αὐτὸ ποὺ συνέβη δὲν μ' ἐνδιαφέοει! Δὲν καταδέχομαι νὰ ζηλέψω μιὰ κοπέλλα ποὺ μάζεψα ἀπ' τὸ πεζοδοόμιο!

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη, ὁ Ἀνδοέας τὴ συχάθηκε γι' αὐτὴ τὴ μοχθηοὴ φοάση, ποὺ τὴν εἶχε πῆ μὲ τόνο γεμάτο κακία. Ἀπ' τὴν ἄλλη μεοιὰ ἄμως, τὸν στεναχωοοῦσε ποὺ ἔβλεπε τὴν Ἑλένη νὰ χάνῃ κάθε ἀξιοποέπειαν.

—Ἡ Χοιστίνα τὸ εἶχε ξεχάσει, καὶ τὸ εἶχα ξεχάσει κι' ἐγώ. Εἶσαι ἡ μόνη ποὺ τὸ θυμᾶσαι...

Ἡ Ἑλένη κατάλαβε πὼς ἡ στιγμὴ τῆς ἀλήθειας πλησίαζε, καὶ θέλησε νὰ τὴν καθυστεοήσῃ:

—Ἀνδοέα, εἶπε μὲ ποοσποιητὴ ἔκπληξι, δὲν φαντάζομαι νὰ θέλῃς νὰ πάοω στὰ σοβαοὰ τὴν πεοιπέτεια μιᾶς Βοαδυᾶς;

Ὁ Ἀνδοέας δίστασε μιὰ στιγμή. Ὅμως, δὲν πίστευε πιὰ στὴν ἀγάπη της. Πῆοε τὴν ἀπόφασί του:

—Ναί, Ἑλένη! Τὸ θέλω.

Ἡ Ἑλένη πεοίμενε τὸ χτύπημα, καὶ ξαφνιάστηκε βλέποντας πὼς δὲν τὴν πλήγωνε πολὺ σκληά. Ἦταν μόνο λιγάκι παοαζαλισμένη. Ἡ ὑπεοηφάνειά της ὑπέφεοε πεοισσότεοο ἀπ' τὴν καοδιά της, καὶ τὴν ἔκανε νὰ ψιθυοίσῃ:

—Δὲν φαντάζομαι νὰ ἐννοῆς... δὲν φαντάζομαι νὰ ἐννοῆς πὼς τὴν ἀγαπᾶς;

Ὁ Ἀνδοέας τὴ λυπήθηκε. Τί θὰ ὠφελοῦσε νὰ τῆς πῇ: «Ναί, τὴν ἀγαπάω ὁλόκληοες ἑβδομάδες χωοὶς νὰ τὸ ξέοω... Ὁ γάμος μας θὰ ἦταν ἡ ἕνωσις δυὸ καλῶν συντοόφων, ἐνῶ ἡ ἀγάπη εἶναι κάτι ἄλλο...Ναί, τ' ἀγαπῶ αὐτὸ τὸ παιδί, ἔτσι ποὺ εἶναι, μὲ τὴ χάοη του καὶ τὴν ἀδυναμία του... Κι' ἀγαπῶ τὴν τοελλὴ ἀγάπη ποὺ αἰσθάνεται γιὰ μένα, τὴν ἀπόλυτη καὶ συγκινητικὴ ἐμπιστοσύνη της, ποὺ μοῦ γεννάει τὴν ἐπιθυμία νὰ τὴν ποοστατεύσω, σὰν ἄνδοας!»

Ἀντὶ νὰ τῆς τὰ πῇ ὅλ' αὐτά, ἀπάντησε ἁπλά:

—Ναί, νομίζω. Καὶ νομίζω πὼς κι' ἐκεῖνη μὲ ἀγαπάει!

Μιὰ παοάξενη γιὰ κείνη τὴν ὥοα κίνησι ἀκούστηκε στὴν αὐλή. Βιαστικὰ βήματα, φωνὲς τοὺς τοάβηξαν ἀπ' τὶς σκέψεις τους, σπάζοντας τὴν ἀοατη κλωστὴ ποὺ τοὺς κοατοῦσε ἀκόμα δεμένους στὸ εὐθοαυστο φάσμα τῆς νεκοῆς τους ἀγάπης. Ὁ φύλακας φώναζε:

—Γιατοέ! Γιατοέ! Ἐλάτε γοήγοοα! Ἡ δεσποινὶς Χοιστίνα!... Ἔγινε δυστύχημα...

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Τὸ τέλος

Δὲν μὲ φοβίζει
ἡ κακοκαιρία!
Τὸ ζηρὸ καὶ σκασμένο δέρμα ἀσχημίζει τὴ γυναῖκα. Ἐνῶ τὸ δέρμα τὸ περιποιημένο μὲ κρέμα NIVEA διατηρεῖται καὶ μὲ τὴν κακοκαιρία, πάντοτε λεῖο, μαλακὸ καὶ ἐλκυστικὰ δροσερό.
Αὐτὸ τὸ ξέρουν ἑκατομμύρια γυναῖκες καὶ γι' αὐτὸ ἡ NIVEA ἐκτιμᾶται τόσο πολὺ εἰς ὅλον τὸν κόσμον.
Τὸ περιποιημένο δέρμα λάμπει ἀπονεότητα
Η NIVEA εἶναι τόσον ἀποτελεσματική καὶ τονωτική, χάρις στὴν Eucerit ποὺ περιέχει.
NIVEA CREME
ΓΝΗΣΙΟΝ ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ BEIERSDORF, ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Τά Ιρία μυθτικά

(ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ)

12ον Ὁ Χάρντιν ἔμεινε μιὰ στιγμὴ σὰν ἀποσβολωμένος, κι' ἔπειτα ἄπλωσε ἀδέξια τὸ χέρι του κι' ἄγγισε τὸν ὦμο της.

—Μὲ συγχωρῆς, Φύλ, εἶπε. Δέ... δὲν εἶχα ἰδέα... Δὲν θἄθελα νὰ κάνω τίποτα ποὺ νὰ σὲ θίξη, ἀκόμα καὶ γιὰ ἕνα ἑκατομμύριο δολλάρια.

—Θέλεις νὰ πῆς πὼς δὲν θὰ χρησιμοποιήσης τὴν ἱστορία;

—Ποιὰ ἱστορία; εἶπε ἐκεῖνος. Δὲν ξέρω τί ἐννοεῖς...

Ἡ Φὺλ ἄπλωσε τὸ χέρι της, κι' ὁ Χάρντιν τῆς τὸ σφιξε.

—Πὲς τῆς Λῶρενς νὰ μὴν ἀνησυχῆ, ἔκανε ὁ Χάρντιν.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἀκούστηκε ἀπ' ἔξω κάτι σὰν ἰσχνὴ, κι' ὁ Χάρντιν κι' ἡ Φύλις βγῆκαν ἔξω τρέχοντας.

Στὴν πλαγιὰ ποὺ ὁδηγοῦσε στοὺς πρόποδες τοῦ Βουνοῦ, μιὰ ὁμάδα ἀνθρώπων κατέβαινε μὲ δυσκολία. Κρατοῦσαν ἕνα μικρὸ φορεῖο, τόσο ἐλαφρό, ὥστε εἶχε κανεὶς τὴν ἐντύπωσι ὅτι δὲν περιεῖχε τίποτα.

Μερικοὶ ἀποσπάθηκαν ἀπ' τὸ πλῆθος, ἔφυγαν πρὸς τὴν πλαγιά, καὶ πῆραν στὰ χέρια τους τὸ φορεῖο, ἐνῶ ἄλλοι βοήθησαν τοὺς μισοπεθαμένους ἀπ' τὴν ἐξάντλησι ὀρειβάτες. Τὸ νοσοκομειακὸ αὐτοκίνητο ἑτοιμάστηκε νὰ ξεκινήση γιὰ τὸ πλησιέστερο νοσοκομεῖο. Οἱ στρατιῶτες σχημάτισαν μιὰ προστατευτικὴ ζώνη γιὰ νὰ συγκρατήσουν τὸ πλῆθος, κι' ἔκαναν ἕνα διάδρομο ὡς τὸ νοσοκομειακὸ αὐτοκίνητο. Ἀπόλυτη σιωπὴ Βασίλευε ἐκείνη τὴ στιγμή.

Τὸ ἀγοράκι ἦταν τυλιγμένο σὲ κουβέρτες, μὰ οἱ μπούκλες τῶν πυκνῶν παιδικῶν του μαλλιῶν φαίνονταν πάνω ἀπ' τὸ ὀχρὸ πρόσωπάκι του. Τὰ μάτια του ἦταν κλειστά, κι' ἦταν φανερὸ πὼς θἄταν ἀναίσθητο ἐπὶ ὧρες.

Ἡ Ἄννι βρισκόταν μπροστὰ-μπροστά, πλάι σ' ἕνα στρατιώτη ἀπὸ κείνους ποὺ σχημάτιζαν τὴ ζώνη. Τὰ μάτια της ἔδειχναν ἀγάπη κι' ἀπελπισία μαζί. Τὸ φορεῖο σταμάτησε μιὰ στιγμὴ ποὺν τὸ σηκώσουν καὶ τὸ βάλουν στὸ αὐτοκίνητο. Ἀλλὰ ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἄπλωσε τὸ ἕνα νέρι της κι' ἄγγισε τὴν ἄκρη τῆς κουβέρτας ποὺ τύλιγε τὸ γυιό της. Τὴν ἄγγισε χωρὶς καμμιὰ ἀξίωσι, ἀλλὰ μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ τὸν ἀποχαιρετήση.

Ποτὲ δὲν θὰ μποροῦσε ν' ἀποδειχθῆ πὼς τὸ παιδὶ ἦταν δικό της. Ἀλλὰ ἡ Ἄννι δὲν χρειαζόταν ἔγγραφα γιὰ νὰ τὸ ξέρη. Ἡ ἴδια ἡ μητρικὴ ἀγάπη ποὺ τὴν ἔκανε νὰ βάλη τὴν εὐτυχία τοῦ παιδιοῦ πάνω ἀπ' τὴ ζωηρότερή της ἐπιθυμία, τὴν ἔκανε ν' ἀναγνωρίση τὸ παιδί της ἀστραπιαία.

Ὅταν οἱ πόρτες ἔκλεισαν ἀθόρυβα καὶ τὸ αὐτοκίνητο ξεκίνησε, γύρισε πίσω σὰν τυφλή, καὶ πλάϊ της βρῆκε τὴν Φύλις.

—Τὸν εἶδα τὸ γυιό μου, ἔκανε ἡ Ἄννι. Κύτταξα τὸ προσωπάκι του!

Λίγα βήματα πιὸ πέρα ἔστεκαν ἡ Σούζαν κι' ὁ Μπίλ, ἀκόμα παραζαλισμένοι καὶ ξαφνιασμένοι. Ὁ Μπὶλ κρατοῦσε τὴ Σούζαν ἀπ' τὴ μέση, κι' ἐκείνη ἔκλαιγε σιγανά. Ἀλλὰ πολλοὶ ἄνθρωποι γύρω της ἔκλαιγαν.

Μόλις εἶδε τὴ Φύλ, ἔτρεξε πρὸς τὸ μέρος της.

—Ὦ Φύλ! Φαινόταν τόσο ἄρρωστο τὸ καημένο! Τί εἶπε ὁ γιατρός;

—Δὲν ἔχει τίποτα, ἔκανε ἡ Φύλ, χωρὶς ἄλλη μαρτυρία, ἐκτὸς ἀπ' τὴ δική της πεποίθησι. Θὰ γίνη ἐντελῶς καλά, Σούζαν.

—Αὐτὸ μᾶς ἐνδιαφέρει ὅλες, δὲν εἶναι ἔτσι; εἶπε ἡ Ἄννι, κι' ἡ Σούζαν κούνησε τὸ κεφάλι της καταφατικά.

Καὶ ξαφνικά, σὰ νὰ εἶχε ξεχάσει τόση ὥρα πὼς ὑπῆρχε κι' αὐτὸ τὸ ζήτημα, ἡ Σούζαν ρώτησε:

—Πήραμε ἀπάντησι σ' ἐκεῖνο τὸ τηλεφώνημα;

Ἡ Ἄννι εἶπε ἀργά:

—Θὰ γίνης μιὰ θαυμάσια μητέρα! Θυμᾶσαι ποὺ πάντα στόλεγα;

—Καὶ τὸ τηλεφώνημα;

—Ἀποφασίσαμε νὰ τὸ ματαιώσωμε, εἶπε ἡ Ἄννι.

—Νὰ τὸ ματαιώσωμε;

—Ναί. Ἀποφασίσαμε πὼς θἄταν καλύτερο νὰ μὴ μάθωμε ποτέ.

—Δὲν καταλαβαίνω, Ἄννι.

—Σκεφτήκαμε πὼς αὐτὴ τὴ φορά... τώρα ποὺ ξαναγεννιέται πάλι... θἄταν καλύτερο νὰ γεννηθῆ σὲ μιὰ πραγματικὴ οἰκογένεια!

—Μιὰ πραγματικὴ οἰκογένεια;

—Ναί, σὰν ἐσένα καὶ τὸν Μπίλ. Κάθε παιδὶ πρέπει ν' ἀνήκη σὲ δυὸ ἀνθρώπους ποὺ ἀγαπιοῦνται. Ἔτσι σκεφτήκαμε...

Δὲν μπόρεσε νὰ πῆ περισσότερα, γιατὶ ἡ συγκίνησι μεταμόρφωσε τὸ χαμόγελο, ποὺ προσπαθοῦσε νὰ σχηματίση, σὲ μιὰ τριγωνικὴ γκριμάτσα.

—Ναί, συμπλήρωσε ἡ Φύλις. Σκεφτήκαμε πὼς τὸ ἀγοράκι δὲν μπορεῖ νὰ ἔχη καλύτερους γονεῖς. Ἂν λοιπὸν τὸ θέλετε κι' ἐσεῖς...

Τὰ χέρια τῆς Σούζαν ἁπλώθηκαν κι' ἄγγισαν τὶς ἄλλες δυὸ γυναίκες, καὶ δὲν μπορεῖτε νὰ βρῆ λόγια γιὰ νὰ τοὺς πῆ ἐκεῖνο ποὺ αἰσθανόταν γι' αὐτές. Ἀλλὰ ὁ Μπὶλ τὶς ἀγκάλιασε καὶ τὶς τρεῖς στοργικὰ καὶ τοὺς εἶπε:

—Εἶστε θαυμάσιες γυναῖκες, καὶ κάθε παιδάκι θἄταν περήφανο ν' ἀνήκη σ' ἐσᾶς!

Ἡ Φὺλ εἶπε μὲ τρεμουλιαστὴ φωνή:

—Εἶσαι δικηγόρος, Μπίλ, καὶ θὰ ξέρης πῶς νὰ πείσης τὸ δικαστήριο νὰ σοῦ δώση τὸ παιδί.

Ὁ Μπὶλ κούνησε τὸ κεφάλι, χωρὶς λέξι.

—Κι' ἂν ὁ γυιός σου γεννιέται στὴ ποτὲ δυὸ θεῖες ἢ δυὸ νονὲς ἢ κάτι τέτοιο...

Ἡ Φὺλ δὲν μπόρεσε νὰ τελειώση τὴ φράσι.

✻

Τὸ πλῆθος διαλυόταν γρήγορα. Μακρυά, τὰ τελευταῖα λόγια τῶν ἐκφωνητῶν μεταδίδονταν σ' ὅλα τὰ κύματα. Ὁ ἀέρας σκούπιζε τὸ χῶμα ἀπ' τὶς ἐφημερίδες, τὰ περιτυλίγματα τῶν προφίμων καὶ τ' ἄλλα σκουπίδια ποὺ ἀφίνει πάντα τὸ πλῆθος. Δὲν ὑπῆρχε πιὰ τίποτα νὰ κάνη κανεὶς ἐδῶ. Τὸ δράμα εἶχε τελειώσει.

Τὸ Βουνὸ τοῦ Κεραυνοῦ εἶχε προσπαθήσει νὰ κλέψη μερικὲς ζωές. Ἀλλὰ ἡ καλωσύνη, ἡ ψυχικὴ εὐγένεια κι' ἡ γενναιότης εἶχαν μαζευτῆ στοὺς πρόποδες τοῦ Βουνοῦ, κι' εἶχαν νικήσει ἀπ' τὸ θανάσιμο ἐναγκάλισμα του ὅλες αὐτὲς τὶς ζωές, ἐκτὸς ἀπὸ δυό. Τώρα ὡρθωνόταν στὸν οὐρανὸ ψυχρὸ κι' ἀνέκφραστο, κι' ὅλος ὁ κόσμος τοῦ γύριζε τὴν πλάτη μὲ ἀδιαφορία.

Ἀπ' ὅλο τὸ πλῆθος, μόνο ἡ Ἄννι ἐξακολουθοῦσε νὰ κυττάζη τὴν ἀνεξιχνίαστη μορφὴ τοῦ Βουνοῦ.

—Ἀντίο, τοῦ εἶπε ἀπαλά. Καὶ σ' εὐχαριστῶ γι' αὐτὸ ποὺ ἔκανες...

Οἱ ἄλλοι τρεῖς τὴν κύτταζαν μὲ συμπάθεια, κι' ἡ Φύλις πῆγε κοντά της καὶ πέρασε τὸ μπράτσο της πάνω ἀπ' τοὺς λεπτοὺς της ὤμους.

—Ἔλα, γενναία μου μικρούλα, τῆς εἶπε. Ἔχω σκοπὸ νὰ σὲ κάνω διάσημη χορεύτρια ἐκεῖ ὅπου πᾶμε τώρα!

ΤΕΛΟΣ

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ
τοῦ «παλιοῦ καλοῦ καιροῦ»

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ ΤΑΚΗ ΛΑΠΠΑ

Μπορεῖ σήμερα, γιὰ τὶς πολὺ νέες νὰ εἶναι ἄγνωστο τὸ εἶδος αὐτό, ὄχι ὅμως καὶ γιὰ τὶς κάπως περασμένες στὰ χρόνια. Γιατὶ οἱ περισσότερες ἀπ' αὐτές, στὰ νεανικά τους χρόνια, θὰ εἶχαν τὸ ὁμορφοδεμένο κεῖνο λεύκωμα, μὲ τὸ βελουδένιο κάλυμμα, ποὺ μέσα σ' αὐτὸ θὰ βρίσκονταν γραμμένα ἀπὸ φιλικὰ καὶ συγγενικὰ χέρια μερικὰ ποιήματα. Κι' ἀνάμεσα στὰ φύλλα ἴσως μερικὲς ξερὲς βιολέτες, μαργαρίτες ἢ γιασεμιὰ ἀνάμνησι νοσταλγική...

Κι' ὅμως σὲ πολὺ πολλὰ χρόνια, τὰ λευκώματα αὐτὰ ἦταν πολὺ τῆς μόδας. Σ' αὐτὰ μέσα ξεσποῦσε τὸ συγγραφικὸ μένος τῶν συγγενῶν, φίλων καὶ γνωστῶν. Σ' αὐτὰ θὰ γράφανε μερικὰ στερεότυπα δίστιχα ἢ ποιήματα μ' ἀκροστοιχίδες, ἀλλὰ καὶ πεζὰ μὲ κολακευτικὲς γραμμὲς γιὰ τὴν κάτοχο, κι' ἄλλα παρόμοια. Κι' οἱ συγγραφεῖς καὶ ποιητὲς κείνου τοῦ καιροῦ εἶχαν βρῆ τὸν μπελά τους ἀπ' τὰ λευκώματα αὐτά. Ποιὰ γυναίκα δὲν θὰ ἤθελε νὰ ἔχη τότε στὸ λεύκωμά της μερικοὺς αὐτόγραφους στίχους ἀπὸ γνωστοὺς ποιητές; Γι' αὐτὸ ἀγανακτισμένος ὁ Ἀχιλλέας Παράσχος, σ' ἕνα του ποίημα ἔλεγε :

«Πάλιν ὁ ἄχαρις συρμὸς τῶν Λευκωμάτων.
Τὸ Λεύκωμα εἶναι τροφὴ μεγάλων παιδαρίων,
Νεκροταφεῖον ἀληθοῦς ἰσότητος διότι
μὲ τὸν Νικολετόπουλον ὁ Μπάρδος ὑπνώττει...».

Καὶ τελείωνε μὲ τὰ πιὸ κάτω :

«Τόπον Νικολετόπουλε, καὶ πάλιν θὰ ἔχω τὴν τιμήν, πληρώνων (σίον σου ἀν κελεύσῃ...».

Ὁ Νικολετόπουλος αὐτός, ποὺ τὰ βάζει μαζί του ὁ Παράσχος, ἦταν κάποιος ἄγνωστος στιχοπλόκος, ποὺ σ' ἕνα λεύκωμα ἔτυχε τὸ ὄνομά του νὰ βρίσκεται πλάϊ - πλάϊ, στοῦ φιλέλληνα ποιητὴ τὸ ὄνομα.

Πολλοὶ ἀπ' τοὺς γνωστοὺς ποιητές, ἢ ἀπὸ ὑποχρέωσι ἢ γιατὶ θέλανε, γράψανε τέτοια ποιήματα, ποὺ τὰ βρίσκουμε σήμερα στὶς ποιητικές τους συλλογές. Νὰ οἱ πρῶτοι στίχοι τοῦ Ἀριστοτέλη Βαλαωρίτη, στὸ λεύκωμα κάποιας κυρίας Οὐράνας :

«Μ' ἀρέσει μέσ' στὴν ἄβυσσο τοῦ μαύρου τοῦ ματιοῦ σου,
νὰ βλέπω τὸ κυμοτίσημα,
Κυρά, τοῦ λογισμοῦ σου,
καὶ νὰ ξανοίγω, Οὐράνω μου,
μέσ' στὸ βαθὺ σκοτάδι
ποὺ πλημμυρεῖ τὴν κόρη σου,
τὸν φλογερὸν τὸν Ἄδη...» κλπ.

Κι' ὁ Γεώργιος Ζολοκώστας στὸ λεύκωμα τῆς Ἀγλαΐας Π... ἔγραφε:

«Ἡ μία Χάρις σ' ἔδωκεν
ὡς δῶρον τ' ὄνομά της
καὶ μὲ καρδίαν ἀγαθὴν
σ' ἐστόλισεν ἡ ἄλλη.
Ἡ τρίτη σου προστάτις,
ἐκόσμησε τὸ σῶμα σου
μὲ τῶν τριῶν τὰ κάλλη.
Τριῶν Χαρίτων ἀδελφὴ,
τετάρτη Χάρις χαῖρε,
ἐγκάρδιον τὴν μνήμην των,
ὦ Ἀγλαΐα φέρε...».

Ὑπῆρξαν κι' ἀξιόλογα λευκώματα, ποὺ ἦταν ἀληθινὲς ποιητικὲς συλλογές. Τὰ περισσότερα ἀπ' αὐτὰ ἦταν γυναικῶν συγγραφέων καὶ λογοτεχνῶν, ποὺ ὅλος ὁ γνωστός τους πνευματικὸς κύκλος, θὰ ἔγραφε καὶ κάτι στὸ λεύκωμα τῆς κυρίας. Ἀπ' τὰ καλύτερα ἦταν τῆς συζύγου τοῦ Ἀγγέλου Βλάχου, ποὺ δυστυχῶς χάθηκε. Νὰ ἕνα πετράστιχο τοῦ Σουρῆ γιὰ τὴ Βλάχου :

«Τὸ εἶπε κι' ὁ παπὰς στὴν (εὐλογία του
τὸ ἤμισυ πὼς θἄναι ἡ συμβία (του
γιατὶ δὲν θὰ μποροῦσ' αὐτὸς (μονάχος
νἄναι συγχρόνως Ἄγγελος καὶ (...Βλάχος».

Τὸ ἴδιο καλὸ λεύκωμα ἦταν τῆς κυρίας Κύρου καὶ τῆς Ἀσπασίας Νάζου. Στῆς Νάζου ἔγραψε κι' ὁ Παλαμὰς αὐτὸ τὸ τετράστιχο :

«Ἔχεις τὴ χάρη τὴν κρυφὴ
κι' ὁ ποιητὴς μπροστά της
ρωτᾶ ποῦ τάχει τὰ φτερά της;
Γνωρίζω μιὰ ποὺ ἔχει ὁμορφιὲς
κι' ἔχει στολίδια,
ὦ στίχοι, ψιθυρίστε το στὴν (ἴδια».

Κεῖνο ὅμως ποὺ ἦταν ἕνα ἀπ' τὰ καλύτερα λευκώματα, ἦταν τῆς συζύγου τοῦ Σουρῆ, τῆς Μαίρης Σουρῆ. Σ' αὐτὸ γράψανε οἱ πιὸ καλοὶ λογοτέχνες τοῦ καιροῦ της. Ὁ Μαλακάσης, ὁ Καρκαβίτσας, ὁ Κονδυλάκης, ὁ Ἄμπνινος, ὁ Στρατήγης, ὁ Προβελέγγιος, ὁ Δροσίνης κι' ἄλλοι. Ποιός μποροῦσε ν' ἀρνηθῆ λίγους στίχους στὴ φιλόξενη κυρία Μαρῆ ;...

Διαβάστε ἕνα ποίημα τοῦ Σουρῆ ποὺ ἔγραψε στὸ λεύκωμα τῆς «Μαρῆς του», στὴ γιορτή της τὸ 1899 :

«Εἰς τὴν γιορτή σου πάλι, τῆς (Παναγιᾶς τὴ μέρα,
θὰ σ' εὐχηθῶ Μαρῆ,
νὰ τὴν γιορτάζεις πάντα, σὰν (κόρη, σὰν μητέρα,
σὰν Μοῦσα τοῦ Σουρῆ».

Κι' αὐτὸς ἀκόμα ὁ Παράσχος δὲν μπόρεσε νὰ γλυτώση ἀπ' τὴ Σουρῆ καὶ τῆς ἔγραψε:

«Καὶ πάλιν, πάλιν λεύκωμα, ὦ (πίστευσε Κυρία
ἂν συναδέλφου προσφιλοῦς ἡ (σύζυγος δὲν ἦσο,
ἂν ἦσο καὶ ποιήτρια βασί- (λισσα καμμία,
τὸ λεύκωμά σου, σύγγνωθι, θὰ (ἔστρεφα ὀπίσω.
Ἐχθαίρω τὰ λευκώματα, μοὶ (ἐπιφέρουν πόνον,
κι' εἶμαι ὠκύπους Ἀχιλλεύς, (ὅταν τὰ βλέπω μόνον.
Τὸ λεύκωμα: γέρου συρμοῦ (παιδαριώδης ἕξις,
κατὰ συνθήκην ἔπαινος, ψευ- (δεῖς φιλοφροσύναι,
ἀναμνήσεις, παγερὰ αἰσθήμα- (τα καὶ λέξεις,
τὸ ἄωτον τῆς πλήξεως καὶ κα- (ταδίκης εἶναι.
Ὦ! Ρίψε το εἰς τὴν πυράν, ἢ- (τις τὸ πᾶν πεφράνει,
αὐτὸ θὰ εἶν' ἡ λάμψις του, ἡ (πρώτη καὶ ἡ μόνη».

Καὶ τὸ λεύκωμα τῆς κάρης τοῦ Σουρῆ, τῆς Ἕλλης, ὕστερα Μοσχονᾶ, ἦταν ἀπ' τὰ καλά.

✻

Ἡ συνήθεια νὰ διατηροῦν λευκώματα οἱ γυναῖκες, κρατήθηκε γιὰ πολὺ κι' ὕστερα ἀπ' τὸ 1900. Τώρα πιὰ τὰ λευκώματα αὐτά, μὲ τὰ ὄμορφα δεσίματά τους καὶ τὸ κάποτε ἐνδιαφέρον περιεχόμενό τους, βρίσκονται λησμονημένα, κι' ἴσως πεταμένα ποιός ξέρει, σὲ κάποιο συρτάρι. Κι' ὅμως στὶς σελίδες τους, κλείνουν κι' αὐτὰ μιὰ ἐποχή...

Ἀπ' τὰ καλὰ λευκώματα ἦταν τῆς Ἀκατερίνης Βελλιανίτη, ποὺ ὑπάρχουν αὐτόγραφα ποιήματα ἀπὸ πολλοὺς γνωστοὺς ποιητές. Ἀλλὰ τὸ καλύτερο ἦταν τῆς συζύγου τοῦ ἀρχαιολόγου Ἀλεξάνδρου Φιλαδελφέως, τῆς Βήτας.

ΟΙ ΔΥΟ ΤΥΧΕΡΟΙ ΤΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ ΤΗΣ Α. Ε. ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΙΞ

Τὰ χρηματικὰ δῶρα τῶν διαγωνισμῶν, ποὺ προεκήρυξε τὸν μῆνα Δεκέμβριον ἡ Α. Ε. ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΙΞ, περιῆλθον εἰς τοὺς κάτωθι :

1) Διαγωνισμὸς Τύπου: ΠΟΛΥΞΕΝΗ ΚΑΚΟΥΛΙΔΟΥ, κάτοικος Καλαμαριᾶς - Θεσσαλονίκης, ὁδὸς Ἀργυροπούλεως 69, ἐκέρδισε τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 10.000, ὡς ὑποδείξασα τὸν ἀριθμὸν 19732, ποὺ προσήγγισε περισσότερον εἰς τὸν πρῶτιον λαχὸν 19727 τοῦ Λαχείου Συντακτῶν.

2) Διαγωνισμὸς Ραδιοφώνου: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΕΡΠΕΤΖΗΣ, κάτοικος ἐπίσης Θεσσαλονίκης, ὁδὸς Νουαρίνου 31, ἐκέρδισε τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 12.000, ὡς εὐνοηθεὶς κατὰ τὴν κλήρωσιν τῶν φακέλλων.

MENTIOYM ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΨΥΧΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Βραβεῖον Τηλεπαθείας μακρᾶς ἀποστάσεως

Δέχεται καθ' ἑκάστην 9—1 π. μ. καὶ 4—6 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει. Ὁδὸς Φλωρίνης 8, Αὐτοκινητόν Ἀχαρνῶν. Στάσις Ἁγ. Παντελεήμονος, ἀρ. τηλεφ. 872-624.

ΡΥΤΙΔΕΣ-ΠΑΝΑΔΕΣ-ΑΚΜΕΣ-ΕΛΗΕΣ
ΤΑΧΥΤΗΤΑ · ΥΠΕΥΘΥΝΗ · ΑΝΩΔΥΝΗ
ΡΙΖΙΚΗ 100% ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ
ESTHETIQUE MODERNE
Mlle KASTRIOTIS
ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ 6 ΚΟΛΩΝΑΚΙ Τηλ. 612-010

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΧΥΔΕΡΜΙΑΣ ΣΑΜΠΟΥΑΝ ΜΠΑΝΙΟΥ Stephen's

Ὁ ἱστορικὸς τῆς Ἀθήνας καὶ λεπτὸς ποιητὴς Καμπούρογλους στὸ 1901, ἔγραψε στὸ λεύκωμα τῆς Φιλαδελφέως:

«Ἀλλοίμονο στὸν ποιητή, ποὺ (πάρετε στὸ χέρι
ξεχνάει εὐθὺς ὅ,τι ἔμαθε καὶ (μόνο Βῆττα ξέρει...».

Πέρασαν εἴκοσι χρόνια κι' ὁ ἴδιος ὁ Καμπούρογλους συμπλήρωνε τὸ δίστιχό του, στὰ 1921.

«Νέος τὸ δίστιχο ἔγραψα καὶ (σεῖς τόχατε χάσει
καὶ ὥσπου νὰ ξαναβρεθεῖ στὸ (Ὠμέγα ἔχω φθάσει!»

Στὸ λεύκωμα τῆς Φιλαδελφέως γράφανε καὶ πεζὰ, ὅπως ὁ Αἰγινίτης, ὁ πρωθυπουργὸς Δηλιγιάννης, κι' ἄλλοι. Ἡ Καὶ λιρρὸη Παρρέν, τῆς ἔγραφε κάποιο ξεπερασμένο σήμερα: «Ἡ γυναικεῖα ψῆφος ἐδόθηκεν εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ ὄνομα τῆς Παλλάδος. Ἡ γυναικεῖα ψῆφος θὰ δώσῃ εἰς τὰς σημερινὰς Ἀθηναίας τὴν παλαιὰν δόξαν των».

Κι' ὁ βαθυστόχαστος Παλαμᾶς δὲν ἤλειψε ἀπ' τὸ λεύκωμα τῆς Φιλαδελφέως:

«Ὅποιος κι' ἂν μίλησε, ὅποιος κι' ἂν εἶσαι κοίτα,
Ἄλλοι τὴν κράζουν ἄνοιξη κι' (ἄλλοι τὴ λένε Βῆτα.
Ἡ φύσις τὴν ἐπροίκισε σοφά, (τὴν ἐμορφιά της
μ' ὅλα της τὰ τριαντάφυλλα (καὶ μ' ὅλη τὴ δροσιά της».

✻

Καὶ τὸ λεύκωμα ὅμως τῆς κ. Ἰουλίας Λάσκαρη, τῆς συζύγου τοῦ ἱστορικοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου Νικολάου Λάσκαρη, ἦταν ἀπ' τὰ ἐνδιαφέροντα τῆς ἐποχῆς του. Καὶ σ' αὐτὸ βρίσκονται ὀνόματα ἀπὸ πολλοὺς ποιητές, κι' ὁ Σουρῆς τῆς γράφει :

«Ἀγαπητὴ κουμπάρα μου, τοῦ (Λάσκαρη κυρία,
παράτα τὰ Λευκώματα γιατ' (εἶναι φασαρία,
σοῦ φθάν' ἡ λάτρα τοῦ σπι- (τιοῦ καὶ τὰ μικρὰ θηρία!»

Τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1932, ἡ Λάσκαρη χάρισε τὸ λεύκωμά της στὴν κόρη της, γράφοντάς της μέσα αὐτὸ τὸ δίστιχο:

«Ἐγὼ πλέον ἐγέρασα,
στὴν κόρη μου τὸ πέρασα».

Καὶ στὴ συνέχεια ποὺ θὰ ἔδινε ἡ κόρη, ὁ πατέρας της Λάσκαρης, τῆς ἔγραψε τὸ πρῶτο της ποίημα :

«Τώρα ποὺ ἡ μαμάκα σου, ἡ (προσφιλὴς ἐγέρασε
κι' αὐτὸ ἐδῶ τὸ Λεύκωμα σὲ (σένα τὸ ἐπέρασε
σὰν νάταν ἀποφάσι της,
δυὸ λέξεις πρέπει καὶ ἐγὼ νὰ (γράψω γιὰ τὴν κόρη της.
Ὅταν λοιπὸν τὸ βαρεθῆς καὶ (σύ, σὰν θὰ γεράσῃς
κι' εἰς την κορούλα σου καὶ σύ (βεβαίως τὸ περάσῃς
σὰν νάταν ἀποφάσι σου
Νὰ εὐχεσαι νὰ ζῶ κι' ἐγώ, νὰ (γραψω γιὰ τὴν κόρη σου».

Δὲν μπορεῖτε λοιπὸν νὰ πῆτε πὼς τὰ ποιητικὰ κεῖνα λευκώματα δὲν ἄξιζαν...

✪

XIOYMOP

— Μὰ ὀφοῦ δὲν ἔχω οὔτε σκυλιὰ οὔτε ἄλλα ζῶα, οὔτε ραδιόφωνο, γιατὶ δὲν θέλετε νὰ μοῦ νοικιάσετε αὐτὸ τὸ διαμέρισμα;

— Ἐπιμένετε νὰ τὸ μάθετε; Λοιπόν, δὲν σᾶς τὸ νοικιάζω κυρία, γιατὶ εἶσθε πολὺ ἡλικιωμένη καὶ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἔχω κπδεῖες στὸ σπίτι μου.

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

■ Μιὰ τελευταία φωτογραφία τῆς "Αγν Μίλλερ, τῆς χορεύτριας ποὺ εἴδαμε σὲ τόσες ταινίες. "Ηταν καὶ εἶναι πάντοτε φίλη τοῦ Κόνραντ Χίλτον, βασιλιᾶ τῶν ξενοδοχείων καὶ πρώην πεθεροῦ τῆς 'Ελίζαμπεθ Ταίηλορ.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΙΝΕΜΑ

★ Ὁ "Αλαν Λάντ καὶ ἡ γυναίκα του ἐγκατέλειψαν τὴν 'Ιταλία μόλις τέλειωσε τὸ γύρισμα τῆς ταινίας «Τὸ Παιδὶ καὶ τὸ Δελφίνι» καὶ βρίσκονται τώρα στὸ Χόλλυγουντ, ὅπου ὁ "Αλαν Λάντ ἀρχισε νὰ ἑτοιμάζεται γιὰ τὸ γύρισμα τῆς νέας ταινίας του.

★ 'Η Σούζαν Χαίηγουορθ παρὰ τὶς οἰκογενειακὲς ἀτυχίες της, ἔχει ἐπαγγελματικὲς ἐπιτυχίες. Μετὰ τὸ θρανεῖο ποὺ πῆρε στὶς Κάννες γιὰ τὴν ταινία της «Θὰ κλάψω αὔριο», πρωταγωνιστεῖ τώρα μὲ τὸν Κὲρκ Ντάγκλας στὴν ταινία τῆς Γουῶρνερ «"Ακρως 'Εμπιστευτικὴ ὑπόθεσις».

★ Παντελόνια πυτζάμας ἀπὸ ὑφάσματα μὲ πουὰ κρεμάστηκαν σὰν σημαῖες πάνω ἀπὸ τὸ στούντιο τῆς Γουῶρνερ Μπρὸς ἐπ' εὐκαιρία τοῦ γυρίσματος τῆς ταινίας «Τὸ Παιγνίδι τῆς Πυτζάμας» μὲ τὴν Ντόρις Νταίη. Οἱ πυτζάμες αὐτὲς θὰ μείνουν κρεμασμένες ἐκεῖ ὥσπου νὰ τὶς κουρελιάσῃ ὁ ἀέρας. 'Εκτὸς ἀπὸ τὴν Ντόρις Νταίη, πρωταγωνιστεῖ καὶ ἡ Μπάρμπαρα Νίκολς καθὼς κι' ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ ποὺ πρωτοέπαιξαν τὸ ἔργο αὐτὸ στὸ Μπροντγουαίη.

★ 'Η "Αννι Μπλάιθ πρωταγωνιστεῖ τώρα στὴν ταινία «'Η ἱστορία τῆς "Ελεν Μόργκαν» ποὺ βασίζεται πάνω στὴ ζωὴ τῆς διάσημης τραγουδίστριας ποὺ μεσουρανοῦσε στὰ 1920. Γιὰ τὸ ρόλο αὐτὸ δοκιμάστηκαν πάρα πολλοὶ ἠθοποιοί.

★ Ὁ 'Αμπὲλ Γκὰνς καὶ ἡ συνεργάτις του Νέλλυ Κάπλαν παρουσίασαν στὸ Παρίσι τὴν ταινία τους «Μαξίμαμα» ποὺ εἶναι ἕνα θέαμα γυρισμένο σ' ἕνα τσίρκο μὲ σύστημα «Πολυβιζιόν»

★ Γιὰ τὸ ρόλο στὴ νέα ταινία του ὁ Φερναντὲλ ἔμαθε νὰ παίζῃ κλαρίνο. Στὴν ταινία αὐτὴ εἶναι ἕνας ἁπλοϊκὸς μουσικὸς ποὺ βρίσκεται ἀνακατωμένος σὲ ἕνα φόνο.

★ Στὸ νησὶ Τομπίγκο ὅπου ἔξησε ὁ Ροβινσὼν Κροῦσος, γυρίστηκαν οἱ ἐξωτερικὲς σκηνὲς τῆς ταινίας «Φωτιὰ ἐκεῖ κάτω» στὴν ὁποία πρωταγωνιστοῦν ἡ Ρίτα Χαίηγουορθ, ὁ Ρόμπερτ Μιτσαμ καὶ ὁ Τζὰκ Λέμον. Στὸ τροπικὸ αὐτὸ νησὶ οἱ πρωταγωνιστὲς ἔκαναν συλλογὴ ἀπὸ διάφορα περίεργα μικρὰ ζῶα καὶ ἐντομα ποὺ ἀφθονοῦσαν ἐκεῖ τόσο, ὥστε ὅταν ἔφυγαν, ὁ παραγωγὸς εἶχε τὴν ἐντύπωσι ὅτι μετακινεῖτο ἕνα ζωολογικὸ μουσεῖο.

★ Κάποιος ἀστυφύλακας ἔφαγε ἕνα χαστούκι γιατὶ τὸν πῆραν κατὰ λάθος γιὰ φιγκυράν στὸ γύρισμα τῆς ταινίας «Μπονζοὺρ Τουμπίμπ», στὸ Παρίσι.

'Η ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος

Τὸ κλασικὸ ἔργο «'Η 'Ιστορία τῆς 'Ανθρωπότητος» τοῦ Χέντρικ Βὰν Πούν, γυρίζεται σὲ ταινία ἀπὸ τὸν παραγωγὸ καὶ σκηνοθέτη "Αϊρβιν "Αλλεν. ἀτὰ στούντιο τῆς Γουῶρνερ Μπρός. Στὴν ταινία αὐτὴ θὰ πρωταγωνιστήσουν περισσότεροι ἀπὸ 50 ἠθοποιοί. 'Ο Φράνσις Μπούσμαν θὰ ἔχῃ τὸ ρόλο τοῦ Μωϋσῆ. 'Ο Μπούσμαν ἦταν καλλιτέχνης τῆς δουβῆς ὀθόνης καὶ εἶχε πρωτεύοντα ρόλο στὴν ταινία «Μπὲν Χούρ».

'Ο Βίντσεντ Πράϊς θὰ εἶναι ὁ Διάβολος. 'Ο Πήτερ Λόρρε Νέρων. 'Η "Αλυσον Χαίης πειρατίνα "Αν Μπόνι. 'Ο Μπόμπυ Γουώτσον Χίτλερ. 'Ο "Αντονυ Ντέξτερ Χριστόφορος Κολόμβος. 'Η Μαίρη Γουίνδσορ ὡς ἡ γυναίκα τοῦ Νοπολεόντος, Ζοζεφίνα. 'Η Χέντυ Λαμὰρ θὰ εἶναι Ζὰν ντ' "Αρκ. Τὸ Πνεῦμα τοῦ 'Ανθρώπου θὰ τὸ ὑποδυθῇ ὁ Ρόναλ Κόλμαν, ἡ Μαίρη Γουίλσον τὴ Μαρία 'Αντουανέττα. Τὸν 'Ιπποκράτη θὰ τὸν ὑποδυθῇ ὁ Τσάρλς Κόμπουρν καὶ ἡ "Υδον ντὲ Κάρλο θὰ κάνῃ τὴν Κλεοπάτρα. 'Ο σὲρ Σέντρικ Χέρτγουϊη τὸν Μέγα Κριτήν.

ΤΑ ΦΕΤΕΙΝΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΟΣΚΑΡ

Στὴν ἀρχὴ τοῦ νέου χρόνου ἀρχίζουν οἱ ἑτοιμασίες γιὰ τὴν ἀπονομὴ τῶν Βραβείων τῆς 'Αμερικανικῆς 'Ακαδημίας, τὰ γνωστὰ Βραβεῖα "Οσκαρ στοὺς καλύτερους ἠθοποιούς, σκηνοθέτες, τεχνικοὺς καὶ τὴν καλύτερη ταινία τῆς χρονιᾶς ποὺ πέρασε. 'Η ἀπονομὴ γίνεται τὸ Μάρτιο, ἀλλὰ οἱ συζητήσεις, οἱ ὑποψηφιότητες κι' οἱ δημοσιεύσεις στὸν τύπο ἔχουν φθάσει στὸ κατακόρυφο.

"Οπως καὶ πέρυσι, ἡ μεγαλύτερη διαμάχη θὰ γίνῃ γιὰ τὴν ἀπονομὴ τοῦ βραβείου στὴν καλύτερη ἠθοποιό. 'Υποψήφιες φέρονται ἡ "Ιγκριντ Μπέργκμαν γιὰ τὴν ταινία της ἡ «'Αναστασία», ἡ Κάθριν Χέμπουρν γιὰ τὸ ρόλο της στὴν ταινία «'Ο Βροχοποιός», ἡ Κάρολ Μπέικερ γιὰ τὴν «Κουκλίτσα» καὶ ἡ Κὶμ Νόβακ γιὰ τὸ «Πικνίκ».

'Η "Ιγκριντ Μπέργκμαν πῆρε ἤδη τὸ βραβεῖο τῆς 'Ενώσεως Κριτικῶν. Πῆγε ἡ ἴδια στὴ Νιὺ Γόρκη γιὰ νὰ τὸ παραλάβῃ, προσπαθώντας νὰ ἐξευμενίσῃ τὴν ἀμερικανικὴ κοινὴ γνώμη ποὺ δὲν τὴ συγχώρησε ἀκόμη γιατὶ ἐγκατέλειψε τὸν ἄνδρα της πρὶν ἀρκετὰ χρόνια καὶ παντρεύτηκε τὸν Ροσσελίνι.

'Η Κάθριν Χέμπουρν μὲ τὴ νέα ταινία της σημείωσε ἄλλη μιὰ ἐπιτυχία. "Οπως γράφουμε καὶ σ' ἄλλη στήλη, εἶναι μιὰ παλιὰ δόξα τῆς ὀθόνης, ποὺ ἐπανῆλθε θριαμβευτικά.

'Η Κάρολ Μπέικερ εἶναι καινούργιο ἀστέρι καὶ ἀποκάλυψις τοῦ 'Ηλία Καζὰν στὴ νέα ταινία του «Μπέϊμπυ Ντόλ». Εἶναι μιὰ μικρούλα ξανθή, προικισμένη μὲ μεγάλο δραματικὸ ταλέντο.

"Οσο γιὰ τὴν Κὶμ Νόβακ, μᾶς εἶναι γνωστή. Τὴν εἴδαμε στὴν ταινία «Πικνίκ» τώρα τελευταία, γι' αὐτὴν ποὺ διεκδικεῖ τὸ "Οσκαρ.

Ποιὰ θὰ τὸ πάρῃ. Μιὰ ἀπὸ τὶς δυὸ νέες ἢ ἀπὸ τὶς παλιὲς δόξες τῆς ὀθόνης; Σὲ λίγο θὰ τὸ ξέρουμε.

✪

★ Στὴν ταινία «'Επτὰ κύματα μακρυά», ὅπου πρωταγωνιστεῖ ὁ Τάϋρον Πάουερ μὲ τὴ Μάε Ζέτερλιν, ξεχωριστὸ ρόλο ἔχει κι' ὁ Λοὺντ Νόλαν, ποὺ πέρασε τὸ φθινόπωρο κι' ἀπ' τὴν 'Αθήνα κι' ἔμεινε λίγες μέρες. 'Η ταινία αὐτὴ βασίζεται πάνω στὴ βύθισι ἑνὸς ὑπερωκεανείου καὶ τὶς περιπέτειες τῶν λίγων ἐπιβατῶν του ποὺ ἐπέζησαν.

★ 'Η "Ετσικα Σουρὼ ἔφυγε ἀπὸ τὸ Παρίσι γιὰ τὸ Χόλλυγουντ, ὅπου θὰ πρωταγωνιστήσῃ σὲ μιὰ ἀμερικανικὴ ταινία.

★ 'Η Μαίριλυν Μονρόε ἵδρυσε δική της ἑταιρία παραγωγῆς, ἀλλὰ δήλωσε πὼς δὲν θὰ πρωταγωνιστῇ ἡ ἴδια σ' ὅλες τὶς ταινίες ποὺ θὰ γυρίζῃ ἡ ἑταιρία της.

★ 'Η Τζὴν Τίρνεϋ ἔπαθε νευρικὸ κλονισμὸ καὶ βρίσκεται ἀπὸ πολὺν καιρὸ σὲ κλινική. Τελευταῖα βγήκε ἀπὸ τὴν κλινικὴ γιὰ νὰ πρωταγωνιστήσῃ σὲ μιὰ ταινία ἀλλὰ σὲ λίγες μέρες ἐπέστρεψε, γιατὶ ἡ ὑγεία της δὲν ἔχει ἀκόμη ἀποκατασταθῆ. Λέγεται πὼς ἡ νευρικὴ της κατάστασι ὀφείλεται στὴν ἀπογοήτευσί της γιατὶ δὲν παντρεύτηκε τὸν 'Αλῆ Χάν.

★ 'Ο Φελλίνι, δημιουργὸς τῆς «Στράντα» καὶ τοῦ «"Ιλ Μπιντόνε» μαζὶ μὲ τὸν Λατουάντα ποὺ μᾶς ἔδωσε τὸ «Παλτό», σκηνοθέτησαν μιὰ ταινία μὲ τίτλο «Τὰ Φῶτα τοῦ Μιούζικ Χώλ». Στὴν ταινία αὐτὴ πρωταγωνιστοῦν ἡ Τζουλιέττα Μάσινα, Κάρλα ντὲλ Πόττζιο, Πεπίνο ντὲ Φιλίππο, φόλκο Λούλι, Φράνκα Βαλέρι. 'Η ταινία αὐτὴ φαίνεται νάναι πολὺ ἐνδιαφέρουσα.

★ 'Η Τζόαν Ντριοῦ χωρίζει ἀπὸ τὸν ἄνδρα της Τζὼν "Αϊρλαντ, ποιρ' ὅλον ποὺ ἔχουν τέσσερα παιδιά. "Ολες οἱ προσπάθειες συμφιλιώσεώς των, δὲν ἔφεραν κανένα ἀποτέλεσμα.

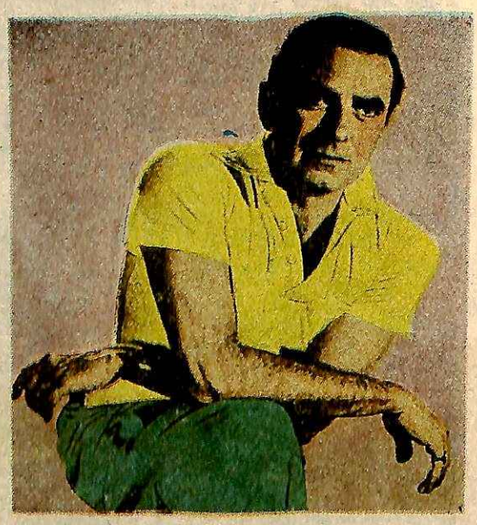

'Ο Τάϋρον Πάουερ ἔφθασε στὸ κορύφωμα τῆς καριέρας του μὲ τὴν ταινία «'Ερωτευμένοι ὡς τὴν Αὠνιότητα», ἡ ὁποία παίζεται αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα σὲ τρεῖς ἀθηναϊκοὺς κινηματογράφους. 'Ο Τάϋρον Πάουερ εἶναι σήμερα ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους καλλιτέχνες τοῦ Χόλλυγουντ, ποὺ ἡ μακρόχρονη πεῖρα καὶ οἱ τόσοι θρίαμβοι ὡρίμασαν τὸ ταλέντο ταν σὲ τέτοιο σημεῖο, ποὺ οἱ δημιουργίες του ξεπερνοῦν ἡ μιὰ τὴν ἄλλη.

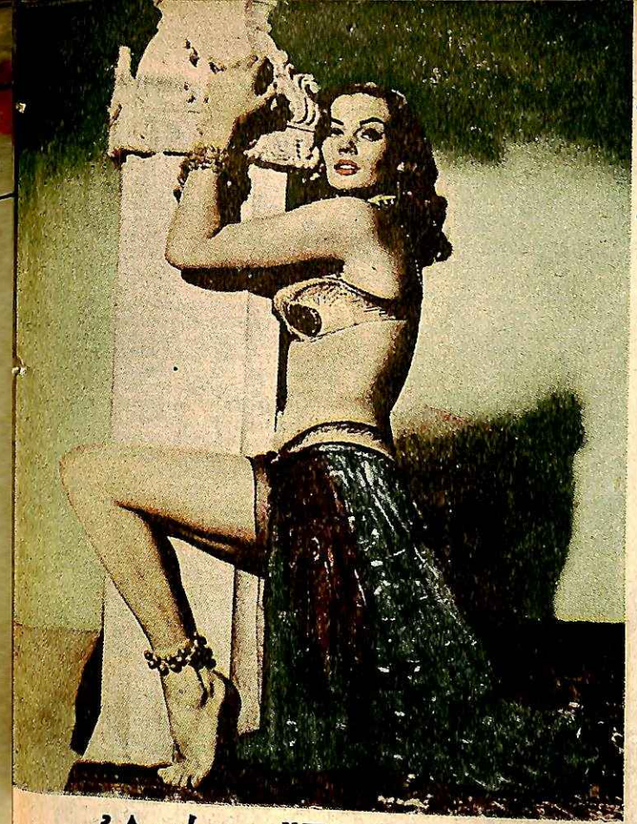

'Ανίτα "Εγκμπεργκ

Ο! 'Αμερικανοὶ τὴν ὠνόμασαν «Παγόβουνο» γιὰ τὴν ἀστραφτερὴ ὁμορφιά της. Κι' ἐπειδὴ μιὰ τέτοια φλογερὴ σειρήνα δὲν ταιριάζει νὰ φέρῃ ἕνα ὄνομα ποὺ θυμίζει ψυχρότητα τὸ ἄλλαξαν κατόπιν σὲ «Φλεγόμενο Παγόβουνο».

Στὴ Ρώμη οἱ 'Ιταλοὶ τὴν ὠνόμασαν «ἀτομικὴ βόμβα» ὅπως λένε ὅλες τὶς σειρῆνες τους.

Κι' οἱ πατριῶτες της στὴ Σουηδία τὴ λένε «'Ηφαίστειο» γιὰ τὴν ἐκρηκτικὴ ὁμορφιά της.

Μ' αὐτὰ τὰ ἐπίθετα κι' ἄλλα πολλὰ ἔχουν ὀνομάσει τὴν 'Ανίτα "Εγκμπεργκ τὴν ὁποίαν εἴδαμε νὰ πρωταγωνιστῇ πρὸ ἡμερῶν στὴν ταινία «Ζαράκ Χάν». 'Αλλὰ εἴχαμε ἤδη ἀκούσει καὶ διαβάσει τόσα γι' αὐτὴν στὸν διεθνῆ τύπο ἀν καὶ πρὶν τέσσερα χρόνια ἦταν τελείως ἄγνωστη.

"Ηταν μικρὴ κοπέλλα ἀκόμη ὅταν ἐξελέγη Μὶς Σουηδία. Αὐτὸς ὁ τίτλος τὴς κέρδισε ἕνα ταξίδι στὸ Χόλλυγουντ, ἀλλὰ ἐκεῖ δὲν κατώρθωσε τίποτα. Ξαναγύρισε στὴν πατρίδα της κι' ἐξηκολούθησε τὴ δουλειά της ὡς μανεκέν. Μὰ σὲ λίγο καιρὸ ἀποφασίζει ἕνα δεύτερο ταξίδι ὡς τὴ Μέκκα τοῦ κινηματογράφου. Καὶ πάλι δὲν κατώρθωσε τίποτα κι' ἦταν ἕτοιμη νὰ ἐπιστρέψῃ. Μὰ δὲν εἶχε τὰ μέσα οὔτε καὶ γι' αὐτὸ γιατὶ εἶχε μείνει ἀπέναντι.

Ξαφνικὰ τὴν πρότειναν νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴ Μαίριλυν Μονρόε σ' ἕνα ρόλο μὲ τὸν Μπόμπ Χὸπ στὴ Γροιλλανδία. Πῆγε ἐκεῖ καὶ μὲ τὴν ὁμορφιά της «ἔλυωσε ἀρκετὰ παγόβουνα» ὅταν δὲ ἐπέστρεψε βρῆκε νὰ τὴν περιμένουν καλύτεροι ρόλοι.

—Στὴν ταινία «Κίτρινος Χείμαρρος» τῆς Γουῶνερ Μπρός, ποὺ ἦταν ἡ πρώτη στὴν ὁποία ἔπαιζα, μοῦ ξεσκέπασαν τὸ στῆθος, μοῦ ἔβγαλαν τὰ μαλλιά, μοῦ φόρεσαν ἕνα κουρέλι καὶ μὲ κύλισαν στὴ λάσπη! "Υστερα δὲν μποροῦσα οὔτε ἡ ἴδια νὰ ἀναγνωρίσω τὸν ἑαυτό μου! "Ετσι λέγει ἡ ἴδια.

'Αλλὰ οὔτε καὶ στὶς ἑπόμενες ταινίες εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ δείξῃ τὰ ἐκρηκτικά της θέλγητρα ὅπως λέει. Στὴν ταινία «Λόρδοι, λόρδα καὶ φιλότιμο» εἶχε ἕνα μικρὸ ρόλο καὶ στὸ «Πόλεμος καὶ Εἰρήνη» ἔχει τὸν ρόλο μιᾶς Πριγκήπισσας. ('Ελένης), ἀλλὰ τὰ θέλγητρά της κρύβονται κάτω ἀπὸ κοστούμια κλειστὰ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. "Οσον ἀφορᾶ τὴν ταινία της «'Επιστροφὴ ἀπὸ τὴν Αἰωνιότητα» μόνο τὸ ὡραῖο πρόσωπό της μπόρεσε νὰ προβάλη.

Μὲ τὴν ταινία «Ζαράκ Χάν» ὅμως εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ μᾶς δείξῃ πολλὰ ἴσως καὶ περισσότερα ἀπ' ὅ,τι ἔπρεπε. 'Αλλὰ οἱ ἄρρενες θαυμασταί της 'Ικανοποιήθηκαν καὶ μὲ τὰ παραπάνω.

Τώρα πρωταγωνιστεῖ μαζὶ μὲ τὸ Βίκτωρ Μάτιουρ πάλι στὴν ταινία «'Η πιὸ ποθητὴ γυναίκα» ἡ ὁποία γυρίσθηκε σὲ πολλὲς πρωτεύουσες τῆς Εὐρώπης. Λίγο πρὶν ν' ἀρχίσῃ τὸ γύρισμα τῆς ταινίας αὐτῆς παντρεύτηκε τὸν "Αγγλο ἠθοποιὸ "Αντονυ Στὴλ ἀλλὰ μὲ κανένα τρόπο δὲν θέλησε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν καριέρα της. Μάλιστα τώρα ποὺ ἔγινε τόσο περιζήτητη ὥστε δὲν ξέρει ποιὸ ρόλο νὰ δεχθῇ.

Στὸ γύρισμα τῆς παραπάνω ταινίας της, ποὺ ἔχει τὸ ρόλο μιᾶς μοιραίας γυναίκας ἡ ὁποία εἶναι συνένοχος ἑνὸς λαθρεμπόρου ναρκωτικῶν, ἡ 'Ανίτα "Εκμπεργκ πέρασε μιὰ πολὺ σκληρὴ μέρα. Τὸ πρωῒ τὴν χαστούκησε ὁ Τρέβορ Χόουαρντ ὁ ὁποῖος πρωταγωνιστεῖ στὴν ταινία. Τὸ ἀπόγευμα τὴν συνέλαβε ὁ ἄλλος πρωταγωνιστής. ὁ Βίκτωρ Μάτιουρ. Καὶ ἡ 'Ανίτα παραπονεμένη τοὺς λέει:

«Κι' ἐγὼ νόμιζα πὼς τὸ νὰ κάνω τὴ μοιραία θὰ ἦταν πολὺ διασκεδαστικό!

Στὴν ταινία αὐτὴ ἡ 'Ανίτα "Εκμπεργκ εἶναι μοιραία μὰ δὲν ὑστερεῖ καθόλου καὶ στὴν ἰδωτική της ζωή. Οἱ προκλητικὲς ἐμφανίσεις της σὲ ἐπίσημες ἢ μὴ συγκεντρώσεις, ὁ γάμος της μὲ τὸν "Αντου Στὴλ καὶ ἡ καταπληκτικὴ ἄνοδός της στὸ κινηματογραφικὸ στερέωμα τὴ φέρνουν πάντα στὸ προσκήνιο τῆς ἐπικαιρότητας, ὅπου καὶ θὰ φροντίσῃ νὰ εἶναι πάντα.

✪

★ 'Η Κάθριν Γκράντ, θεωρεῖται ὡς ἐπίσημη μνηστὴ τοῦ Μπὶγκ Κρόσμπυ. Κι' ὅμως ὁ Μπὶγκ δὲν τὴ διάλεξε γιὰ παρτεναίρ του στὴν ταινία του «'Ο ἄνθρωπος τῆς Φωτιᾶς». Βέβαια ἡ Κάθριν Γκράντ ἔχει τὴν περηφάνεια της καὶ δὲν περιμένει νὰ ἐπιβληθῇ μὲ τὴν ὑποστήριξι τοῦ Μπίγκ, ἀλλὰ σὰν μνηστὴ πειράχτηκε ἀπ' αὐτό.

★ 'Ο Μάρλον Μπράντο, θὰ γίνῃ συγγραφεύς! Γράφει ἕνα σενάριο μὲ τὸν τίτλο: «Πῶς ἐξημερώνεται ἡ γῆ».

★ 'Η Ναταλὶ Γοὺντ δὲν μπορεῖ νὰ ξεκαθαρίση τὴν αἰσθηματική της ζωή. Συνδέεται μὲ τὸν Νίκολας Ρέϊ, τὸν Τάμπ Χάντερ καὶ τὸν "Ελβις Πρίσλεϋ. "Ολοι εἶναι συμπαθητικοί, μὰ ὁλότελα διαφορετικοὶ καὶ ἡ Ναταλὶ δὲν ξέρει σὲ ποιὸν νὰ δώσῃ τὴν καρδιά της. Οἱ συμβουλὲς ποὺ τῆς δίνουν ἀλληλοσυγκρούονται καὶ δὲν τὴν βοηθοῦν. Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ αἰσθηματικὴ δραστηριότης δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸν τύπο της ποὺ φαίνεται νάναι μοιραία.

★ Μὲ τὸν τραγικὸ θάνατο τοῦ Τζαίημς Ντήν, τὸ Χόλλυγουντ ἀναζητεῖ ἐπειγόντως τὸν ἀντικαταστάτη του, τὸν ἠθοποιό, δηλαδή, ποὺ θὰ γίνῃ, ὅπως κι' ἐκεῖνος, «ὁ τύπος τῆς ἐποχῆς» καὶ θὰ μπορέσῃ νὰ ἐνθουσιάσῃ τὴ νεολαία καὶ νὰ τὴν παρασύρῃ, ὅπως ἔκανε κι' ὁ "Ελβις Ποίσλεϋ στὸν δικό του τομέα.

ΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ

'Ελληνικὰ στούντιο

ΑΝΗΓΓΕΙΛΑΝ τὴν προβολὴ ἀρκετῶν ἑλληνικῶν ταινιῶν, γιὰ τὶς ὁποῖες γράψαμε καὶ ἀλλοτε. 'Αλλὰ τὶς παραθέτουμε καὶ πάλι γιατὶ ξέρουμε πόσο ἐνδιαφέρονται οἱ ἀναγνῶστριές μας γιὰ τὶς ἑλληνικὲς ταινίες.

■ 'Η ταινία τῆς Παρθενὼν Φίλμς «Τῆς τύχης τὰ γραμμένα» προεβλήθη μὲ καταπληκτικὴ ἐπιτυχία στὴ Θεσσαλονίκη καὶ θὰ προβληθῇ σύντομα καὶ στὴν 'Αθήνα. Στὴν ταινία αὐτὴ βασικὸς πρωταγωνιστὴς εἶναι ὁ Ντίνος 'Ηλιόπουλος καὶ πολλοὶ ἄλλοι μεγάλοι ἠθοποιοὶ τοῦ θεάτρου καὶ τοῦ κινηματογράφου μας, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ 'Αντιγόνη Βαλάκου, 'Ελένη Χατζηαργύρη, Ν. Ρίζος, Γ. Γληνός, Κώστας Κακκαβᾶς, Γκέλυ Μαυροπούλου, Μαρίκα Νέζερ, Δ. Παπαγιαννόπουλος, Σταρένιος, 'Αρτεμις Μάτσας καὶ ἄλλοι. Τὴν ταινία αὐτὴ τὴν ἔχει σκηνοθετήσει ὁ Φίλιππος Φυλακτὸς καὶ τὸ σενάριο εἶναι γραμμένο ἀπὸ τοὺς Ν. Μάτσαν καὶ Κ. 'Ασημακόπουλον.

■ Ταινία ἐπαναστατικοῦ ρεαλισμοῦ χαρακτηρίστηκε ἡ ταινία «Δίψα» τοῦ σκηνοθέτη Δημητρίφ. Εἶναι μιὰ ἑλληνογαλλικὴ παραγωγὴ ποὺ γυρίστηκε στὴ Χίο καὶ στὴν ὁποία πρωταγωνιστοῦν ἡ "Ελλη Βοζικίδου, ὁ Γιάννης Αὐλωνίτης καὶ ἄλλοι.

■ Μιὰ ἀστυνομικὴ κωμῳδία μὲ τίτλο «Οἱ τρεῖς ντέτεκτιβ» θὰ προβληθῇ ἐπίσης προσεχῶς. Πρωταγωνιστοῦν οἱ Κούλης Στολίγκας, Νίκος Ρίζος, Φραγκίσκος Μανέλλης, Κώστας Χατζηχρῆστος, Σπεράντζα Βρανά, Μαγια Μελάγια.

■ Τὸν 'Απρίλιο θ' ἀρχίσῃ τὸ γύρισμα τῆς νέας ταινίας τῆς Παρθενὼν Φίλμς «Τὸ Εἰσπρακτορᾶκι», στὸ ὁποῖο θὰ πρωταγωνιστήσῃ ὁ Ντίνος 'Ηλιόπουλος. Τὸ σενάριο γράφτηκε ἀπὸ τὸν ἀρχισυντάκτη τῆς «Γυναίκας» 'Ηλία Μπακόπουλο καὶ θὰ σκηνοθετηθῇ ἀπὸ τὸ Φίλιππο Φυλακτό.

■ 'Η ἴδια ἑταιρία θὰ γυρίσῃ μιὰ ἀκόμη ταινία μέσα στὸ καλοκαίρι, τὸν «Παναγή», τὸ σενάριο τῆς ὁποίας ἔχει γράψει ὁ Ν. Φώσκολος. Καὶ τὴν ταινία αὐτὴ θὰ τὴ σκηνοθετήσῃ ὁ Φ. Φυλακτός.

ΚΑΘΡΗΝ ΧΕΜΠΟΥΡΝ

"Ενα πετυχημένο σκίτσο τῆς Κάθριν Χέμπουρν, ἡ ὁποία ἐπανῆλθε θριαμβευτικὰ στὴν ὀθόνη ὕστερα ἀπὸ μακροχρόνια ἀπουσία. 'Η πρώτη της ἐμφάνισις στὴν ταινία «Διακοπὲς στὴ Βενετία» ποὺ εἴδαμε πέρυσι, γοήτευσε τὸ κοινὸ ὅλον τοῦ κόσμου. Τώρα πρωταγωνιστεῖ μαζὶ μὲ τὸν Μπόμπ Χὸπ στὴν ταινία «Τὸ σιδερένιο μεσοφόρι», ἀκολουθῆσε ἡ ταινία «'Ο Βροχοποιὸς» στὴν ὁποία παίζει μὲ τὸν Μπὰρτ Λάγκαστερ καὶ διεκδικεῖ τὸ βραβεῖο "Οσκαρ μὲ πολλὲς πιθανότητες.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ

τοῦ δεκαπενθημέρου

ΜΕ τὴν ἀρχὴ τοῦ νέου δεκαπενθημέρου βρισκόμαστε πάλι στὴ θέσι μας. Χαρτιά, μολύβια, σημειωματάρια, ἐγκυκλοπαίδειες, βιβλία, περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες ἐπιστρατεύονται, γιὰ νὰ συμπληρώσουν τὸ καινούργιο χρονικό μας. Καὶ ἀφοῦ ὅλα εἶναι ἔτοιμα, δὲν μᾶς μένει παρὰ ν' ἀρχίσουμε:

6 Φεβρουαρίου 1825. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησι συνέλαβε τὸν Καλοκοτρώνη κι' ἄλλους ἕξη ἀγωνιστὲς τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τοὺς φυλάκισε στὸ μοναστήρι τοῦ Προφήτη Ἠλία, στὴν Ὕδρα.

6 Φεβρουαρίου 1904. Ἄρχισε ὁ Ρωσοϊαπωνικὸς πόλεμος. ποὺ τελείωσε μὲ νίκη τῶν Ἰαπώνων τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1905.

6 Φεβρουαρίου 1919. Στὴ Βαϊμάρη ἡ γερμανικὴ Ἐθνοσυνέλευσι, ποὺ εἶχε ἐκλεγῆ ἀπὸ τὶς 19 Ἰανουαρίου, ἀνεκήρυξε τὴ Γερμανία Δημοκρατία.

6 Φεβρουαρίου 1946. Μετὰ ἀπὸ τὴν ἧττα τῆς Ἰαπωνίας στὸν Παγκόσμιο Πόλεμο, ἡ Κορέα ἀνακηρύχθηκε ἀνεξάρτητη καὶ ἀπέκτησε τὸ πρῶτο της Σύνταγμα.

7 Φεβρουαρίου 1752. Τὸ Γαλλικὸ Κράτος χαρακτήρισε τὴ «Γαλλικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια» σὰν ἔργο ποὺ στρεφόταν ἐναντίον τοῦ βασιλιᾶ καὶ τῆς ἐκκλησίας. Ἀπαγόρευσε τὴν ἔκδοσί της καὶ κατέσχε τοὺς τόμους, ποὺ εἶχαν ἐκδοθῆ τότε.

Ἡ «Γαλλικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια» εἶναι γνωστὴ γιὰ τὶς διάφορες περιπέτειες τῆς ἐκδόσεώς της καὶ γιὰ μερικοὺς ἐκλεκτοὺς λογίους συνεργάτες της (Ντιντερό, Ντ' Ἀλαμπέρ, Χόλμπαχ, Μαρμοντέλ, Μοντεσκιέ, Βολταῖρος κ. ἄ.)

7 Φεβρουαρίου 1812. Γεννήθηκε ὁ διάσημος Ἄγγλος μυθιστοριογράφος Κάρολος Ντίκενς. Ἔργα του: «Ἱστορία τῶν δύο πόλεων», «Δαυῒδ Κόππερφηλντ» «Ὀλίβερ Τουίστ», «Νικόλαος Νίκλμπυ», «Χαρτιὰ τοῦ Πικουίκ» κ. ἄ.

8 Φεβρουαρίου 1587. Στὸν Πύργο τοῦ Λονδίνου καρατομήθηκε ἡ βασίλισσα τῆς Σκωτίας καὶ τῆς Γαλλίας Μαρία Στιούαρτ, κατόπιν διαταγῆς τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας Ἐλισσάβετ.

8 Φεβρουαρίου 1807. Οἱ στρατιῶτες τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος κατετρόπωσαν στὸ Ἐϋλάου τῆς Πολωνίας τὰ ρωσικὰ στρατεύματα.

8 Φεβρουαρίου 1828. Γεννήθηκε στὴ Νάντ τῆς Γαλλίας ὁ περίφημος Ἰούλιος Βέρν, ποὺ μὲ τὰ γοητευτικά του μυθιστορήματά του περιέγραψε προφητικὰ πολλὲς ἐφευρέσεις, ποὺ ἐφαρμόστηκαν πολλὰ χρόνια μετὰ ἀπὸ τὸ θάνατό του. Τὰ βιβλία τοῦ Βέρν ἔχουν μεταφρασθῆ σὲ πάρα πολλὲς γλῶσσες. Σημειώνουμε ἐδῶ τὰ λιγώτερο γνωστὰ ἔργα του: «Σανσελλώρ», «Ὁ Μεστημβρινὸς Ἀστήρ», «Τὰ πεντακόσια ἑκατομμύρια τοῦ Βεγκούμ», «Ὁ λαβὸς 9672», «Σχολὴ Ροβινσώνων», «Στὰ κύματα τοῦ Καρπαθίων», «Στὰ κύματα καὶ στὴ φωτιὰ» καὶ «Τὸ κυνήγι τοῦ ἀερολίθου».

8 Φεβρουαρίου 1945. Ἀνοίχτηκε ἡ μεγάλη μάχη τοῦ Ρήνου, ποὺ τελείωσε μετὰ ἀπὸ δεκαπέντε μέρες.

9 Φεβρουαρίου 1404. Γεννήθηκε ὁ Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος, τελευταῖος Αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου, ποὺ σκοτώθηκε ἡρωϊκὰ κατὰ τὴν Ἅλωσι τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

9 Φεβρουαρίου 1857. Πέθανε στὴ Κέρκυρα ὁ ἐθνικὸς μας ποιητὴς Διονύσιος Σολωμός, ποὺ κατὰ τὸν Μάρτιο τοῦ 1823 (σὲ διάστημα ἑνὸς μηνὸς) ἔγραψε τὸν Ἐθνικό μας Ὕμνο (τὸν περίφημο «Ὕμνο εἰς τὴν Ἐλευθερίαν»). Ἐκδόσεις τῶν ἁπάντων τοῦ Σολωμοῦ ἔχουν κυκλοφορήσει πολλές.

9 Φεβρουαρίου 1874. Πέθανε στὴν Ὑὲρ ὁ Ἰούλιος Μισελέ, ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους Γάλλους ἱστορικοὺς συγγραφεῖς. Περίφημα ἔργα τοῦ Μισελὲ εἶναι: ἡ «Ἱστορία τῆς Γαλλίας», ἡ «Εἰσαγωγὴ στὴν παγκόσμιο ἱστορία» κ. ἄ.

10 Φεβρουαρίου 1775. Πέθανε ὁ διάσημος Γάλλος ἱστορικός, φιλόσοφος καὶ νομομαθὴς Κάρολος Μοντεσκιέ. Τὰ βιβλία του: «Τὸ πνεῦμα τῶν νόμων», «Περσικὰ γράμματα», κλπ. τὸν ἀνέδειξαν ἕνα ἀπὸ τοὺς κυριώτερους πνευματικοὺς ἀνθρώπους τοῦ 18ου αἰώνα.

10 Φεβρουαρίου 1847. Στὴ Μίλαν τῶν Ἡνωμένω Πολιτειῶν γεννήθηκε ὁ Θωμᾶς Ἔντισσον, ποὺ κατέπληξε τὸν κόσμο μὲ τὶς σημαντικὲς καὶ πολυπληθέστατες (λένε ξεπερνοῦν τὶς χίλιες!) ἐφευρέσεις του.

11 Φεβρουαρίου 1650. Στὴ Σοκχόλμη πέθανε ὁ μεγάλος μαθηματικός, φιλόσοφος καὶ θεμελιωτὴς τοῦ «ρασιοναλισμοῦ» Ρενὲ Ντεκάρτ.

12 Φεβρουαρίου 1804. Πέθανε στὸ Καίνιξμπεργκ τῆς Γερμανίας ὁ μεγαλύτερος φιλόσοφος τῶν νεωτέρων χρόνων Ἐμμανουὴλ Κάντ. Γνωστότατο ἔργο του εἶναι ἡ «Κριτικὴ τοῦ Καθαροῦ Λόγου».

12 Φεβρουαρίου 1809. Γεννήθηκε στὸ Χάρβιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὁ ἀπελεθερωτὴς τῶν νέγρων δούλων πρόεδρος τῶν Η.Π.Α. Ἀβραὰμ Λίνκολν.

Τὴν ἴδια μέρα (12 Φεβρουαρίου 1809) γεννήθηκε ὁ Ἄγγλος φυσιολόγος Κάρολος Ντάρβιν, ποὺ ἔγραψε τὸ πολὺ κροτο βιβλίο «Περὶ τῆς καταγωγῆς τῶ εἰδῶν». Μὲ τὸ βιβλίο αὐτὸ καὶ μὲ τὸ «Ἡ καταγωγὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ φυσικὴ ἐπιλογή», ὁ Δαρβῖνος (ἑλληνικὴ μορφὴ τοῦ ὀνόματός του) διετύπωσε τὴν περίφημη θεωρία του γιὰ τὴν καταγωγὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν πίθηκο.

13 Φεβρουαρίου 1571. Πέθανε στὴ Φλωρεντία ὁ μεγάλος Ἰταλὸς χαλκογράφος, ἀνδριαντοποιὸς καὶ χρυσοχόος τῆς Ἀναγεννήσεως Μπενβενοὺτο Τσελλίνι. Ὀνομαστὰ ἔργα του εἶναι: «Ὁ Περσέας», «Ἡ Λύδα», «Ὁ Ποσειδῶνας» κ. ἄ. Ἰδιαίτερη πεζογραφικὴ ἀξία ἔχει ἡ «Αὐτοβιογραφία» τοῦ Τσελλίνι, ποὺ μεταφράστηκε σὲ πολλὲς γλῶσσες.

14 Φεβρουαρίου 1779. Ἰθαγενεῖς τῶν νήσων Σάμπουϊτς σκότωσαν τὸν γνωστὸ Ἄγγλο θαλασσοπόρο Τζαίημς Κούκ.

14 Φεβρουαρίου 1876. Ὁ Ἀμερικανὸς φυσικὸς Γκράχαμ Μπὲλλ πῆρε προνόμιο εὑρεσιτεχνίας γιὰ τὸ τηλέφωνο.

15 Φεβρουαρίου 1468. Στὸ Στρασβοῦργο πέθανε ὁ Ἰωάννης Γουτεμβέργιος, ἐφευρέτης τυπογραφίας.

16 Φεβρουαρίου 1825. Ὁ Γάλλος συγγραφέας καὶ φιλέλλην Σατωβριάνδος καὶ ὁ Δοῦκας τῆς Ὀρλεάνης ἱδρυσαν στὸ Παρίσι τὴ «Φιλελληνικὴ Ἑταιρεία», μὲ σκοπὸ τὴ βοήθεια τῶν Ἑλλήνων στὸν ἀγώνα γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία τους.

16 Φεβρουαρίου 1923. Μὲ νομοθετικὸ διάταγμα, καθιερώθηκε στὴν Ἑλλάδα τὸ Γρηγοριανὸ ἡμερολόγιο. Τὸ διάταγμα καθώριζε ὅτι ἡ 16η Φεβρουαρίου 1923 θεωρεῖται 1η Μαστίου τοῦ ἰδίου χρόνου.

17 Φεβρουαρίου 1673. Παίζοντας τὸ περίφημο ἔργο του «Ὁ κατὰ φαντασίαν ἀσθενής», πέθανε ἀπὸ αἱμοραγία κατὰ τὴν τετάρτη πράξι ὁ ὀνομαστὸς Γάλλος συγγραφέας καὶ ἠθοποιὸς τοῦ θεάτρου Μολιέρος.

17 Φεβρουαρίου 1827. Πέθανε ὁ Ἱδρυτὴς τῆς νέας Παιδαγωγικῆς διάστημος Ἑλβετὸς παιδαγωγὸς Ἑρρῖκος Πεσταλότσι.

18 Φεβρουαρίου 1546. Πέθανε ὁ μεγάλος θρησκευτικὸς μεταρρυθμιστὴς Μαρτῖνος Λούθηρος.

18 Φεβρουαρίου 1584. Πέθανε ὁ Μιχαὴλ Ἄγγελος Μπουοναρρότι, γλύπτης, ἀρχιτέκτονας καὶ ζωγράφος προικισμένος μ' ἕνα καταπληκτικὸ ταλέντο. Γνωστότατες σ' ὅλον τὸν κόσμο εἶναι οἱ περίφημες τοιχογραφίες του καὶ τὰ ἀγάλματά του θεωροῦνται σὰν μεγάλα πρότυπα τέχνης.

18 Φεβρουαρίου 1745. Γεννήθηκε ὁ Ἰταλὸς φυσικὸς Ἀλέξανδρος Βόλτα, ποὺ ἀσχολήθηκε μὲ τὸν ἠλεκτρισμό.

ΤΑΣΟΣ Ν. ΠΕΤΡΗΣ

✪

ΧΙΟΥΜΟΡ

Μιὰ μικρὴ κούρσα ξεπετάγεται μὲ ταχύτητα σ' ἕνα πολυσύχναστο δρόμο, διαγράφει καμπύλες καὶ καταλήγει στὸν τοῖχο ἑνὸς καφενείου. Σὲ λίγο, μέσα ἀπὸ τὸ τσακισμένο αὐτοκίνητο βγαίνει μιὰ νέα.

— Αὐτὰ τὰ φιλιὰ τοῦ Κώστα, μουρμουρίζει, σοῦ προκολοῦν συγκλονιστικὰ τραντάγματα.

"ΔΑΛΕΚΤΩΡ"

Τὸ μοντέρνο σας καπελλάκι

ἀναδεικνύει περίφημα τὸ πρόσωπό σας.

• Τὸ ἴδιο κάνει γιὰ τὸ πρόσωπό σας καὶ ἡ Λανολίνη Μελπάν. Ὅταν περιποιῆθῆτε τὸ δέρμα σας μὲ Λανολίνη Μελπάν, τὸ πρόσωπό σας ἀποκτᾶ μία νέα ἐλκυστικὴ φυτογένεια. Ἡ Λανολίνη Μελπὰν οὐδέποτε θὰ σᾶς ἀπογοητεύσῃ.

• Μὲ τὸ extrait purifié à la lanoline, ποὺ περιέχει, διατηρεῖ στὸ πρόσωπό σας τὴν λάμψη τῆς νεάτητος καὶ τὸ δέρμα σας μένει πάντα ἁπαλὸ - τρυφερὸ - βελούδινο.

"ΜΕΛΠΑΝ"

Ο ΦΥΛΑΞ ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΣΑΣ

ΥΛΙΚΑ: 800 γραμ. μαλλὶ Πενγκουὲν ἢ ἄλλης ποιότητος χονδρό, σὲ χρῶμα τῆς ἀρεσκείας σας. Βελόνες χονδρὲς No 4 καὶ 6. 1 βοηθητικὴ βελόνα γιὰ τὴν πλεξίδα τοῦ ντεκολτέ.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 2+2π = 2π καλή, 2π ἀνάποδη. Ζεσεύ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ἀνάποδη. Πλεξίδα = 1η βελόνα : 1π ἀνάποδη, 2π καλή, 1π ἀνάποδη * 4π καλή, 1π ἀνάποδη, 2π καλή, 1π ἀνάποδη συνεχίστε ἀπὸ * 2η βελόνα: 1π καλή, 2π ἀνάποδη, 1π καλὴ * 4π ἀνάποδη, 1π καλή, 2π ἀνάποδη, 1π καλή. Συνεχίσετε ἀπὸ * 3η βελόνα: ἐπαναλάβετε τὴν πρώτη βελόνα. 4η βελόνα: ἐπαναλάβετε τὴν 2η βελόνα, 5η βελόνα: 1π ἀνάποδη, 2π καλή, 1π ἀνάποδη, * πάρετε στὴν βοηθητικὴ βελόνα τοὺς 2 ἑπόμενους πόντους καὶ ἀφήσετέ τους στὸ πίσω μέρος τοῦ πλεκτοῦ, πλέξετε τοὺς ἑπόμενους 2π καλὴ καὶ κατόπιν πλέξετε καλὴ τοὺς 2π τῆς βοηθητικῆς βελόνας, κατόπιν πλέξετε 1π ἀνάποδη, 2π καλὴ καὶ 1π ἀνάποδη. Συνεχίσετε ἀπὸ *,6η, 8η καὶ 10η βελόνα : Ἐπαναλάβετε τὴν 2η βελόνα, 7η καὶ 9η βελόνα: Ἐπαναλάβετε τὴν 1η βελόνα, Ἐπαναλάβετε συνεχῶς αὐτὲς τὶς 10 βελόνες.

ΔΕΙΓΜΑ: 4π = 2 ἑκατ. πλάτος καὶ 6 βελόνες = 2 ἑκατ. ὕψος.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶς βελόνες No 4, 90π καὶ πλέξετε 7ἑκατ. λάστιχο 2+2π. Συνεχίσετε μὲ τὶς βελόνες No 6, πλέκοντας ζέρσεϋ. Πλέξετε ἕως ὅτου ἔχετε γενικὸ μάκρος 36 ἑκατ. Στὸ σημεῖο αὐτὸ σχηματίσετε τὶς μασχάλες κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 5π καὶ 1π (4 φορές). Ὅταν ἡ μασχάλη ἔχει ὕψος 21 ἑκατ. σχηματίσετε τὸ ντεκολτὲ τῆς πλάτης κλείνοντας τοὺς 30 μεσαίους πόντους. Πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστὰ καὶ ἀντικρυστά, κλείνοντας πρὸς τὴ μεριὰ τοῦ ντεκολτὲ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 2π (3 φορές). Ταυτοχρόνως ὅταν ἡ μασχάλη ἔχει ὕψος 22 ἑκ. σχηματίσετε τὸν ὦμο, κλείνοντας πρὸς αὐτὴ τὴ μεριὰ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 5π (3 φορές).

ΕΜΠΡΟΣ

Ἀρχίσετε καὶ πλέξετε ὅπως καὶ γιὰ τὴν πλάτη. Ὅταν ὅμως ἔχετε γενικὸ μάκρος 36 ἑκατ. ὁπότε θὰ σχηματίσετε τὴν μασχάλη, σχηματίσετε ταυτοχρόνως καὶ τὸ ντεκολτέ, κλείνοντας τοὺς 18 μεσαίους πόντους. Πρὸς τὴ μεριὰ τοῦ ντεκολτὲ κλείσετε κάθε 6η βελόνα ἀπὸ 1π (3 φορὲς) καὶ κάθε 4η βελόνα ἀπὸ 1π (9 φορές), ἐνῶ ταυτοχρόνως θὰ σχηματίζετε τὴν μασχάλη ὅπως καὶ στὴν πλάτη. Ὅταν ἡ μασχάλη θὰ ἔχη 22 ἑκατ. ὕψος σχηματίσετε τὸν ὦμο ὅπως καὶ στὴν πλάτη, κλείνοντας δηλαδὴ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 5π (3 φορές). Πλέξετε καὶ τὸ ἄλλο κομμάτι τοῦ ἐμπρὸς ἀντικρυστά.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στὶς βελόνες No 4, 52π καὶ πλέξετε 7 ἑκατ. λάστιχο 2+2π. Συνεχίσετε μὲ τὶς βελόνες No 6 πλέκοντας ζέρσεϋ. Καὶ στὶς 2 ἄκρες τοῦ μανικιοῦ προσθέσετε κάθε 8η βελόνα ἀπὸ 1π (10 φορές). Θὰ ἔχετε 72π. Ὅταν τὸ μανίκι θὰ ἔχη γενικὸ μάκρος 45 ἑκατ. σχηματίσετε τὸ στρογγύλευμα, κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες, κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 5π καὶ 1π ἕως ὅτου σᾶς μείνουν 34π. Κατόπιν κλείσετε κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 3π (3 φορὲς) καὶ στὶς 2 ἄκρες καὶ τέλος κλείσετε τοὺς ὑπόλοιπους πόντος σὲ 1 φορά.

ΛΩΡΙΔΑ ΤΟΥ ΝΤΕΚΟΛΤΕ

Βάλετε στὶς βελόνες No 4 20π καὶ πλέξετε ὅπως σᾶς ὑδηγήσαμε μιὰ λωρίδα μὲ πλεξίδα. Ἡ λωρίδα αὐτὴ θὰ εἶναι τόσο μακρυὰ ὅσο χρειάζεται γιὰ τὸν γύρο τοῦ ντεκολτέ.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσετε τὰ κομμάτια ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μὲ βρεγμένο πανί. Ράψετε τὶς πλαγινὲς ραφὲς καὶ τὶς ραφὲς τῶν ὤμων καὶ τῶν μανικιῶν. Ἐνώσετε τὰ μανίκια. Ἑνώσετε στὸ ντεκολτὲ τὴν λωρίδα ράβοντας τὴν ἀριστερὴ ἄκρη πάνω ἀπὸ τὴν δεξιά, ὅπως φαίνεται στὴν φωτογραφία.

Χ. Κ.

ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΜΕ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΝΤΕΚΟΛΤΕ

Κατάλληλο γιὰ τὸ ἄντρα ἢ τὸν γυιό σας

Οἱ κύριοι εἶναι πολλὲς φορὲς πιὸ λεπτολόγοι στὰ ζητήματα τῆς τουαλέτας τους καὶ ἀπὸ μᾶς τὶς γυναῖκες. Ἀσφαλῶς σ' αὐτὸ τὸ πλεκτὸ θὰ προσέξουν τὸ ξεχωριστὸ τελείωμα στὸ λαιμὸ καὶ θὰ χαροῦν πολὺ νὰ ἀποκτήσουν ἕνα τόσο βολικὸ πουλόβερ. Τί ὡραιότερο ἀπὸ τοῦ νὰ δοκιμάσετε καὶ σεῖς νὰ χαρίσετε στὸν ἄνδρα σας ἢ στὸν ἀδελφό σας ἕνα τέτοιο πουλόβερ, ποὺ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κομψότητα καὶ τὴ ζεστασιὰ θὰ τοῦ προσφέρῃ τὴ χαρὰ ὅτι τὸ φτιάξανε τὰ χέρια ἑνὸς ἀγαπημένου του προσώπου.

ΜΕ ΤΟ ΛΑΣΣΟ ΣΤΟ ΧΕΡΙ

Νέα εικονογραφημένη περιπέτεια τῆς Σύλβια, γιὰ τοὺς μικροὺς μας ἀναγνῶστες

...ὅταν ἡ θηλιὰ ἀπὸ ἕνα λάσσο...

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ: "Επειτα ἀπὸ ἐντολὴ τοῦ προϊσταμένου του ὁ Τζαίημς Χὼλ πηγαίνει μὲ τὴ βαφτισιμιά του σὲ μιὰ ἀπομονωμένη πόλι, τὴν Ντάουν Σίτυ, ὅπου κάθε μέρα γίνονται συγκρούσεις καὶ σκοτώνονται ἄνθρωποι. Σ' ἕνα γεφύρι κοντὰ στὴν πόλι τὸν σταματάει ἕνας ἔνοπλος, ὁ ὁποῖος τοῦ ζητάει διόδια. 'Από αὐτὸν ὁ Τζαίημς Χὼλ μαθαίνει ὅτι τὰ χρήματα ἀπὸ τὰ διόδια δὲν τὰ εἰσπράττει ὁ δῆμος, ἀλλὰ κάποιος Στέβενσον, ὁ ὁποῖος ἔχει σχεδὸν ὅλη τὴν περιοχή. 'Αργότερα μαθαίνει ὅτι ὁ Στέβενσον ἔμενε ἄλλοτε στὸ Τέξας κι' ὅτι ἀναγκάστηκε νὰ φύγη ἀπὸ κεῖ γιὰ λόγους ὑγείας. 'Από πληροφορίες ποὺ συνεκέντρωσε ἡ Σύλβια κατατοπίστηκαν καὶ γιὰ τὸ ποιόν του. 'Ο Στέβενσον τρομοκρατοῦσε τὴν περιοχή, καὶ εἶχε στὴν ἰδιοκτησία του ὅλα σχεδὸν τὰ κέντρα τῆς πόλεως. Ξαφνικὰ ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ ξενοδοχείου βλέπουν τὸν Στέβενσον μὲ ἕναν παληὸ φυγόδικο ληστή, τὸν Κόναν, τὸν ὁποῖο ἀναγνωρίζει ἡ Σύλβια. 'Ο Χὼλ κατεβαίνει κάτω ἀστραπιαῖα καὶ τὸν πιάνει ἀπὸ τὸν ὦμο. «'Εν ὀνόματι τοῦ νόμου σὲ συλλαμβάνω», τοῦ εἶπε. «Δὲν εἶναι ἡ περιοχή σου, τοῦ ἀπάντησε ὁ Κόναν, καὶ δὲν ἔχεις δικαίωμα νὰ μὲ συλλάβῃς». «'Εχω τὸ δικαίωμα γιατὶ τώρα εἶμαι περιφερειακὸς ἀρχηγός».

2ον 'Ο χοντρὸς ἄνθρωπος ποὺ συνώδευε τὸν Κόναν, ἐπενέβη:

— Εἴτε εἶσαι περιφερειακὸς ἀρχηγὸς εἴτε ὄχι, δὲν ἔχεις καιμιὰ δουλειὰ ἐδῶ. "Αν ἐνδιαφέρεσαι γιὰ τὴ ζωή σου, καλὰ θὰ κάνης νὰ τοῦ δίνης γρήγορα.

— Εὐχαριστῶ γιὰ τὴ συμβουλή, Ράλφ Στέβενσον. "Ομως...

Σταμάτησε γιὰ νὰ βγάλη τὸ πιστόλι του καί, πιὸ γρήγορος ἀπὸ τὸν Κόναν, πυροβόλησε πρῶτος. Κοπὰ τὴ συνήθειά του, εἶχε σημαδέψει τὸ ἀριστερὸ χέρι. 'Ο ληστὴς ἔβγαλε μιὰ κραυγὴ πόνου καὶ παράτησε τὸ ὅπλο. "Οσο γιὰ τὸν Στέβενσον, μὲ εὐκινησία ἀπίστευτη γιὰ ἕναν τόσο χοντρὸ ἄνθρωπο, εἶχε ὁρμήσει πίσω ἀπὸ τὰ βαρέλια ποὺ βρισκόντουσαν κοντὰ στὴν πόρτα τοῦ ξενοδοχείου.

'Ο Στέβενσον ἑτοιμάστηκε ν' ἀνοίξη πῦρ ἐναντίον τοῦ Τζαίημς Χὼλ, ὅταν ἡ θηλιὰ ἑνὸς λάσσου ποὺ εἶχε ριχτῆ ἀπὸ τὸ πρῶτο πάτωμα, ἔπεσε πάνω στὸ κεφάλι του καὶ τοῦ ἔσφιξε τὸ λαιμό.

— Εὐχαριστῶ, Σύλβια! φώναξε ὁ σερίφης τοῦ Χιλιαρίλλο.

"Ετρεξε, ἀσφάλισε τὸν χοντρὸ ἄνθρωπο ποὺ ἄφιζε ἀπὸ λύσσα καὶ τὸν ὁδήγησε, μὲ τὸ σκοινὶ στὸ λαιμό, στὴν τοπικὴ φυλακή.

'Ο Κόναν ἐπωφελήθηκε ἀπὸ αὐτὴ τὴν εὐκαιρία γιὰ νὰ τὸ σκάσῃ.

'Ο σερίφης τῆς Ντάουν - Σίτυ σήκωσε τὰ χέρια του στὸν οὐρανὸ ὅταν ὁ Τζαίημς Χὼλ ἐμφανίστηκε μὲ τὸν αἰχμάλωτό του.

— Γιὰ ποιὸ λόγο πρέπει νὰ φυλακίσω τὸν κύριο Στέβενσον; εἶπε ἀναστενάζοντας.

— Γιὰ ἐξέγερσι κοπὰ τῆς ἀρχῆς...γιὰ τὴν ὥρα, ἀπάντησε ὁ Τζαίημς Χώλ.

Καὶ ἔστειλε ἀμέσως ἕνα τηλεγράφημα στὸν Ντάβσον, τὸν προϊστάμενό του, στὸ ὁποῖο τοῦ ἀνέφερε ὅσα εἶχαν συμβῆ καὶ τοῦ ζητοῦσε στοιχεῖα γιὰ τὸ ποινικὸ παρελθὸν τοῦ Στέβενσον.

Τὸ νέο τῆς συλλήψεως εἶχε διαδοθῆ ἀστραπιαῖα στὴν πόλι καὶ ὅταν ὁ Χὼλ ἐπέστρεψε στὸ ξενοδοχεῖο του, ὅλοι τὸν κύτταζαν σὰν φαινόμενο. Κανένας δὲν ἤθελε νὰ πιστέψη ἀκόμα στὴν ἥττα τοῦ Στέβενσον.

Στὸ μεταξὺ ἡ Σύλβια δὲν εἶχε μείνει μὲ τὰ χέρια δεμένα. Μόλις εἶδε τὴ φυγὴ τοῦ Κόναν, ὥρμησε στὸ δρόμο καὶ κατάφερε νὰ τὸν ποιρακολουθήση ἀπὸ μακρυά. Τὸν εἶδε νὰ πηδᾶη πάνω σ' ἕνα ἄλογο καὶ νὰ κατευθύνεται πρὸς τὰ βουνά. Μολονότι δὲν εἶχε ζῶο, ἡ Σύλβια συνέχισε τὴν παρακολούθησί του, μὲ τὰ πόδια. 'Εκεῖνο ποὺ ἐπιθυμοῦσε, ἦταν νὰ μάθη τὸ καταφύγιο τοῦ Κόναν καὶ τῆς συμμορίας του. Τ' ἀχνάρια τοῦ καβαλάρη τὴν ὁδήγησαν σὲ μιὰ στενὴ κοιλάδα, ποὺ εἶχε ὅμως δέντρα καὶ θάμνους, πραγματικὴ ὄασι μέσα στὸ γεμάτο βράχια βουνό. 'Ο Κόναν, χωρὶς νὰ ὑποψιάζεται τὴν ποιρουσία της, συνεκέντρωσε τοὺς συντρόφους του, ποὺ ἦταν καιμιὰ τριανταριά.

— Πρέπει νὰ ἐπιτεθοῦμε σήμερα κιόλας, τοὺς εἶπε, νὰ βγάλουμε τὸν Στέβενσον ἀπὸ τὴ φυλακή, νὰ πιάσουμε τὸν Χὼλ καὶ τὴ βαφτισιμιά του, καὶ νὰ τοὺς

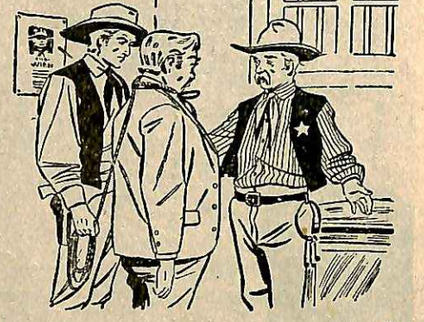

κρεμάσουμε καὶ τοὺς δυό. Αὐτὸ θὰ κάνη τοὺς ἄλλους νὰ σκεφτοῦν.

— Καὶ μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ θὰ ξαφρίσουμε μερικὰ μαγαζιά, εἶπε ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς κακοποιούς.

— Καὶ βέβαια.

Συζήτησαν γιὰ τὸ δρόμο ποὺ θἄπαιρναν γιὰ νὰ πᾶνε στὴν πόλι καὶ γιὰ τὴν καλύτερη ὥρα ποὺ θἄπρεπε ν' ἀρχίσουν τὴν ἐπίθεσι. 'Η Σύλβια τοὺς ἄφησε καὶ γύρισε γρήγορα στὴ Ντάουν Σίτυ.

Βρῆκε τὸ νονό της στὸ δρόμο νὰ κουβεντιάζη μὲ τὸ γέρο δήμαρχο καὶ μερικοὺς κατοίκους. Λαχανιασμένη ἀπὸ τὸ δρόμο, ἡ νέα διηγήθηκε τὸ σχέδιο τοῦ Κόναν.

— 'Αφοῦ οἱ κύριοι αὐτοὶ θέλουν νὰ μᾶς κάνουν ἐπίσκεψι, εἶπε ὁ Τζαίημς Χώλ, ἂς ἑτοιμάσουμε μιὰ ὑποδοχὴ ἀντάξιά τους. Σᾶς βεβαιώνω, ἀγαπητοί μου φίλοι, ὅτι ἔπειτα ἀπὸ αὐτὸ θὰ μπορέσετε νὰ ζήσετε ἥσυχα στὴ Ντάουν Σίτυ.

'Ηταν τόσο θέσιος γιὰ τὸν ἑαυτό του ποὺ κανένας δὲν τόλμησε νὰ τοῦ φέρη ἀντιρρήσεις. "Ολη ἡ πόλις βρέθηκε σὲ πυρετώδη κίνησι. 'Απ' ὅλα τὰ σπίτια ἔβγαιναν ἄντρες, εὐτυχισμένοι ποὺ εἶχαν βρῆ ἐπὶ τέλους ἕναν ἄνθρωπο ἱκανὸ ν' ἀποτινάξη τὸ ζυγὸ τοῦ Στέβενσον. 'Εκεῖνοι, ποὺ ἀπὸ συμφέρον ἦταν ὡς τότε φίλοι τοῦ Στέβενσον, ἔμειναν στὰ σπίτια τους. Κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγησι τοῦ Τζαίημς Χὼλ οἱ κάτοικοι ἔφτιαξαν ὁδοφράγματα σὲ κάθε εἴσοδο τῆς πόλεως μὲ βαρέλια, κασσόνες, ἄχρηστα ἐπιπλα κ.λ.π.

— Προσοχή, ἔρχονται! φώναξε ξαφνικὰ κάποιος.

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ Κόναν ἔρχονταν καταπάζοντας. "Οταν εἶδαν τὸ ὁδόφραγμα σταμάτησαν ἔκπληκτοι. Πυροβολισμοὶ ἀκούστηκαν. Τέσσερες ἀπὸ τοὺς καβαλαρέους ἔπεσαν ἀπὸ τὶς σέλες τους.

— Κατεβῆτε ἀπὸ τ' ἄλογά σας! διέταξε ὁ Κόναν. "Ηταν ἀποφασισμένος νὰ συνεχίση τὴν ἐπίθεσι ὡς τὸ τέλος, ἀδιαφορώντας γιὰ τοὺς νεκρούς. Κρυμμένοι πίσω ἀπὸ τ' ἄλογά τους, ποὺ ἔσπρωχναν μπροστά τους, οἱ ληστὲς προχώρησαν πυροβολώντας. Μερικοὶ ἔπιασαν θέσι στὶς γωνιὲς τῶν σπιτιῶν. "Ενας κατώρθωσε ν' ἀνέβη σὲ μιὰ μαρκίζα, σκαρφάλωσε κατόπιν στὴ στέγη καὶ ἄρχισε νὰ ρίχνη μὲ αὐτόματο στὴν πλάτη τῶν ἀμυνομένων. Δημιουργήθηκε μιὰ μικρὴ σύγχυσι ἀπὸ τὴν ὁποία ὁ Κόναν ἀποφάσισε νὰ ἐπωφεληθῆ. 'Η σπουδαιότερη ἐπιδίωξί του ἦταν ἡ ἀπελευθέρωσι τοῦ Στέβενσον: στὴ θέα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ τοὺς εἶχε πάντα κάτω ἀπὸ τὴν τρομοκρατία του, οἱ κάτοικοι τῆς Ντάουν Σίτυ δὲν θ' ἀργοῦσαν νὰ κατεβάσουν τὰ ὅπλα τους. 'Ο Κόναν καβάλησε τὸ ἄλογό του καὶ σπειρούνισε τὸ ζῶο, ποὺ μ' ἕνα γιγάντιο πήδημα κατώρθωσε νὰ πηδήση πάνω ἀπὸ τὸ ὁδόφραγμα. 'Ο Τζαίημς Χὼλ κατάλαβε τὸ στρατήγημά του. "Ωρμησε μπροστά του, μὰ στὴ διασύνη του, σκόνταψε σὲ μιὰ καισσόνα καὶ ἔπεσε χάμω, ἐνῶ τὸ ὅπλο τοῦ ἔφευγε ἀπὸ τὰ χέρια του. 'Ο Κόναν ἔβγαλε μιὰ κραυγὴ θριάμβου καὶ σημάδεψε μὲ τὸ πιστόλι του. Μὰ δὲν μπόρεσε νὰ τραβήξη: ἕνα σκοινὶ εἶχε πέσει πάνω στοὺς ὤμους του καὶ μιὰ θηλιὰ τοῦ ἔσφιγγε τὸ λαιμό. Τὸ λάσσο τῆς Σύλβια εἶχε ἐπέμβει ἄλλη μιὰ φορά.

'Αποθαρρυμένοι ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσία τοῦ ἀρχηγοῦ τους, οἱ ἐπιζώντες τῆς συμμορίας καβάλησαν τ' ἄλογά τους καὶ τράβηξαν γιὰ τὰ βουνά.

Λίγες μέρες ἀργότερα, ἐνῶ ὁ σερίφης τοῦ Χιλιαρίλλο καὶ ἡ βαφτισιμιά του ἑτοιμάζονταν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν Ντάουν Σίτυ, κατέφθασε ὁ ἀνώτατος ἀρχηγός, ὁ Ντάβσον. 'Επληροφόρησε τὸν Χὼλ ὅτι ὁ Στέβενσον ἦταν ἕνας κακοποιός, ποὺ τὸν ἀναζητοῦσαν οἱ ἀστυνομίες πολλῶν πολιτειῶν.

— 'Εκάναμε μιὰ θαυμάσια σύλληψι, τοῦ εἶπε. Καὶ ἐπὶ πλέον, κατορθώσατε νὰ ἐπαναφέρετε τὴν τάξι στὴ Ντάουν Σίτυ. Εἴσαστε περίφημος, φίλε μου.

— Μάλλον στὴ βαφτισιμιά μου θὰ πρέπει νὰ τὰ πῆτε ὅλα αὐτά, ἀρχηγέ. Χάρις στὸ λάσσο της πιάσαμε τὸν Στέβενσον καὶ τὸν Κόναν καὶ βρίσκομαι ἐγὼ στὴ ζωή.

— Εἶναι πραγματικὰ ἕνα περίφημο καὶ ἡρωϊκὸ κορίτσι, εἶπε ὁ Ντάβσον χαϊδεύοντας τὰ μαλλιὰ τῆς Σύλβια. Θὰ πρέπει μιὰ μέρα νὰ τὴν κάνω σερίφισσα, πρόσθεσε γελώντας.

ΤΕΛΟΣ

'Η Σύλβια συνέχισε τὴν παρακολούθησι.

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Τὰ ποντίκια

Ἕνα ὡραῖο παραμυθάκι γιὰ τὰ παιδιὰ σας

ΜΙΑ φορὰ κι' ἕναν καιρὸ ζοῦσε σὲ μιὰ μικρὴ πόλι τῆς Αἰγύπτου ἕνας ἔμπορας ποὺ τὸν ἔλεγαν 'Αχμέτ. "Ηταν ἡ ἐποχὴ ποὺ δὲν ἐρχόντουσαν τὰ ἐμπορεύματα μὲ τὰ τραῖνα καὶ τ' αὐτοκίνητα καὶ κάθε ἔμπορος ἔπρεπε νὰ πάη στὸν τόπο τῆς παραγωγῆς τῶν γοράσῃ καὶ νὰ τὰ μεταφέρη στὴν πατρίδα του. "Ετσι λοιπὸν καὶ ὁ φίλος μας ὁ 'Αχμὲτ χρειάστηκε νὰ κάνη κάποτε ἕνα ταξίδι. Θὰ ἔλειπε ἕνα χρόνο. Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε οἰκογένεια, σκέφτηκε νὰ παραδώσῃ στὸ γείτονά του τὸν Σακῆ σὲς λίρες, γιὰ νὰ τοῦ φυλάξη. 'Εκείνη τὴν ἐποχὴ δὲν ὑπῆρχε σὲ κείνη τὴ μικρὴ πόλι τῆς Αἰγύπτου τράπεζα μὲ χρηματοκιβώτια. "Αν τ' ἄφινε στὸ σπίτι του, ὑπῆρχε φόβος νὰ τοῦ κλέψουν τὸ μικρό του θησαυρό. 'Ο Σακῆ δέχτηκε νὰ φυλάξη τὰ χρυσὰ νομίσματα καὶ ὁ 'Αχμὲτ ἔφυγε ἥσυχος γιὰ τὸ ταξίδι του.

'Ο ἔμπορας ἔλειψε ἕνα χρόνο. "Οταν γύρισε, τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ ἔκανε ἦταν νὰ πάη νὰ ζητήση ἀπὸ τὸ γείτονά του τὸ σακκουλάκι μὲ τὶς χρυσὲς λίρες. Αὐτὸς ὅταν τὸν εἶδε πῆρε ὕφος λυπημένο.

— "Αχ, ἀγαπητέ μου 'Αχμέτ, τοῦ εἶπε, δὲν ξέρεις τί κακὸ μὲ βρῆκε.

— Τί συνέβη, Σακῆ; τὸν ρώτησε ὁ 'Αχμέτ.

— Τὰ χρήματά σου τὰ εἶχα ἀσφαλίσει καλὰ σὲ μιὰ κάμαρα ποὺ δὲν ἔμπαινε κανένας. Δυστυχῶς ὅμως σ' αὐτὴ τὴν κάμαρα, ὑπῆρχαν κάτι μεγάλα ποντίκια ποὺ ἔφαγαν τὶς λίρες σου. Δὲν ξέρεις, 'Αχμέτ, πόσο λυπᾶμαι γι' αὐτό.

'Ο 'Αχμὲτ δὲν ἔδειξε τὴν παραμικρὴ συγκίνησι.

—Δὲν ὑπάρχει λόγος, Σακῆ, νὰ λυπᾶσαι. 'Αφοῦ ἔφαγαν τὶς λίρες τὰ ποντίκια, δὲν μποροῦμε νὰ κάνουμε τίποτα. "Ηταν βέβαια, μιὰ ἀτυχία, ἀλλὰ τί νὰ γίνη; Δὲν πειράζει.

Πρὶν φύγη ὁ 'Αχμὲτ κάλεσε τὸ φίλο του, τὴ γυναίκα του καὶ τὸ μικρό του γιιὸ νὰ ἔρθουν τὸ βράδυ στὸ σπίτι του γιὰ νὰ γιορτάσουν τὴν ἐπιστροφή του. Πραγματικά, ὁ Σακῆ πῆγε τὸ βράδυ στὸ σπίτι τοῦ 'Αχμὲτ μαζὶ μὲ τὴν οἰκογένειά του. 'Ο 'Αχμὲτ τοὺς εἶχε πλούσιο τραπέζι καὶ κάθησαν ὅλοι νὰ φᾶνε καὶ νὰ πιοῦνε. Κάποια στιγμὴ ὁ μικρὸς γιιὸς τοῦ Σακῆ ἐξαφανίστηκε. 'Ο πατέρας του ἄρχισε νὰ τὸν ἀναζητᾶ σὲ ὅλο τὸ σπίτι, μὰ δὲν τὸν βρῆκε πουθενά. Τὸν φώναξε μὰ δὲν πῆρε ἀπάντησι. Τότε τὸν πλησίασε ὁ 'Αχμὲτ μὲ ὕφος περίλυπο, καὶ τοῦ εἶπε:

— Πολὺ στενοχωριέμαι ποὺ θὰ σοῦ τὸ πῶ, ἀγαπητέ μου Σακῆ. Δὲν μπορῶ νὰ σοῦ κρύψω περισσότερο τὴν ἀλήθεια. Τὸ πλήγμα γιὰ σένα θὰ εἶναι πολὺ μεγάλο. Κάποια στιγμὴ ποὺ ἔβειχνα στὸ γυιό σου τὸν κῆπο τοῦ σπιτιοῦ, πετάχτηκε ἀπὸ μιὰ γωνιὰ ἕνας τεράστιος ποντικὸς καὶ— μὴν τρομάξης— τὸν ἔκανε μιὰ μπουκιά. Τὸν ἔχαψε ἔτσι ὅπως ἦταν, μὲ τὰ ροῦχα καὶ μὲ τὰ παπούτσια του.

— Αὐτὸ εἶναι ἀδύνατο!, εἶπε ὁ Σακῆ. Πῶς εἶναι δυνατὸν ἕνας ποντικὸς νὰ χάψη ἕνα παιδί;

— Πῶς δὲν εἶναι δυνατόν, τοῦ ἀπάντησε ὁ 'Αχμέτ, τὴ στιγμὴ ποὺ τὰ ποντίκια μποροῦν καὶ τρῶνε χρυσὲς λίρες.

Τότε ὁ Σακῆ κατάλαβε τὸ μάθημα, πῆγε σπίτι του καὶ ἔφερε τὸ σακκουλάκι μὲ τὶς λίρες τοῦ 'Αχμέτ. Τότε αὐτός, ἀνοίγοντας μιὰ πόρτα, παρέδωσε τὸ μικρὸ στὸν πατέρα του.

ΚΑΡΑΛΕΞΗΣ

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΑ

Τὰ ἱστορικὰ βιβλία μᾶς λένε ὅτι ὁ Διογένης, ὁ ἀρχαῖος φιλόσοφος, ζοῦσε μέσα σ' ἕνα βαρέλι. 'Εκεῖ ἦταν ἡ μόνιμη κατοικία του. 'Απὸ κεῖ ξεκινοῦσε κάθε πρωῒ μ' ἕνα φανάρι στὸ χέρι γιὰ νὰ βρῆ, ὅπως ἔλεγε, τὸν τέλειον ἄνθρωπο. "Ομως δὲν εἶναι σωστὸ ὅτι ζοῦσε μέσα σ' ἕνα βαρέλι. Γιατὶ ἁπλούστατα, βαρέλια δὲν ὑπῆρχαν ἐκείνη τὴν ἐποχή. Τὰ βαρέλια ἀνακαλύφτηκαν πολλὰ χρόνια ὀργότερα. Μᾶλλον λοιπὸν πρέπει νὰ παραδεχτοῦμε πὼς ὁ Διογένης ζοῦσε μέσα σ' ἕνα μεγάλο ἀμφορέα, δηλαδὴ σ' ἕνα κιούπι. Οἱ ἀρχαῖοι "Ελληνες χρησιμοποιοῦσαν τὰ κιούπια ὄχι μονάχα γιὰ νὰ ἀποθηκεύουν τὸ λάδι τους—ὅπως γίνεται ἀκόμα τώρα στὰ ἑλληνικὰ χωριά— ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ φυλᾶνε τὸ κρασί τους. Μέσα σὲ τεράστια κιούπια ἔριχναν τὸ μοῦστο ποὺ ἔβγαζαν ἀπὸ τὰ σταφύλια τους. Κατόπιν δέ, ὅταν ὁ μοῦστος γινόταν κρασί, βουτοῦσαν μέσα στὰ κιούπια κανάτες γιὰ νὰ ἀνπλήσουν τὸ θεῖο ποτό. 'Απὸ κεῖ λοιπὸν ἔγινε ἡ παιρεξήγησις καὶ κάποιος ἱστορικὸς ἔγραψε, ὅτι ὁ Διογένης ζοῦσε σὲ βαρέλι, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος ζοῦσε σὲ κιούπι.

ΖΙΟΥ - ΖΙΤΣΟΥ

"Εχετε ἀκούσει ἀσφαλῶς γιὰ τὸ ζίου - ζίτσου, τὴν περίφημη ἰαπωνικὴ πάλη, ποὺ χρειάζεται τέχνη μεγάλη καὶ ἱκανότητα. 'Εκεῖνος ποὺ κατέχει τὰ μυστικά της μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπίση τὴν ἐπίθεσι ὁποιουδήποτε κακοποιοῦ, καὶ τοῦ πιὸ χειροδύναμου. Γιατὶ στὴν περίπτωσι τοῦ ζίου - ζίτσου δὲν χρειάζεται νὰ ἔχη κανεὶς μεγάλη δύναμι. 'Αρκεῖ νὰ ξέρη τὴν τεχνικὴ αὐτῆς τῆς πάλης. Τὸ ζίου-ζίτσου εἶναι παμπάλαια μέθοδος, χιλιάδων ἐτῶν. Καὶ νὰ πῶς δημιουργήθηκε. Μᾶς τὸ λέει ἕνας ἰαπωνικὸς μῦθος, ποὺ χάνεται στὰ βάθη τῶν αἰώνων. "Ενας σοφὸς ἔκανε μιὰ μέρα τὸν περίπατό του στὸν κῆπο του. "Επεφτε πυκνὸ χιόνι. 'Ο σοφὸς παρατήρησε τὰ κλαδιὰ τῶν δέντρων καὶ ἀντελήφθηκε, ὅτι τὰ χοντρά, ἄντεχαν στὴν ἀρχὴ καὶ κατόπιν ἔσπαζαν κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ χιονιοῦ, ἐνῶ τὰ λεπτὰ καὶ εὐλύγιστα κλαδιὰ δὲν ἄντεχαν, παρὰ λύγιζαν καὶ ἔριχναν τὸ χιόνι ποὺ μαζευόταν ἐπάνω τους. 'Η ἀρχὴ τοῦ ζίου - ζίτσου εἶχε γεννηθῆ. "Ηταν ἡ ἀρχὴ «τῆς μὴ ἀντιστάσεως». Δὲν πρέπει νὰ ἀντιστέκεσαι στὴ δύναμι μὲ τὴ δύναμι, μὰ νὰ προσπαθῆς νὰ χρησιμοποιῆς τὴ δύναμι τοῦ ἀντιπάλου σου. Αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικό, ποὺ δημιούργησε τὸ ζίου - ζίτσου.

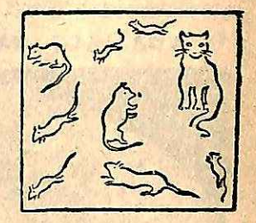

ΓΑΤΑ ΚΑΙ ΠΟΝΤΙΚΙΑ

Στὸ σχέδιο αὐτὸ βλέπετε μιὰ γάτα καὶ ὀχτὼ ποντίκια. Πρέπει νὰ χαράξετε τρεῖς ἴσιες γραμμὲς κατὰ τέτοιον τρόπο, ὥστε ὅλα τὰ ποντίκια νὰ ἀπομονωθοῦν.

*

ΟΙ ΑΓΚΑΜΑΝ

Στὴ Γουϊάνα ὑπάρχει μιὰ σαύρα, μήκους δώδεκα ἑκατοστῶν, ποὺ οἱ Εὐρωπαῖοι ὀνομάζουν ἀγκαμάν. 'Η σαύρα αὐτὴ ἐξημερώνεται πολὺ εὔκολα. Τὰ παιδιὰ τῶν ἰθαγενῶν ἔχουν ἀπὸ μιὰ-δυὸ τὸ καθένα καὶ παίζουν μαζί τους. Οἱ σαῦρες ἅμα ἐξημερωθοῦν, ἀφίνουν καὶ τὶς χαϊδεύουν, ἀλλὰ ὄχι καὶ νὰ τὶς δέσουν ἀπὸ τὸ πόδι. Οἱ ἀγκαμὰν ζοῦνε στὰ σπίτια τῶν ἰθαγενῶν καὶ δέχονται τροφὴ ἀπὸ τοὺς κυρίους τους. Σὲ ἀνταμοιβὴ αὐτῶν τῶν ὑπηρεσιῶν οἱ σαῦρες κυνηγοῦν τὶς ἀράχνες, τὶς κατσαρίδες καὶ τὰ ἄλλα ἐνοχλητικὰ ἔντομα.

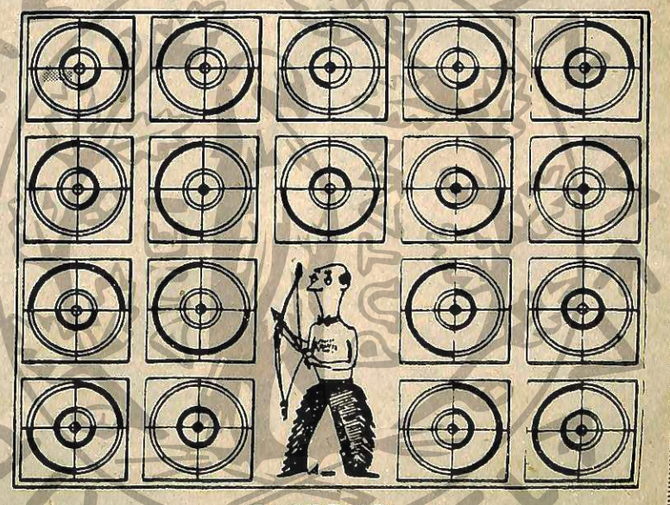

ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

Δύο ἀπὸ τοὺς δέκα ὀκτὼ αὐτοὺς στόχους εἶναι πανομοιότυποι. Μπορεῖτε νὰ τοὺς βρῆτε μέσα σὲ λίγο δευτερόλεπτα; Δοκιμάστε.

ΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ 64ου ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

Μὲ γαλλικὲς κλωστὲς μουλινὲ D. M. C.

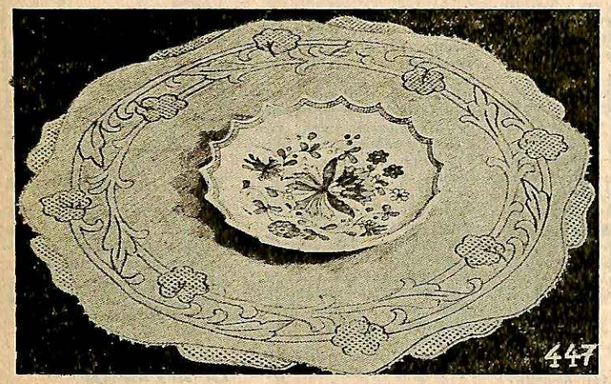

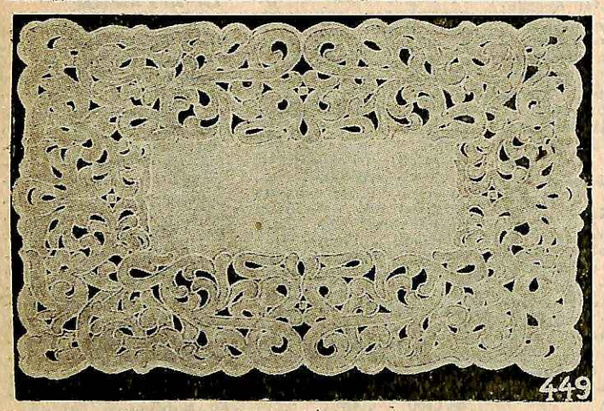

ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΣΗ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΟΥ

447 Τὸ στρογγυλὸ αὐτὸ πετσετάκι, τοῦ ὁποίου σᾶς δίνουμε τὸ μισὸ σχέδιο στὸ παράρτημα, εἶναι κεντημένο σὲ χρωματιστὸ λινὸ μὲ μουλινὲ NTE-MI-ΣΕ (D.M.C.) στὸ χρῶμα τοῦ ὑφάσματος. Εἶναι ὅλο κεντημένο μὲ πουὰν-ντόμπρ φιλ-τιρὲ γιὰ τὰ φύλλα καὶ τὶς γλῶσσες στὸ τελείωμα καὶ φεστόνι γιὰ τὸ γύρω - γύρω.

ΜΕΤΡΗΤΟ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΟ

448 Τὸ σχέδιο αὐτὸ τοῦ παραρτήματός μας μπορεῖτε, ἐπαναλαμβάνοντάς το, νὰ τὸ μεγαλώσετε ὅσο θέλετε. Κεντῆστε το γύρω - γύρω στὸ τραπεζομάντηλό σας ὅλο σταυροβελονιὰ μὲ κοτὸν περλὲ NTE-MI-ΣΕ (D.M.C.) στὰ χρώματα ποὺ ἀναφέρουμε στὸ παράρτημα. Στὴ γωνιὰ κάθε πετσέτας μπορεῖτε νὰ κεντήσετε μιὰ Κινέζα.

ΚΟΦΤΟ ΣΕΜΕΝ

449 Κεντῆστε κοφτὸ τὸ ὅμορφο αὐτὸ σεμὲν ποὺ θὰ βάλετε στὸ κέντρο τοῦ τραπεζιοῦ, πάνω ἀπὸ τὸ ἁπλὸ τραπεζομάντηλο τοῦ φαγητοῦ σας. Τὸ σχέδιο ποὺ δίνουμε στὸ παράρτημα εἶναι τὸ μισὸ καὶ κεντιέται σὲ λευκὸ λινὸ μὲ κοτὸν περλὲ ἢ μπαμπακάκι NTE-MI-ΣΕ (D.M.C.).

ΚΟΜΨΑ ΣΕΤ

450 Τὰ σὲτ ἀντικαθιστοῦν τώρα πιὰ τὰ μεγάλα τραπεζομάντηλα τοῦ φαγητοῦ καὶ τοῦ τσαγιοῦ. Στὸ κέντρο τοῦ τραπεζιοῦ θὰ τοποθετήσετε ἕνα σεμὲν ποὺ θὰ κεντήσετε μὲ τὸ σχέδιο 450 στὶς δυὸ ἀντικρυνὲς γωνίες του. Ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸ ἴδιο σχέδιο θὰ κεντηθῆ στὶς δυὸ μεγάλες πλευρές. Στὸ πετσετάκι ποὺ τοποθετεῖτε κάτω ἀπὸ τὸ πιάτο θὰ κεντήσετε τὴ γωνία 450Α,

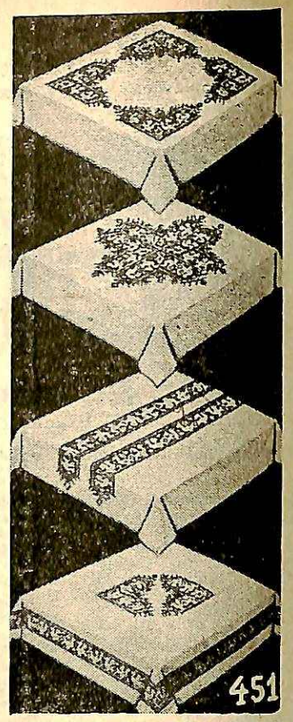

450Β καὶ τὴ γιρλάντα ἀπὸ τὸ σχέδιο 450. Τέλος στὴν πετσέτα θὰ κεντήσετε τὸ μικρὸ μοτὶφ 450Α. Ὅλα τὰ σὲτ θὰ κεντηθοῦν μὲ μουλινὲ NTE-MI-ΣΕ (D.M.C) σὲ δύο ὁμοχρώσεις πράσινου No 369 καὶ 368 μὲ πουὰν ντόμπρ, ἀνεβατὸ καὶ φὶλ-τιρέ. Κεντῆστε μὲ τὸ ἀνοικτὸ μουλινὲ τὰ ἀνεβατὰ καὶ φὶλ-τιρὲ καθὼς καὶ τὸ φεστόνι στὸ τελείωμα καὶ μὲ τὸ σκοῦρο ὅλα τὰ πουὰν-ντόμπρ σὲ λευκὸ λινό.

ΟΜΟΡΦΗ ΣΤΑΥΡΟΒΕΛΟΝΙΑ

451 Ὅπως βλέπετε στὴ φωτογραφία τῆς σελίδας μας τό τόσο ἁπλὸ σχέδιο ποὺ θὰ βρῆτε στὸ παράρτημα μπορεῖ νὰ κεντηθῆ κατὰ πολλοὺς τρόπους. Ὅλο τὸ σχέδιο κεντιέται σταυροβελονιὰ σὲ λεπτὸ ἑταμὶν μὲ διπλὸ μουλινὲ NTE-MI-ΣΕ (D.M.C) σὲ ἕνα χρῶμα ἐκάϊ̈ν No 920.

ΠΑΙΔΙΚΟ ΜΟΤΙΦ

452 Ἡ φωλιὰ μὲ τὰ μικρὰ πουλάκια εἶναι κατάλληλη νὰ κεντηθῆ σὲ παιδικὸ φουστανάκι. ποδίτσα ἢ σεντονάκι. Κεντῆστε μὲ πισωβελονιὰ σὲ ζωηροὺς χρωματισμοὺς μὲ τὶς κλωστὲς μουλινὲ NTE-MI-ΣΕ (D.M.C.).

✿

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ἡ μητέρα: Τί εἶπε ὁ πατέρας σου ὅταν ἔπεσε ἀπὸ τὴ σκάλα ;

Ὁ μικρός: Νὰ πῶ καὶ τὰ παλιόλογα, μαμά ;

Ἡ μητέρα: Ὤ, ὄχι τὰ παλιόλογα.

Ὁ μικρός: Τίποτε.

✿

— Σὲ ὁ,τιδήποτε ἔκανε ὁ ἀδελφός μου, ὁ πατέρας μου ἔχανε λεφτά.

— Σὰν τί ἔκανε ὁ ἀδελφός σου ;

— Λάθη.

ΤΑ ΠΑΤΡΟΝ

ΤΟΥ 64ου ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

ΠΑΤΡΟΝ ΒΑΤΡΑΧΟΥ

Γιὰ παιδάκι 6—7 ἐτῶν

Ο ΒΑΣΙΛΗΑΣ τῶν βατράχων ποὺ σᾶς δίνουμε σήμερα εἶναι ἐμπνευσμένος ἀπὸ ἕνα γερμανικὸ παραμύθι. Φτιάξτε το στὴν κορούλα σας ἢ στὸ γυιόκα σας, ὁδηγούμενες ἀπὸ τὸ πατρόν μας. Τὸ ὕφασμα ποὺ θὰ χρησιμοποιήσετε μπορεῖ νὰ εἶναι ζέρσεϋ πράσινο καὶ ἄσπρο, μακὸ βαμβακερὸ ποὺ θὰ σᾶς κοστίση πολὺ φθηνότερα ἢ καὶ σατὲν ραιγιόν. Θὰ χρειαστῆτε ἀκόμη ἕνα ζευγάρι κάλτσες καὶ ἕνα ζευγάρι γάντια πράσινα.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τὸ πατρὸν τοῦ ἔξυπνου αὐτοῦ κοστουμιοῦ ἀποτελεῖται ἀπὸ 10 κομμάτια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ κόψετε τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 διπλὸ χωρὶς ραφὴ ὁπὸ τὸ ἄσπρο ὕφασμα, τὰ ὑπ' ἀριθ. 2, 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8 διπλᾶ ἀπὸ τὸ πράσινο ὕφασμα, τὸ ὑπ' ἀριθ. 9 διπλὸ ἀπὸ τὸ λευκὸ καὶ τέλος τὸ ὑπ' ἀριθ. 10 διπλὸ χωρὶς ραφὴ ἀπὸ χαρτόνι καὶ χρυσὸ χαρτί.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Ἀντιγράψτε τὰ δέκα κομμάτια ἀπὸ τὸ πατρόν μας σὲ διαφανὲς χαρτὶ παρακολουθώντας τὶς διαφορετικὲς γραμμές τους καὶ σημειώνοντας ὅλα τὰ σημάδια. Ἀφοῦ δοκιμάσετε τὸ πατρόν, τοποθετῆστε το στὸ διπλωμένο ὕφασμά σας καὶ κόψτε ἀφήνοντας γιὰ τὶς ραφὲς καὶ τὰ στριφώματα. Περάστε ὅλα τὰ σημάδια στὸ ὕφασμα. Τρυπῶστε τὸ κεντρικὸ λευκὸ κομμάτι μὲ τὰ δυὸ πλαϊνὰ πράσινα. τὶς πλαϊνὲς ραφὲς τοῦ κορσὰζ καὶ τῶν μανικιῶν καὶ τὶς πένσες.

Ἐνῶστε τὰ κομμάτια τῆς φουφούλας στὸ κάτω μέρος τοῦ κορσάζ, ἀφοῦ κάνετε τὴ σούρα στὸ ἐπάνω μερος, προσέχοντας νὰ συμπέσουν τὰ σημεῖα Α. Ἐνῶστε τα δύο κομμάτια τῆς φουφούλας στὸ πίσω μέρος ἀφήνοντας λίγο κάτω ἀπὸ τὴ μέση ἕως τὸ σημεῖον Ε. Ἐ-

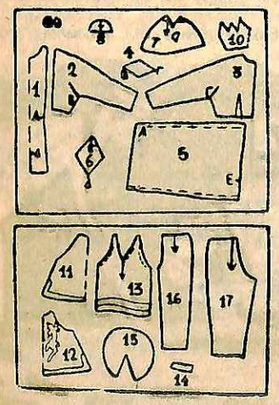

νῶστε τὸ κομμάτι 6 στὸ κάτω μέρος, ὁφοῦ πρῶτα κάνετε ἕνα ἄνοιγμα στὸ κέντρο κάτω, ἕως τὸ σημεῖο Δ, προσέχοντας νὰ συμπέσουν τὰ γράμματα Δ καὶ Ε. Προβάρετε τὸ κοστούμι, κάνετε διορθώσεις καὶ γαζώστε τὶς ραφές, ἑνώστε καὶ τὰ τρίγωνα τῆς μασχάλης προσέχοντας τὰ σημεῖα Β καὶ Γ. Κάνετε τὴ σούρα στὸ κάτω μέρος τῆς φουφούλας περνώντας λάστιχο στὸ στρίφωμα. Βάλετε ἕνα φερμουὰρ στὴν πλάτη καὶ γυρίστε στριφώματα στὰ μανίκια καὶ στὸ λαιμό, βάζοντας ἕνα μικρὸ λοξὸ ρέλι.

Ἑνῶστε τὶς ραφὲς τοῦ καπέλου. Ντουμπλάρετε τὰ κομμάτια 8 καὶ 9 μὲ ἕνα σκληρὸ ὕφασμα καὶ τοποθετήσετε τὸ ὑπ' ἀριθ. 8 στὸ καπέλο ἡμικυκλικὰ καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 9 στὸ ἐμπρὸς μέρος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8 ράβοντάς το κουφά. Ἕνα μαῦρο κουμπὶ ποὺ θὰ τοποθετήσετε στὸ κέντρο τοῦ λευκοῦ κομματιοῦ 9 θὰ παριστάνη τὸ μάτι. Τέλος κολλήστε τὸ χρυσόχαρτο στὸ χαρτόνι καὶ ἑνώστε τὶς δύο ἄκρες του. Τοποθετῆστε τὸ στέμμα στὴν κορυφὴ τοῦ καπέλου, ράβοντάς το ἐσωτερικά. Ἕνα ζευγάρι πράσινα γάντια ποὺ στὶς ἄκρες τῶν δακτύλων θὰ βάλετε μπαμπάκι καὶ θὰ τὰ ράψετε καὶ ἕνα ζευγάρι γυναικεῖες πράσινες βαμβακερὲς καλτσες, θὰ συμπληρώσουν τὸ ἔξυπνο αὐτὸ κοστούμι.

ΠΑΤΡΟΝ ΚΙΝΕΖΟΥ

Γιὰ παιδάκι 4—5 ἐτῶν

Τὸ δεύτερο πατρὸν τοῦ παραρτήματός μας εἶναι τὸ κοστούμι τοῦ Κινέζου, ποὺ γίνεται ἀπὸ σατὲν μαῦρο καὶ ροζ ἢ ἀπὸ ἄλλα χρώματα.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τὰ κομμάτια τοῦ πατρὸν αὐτοῦ εἶναι ἑφτά, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 11. Θὰ κόψετε τὰ ὑπ' ἀριθ. 11 καὶ 12 διπλᾶ χωρὶς ραφὴ ἀπὸ τὸ ροζ σατέν, τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 διπλὸ ἀπὸ τὸ ρόζ, τὸ 14 δυὸ φορὲς διπλὸ χωρὶς ραφὴ ἀπὸ τὸ μαῦρο. Τὸ καπέλο θὰ τὸ κόψετε καὶ ἀπὸ μαῦρο καὶ ἀπὸ ροζ σατὲν καθὼς ἐπίσης καὶ ἕνα χαρτόνι στὸ ἴδιο σχῆμα. Τὰ ὑπ' ἀριθ. 16 καὶ 17 θὰ τὰ κόψετε διπλᾶ ἀπὸ τὸ μαῦρο σατέν. Ἀπὸ τὸ μαῦρο σατὲν θὰ κόψετε ἀκόμα καὶ τὶς φάσες γιὰ τὴ ζακέτα καὶ τὸ κέντημα.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Ἀντιγράψτε τὰ κομμάτια ἀπὸ τὸ πατρὸν καί, ὅπως σᾶς λέμε καὶ στὸ προηγούμενο πατρόν, κόψτε τὸ ὕφασμά σας. Τρυπῶστε τὶς ραφὲς τῶν μανικιῶν, τὶς πλαϊνὲς καὶ ἑνῶστε τὰ μανίκια κάνοντας σούρα. Τρυπῶστε τὶς ραφὲς τοῦ παντελονιοῦ καὶ προβάρετε. Γαζώστε ὅλες τὶς ραφές, βάλτε λάστιχο στὸ ἐπάνω μέρος τοῦ παντελονιοῦ καὶ γυρίστε στρίφωμα κάτω. Τοποθετῆστε τὸν τελειωμένο γιοκα στὸ λαιμὸ καὶ ἀνοίξτε ἐμπρὸς τὴ μπλούζα γιὰ νὰ μπαίνη εὔκολα. Τοποθετῆστε τὶς μαῦρες φάσες στὸ κάτω μέρος τῆς ζακέτας καὶ τῶν μανικιῶν καὶ τὴ μαύρη σούρα. Ντουμπλάρετε τὸ χαρτόνι ποὺ κόψατε ὁπὸ τὸ πατρὸν 15 ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ μὲ μαῦρο καὶ τὴν ἄλλη μὲ ρόζ. Ἑνῶστε το κουφὰ καὶ ράψτε ἕνα μαῦρο πομπὸν στὴν κορυφὴ καὶ ἕνα λάστιχο ἀπὸ μέσα. Μία κοτσίδα ἀπὸ μαῦρο μαλακὸ χαρτί, θὰ συμπληρώση τὸν Κινέζο.

Ο. Ε.

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ἡ σύζυγος: Ἐξήγησέ μου ἕνα πρᾶγμα: Γιατί κάθε φορὰ ποὺ καθόμαι στὸ πιάνο νὰ τραγουδήσω ἐσὺ βγαίνεις ἔξω στὸ μπαλκόνι;

Ὁ σύζυγος: Γιὰ νὰ μὴ νομίζουν οἱ γείτονες ὅτι σὲ δέρνω!

✿

Ἡ σύζυγος : Τί φωνάζες πάλι;

Ὁ σύζυγος: Δὲν κόβει τὸ ξυράφι μου.

Ἡ σύζυγος: Μὴ γίνεσσι κουτός, καημένε. Δὲ μπορεῖ νὰ εἶναι τὰ γένειά σου πιὸ σκληρὰ ἀπὸ τὸ μουσαμὰ ποὺ ἔκοψα σήμερα.

ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΓΙΝΕΤΕ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ!

ὑπὸ Ἀντρέ Μωρουά τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας

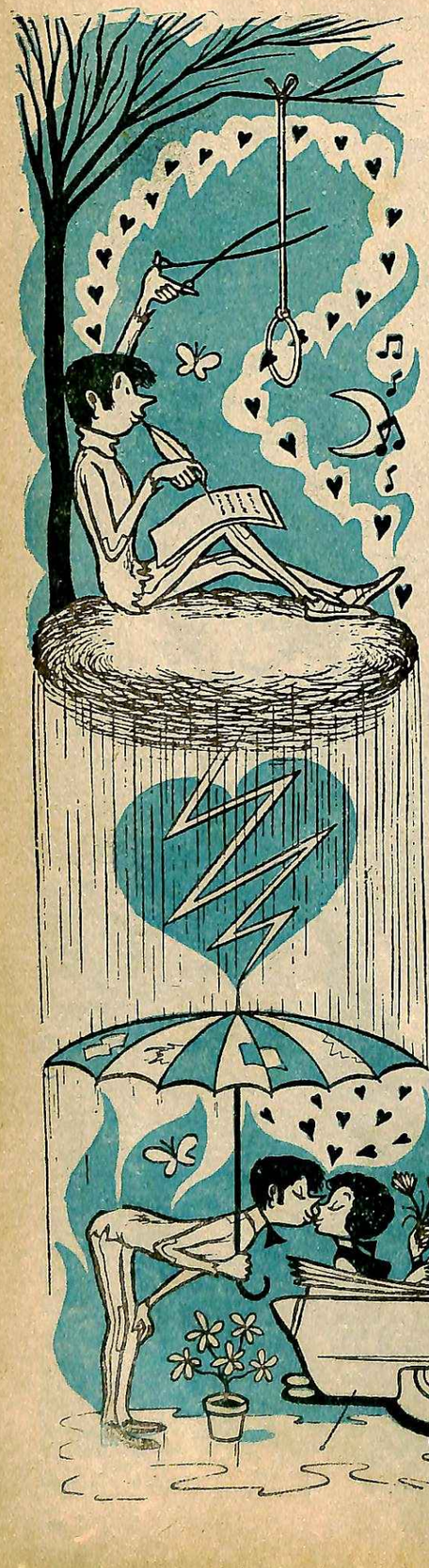

Η ΕΥΤΥΧΙΑ, λέει ὁ Γάλλος φιλόσοφος Ἀλαίν, εἶναι τὸ πρῶτο καθῆκον τοῦ ἀνθρώπου. «Θάπρεπε, γράφει στὸ βιβλίο του «Σκέψεις γιὰ τὴν εὐτυχία», νὰ διδάσκουμε στὰ παιδιὰ τὴν τέχνη τῆς εὐτυχίας... Ὁ πρῶτος κανόνας θὰ ἦταν νὰ μὴ μιλᾶμε ποτὲ στοὺς ἄλλους γιὰ τὰ βάσανά μας, σημερινὰ ἢ ἀλλοτινά. Θάπρεπε νὰ θεωρῆται σὰν ἀγένεια νὰ περιγράφουμε στοὺς ἄλλους ἕναν πονοκέφαλο, μιὰ ναυτίασι, ἕναν κοιλόπονο, ἔστω καὶ μὲ εὐγενικὸ τρόπο».

Οἱ ἀπαισιόδοξοι θ' ἀπαντήσουν:

«Ἡ εὐτυχία, καθῆκον; Νὰ διδάσκουμε τὴν τέχνη τῆς εὐτυχίας; Μὰ οἱ ἐξωτερικὲς συνθῆκες μποροῦν νὸ κάνουν κάθε εὐτυχία ἀδύνατη. Ἂν ἕνας ἄνθρωπος ἔχει προσβληθῆ ἀπὸ μιὰ ἀρρώστεια ποὺ τὸν κάνει νὰ ὑποφέρη κάθε στιγμή, ἂν εἶναι φτωχὸς καὶ δὲν σκέπτεται παρὰ τὸ πῶς θὰ βρῆ τὰ μέσα γιὰ νὰ ζήση, ἂν εἶναι ἐκτεθειμένος στὴ συκοφαντία, ἂν ὁ πόλεμος γύρω του ἀναστατώνει τὰ πάντα, πῶς μπορεῖ νὰ εἶναι εὐτυχισμένος;

Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια, μὰ πρέπει νὰ λάβουμε ὑπ' ὄψι μας δυὸ σημεῖα πολὺ σημαντικά :

Τὸ πρῶτο εἶναι, πὼς ἂν ὑπάρχουν ὀδύνες πραγματικές, ὑπάρχουν, ἀλλοίμονο! καὶ πολλὲς φανταστικές. Ἡ φαντασία, λέει ὁ Ἀλαίν, εἶναι χειρότερη ἀπὸ τὸν δήμιο. Ὑπάρχουν φόβοι πραγματικοί, μὰ ὑπάρχουν καὶ φόβοι ποὺ δημιουργεῖ μονάχα ἡ φαντασία. Ὁ ἐρωτευμένος ὑποφέρει ἐπειδὴ φαντάζεται ὅτι ἡ ἀγαπημένη του τοῦ κάνει μοῦτρα σήμερα. Στὴν πραγματικότητα ὅμως ἡ μοδίστρα δὲν τῆς ἔφτιαξε τὸ φόρεμα ὅπως ἤθελε ἡ τῆς σφίγγει ἡ ζώνη της. Ὁ ἐρωτευμένος ὅμως ποὺ δὲν ξέρει τίποτα, φαντάζεται ὅτι τὰ κατεβασμένα μοῦτρα ἀφοροῦν αὐτόν.

Ἐγνώρισα στὴν Ἀμερικὴ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ πολέμου, ἕνα ἡλικιωμένο ζεῦγος Γάλλων, πολὺ πλούσιο, ποὺ εἶχε δυὸ φόβους: πρῶτο νὰ χάση τὰ λεφτά του καὶ δεύτερο νὰ πληρώση τοὺς φόρους του. Μὲ μεγάλο κόπο, εἶχαν στείλει τὴν περιουσία τους στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες (πρὶν ἀπ' τὸν πόλεμο) καὶ τὴν εἶχαν τοποθετήσει σ' ἕνα χρηματοκιβώτιο μιᾶς ἀμερικανικῆς τραπέζης. Ὅταν ἡ Ἀμερικὴ μπῆκε στὸν πόλεμο, ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε ν' ἀνοίξη ὅλα τὰ χρηματοκιβώτια τῶν ξένων. Τότε τὸ ζεῦγος μετέφερε ὅλη αὐτὴ τὴν περιουσία στὸ ξενοδοχεῖο ὅπου ἔμενε καὶ ἔβαλε τὸ χρυσάφι, τὸ ἀσήμι, τὶς λίρες καὶ τὰ δολλάρια, σὲ ἕνα μεγάλο μπαοῦλο ποὺ ἦταν στὰ πόδια τοῦ κρεβατιοῦ του. Μὰ καθὼς δὲν μποροῦσαν ν' ἀφήσουν ἀφύλακτο αὐτὸ τὸ θησαυρό, ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο ἔμενε πάντα καθισμένος πάνω στὸ μπαοῦλο. Ὅταν ὁ σύζυγος ἔτρωγε στὸ ἐστιατόριο, ἡ γυναίκα του φώλαγε τὸ μπαοῦλο, καὶ ἀντιθέτως. Ἡ ζωὴ τους εἶχε γίνει πραγματικὸ μαρτύριο. Μὰ αὐτὴ τὴ ζωὴ τὴν εἶχαν δημιουργήσει μόνοι τους. Τίποτε δὲν τοὺς ἀνάγκαζε νὰ ζοῦσαν ἔτσι. Ἡ φαντασία τους ἁπλῶς δημιουργοῦσε κινδύνους.

Θὰ μοῦ πῆτε: πρέπει πάντως νὰ ὁμολογήσετε ὅτι αὐτὴ τὴ στιγμὴ ὑπάρχουν πραγματικοὶ λόγοι γιὰ νὰ εἶναι κανεὶς ἀνήσυχος: Ἡ βόμβα ὑδρογόνου θὰ κατασπείρη κάθε ζωὴ σὲ ἀκτίνα 1500 χιλιομέτρων. Δὲν ξέρουμε τί μπορεῖ νὰ μᾶς συμβῆ αὔριο. Αὐτὴ ἡ ἀγωνία εἶναι φρικτὴ καὶ πραγματική. Σ' αὐτὸ ὁ Ἀλαίν θ' ἀπαντοῦσε ὅτι ἡ δυστυχία εἶναι δυνατή, μὰ δὲν εἶναι βέβαιη καὶ πρὸ παντὸς δὲν εἶναι παροῦσα. Ἂν περιοριστοῦμε στὰ σημερινὰ δεινά, αὐτὰ ποὺ κάνουν τὴ ζωὴ ἀδύνατη, θὰ δοῦμε ὅτι αὐτὰ εἶναι ἐλάχιστα.

Ἡ δεύτερη παρατήρησι, εἶναι ὅτι μποροῦμε νὰ φέρουμε πιὸ κοντὰ μας αὐτὸ ποὺ θὰ κατονομάσω «σημεῖο τῆς εὐτυχίας». Μπορεῖ κανεὶς νὰ εἶναι εὐτυχισμένος παρὰ τὰ φαινομενικὰ δεινά.

Θυμᾶμαι ποὺ τὸ 1940, ὅταν ἔφταναν στὴν Ἀγγλία, ἤξερα ὅτι οἱ Γερμανοὶ εἶχαν πάρει τὸ σπίτι μου, ὅτι ὅλα τὰ πράγματα ποὺ ἀγαποῦσα, καὶ ἰδίως τὰ βιβλία μου, εἶχαν ἢ ἐπρόκειτο νὰ κλαποῦν. Τότε μ' ἐκάλεσε στ' ἀνάκτορα τοῦ Βουκιγχαμ ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ, καὶ μοῦ εἶπε: «Κύριε Μωρουά, ξέρω ὅτι χάσατε τὰ πάντα, μὰ δὲν νομίζετε πὼς ὅταν χάνη κανεὶς τὰ πάντα, τοῦ μένουν σχεδὸν ὅλα;»

Βρῆκα αὐτὴ τὴ φράσι ὁμορφη καὶ ἀληθινή, γιατὶ ὅταν χάνη κανεὶς τὰ ὑλικὰ ἀγαθά, τοῦ μένουν σχεδὸν ὅλα. Τοῦ μένουν τὰ αἰσθήματα τῶν δικῶν του καὶ τῶν φίλων του. Τοῦ μένει ἡ πνευματικὴ καὶ φυσικὴ καλλιέργεια ποὺ μπορεῖ ν' ἀποκτήση. Τοῦ μένει ἡ χαρὰ τῆς δουλειᾶς. Τοῦ μένει ἡ ἐλπίδα.

Ὑπάρχουν ἐξωτερικὲς συνθῆκες ποὺ κάνουν βέβαιη τὴν εὐτυχία; Ὄχι. Ἕνας ἄνθρωπος ποὺ θέλει νὰ βασανίση τὸν ἑαυτό του, θὰ τὸν βασανίση, ἔστω καὶ ἂν ὅλα φαίνονται νὰ πηγαίνουν καλὰ γι' αὐτόν. Ἕνας ζηλιάρης ἄντρας δὲν θὰ εἶναι ποτὲ ἥσυχος ἀκόμα κι' ἂν μπορῆ νὰ κλείδωση τὴν ἀγαπημένη του μέσα σὲ μιὰ κάσα. Μπορεῖ κανεὶς νὰ εἶναι εὐτυχισμένος παρὰ τὰ φαινομενικὰ δεινά.

Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ σὲ ἄλλες περιπτώσεις. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ δὲν εἶναι ποτὲ εὐχαριστημένοι.

Ἂν λοιπόν, ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά, οἱ ἐξωτερικὲς συνθῆκες δὲν μποροῦν νὰ κάνουν ἀδύνατη τὴν εὐτυχία καὶ ἂν ἀπὸ τὴν ἄλλη, δὲν μποροῦν νὰ τὴν κάνουν βέβαιη, τί ἀποδεικνύει αὐτό; Αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ εὐτυχία δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὶς ἐξωτερικὲς συνθῆκες ἀλλὰ ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ σκεπτόμαστε.

Θάχετε διαβάσει ἀσφαλῶς τὴν «Ἄννα Καρένινα» τοῦ Τολστόη. Στὸ ἀθάνατο αὐτὸ μυθιστόρημα ὑπάρχει ἕνα πρόσωπο ποὺ λέγεται Λεβίν. Ὁ Λεβὶν λοιπὸν πρόκειται νὰ παντρευτῆ τὴν κοπέλλα ποὺ ἀγαπάει. Οἱ γονεῖς τῆς κοπέλλας ἔδωσαν τὴν συγκατάθεσί τους. Ὁ Λεβὶν χαρούμενος πηγαίνει νὰ κάνη ἕναν περίπατο. Ὅλα τοῦ φαίνονται ὡραῖα. Ὁ ἥλιος εἶναι πιὸ λαμπερός, τὰ δέντρα πιὸ πράσινα, οἱ δρόμοι εἶναι πιὸ γραφικοί, οἱ θυρωροὶ στὶς ἐξώπορτες εἶναι πιὸ εὐγενικοί. Γιατί; Ἄλλαξε ἡ ζωή; Ὄχι. Ἁπλούστατα ὁ Λεβὶν ἔχει μέσα του τὴν εὐτυχία ποὺ δημιουργεῖ ὁ ἔρωτας.

Ὁ ἔρωτας δημιουργεῖ τὴ βεβαιότητα. Ποιά εἶναι τὰ στοιχεῖα τῆς εὐτυχίας; Οἱ ἄλλοι οἱ ἄνθρωποι ἐκτὸς ἀπὸ ἐκείνους — ἡ ἐξαίρεσι — ποὺ εἶναι πολὺ ἄρρωστοι ἢ ἐξαθλιωμένοι, ὅλοι οἱ μέσοι ἄνθρωποι τὰ κατέχουν: εἶναι ἡ ἐργασία, εἶναι ὁ ἔρωτας. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ εἶναι στὴ διάθεσι ὅλων σχεδὸν τῶν ἀνθρώπων.

Μὰ γιὰ νὰ εἶναι κανεὶς εὐτυχισμένος, χρειάζεται ἀκόμα κάτι. Χρειάζεται ἕνα εἶδος γαμηλίου συμβολαίου ἀνάμεσα στὸν ἄνθρωπο καὶ τὴ ζωή.

Καλλιεργήσαμε τὴν ἀσχήμια, τὴ φρίκη, τὴ θλῖψι... Ἡ ζωὴ ὅμως ἔχει καὶ τὶς ὄμορφες πλευρές της. Ἂς στραφοῦμε πρὸς αὐτὲς γιὰ νὰ ἀντλήσουμε τὴ χαρὰ ποὺ μᾶς χρειάζεται.

ΤΕΣΣΕΡΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Μὲ ἄλλα λόγια, ὑπάρχουν μᾶλλον εὐτυχισμένοι ἢ δυστυχισμένοι χαρακτῆρες, παρὰ εὐχάριστα ἢ δυσάρεστα γεγονότα.

Ναί, θὰ μοῦ ποῦνε, μὰ αὐτὸ τὸ χαρακτῆρα πρέπει νὰ τὸν ἔχη κανείς, κι' ἐγώ, γεννήθηκα μὲ δυστυχισμένο χαρακτῆρα. Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι πρέπει νὰ ξαναφτιάξετε τὸ χαρακτῆρα σας καὶ ὁ Ἀλαὶν σᾶς δίνει γι' αὐτὸ τέσσερες συμβουλές.

Πρώτη συμβουλή: ΠΡΕΠΕΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΝΑ ΖΗ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΔΡΑΣΙ: Ἡ χαρὰ τοῦ ἀνθρώπου βρίσκεται στὴ δράσι καὶ στὴ δημιουργία. Σπάνιο πράγμα νὰ βρεθῆ ἄνθρωπος τῆς δράσεως ποὺ νὰ εἶναι δυστυχισμένος. Εἴτε εἶναι καλλιτέχνης ἀφωσιωμένος στὸ ἔργο του, εἴτε εἶναι κηπουρὸς ἀφωσιωμένος στὸν κῆπο του, εἴτε εἶναι μητέρα ἀφωσιωμένη στὰ παιδιά της, εἴτε εἶναι παιδιὰ ἀφωσιωμένα στὰ παιχνίδια τους, ὁ κάθε ἄνθρωπος ποὺ εἶναι βρίσκει σ' αὐτὴ μιὰ μορφὴ εὐτυχίας.

Δεύτερη συμβουλή: ΠΡΕΠΕΙ Η ΔΡΑΣΙ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΝΑ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΜΕΣΑ ΣΕ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΗ. Ἕνας ἄνθρωπος ποὺ φαντάζεται πολέμους, οἰκονομικὲς κρίσεις, διχοτομήσεις τοῦ νομίσματος, καὶ ποὺ φοβᾶται ὅτι θὰ καταστραφῆ τί μπορεῖ νὰ κάνη; Τὰ πράγματα ποὺ μποροῦν νὰ συμβοῦν εἶναι ἀναρίθμητα. Ἀκοῦμε σήμερα πολλοὺς ἀνθρώπους νὰ λένε: «Πρέπει ν' ἀλλάξη ἡ κατάστασις...» Μπορεῖ νὰ φαντασθῆ κανεὶς πιὸ ἀνώφελη φράσι ἀπὸ αὐτή; Πρέπει ν' ἀλλάξη ἡ κατάστασι, ἀλλὰ πῶς; Δὲν μᾶς τὸ ἐξηγοῦν. Ἡ σωστὴ φράσι θὰ ἦταν: Πρέπει ν' ἀλλάξουμε.

Τρίτη συμβουλή: Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΗ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΔΡΑΣΗ. Αὐτὸ δὲν εἶναι τόσο εὔκολο. Πολλοὶ ἄνθρωποι ἐπηρεασμένοι, οἱ παλαιότεροι ἀπὸ τὴ μοιρολατρεία καὶ οἱ νεώτεροι ἀπὸ τὸν ἐπιστημονικὸ καὶ ἱστορικὸ ντετερμινισμό, μένουν μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα. Λένε: Γιὰ ποιό λόγο νὰ δράσουμε; Κι' ἐξ ἄλλου, πῶς θὰ μπορούσαμε νὰ δράσουμε ἀφοῦ ὅλα εἶναι καθωρισμένα ἀπὸ τὰ πρίν; Αὐτὸ ὅμως δὲν ἀποτελεῖ ἐπιστημονικὴ ἀλήθεια. Βέβαια, ἕνας ἐπιστήμονας μπορεῖ νὰ ὑπολογίση τί θὰ συμβῆ στὸ μικρὸ σύστημα ποὺ παρατηρεῖ. Δὲν ἰσχυρίζεται ὅμως ὅτι τὸ κάθε τι ποὺ συμβαίνει γύρω ἀπὸ αὐτὸ τὸ σύστημα εἶναι καθωρισμένο, γιατὶ δὲν τὸ ξέρει. Ποιός μπορεῖ νὰ μιλήση ἐπιστημονικὰ γιὰ τὸ σύνολο τῶν φαινομένων, γιὰ τὸ σύνολο τοῦ σύμπαντος; Αὐτὴ ἡ μοιρολατρεία, αὐτὴ ἡ ἀντίληψι ὅτι ὅλα εἶναι προκαθορισμένα, εἶναι ἔργο τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.

Ἀντιθέτως, ἐκεῖνο ποὺ παρατηροῦμε, εἶναι ὅτι κάθε στιγμὴ οἱ ἄνθρωποι χρησιμοποιοῦν αὐτὴ τὴ μεγάλη δύναμι τῆς μοίρας γιὰ νὰ φτάσουν ἐκεῖ ποὺ θέλουν νὰ φτάσουν. «Πρατηρῆστε, λέει ὁ Ἀλαίν, μιὰ μικρὴ βάρκα στὸν ὠκεανό. Εἶναι ὑποταγμένη σὲ δυνάμεις ἀφάνταστα πιὸ μεγάλες ἀπὸ κεῖνες τοῦ ναύτη ποὺ τὴν ὁδηγεῖ. Ὁ ἄνεμος, τὰ κύματα, μποροῦν νὰ τὴν συντρίψουν. Ὁ ναύτης ὅμως, χρησιμοποιώντας τὸ πανί του καὶ τὸ τιμόνι του, ἐκμεταλλεύεται αὐτὲς τὶς γιγαντιαίες δυνάμεις γιὰ νὰ πραγματοποιήση τὴ δική του θέλησι».

Τέταρτη συμβουλή: ΠΡΕΠΕΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΝΑ ΔΡΑ ΩΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ: Θέλω νὰ πῶ μ' αὐτὸ ὅτι ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ κινῆται καὶ νὰ ἐργάζεται ὡς τὰ στερνά του. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ δρᾶ δὲν γερνάει ποτέ. Δὲν πρέπει σὲ καμμιὰ περίπτωσι νὰ τὸ βάλουμε κάτω. Ἡ μηχανὴ ποὺ δὲν ἐργάζεται σκουριάζει. Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ἔχουμε πάντοτε ὑπ' ὄψι μας, ἂν θέλουμε ν' ἀπομακρύνουμε ἀπὸ μᾶς τὰ γερατειὰ ὡς τὰ... βαθειὰ γεράματα.

Α. ΜΩΡΟΥΑ

Ο ΒΕΛΟΝΙΣΜΟΣ: ΜΙΑ ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ ΙΑΤΡΟΥ Δρ ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Α ΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΑ καὶ τὴν Ἰαπωνία, ἀπὸ τὰ βάθη τῆς μυστηριώδους Ἀνατολῆς μὲ τὸν πιὸ ἀρχαῖο πολιτισμὸ καὶ τὴν πιὸ μυστικοπαθῆ φιλοσοφία, ξεκινάει ὁ βελονισμός, ἡ πιὸ παληὰ θεραπευτικὴ μέθοδος ποὺ γνώρισε ἡ ἰατρική. Στὴν κυριολεξία της δὲν εἶναι ἁπλᾶ καὶ μόνο μιὰ μέθοδος. Εἶναι μιὰ ὁλόκληρη κοσμοθεωρία θεραπευτικῆς, θὰ μποροῦσε νὰ πῆ κανείς, ποὺ κυριάρχησε πέντε ὁλόκληρες χιλιάδες χρόνια στὴν Ἀνατολὴ καὶ ποὺ καὶ σήμερα ἀκόμη—στὴν ἐποχὴ τῶν κολοσσιαίων κατακτήσεων τῆς δυτικῆς ἐπιστημονικῆς ἰατρικῆς — θεωρεῖται, ὄχι μόνο γιὰ τοὺς γέρους Κινέζους σοφοὺς-γιατροὺς ἀλλὰ καὶ γιὰ πολλοὺς δυτικούς, σὰν τὸ καλύτερο προϊὸν τῆς ἀνθρώπινης σοφίας πάνω στὸν τομέα τῆς ἰατρικῆς. Εἶναι μιὰ «κοσμοθεωρία» θεραπευτικῆς» ποὺ ἔχει τὶς βάσεις της στὴν ἀρχαία κινέζικη φιλοσοφία γιὰ τὸν κόσμο καὶ τὴ ζωὴ ἀλλὰ καὶ ποὺ χωρὶς νὰ προσφεύγη καθόλου στὴ μαγεία ἢ τὶς σκοτεινὲς δυνάμεις, ἐκφράζεται στὴν πράξη μὲ ἕνα θαυμάσιο, πολύπλοκο ὅσο καὶ σοφὸ σύστημα θεραπευτικῆς, ποὺ ἀγκαλιάζει τὰ περισσότερα σχεδὸν νοσήματα.

Δὲν πρόκειται ἁπλᾶ γιὰ ἕνα φάρμακο ἢ μιὰ μέθοδο. Πρόκειται γιὰ κάτι πολὺ πιὸ πλατύ, πολύπλοκο καὶ σπουδαῖο. Σκεφθῆτε αὐτὸ τὸ ἁπλὸ πράγμα. Σὲ μερικὰ ἐπιστήμη ποιούς τρόπους καὶ μέθοδες ἔχει νὰ θεραπεύη τὶς διάφορες ἀρρώστειες ; Πολλές, ἔβαια, μὰ ὅλες κάπου ἐδῶ μέσα, στὶς ἕξη αὐτὲς κατηγορίες θὰ περιορίζονται: Φάρμακα, ὑγιεινή, ἐγχείρησις, ἀκτινοβολία, ψυχοθεραπεία, φυσιοθεραπεία. Κάθε μιὰ ἀπὸ αὐτὲς τὶς κατηγορίες ἔχει καὶ τὸ δικό της πεδίο ἐφαρμογῆς ἀνάλογα μὲ τὴν ἀρρώστεια, τὴν ἐποχή, τὶς προόδους τῆς ἐπιστήμης κ.λ.π. Καὶ κάθε μιὰ ἐπίσης ἀπὸ αὐτὲς ἀποτελεῖ μιὰ ἀπὸ τὶς θεραπευτικὲς «κοσμοθεωρίες» γιὰ νὰ μεταχειρισθῶ τὴν ἴδια ἐντυπωσιακὴ ἔκφρασι. Ἡ ἀκτινοβολία εἶναι ἡ τελευταία κατάκτησις τῆς ἐπιστήμης, καίτοι σὰν «ἡλιοθεραπεία» εἶναι κι' αὐτὴ γνωστὴ πρῶτα ἀπ' ὅλες σίγουρα. Ὁ βελονισμὸς δὲν ὑπάγεται σὲ καμμιὰ ἀπὸ αὐτὲς καὶ εἶναι κι' αὐτὸς μιὰ ὅπως καὶ αὐτές. Ὁλόκληρη θεωρία πολύπλοκη καὶ σοφὴ ὅπως θὰ δοῦμε σὲ μερικὰ σημεῖα της, μὲ πολύπλοκη καὶ δύσκολη πρακτικὴ ἐφαρμογή.

Στὴν πράξι ἡ θεραπευτικὴ αὐτὴ κοσμοθεωρία ἔχει σὰν ὄργανά της λεπτὲς βελόνες ἀπὸ χρυσό, ἄργυρο ἢ ἀτσάλι, οἱ ὁποῖες βυθίζονται σὲ διάφορα μέρη τοῦ σώματος, πάντοτε ἐπακριβῶς καθωρισμένα καὶ πάντοτε ἀνάλογα μὲ τὴν ἀρρώστεια. Ὅπως ἡ χειρουργικὴ ἔχει σὰν ὄργανό της κύριο τὸ νυστέρι καὶ τὸν θερμοκαυτήρα, ὅπως ἡ φαρμακευτικὴ χρησιμοποιεῖ γιὰ τὴ θεραπεία τὰ διάφορα φάρμακα ἀδιάφορο ἀπὸ ποῦ προέρχονται αὐτά, ὅπως ἡ ἀκτινοβολία χρησιμοποιεῖ τὶς διάφορες ἀκτῖνες (Χ, ὑπεριώδεις, ραδίου κ.λ.π.) καὶ ἡ φυσιοθεραπεία διάφορες φυσικὲς μέθοδες (μαλάξεις, μασάζ κ.λ.π.), ἔτσι καὶ ὁ βελονισμὸς ἔχει σὰν φυσικὰ ὄργανά του αὐτὲς τὶς ἀπὸ χρυσὸ ἢ ἀπὸ ἄργυρο βελόνες. Γι' αὐτὸ ὑπεστήριξα πιὸ πάνω ὅτι ὁ βελονισμὸς ἀποτελεῖ κι' αὐτὸς μιὰ κοσμοθεωρία θεραπευτικὴ καὶ ὄχι ἁπλῶς μιὰ μέθοδο. Μάλιστα ἴσως νὰ εἶναι κι' αὐτὸ λίγο. Γιατὶ ὁ βελονισμὸς ἔχει ἐκτὸς ἀπὸ τὸ θεραπευτικὸ καὶ τὸ διαγνωστικό του σκέλος. Ἡ θεραπεία μὲ τὶς βελόνες στηρίζεται σὲ διάγνωσι ποὺ θὰ γίνη μόνον ἀπὸ τὸ σφυγμό. Ὄχι φυσικὰ ἀπὸ τὸν ἕνα σφυγμὸ ὅπως τὸν ξέρομε οἱ πολλοί, ἀλλὰ ἀπὸ τὶς διάφορες ποικιλίες τοῦ σφυγμοῦ ποὺ ὑπάρχουν σὲ διάφορα σημεῖα τοῦ σώματος. Ἐδῶ ὅμως ἀρχίζει τὸ «μπέρδεμα» καὶ καλὸ θὰ εἶναι νὰ τελειώσω τὰ εἰσαγωγικὰ αὐτὰ λόγια, παραπέμποντάς σας στὰ τρία – τέσσερα ἄρθρα μου, ποὺ θὰ δημοσιεύση τὸ περιοδικό μας. Ἔκρινα σκόπιμο νὰ σᾶς ἐνημερώσω μὲ τὴν κοσμοθεωρία αὐτὴ τὴ θεραπευτική, διακόπτοντας γιὰ λίγο τὸν κύκλο τῶν νόσων, γιατὶ σίγουρα σὲ λίγο (μῆνες ἢ χρόνια) θ' ἀκούσετε νὰ γίνεται καὶ στὸν τόπο μας λόγος καὶ ἐφαρμογὴ της μιὰ καὶ ἡ δυτικὴ Εὐρώπη ἄρχισε κιόλας νὰ κατακτᾶται (γιὰ δεύτερη φορὰ) ἀπὸ τὴ μέθοδο τοῦ βελονισμοῦ, ἡ ὁποία σίγουρα ἔχει μιὰ θετικὴ ἐπιστημονικὴ βάσι καὶ πολλὰ θετικὰ πρακτικὰ σημεῖα. Ἀρκεῖ νὰ μὴν ξεφύγη κι' αὐτὴ ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ὀρθολογισμοῦ καὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ ξεπέση στὸ πεζοδρόμιο τοῦ τσαρλατανισμοῦ καὶ τῆς μαγείας.

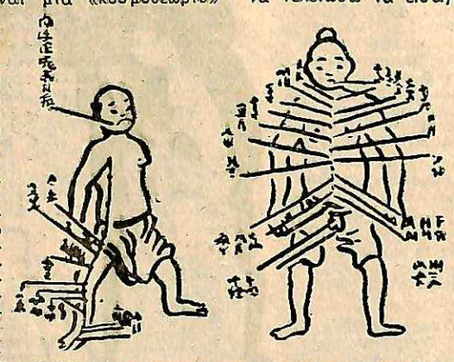

■ Δὲν εἶναι καμμιὰ μαγικὴ εἰκόνα. Εἶναι δυὸ πίνακες ἀπὸ ἀρχαῖο κινέζικο βιβλίο, ποὺ σημείωναν μερικοὺς ἀπὸ τοὺς διάφορους δρόμους ποὺ ἀκολουθεῖ ἡ ζωϊκὴ ἐνέργεια κυκλοφορώντας στὸν ὀργανισμό. Κάθε σημεῖο, ὅπως σημειώνεται, ἔχει καὶ μιὰ ἰδιαίτερη θεραπευτικὴ ἀξία. Κάθε βελονισμός, ἀνάλογα ἂν θὰ γίνη μὲ βελόνα ἀπὸ χρυσὸ ἢ ἀπὸ ἄργυρο, καὶ ἀνάλογα μὲ τὸ ποῦ θὰ γίνη, σὲ ποιὸ σημεῖο, θὰ ἔχη σὰν ἀποτέλεσμα ἕναν ἐρεθισμὸ ἢ μιὰ ἀναστολὴ τῆς δράσεως τῆς ζωϊκῆς αὐτῆς ἐνέργειες καὶ μάλιστα τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τὰ στοιχεῖα αὐτά. Τοῦ ἀρσενικοῦ (YANG) ἢ τοῦ θηλυκοῦ (INN).

ΣΗΜΕΡΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΗΣ «ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΕΛΟΝΙΣΜΟΥ»

Ἑκατὸν τόσα χρόνια μόνο, γιατὶ σήμερα ὁ «βελονισμὸς» ἀρχίζει πάλι νὰ κατακτᾶ ὄχι μόνο τὴ Γαλλία ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρη τὴν δυτικὴ Εὐρώπη. Καί, τόσο τὰ παράξενα εἶναι συχνὰ στὴ ζωή, ἡ Εὐρώπη τὴν ξαναμπάζει στὴν Κίνα καὶ τὴν Ἰαπωνία, οἱ ὁποῖες εἶχαν ἀρχίσει νὰ τὴν παραμερίζουν ἀφωσιωμένες κι' αὐτὲς στὶς καινούργιες ἐπιστημονικὲς κατακτήσεις. Φαίνεται ὅμως ὅτι τὴ φορὰ αὐτὴ δὲν θὰ ξαναϋσυμβῆ ὅτι καὶ στὸ 1825. Σοβαρὰ ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ διεθνοῦς κύρους, περιλαμβάνουν ἄρθρα σχετικὰ μὲ τὴ μέθοδο, μιὰ κίνησι σοβαρὴ ἀναπτύσσεται γύρω ἀπὸ τὴ μελέτη καὶ τὴν ἐφαρμογή της καὶ εἶναι σχεδὸν βέβαιο ὅτι σὲ λίγο θὰ χρησιμοποιῆται καὶ αὐτὴ ὅπου χρειάζεται γιὰ τὸ καλὸ τοῦ πάσχοντος ἀνθρώπου χωρὶς ὑπερβολές, ἀδικαιολόγητους ἐνθουσιασμοὺς καὶ παραλογισμούς. Καὶ αὐτὸ γιατὶ ἡ θεωρία της καὶ ἡ πρακτικὴ μέθοδος δὲν εἶναι μιὰ ταχεῖα καὶ αὐθαίρετη συναρμογὴ ἰδεῶν καὶ ἐντυπώσεων μὰ βασίζεται ἐπάνω στὴ σοφὴ ἐμπειρία τόσων χιλιάδων χρόνων. Ὕστερα παρατηρουμένη ἡ θεωρία καὶ ἡ μέθοδος μέσα ἀπὸ τὸ πρῖσμα τῆς καθαρῆς ἐπιστήμης, μὲ τὶς σύγχρονες ἀνατομικὲς καὶ φυσιοπαθολογικὲς κατακτήσεις της, βρίσκεται σὲ πολλὰ σημεῖα της σὲ πλήρη ἁρμονία μὲ αὐτές, σὲ τρόπο ὥστε νὰ δημιαζῆ κανεὶς τὴν ὀξύτητα τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος καὶ τὸ ὕψος τῶν θετικῶν καὶ πρακτικῶν του ἐφαρμογῶν μὲ βάσι μόνο τὴ φιλοσοφικὴ σκέψι καὶ τὴν παρατηρητικό

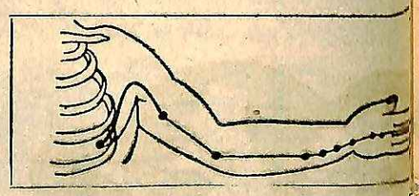

■ Αὐτὴ ἡ γραμμὴ παριστάνει τὴν πορεία τῆς ζωτικῆς σεξουαλικῆς ἐνέργειας μέσα στὸν ὀργανισμό· εἶναι ὁ σεξουαλικὸς μεσημβρινὸς ὅπως λέει ὁ βελονισμός. Εἶναι δηλαδὴ ὁ δρόμος ἐκεῖνος ἀπὸ τὸν ὁποῖο περνάει ἡ ζωϊκὴ ἐνέργεια ποὺ κατευθύνει τὴ σεξουαλικὴ δραστηριότητα. Τὰ μαῦρα στίγματα ἐπάνω σ' αὐτὴν ἀντιπροσωπεύουν τὰ σημεῖα ὅπου μποροῦ νὰ ἀσκηθῆ μὲ τὸν βελονισμό, μιὰ ἐρεθιστικὴ ἢ καταστολτικὴ δράσις, ἀνάλογα μὲ τὸ μέγεθος καὶ τὸ εἶδος τῆς βελόνας καὶ ἀνάλογα φυσικὰ μὲ τὸ εἶδος τῆς ἀρρώστειας.

ΟΙ ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΓΟΥ ΜΠΕΡΛΙΟΖ, ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΥΣ ΠΟΥ ΕΓΝΩΡΙΣΑΝ ΤΟΝ ΒΕΛΟΝΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

1816 στὸ Παρίσι. Ὁ Λουϊ Μπερλιόζ, γιατρὸς καλὸς ἀλλὰ καὶ μετρημένος, χωρὶς ἐπίσημες θέσεις καὶ δόξες, παντρεμένος μὲ τὴν κόρη ἑνὸς δικηγόρου «μιὰ ἀνυπόφορη γυναίκα, ὑπερβολικὴ σὲ ὅλα της καὶ τρομερὴ στοὺς θυμούς της» ἔχοντας τέσσερα παιδιὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα πρῶτος ὁ Ἕκτορας ποὺ ἐνῶ τὸν προώριζε γιὰ γιατρό, ἔγινε ὁ διάσημος μουσουργὸς καὶ μουσικοσυνθέτης, ἐδημοσίευσε μιὰ ἐργασία μὲ τὸν τίτλο «Ἐντυπώσεις πάνω στὶς χρόνιες ἀρρώστειες, τὶς ἀφαιμάξεις καὶ τὸν βελονισμό». Στὴν ἐργασία του αὐτὴ ἀνέφερε τὰ πειράματά του πάνω στὴν ἀρχαία κινέζικη θεραπευτικὴ τοῦ «βελονισμοῦ» καὶ τὰ θαυμάσια ἀποτελέσματα ποὺ εἶχε σὲ πάμπολλες ἀρρώστειες χρόνιες. Ἡ ἐργασία αὐτὴ ἔκανε ἐντύπωσι καὶ λίγα χρόνια ἀργότερα ὁ γιατρὸς Χαὶμ ἐδημοσίευσε ὅτι ἐπέτυχε τὴ θεραπεία ἑνὸς ἐπίμονου λόξυγγα μὲ βελονισμό. Τὸν ἴδιο καιρὸ οἱ καθηγητὲς τῆς ἰατρικῆς Κλοκυὲτ καὶ Μπρετονὼ δίδαξαν ἀπὸ τὸ ἀμφιθέατρο τὸν βελονισμὸ καὶ ἔκαμαν θεραπευτικὲς ἐπιδείξεις τῆς νέας μεθόδου. Ἀπ' τὸ 1824 ὡς τὸ 1826 ὁ «βελονισμὸς» γνώρισε μιὰ ἐποχὴ θριάμβου. Τὰ σαλόνια τῶν γιατρῶν κατοικλύζονταν ἀπὸ τοὺς πιστοὺς καὶ ἡ «μόδα» ἔκαμε ὥστε νὰ χρησιμοποιηθῆ ἀλόγιστα καὶ ἀσυλλόγιστα ἡ μέθοδος στὰ πιὸ ἀπίθανα νοσήματα, κι ἐκεῖ ἀκόμα ὅπου τὰ παληὰ κινέζικα βιβλία δὲν ἀνέφεραν. Ἔτσι ἡ μέθοδος ξέφυγε στὴν ἐφαρμογή της ἀπὸ τὴν ὀρθολογικὴ ἐπιστημονικὴ βάσι της καὶ ἔγινε μέσο προσωρινῆς ἐπαγγελματικῆς ἐπιτυχίας στὰ χέρια γιατρῶν ποὺ ξέχασαν τὴν ἀποστολή τους.

Ἔτσι μὲ τὴν ἀλόγιστη ἐφαρμογή, ἡ μόδα πέρασε καὶ σιγὰ - σιγὰ ἡ μέθοδος χάθηκε στὴν ἀφάνεια... Τὴ σκέπασε ἡ λησμονιὰ καὶ οἱ καινούργιες ἐπιστημονικὲς κατακτήσεις ποὺ ἐπακολούθησαν τὴν ἄφησαν στὸ σκοτάδι ἑκατὸν τόσα χρόνια ἀπὸ τότε...

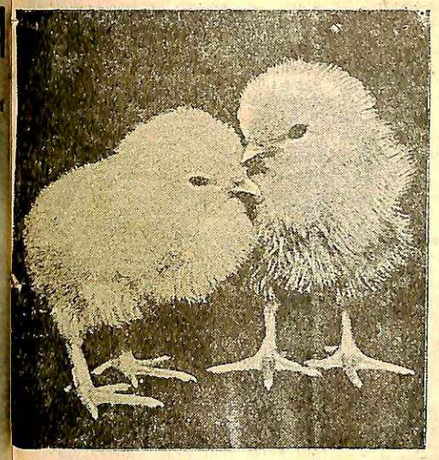

■ Ἡ «ζωϊκὴ ἐνέργεια» τῶν Κινέζων, ποὺ μεταβάλλει τὴν ἄψυχη σὲ ἔμψυχη ὕλη, συνίσταται (γιὰ τὸν ἄνθρωπο) ἀπὸ δύο συνθετικά :

ΤΟ ΘΗΛΥΚΟ (INN)	ΤΟ ΑΡΣΕΝΙΚΟ (YANG)
Ὑγρασία, πραότητα, σκοτάδι, ἀδυναμία, κρύο, εὐλυγισία, ὑγρότητα, εὐθυρυπτότητα, διαχυτικότητα, ἀδυναμία. Εἶναι μιὰ δύναμι ἀρνητική, κατασταλτική.	φῶς, δύναμι, θερμότητα, σκληρότητα, ἀντίστασις, βάρος, πίεσις, ξηρότητα, ἐλαστικότητα, στερεότητα. Εἶναι μιὰ δύναμι θετική, ἐρεθιστική.

ΑΡΡΩΣΤΕΙΕΣ

(INN)	(YANG)
Εἶναι: Ὑποπίεσις, ἀδυναμικὲς καταστάσεις, λειτουργικὴ ἀνεπάρκεια, ὑπνηλία, ἰδρῶτες κρύοι, ἀναιμίες κ.λ.π. (Εἶναι οἱ ἴδιες καταστάσεις, ποὺ σήμερα τὶς λέμε ἔλλειψις τόνου τοῦ συμπαθητικοῦ)	Σπαστικὲς καταστάσεις, ὑπέρτασις, ὑπερευαισθησία, ὑπεραιμίες διαφόρων ὀργάνων, ἀϋπνίες, ἀλλεργίες, πυρετός, συνεχὴς νευρικὸς ἐρεθισμός, κεφαλαλγίες, ἡμικρανίες,

τητα τὴ βαθειὰ πάνω στὰ φαινόμενα τῆς ζωῆς. Εἶναι ἴσως παράξενο καὶ ἀπίθανο ὅμως ἐλέγχεται πραγματικό. Οἱ δυὸ «δυνάμεις» ποὺ συνιστοῦν μὲ τὴ συνάρτησί τους τὸ ἀνθρώπινο σύνολο κατὰ τὴν κινέζικη ἰατρικὴ φιλοσοφία καὶ γενικώτερη κοσμοθεωρία, τὰ δυὸ «ρευστὰ» ποὺ ἀνταμώνουν τὴ δημιουργία τους μέσα στὴν ἀνθρώπινη φύσι καὶ καθένα ἀπὸ αὐτὰ ἀντιπροσωπεύει διάφορα ὄργανα καὶ λειτουργίες, μήπως δὲν μᾶς θυμίζουν, ἂν δὲν ἀντιστοιχοῦν ἀπολύτως σ' αὐτά, τὸ συμπαθητικὸ καὶ τὸ παρασυμπαθητικὸ νευρικὸ σύστημα ; Καὶ μήπως ἡ διαταραχὴ τῆς συμπαθητικο - παρασυμπαθητικῆς ἰσοτονίας, ὅπως ἡ σύγχρονη ἐπιστήμη τὴν καθορίζει, μήπως δὲν προκαλεῖ τὰ ἴδια περίπου νοσήματα ποὺ προκαλεῖ ἡ ῥῆξις τῆς ἰσορροπίας τῶν δύο αὐτῶν «δυνάμεων» τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ τοῦ θηλυκοῦ ὅπως οἱ Κινέζοι παραδέχονται; Καὶ μήπως, ἀκόμη ἡ σύγχρονη «νευρο - σπλαχνικὴ» θεωρία γιὰ τὴν προέλευσι καὶ τὴ θεραπεία διαφόρων νοσημάτων καὶ λειτουργικῶν ἐκδηλώσεων δὲν ποτάει ἀκριβῶς ἐπάνω στ' ἀχνάρια τῆς κινέζικης θεωρίας γιὰ τὴν παθογένεια καὶ τὴ θεραπεία τῶν νοσημάτων ποὺ ὑποκούουν στὶς χρυσὲς βελόνες;

Ἀλλὰ καιρὸς εἶναι νὰ μποῦμε συγκεκριμένα καὶ σιγὰ - σιγὰ στὸ μεγάλο καὶ ὡραῖο αὐτὸ θέμα ποὺ μπορεῖ ἄλλωστε αὔριο - μεθαύριο νὰ εἶναι καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ θέματα τῆς ἡμέρας...

Η ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΘΕΣΙ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ Η «ΖΩ·Ι·ΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ»

Ἂς ἀρχίσωμε κι' ἐδῶ μὲ μερικὲς βασικὲς ἔννοιες γιὰ νὰ καταλάβετε καλύτερα τὴ βάσι πάνω στὴν ὁποία στηρίζεται ἡ ἰατρικὴ κοσμοθεωρία γιὰ τὸν βελονισμό.

Κατὰ τὴν ἀρχαία κινέζικη φιλοσοφία, ἡ ὁποία ἄλλως τε στέκεται καὶ στὴ βάσι τῆς θρησκείας τοῦ Κομφουκίου, τὸ σύμπαν, ὅπως κάθε συστατικὸ τοῦ σύμπαντος καὶ συνεπῶς καὶ ὁ ἄνθρωπος, συνίστανται ἀπὸ πέντε στοιχεῖα: Ξύλο, φωτιά, γῆ (χῶμα), μέταλλο καὶ νερό. Ὁ ἄνθρωπος ἀποτελεῖ ἕνα πλήρη μικρόκοσμο, μέσα στὸν μακρόκοσμο στὸν ὁποῖο ζῆ. Ὁ ἀριθμὸς πέντε (5) ἔχει τὴν πιὸ μεγάλη σημασία καὶ ἀξία. Στὰ πέντε αὐτὰ πρῶτα συνθετικὰ στοιχεῖα ἀντιστοιχοῦν πέντε αἰσθήσεις, πέντε φυτά, πέντε χρώματα, πέντε γεύσεις κ.λ.π.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ πέντε αὐτὰ στοιχεῖα ὑπάρχει καὶ ἕνα ἄλλο ποὺ μπαίνει μέσα σ' αὐτά, τὰ διατρέχει καὶ τὰ διατηρεῖ ζωντανὰ καὶ σὲ συνεχῆ συνθετικὴ ὕπαρξι. Τὸ στοιχεῖο αὐτὸ εἶναι ἡ ζωϊκὴ ἐνέργεια, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἁπλῆ ἢ στοιχεῖο αὐδέτερο, ἀλλὰ εἶναι ἡ δυναμικὴ σύνθεσι τῶν σχέσεων ποὺ ὑπάρχουν ἀνάμεσα σὲ δυὸ ἄλλες δυνάμεις: στὸ ἀρσενικὸ καὶ στὸ θηλυκό. Τὸ ἀρσενικὸ δηλαδὴ καὶ τὸ θηλυκό, δυὸ πόλοι ἐντελῶς ἀντίθετοι, δυὸ δυνάμεις ἀντιτιθέμενες, διατρέχουν κατὰ ἕνα τρόπο συνεχῆς τὸ σύμπαν καὶ συνεπῶς καὶ τὸν ἄνθρωπο, αὐτὰ δὲ τὰ δύο, αὐτὲς δηλαδὴ οἱ δυὸ δυνάμεις στὴν κινητικὴ σύνθεσί τους ἀποτελοῦν τὴν ζωϊκὴ ἐνέργεια.

Ἡ πρώτη ἀπὸ αὐτές, τὸ ἀρσενικὸ δηλαδὴ στοιχεῖο, προέρχεται ἀπ' τὸ σύμπαν καὶ ἀπὸ τὸν οὐρανό. Λέγεται ἀπὸ τοὺς Κινέζους **YANG**.

Ἡ δεύτερη, τὸ θηλυκὸ στοιχεῖο, προέρχεται μόνο ἀπὸ τὴ γῆ καὶ λέγεται **INN**.

Ἂν οἱ δυὸ αὐτὲς δυνάμεις τὸ YANG καὶ ἡ INN κυκλοφοροῦν μέσα στὸν ὀργανισμὸ σὲ ἁρμονία καὶ ἰσορροπία αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν ὑγεία

Κάθε διαταραχὴ στὴν ἁρμονία τους καὶ ἰσορροπημένη λειτουργία προκαλεῖ τὴν ἀρρώστεια.

● Τὸ ἀρσενικὸ (YANG) ἔχει ἰδιότητες θετικές : ἀντὶ προσωπεύει τὸν οὐρανό, τὸ φῶς, τὴ δύναμι, τὴ σκληρότητα, τὸ ξεστό, τὸ ξερό, τὴ στερεότητα, τὴν ἐλαστικότητα, τὴν ἀντίστασι, τὸ βάρος, τὴν πίεσι. Εἶναι, δηλαδή, μιὰ δύναμι θετική, ἐρεθιστική.

● Τὸ θηλυκὸ (INN) ἔχει ἰδιότητες ἀρνητικές.

Ἀντιπροσωπεύει τὴ γῆ, τὸ φεγγάρι, τὸ σκοτάδι, τὴν ἀδυναμία, τὴν ὑγρασία, τὸ κρύο, τὴν εὐλυγισία, τὴν πραότητα, τὸ εὐκολόθραυστο, τὴν ὑγρότητα, τὴ διαχυτικότητα, κοντολογὶς τὸ κενό. Εἶναι δηλαδὴ μιὰ δύναμι ἀρνητική, καταπραϋντική.

Τὰ πάντα γίνονται μὲ τὴ σύνθεσι αὐτῶν καὶ ὁ θάνατος ἐπέρχεται μὲ τὴν ἀποσύνθεσί τους.

5000

ΧΡΟΝΙΑ ΠΕΡΑΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ ΕΦΗΡΜΟΣΑΝ. ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΑΥΤΗ ΤΗ «ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΤΩΝ ΒΕΛΟΝΩΝ». ΠΟΥ ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ ΠΑΜΠΟΛΛΕΣ ΑΡΡΩΣΤΕΙΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΚΤΑ ΣΗΜΕΡΑ. ΓΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ ΦΟΡΑ ΤΗ Δ. ΕΥΡΩΠΗ

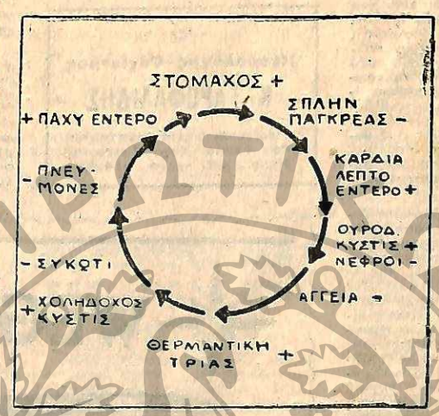

■ Ἡ ζωϊκὴ ἐνέργεια (σύνθεσις ἀρσενικοῦ στοιχείου (+YANG) καὶ θηλυκοῦ (—INN) κυκλοφορεῖ μέσα στὸν ὀργανισμό. Τὰ ὄργανα ἐργαστήρια (σημεῖον +) εἶναι ὄργανα YANG καὶ τὴν παρασκευάζουν. Τὰ ὄργανα θησαυροφυλάκια ἢ ἀποθῆκες (σημεῖον —) εἶναι ὄργανα INN καὶ τὴν ἐναποθηκεύουν. Ἡ ζωϊκὴ ἐνέργεια κυκλοφορεῖ συνεχῶς ἀπὸ τὰ πρῶτα στὰ δεύτερα, ὅπως ἀκριβῶς δείχνει τὸ σχέδιο, μέσα ἀπὸ εἰδικοὺς δρόμους. Εἶναι ἀκριβῶς οἱ δρόμοι αὐτοί, πολλοὶ καὶ πολύπλοικοι, ὅπως θὰ δοῦμε στὸ ἑπόμενο ἄρθρο, πού, ἀκριβῶς καθωρισμένοι ἀπὸ τοὺς κινέζους σοφοὺς στὸ ἀνθρώπινο σῶμα, παρέχουν τὸ κλειδὶ τῆς διαγνωστικῆς καὶ τῆς θεραπείας τῆς «ἰατρικῆς τῶν βελονῶν».

Ἡ ἁρμονική τους ὅμως συνύπαρξι ποὺ ἀποτελεῖ καὶ τὴν ὑγεία, δὲν σημαίνει πλήρη ἰσορροπία μεταξύ τους. Τὸ YANG ὀφείλει νὰ βρίσκεται σὲ ὑπεροχὴ γιὰ νὰ εἶναι ἡ ὑγεία πλήρης. Ὑπεροχὴ τοῦ INN σημαίνει κατάπτωσι καὶ σχεδὸν ἀρρώστεια. Ἡ χρῆσις τῶν ἐπισπαστικῶν ποὺ κάνουν οἱ Κινέζοι γιὰ τὴ θεραπεία τῶν διαφόρων νόσων, ἔχει τὴ δικαιολογία της ἀκριβῶς στὸ ὅτι ἐπιδιώκει τὸν ἐρεθισμὸ τοῦ ἀρσενικοῦ στοιχείου (YANG) γιὰ τὴν ἀποκατάστασι τῆς ὑγείας.

ΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ YANG ΚΑΙ INN ΚΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Κατὰ τὴν κινέζικη φυσιολογία τὸ ἀνθρώπινο σῶμα συνίσταται ἀπὸ πέντε μεγάλα σπλάχνα: Τὴν καρδιά, τοὺς πνεύμονες, τὰ νεφρά, τὸ σηκώτι καὶ τὸν σπλῆνα. Ἀπὸ τὰ σπλάχνα αὐτὰ ἐξαρτῶνται ἀντιστοίχως πέντε ὄργανα: λεπτὸ ἔντερο, παχὺ ἔντερο, οὐρήθρα, κύστις καὶ στομάχι. Κάθε ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα σπλάχνα ἀντιστοιχεῖ καὶ σὲ ἕνα στοιχεῖο, ἕναν πλανήτη, ἕνα χρῶμα, μιὰ ἐποχὴ κ.λ.π. καὶ βρίσκεται σὲ μιὰ εἰδικὴ σχέσι μὲ τὰ διάφορα ἄλλα ὄργανα.

Ἔτσι ἡ καρδιά, ποὺ εἶναι τὸ πιὸ σπουδαῖο ἀπὸ τὰ σπλάχνα, ἔχει μητέρα τὸ σηκώτι, ἀδελφὸ τὸ στομάχι καὶ ἐχθρὸ τοὺς νεφροὺς. (Ἀλήθεια..δὲς τε πόσο σωστὰ εἶχαν ἀπὸ τότε διακρίνει οἱ Κινέζοι τὶς ἐχθρικὲς σχέσεις καρδιᾶς καὶ νεφρῶν).

● Ἡ ζωϊκὴ ἐνέργεια (σύνθεσις YANG καὶ INN) προέρχεται ἀπὸ τὰ σεξουαλικὰ κύτταρα, ἀπὸ τὸν ἀέρα ποὺ ἀναπνέομε καὶ τὶς τροφὲς ποὺ τρῶμε (τί θαυμαστὴ ἀντιστοιχία μὲ τὶς σημερινὲς ἀντιλήψεις... κληρονομικότητα, ἀναπνοή, διατροφή.... Νά ἡ σύνθεσι τοῦ ἀνθρώπου...).

Ἡ ζωϊκὴ αὐτὴ ἐνέργεια παράγεται ἀπὸ τὰ ὄργανα, ποὺ λέγονται ἐργαστήρια καὶ εἶναι ὄργανα ἀρσενικὰ (YANG). Κυκλοφορεῖ στὸν ὀργανισμὸ μὲ τρόπο ποὺ θὰ δοῦμε πάρα κάτω καὶ ἐναποτίθεται τέλος σὲ ἄλλα ὄργανα, ποὺ λέγονται ρεζέρβες ἢ ταμεῖα καὶ εἶναι ὄργανα θηλυκὰ (INN).

● Τὰ ἀρσενικὰ ὄργανα, ποὺ παράγουν τὴ ζωϊκὴ ἐνέργεια εἶναι τὸ λεπτὸ ἔντερο, ἡ κύστις, ἡ χοληδόχος κύστις, τὸ παχὺ ἔντερο καὶ οἱ τρεῖς πηγὲς τῆς θερμότητος (ἀναπνοὴ — πεπτικὸ σύστημα — οὐροποιογεννητικό).

● Τὰ θηλυκά, ποὺ τὴν ἐναποθηκεύουν εἶναι ἡ καρδιά, τὰ νεφρά, τὰ ἀγγεῖα, οἱ πνεύμονες, τὸ πάγκρεας καὶ ὁ σπλήνας.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ : Δρόμοι κυκλοφορίας τῆς ζωϊκῆς ἐνέργειας καὶ ἀντιστοιχία τους πρὸς τὶς διάφορες λειτουργίες κι' ἀρρώστειες.

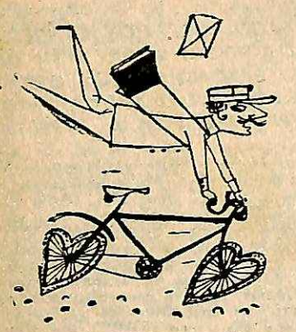

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ.— Ούτε έσὺ σκέπτεσαι σωστά, ούτε έκεῖνος. Κι' έκεῖνος δικαιολογείται γιατί έσὺ τοῦ ἔδωσες αὐτὸ τὸ δικαίωμα. Δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ σ' ἀγαπᾶ, γιατὶ δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ σ' ἐκτιμᾶ, ὕστερα ἀπὸ τὴ δική σου ἐπιπολαιότητα. Λυπᾶμαι ποὺ σοῦ τὰ γράφω ἔτσι ὠμά, ἀλλὰ ἡ στῆλη αὐτὴ τότε ἐξυπηρετεῖ τὸ σκοπό της, ὅταν λέη μόνο τὴν ἀλήθεια. Ἐπιτρέπεται σὲ μιὰ γυναίκα παντρεμένη νὰ φέρεται τόσο ἐπιπόλαια; Νὰ ἔχη ἐρωτικὲς φιλίες μὲ κάποιον, ὅσο ἀθῶες κι' ἂν εἶναι, νὰ φλερτάρη μ' ἕνα τρίτο τὸ καλοκαίρι καὶ νὰ τοῦ τὸ λέη μετά; Εἶναι ἐπόμενο ὁ ἄνδρας αὐτὸς νὰ μὴ σχηματίση καλὴ ἰδέα γιὰ σένα κι' αὐτὸ σίγουρα ξεθωριάζει καὶ τὴν ἀγάπη του. Τὸ ὅτι θέλεις νὰ ἐξακολουθήσης νὰ τοῦ τηλεφωνῆς, τὸ κάνει εἴτε γιὰ νὰ μὴ σοῦ τὸ πῆ ἀπότομα ἢ εἶναι ἀπὸ ποὺς τύπους ποὺ ἱκανοποιεῖται ὁ ἐγωϊσμός τους ὅταν ἔχουν πολλὲς κατακτήσεις. Θὰ σοῦ συνιστοῦσα νὰ πάψης νὰ τοῦ τηλεφωνῆς καὶ νὰ τὸν θλέπης καθὼς ἐπίσης καὶ νὰ σκέπτεσαι ὁποιονδήποτε ἄλλον ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἄνδρα σου, ἔστω κι' ἂν ὑποφέρη ἀπὸ μοναξιὰ ὅταν λείπη. Εἶναι προτιμότερο αὐτό, παρὰ νὰ ὑποφέρης ἀργότερα ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς περιπέτειας.

ΝΤΕΖΙΡΕ.— Μὴν ἀπογοητεύεσαι, μικρὴ μου φίλη. Ἀσφαλῶς θὰ ξέρης πὼς κι' ὁ Δημοσθένης ἦταν ψευδὸς καὶ κατόπιν κατώρθωσε νὰ γίνη ὁ μεγαλύτερος ρήτωρ τῆς ἐποχῆς του, γιατὶ τὸ θέλησε. Δὲν μοῦ διευκρινίζεις ἂν ὑπάρχη ἐλάττωμα στὴ φωνὴ καὶ τί εἶδους εἶναι. Πήγαινε σὲ ἕνα ὠτορινολαρυγγολόγο ἂν ἔχης κανένα ἐλάττωμα. Ἂν ὅμως εἶναι ἀπὸ δειλία ἢ ἄλλης νευρικῆς φύσεως, νὰ τὸ καταπολεμήσης μόνη σου. Ἄρχισε τὴν προσπάθεια ἀπὸ τὸ σπίτι σου. Νὰ μιλᾶς ὅσο μπορεῖς περισσότερο στοὺς δικούς σου. Κάνε καὶ πρόβες μόνη σου στὸ δωμάτιό σου. Ἀποστήθισε ποιήματα ἢ θεατρικὰ ἔργα καὶ νὰ τὰ ἐπαναλαμβάνης φωναχτά. Ἀργότερα προσπάθησε νὰ μιλᾶς καὶ σὲ κόσμο. Στὴν ἀρχὴ λίγα. Ἀλλὰ τὸ κυριώτερο εἶναι νὰ πείσης τὸν ἑαυτό σου ὅτι εἶσαι ἀπολύτως φυσιολογικὸς ἄνθρωπος κι' ὅτι μπορεῖς κι' ἐσὺ νὰ μιλᾶς ὅπως ὅλοι. Διῶξε κάθε ἀντίθετη ἰδέα ἀπ' τὸ μυαλό σου, ἰδίως ὅταν βρίσκεσαι μέσα σὲ κόσμο. Ἂν τὸ θελήσης πραγματικά, δὲν θ' ἀναγνωρίζης τὸν ἑαυτό σου σὲ λίγον καιρό.

ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟΣ: Ἐὰν ἔχετε ἀλληλογραφία μπορεῖς νὰ τοῦ γράψης καὶ νὰ τοῦ ἐξηγήσης ὅτι ὁ ἀρραβώνας ἐκεῖνος δὲν εἶχε κανενὸς εἴδους ἐπίδρασι ἐπάνω σου. Ἂν δὲν ἔχετε ὅμως ἀλληλογραφία, τότε τοῦ τὸ λὲς ὅταν συναντηθῆτε χωρὶς νὰ δώσης μεγάλη σημασία σ' αὐτὸ τὸ γεγονός.

ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΟΥ, 16.— Σὲ καταλαβαίνω, ἀγαπητή μου φίλη, καὶ ξέρω πόσο ἡ κατάστασις αὐτὴ σὲ κάνει νὰ ὑποφέρης. Νομίζω ὅμως πὼς πρέπει νὰ κάνης ὑπομονὴ καὶ νὰ τὸν ἀφήσης νὰ ἐκδηλωθῆ ἐκεῖνος πρῶτα. Στοὺς ἄνδρες ἀρέσει πάντα νὰ κάνουν αὐτοὶ τὸ πρῶτο βῆμα. Γι' αὐτὸ προσπάθησε νὰ μὴν κάνης καμμιὰ ἀνησία. Μπορεῖς ὅμως νὰ τοῦ δείχνης τὸ ἐνδιαφέρον σου, γιὰ ὅ,τι τὸν ἀφορᾶ, πιὸ θερμὰ κάθε φορὰ ποὺ τὸν θλέπεις. Φρόντισε νὰ καλλιεργήσης μιὰ ἀμοιβαία ἐκτίμησι καὶ φιλία ἀναμεσά σας. Εἶμαι θεβαία πὼς τοῦ ἀρέσεις καὶ σὲ συμπαθεῖ. Δὲν ἐκδηλώνεται γιατὶ φαίνεται νάναι τιμιος καὶ θάχη λόγους ποὺ τὸν ἐμποδίζουν νὰ τὸ κάνη. Ἡ ἴσως καὶ νὰ δοκιμάζη τὸν ἑαυτό του κι' ἐσένα. Γι' αὐτὸ προσπάθησε νὰ τὸν κάνης νὰ μαντέψη ὅτι ἔχεις μιὰ ἰδιαίτερη συμπάθεια γι' αὐτὸν ἀλλὰ νὰ τοῦ ἐκδηλώσης φανερὰ τὸ θαυμασμό καὶ τὴν ἐκτίμησί σου γιὰ τὸ ἄτομό του. Ξαναγράψε μου νέα σου. Ἡ διαφορὰ τῆς ἡλικίας σας δὲν εἶναι μεγάλη.

ΛΗΔΑ Λ.— Διάβασα μὲ προσοχὴ τὸ τόσο σαφὲς γραμματάκι σου καὶ εἶδα πόσο σωστὰ σκέπτεσαι καὶ θλέπεις τὰ πράγματα. Προσπάθησε νὰ μετατοπίσης σ' ἐκεῖνον τὴν πρωτοβουλία τῶν συναντήσεών σας. Κι' ἂν αὐτὸ εἶναι ἀδύνατο, ἀραίωσε γιὰ λίγο τὶς συναντήσεις νὰ δῆς πῶς θὰ ἀντιδράση. Πάντως πρέπει νὰ προσέχης νὰ μὴ τοῦ κάνης πολλὲς παραχωρήσεις. Ὁμολογῶ πὼς δὲν μοῦ ἀρέσει ἡ στάσις σου. Φοβᾶμαι μήπως θέλει νὰ παίξη καὶ νὰ περάση τὸν καιρό του μαζί σου. Ἀλλὰ αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ καταλάβης τὸ γρηγορώτερο μὲ τοὺς δυὸ τρόπους ποὺ σοῦ ὑποδεικνύω παραπάνω.

ΣΟΝΙΑ ΧΕΝΥ.— Ξέρεις μόνη σου πόσο κακὸ ἔκανες στὸν ἑαυτό σου κι' ἔτσι εἶναι περιττὸ νὰ σοῦ γράψω τίποτα πάνω σ' αὐτό. Ὅπως ἐπίσης δὲν συζητῶ καθόλου τὴ λύσι τοῦ θανάτου ποὺ προτείνεις, τὸ πρόχειρο καταφύγιο τῶν ἀπελπισμένων ποὺ δὲν ἔχουν τὴ δύναμι νὰ ἀντικρύσουν κατάματα μιὰ δύσκολη κατάστασι. Πρέπει νὰ ποθήσης μὲ ὅλη σου τὴν καρδιὰ τὴ σωτηρία σου καὶ νὰ καταπολεμήσης αὐτὰ τὸ πάθος. Ἐξάσε το, προσπάθησε νὰ σκέπτεσαι κάτι ἄλλο. Ὅταν λυτρωθῆς ἀπ' αὐτὸ καὶ γίνης φυσιολογική, τότε ὅλα θἄρθουν καλά. Ἂν εἶναι ξένος, δὲν θὰ δώση μεγάλη σημασία στὴν ἀνατομικὴ λεπτομέρεια ποὺ θὰ ἔρη σ' ἐσένα. Μπορεῖς νὰ τοῦ γράψης ἀπὸ τώρα ὅτι εἶχες κάποια ἀτυχη περιπέτεια. Καὶ τὸ κυριώτερο, ἔγα λε ἀπὸ τὸ νοῦ σου ὅτι ἡ μαγεία τῆς ἀγάπης σας θὰ καταστραφῆ. Ὅλα τὰ κακὰ τὰ δημιουργεῖ συχνὰ ἡ ἀρρωστημένη φαντασία μας. Κι' ἡ δική σου εἶναι σὲ ἀσχημη κατάστασι τώρα. Γιάτρεψέ την.

Η ΜΥΡΤΩ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ...

...μόδας

ΓΥΡΩ ΓΥΡΩ ΟΛΟΙ.—Γίνεται ὡραῖο φουστανάκι γιὰ τὴν ἄνοιξι. Ἔχουμε δώσει δὲ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ χειμώνα ὡς τώρα πολλὰ σχέδια σ' αὐτὸν τὸν τύπο. Μπορεῖτε νὰ τὸ φορᾶτε μὲ μαῦρα ἀξεσουάρ κι' ἀργότερα, ὅταν προχωρήση ἡ ἄνοιξι, μὲ ἀνοιχτά, μπὲς ἢ ἄσπρα.

ΜΙΡΕΛΛΑ ΑΓΕ.— Θὰ σᾶς συνιστοῦσα νὰ τὴν κάνετε κλός, ἀλλὰ μὲ φύλλα γιὰ νὰ μὴ σᾶς παχαίνη. Ἔτσι δὲν θὰ ξεχειλώνη καὶ τὸ ὕφασμα. Τὰ λοιπὰ ὑφάσματα δὲν εἶναι κατάλληλα γιὰ στενὲς φοῦστες. Ρ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

...κεντημάτων

ΔΟΜΝΑ ΦΑΝΟΥΛΑ.—Τὸ σχέδιο ποὺ ζητᾶτε ὑπάρχει στὸ παράρτημα τοῦ 172 τεύχους.

ΕΛΕΝΗ ΜΗΛΟΠΟΥΛΟΥ, Χαλκίδα.— Οἱ μάρκες καὶ τὸ πετσετάκι ποὺ ζητᾶτε, θὰ δημοσιευθοῦν σὲ προσεχὲς παράρτημα.

ΝΙΚΗ ΠΑΥΛΟΥ, Ἀθῆναι.—Στὰ σεντόνια καὶ τὶς μαξιλαροθῆκες, συνηθίζεται πολὺ τὸ πουάν-ντὸμπρ, τὸ φιλ-τιρὲ καθὼς καὶ τὸ ἀνεβατό. Ὅσο γιὰ τὸ μέγεθος, αὐτὸ δὲν εἶναι ὡρισμένο. Τὰ φαρδειὰ στριφώματα γίνονται στὶς τρεῖς πλευρὲς καὶ τὰ ὑλικὰ ποὺ θὰ σᾶς χρειαστοῦν: λεπτὸ περκάλι καὶ βαμβάκι D.M.C. Σχέδια γιὰ σεντόνια ἔχουμε δημοσιεύσει πολλά, προσεχῶς δὲ θὰ ξαναδημοσιεύσουμε.

ΑΝΘΟΣ ΤΟΥ ΛΩΤΟΥ.—Τὸ μονόγραμμά σας θὰ δημοσιευθῆ προσεχῶς.

ΒΕΡΡΟΙΟΤΟΠΟΥΛΑ.—Σεμὲν θὰ δημοσιεύσουμε σὲ προσεχὲς παράρτημα καθὼς καὶ τὸ μονόγραμμά σας. Στὶς βελούδινες κουρτίνες σας μπορεῖτε νὰ θάλετε φόδρα τοῦ ἰδίου χρώματος, ἀλλὰ σὲ ἄλλη ἀπόχρωσι.

ΣΟΦΗ ΓΛΥΚΕΙΑ.— Ὅπως θὰ εἴδατε καὶ στὸ προηγούμενο τεύχος καὶ σὲ αὐτό, δημοσιεύθηκαν πολλὰ ἀποκρητάκια, ἐλπίζουμε δὲ ὅτι θὰ βρῆτε καὶ γιὰ τὴν κορούλα σας κάτι. ΟΛ. ΕΞΑΡΧΟΥ

...διακοσμητοῦ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Μ., Ἀθῆναι.— Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι πολλὰ καινούργια μαγαζιὰ ἀνοιξαν μὲ ἔπιπλα καὶ διακοσμητικὰ εἴδη, λίγα ὅμως εἶναι ἐκεῖνα ποὺ μποροῦν νὰ δώσουν κάτι τὸ πολὺ ἐκλεκτὸ καὶ φίνο. Μὲ τὴ διάταξι τῶν ἐπίπλων σας εἶμαι σύμφωνος. Βλέπω ὅτι ἔχετε ἐξαιρετικὸ γοῦστο. Γι' αὐτὸ καὶ προκειμένου, ὅπως μοῦ γράφετε, νὰ συμπληρώσετε τὶς ἐλλείψεις σας, σᾶς συμβουλεύω νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸ κατάστημα εἰδῶν ἐπίπλωσεως «Φιρέντσε». Εἶναι στὴν ὁδὸ Πατησίων καὶ Βασιλέως Ἡρακλείου (Μουσεῖο). Ἐκεῖ θὰ γνωτεύθητε μὲ τὰ ὡραιότατα πράγματα ποὺ θὰ δῆτε.

ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΟ, Πρέβεζα.— Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Δυστυχῶς δὲν μπορῶ ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ σᾶς στείλω τὰ σχέδια ποὺ μοῦ ζητᾶτε, διότι δὲν ἔχω χρόνο στὴ διάθεσί μου. Θὰ σᾶς δώσω ὅμως μερικὲς συμβουλές: Φτιάξετε μιὰ ντουλάπα σὲ ἁπλὲς γραμμὲς ἀπὸ ξύλο Κελεμπὲκ τὸ ὁποῖο νὰ λουστράρετε στὸ φυσικό του χρῶμα. Οἱ διαστάσεις τῆς προκειμένου γιὰ τρίφυλλη πρέπει νὰ εἶναι πλάτος 1,90, ὕψος 2,10 καὶ βάθος 55 πόντους. Ἡ ντουλάπα θὰ περιλαμβάνη ἐσωτερικὰ συρτάρια ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες σας. Πίσω ἀπὸ ἕνα φύλλο θὰ τοποθετήσετε στενόμακρο καθρέφτη. Στὸ ἐπάνω μέρος τῆς ντουλάπας καὶ σὲ κάθε διαμέρισμα θὰ ὑπάρχη ράφι σὲ ἀπόστασι 30 πόντων. Κάτω ἀπὸ τὸ ράφι αὐτὸ θὰ τοποθετήσετε τὸ μπαστούνι γιὰ τὶς κρεμάστρες. Γιὰ τὸ κρεβάτι σας θὰ κάνετε τὸ ἑξῆς: Θὰ κατασκευάσετε ἕνα κεφαλάρι ἀπὸ τελάρο, πάνω στὸ ὁποῖο θὰ πρεσάρετε μπρὸς - πίσω κόντρ - πλακὲ ὁκουμέ. Οἱ διαστάσεις τοῦ κεφαλαριοῦ θὰ εἶναι 2,60 πλάτος καὶ 90 πόντους ὕψος. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ κεφαλαριοῦ τοῦ ὁποίου τὸ σχῆμα θὰ εἶναι ὀρθογώνιο, θὰ στερεώσετε ἀπὸ ἕνα ράφι μὲ κρεμαστὸ συρταράκι. Αὐτὰ θὰ ἐκτελοῦν χρέη κομοδίνων. Τὸ κεφαλάρι θὰ τὸ στερεώσετε μόνιμα στὸν τοῖχο. Μέσα στὴ φωλιὰ (Π) ποὺ δημιουργεῖ τὸ κεφαλάρι μὲ τὰ κομοδίνα, θὰ τοποθετηθῆ τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ διπλοῦ ντιβανιοῦ. Τὸ σύνολο αὐτὸ ὅπως τὸ κατασκευάσαμε, θὰ δώση τὴν ἐντύπωσι ἑνὸς κανονικοῦ ξύλινου κρεβατιοῦ καὶ ὄχι ἁπλοῦ ντιβανιοῦ. Ἔτσι μπορεῖτε νὰ ἀποφύγετε τὴν ἐταζέρα ποὺ ζητᾶτε πάνω ἀπὸ τὸ κρεβάτι σας.

ΟΜΟΡΦΟ ΠΡΩΙΝΟ, Μ.Π.Λ. Σ., Πειραιᾶ.— Ἐὰν δὲν ἔχετε εἰλὴ» τραπεζαρία, εἶναι προτιμότερο νὰ ἀποφύγετε τὴ συμπλήρωσι τοῦ σαλονιοῦ σας μὲ τραπέζι καὶ μπουφέ. Προτιμῆστε ἕνα καναπὲ καὶ ἕνα θρόνα. Διαφορετικὰ αὐτὸ ποὺ θέλετε νὰ κάνετε δὲν εἶναι τέλεια καρέκλες τοῦ τραπεζιοῦ ποὺ φυσικὰ θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀσορτὶ μὲ τὸ τραπέζι. Καὶ ἄλλοτε ἔχω γράψει ὅτι τὸ δωμάτιο τῆς τραπεζαρίας δὲν πρέπει νὰ τὸ χρησιμοποιοῦμε γιὰ ὑποδοχή, γιατὶ δὲν προορίζεται γι' αὐτὸ τὸ σκοπό. Οὔτε εἶναι ὡραῖο νὰ κάθωνται οἱ ἐπισκέπτες γύρω ἀπὸ τὸ τραπέζι χωρὶς... νὰ τρῶνε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ, Ἀθῆναι.— Μοῦ ζητᾶτε πολλὰ καὶ δὲν μὲ παίρνει ὁ χῶρος νὰ σᾶς ἀπαντήσω ἀπὸ τὴ στῆλη μου. Τηλεφωνήσατέ μου κα. 811.009.

ΝΕΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ, Ἀθῆναι.— Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Σᾶς ἀπαντῶ μὲ τὴ σειρὰ τῶν ἐρωτημάτων σας. Νὰ ἀποφύλὺ γρήγορα ἡ μόδα τῆς θὰ περάση. Νὰ προτιμήσετε ἔπιπλο λουξύλο κελεμπὲκ σὲ ἁπλὴ γραμμὴ καὶ ἂν σᾶς ἀρέση ἕνα ἐλαφρὸ σκαλισματάκι. Τὸ ὕψος τοῦ κεφαλαριοῦ δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνη τοὺς 90 πόντους, καὶ τῶν ποδιῶν τοὺς 60. Ἐπίσης νὰ προτιμήσετε δυὸ μονὰ κρεβάτια καὶ ὄχι διπλό. Εἶναι πρακτικώτερο καὶ ὑγιεινότερο μειονέκτημα εἶναι ὅτι ἀπαιτοῦνται δυὸ διπλὰ σεντόνια καὶ διπλὰ σκεπάσματα. Ἀφοῦ σᾶς ἀρέσει τὸ στῦλ γιὰ τὰ ἔπιπλα τοῦ σαλονιοῦ σας ὄχι ὅμως βαρύ, ὥστε ἡ ταπετσαρία νὰ γίνη ἀπὸ ὕφασμα καὶ σὲ νιστοῦσα ριγέ. Συμφωνῶ ὅσον ἀφορᾶ τὸ μπαράκι. Ἕνα μονόχρωμο χειροποίητο χαλὶ δὲν θὰ ἦταν ναι πολὺ χαρούμενο. Εἶμαι σύμφωνος μ' αὐτὰ ποὺ σχεδιάζετε γιὰ τὸ λίβιγκ - ρούμ. Προσπαθῆστε νὰ δημιουργήσετε ὁμορφες γωνιὲς μὲ τὰ ἔπιπλα ποὺ ἔχετε καὶ μ' αὐτὰ ποὺ θὰ συμπληρώσετε. Μόνο προσέξτε μὴ παραφορτώσετε τὸ χῶρο γιατὶ οὔτε ὡραῖο εἶναι, οὔτε πρακτικό. Τὸ πτυσσόμενο τραπέζι ποὺ μοῦ γράφετε εἶναι ὅ,τι πρέπει γιὰ τὴν περίπτωσι. Ὅταν τὸ ἀνοίγετε νὰ τὸ τοποθετῆτε σὲ μιὰ γωνιὰ καὶ ὄχι στὴ μέση. Νὰ προτιμήσετε τὴ θέσι ποὺ εἶναι πιὸ κοντὰ στὴν κουζίνα.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

...συντάξεως

Ξ. Λ.—Τὸ κομμάτι γιὰ τὸ Κεραμεικὸ καλογραμμένο. Πιθανὸν νὰ τὸ χρησιμοποιήσουμε ἀργότερα.

ΕΜΜΑΝ. ΓΑΛΗΝΟΝ.— Νὰ ἀπευθυνθῆτε στὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου (τέως Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) Πλατεῖα Κάνιγγος, ὅπου ὑπάρχει Τμῆμα Εὑρεσιτεχνιῶν. Ἀπὸ κεῖ θὰ πάρετε τὸ δίπλωμα ποὺ ζητᾶτε.

ΑΝΔΡ. ΜΟΥΤΖΟΥΡΟΓΛΟΥ, Βαθὺ Σάμου.—Γιὰ νὰ δημοσιεύσουμε ἑλληνικὸ μυθιστόρημα, πρέπει νὰ εἶναι πάρα πολὺ καλὸ καὶ πρὸ παντὸς αἰσθηματικὸ μὲ μιὰ σχετικὴ πλοκή. Ἐὰν νομίζετε ὅτι τὰ δικά σας ἀνταποκρίνονται πρὸς αὐτοὺς τοὺς δύο ὅρους (καὶ εἶναι ἐπὶ πλέον γραμμένα στὴ δημοτική), μπορεῖτε νὰ μᾶς στείλετε ἀντίγραφό τους, χωρὶς ὅμως καμμιὰ ὑποχρέωσι ἐκ μέρους μας.

ΣΩΤ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Καβάλαν.—Νὰ ἀπευθυνθῆτε στὸν ἴδιο τὸ συγγραφέα. Εἶναι καθηγητὴς τοῦ 10ου Γυμνασίου Ἀθηνῶν, Ἀμπελόκηποι.

...κινηματογράφου

ΕΛ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ.— Ἀπάντησα ἰδιαιτέρως.

Σ. ΚΑΝΑΡΗ.— Μπορεῖτε νὰ γράψετε στὸ Γιώργο Λευτεριώτη καὶ νὰ διευθύνετε τὸ γράμμα σας στὸ θέατρον Κώστα Μουσούρη, Πλατεῖα Ἁγ. Γεωργίου Καρύτση.

ΜΑΡΙΑ Λ.— Ἐλπίζω νὰ μπορέσω νὰ ἐρῶ τὰ λόγια τοῦ τραγουδιοῦ τοῦ "Ελβις Πρίσλεϋ ποὺ ζητᾶτε καὶ νὰ τὰ δημοσιεύσουμε σὲ ἄλλο τεῦχος. Ἔχετε ὅμως δῆ ὄψι σας ὅτι εἶναι ἀκατάληπτα.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ.— Μπορεῖτε νὰ τοῦ γράψετε καὶ νὰ διευθύνετε τὸ γράμμα σας στὸ στούντιο τῆς Φίνος Φίλμς, Στουρνάρα 27, Ἀθῆναι.

Ρ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

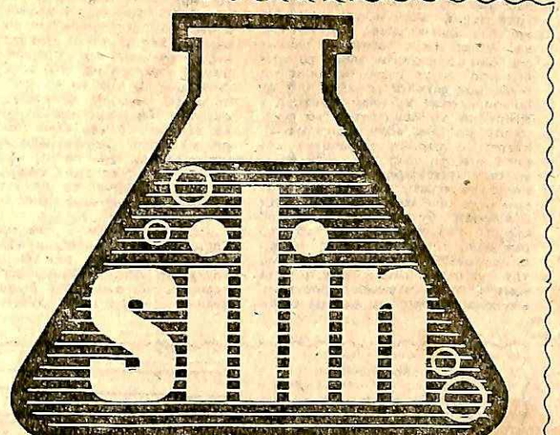

Ἡ νέα ἐφεύρεσις

Σιλὶν Τὸ εἰδικὸ θερνίκι γιὰ τὰ τζάμια, βιτρίνες, καθρέπτες, κλπ., κλπ.

Σιλὶν Καθαρίζει καὶ γυαλίζει γρήγορα καὶ χωρὶς κόπο, χωρὶς νερὰ καὶ χωρὶς χαρτιά.

Σιλὶν Προστατεύει ἀπὸ λέρωμα μ' ἕνα λεπτότατο καὶ ἀόρατο στρῶμα εἰδικοῦ κεριοῦ.

Σιλὶν Εἶναι οἰκονομικό, γιατὶ μ' ἕνα μπουκάλι θὰ περάσετε ὅλη τὴ χρονιά σας.

Σιλὶν Ἐπίσης καθαρίζει καὶ γυαλίζει χωρὶς νὰ "τρώη,, τὰ ἀσημικά, νίκελ, χρώμια κλπ., ὅπως ἐπίσης τὰ ἐμαγὲ ἠλεκτρικὰ ψυγεῖα, ἠλεκτρικὲς κουζίνες, τὰ πλαστικὰ τῶν ραδιοφώνων, τὶς πορσελάνες, κλπ., κλπ.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΔΩΝ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑ. ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΧ. 10

Χονδρικὴ παρακαταθήκη: Σατωβριάνδου 15, 1ος ὄροφος, Τηλ. 53.118

Ὁ Νευρολόγος-Ψυχίατρος

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Δέχεται: Πανεπιστημίου 46, Γωνία Χαρ. Τρικούπη. Νέας ἀριθ. τηλεφ. 614.620.

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ:

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΜΕΝΗ.— Γίνεται κι' ὅταν ἔλθετε στὴν Ἀθήνα θὰ σᾶς δώσουμε περισσότερες πληροφορίες γιὰ τὸ θέμα ποὺ σᾶς ἐνδιαφέρει.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ ΧΩΡΙΣ ΦΤΕΡΑ.—Ἡ θεραπεία εἶναι δυνατὸν νὰ γίνη μὲ χειρουργικὲς ἐπεμβάσεις. Τὴ σύστασι ποὺ ζητᾶτε μπορεῖτε νὰ τὴ θρῆτε στὸν τηλεφωνικὸ κατάλογο. Περισσότερες λεπτομέρειες δὲν μποροῦμε νὰ σᾶς γράψουμε ἀπὸ τὴ στῆλη αὐτή.

ΣΟΡΑΓΙΑ.— Δὲν πρέπει ν' ἀγνησυχῆτε, μόνο ποὺ πρέπει νὰ σταματήσετε τὴ συνήθεια ἐντελῶς.

ΜΑΘΣΟΒΒ.— Ὅταν ἔλθετε στὴν Ἀθήνα μποροῦμε νὰ σᾶς βοηθήσουμε.

ΤΑΓΚΑΝΙΚΕΑ.— Πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ κάνετε σαλπιγγογραφία γιὰ νὰ ἐλέγξουμε τὴ διαβατότητα ἢ ὄχι τῶν σαλπίγγων. Ὡς πρὸς τὰ διαγράμματα θὰ σᾶς συνιστούσαμε νὰ τὰ συμπληρώνατε κατὰ τοῦ κόλπου ἐπὶ 2 μῆνες γιατὶ αὐτὰ ποὺ μᾶς στείλατε δὲν εἶναι εὔκολο νὰ τὰ συγκρίνουμε καὶ ἐπὶ πλέον δείχνουν χαμηλὴ τὴ θερμοκρασία σας.

ΑΧΡΗΣΤΗ.— Δὲν ὑπάρχουν πολλὲς πιθανότητες νὰ ἐπιτύχετε αὐτὸ ποὺ ἐπιθυμεῖτε, λόγω τῆς ἡλικίας σας. Ἔπειτα πρέπει νὰ ἔχετε τὴ συγκατάθεσι τοῦ συζύγου σας καὶ ἐπὶ πλέον εἶναι πολυέξοδη ἡ θεραπεία τὴν ὁποία ζητᾶτε.

ΒΑΝΤΑ Κ. Μ.— Ὁ σύζυγός σας δὲν ἔχει ἀνάγκη θεραπείας, τουναντίον σεῖς πρέπει νὰ ὑποβληθῆτε σὲ ἐξέτασι καὶ ἐν ἀνάγκη σὲ θεραπεία.

ΑΤΛΑΝΤΙΣ.— Πρέπει νὰ ὑποβληθῆτε σὲ γυναικολογικὴ ἐξέτασι, γιατὶ μπορεῖ νὰ ὑπάρχουν ἀνωμαλίες ποὺ ἐμποδίζουν αὐτὸ ποὺ θέλετε.

ΜΙΡΕΛΛΑ ΑΓΕ.— Νὰ ἐπισπεύσετε τὸ γάμο σας. Μόνον ἔτσι θὰ λυθῆ τὸ πρόβλημα. Ὡς πρὸς τὰ ὑγρά, νὰ τοποθετῆτε τὸ δισκίο ὅσο τὸ δυνατὸ βαθύτερα, κάθε θράδυ πρὸ τοῦ ὕπνου, ἀφοῦ ξαπλώσετε στὸ κρεβάτι σας.

ΛΟΛΙΤΑ ΜΠΕΝΕΤ.— Αὐτὰ ποὺ γράφετε δὲν ἔχουν τίποτε τὸ θετικό. Στὴν περίπτωσί σας ἀπαιτεῖται μία ἐξέτασι σπέρματος, ὁπότε θὰ μπορούσαμε νὰ σᾶς θοηθήσουμε κατά κάποιον τρόπο.

Ε. Ρ.—34.— Πρόκειται περὶ ὠοθηκικῆς ἀνεπαρκείας γιὰ τὴ θεραπεία τῆς ὁποίας ἔπρεπε νὰ καταφεύγατε γιὰ ἐξέτασι σ' ἕνα γυναικολόγο. Μέχρις ὅτου πᾶτε σὲ γιατρό, νὰ κάνετε 3 ἐνέσεις Θυλακίνης τῶν 10.000 μ., ἀπὸ μία τὴν ἡμέρα, ἐνδομυϊκῶς, ἀμέσως μετὰ τὴν περίοδό σας καὶ 3 ἐνέσεις Προλουτὸν 5—6 ἡμέρες πρὸ τῆς ἀναμενομένης περιόδου, κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ θὰ κάνετε καὶ τὶς ἐνέσεις Θυλακίνης.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Θ. Λ.— Νὰ κάνετε 3—4 ἐνέσεις Ἐστρο-Πρόλ, ἀπὸ μία ἡμερησίως ἐνδομυϊκῶς 5 ἡμέρες πρὸ τῆς ἀναμενομένης περιόδου. Ἐὰν βελτιωθῆ ἡ κατάστασί σας θὰ συνεχίσετε τὶς Ἐστρο-Πρὸλ γιὰ 3 μῆνες. Ἐσωτερικῶς μπορεῖτε νὰ παίρνετε δισκία Σαναλέπσι ἀπὸ 2—6 τὴν ἡμέρα, ἀναλόγως τῶν ἐνοχλημάτων (νευρικῶν διαταραχῶν).

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΜΙΡΕΛΛΑ ΑΓ.Σ.— Στὴν ἡλικία σας ἀπογοητεύσεις δὲν ἐπιτρέπονται καὶ μάλιστα γιὰ περαστικὰ πράγματα. Διαλύσατε γράφετε τὸν ἀρραβώνα σας καὶ ἀποτύχατε στὶς ἐξετάσεις σας. Καὶ ποιός δὲν εἶχε στὴ ζωὴ του ἀτυχίες καὶ περιπέτειες; Ἀλλ' ὅλα περνοῦν. Ἔχετε ὅλον τὸν ἀπαιτούμενο καιρὸ νὰ ξαναγαπήσετε ἄλλον, ἴσως καὶ καλύτερον καὶ ἔχετε καιρὸ νὰ ξαναδώσετε ἐξετάσεις καὶ νὰ ἐπιτύχετε. Δὲν σᾶς πῆραν τὰ χρόνια. Ὁ χρόνος θὰ τὰ διορθώση ὅλα, ἀρκεῖ νὰ ἔχετε ὑπομονὴ καὶ νὰ μὴν ἀφήσετε τὸν ἑαυτό σας νὰ τὸν κυριεύση ἡ ἀπογοήτευσις. Δὲν νομίζω ὅτι ἔχετε ἀνάγκη ἀπὸ φάρμακα. Ἔχετε μᾶλλον ἀνάγκη ἀπὸ συμβουλὲς καὶ ἀπὸ καλὴ παρέα γιὰ νὰ σᾶς δίνη θάρρος στὴ ζωή. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ διέπρεψαν στὴ ζωή, στὰ πρῶτα τους θήματα εἶχαν ἀποτυχίες, ἀλλὰ δὲν ἀπογοητεύτηκαν. Οἱ ἀντιξοότητες δαμάζουν τὸν ἄνθρωπο καὶ μᾶλλον ὠφελοῦν γιὰ τὴ δημιουργία ἰσχυροῦ χαρακτῆρος. Ἀνακτῆστε τὸ θάρρος σας, θᾶστε ἔμπρος γιὰ τὸ δίπλωμά σας καὶ τὸ μέλλον σας θὰ εἶναι λαμπρό.

ΛΙΛΗ.— Νὰ παίρνετε πρωΐ, μεσημέρι καὶ θράδυ ἀπὸ ἕνα κουφέτο Νοντιουλὰρ Ρός.

ΑΝΩΜΑΛΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.— Οἱ ἀνώμαλες ὀρέξεις ποὺ ἀναφέρετε, πιθανὸν νὰ ἔχουν σχέσι μὲ τὴ διάπλασί σας. Μία σωματική σας ἐξέτασι

τοῦ ἐπὶ εἴκοσι ἡμέρες τὸ μήνα καὶ ἐπὶ τρεῖς μῆνες. Δέκα ἡμέρες τὸ μήνα νὰ τὸ ἀφίνετε χωρὶς φάρμακο. Μὴν ἀνησυχῆτε. Σιγὰ - σιγὰ θὰ συνέλθη. Νὰ τοῦ μάθετε πολὺ λίγα γράμματα καὶ νὰ τὸ ξοηθήσετε νὰ μάθη καμμιὰ τέχνη.

ΣΥΛΒΑΝΑ.—Νευροφυτικὲς διαταραχὲς καὶ συμπαθητικοτονία εἶναι τὸ ἴδιο πράγμα. Οἱ ἐνδοκρινεῖς ἀδένες ἐπηρεάζουν τὸ συμπαθητικὸ νευρικὸ σύστημα καὶ τοῦτο πάλι μὲ τὴ σειρά του ἐπηρεάζει τοὺς ἐνδοκρινεῖς ἀδένες καὶ πρὸ πάντων τὴ λειτουργία τῶν ὠοθηκῶν. Κάθε μήνα νὰ τῆς κάνετε τρεῖς ἐνέσεις Προζυνόν. Νὰ ἀρχίζετε μιὰ ἑβδομάδα πρὸ τῆς περιόδου καὶ νὰ τῆς κάνετε ἡμέρα παρὰ ἡμέρα μιὰ ἔνεσι. Ὑπάρχουν πολλὰ φάρμακα γιὰ τὶς νευροφυτικὲς διαταραχές. Ἀλλὰ πρέπει ἰατρὸς νὰ τὰ ὁρίση ἀναλόγως τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῶν ἀντιδράσεων. Ἐκτὸς τούτου καὶ μερικὲς ἠλεκτροθεραπεῖες στὸ εἰλεακὸ πλέγμα τοῦ συμπαθητικοῦ νευρικοῦ συστήματος θὰ τῆς κάνουν πολὺ καλό.

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΑΤΥΧΗ Μ. Π.— Χωρὶς στενοχώριες καὶ τύψεις ,νὰ κυττάξετε νὰ δῆτε μήπως ἔχετε τίποτα. Κι' αὐτὸ εἶναι τόσο εὔκολο. Μιὰ ἀκτινογραφία θώρακος καὶ μιὰ ἐξέτασις πτυέλων ἀρκοῦν, καὶ μιὰ καὶ εἶστε τόσο φτωχή, πηγαίνετε σὲ ἕνα λαϊκὸ ἰατρεῖο. Παντοῦ θὰ σᾶς κάνουν αὐτὲς τὶς ἐξετάσεις δωρεάν. Κι' ἂν εἶναι ἀρνητικές, πρὸ παντὸς ἡ ἐξέτασις πτυέλων, παίρνετε τὸ ἀνηψάκι σας στὴν ἀγκαλιά σας χωρὶς φόβο. Παίρνετε δυναμωτικὰ Καλ-Φο-Βὶτ καὶ Ἐπατοφερίνη.

Λ. Π., Βόλος.— Δυστυχῶς, τίποτα δὲν μπορῶ νὰ σᾶς πῶ γιατὶ καμμιὰ διευκρίνισι δὲν μοῦ δίνετε γιὰ τὸ εἶδος τῆς δυσοσμίας, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο ποὺ ἔγραψα τὶς προάλλες στὸ περιοδικό. Ἐντάξει, μὲ τὸ νὰ «μυρίζει τὸ στόμα μου καὶ κλαίω» τί μπορῶ νὰ σᾶς πῶ; Ξεκαθαρίστε μου κάπως τὰ πράγματα. Μυρίζει τὸ στόμα σας ἢ ἡ ἀναπνοή σας; "Οταν τρῶτε ἢ ὅταν εἶστε νηστική; "Η μήπως μυρίζει ἡ μύτη σας; Γράψτε μου πιὸ λεπτομερειακὰ καθὼς καὶ ἡλικία, περίοδο κλπ. Καὶ μὴ θορυβῆσθε. Νὰ δῆτε ποῦ θὰ γίνη καλά.

ΜΙΡΕΛΛΑ Α. Γ. Ε.— Αὐτὰ ποὺ ἔχετε εἶναι αἰμορροΐδες καὶ αἰτία τους εἶναι ἡ δυσκοιλιότητα. "Εχω γράψει τόσες φορὲς γιὰ τὴ δυσκοιλιότητα, καὶ σὲ ἄρθρα στὸ περιοδικὸ καὶ στὶς ἀπαντήσεις μου ἐδῶ, ποὺ ἀπορῶ μὲ τὶς συνεχεῖς ἐρωτήσεις ποὺ λαβαίνω σχετικὰ μὲ τὸ θέμα αὐτό. Ἀπορῶ γιατὶ τὰ ἔχω τόσες φορὲς εἰπῆ καὶ ἐπαναλάβει. "Ας εἶναι, ἂς τὰ ξαναπῶ ἀκόμη μιὰ φορά. Λοιπὸν ἡ χρόνια δυσκοιλιότητα εἶναι 99% ἀποτέλεσμα κακῆς διατροφῆς, κακῆς ὑγιεινῆς καὶ κακῶν φαρμάκων. Ἂν δὲν τρῶτε συχνὰ στὸ φαγητό σας χόρτα καὶ μαῦρο ψωμί, ἂν δὲν πηγαίνετε μιὰ ταχτικὴ ὥρα στὸν καμπινέ καὶ κάθε ἡμέρα τὴν ἴδια, ἂν δὲν χρησιμοποιῆτε σὰν διευκολυντικὸ παρὰ μόνο τὸ παραφινέλαιο ἢ τὸ φυτικὸ σελολάξ, καὶ ἂν χρησιμοποιῆτε ἀντιθέτως τὰ διάφορα «σοκολατάκια» τότε δὲν θὰ γίνετε ποτὲ καλὰ ἀπὸ τὴ δυσκοιλιότητα καὶ συνεπῶς κι' ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ σᾶς κάνω τίποτε γιὰ τὶς αἰμορροΐδες. Οἱ αἰμορροΐδες θὰ ὀπισχωρήσουν καὶ δὲν θὰ ἔχετε οὔτε πόνους οὔτε αἷμα ἂν ἔχετε εὔκολες καὶ μαλακὲς κενώσεις.

ΤΑΞΙΔΙΑΡΙΚΟ ΠΟΥΛΙ.— Τὸ γράμμα σας μοῦ θύμισε κάποια παραβολὴ ἀπὸ τὸ εὐαγγέλιο. Δὲν μπορῶ δυστυχῶς νὰ θυμηθῶ ποιά, ὅμως κάτι τέτοιο μοῦ θύμισε. Ἐγὼ λέω πὼς ἡ φροντίδα σας θὰ πρέπει νὰ εἶναι νὰ δημιουργήσετε ἕνα παιδὶ ποὺ νὰ ἔχη βάσεις γιὰ μιὰ χαρούμενη καὶ εὐτυχισμένη ζωὴ καὶ ὄχι ἕνα παιδὶ - θαῦμα. Τὸ «παιδὶ - θαῦμα» σὰν δική σας ἐπιδίωξι δὲν θὰ ἔχη καμμιὰ δικαίωσι στὴ ζωὴ ἀπὸ τὴ δική του ἄποψι ἂν δὲν ἔχη ἐσωτερικὰ τὶς προϋποθέσεις γιὰ νὰ εἶναι ἕνας «ἄνθρωπος». "Ισως μιὰ τέτοια ἐπιδίωξι νὰ δίνη δικαίωσι στὴ δική σας φιλοδοξία, μὰ τὸ παιδί, κυρία μου δὲν εἶναι οὔτε ἕνα ἄψυχο ἔρνο τέχνης οὔτε «δικό σας». Εἶναι ἕνα ὄν μὲ ψυχὴ καὶ πνεῦμα καὶ ἀνήκει στὸν ἑαυτό του πρῶτα ἀπ' ὅλα. Δὲν ἀνατρέφουμε τὰ παιδιά μας γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουμε τὶς δικές μας φιλοδοξίες ἀλλὰ γιὰ νὰ δώσουμε στὴν καινούργια «ψυχὴ - ἄνθρωπο» τὴ δυνατότητα νὰ εἶναι πρῶτα ἀπ' ὅλα «ἄνθρωπος» καὶ ὕστερα νὰ περάση χαρούμενα καὶ ἐγκάρδια τὴ ζωή του. Δὲν θέλω νὰ σᾶς στενοχωρήσω μὰ δὲν μπορῶ ἄλλο τίποτα νὰ σᾶς πῶ ὅταν μοῦ λέτε πὼς ἀπὸ τώρα ποὺ εἶναι δέκα ἐννέα μηνῶν θέλετε νὰ τοῦ δώσετε κατευθύνσεις καὶ νὰ τοῦ αὐξήσετε τὴν ἀγάπη πρὸς τὰ βιβλία φροντίστε πρῶτα - ἀπ' ὅλα τὴν ὑγεία του παιδιοῦ σας, μὴν τὸ κουράζετε μὲ περίσσιες φροντίδες καὶ παραστάσεις καὶ σὰν μὲ τὸ καλὸ πάη σχολειὸ τὰ σκέφτεστε καὶ τὰ φροντίζετε ὅλα αὐτά. Ἀφῆστε το πάντως νὰ γίνη 4 χρονῶν ἀμέριμνα καὶ ὁλέπομε ὕστερα. "Αν σεῖς μιλᾶτε μὲ τὸν ἄντρα σας γαλλικὰ π.χ. μέσα στὸ σπίτι συχνὰ μπορεῖ νὰ πάρη μερικὲς λέξεις καὶ συνήθειες. Ἀλλὰ νὰ τὸ μάθετε ἀπὸ τώρα ξένες γλῶσσες, Θεὸς φυλάξη! Τὰ μικρὰ παιδιὰ εἶναι ὅλα ἐξύπνα. Ἔ, τὸ δικό σας μπορεῖ νὰ εἶναι λιγάκι ἐξυπνότερο, μὰ αὐτὸ δὲν πάει νὰ πῆ πὼς πρέπει νὰ τὸ κάνετε καὶ «θαῦμα» ἀπὸ τώρα. Ἀφῆστε τὸ παιδὶ νὰ μεγαλώση φυσιολογικά, μὴν τὸ πιέζετε.

ΝΟΡΑ, Κύπρος.— Θὰ προσπαθήσω νὰ σᾶς βοηθήσω. Πρῶτα - πρῶτα τὸ στομάχι του νὰ μὴν εἶναι ποτὲ ἄδειο. Πάντα κάτ ινὰ τρῶη συχνὰ ἀλλὰ ὄχι ὑγρά. Οἱ φρουγανιὲς πρέπει νὰ εἶναι ἡ συνεχὴς τροφή. Νὰ κάνη κατὰ περιόδους (10—15) ἐνέσεις Στρυχνίνης τῶν 2 χλστ καὶ νὰ παίρνη ἐπίσης χαπάκια 'Οντιζενὶν 3 τὴν ἡμέρα, εἴκοσι ἡμέρες τὸ μήνα. Δὲν ξέρω ἂν θὰ τοῦ ἔκανε τὸ Λαρυγκακτίλ. "Ας τὸ δοκιμάση καὶ αὐτὸ 3 μισὰ χαπάκια τὴν ἡμέρα ἀλλὰ σὲ μιὰ περίοδο ποὺ δὲν θὰ παίρνη ἄλλα φάρμακα.

ΦΡΥΝΗ — Μοῦ λέτε ὅτι μὲ τὰ φάρμακα ἄρχισε νὰ σᾶς πονάη τὸ στομάχι σας ἀλλὰ δὲν μοῦ γράφετε ἂν στὴ διάρκεια ποὺ τὰ πατε ἔπαψε ἢ ὄχι νὰ μυρίζη τὸ στόμα σας. "Αν μὲ τὰ φάρμακα καθάρισε ἡ γλῶσσα σας ἢ ὄχι. Βλέπετε, δὲν μὲ κατατοπίζετε στὸ σπουδαιότερο γιὰ νὰ δγάλω κι' ἐγὼ ἕνα συμπέρασμα ἀπὸ τὴ θεραπεία ποὺ σᾶς ὥρισα. "Ας εἶναι. "Ας ὑποθέσω ἐγὼ ὅτι καὶ στὸ σημεῖο αὐτό, δὲν σᾶς ἔκαναν τίποτα τὰ φάρμακα καὶ ἂς προσπαθήσω, ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα ποὺ μοῦ γράφετε, νὰ σᾶς δώσω πάλι μερικὲς ὁδηγίες. Θὰ παίρνετε κάθε πρωΐ ἀπὸ μιὰ κουταλιὰ τοῦ γλυκοῦ Κάρλσμπατ ὥστε νὰ ἔχετε κάτι λύτερο καθαρισμό. Ἔκτὸς αὐτοῦ, πρωΐ - μεσημέρι - πρωΐ, πρὶν ἀπὸ τὸ φαγητό, δέκα λεπτά, ἀπὸ μιὰ κουταλιὰ τοῦ γλυκοῦ σόδα. Καὶ τέλος δοκιμάστε μὲ τὴ σειρὰ στὴν ἀρχὴ μιὰ διατροφὴ ἀποκλειστικὰ μὲ λευκώματα (κρέας - ψάρι - γάλα - γιαούρτι - τυρί, λίγο ψωμὶ μπαγιάτικο) ἀργότερα ἀποκλειστικὰ μὲ ὑδατάνθρακες (ψωμὶ φρέσκο, ζυμαρικά, πατάτες, ρύζι, γλυκὰ καὶ πάντοτε τὰ φαγητὰ παρασκευασμένα μὲ λάδι καὶ δέστε σὲ ποιὰ περίοδο ἡ γλώσσα σας εἶναι ἀκάθαρτη καὶ μυρίζει τὸ στόμα σας. "Ἔτσι θὰ κατατοπισθῆτε ἐσεῖς καὶ μένα θὰ βοηθήσετε νὰ σᾶς θεραπεύσω.

ΦΙΛΟΝ ΜΟΥ — Θὰ κάνετε αὐτὸ ποὺ μοῦ λέτε στὸ τέλος γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ βγάλουμε ἕνα συμπέρασμα θετικό. Δὲν πιστεύω νὰ ἔχετε ἀπ' ὅλα ὅπως λέτε. Τὸ πιθανώτερο εἶναι μιὰ ἐλαφρὰ ἠπατίτις ποὺ ἐκδηλώθηκε μὲ τὸν ἰκτερο καὶ συνεχίζεται. Μιὰ κατάλληλη θεραπευτικὴ καὶ διαιτητικὴ ἀγωγή, νομίζω πὼς θὰ σᾶς ἀπαλλάξη. Πρὸς τὸ παρὸν φροντίζετε νὰ ἐνεργῆσθε συχνά, μὲ τὴ βοήθεια παραφινελαίου καὶ χορταριῶν. Παίρνετε δέκα πέντε ἡμέρες τὸ μήνα κάθε πρωῒ ἀπὸ ἕνα κουτάλι λάδι τοῦ φαγητοῦ καλὸ χωρὶς ὀξύτητα, ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας πρὶν σηκωθῆτε ἀπὸ τὸ κρεβάτι. Μένετε, στὸ τέταρτο αὐτό, ξαπλωμένος στὸ δεξὶ πλευρὸ μὲ μιὰ θερμοφόρα μὲ χλιαρὸ νερὸ ἐπάνω στὸ συκώτι. Γιὰ τὸ ἄλλο ποὺ μοῦ γράφετε εἶναι αἱμορροΐδες, ἀπότοκες τῆς δυσκοιλιότητας καὶ τῆς ἠπατίτιδος. Ὅμως μὴ νομίζετε ὅτι τὰ ἔχετε ὅλα, ὅπως λέτε. Δὲν εἶναι σοβαρὰ πράγματα αὐτά. Περιορίστε ἀπὸ τὸ φαγητό σας τὰ λίπη καὶ τὰ καρυκεύματα. Μὴν τρῶτε ποτὲ γιαχνιὰ καὶ μεζεδάκια. Ἔννοια σας καὶ ὅλα θὰ πάνε καλά. Νομίζω πὼς θὰ διευκολυνθῆτε ἂν πάρετε καὶ Φεστὰλ τρεῖς φορὲς τὴν ἡμέρα ἀπὸ δύο χαπάκια μετὰ τὸ φαγητὸ ἐπὶ 10—15 ἡμέρες. Πάρτε τα ὕστερα ἀπὸ τὸ λάδι.

Π. Κ., Μουδανιά.— Θὰ σᾶς γράψω μὲ πρώτη εὐκαιρία. Δυστυχῶς δὲν εἶναι τόσο εὔκολο.

ΜΑΡΙΑ - ΧΑΡΑ, Βόλος.— Γιὰ τὴν περίπτωσι ποὺ μοῦ γράφετε δὲν ἀποκλείω τὴν κορτιζόνη. Ἐπίσης-οἱ ἐνέσεις χρυσοῦ καὶ οἱ ὁρμόνες ἴσως νὰ εἶχαν εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα. Δυστυχῶς, τίποτε πιὸ συγκεκριμένο δὲν μπορῶ νὰ σᾶς γράψω γιατὶ δὲν ξέρω ἂν εἶναι πραγματικὰ ἀρθρῖτις παραμορφωτικὴ αὐτὸ ἢ καμμιὰ ὀστεοπώρωσις.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΜΩΡΑΪΤΙΣΣΑ — Ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας σας, ὅπως μοῦ τὴν περιγράφετε καὶ ὅπως τὴ βλέπω ἀπὸ τὶς διάφορες ἐξετάσεις σας οὔρων καὶ αἵματος, δὲν εἶναι τέτοια ὥστε νὰ μελαγχολῆτε τόσο πολύ. Ἔχω τὴν ἐντύπωσι μᾶλλον πὼς εἶστε πολὺ ἐπηρεασμένη ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ παλαιὸ ἐμφραγμα ποὺ κι' αὐτὸ δὲν εἶναι βέβαιο κατὰ τὴ γνώμη μου. Οἱ ἐξετάσεις εἶναι καλές, ἡ δίαιτα ποὺ κάνετε ἀρκετή. Γιὰ τὴ χοληστερίνη ἀρκεῖ ἡ διαιτά σας. Προσθέστε καὶ χαπάκια 'Υποστερὸλ 3 τὴν ἡμέρα, 15 ἡμέρες τὸ μῆνα. Νομίζω πὼς ἡ παθησίς σας ἔχει ἤδη θεραπευθῆ.

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ, Ἐνταῦθα.— Εἶμαι κι' ἐγὼ σύμφωνος νὰ κάνετε τὸ ταξίδι ποὺ λέτε. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ περιβάλλοντος θὰ σᾶς ὠφελήση πολὺ περισσότερο ἀπὸ κάθε φάρμακο, δεδομένου ὅτι ἡ «ἀρρώστειαι σας δὲν εἶναι τόσο ὀργανική, ὅσο ψυχική. Πηγαίνετε, λοιπόν, στὸ σπίτι τῆς ἀδελφῆς σας, στὴ Θεσσαλονίκη, φᾶτε, πιῆτε, χορέψτε καὶ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ μεγάλου γιατροῦ, τοῦ Χρόνου, θὰ γίνετε σίγουρα «περδίκι».

ΑΝΗΣΥΧΟΝ ΠΑΤΕΡΑ, Ξάνθη.—Ἡ θεραπεία ποὺ ἐφαρμόζει ὁ γιατρὸς στὸ παιδί σας εἶναι καλὴ καὶ θὰ ἔχη εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα. Παράλληλα φροντίστε ὥστε τὸ παιδί σας νὰ μὴ διαθάζη βιβλία ἢ περιοδικά, ποὺ περιέχουν ἱστορίες φρίκης καὶ τρόμου.

ΑΝΘΟΥΛΑ, Ἐνταῦθα.— Τὸ εἴπαμε χίλιες φορές: μὴν παίρνετε φάρμακα, ποὺ σᾶς ὑπέδειξε ἡ ἀλφα ἢ ἡ δῆτα γειτόνισσα, χωρὶς ἀκόμα νὰ ξέρετε καλὰ - καλά. τί ἔχετε. "Αν τὰ πράγματα ἦταν τόσο ἁπλᾶ, τότε οἱ γιατροὶ θὰ περιττεύαν!

ΦΙΛΗΝ ΤΟΥ ΣΙΝΕΜΑ, Ἐνταῦθα.— Δεδομένου ὅτι δὲν ὑπῆρξα ποτὲ γιατρὸς τοῦ μακαρίτη Χόμφρεϋ Μπόγκαρτ, οἱ ἐρωτήσεις σας περὶ τῆς ἀσθενείας ποὺ τὸν ὡδήγησε στὸν τάφο εἶναι —τὸ λιγώτερο— ἀπρόοπτες!

ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΑΜΕΝΗ ΚΑΛΛΟΝΗ.— Ἡ μόνη τονωτικὴ θεραπεία γιὰ τὰ κύτταρα τῆς ἐπιδερμίδας τοῦ προσώπου, ἐκτὸς φυσικὰ τῆς θαυματουργοῦ ἐγχειρίσεως, ποὺ βασίζεται σὲ ἀπόλυτα ἐπιστημονικὴ μέθοδο καὶ τὴν ὁποία ὑπεύθυνα σᾶς συνιστῶ, εἶναι ἡ διαθεραπεία τοῦ δέρματος τοῦ προσώπου, ποὺ ἐπιτυγχάνεται μὲ εἰδικὲς μάσκες - ἠλεκτρόδια. Γιὰ τὴν περίπτωσι σας πρέπει νὰ ὑποθληθῆτε σὲ 20 ἕως 30 συνεδρίες. Γιὰ τὶς ἄλλες λεπτομέρειες ποὺ ζητᾶτε, ὅταν θὰ μὲ ἐπισκεφθῆτε.

ΝΑΡΚΙΣΣΟΝ Λ. Σ.—Γιὰ τὴν ἐγχείρισι τῆς μύτης σας, σᾶς ἀπαντῶ ἰδιαιτέρως.

ΜΙΜΑΝ Π.— 'Εφ' ὅσον δὲν μπορεῖτε νὰ ἀδυνατίσετε σὲ τρόπο ποὺ νὰ μὴ προστρίβωνται καὶ ἐρεθίζωνται οἱ ἄνω ἔσω μηριαῖες χῶρες, τότε φροντίζετε τοὐλάχιστον νὰ ἀποφεύγετε τὸν ἐπιγενόμενο ἐρεθισμό, φορώντας μακρυὲς κυλότες καὶ ἐπιπάσσοντας τοπικὰ δύο ἕως τρεῖς φορὲς τὴν ἡμέρα μὲ πούδρα φισσάν.

ΠΑΤΡΟΥΛΑ ΠΕΡΙΣ, ΜΑΡΙΑ ΒΛΑΧΟΥ, ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ Ε. Κ.— Γιὰ νὰ σᾶς ἀπαντήσω ὑπεύθυνα γιὰ τὶς περιπτώσεις σας, πρέπει νὰ περάσετε νὰ ἐξεταστῆτε.

ΣΟΦΥ ΓΛΥΚ, ΜΑΚΕΔΟΝΟΠΟΥΛΑΝ.— Νὰ μοῦ στείλετε ἀκριβεῖς διευθύνσεις σας, ὑπενθυμίζοντες καὶ τὰ ὡς ἄνω ψευδώνυμά σας γιὰ νὰ σᾶς ἀπαντήσω ἰδιαιτέρως.

ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΟΥ.— Γιὰ τὴ θεραπεία τῶν σπυριῶν σας, σᾶς συνιστῶ κατ' ἀρχὴν τὴ χρῆσι τῆς εἰδικῆς λοσιὸν «Σουλφίν». Πρέπει νὰ περάση νὰ τὴν προμηθεύτη γνωστό σας πρόσωπο, τὸ ὁποῖο καὶ θὰ ἀναλάβη τὴν ἀποστολή της. Μαζὶ μὲ αὐτὴ θὰ σᾶς δοθοῦν πλήρεις σχετικὲς ὁδηγίες γιὰ τὴν ὅλη θεραπεία τῶν σπυριῶν.

ΛΙΖΑ.— "Ολα αὐτὰ τὰ ὁποῖα μοῦ γράφετε γιὰ τὴ διαιτητικὴ τοῦ προσώπου εἶναι σὰν νὰ σᾶς ζητοῦσα ἐγὼ ὁδηγίες. Γιὰ νὰ μὴ μπλέκεστε περισσότερο σὲ ἀφηρημένες ἔννοιες, ἐλᾶτε ἕνα ἀπόγευμα γιὰ νὰ σᾶς ὑποδείξω τὸν πιὸ πρακτικὸ καὶ ἀνέξοδο τρόπο γιὰ νὰ ἐπιτυγχάνετε ὅ,τι εἶναι δυνατὸν νὰ γίνη.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΑΝΤΑΖ, Λάρισα.—Ἡ μόνη ἐπιστημονικὴ μέθοδος τῆς ἐξαλείψεως προσφάτων λεκέδων ποὺ ὀφείλονται ὄχι σὲ ἐσωτερικὲς αἰτίες, εἶναι ἡ μέθοδος τῆς ἀποφλοιώσεως τῶν ἄνω στιβάδων τῆς ἐπιδερμίδος (Πίλλιν). Ἡ θεραπεία ὅμως αὐτὴ γιὰ πλήρη ἀσφάλειαν τοῦ ἀποτελέσματος πρέπει νὰ γίνη κατόπιν ἐξετάσεως καὶ ὑπὸ ἰατρικὴ παρακολούθησι στὸ Θεραπευτήριο. Πάντως κατὰ τὸ καλοκαίρι ἀποφεύγετε τὴν ἔκθεσιν τοῦ προσώπου στὸν ἥλιο, μεταχειριζόμενη τὴν ἀντιηλιακὴ κρέμα «Ἀντιζάν». Μὲ αὐτή, ἐν καιρῷ, θὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐφ' ὅσον τὸ ὑπενθυμίσετε καὶ ὁδηγίες χρήσεως. Ἐὰν ἐξακολουθήσουν τὰ σπυριά, θὰ μεταχειρισθῆτε τὴ λοσιὸν «Σουλφίν» (Βλέπετε ἀνωτέρω).

ΑΝΤΟΝΕΛΛΑ Λ. Σ.— Σχετικὰ μὲ τὰ σπυράκια, βλέπετε καὶ σεῖς ἀνωτέρω. Γιὰ τὶς ἄλλες ἀνωμαλίες ποὺ μοῦ γράφετε εἰδικὸς εἶναι ὁ παθολόγος.

ΜΙΚΡΗ ΜΕ ΤΗ ΛΕΥΚΗ.—Δυστυχῶς, ἀγαπητή μου, γιὰ τὴ δερματικὴ πάθησι ποὺ ἀποκαλοῦμε «Λεύκη», τὸ λόγο θὰ ἔχη ὁ δερματολόγος - παθολόγος καὶ ὄχι αἰσθητικὸς ἰατρός.

ΜΙΡΕΛΑΝ Α. Γ. Ε.—Τὰ τεύχη τοῦ περιοδικοῦ τὰ ὁποῖα περιλαμβάνουν τὰ ἰδιαίτερα εἰκονογραφημένα ἄρθρα μου ποὺ ἐξαντλοῦν ἀπὸ κάθε ἄποψι τὸ ζήτημα τῆς θεραπείας, γενικῆς καὶ τοπικῆς παχυσαρκίας, εἶναι τὰ ὑπ' ἀριθ 138, 139, 140 καὶ 141. Μπορεῖτε νὰ τὰ προμηθευτῆτε ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ, ἀποστέλλοντας τὸ σχετικὸ ἀντίτιμο. Γιὰ τοὺς ἀνοικτοὺς πόρους σᾶς συνιστῶ ὡς μόνο ἀβλαβὲς στυπτικὸ καὶ τονωτικὸ τὸ χυμὸ λεμονιοῦ σκέτον ἢ ἀραιωμένο μὲ τριανταφυλλόνερο, ἀνάλογα μὲ τὴν ἀντοχὴ καὶ τὴν ἀντίδρασι τοῦ δέρματος, σὲ ἐπαλείψεις, μία ἢ δύο φορὲς τὸ 24ωρο. Ἀκόλουθα ἐνδείκνυται νὰ χρησιμοποιῆτε τὴν εἰδικὴ τροφὴ τῶν κυττάρων, τὴν τονωτικὴ κρέμα «Κολντίνα». Μὲ αὐτὴ θὰ σᾶς σταλοῦν πλήρεις ὁδηγίες γιὰ τὴν ἐν γένει διαιτητικὴν τοῦ δέρματος τοῦ προσώπου σας.

ΝΙΚΗΝ Π.— Θὰ σᾶς συμβουλεύσω, ἀγαπητή μου, νὰ μὴν ἀφῆσετε νὰ πληθύνουν οἱ ἄσπρες τρίχες σας. Νὰ ἀφαιρεῖσετε ἐγκαίρα νὰ τὶς βάφετε μὲ τὶς τρέχουσες βαφὲς τῶν καλῶν κομμωτηρίων οἱ ὁποῖες εἶναι ἀβλαβεῖς ἢ μὲ τὴ φυτικὴ βαφὴ σὲ ἀκαζοῦ ἀποχρώσεις, τὴν Ἑνὲ ἢ Κινά.

Μ. Σ., Θεσ)νίκη.— Γιὰ τὴ θεραπεία τοῦ ἀτροφικοῦ στήθους σας, πρέπει γιὰ νὰ σᾶς δοθῆ ὑπεύθυνη ἀπάντησι, νὰ ἐξεταστῆτε. "Η τοὐλάχιστον νὰ περάση ἀπὸ τὸ Θεραπευτήριο γνωστή σας κυρία στὴν ὁποία θὰ ἐκτεθοῦν κατὰ τὸ δυνατὸν τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἐφαρμοζόμενη ὁρμονοθεραπεία.

ΜΙΡΑΝΤΑ Χ. Σ. 11.— Γιὰ τὴν τοπικὴ ὑπερλίπωσι βλέπετε καὶ σεῖς τὴν ἀπάντησί μου πρὸς τὴν «Μιρέλα».

ΔΑΝΑΪΔΑ.—Νὰ περάσετε σεῖς ἡ γνωστό σας πρόσωπο γιὰ νὰ σᾶς δοθῆ ἰατρικὴ συνταγὴ γιὰ τὴν τόνωσι τῶν βλεφαρίδων σας. Ἀφοῦ ἀπευθύνεστε σὲ μένα, γιατὶ μὲ ρωτᾶτε γιὰ διαφημίσεις τοῦ ἐμπορίου;

ΚΟΚΚΙΝΗ ΤΟΥΛΙΠΑ.— Οἱ καθ' ἑαυτοῦ φακίδες δὲν ἐξαλείφονται. Προκειμένου γιὰ ἁπλοὺς λεκέδες βλέπετε ἀνωτέρω. Θὰ κατοπολεμήσετε τὴν ξηρότητα τῶν χειλιῶν σας ἐπαλείφοντας αὐτὰ πρὸ τοῦ ὕπνου μὲν μὲ πομάδα «Φισσάν», κατὰ τὴ διάρκεια δὲ τῆς ἡμέρας, μὲ βούτυρο κακάου.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ Π.Σ.Ψ.— Γιὰ τὴν καλύτερη συγκράτησι τῆς πούδρας καθὼς καὶ τὴν προστασία καὶ ὡραιότερη ἐμφάνισι τοῦ δέρματος τοῦ προσώπου θὰ μεταμειρίζεσθε τὴν κρέμα τοῦ Θεραπευτηρίου «Ἀλπάτρ». Θὰ χρησιμοποιῆτε κάθε φορὰ ἐλάχιστη ποσότητα ὥστε τὸ σωληνάριο νὰ διαρκέση 3 μῆνες.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ
Αἰσθητικὸν καὶ Χειρουργικὸν Θεραπευτήριον Ἀθηνῶν: Γιὰν Σμύτης 38. Τηλ. 611009.

• Κάθε γυναίκα μπορεῖ νὰ ἀποκτήση μεγάλες βλεφαρίδες.
• Μεγαλώνει καὶ δυναμώνει τὶς κοντὲς σπασμένες καὶ ἀδύνατες βλεφαρίδες.
• Ἀποκτήσατε καὶ σεῖς τὰ ὡραιότερα λαμπερὰ μάτια.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΚΡΕΜΑ
"ΣΑΜΠΡΙΝΑ"

ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΧΥΔΕΡΜΙΑΣ ΣΑΜΠΟΥΑΝ ΜΠΑΝΙΟΥ Stephen's

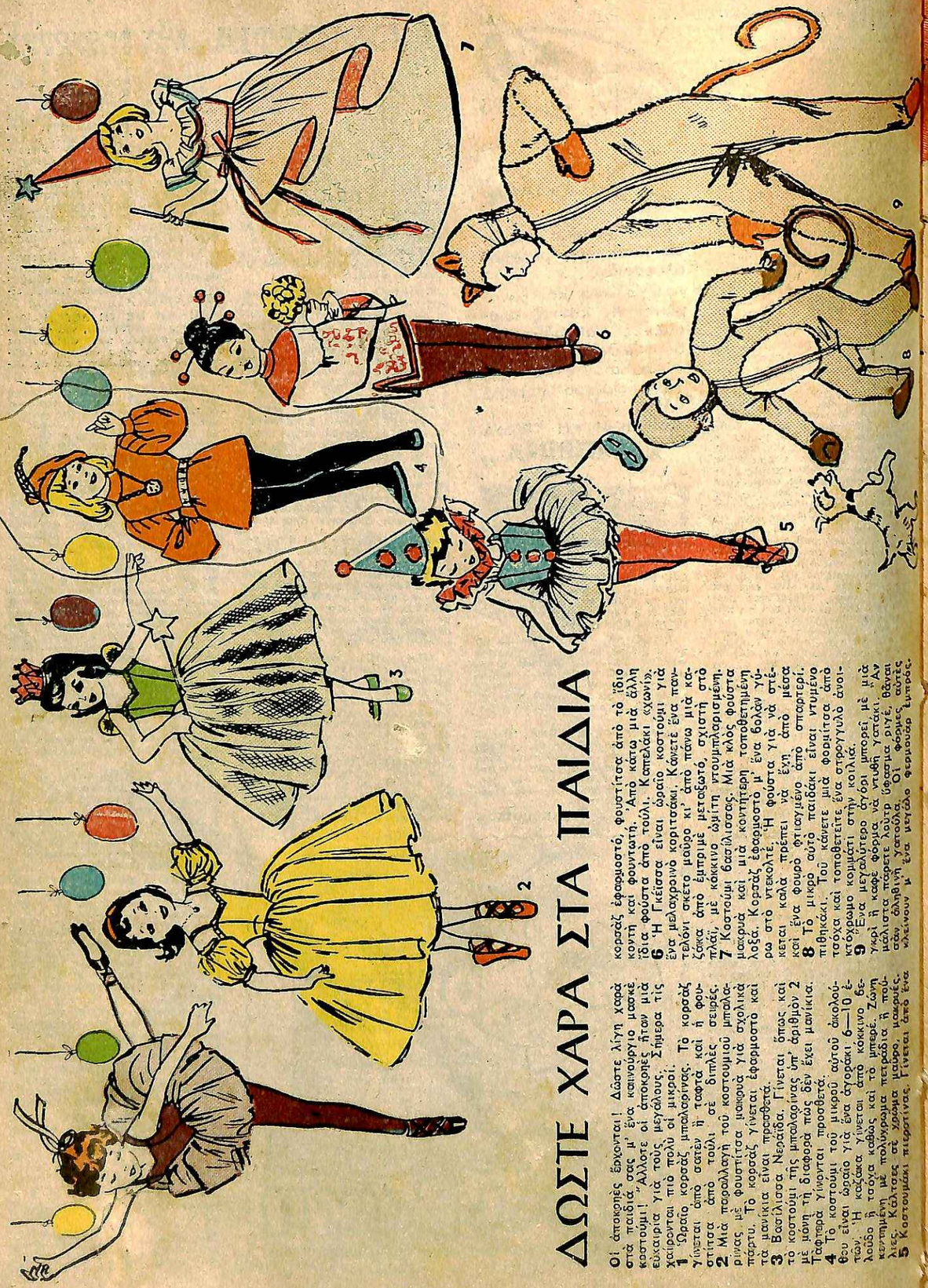

ΔΩΣΤΕ ΧΑΡΑ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Οἱ ἀποκριὲς ἔρχονται! Δώστε λίγη χαρὰ στὰ παιδιά σας μ' ἕνα καινούργιο μασκέ, κοστούμι! Ἄλλοτε οἱ ἀποκριὲς ἦταν μιὰ εὐκαιρία γιὰ τοὺς μεγάλους. Σήμερα τὶς χαίρονται πιὸ πολὺ οἱ μικροί.

1 Ὡραῖο κοράκι μπαλαρίνας. Τὸ κοράκι γίνεται ἀπὸ σατὲν ἢ τσόφτα καὶ ἡ φουστίτσα ἀπὸ τούλι σὲ διπλὲς σειρές.

2 Μιὰ παραλλαγὴ τοῦ κοστουμιοῦ μπαλαρίνας μὲ φουστίτσα μοκφὰ γιὰ σχολικὲς πάρτυ. Τὸ κοράκι γίνεται ἐφαρμοστὸ καὶ τὰ μανίκια εἶναι πρησμένα.

3 Βασιλίσσα. Νεραϊδα. Γίνεται ὅπως καὶ τὸ κοστούμι τῆς μπαλαρίνας ὑπ' ἀριθμὸν 2 μὲ μόνη τὴ διαφορὰ πὼς δὲν ἔχει μανίκια. Τσόφτα γίνονται προσθετά.

4 Τὸ κοστούμι τοῦ μικροῦ αὐτοῦ ἀκολουθεῖ εἶναι ὡραῖο γιὰ ἕνα ἀγοράκι 6—10 ἐτῶν. Ἡ καζάκα γίνεται ἀπὸ κόκκινο βελοῦδο ἢ τσόγα καθὼς καὶ τὸ μπερέ. Ζώνη κεντημένη μὲ πολύχρωμα πετράδια ἢ πούλιες. Κάλτσες σὲ χρῶμα μαύρο μασκέ.

5 Κοστουμάκι πιερρότος. Γίνεται ἀπὸ ἕνα κορασὶ ἐφαρμοστό, φουστίτσα ἀπὸ τὸ ἴδιο κουπὶ καὶ φουντωτή. Ἀπὸ κάτω μιὰ ἄλλη ἴδια φούστα ἀπὸ τούλι. Καπελάκι σχωνί.

6 Ἡ Γκέισσα εἶναι ὡραῖο κοστούμι γιὰ ἕνα μελαχρινὸ κοριτσάκι. Κάνετε ἕνα παντελόνι σκέτο μοῦρο κι' ἀπὸ πάνω μιὰ κατζόκα ἀπὸ ἐμπριμὲ μεταξωτό, σχιστὴ στὸ πλάϊ, μὲ κόκκινο ὠμὴ ντουμπλαρισμένη.

7 Κοστούμι βασίλισσας. Μιὰ κλὸς φούστα μακριὰ καὶ μιὰ κοντὴ στερεωμένη τοποθετημένη λοξά. Κορσὲ ἐφαρμοστὸ μ' ἕνα δολὰν γύρω στὸ ντεκολτέ. Ἡ φούστα γιὰ νὰ στέκεται καλὰ πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ ἕνα φουρὸ φτιαγμένο ἀπὸ σπαρτέρι.

8 Τὸ μικρὸ αὐτὸ παιδάκι εἶναι ντυμένο πιθηκάκι. Τοῦ κάνετε μιὰ φορμίτσα ἀπὸ τσόχα καὶ τοποθετεῖτε ἕνα στραγγυλὸ ἀνοικτόχρωμο κομμάτι στὴν κοιλιά.

9 Ἕνα μεγαλύτερο ἀγόρι μπορεῖ μὲ μιὰ γκρὶ ἢ καφὲ φορμίτσα νὰ ντυθῇ γατάκι. Ἂν μάλιστα τοῦ στερεώσετε οὐρὰ ὑφασμένη γατίσια, θὰναι ἀκόμη γατούλα. Οἱ φόρμες αὐτὲς πλένουν μ' ἕνα μεταξωτὸ φερμουὰρ ἐμπρός.

ΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΕΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ ΤΗΣ κ. ΧΡΥΣΑΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ

Τὸ παντεσπάνι

Μπορεῖτε, σύμφωνα μὲ τὴ συνταγή μας νὰ φτιάξετε αὐτὸ τὸ ὡραῖο γλύκισμα καὶ θὰ ἔχετε μιὰ σήγουρη ἐπιτυχία, ἂν ἀκολουθήσετε μὲ προσοχὴ ὅλες τὶς ὁδηγίες ποὺ σᾶς δίνουμε παρακάτω. Μὴν ξεχνᾶτε πὼς ἡ ἐπιτυχία ἑνὸς γλυκίσματος, ἐξαρτᾶται, πολὺ συχνά, ἀπὸ μιὰ λεπτομέρεια.

Ὑλικά:

1 φλυτζ. τσαγιοῦ κοσκινισμένο ἀλεύρι
5 αὐγὰ
1 κουταλ. τσαγιοῦ (κοφτὸ) ξύσμα λεμονιοῦ
1½ κουταλιὰ σούπας χυμὸς λεμονιοῦ
½ κουταλιὰ τσαγιοῦ (κοφτὴ) κρεμοτάρταρο
Ἐλάχιστο ἁλάτι
1 φλυτζ. τσαγιοῦ ζάχαρη

Ἐκτέλεσις:

Κοσκινίζετε τὸ ἀλεύρι τρεῖς φορὲς καὶ τὸ μετρᾶτε μὲ κανονικὸ φλυτζάνι τσαγιοῦ. Χωρίζετε μὲ προσοχὴ τὰ ἀσπράδια ἀπὸ τὰ κροκάδια. Χτυπᾶτε τὰ κροκάδια ἕως ὅτου πάρουν τὸ χρῶμα λεμονιοῦ. Προσθέτετε τὸ χυμὸ καὶ τὸ ξύσμα λεμονιοῦ καὶ ἐξακολουθεῖτε τὸ χτύπημα ἕως ὅτου πήξουν.

Εἰκόνα 1: Χτυπᾶτε χωριστὰ τ' ἀσπράδια μὲ τὸ κρεμοτάρταρο ἕως ὅτου ἀσπρίσουν καὶ πήξουν. Πασπαλίζετε ἐπάνω τὸ ἁλάτι καὶ ἐξακολουθεῖτε τὸ χτύπημα μὲ σύρμα ἢ μὲ τὸ μηχάνημα ποὺ κτυποῦν τ' αὐγά. Κατόπιν ρίχνετε τὴ ζάχαρη, δυὸ κουταλιὲς κάθε φορά, ἐνῶ χτυπᾶτε συνεχῶς. Προσθέτετε τὴ μαρέγκα αὐτὴ στὰ χτυπημένα κροκάδια καὶ ἀνακατεύετε τὸ μίγμα ἐλαφρά.

Εἰκόνα 2: Κοσκινίζετε ἐπάνω στὸ μίγμα τῶν αὐγῶν τὸ ἀλεύρι λίγο-λίγο —¼ φλυτζάνι τσαγιοῦ κάθε φορὰ— καὶ τὸ ἀνακατεύετε ἐλαφρά. Τὸ ἀδειάζετε σὲ ἀβουτύρωτη ἁπλὴ φόρμα, μὲ ἄνοιγμα στὸ κέντρο, διαμέτρου 23 περίπου ἑκατοστῶν. Ψήνετε τὸ παντεσπάνι σὲ σιγανὸ φοῦρνο (325ο Φαρενάϊτ) ἐπὶ μία περίπου ὥρα.

Εἰκόνα 3: Ὅταν τὸ παντεσπάνι ψηθῇ, τὸ βάζετε ἀναποδογυρισμένο ἐπάνω σὲ σχάρα καὶ τὸ ἀφίνετε ἔτσι ἕως ὅτου κρυώσῃ — περίπου μία ὥρα. Κατόπιν τὸ βγάζετε μὲ προσοχὴ ἀπὸ τὴ φόρμα.

Σερβίρετε τὸ παντεσπάνι σκέτο ἢ γαρνιρισμένο μὲ κρέμα σαντιγύ. Ἢ τὸ κόβετε σὲ φέτες, τὸ περιχύνετε μὲ σιρόπι ἀπὸ κομπόστα καὶ τὸ γαρνίρετε μὲ τὸ φροῦτο.

Τὸ μυστικὸ γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ παντεσπάνι εἶναι: Τὸ καλὸ χτύπημα τῶν αὐγῶν, τὸ ἀνακάτεμα τῶν ὑλικῶν ποὺ πρέπει νὰ γίνεται ἐλαφρὰ καὶ ἀργὰ καὶ τὸ κρεμοτάρταρο καὶ τὸ ἁλάτι ποὺ μπαίνουν στ' ἀσπράδια καὶ κρατοῦν τὴ μαρέγκα.

Σημ: Σὲ ὅλα τὰ κέϊκ ἡ φόρμα πρέπει νὰ ἀλείφεται καλὰ μὲ βούτυρο καὶ νὰ πασπαλίζεται μὲ ἀλεύρι. Στὸ παντεσπάνι ὅμως εἶναι καλύτερα νὰ μένῃ ἀβούτυρωτη, γιατὶ ἔτσι ὁ χυλὸς φουσκώνει καὶ κρατιέται καλύτερα στὰ στεγνὰ τοιχώματα τῆς φόρμας.

Εἰκόνα 1η

Εἰκόνα 2η

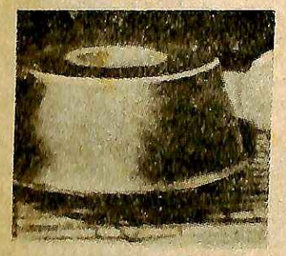

Εἰκόνα 3η

■ Τὸ 'σερβίρετε σκέτο ἢ γαρνιρισμένο μὲ κρέμα σαντιγὺ ἢ τὸ κόβετε σὲ φέτες, τὸ περιχύνετε μὲ σιρόπι κομπόστας καὶ τὸ γαρνίρετε μὲ τὸ φροῦτο.

ΜΠΙΣΚΟΤΑΚΙΑ ΦΡΟΥΤΟΥ ΓΙΑ ΤΣΑ-Ι·

(Οἰκονομικὰ καὶ εὔκολα)

Ὑλικά:

1½ φλυτζ. τσαγιοῦ ἀλεύρι
½ κουταλ. τσαγιοῦ (κοφτὴ) μπέϊκιν - πάουντερ
½ κουταλ. τσαγιοῦ (κοφτὴ) σόδα
Ἐλάχιστο ἁλάτι
1 κουταλιὰ τσαγιοῦ (κοφτὴ) κανέλα
½ κουταλιὰ τσαγιοῦ (κοφτὴ) μοσχοκάρυδο
½ κουταλιὰ τσαγιοῦ (κοφτὴ) γαρύφαλα
½ φλυτζ. τσαγιοῦ φυτίνη
1 φλυτζ. τσαγιοῦ ζάχαρη
1 αὐγὸ
½ φλυτζ. τσαγιοῦ γάλα
Λίγη βανίλια
1 φλυτζ. τσαγιοῦ καρύδια ψιλοκομμένα
1 φλυτζ. τσαγιοῦ σταφίδα
1 φλυτζ. τσαγιοῦ κουάκερ

Ἐκτέλεσις:

Κοσκινίζετε τὸ ἀλεύρι, τὸ μετρᾶτε καὶ τὸ ξανακοσκινίζετε μαζὶ μὲ τὴν μπέϊκιν-πάουντερ, μὲ τὴ σόδα, μὲ τὸ ἁλάτι καὶ μὲ τὰ μπαχαρικά.

Χτυπᾶτε τὴ φυτίνη καὶ ρίχνετε τμηματικὰ τὴ ζάχαρη. Χτυπᾶτε τὸ μίγμα ἕως ὅτου γίνῃ ἁφρατο. Ρίχνετε τὸ αὐγὸ καὶ ἐξακολουθεῖτε τὸ χτύπημα. Κατόπιν προσθέτετε τὸ μίγμα τοῦ ἀλεύρου ἀλληλοδιάδοχως μὲ τὸ γάλα. Δηλ. ρίχνετε λίγο ἀλεύρι, λίγο γάλα κ.ο.κ. ἐνῶ ἀνακατεύετε συνεχῶς. Στὸ τέλος ρίχνετε τὰ καρύδια, τὴ σταφίδα καὶ τὸ κουάκερ.

Παίρνετε κουταλιὲς ἀπὸ τὴ ζύμη καὶ τὶς ρίχνετε σὲ βουτυρωμένο ταψὶ εἰς τρόπον, ὥστε τὸ κάθε μπισκοτάκι ν' ἀπέχῃ ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ἢ, παίρνετε κομματάκια ζύμης τὰ πλάθετε σὲ μικρὲς μπαλίτσες στὸ μέγεθος μικροῦ καρυδιοῦ. Τὶς βάζετε σὲ βουτυρωμένο ταψὶ καὶ τὶς πιέζετε στὸ κέντρο γιὰ νὰ

Λάχανο σωτὲ μὲ λουκάνικα

Ὑλικά:

Ἕνα λάχανο μέτριο
Λίγο σέλινο ρίζα
1 κρεμμύδι, ἁλάτι, πιπέρι
½ φλυτζάνι τσαγ. φυτίνη
Λίγο ξύδι

Ἐκτέλεσις:

Κόβετε τὸ λάχανο σὲ μακρόστενα κομματάκια ὅπως τὸ κόβετε γιὰ σαλάτα. Τρίβετε τὸ σέλινο στὸν τρίφτη τοῦ κυδωνιοῦ. Ψιλοκόβετε τὸ κρεμμύδι. Ζεσταίνετε τὴ φυτίνη καὶ ρίχνετε μέσα τὸ λάχανο, τὸ κρεμμύδι καὶ τὸ σέλινο. Τὰ σωτάρετε μερικὰ λεπτά, ρίχνετε ἁλάτι, πιπέρι, λίγο ξύδι καὶ σκεπάζετε τὴν κατσαρόλα. Ἀφίνετε νὰ σιγοψηθοῦν. Σερβίρετε μὲ λουκάνικα Φρανκφούρτης.

■ Βάζετε τὸ λάχανο σὲ πιατέλα καὶ τοποθετεῖτε τριγύρω λουκάνικα, ἀφοῦ τὰ ζεματίσετε ἢ τὰ σωτάρετε. Σερβίρετε μαζί πατάτες τηγανητές.

Σπανάκι: το λαχανικό της εποχής στην κουζίνα της «Γυναίκας»

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΟΛΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΦΤΙΑΞΕΤΕ ΕΝΑ ΝΟΣΤΙΜΟ ΦΑΓΗΤΟ, ΜΕ ΒΑΣ

ΤΟ ΣΠΑΝΑΚΙ. ΔΙΑΛΕΞΕΤΕ ΤΗ ΣΥΝΤΑΓΗ ΠΟΥ ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ

σχηματισθῆ ἕνα βαθούλωμα. Βάζετε μέσα ἕνα μικρούτσικο κομματάκι ἀπὸ γλυκὸ πορτοκάλι, νεράντζι ἢ κεράσι.

Ψήνετε τὰ μπισκοτάκια σὲ μέτριο φοῦρνο (375ο Φαρενάϊτ) ἐπὶ 12 περίπου λεπτά. Γίνονται 4 1)2 δωδεκάδες νοστιμώτατα μπισκοτάκια.

ΝΕΡΑΝΤΖΙ ΓΛΥΚΟ

Ὑλικά:

1 ὀκὰ νεράντζια
1 ὀκὰ καὶ 100 δράμ. ζάχαρη
Χυμὸς λεμονιοῦ

Ἐκτέλεσις:

■ Ξύνετε τὴν ἐπιφάνεια τῶν νεραντζιῶν ἐλαφρὰ στὸν τρίφτη τοῦ τυριοῦ καὶ χωρίζετε τὸν φλοιὸ σὲ 6 περίπου μέρη. Τυλίγετε τὸ κάθε κομμάτι σὲ ρολὸ καὶ τὰ περνᾶτε μὲ βελόνα σὲ κλωστὴ γιὰ νὰ γίνουν σὰν ἕνα καμπολόϊ. Τὰ σκεπάζετε μὲ νερὸ κρύο καὶ ἀφίνετε νὰ σταθοῦν ἐπὶ 24 ὧρες. Χύνετε τὸ νερό, τὰ σκεπάζετε μὲ φρέσκο καὶ τὰ βράζετε ἕως ὅτου μαλακώσουν, ἐνῶ ἀλλάζετε τὸ νερὸ 2 ἢ καὶ 3 φορές. Τὰ στραγγίζετε.

Βάζετε τὴ ζάχαρη μὲ δύο φλυτζάνια τσαγιοῦ νερὸ σὲ κατσαρόλα καὶ βράζετε τὸ σιρόπι ἐπὶ 5 λεπτά. Ρίχνετε μέσα τὰ νεράντζια καὶ τὰ βράζετε ἐπὶ 15 λεπτά. Τραβᾶτε τὸ γλυκὸ ἀπὸ τὴ φωτιὰ καὶ τὸ ἀφίνετε ἕως τὴν ἑπομένη. Τότε τὸ ξαναβράζετε ἕως ὅτου τὸ σιρόπι του δέσῃ. Περὶ τὸ τέλος προσθέτετε τὸ χυμὸ τοῦ λεμονιοῦ.

ΑΤΖΕΜ ΠΙΛΑΦΙ

Ὑλικά:

2 φλυτζάνια τσαγιοῦ ρύζι
½ ὀκὰ ἀρνίσιο κρέας
1 κρεμμύδι ψιλοκομμένο
1 σκελίδα σκόρδο (προαιρ.)
½ φλυτζάνι τσαγιοῦ βούτυρο ἢ φυτίνη
1 φλυτζάνι τσαγ. χυμὸς τομάτας
Λίγο νερὸ
1 κουταλιὰ σούπας (κοφτὴ) ἁλάτι
Λίγο πιπέρι
4 φλυτζάνια τσαγιοῦ νερὸ

Ἐκτέλεσις:

Κόβετε τὸ κρέας σὲ μικρὰ κομμάτια καὶ τὸ βάζετε στὴν κατσαρόλα μαζὶ μὲ τὸ βούτυρο. Τὸ κοκκινίζετε ἐλαφρὰ καὶ προσθέτετε τὸ κρεμμύδι καὶ τὸ σκόρδο. Τὰ σωτάρετε ἕως ὅτου μαραθῆ τὸ κρεμμύδι καὶ προσθέτετε τὸ χυμὸ τομάτας, λίγο νερό, τὸ ἁλάτι καὶ πιπέρι. Σκεπάζετε τὴν κατσαρόλα καὶ ἀφίνετε τὸ κρέας νὰ σιγοβράσῃ ἕως ὅτου μαλακώσῃ. Προσθέτετε, ἐὰν χρειασθῆ, κατὰ διαστήματα μερικὲς κουταλιὲς νερό. Ὅταν γίνῃ ρίχνετε μέσα 4 φλυτζάνια τσαγιοῦ νερὸ ζεστό.

Καθαρίζετε τὸ ρύζι, τὸ βάζετε σὲ λεκάνη μὲ ἀρκετὸ νερὸ καὶ τὸ τρίβετε καλὰ γιὰ νὰ φύγῃ τὸ ἄμυλο. Τὸ ἀδειάζετε σὲ τρυπητὸ καὶ τὸ βάζετε κάτω ἀπὸ τὴ βρύση. Τὸ ξεπλένετε ἕως ὅτου τὸ νερὸ βγαίνῃ ἀπὸ τὸ τρυπητὸ καθαρό.

Τυλίγετε τὸ ρύζι σὲ μιὰ πετσέτα καὶ κατόπιν τὸ ρίχνετε στὸ κρέας, ὅταν τὸ ζουμὶ πάρῃ βράσι. Σκεπάζετε τὴν κατσαρόλα καὶ ἀφίνετε τὸ ἀτζέμ πιλάφι νὰ σιγοβράσῃ σὲ πολὺ σιγανὴ φωτιὰ ἢ στὸ φοῦρνο ὡς ὅτου ἀπορροφηθῆ ὅλο τὸ ζουμί του.

Τὸ σπανάκι, ὅπως φαίνεται, πέρασε στὴν Εὐρώπη ἀπὸ τὴν Περσία τὸν ΙΕ' αἰώνα καὶ ἀπὸ τότε καλλιεργεῖται ἐντατικά. Δὲν εἶναι πολλὰ χρόνια ποὺ ἔγινε γνωστὸ πὼς περιέχει ἄφθονο σίδερο. Γι' αὐτὸ εἶναι πολύτιμο καὶ πολὺ ὠφέλιμο γιὰ τοὺς ἀναιμικούς, γιὰ τὰ παιδιά, καθὼς καὶ γιὰ τοὺς νέους γενικά, γιατὶ τοὺς δίνει δύναμι.

Τὸ σπανάκι μαγειρεύεται κατὰ διάφορους τρόπους καὶ θεωρεῖται, πολὺ σωστά, ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα χορταρικά. "Οταν εἶναι ἡ ἐποχή του, ὑπάρχει σχεδὸν πάντοτε στὸ μενοῦ ἐπισήμου γεύματος. Τὸ σπανάκι πουρὲ ἢ βουτύρου χρησιμοποιεῖται ὡς γαρνιτούρα σὲ ψητὸ κρέας καὶ σὲ αὐγὰ ὀμελέτα, βραστά, μάτια ἢ ποσέ. Γίνεται πίτα, σούπα, σουφλέ, κροκέτες, ὠ γκρατὲν καὶ μὲ ρύζι (σπανακόρυζο). Τὰ φύλλα τοῦ σπανακιοῦ, ἂν εἶναι τρυφερά, μπαίνουν ὡμὰ σὲ σαλάτα μαζὶ μὲ ἄλλα λαχανικά.

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΝΑ ΠΛΕΝΕΤΑΙ ΤΟ ΣΠΑΝΑΚΙ: Διαλέγετε τὸ σπανάκι ποὺ ἔχει πράσινα σκούρα φύλλα καὶ ἀποφεύγετε αὐτὸ ποὺ ἔχει φύλλα κίτρινα. Ἀφαιρεῖτε τὰ σκληρὰ καὶ μεγάλα κοτσάνια γιατὶ αὐτὰ δὲν βράζουν εὔκολα. Τὸ ἀφίνετε σὲ μπόλικο κρύο νερὸ ἐπὶ μιὰ ὥρα. Τὸ χῶμα ποὺ εἶναι κολλημένο στὰ φύλλα του θὰ κατέβῃ στὸν πάτο τοῦ δοχείου. Κατόπιν τὸ πλένετε μὲ χλιαρὸ νερό.

ΠΩΣ ΒΡΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΣΠΑΝΑΚΙ: Μὲ ὅποιο τρόπο κι' ἂν μαγειρευτῆ, πρέπει πρῶτα νὰ βράσῃ. Τὸ βράσιμό του γίνεται μὲ ἐλάχιστο νερὸ ἢ χωρὶς νερό, παρὰ μόνο μὲ αὐτὸ ποὺ μένει ἐπάνω στὰ φύλλα του μὲ τὸ πλύσιμο. 10 λεπτὰ εἶναι ἀρκετὰ γιὰ νὰ βράσῃ. "Αν παραβράσῃ θὰ γίνῃ μιὰ πράσινη μάζα ποὺ μόνο γιὰ πουρὲ κάνει. "Οταν τὸ σπανάκι βράσῃ τὸ στραγγίζετε καὶ τὸ κόβετε μὲ μαχαίρι ἢ στὴ μηχανή. Προσθέτετε ἁλάτι, πιπέρι καὶ τὸ ξαναζεσταίνετε μὲ λίγο βούτυρο φρέσκο ἢ μὲ Βιτάμ. "Αν τὸ θέλετε κρεμώδες, τότε προσθέτετε μιὰ ἢ δυὸ κουταλιὲς κοφτὲς ἀλεύρι καὶ λίγο γάλα. Τὸ ζεσταίνετε ἕως ὅτου τὸ ἀλεύρι μὲ τὸ γάλα πήξῃ. Λίγο μοσχοκάρυδο τοῦ ταιριάζει πολύ.

Ἐὰν τὸ σπανάκι πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῆ γιὰ «σουφλὲ» ἢ γιὰ σούπα - κρέμα, τότε πρέπει νὰ γίνῃ πουρέ.

ΣΠΑΝΑΚΙ ΠΟΥΡΕ: Βράζετε καλὰ τὸ σπανάκι σὲ ἐλάχιστο νερό, τὸ στραγγίζετε καὶ τὸ ψιλοκόβετε. Τὸ περνᾶτε ἀπὸ λεπτὸ συρμάτινο τρυπητὸ γιὰ ν' ἀφαιρεθοῦν οἱ ἶνες. Προσθέτετε στὸν πουρὲ λίγο βούτυρο φρέσκο, ἁλάτι καὶ πιπέρι καὶ τὸν ξαναζεσταίνετε.

ΣΠΑΝΑΚΟΠΗΤΑ

Ὑλικά:

2 ὀκάδες σπανάκι
Κρεμμυδάκια φρέσκα ἢ ξερὰ
Μαϊντανὸς καὶ ἄνηθος
½ φλυτζάνι τσαγιοῦ σταφίδα μαύρη
1 φλυτζάνι τσαγιοῦ ρύζι
1½ φλυτζάνι τσαγιοῦ λάδι
100 δράμια φύλλο τοῦ μπακλαβᾶ.

Ἐκτέλεσις:

Καθαρίζετε καὶ πλένετε τὸ σπανάκι. Τὸ βάζετε σὲ κατσαρόλα καὶ τὸ σκεπάζετε. Ἀφίνετε νὰ βράσῃ ἐπὶ 10 λεπτά, χωρὶς νερό. Τὸ στίβετε καὶ τὸ ψιλοκόβετε.

Ζεσταίνετε τὸ μισὸ λάδι καὶ ψήνετε μέσα μερικὰ κρεμμυδάκια φρέσκα ἢ ἕνα ἕως δυὸ ξερά, ψιλοκομμένα. Ρίχνετε τὸ βρασμένο καὶ ψιλοκομμένο σπανάκι καὶ τὸ ἀνακατεύετε μερικὰ λεπτά. Προσθέτετε λίγο μαϊντανό, ἄνηθο, ἁλάτι καὶ πιπέρι. Βράζετε τὸ ρύζι σὲ μπόλικο νερὸ ἐπὶ 15 λεπτά. Τὸ στραγγίζετε καὶ τὸ προσθέτετε στὸ σπανάκι. Προσθέτετε ἐπίσης τὴ σταφίδα, πλυμένη. Ἁπλώνετε τὸ μίγμα ἀνάμεσα στὰ φύλλα τοῦ μπακλαβᾶ, ἀφοῦ τ' ἀλείψετε μὲ λάδι. Χαράζετε τὴ σπανακόπιτα καὶ τὴν ψήνετε σὲ μέτριο φοῦρνο (350 βαθ. Φαρενάϊτ) ἐπὶ 45 περίπου λεπτά.

Μὲ τυρί: Ἀφαιρεῖτε τὴ σταφίδα καὶ προσθέτετε 100 δράμια φέτα τριμμένη.

ΣΠΑΝΑΚΙ ΜΕ ΑΥΓΑ ΣΤΟ ΦΟΥΡΝΟ

Ἕνα πολὺ ἁπλό, νόστιμο καὶ κατάλληλο φαγητὸ γιὰ νὰ σερβιρισθῆ ὡς πρῶτο πιάτο εἶναι τὸ σπανάκι μὲ αὐγά, ψημένο μέσα σὲ «ραϊμεκὲν» — μικρὰ κεσεδάκια ἀπὸ πορσελάνη ἢ πυρέξ. Τὰ βουτυρώνετε καὶ βάζετε μέσα ἕτοιμο ζεστὸ σπανάκι βουτύρου. Κάνετε στὸ κέντρο ἕνα βαθούλωμα καὶ σπάζετε μέσα ἀπὸ ἕνα αὐγό. Τὸ πασπαλίζετε μὲ ἁλάτι καὶ πιπέρι καὶ μὲ λίγο τυρὶ τριμμένο. Βάζετε τὰ κεσεδάκια σ' ἕνα ταψὶ φοῦρνο (400 βαθ. Φαρ.) καὶ τ' ἀφίνετε ἕως ὅτου τὸ αὐγὸ πήξῃ. Σερβίρετε ἀμέσως, ὅπως εἶναι μέσα στὰ κεραμάκια.

ΣΠΑΝΑΚΙ ΜΕ ΑΥΓΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΥΡΙ

Ὑλικά:

Σπανάκι
Βούτυρο ἢ φυτίνη
Αὐγὰ
Παρμεζάνα τριμμένη
Ἁλάτι καὶ μοσχοκάρυδο

Ἐκτέλεσις:

Καθαρίζετε μιὰ ὀκὰ περίπου σπανάκι καὶ τὸ πλένετε. Τὸ ρίχνετε σὲ βράζον νερὸ καὶ ἀφίνετε νὰ βράσῃ ἐπὶ 10 λεπτά. Τὸ στραγγίζετε καὶ τὸ βυθίζετε σὲ νερὸ κρύο. Κατόπιν τὸ στραγγίζετε καλὰ καὶ τὸ κόβετε. Τὸ βάζετε στὸ τηγάνι μὲ 2 κουταλιὲς βούτυρο ἢ φυτίνη, προσθέτετε ἁλάτι καὶ λίγο μοσχοκάρυδο καὶ ἀφίνετε νὰ σιγοψηθῆ μερικὰ λεπτά. Ρίχνετε 4 ἕως 5 αὐγὰ χτυπημένα, τὰ ἀνακατεύετε καὶ προσθέτετε μιὰ χούφτα παρμεζάνα. Σκεπάζετε τὸ τηγάνι καὶ τὸ ἀφίνετε στὴν ἄκρη τῆς φωτιᾶς μερικὰ λεπτά. Τὸ σερβίρετε γαρνιρισμένο μὲ φετάκια ψωμιοῦ τηγανισμένα σὲ βούτυρο.

ΣΠΑΝΑΚΙ «ΣΟΥΦΛΕ»

Ὑλικά:

2 κουταλιὲς σούπας κοφτὲς βούτυρο
2 κουταλιὲς σούπας κοφτὲς ἀλεύρι
½ κουταλιὰ σούπας ἁλάτι
Λίγο πιπέρι
½ φλυτζ. τσαγιοῦ γάλα
1 φλυτζ. τσαγ. τυρὶ τριμμένο
½ κουταλ. «Γοῦστερ - σὼς» (προαιρετικὴ)
1 φλυτζ. τσαγ. σπανάκι πουρὲ
3 αὐγὰ

Ἐκτέλεσις:

Λυώνετε σὲ κατσαρόλα, τὸ βούτυρο καὶ προσθέτετε τὸ ἀλεύρι. Ἀνακατεύετε τὸ μίγμα καὶ ρίχνετε τὸ γάλα. "Οταν πήξῃ προσθέτετε τὸ τυρὶ καὶ ἀναμετέτε τὸ μίγμα σὲ σιγανὴ φωτιὰ ἕως ὅτου τὸ τυρὶ λυώσῃ. Προσθέτετε τὸ «γοῦστερ - σὼς» καὶ τὸ σπανάκι. Χτυπᾶτε τὰ κροκάδια τῶν αὐγῶν καὶ τὰ προσθέτετε. Στὸ τέλος προσθέτετε τ' ἀσπράδια, ἀφοῦ πρῶτα τὰ χτυπήσετε καὶ γίνουν μαρέγκα σφιχτή. Ἀνακατεύετε τὸ μίγμα ἐλαφρὰ καὶ τὸ ἀδειάζετε σὲ βουτυρωμένο εἰδικὸ σκεῦος γιὰ «σουφλὲ» ἀπὸ πυρέξ ἢ πορσελάνη. Ψήνετε τὸ «σουφλὲ» σὲ μέτριο φοῦρνο (350 βαθ. Φαρενάϊτ) ἐπὶ 35 περίπου λεπτά. Τὸ σερβίρετε ἀμέσως (Μερίδες τέσσερες).

ΤΑΡΤΑ ΣΠΑΝΑΚΙ

Ὑλικά:

1 φλυτζ. τσαγιοῦ γάλα
1 κουταλ. τσαγιοῦ ἁλάτι
1 κουταλ. τσαγιοῦ ζάχαρη
¼ φλυτζ. τσαγιοῦ φυτίνη
3½ δράμια μαγιὰ μπύρας
1 αὐγό, χτυπημένο
3½ φλυτζ. τσαγιοῦ περίπου ἀλεύρι
1 ὀκὰ σπανάκι
Βούτυρο ἢ φυτίνη
Ἁλάτι καὶ πιπέρι
2 φλυτζ. τσαγιοῦ ἀλεύρι
½ φλυτζ. τσαγιοῦ φυτίνη
½ κουταλ. τσαγιοῦ (κοφτὸ) μπέϊκιν - πάουντερ
1 κουταλ. τσαγιοῦ (κοφτὸ) ἁλάτι
Μερικὲς κουταλιὲς νερὸ

Ἐκτέλεσις:

Καθαρίζετε καὶ πλένετε τὸ σπανάκι. Τὸ ζεματᾶτε, τὸ στραγγίζετε καὶ τὸ βάζετε στὴ φωτιὰ μὲ λίγο βούτυρο ἢ Φυτίνη. Ἀφίνετε νὰ σιγοψηθῆ ἕως ὅτου στεγνώσῃ καὶ μείνῃ μόνο μὲ τὸ βούτυρο.

Ἑτοιμάζετε τὴ ζύμη: Κοσκινίζετε τὸ ἀλεύρι μὲ τὸ ἁλάτι καὶ μὲ τὴν μπέϊκιν - πάουντερ. Τρίβετε μέσα τὴ φυτίνη καὶ προσθέτετε μερικὲς κουταλιὲς νερό. Ζυμώνετε ἐλαφρὰ τὴ ζύμη καὶ τὴν ἀνοίγετε σὲ φύλλο χοντρό. Κόβετε τὸ φύλλο σὲ δίσκους στὴ διάμετρο ποὺ ἔχει ἕνα πιατάκι τοῦ τσαγιοῦ. Μοιράζετε τὸ σπανάκι ἐπάνω στοὺς δίσκους καὶ τοὺς διπλώνετε στὰ δύο. Πιέζετε τὶς ἄκρες γιὰ νὰ κολλήσουν. Τηγανίζετε τὶς σπανακόπιτες μὲ φυτίνη ἢ τὶς βάζετε σὲ ταψὶ καὶ τὶς ψήνετε στὸ φοῦρνο.

Σημ.: Μέσα στὶς σπανακόπιτες μπορεῖτε νὰ βάλετε λίγη φέτα φιλοκομμένη, ἄνηθο καὶ μαϊντανὸ καὶ 2 ἕως 3 αὐγὰ βρασμένα καὶ ψιλοκομμένα.

ΣΠΑΝΑΚΙ ΒΟΥΤΥΡΟΥ

(Γιὰ γαρνιτούρα ψητοῦ)

Ὑλικά:

Σπανάκι
Βούτυρο
Σάλτσα ψητοῦ
Ἁλάτι καὶ πιπέρι

Ἐκτέλεσις:

Καθαρίζετε καὶ πλένετε τὸ σπανάκι. Βάζετε σὲ κατσαρόλα ἀρκετὸ νερὸ καὶ λίγο ἁλάτι. "Οταν πάρῃ βράσι ρίχνετε τὸ σπανάκι καὶ τὸ βράζετε σὲ δυνατὴ φωτιὰ ἐπὶ 10 λεπτά. Τὸ στραγγίζετε, τὸ κόβετε καὶ τὸ βάζετε σὲ κατσαρόλα μὲ λίγο βούτυρο καὶ μὲ λίγη σάλτσα ψητοῦ. Τὸ ἀφίνετε στὴ φωτιὰ μερικὰ λεπτὰ ἢ ἕως ὅτου μείνῃ μόνο μὲ τὸ βούτυρο.

Σημ.: Ἐὰν δὲν πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσετε τὸ σπανάκι ὡς γαρνιτούρα ψητοῦ, ἀλλὰ τὸ θέλετε γιὰ νὰ γαρνίρετε αὐγά, ἀντικαθιστᾶτε τὴ σάλτσα ψητοῦ μὲ λίγο γάλα.

ΣΠΑΝΑΚΟΠΗΤΕΣ

Ὑλικά:

1 ὀκὰ σπανάκι

καλή

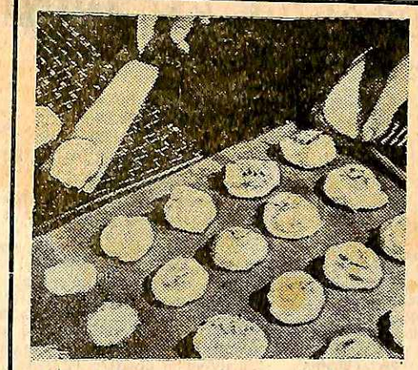

■ Ξεκολλᾶτε τὶς μαρέγκες ἀπὸ τὸ χαρτὶ μὲ σπάτουλα ἢ μὲ ἕνα μαχαίρι καὶ τὶς ἀφίνετε σὲ σχάρα γιὰ νὰ κρυώσουν. Τὶς διατηρεῖτε μέσα σὲ τενεκεδένιο κουτί.

Μαρέγκες μὲ καρύδια

Ὑλικά:

1 φλυτζάνι τσαγιοῦ ζάχαρη
4 ἀσπράδια αὐγῶν
1 κουτ. τσαγιοῦ ξύδι ἄσπρο
Ἐλάχιστο ἁλάτι
Λίγη βανίλια
3 κουταλ. τσαγιοῦ (κοφτὲ μπέϊκιν - πάουντερ
1 φλυτζάνι τσαγ. ἰνδικὴ καρύδα τριμμένη

Ἐκτέλεσις:

Χτυπᾶτε τ' ἀσπράδια καλὰ ἕως ὅτου ἀσπρίσουν καὶ πήξουν. Προσθέτετε τὸ ξύδι καὶ τὸ ἁλάτι καὶ ἑξακολουθεῖτε τὸ χτύπημα. Κατόπιν ἀναμιγνύετε τὴν μπέϊκιν πάουντερ μὲ τὴ ζάχαρη καὶ προσθέτετε τ' ἀσπράδια ἀπὸ μιὰ - μιὰ κουταλιὰ καὶ παίρνετε τὸ χυμό τους. Βάζετε τὰ κουκούτσια σὲ ἕνα κατσαρολάκι μὲ λίγο νερὸ καὶ τ' ἀφίνετε ἕως τὴν ἑπομένη. Ρίχνετε τὸ χυμὸ σὲ 3½ ὀκάδες νερό. Περνᾶτε τὰ φλούδια ἀπὸ μηχανή, τὰ προσθέτετε στὸ χυμὸ καὶ νερὸ καὶ ἀφίνετε νὰ μείνουν ἐπὶ 24 ὧρες. Τὰ ἀδειάζετε σὲ κατσαρόλα καὶ προσθέτετε καὶ τὸ νερὸ ἀπὸ τὰ κουκούτσια. Ἀφίνετε νὰ σιγοβράσουν ἐπὶ 2 ὧρες. Κατόπιν προσθέτετε τὴ ζάχαρη καὶ βράζετε τὴ μαρμελάδα ἕως ὅτου δέσῃ — ἐπὶ ½ περίπου ὥρα.

Βγάζετε τὶς μαρέγκες ἀπὸ τὸ ταψὶ καὶ τὶς βάζετε σὲ σχάρα γιὰ νὰ κρυώσουν. Γίνονται 4 περίπου δωδεκάδες.

Οἱ μαρέγκες διατηροῦνται ἂν τὶς κλείσετε μέσα σὲ τενεκεδένιο κουτί.

ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΤΥΧΟΥΝ ΟΙ ΜΑΡΕΓΚΕΣ: Τ' ἀσπράδια θέλουν καλὸ χτύπημα, πρέπει νὰ εἶναι φρέσκα καὶ νὰ μὴν ὑπάρχῃ σ' αὐτὰ οὔτε ἴχνος ἀπὸ τὸ κροκάδι. Τὰ ἀσπράδια χτυπιοῦνται καλύτερα ἂν δὲν εἶναι παγωμένα. Τὰ βγάζετε ἀπὸ τὸ ψυγεῖο καὶ τ' ἀφίνετε ἀρκετὴ ὥρα σὲ θερμοκρασία δωματίου. "Αν βιάζεσθε τὰ βάζετε σὲ ταψὶ μὲ νερὸ χλιαρό.

Πορτοκάλι κόντιτο (γκλασὲ)

■ Μὴν πετᾶτε τὶς φλοῦδες ἀπὸ χοντρὰ πορτοκάλια. Μ' αὐτὲς μπορεῖτε νὰ φτιάξετε ἐκτὸς ἀπὸ γλυκὸ καὶ κόντιτο πολὺ εὔκολα καὶ χωρὶς πολλὰ ἔξοδα. Τὸ σερβίρετε ὅπως εἶναι ἢ τὸ χρησιμοποιεῖτε σὲ πουτίγκες, σὲ κέϊκ, σὲ μπισκοτάκια καὶ σὲ γλυκίσματα.

Ὑλικά:

Φλοῦδες πορτοκαλιῶν
Νερό. Ζάχαρη.

Ἐκτέλεσις:

Κόβετε τὶς φλοῦδες σὲ μακρόστενα κομματάκια. Τὶς βάζετε σὲ κατσαρόλα καὶ τὶς σκεπάζετε μὲ νερὸ κρύο. Τὶς ἀφίνετε νὰ σιγοβράσουν ἕως ὅτου μαλακώσουν καὶ τὶς στραγγίζετε. Τὶς ζυγίζετε καὶ προσθέτετε σὲ ἴση ποσότητα ζάχαρη. Ρίχνετε ἐπίσης ἀρκετὸ νερό, ὥστε νὰ σκεπασθοῦν. Ἀφίνετε νὰ βράσουν ἕως ὅτου μείνῃ ἐλάχιστο σιρόπι. Βγάζετε τὰ κομματάκια καὶ τὰ τοποθετεῖτε σὲ πιατέλα. Ὅταν κρυώσουν τὰ τυλίγετε σὲ ζάχαρη.

ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΑ

ΦΙΛΕΤΑ ΦΑΡΙΟΥ «ΠΑΝΕ»

Ὑλικά:

2 πακετάκια φιλέτα μπακαλιάρου κατεψυγμένου
¼ φλυτζ. τσαγιοῦ γάλα
¼ φλυτζ. τσαγιοῦ μαγιονέζα
Ἁλάτι καὶ πιπέρι
Γιαλέτα κοπανισμένη
Φυτίνη ἢ Στερεόλ

Ἐκτέλεσις:

Ἀφίνετε τὸ ψάρι νὰ ξεπαγώσῃ καὶ τὸ χωρίζετε σὲ κομμάτια. Ἀναμιγνύετε τὸ γάλα, τὴ μαγιονέζα, λίγο ἁλάτι καὶ πιπέρι. Βυθίζετε μέσα στὸ μίγμα τὰ φιλέτα ψαριοῦ καὶ τὰ τυλίγετε στὴ γαλέτα. Τὰ ρίχνετε νὰ τηγανισθοῦν σὲ ἀρκετὴ καὶ καυτὴ φυτίνη ἢ σὲ Στερεόλ. Γαρνίρετε τὸ πιάτο μὲ πατάτες καὶ παντζάρια βρασμένα, μὲ μαϊντανὸ καὶ φετάκια λεμονιοῦ.

Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο γίνονται καὶ οἱ κατεψυγμένες γλῶσσες ἢ ὁ γαλαῖος.

ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΕΙΑ

Μιὰ ὡραία σελίδα ἀπὸ τὴ μυθολογία μας

ΣΤΗΝ Τίρυνθα, στὸ παλάτι τοῦ βασιληᾶ Προίτου, ἔφτασε μιὰ μέρα ὁ Βελλεροφόντης. Ἀναγκάστηκε νὰ φύγη ἀπὸ τὴν Κόρινθο, τὴν πατρίδα του, γιατὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλη, σκότωσε τὸν ἀδερφό του. Αὐτὸ τὸν λύπησε πολὺ κι' ἔφυγε ἀπὸ τὸ πατρικό του σπίτι γιὰ νὰ ξεχάση καὶ γιὰ νὰ βρῆ κάποιον νὰ τὸν καθαρίση ἀπὸ τὸ φόνο. Ὅταν ἔφτασε στὴν Τίρυνθα, ζήτησε ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸ βασιληᾶ Προῖτο νὰ τὸν καθαρίση καὶ κεῖνος δέχτηκε. Ἀφοῦ ἔκανε λουτρὸ ὁ Βελλεροφόντης κι' ἄλλαξε μὲ καθαρὰ ροῦχα, κατευθύνθηκε στὸ ναό. Ἐκεῖ τὸν περίμενε ὁ Προῖτος, ποὺ εἶχε γεμίσει δύο δοχεῖα μὲ καθαρὸ νερὸ θαλασσινὸ καὶ τάχε βάλει ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ στὴν εἴσοδο. Μόλις ἔφτασε ὁ Βελλεροφόντης στὸ ναό, ὁ Προῖτος βούτηξε ἕνα κλαδὶ δάφνης στὸ νερὸ καὶ ράντισε τὸ Βελλερεφόντη, ἔκαναν καὶ θυσία στοὺς θεούς, κι' ὁ Βελλεροφόντης βγῆκε ἀπὸ τὸ ναὸ λυτρωμένος ἀπὸ τὶς τύψεις του. Ὁ Προῖτος, ποὺ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ εἶδε τὸ Βελλεροφόντη τὸν συμπάθησε, τὸν κάλεσε μετὰ τὸν καθαρμὸ νὰ τὸν φιλοξενήση στὸ παλάτι του καὶ ὁ Βελλεροφόντης δέχτηκε μ' εὐγνωμοσύνη τὴν πρόσκλησι καὶ τὴ φιλία τοῦ Προίτου.

Ἡ Ἄντεια ὅμως, ἡ γυναίκα τοῦ Προίτου, μόλις εἶδε τὸ Βελλεροφόντη, ἐνοιωσε ἕνα παράφορο ἔρωτα γι' αὐτόν. Θαύμαζε τὴ δύναμί του καὶ τὴν κορμοστασιά του καὶ ποθοῦσε τὰ γερά του μπράτσα, ποὺ ἔμοιαζαν ἀτσάλινα, νὰ κλείσουν τὴ μέση της καὶ νὰ μείνη φυλακισμένο τὸ κορμί της, γιὰ πάντα, μέσα σ' αὐτὰ τὰ ποθητὰ δεσμά. Οἱ νύχτες της ἐγίναν ἀτέλειωτες γιατὶ ἔμενε ἄγρυπνη νὰ σκέφτεται τὸ φιλοξενούμενό της. Καὶ δὲν ποθοῦσε τίποτ' ἄλλο πάνω στὴ γῆ, ἀπὸ τὸν ἔρωτα τοῦ Βελλεροφόντη. Ἡ μόνη της παρηγοριὰ στὸν πόθο της ἦταν ἡ ὁμοφιά της. Κι' ἀλήθεια, ἦταν τόσο ὄμορφη ἡ Ἄντεια, ποὺ δύσκολο θάταν νὰ μὴ τὴν ἐρωτευτῆ κανείς, σὰν τὴν ἀντίκρυζε. Ἔπειτα, ἦταν βασίλισσα, ἡ ἰσχυρὴ κι' ὡραία βασίλισσα τῆς Τίρυνθας. Ποιός δὲν θάταν εὐτυχὴς νὰ τὸν ἐρωτευτῆ ἡ Ἄντεια;

Ὁ Βελλεροφόντης ὅμως ποτὲ δὲν ἔδειξε τίποτα. Ποτὲ ἡ Ἄντεια δὲ διάβασε στὰ μάτια του τὸν πόθο ἢ τὸ θαυμασμό γιὰ τὴν ὁμορφιά της ποὺ εἶχε συνηθίσει νὰ βλέπη στὰ μάτια τῶν ἀντρῶν. Ἴσως, ὅμως, νὰ μὴν τολμᾶ ὁ Βελλεροφόντης νὰ τῆς δείξη τὸ θαυμασμό του, σκέφτεται ἡ Ἄντεια. Ἴσως νὰ τὴ φοβᾶται ὡς βασίλισσα, μ' ὅλο ποὺ τὴν ποθεῖ ὡς γυναίκα. Ἴσως τὸ δυνατὸ κορμί του νὰ κρύβη μιὰ ντροπαλὴ καὶ τρυφερὴ ψυχή.

Καὶ ἡ Ἄντεια ἀποφασίζει νὰ τοῦ μιλήση αὐτή.

— Βελλεροφόντη...

Εἶναι οἱ δυό τους, μόνοι. Ἡ στιγμὴ εἶναι κατάλληλη. Ἐκεῖνος κάνει νὰ φύγη.

— Βελλεροφόντη, δὲν μ' ἄκουσες ποὺ σοῦ μίλησα; Γιατί κινᾶς νὰ φύγης;

Ἐκεῖνος τὴν κυττάζει χωρὶς νὰ μιλάη.

— Πές μου, Βελλεροφόντη, νοιώθεις ὅ,τι κι' ἐγώ; Πές μου, τὰ μάτια μου δὲν σοῦ πρόδωσαν τὸ μυστικό μου;

— Βασίλισσα...

— Ὄχι, ὄχι, μὴ μ' ὀνομάζης ἔτσι. Γιὰ σένα εἶμαι ἡ Ἄντεια, καταλαβαίνεις Βελλεροφόντη, ἡ Ἄντεια πού...

— Μὴν προχωρήσης. Μὴν πῆς κάτι ποὺ ὕστερα ἴσως μετανοιώσης γι' αὐτό.

— Ὄχι, ποτὲ δὲν θὰ μετανοιώσω, Βελλεροφόντη, γιατὶ σ' ἀγαπῶ, σ' ἀγαπῶ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ σὲ εἶδα. Ὅλο αὐτὸ τὸ καιρὸ δὲν ζῶ, δὲν ἀναπνέω, παρὰ μονάχα ὅταν σὲ βλέπω. Ὅταν εἶσαι μακρυά μου μὲ πνίγει ἡ μοναξιὰ κι' ὅταν σὲ βλέπω ἡ ψυχή μου γαληνεύει. Πές μου, ἀγαπημένε μου, πές μου, πῶς νοιώθεις καὶ σὺ τὸ ἴδιο.

— Ἄντεια, σοῦ εἶπα νὰ μὴ μιλήσης. Ποτὲ δὲν ἔπρεπε νὰ πῆς ὅσα μοῦ εἶπες. Γιὰ ποιόν μὲ πέρασες, λοιπόν; Τί νόμισες πὼς εἶμαι; Θάρρεψες πὼς ἔχω ψυχὴ δούλου ἢ σκλάβου ποὺ στὴν πρώτη εὐκαιρία θὰ προδώση τὸν ἀφέντη του; Γελάστηκες, Ἄντεια, δὲν εἶμαι αὐτὸς ποὺ ζητᾶς.

— Βελλεροφόντη!

— Πῶς φαντάστηκες πὼς θ' ἀπατοῦσα ποτὲ τὸν Προῖτο; Τὸν ἄνθρωπο ποὺ μοῦ φέρθηκε σὰν ἀδερφός, ποὺ εἶμαι φιλοξενούμενός του; Γελάστηκες, Ἄντεια ἄν, νόμισες πὼς τὸ λιγώτερο ποὺ μ' ἐνδιαφέρει εἶναι ἡ τιμή. Ξέχασε ὅσα μοῦ εἶπες. Ὅσο γιὰ μένα δὲν τ' ἄκουσα. Δὲν ἄκουσα τίποτα.

Ἡ Ἄντεια ἔμεινε ἐκεῖ ποὺ στεκότανε βουβή, παγωμένη, σὰ νὰ τὴ χτύπησε κεραυνὸς κι' ἄκουγε τὰ πέδιλα τοῦ Βελλεροφόντη ἐπάνω στὸ πλακόστρωτο ν' ἀπομακρύνωνται. Τὸ αἷμα χτύπαγε στοὺς κροτάφους της σὰ νἄθελε νὰ πεταχτῆ ἔξω κι' ἡ καρδιά της πήγαινε νὰ σπάση. Σ' αὐτή, τὴν Ἄντεια, τὴ βασίλισσα, νὰ μιλήση ἔτσι; Στὴν Ἄντεια, τὴν πιὸ ὄμορφη γυναίκα ἀνάμεσα στὶς ὁμορφες; Ὁ ἄντρας της εἶναι φίλος του, σίγουρα θὰ πάη τώρα νὰ τοῦ τὰ πῆ ὅλα, νὰ τοῦ δείξη πόσο πιστὸς φίλος εἶναι καὶ πόσο ἐκτιμάει τὸν Προῖτο. Καὶ ἡ Ἄντεια ὁρμάει ἀκράτητη νὰ βρῆ τὸν ἄντρα της. Τρέχει σ' ὅλο τὸ παλάτι, στὸν κῆπο, μά, νά ὁ Προῖτος ποὺρχεται ἀπ' ἐξώ.

— Προῖτε, φωνάζει καὶ τρέχει κοντά του, Προῖτε, ἔφτασες πάνω στὴν ὥρα. Μὲ πρόσβαλαν, πρόδωσαν τὴ φιλία σου καὶ πάτησαν τὸν ἱερὸ θεσμὸ τῆς φιλοξενίας.

— Ποιός εἶν' αὐτὸς ποὺ τόλμησε; Πές μου, ποιός εἶναι καὶ μὲ τὰ ἴδια μου τὰ χέρια θὰ τὸν σκοτώσω.

— Ὁ Βελλεροφόντης. Πέθανε, Προῖτε ἢ σκότωσέ τον. Θέλησε νὰ μὲ κάνη ν' ἀτιμάσω τὸ κρεβάτι σου.

— Ὁ Βελλεροφόντης; Ἀδύνατο!

— Δὲν μὲ πιστεύεις; Νά τώρα δά, μόλις μοῦ εἶπε πὼς ἄλλο πόθο δὲν ἔχει στὴ ζωή του, παρὰ νὰ μὲ κάνη δική του... Μ' ἀγάπησε, μοῦπε, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ μὲ εἶδε καὶ μοῦπε ἀκόμα...

— Πάψε!...

— Θὰ τὸν σκοτώσης;

— Ἄφησέ με, πήγαινε, ἄφησέ με μόνο.

Ὁ Προῖτος δὲν μποροῦσε νὰ

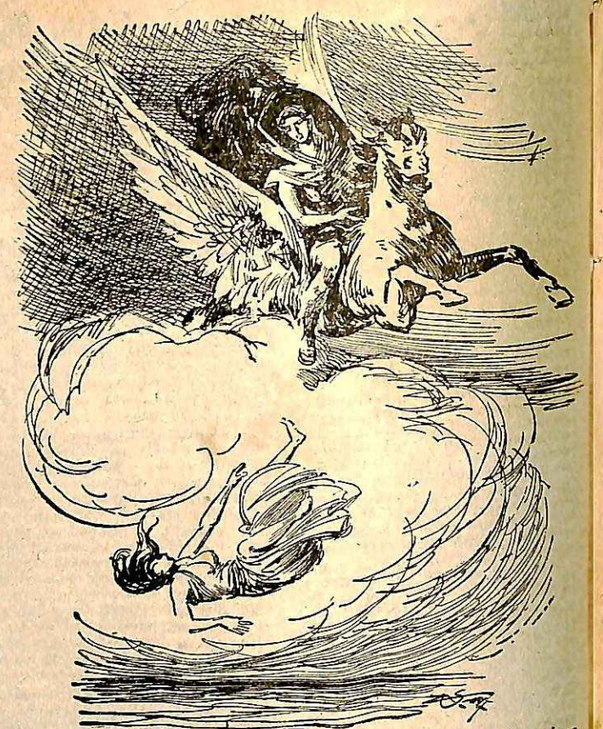

Τὸ κορμί της ἔπεσε βαρὺ κι' ἡ θάλασσα ἄνοιξε καὶ τὸ κατάπιε.

συνέλθη ἀπ' τὸ ξάφνιασμά. Ὁ Βελλεροφόντης; Δὲν εἶναι δυνατό. Εἶναι ἀπίστευτο. Φαίνεται τόσο τίμιος! Ἡ Ἄντεια ὅμως εἶπε πὼς τὴν πρόσβαλε, δὲν μπορεῖ νὰ λέη ψέματα. Ὁ Προῖτος δὲν ξέρει τί νὰ σκεφτῆ κι' ἐπειδὴ δὲν ταλμάει νὰ σκοτώση ὁ ἴδιος τὸ Βελλεροφόντη, ἀποφασίζει νὰ τὸν στείλη στὸν πεθερό του, στὴ Λυκία, μ' ἕνα γράμμα σφραγισμένο μὲ πολλὴ προσοχὴ καὶ νὰ τοῦ τὸ δώση. Στὸ γράμμα ἔλεγε τοῦ πεθεροῦ του Ἰοβάτη, πὼς ἔπρεπε νὰ σκοτώση τὸν κομιστή.

Ὁ Βελλεροφόντης ἔφυγε ἀνυποψίαστος κι' ὅταν ἔφτασε στὴ Λυκία, ὁ πατέρας τῆς Ἄντειας τὸν δέχτηκε μὲ τιμὲς μεγάλες. Ἐννιὰ μέρες γλεντούσανε κι' ἔφαγαν ἐννιὰ ταύρους. Τὴ δέκατη μέρα ὁ βασιλιὰς Ἰοβάτης θυμήθηκε τὸ γράμμα τοῦ γαμπροῦ του καὶ ζήτησε νὰ τὸ διαβάση. Ὅταν εἶδε τὴν ἐντολὴ τοῦ γαμπροῦ του, τάχασε ὁ Ἰοβάτης. Ὁ νέος φαινόταν τίμιος, κι' ἔπειτα, πῶς νὰ τὸν σκοτώση καὶ νὰ βουτήξη τὰ χέρια του στὸ αἷμα τοῦ φιλοξενουμένου του; Καὶ γιὰ ν' ἀπαλλαγῆ ἀπ' αὐτόν, τὸν ἔστειλε σὲ μιὰ ἐπικίνδυνη ἀποστολή: Νὰ σκοτώση τὴ Χίμαιρα, τὸ τρομερὸ τέρας. Ὁ Ἰοβάτης πίστεψε πὼς ὁ Βελλεροφόντης δὲν θὰ γύριζε ζωντανὸς ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀποστολή. Ἡ Χίμαιρα ἦταν ἕνα φοβερὸ τέρας μὲ τρία κεφάλια, ἕνα λιονταριοῦ, ἕνα κατσίκας καὶ τὸ τρίτο δράκοντα. Ἡ ἀναπνοή της ἦταν φλόγες, ποὺ κατάκαιγαν κάθε τί γύρω.

Μόλις τὴν ἀντίκρυσε ἀπὸ μακρυὰ ὁ Βελλεροφόντης, ἀπελπίστηκε. Μὲ κανένα τρόπο δὲν θὰ μποροῦσε νὰ πλησιάση τὸ τέρας κι' ὅσες ἀπόπειρες ἔκανε ὅλες ἀποτύχανε. Κουρασμένος κι' ἀπογοητευμένος ἔπεσε νὰ κοιμηθῆ. Κι' ὅταν ξύπνησε εἶδε μπροστά του νὰ στέκεται ἡ κόρη τοῦ Δία, ἡ ἴδια ἡ Ἀθηνᾶ, ποὺ τοῦ μίλησε ἔτσι: Κοίμασαι βασιληᾶ, ἀπόγονε τοῦ Αἰόλου! Σήκω, πάρε αὐτὸ τὸ χρυσὸ χαλινάρι ποὺ θὰ σὲ βοηθήση νὰ δαμάσης τὸ φτερωτὸ ἄλογο, τὸν Πήγασο. Ὁ Πήγασος εἶναι αὐτὸς ποὺ θὰ σὲ βοηθήση νὰ νικήσης τὴ Χίμαιρα. Σήκω.

Ἡ θεὰ χάθηκε κι' ὁ Βελλεροφόντης σηκώθηκε κι' ἄρπαξε τὸ χρυσὸ χαλινάρι ποὺ τοῦ ἄφησε ἡ Ἀθηνᾶ.

Παραφύλαξε τὸν Πήγασο καὶ τὴν ὥρα ποὺ τὸ πανώριο ἄλογο πῆγε νὰ πιῆ νερό, ὁ γενναῖος Βελλεροφόντης τοῦ πέρασε τὸ χρυσὸ χαλινάρι καὶ τὸ φτερωτὸ ἄλογο δαμάστηκε σὰ νὰ ἤπιε ἕνα καταπραϋντικὸ ποτό. Τότε φόρεσε τὰ ὅπλα του ὁ Βελλεροφόντης, πήδησε στὴ ράχη τοῦ Μ' ἕνα μακρὺ κοντάρι, ποὺ στὴν ἄκρη του εἶχε βάλει μολύβι, τὴ σκότωσε. Γιατὶ μόλις ἔχωσε τὸ ραβδὶ του στὸ στόμα τοῦ θηρίου, τὸ μολύβι ἔλυωσε ἀπὸ τὴ ζέστη καὶ ἡ Χίμαιρα ἔπεσε νεκρή.

Θριαμβευτικὰ γύρισε ὁ Βελλεροφόντης στὸν Ἰοβάτη ποὺ μόλις τὸν εἶδε τάχασε. Ἀπίστευτο ἦταν τὸ κατόρθωμα τοῦ νέου, μὰ τί νὰ κάνη ὁ βασιλιάς; Ἡ ἐντολὴ τοῦ γαμπροῦ του ἔπρεπε νὰ ἐκτελεστῆ καὶ ξανάλες, ἐπικίνδυνες ἀποστολές. Ἐκεῖνος ὅμως πάντα γύριζε νικητής, ὥσπου ὁ Ἰοβάτης εἶδε στὸ τέλος, πὼς ὁ νέος αὐτὸς ἦταν μεγάλης ἀξίας, τοῦδειξε τὸ γράμμα του γαμπροῦ του καὶ τὸν πάντρεψε μὲ τὴν κόρη του, τὴ Φιλονόη. Μετὰ τὸ γάμο του μὲ τὴ γλυκειὰ καὶ καλὴ Φιλονόη, ὁ Βελλεροφόντης δὲν μποροῦσε νὰ ἡσυχάση. Ἤθελε νὰ τιμωρήση τὴν Ἄντεια.

Ἔφυγε λοιπὸν γιὰ τὴν Τίρυνθα καὶ πῆγε στὸ παλάτι τοῦ Προίτου. Μόλις τὸν εἶδε ἡ Ἄντεια τρόμαξε σὰ νἄβλεπε φάντασμα μπροστά της. Ὅσο γιὰ τὸν Προῖτο, χάρηκε ποὺ εἶδε ζωντανὸ τὸν παλιό του φίλο. Ὁ Βελλεροφόντης χωρὶς νὰ διάζεται καθόλου, ἑτοίμαζε τὴν ἐκδίκησί του καὶ πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἔπρεπε ἡ Ἄντεια νὰ πεισθῆ πὼς αὐτὸς δὲν ἤξερε τίποτα γιὰ τὸ γράμμα.

Σιγὰ - σιγὰ κατώρθωσε νὰ κερδίση τὴν ἐμπιστοσύνη της πάλι, καὶ κείνη θυμήθηκε πόσο εἶχε ποθήσει αὐτὸν τὸν ἀτρόμητο νέο. Τώρα τὸν θαύμαζε πιὸ πολύ, μάλιστα, γιατὶ ὁ Βελλεροφόντης εἶχε τὸ φωτοστέφανο τοῦ ἥρωα.

Καὶ ὑπῆρχε κι' ἀκόμα κάτι. Τώρα ὁ Βελλεροφόντης τὴν ἔβλεπε ἀλλοιῶς, δὲν ἦταν πιὰ ψυχρὸς καὶ περήφανος. Τώρα ὅταν τὴν κύτταζε ἔβλεπε στὰ μάτια του τὸ θαυμασμὸ καὶ τὴν ἐπιθυμία νὰ μείνουν μόνοι καὶ μιὰ μέρα ποὺ ὁ Προῖτος ἔλειπε, τὸν μέσα στὰ δικά του, τὸ σφιξε μὲ πάθος καὶ κυττάζοντάς την στὰ μάτια, τῆς εἶπε:

— Ἤρθα νὰ σὲ πάρω, Ἄντεια.

— Νὰ μὲ πάρης;

— Ναί, νὰ φύγουμε μακρυά. Ξέχασε τὴ γελοία στάσι μου τότε. Τότε ἤμουν ἕνας ἀνόητος, δὲν ἤξερα τί ἔκανα... Μὰ τώρα... τώρα νοιώθω πὼς δὲν ὑπάρχει ἄλλη γυναίκα γιὰ μένα ἐπάνω στὴ γῆ, ἔξω ἀπὸ σένα, Ἄντεια. Γιὰ σένα σκότωσα τὴ Χίμαιρα καὶ γιὰ σένα μονάχα, δάμασα τὸν Πήγασο.

— Θὰ φύγουμε μὲ τὸν Πήγασο;

— Ναί, Ἄντεια.

— Τί ὄνειρο! Νὰ πετάξω ψηλά, μέσα στὰ σύννεφα... Θὰ εἶμαι ἡ πρώτη γυναίκα ποὺ θ' ἀνέβω τόσο ψηλά!... Βελλεροφόντη, θάρθω μαζί σου. Πᾶμε.

Καὶ ὁ Βελλεροφόντης ἀνέβασε τὴν Ἄντεια στὸν Πήγασο, ἀνέβηκε κι' αὐτός, πῆρε στὰ χέρια του τὰ χρυσᾶ χαλινάρια καὶ τὸ θαυμαστὸ ἄλογο ἄνοιξε τὰ φτερά του καὶ πέταξε ψηλά.

Ἐκθαμβη κυττάζει ἡ Ἄντεια. Ὁ κόσμος ὅλος ἁπλώνεται κάτω ἀπὸ τὰ πόδια της μαγευτικός. Ἡ ἄπλα τῆς θάλασσας τὴ μεθάει.

— Εἶναι σὰν ὄνειρο τὸ ταξίδι μὲ τὸν Πήγασο, ψιθυρίζει, εἶναι ἕνα θαῦμα αὐτὸ τὸ θέαμα, νὰ βλέπης τὴ γῆ ἀπὸ ψηλά.

— Ἄντεια, κύτταξε καλὰ αὐτὸ τὸ θέαμα, γιατὶ δὲν θὰ τὸ ξαναδῆς ποτέ σου.

— Βελλεροφόντη...

Ἡ φωνὴ τοῦ νέου εἶναι βραχνή, κακή, γεμάτη μῖσος, κι' ἄξαφνα ἡ Ἄντεια νοιώθει τὸ χέρι του νὰ τὴν ἁρπάζη ἀπὸ τὸ ἄλογο καὶ νὰ τὴν ἀφίνη στὸ κενό. Μιὰ κραυνὴ ἔσκισε τὸν ἀέρα κι' ὕστερα τίποτα. Τὸ κορμί της ἔπεσε βαρὺ κι' ἡ θάλασσα ἄνοιξε καὶ τὸ κατάπιε.

Ἔτσι τιμωρήθηκε μιὰ κακὴ γυναίκα.

Ὁ Βελλεροφόντης ἔζησε εὐτυχισμένος μὲ τὴ Φιλονόη, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἦταν ὁ εὐνοούμενος τῶν θεῶν, πίστεψε πὼς εἶναι καὶ ἴσος μαζί τους καὶ ἔπρεπε νὰ κατοικῆ στὸν Ὄλυμπο. Ἀνέβηκε στὸν Πήγασο λοιπὸν καὶ ξεκίνησε γιὰ τὴ θεϊκὴ κατοικία. Ὁ Δίας ὅμως θύμωσε μὲ τὴν ἔπαρσί του κι' ἔστειλε τὸν Οἶστρο, ποὺ τσίμπησε τὸν Πήγασο καὶ πέταξε τὸν ἔνδοξο καβαλάρη του στὸ κενό. Ἔτσι, τὰ ὑπόλοιπα χρόνια τῆς ζωῆς του τάζησε παράλυτος, ὁ νικητὴς τῆς Χίμαιρας.

ΚΡΙΝΙΩ ΠΑΠΑ

ΟΙ ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕ ΤΩΝ ΘΕΩΝ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ

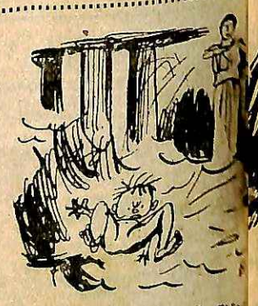

■ Ὅταν γεννήθηκε ὁ "Ηφ... στὸς ἦταν τόσο ἀποκρουστ... ὥστε ἡ μητέρα του ἡ "Η... τὸν πέταξε στὰ βάθη τῆς ... λασσας καὶ τοῦ ἀπαγόρ... νὰ βγῆ ἀπὸ τὰ βάθη

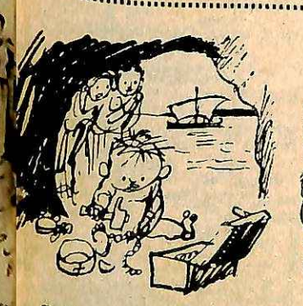

■ Ὁ κακομοίρης "Ηφαιστος ζοῦσε σὲ μιὰ σπηλιὰ καὶ κατασκεύαζε κοσμήματα καὶ διάφορα ἄλλα στολίδια γιὰ τὶς Νύφες καὶ τὶς Ναϊάδες, κερδίζοντας ἔτσι τὸ ψωμί του.

■ Ἀλλὰ ὁ Δίας τὸν λυπήθηκε καὶ τοῦ ἐμπιστεύθηκε νὰ ἑτοιμάζη τοὺς κεραυνούς του μαζὶ μὲ τοὺς Κύπλωπες. Ἐπίσης τοῦ ἔδωσε γιὰ σύζυγο τὴν ἄπιστη κι' ὁμορφη Ἀφροδίτη.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ, ΕΝΑΣ «ΑΤΥΧΟΣ» ΘΕΟΣ!

■ Ὁ "Αρης ποὺ φλέρταρε μὲ τὴν Ἀφροδίτη, διέταξε τὸν Ἀλεκτρίονα νὰ προσέχη. Αὐτὸς βέβαια ἀποκοιμήθηκε καὶ ὁ φοβερὸς ἥλιος ἀνακάλυψε τὴν ἀπιστία τῆς Ἀφροδίτης. Ἐνημέρωσε τὸν "Ηφαιστο

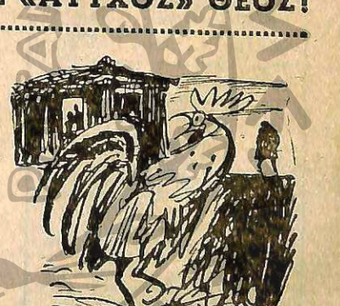

■ Ἀμέσως ὁ "Ηφαιστος ἔφτιαξε ἕνα ἀόρατο δίχτυ, μέσα στὸ ὁποῖο φυλάκισε τοὺς ἐνόχους. Ὁ δὲ "Αρης, γιὰ νὰ τιμωρήση τὸν τεμπέλη Ἀλεκτρίονα, τὸν μεταμόρφωσε σὲ πετεινό.

Ποῦ πρέπει νὰ τοποθετήσετε:

ΤΟ ΚΑΠΕΛΟ

Ἕνας κύριος ποὺ πηγαίνει σὲ μιὰ ἐπίσκεψι, σὲ μιὰ δεξίωσι, σ' ἕνα γεύμα, μπαίνοντας στὴν πόρτα πρέπει νὰ βγάλη τὸ καπέλο του. Τί θὰ τὸ κάνη ὅμως; Δὲν μπορεῖ βέβαια νὰ μπῆ στὸ σαλόνι μὲ τὸ καπέλο στὸ χέρι. Πρέπει λοιπὸν νὰ τὸ ἀφήση στὸ χώλ. Σ' ὁλα σχεδὸν τὰ σπίτια ὑπάρχει ἕνα πορτ - μαντὸ ἢ μιὰ κρεμάστρα γι' αὐτὴ τὴ χρῆσι. Ἂν δὲν ὑπάρχη, τότε θὰ τὸ ἀφήση πάνω σὲ μιὰ καρέκλα τοῦ χώλ ἢ σ' ἕνα ὁποιοδήποτε ἔπιπλο.

ΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟ

Ἐνῶ καπνίζετε, σᾶς ζητοῦν σὲ χορό. Τί θὰ κάνετε τὸ τσιγάρο σας; Δὲν εἶναι φυσικὰ δυνατὸ νὰ χορέψετε κρατώντας τὸ τσιγάρο στὸ χέρι. Τὸ μόνο ποὺ σᾶς μένει εἶναι νὰ τὸ ἀφήσετε στὸ στοχτοδοχεῖο, ἀφοῦ μάλιστα τὸ σβύσετε πρῶτα. Ἔστω κι' ἂν τὸ ἔχετε μόλις ἀνάψει. Ὅπου κι' ἂν καπνίζετε, σὲ σπίτι ἢ σὲ κέντρο, τὸ μόνο κατάλληλο μέρος γιὰ τὶς στάχτες τοῦ τσιγάρου σας, εἶναι τὸ στοιχτοδοχεῖο. Ποτὲ τὸ πάτωμα ἢ τὸ πιατάκι τοῦ φαγητοῦ ἢ τοῦ καφέ σας

ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

Ἕνα μπουκέτο λουλούδια, στολίζει πάντα ὡραῖα τὸ τραπέζι. Πρέπει ὅμως τὸ βάζο νὰ μὴν εἶναι πολὺ ψηλό, ὥστε νὰ μὴν ἐμποδίζη τοὺς συνδαιτημόνες νὰ βλέπωνται. Καλύτερα νὰ βάλετε δυὸ μικρὰ ἀνθοδοχεῖα στὶς δύο ἄκρες τοῦ τραπεζιοῦ. Εἶναι πρακτικώτερο

ΤΑ ΜΑΧΑΙΡΟΠΗΡΟΥΝΑ

Εἴσαστε σ' ἕνα γεῦμα καὶ δὲν ξέρετε τί νὰ κάνετε τὰ κουτάλια καὶ τὰ μαχαιροπήρουνα ἀφοῦ τὰ χρησιμοποιήσετε. Νὰ θυμάστε λοιπὸν πὼς ἀφοῦ φᾶτε τὴ σούπα σας, τὸ κουτάλι πρέπει νὰ μείνη μέσα στὸ πιάτο. Τὸ ἴδιο θὰ κάνετε καὶ γιὰ τὸ κουταλάκι τῆς κρέμας ἢ τοῦ γλυκοῦ. Τὸ κουταλάκι τοῦ καφὲ θὰ τὸ ἀφήσετε στὸ πιατάκι. Τὰ μαχαιροπήρουνα — ἂν πρόκειται γιὰ ἕνα γεῦμα κάπως ἐπίσημο— ἀλλάζουν μὲ κάθε φαγητό. Τ' ἀφίνετε λοιπὸν μέσα στὸ πιάτο σας.

ΤΟ ΠΟΤΗΡΙ ΜΕ ΤΟ ΑΠΕΡΙΤΙΦ

Τὸ ποτήρι μὲ τὸ ἀπεριτὶφ σᾶς τὸ προσφέρουν μέσα σ' ἕνα δίσκο ἢ σ' ἕνα πιατάκι. Ἐσεῖς θὰ τὸ πάρετε χωρὶς τὸ πιατάκι καὶ θὰ τὸ κρατήσετε στὸ χέρι ἢ θὰ τὸ ἀκουμπήσετε δίπλα σας πάνω σ' ἕνα τραπεζάκι ἢ ἄλλο σχετικὸ ἔπιπλο

ΟΙ...ΑΓΚΩΝΕΣ

Δὲν εἶναι βέβαια ἕνα ἀντικείμενο, εἶναι ἕνα μέρος τοῦ σώματός σας καὶ ὅμως πολλοὶ ἄνθρωποι δὲν ξέρουν τί νὰ τοὺς κάνουν ὅταν κάθωνται σ' ἕνα τραπέζι. Ἐνστικτωδῶς μάλιστα ἀκουμποῦν τοὺς ἀγκῶνες πάνω στὸ τραπέζι. Αὐτὸ ὅμως δὲν τὸ ἐπιτρέπει ἡ καλὴ συμπεριφορά. Ὅταν τρῶμε πρέπει στὸ τραπέζι νὰ ἀκουμποῦν μόνον οἱ πῆχες τῶν χεριῶν. Παρ' ὅλη τὴν εὐχάριστη ἀτμόσφαιρα ποὺ μπορεῖ νὰ σᾶς δημιουργήση ἕνα γεῦμα, ἔχετε στὸ νοῦ σας καὶ τοὺς αὐστηροὺς κανόνες τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

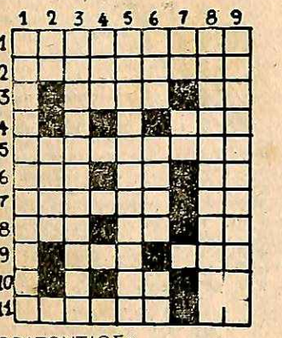

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1) Γέφυρα έπάνω άπό χαράδρα.

2) 'Ο ναύτης που έκτελεί τά σήματα στό πολεμικό ναυτικό.

3) "Οταν συστέλλωνται προκαλοῦν τήν κίνησι. ΑΙΚ.

4) Νότα.

5) Σέ αὐτή φυλάσσονται τά όστᾶ.

6) Γερμανικό κύριο ὄνομα. Μόριο τῆς δημοτικῆς. Πρόθεσις πρό φωνήεντος.

7) "Ορος τῆς Κορινθίας. Γράμμα ὁλογράφως.

8) Μόριο τῆς δημοτικῆς μετά τό ὁποῖο ἀκολουθεῖ ὑποτακτική. Νησί τοῦ Αἰγαίου (δοτ.). Προτάσσεται σέ πολλές φίρμες ἑτσιρειῶν.

9) Νομισματική μονάς τῆς Ρουμανίας (πληθ.). Χειμερινό ὀπόρ.

10) 'Υποθετικό. Δύο φωνήεντα.

11) Γυναικεῖο χαϊδευτικό ὄνομα. Προσωπική ἀντωνυμία.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1) Τμῆμα τῆς ἀνατομικῆς σχετικό μέ τά ὀστᾶ (γεν.).

2) Λοιπόν (ἀρχ.). Λέξις τοῦ μπιλιάρδου.

3) 'Η διόπτρα.

4) Φωνή κατοικιδίου ζώου.

5) Προνόμοιο τῶν ἀλλοδαπῶν προσώπων (γεν.).

6) Προϊόν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Νησί τοῦ Αἰγαίου (δοτ.). Δεικτικό.

7) ΥΡ. Κτητική ἀντωνυμία.

8) "Ελληνας συγγραφέας, που ἔγραψε τό «Φλογισμένο ράσο».

9) "Οπως λεγόταν ἀπό τούς ἀρχαίους τό ἱερό τοῦ 'Ασκληπιοῦ (γεν.).

ΒΑΣ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

*

ΠΟΣΟΙ ΗΤΑΝ:

Εἶναι γνωστό ὅτι τά θαύματα τοῦ κόσμου ἦταν ἑφτά. Μήν ἀνησυχῆτε, δέν πρόκειται νά σᾶς ζητήσουμε νά τά ἀπαριθμήσετε. Θέλουμε μονάχα νά ἀπαντήσετε στίς παρακάτω ἐρωτήσεις που εἶναι πιό ἁπλές. Νά δοῦμε ὅμως ἄν καί σ' αὐτές θά τά καταφέρετε. Δοκιμάσετε:

1) Πόσοι ἦταν οἱ 'Απόστολοι; 2) Οἱ σοφοί τῆς 'Ελλάδος; 3) Τά κατορθώματα τοῦ 'Ηρακλῆ; 4) Οἱ Χάριτες; 5) Οἱ ἡρωϊκοί ἀστοί τοῦ Καλαί; 6) Οἱ γυναῖκες τοῦ 'Ερρίκου 8ου; 7) Τά κεφάλια τῆς Λερναίας "Υδρας; 8) Οἱ νάνοι τῆς Χιονάτης; 9) Τ' ἀδέλφια τοῦ Κοντορεβυθούλη;

*

ΤΟ ΚΛΑΣΜΑ

Ποιό κλάσμα γίνεται 1)4 ἐάν προσθέσουμε 1 στόν ἀριθμητή ἤ 1)5 ἐάν προσθέσουμε 1 στόν παρονομαστή του;

*

ΜΕΡΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

'Ιδού μερικά προβλήματα τῆς σύγχρονης ζωῆς. Διαλέξετε ἐσεῖς τήν καλύτερη λύσι.

1. Εἶναι πιό οἰκονομικό νά ζεστάνετε δύο ὁκάδες νερό στούς 40 βαθμούς ἤ νά ζεστάνετε μιά ὁκά στούς 80 βαθμούς καί νά προσθέσετε μιά ὁκά κρύο νερό; 2. Στό κυνήγι τοῦ σκόρου, εἶναι προτιμότερο νά καταστρέφετε τίς πεταλοῦδες ἤ νά ἀερίζετε τά ροῦχα; 3. Πρέπει ν' ἀνοίγουμε συχνά τήν πόρτα ἑνός ψυγείου;

*

ΤΟ ΜΗΚΟΣ ΤΟΥ ΤΡΑΙΝΟΥ

"Ενα τραῖνο ἔκανε 4 δευτερόλεπτα ἀκριβῶς γιά νά περάσῃ μπροστά σ' ἕναν πεζό, που περίμενε σέ μιά διασταύρωσι γιά νά διαβῇ τίς γραμμές. Τρέχοντας μέ τήν ἴδια ταχύτητα ἔκανε 16 δευτερόλεπτα γιά νά διασχίσῃ ἕνα τοῦνελ μάκρους 360 μέτρων καί γιά νά βγῇ ἐντελῶς ἀπό αὐτό. Τί μῆκος ἔχει τό τραῖνο;

*

ΤΟ ΠΛΑΣΤΟ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΟ

"Ενας νεαρός παρουσιάζεται στά γραφεῖα μιᾶς ἐπιχειρήσεως γιά νά προσληφθῇ ὡς λογιστής. Σ' ἐρώτησι τοῦ διευθυντοῦ ἀπαντάει ὅτι λέγεται 'Ιωάννης Σβουρίδης, γεννηθείς στή Λάρισα τήν 29 Φεβρουαρίου 1931 ὅπως φαίνεται ἀπό τό ἀπολυτήριο τῆς ἐμπορικῆς σχολῆς που παρουσιάζει. 'Ο διευθυντής τόν κυττάζει καλά στό πρόσωπο καί ξεφυκά τοῦ λέει:

— Κάνε μου τή χάρι νά ξεκουμπιστῆς ἀμέσως ἀπό δῶ. Τό διπλωμά σου εἶναι πλαστό κι' ἐσύ ἕνας ἀρχιψεύτης!

Πῶς ἦταν βέβαιος γι' αὐτά που ἔλεγε ὁ διευθυντής;

ΧΙΟΥΜΟΡ

"Ενας σύζυγος πιάνει τή γυναίκα του στήν ἀγκαλιά τοῦ φίλου της.

— Παλιάνθρωπε! τοῦ φωνάζει. Αὐτό θά μοῦ τό πληρώσῃς!

Καί ὁ ἐραστής — ἀφηρημένος:

— Αὐτό εἶναι δίκαιο, ἀγαπητέ κύριε. Πόσα θέλετε;

*

'Ο ἀρραβωνιαστικός στή μνηστή του:

— 'Ο πατέρας σου μέ παίνεψε γιά κανέναν βλάκα. Αὐτό δέν τό ὑποφέρω.

— Μά τί λές, χρυσέ μου. 'Ακόμα δέν σέ ξέρει καλά καλά. Πῶς θέλεις νά ἐκφέρῃ γνώμη;

*

Μεταξύ συζύγων στό δρόμο:

'Εκείνη (Που βλέπει τόν ἄντρα της νά λιξοκυττάζῃ μιά νόστιμη περαστική): Αμα βλέπῃς καμμιά ὄμορφη γυναίκα ξεχνᾶς πώς εἶσαι παντρεμένος!

'Εκείνος: Τότε ἴσα - ἴσα τή θυμᾶμαι.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

'Εσωτερικοῦ:

ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη)	δρ.	156
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τ.)	»	80
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	»	40

'Εξωτερικοῦ (ἐτησία):

Λίραι 'Αγγλίας (χαρ.)	3.0.0
Δολλάρια	8.50
Βελγικά φράγκα	410
Γαλλικά φράγκα	2.900

Τά ἐμβάσματα δέον ν' ἀποστέλλωνται πρός Ε. Τερζόπουλον ἐκ μέν τοῦ 'Εσωτερικοῦ διά ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐκ δέ τοῦ 'Εξωτερικοῦ διά τραπεζικῆς ἐπιταγῆς.

●

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ ἀπό τοῦ 1ου μέχρι τοῦ τελευταίου πλήν 2, 3 καί 4 πωλοῦνται εἰς τά Γραφεῖα μας.

●

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 7 τοῦ Α.Ν. 1092) 1938: Διευθυντής: Εὐάγγελος Τερζόπουλος. Κατοικία ὁδός Μπουκουβάλα 25. Προϊστάμενος τυπογραφείου Δημήτριος Κορβάκης. Πέτρας 29 'Αθῆναι

Μπορεῖτε νά βρῆτε τί εἶναι τό καθένα;

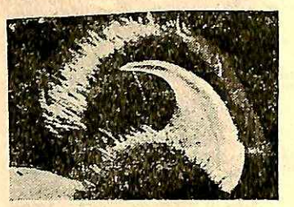

1. Τό ζωϊκό βασίλειο εἶναι γεμᾶτο ἀπό ἐκπλήξεις. Πρόκειται γιά: α) Τήν οὐρά ἑνός σκορπιοῦ. β) Τό πόδι μιᾶς μυίγας. γ) Τό νύχι μιᾶς γάτας. δ) Τή μύτη ἑνός παπαγάλου.

2. Ζῶο, ὀρυκτό, φυτό; "Ενα ἀπό τά τρία ἀσφαλῶς, μά ποιό; Πρόκειται γιά: α) Ραδιενεργό μέταλλο. β) Πέταλο ἐξωτικοῦ λουλουδιοῦ. γ) Καρδιά λαχανικοῦ, δ) Κοιλιά ἀράχνης.

3. Τό περίεργο αὐτό πρᾶγμα ἀνήκει στό ζωϊκό ἤ φυτικό κόσμο; Πρόκειται γιά: α) Κάμπια. β) Βλαστάρι φτέρης. γ) Γαρίδα καθαρισμένη. δ) Νύμφη μυίγας.

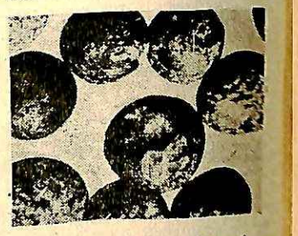

4. Τί νᾶναι, ἄραγε τά περίεργα αὐτά πράγματα:
α) Μανιτάρια.
β) Φακές.
γ) Στραγάλια.
γ) Μῆλα.

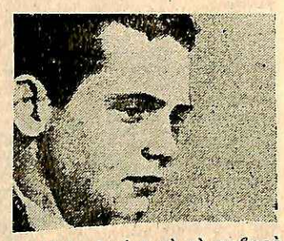

5. Αὐτός ὁ νέος μέ τό σοβαρό βλέμμα εἶναι σήμερα διάσημος ἠθοποιός. Πρόκειται γιά: α) Γκλέν Φόρντ. β) Κάρυ Γκράντ. γ) Ούίλλιαμ Χόλντεν. δ) Τζαίημς Στιούαρτ.

6. Δέν εἶναι καί τόσο δύσκολο νά βρῆτε τί εἶναι αὐτό. Πρόκειται γιά:
α) Κάκτο. β) Φύλλο βιολέτας. γ) Σφουγγάρι. δ) Περίβλημα ἀπό κάστανο.

ΣΚΑΚΙ: Τ' ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΤΟ ΣΚΑΚΙ

ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΠΑΡΤΙΔΑ

Λευκά: Τρ. Σιαπέρας (ΕΛΛΑΣ) — Μαῦρα: Σάλφατ (ΙΡΑΝ).

1. ε4 ε5, 2. Ιζ3 Ιγ6, 3. Α65 α6, 4. Αα4 Ιζ6, 5. 0-0 Αε7 (τά Μαῦρα μέ τήν τελευταία τους κίνησι ἐκλέγουν τήν κλειστή ἄμυνα, που θεωρεῖται σήμερα καί ἡ πιό ἀσφαλής) 6. Πε1 65, 7. Α63 0-0 8. γ3 (ἡ κίνησι αὐτή ἔχει σκοπό ἀφ' ἑνός νά δώσῃ ἕνα τετράγωνο διαφυγῆς εἰς τόν Α63, ἐάν προσβληθῇ μέ.... Ιαε5, ἀφ' ἑτέρου νά προσβάλῃ τό κέντρο μέ δ2—δ4) 8.... δ5 (τά Μαῦρα μέ τήν κίνησι αὐτή θυσιάζουν ἕνα πιόνι γιά νά πάρουν τήν πρωτοβουλία. 'Η μέθοδος αὐτή καλεῖται κόντρ γκαμπί Μάρσαλλ, διότι πρωτοεπαίχθη κε ἀπ' τόν ἄλλοτε πρωταθλητή τῆς 'Αμερικῆς Μάρσαλλ). 9. εΧδ5 ΙΧδ5, 10. ΙΧε5 ΙΧΙ, 11. ΠΧΙε5 γ6 (τά Μαῦρα μποροῦσαν νά συνεχίσουν μέ 11..... Ιζ6 ἀντί 11.....γ6, μέ πιθανή συνέχεια 12. δ4 Αδ6, 13. Πε1 Ιη4, 14. θ3 Βθ4 κλπ. μέ ἐπίθεσιν ἰσχυρῆ τῶν Μαύρων). 12. ΑΧΙ γΧΑ (Τά Λευκά μέ τήν ἀλλαγή ἐπιδιώκουν τήν ἀπλοποίησι τῆς θέσεως) 13. δ4 Αδ6, 14. Πε1 Βθ4 (τά Μαῦρα ἐπιτίθενται, ἀλλά ἡ ἀπουσία τοῦ μαύρου "Ιππου ἀποδεικνύεται μοιραία) 15. η3 Βθ3, 16. Αε3 Αη4, 17. Βδ3 Πα-ε8, 18. Ιδ2 ζ5 19. ζ4 ! (ὀρθό, διότι ἡ κάθοδος τοῦ μαύρου πιονιοῦ ζ θά κατέστρεφε τό προστατευτικό χαράκωμα τοῦ λευκοῦ Βασιλιᾶ) 19.... η5 (τά Μαῦρα θυσιάζουν καί δεύτερο πιόνι γιά νά σπάσουν τήν ἀλυσσίδα τῶν λευκῶν πιονιῶν) 20. Βζ1 Βθ5, 21. Βη2 Πε4 (τά Μαῦρα προσφέρουν γιά δόλωμα τόν Πύργο τους, ἀλλά τά Λευκά δέν πέφτουν στήν παγίδα) 22. ζΧη5 Ρθ8, 23. α4 (τά Λευκά ἐπιδιώκουν νά ἀνοίξουν τήν κολώνα α γιά νά ἀξιοποιήσουν τόν Πα!) 23.... θΧα4, 24. ΠΧα4 ζ4, 25. ΙΧΠε4 Αζ3, 26. η4 (ὁτιδήποτε καί ἄν παίξουν τώρα τά Μαῦρα εἶναι κατισοδιασμένα, διότι ἡ ἐπίθεσίς τους κατέρρευσε ἐνῶ τά Λευκά ὑπερέχουν ὑλικά) 26.... Βε8, 27. ΙΧΑδ6! ΒΧΠα4, 28. ΒΧΑζ3 καί τά Μαῦρα ἐγκαταλείπουν.

'Ο "Ελλην παίκτης κ. Σιαπέρας ἔπαιξε μέ τό γνωστό του συντηρητικό στύλ καί ἐξηνάγκασε τόν ἀντίπαλό του νά ἀποδυθῇ σέ μιά ἐπίθεσι που εἶχε καταστρεπτικά ἀποτελέσματα γιά τόν ἴδιο τόν ἐπιτιθέμενο. Στό σκάκι ἡ ψυχολογία παίζει πρωτεύοντα ρόλο. Γι' αὐτό σέ ἐπίσημους ἀγῶνες χρειάζονται χαλύβδινα νεῦρα!

'Οφείλουμε νά συγχαροῦμε τόν "Ελληνα παίκτην κ. Κ. Παυλᾶτον διότι ἔπαιξε θεωρητικῶς ἄψογα καί ἐξεμεταλλεύθη μέ εὐφυΐα καί θάρρος τίς ἀδυναμίες τοῦ ἀντιπάλου του.

Οἱ δυό αὐτοί "Ελληνες παίκται ἔφεραν τά καλύτερα ἀποτελέσματα. Καί δέν εἶναι τυχαῖο τό γεγονός ὅτι καί οἱ δύο διακρίνονται γιά τή μετριοφροσύνη τους. "Οπως ἡ τύχη ἔτσι καί ὁ ἐγωϊσμός δέν ἔχουν πέρασι στό σκάκι.

Λ. ΛΑΒΡΑΝΟΣ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔ. 31)

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1) ΟΔΟΓΕΦΥΡΑ. 2) ΣΗΜΑΤΩΡΟΣ 3) ΜΥΕΣ — ΔΚ. 4) ΣΟΛ. 5) ΟΣΤΕΟΘΗΚΗ. 6) ΛΕΟ — ΔΑ ΑΠ'. 7) ΟΡΥΞΙΣ — ΝΙ. 8) ΓΙΑ — ΚΩ — Α.Ε. 9) ΛΕΙ — ΣΚΙ. 10) ΑΝ — ΗΟ. 11) ΣΤΑΣΣΑ — ΣΥ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1) ΟΣΤΕΟΛΟΓΙΑΣ 2) ΔΗ — ΣΕΡΙ. 3) ΟΜΜΑΤΟ-Υ-ΑΛΙΑ. 4) ΓΑΥ. 5) ΕΤΕΡΟΔΙΚΙΑΣ 6) ΦΩΣ — ΘΑΣΩ — ΝΑ. 7) ΥΡ — ΣΗ. 8) ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ. 9) ΑΣΚΛΗΠΙΕΙΟΥ.

*

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΤΟ ΒΡΗΤΕ;

1) Νύχι γάτας. 2) Κοιλιά ἀράχνης. 3) Βλαστάρι φτέρης. 4) Φακές. 5) Ούίλλιαμ Χόλντεν. 6) Φύλλο βιολέτας.

*

ΠΟΣΟΙ ΗΤΑΝ;

1) Δώδεκα. 2) 'Εφτά. 3) Δώδεκα. 4) Τρεῖς. 5) "Εξη. 6) 'Εφτά. 8) 'Εφτά. 9) "Εξη.

*

ΤΟ ΚΛΑΣΜΑ

Τό 5)24.

*

ΜΕΡΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

1) Εἶναι προτιμότερο νά ζεστάνετε δυό ὁκάδες νερό στούς 40 βαθμούς. 2) Εἶναι προτιμότερο νά ἀερίζετε τά ροῦχα: ὅταν ἡ πεταλοῦδα πετάῃ, τό ἔντομο ἔγινε ἀβλαβές· ἄν πρόκειται γιά θηλυκό, ἔχει ἤδη γεννήσει.

*

ΤΟ ΜΗΚΟΣ ΤΟΥ ΤΡΑΙΝΟΥ

120 μέτρα. Μπροστά στόν πεζό τό τραῖνο διέτρεξε τό μῆκος του που εἶναι ἴσο πρός τέσσερες φορές τήν ταχύτητά του κατά δευτερόλεπτο. "Οταν διέσχισε τό τοῦνελ, διέτρεξε τό μῆκος του πλέον τό μῆκος τοῦ τοῦνελ 360 μ. 'Η διαφορά 16—4=16 δευτερόλεπτα, ἀνταποκρίνεται στό μῆκος τοῦ τοῦνελ. 'Η ταχύτητα τοῦ τραίνου εἶναι ἐπομένως 360 : 12=30 μέτρα κατά δευτερόλεπτο (180 χλμ. τήν ὥρα). Τό μῆκος του εἶναι 30Χ4= 120 μέτρα.

*

ΤΟ ΠΛΑΣΤΟ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΟ

Τό 1931 δέν ἦταν δίσεκτο ἔτος καί ἐπομένως ὁ Φεβρουάριος δέν εἶχε 29 μέρες.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ)

ΓΑΤΑ ΚΑΙ ΠΟΝΤΙΚΙΑ

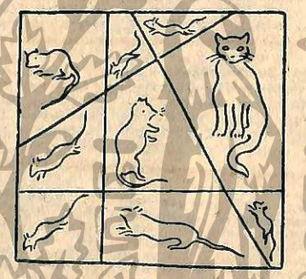

*

ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

'Ο πέμπτος τῆς πρώτης σειρᾶς καί ὁ πρῶτος τῆς τετάρτης.

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ 5—8
'Ακαδημίας 78 Τηλ 25 226

ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΜΑΣ:

ΤΟ ΝΑ'Υ'ΛΟΝ ΚΙ' ΕΣΕΙΣ

Μιά ἀπό τίς σπουδαιότερες ἀνακαλύψεις τοῦ αἰῶνος μας εἶναι ἀσφαλῶς καί ἡ ἀνακάλυψις τοῦ

ΝΑ·Υ·ΛΟΝ

Τό εἶδος αὐτό ἐπέφερε μιά ἐκ βάθρων ἀνατροπή στίς συνήθειες τῆς καθημερινῆς ζωῆς μας, ἀπό τότε που, στά 1940, δόθηκαν στήν κατανάλωσι οἱ πρῶτες κάλτσες νάϋλον στίς 'Ηνωμένες Πολιτεῖες τῆς 'Αμερικῆς.

Τό νάϋλον, μέ τίς πολυποίκιλες ἐφαρμογές του, πρό παντός στόν τομέα τῆς ἐπενδύσεως, ἔγινε ἕνα κοινότατο εἶδος, προσιτό πλέον στόν καθένα μας.

Ξέρουμε ὅμως τί εἶναι τό νάϋλον; Πῶς ἀνεκαλύφθη, πῶς κατασκευάζεται, ποιές εἶναι οἱ πρακτικές ἐφαρμογές του καί πῶς νά τό χρησιμοποιοῦμε;

Μιά πλήρη ἀπάντησι στά ἐρωτήματα αὐτά δίνει Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ «DU PONT» ἡ ὁποία πρώτη τό κατεσκεύασε στόν κόσμο μέ μιά σειρά διαφωτιστικῶν ἄρθρων που μᾶς παρεχώρησεν εἰδικῶς γιά τίς ἀναγνώστριες τῆς «ΓΥΝΑΙΚΑΣ».

ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΜΑΣ:

ΤΟ ΝΑ'Υ'ΛΟΝ ΚΙ' ΕΣΕΙΣ!

● Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΩΣ ΤΟΥ ΝΑ·Υ·ΛΟΝ ● ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΚΑΛΤΣΕΣ ΝΑ·Υ·ΛΟΝ ● ΠΩΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΝΑ·Υ·ΛΟΝ ● ΤΟ ΒΑΨΙΜΟ, ΤΟ ΦΙΝΙΡΙΣΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ● ΤΙ ΘΑ ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΟΤΑΝ ΩΝΙΖΕΤΕ ΕΙΔΗ ΝΑ·Υ·ΛΟΝ ● ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΑΛΕΓΕΤΕ ΤΙΣ ΚΑΛΤΣΕΣ ΝΑ·Υ·ΛΟΝ ● ΠΩΣ ΝΑ ΡΑΒΕΤΕ ΝΑ·Υ·ΛΟΝ ΥΦΑΣΜΑ ● ΠΩΣ ΣΥΝΤΗΡΟΥΝΤΑΙ, ΠΩΣ ΠΛΕΝΟΝΤΑΙ, ΠΩΣ ΛΕΥΚΑΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΝΑ·Υ·ΛΟΝ ● ΤΟ ΣΤΕΓΝΩΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΙΔΕΡΩΜΑ ΤΟΥ ΝΑ·Υ·ΛΟΝ ● ΤΟ ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΛΕΚΕΔΩΝ ● Ο ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΔΩΝ ΑΠΟ ΝΑ·Υ·ΛΟΝ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ μικρές νοικοκυρούλες, που πῆραν γιά δῶρο μιά ΕΛΝΑ - Γιούνιορ, νά περάσουν ἀπό τήν 'Αντιπροσωπεία τῶν ΕΛΒΕΤΙΚΩΝ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΩΝ ΕΛΝΑ, στήν ὁδόν Αἰόλου 15, γιά νά πάρουν τήν ἐγγύησι καλῆς λειτουργίας τῆς μηχανῆς τους καί τίς ὁδηγίες χρησεως, καί νά μάθουν πῶς πρέπει νά τή χρησιμοποιοῦν, γιά νά μποροῦν νά κάνουν μ' αὐτήν ὡραῖα πραγματάκια.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ

νεόδμητον ἰσόγειον γωνιαῖον, εἰς Κυψέλην, ἐπί τῶν ὁδῶν Κερκύρας 83 καί Δωδεκανήσου, μέ 4 κύρια δωμάτια, δωμ. ὑπηρεσίας, 2 χόλ, λουτρόν μέ θερμοσίφωνα, 3Τ καί ἄνευ ὑποχρεώσεων κοινοχρήστων. Πληροφορίαι καί ἐπισκέψεις καθημερινῶς, καθ' ὅλας τάς ὥρας: κ. Μ. Λοπές, εἰς τήν ἀνωτέρω διεύθυνσιν, πλησίον στάσεως τρόλεϋ τῆς ὁδοῦ Σκύρου, πάροδος ὁδοῦ Κυψέλης.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ
ΜΑΝΤΑΜ ΖΑΝΝΕΤ
'Οδός Θερμοπυλῶν καί Πεισαίως ἀριθ. 1 Τηλέφωνον 52.940

Διατηρῆστε τήν ὀθόνη σας, ΜΕ ΣΑΜΠΟΥΑΝ ΜΙΑΝΙΟΥ Stephen's

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΑΠΟ 7 – 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΓΙΑ ΟΣΕΣ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΝ ΣΤΟΥΣ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΥΣ

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαρτίου): Πιθανὸν πρὸς τὸ τέλος τοῦ δεκαπενθημέρου νὰ σημειωθῆ ἕνα γεγονὸς ποὺ εἶναι δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ ἢ νὰ βοηθήσῃ τὴν γρηγορώτερη ἐξέλιξι τῶν αἰσθηματικῶν σας ζητημάτων, μὰ ἐσεῖς θὰ δείξετε μιὰ ἐπιφυλακτικότητα τελείως ἀδικαιολόγητη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἀπριλίου): Μὴ βασίζεστε πολὺ στὶς ξένες δυνάμεις, γιατὶ αὐτὲς δὲν θὰ σᾶς βοηθήσουν ἐὰν τυχὸν περάσετε καμμιὰ κρίσιμη περίοδο. Πάντως πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψι σας, πὼς ὅ,τι καὶ νὰ συμβῆ, στὸ τέλος θὰ ἔχῃτε ὠφεληθῆ. Ἀποφεύγετε τὶς ἐξόδους.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Ἀπριλίου): Ὑπάρχουν πολλὲς πιθανότητες γιὰ μιὰ ἀλλαγὴ ἢ γιὰ τὴ σταθεροποίησι μιᾶς καταστάσεως. Αὐτὸ θὰ ἐξαρτηθῆ ἀπὸ τὴ σημασία ποὺ θὰ δώσετε ἐσεῖς στὰ ζητήματα ποὺ δημιουργοῦνται ἢ πρόκειται νὰ δημιουργηθοῦν. Θὰ δοκιμάσετε ἐκπλῆξι.

Ταῦρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Ἀπριλίου): Ὅσο περνοῦν οἱ μέρες, νοιώθετε κάτι καινούργιο νὰ δημιουργῆται μέσα σας καὶ πλέετε σὲ πελάγη εὐτυχίας γιὰ τὴν ἀνακάλυψι, μὰ θὰ πρέπει ν' ἀντιμετωπίσετε καὶ τὶς διάφορες ἀντιδράσεις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Μικρὰ συμβάντα, μεγάλες χαρές. Δὲν θἄναι σημαντικὰ αὐτὰ ποὺ θὰ σᾶς συμβοῦν σ' αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο, ἀλλὰ ἐσεῖς θὰ νοιώσετε μεγάλη ἱκανοποίησι γιατὶ εἶναι συνδεδεμένα μὲ ἐκεῖνα ποὺ περιμένατε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Βλέπετε περισσότερο τὸ πρόσωπο ποὺ ἀγαπᾶτε καὶ δημιουργοῦνται συνθῆκες εὐνοϊκότερες γιὰ τὴν ἀνάπτυξι τῶν αἰσθηματικῶν σας σχέσεων, μὰ δὲν ὑπάρχει ἀκόμα κάτι ποὺ νὰ βάλῃ τὴν τελικὴ σφραγίδα.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Κάνετε μιὰ αὐστηρὴ ἀνάλυσι τοῦ ἑαυτοῦ σας καὶ βασανίζεστε χωρὶς λόγο. Δεχτῆτε αὐτὸ ποὺ σᾶς προσφέρεται χωρὶς ἐπιφυλάξεις. Μπορεῖ ὅλα νὰ ἀνατραποῦν ἂν ὑπάρξουν λίγο διαφορετικώτερες συνθῆκες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰουνίου): Παρὰ τὶς δυσκολίες καὶ τὰ ἐμπόδια ποὺ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμφανιστοῦν, θὰ σημειωθῆ μεγάλη πρόοδος καὶ ἐκεῖνα ποὺ νομίζατε σὰν ἀκατόρθωτα, δείχνουν ὅτι μπορεῖ εὔκολα νὰ γίνουν πραγματικότητα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ἰουνίου): Μολονότι ἡ ἀντίδρασί σας ἀπέναντι στὸν ἑαυτό σας δὲν εἶναι τόσο σημαντική, ὥστε νὰ σημειώνονται ἐξελίξεις, ποὺ πρέπει νὰ τὶς θεωρήσετε σὰν εὐχάριστες. Τὸ ἀγαπώμενο πρόσωπο ἀρχίζει νὰ ἀλλάζῃ.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Ἰουνίου): Ὑπάρχει πλήρης ταυτότης αἰσθημάτων, ἀντιλήψεων καὶ ἰδεῶν καὶ αὐτὸ βάζει τὰ θεμέλια ἑνὸς δυνατοῦ οἰκοδομήματος ποὺ μπορεῖ νὰ κρίνῃ ὅλη τὴν παραπέρα ζωή σας. Στὴν οἰκογένειά σας μιὰ ἔκπληξι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰουλίου): Περιπέτειες σᾶς ἀναμένουν, τὶς ὁποῖες ὅμως μπορεῖτε ν' ἀποφύγετε ἐὰν πάφετε νὰ ἔχετε ὡρισμένες συναντήσεις. Θὰ πρέπει νὰ τὶς ἀποφεύγετε καὶ μάλιστα ὅταν ξέρετε πὼς τὰ κίνητρα δὲν εἶναι ἐντελῶς ἁγνά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ἰουλίου): Δὲν ὑπάρχουν καθαρὲς ἐνδείξεις γιὰ τὸ τί πρόκειται νὰ συμβῆ αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο. Μπορεῖτε ὅμως νὰ εἶσαστε ἥσυχη ὅτι ἕνα ζήτημα οἰκογενειακὸ θὰ πάρῃ τὴ λύσι ποὺ δὲν περιμένατε, μὰ τὴ θέλατε.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Ἰουλίου): Ἂν συνέθησαν αὐτὰ ποὺ σᾶς προβλέψαμε, τότε εἶναι περιττὸ νὰ προσπαθήσετε νὰ κερδίσετε αὐτὸ ποὺ χάσατε χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῆτε. Τώρα πιὰ προσπέρασε καὶ πίσω δὲν γυρνάει. Προσανατολισθῆτε ἀλλοῦ.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Αὐγούστου): Ἀβεβαιότητα θὰ χαρακτηρίσῃ τὶς αἰσθηματικές σας σχέσεις αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο, μολονότι θὰ θέλατε νὰ δοθῆ μιὰ ὁριστικὴ λύσι. Συναντήσεις ὄχι πολὺ εὐχάριστες, μὰ ποὺ θὰ σᾶς δώσουν πείρα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Αὐγούστου): Θὰ εἶναι μιὰ ἁπλὴ σύμπτωσι αὐτὸ ποὺ θὰ συμβῆ. Δὲν θὰ ἐκφράζῃ τὴν πραγματικότητα. Ἐπομένως δὲν πρέπει νὰ ἀρχίσετε νὰ ἐλπίζετε, γιατὶ δὲν θὰ πραγματοποιηθῆ ἡ ἐπιθυμία σας. Προσγειωθῆτε.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Αὐγούστου): Θὰ ἔχετε ἴσως ν' ἀντιμετωπίσετε μιὰ ἀντίζηλο, ἡ ὁποία ὅμως οὐσιαστικὰ δὲν θὰ εἶναι τέτοια καὶ μόνο ἡ κακοκεφιά σας θὰ σᾶς δημιουργήσῃ παράξενες σκέψεις. Πρέπει νὰ φέρετε σὲ ἰσορροπία τὶς σκέψεις σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Σεπτεμβρίου): Γυρίζετε πάλι πρὸς παλιὲς συμπάθειες καὶ κλίσεις, ποὺ βρίσκετε ὅμως πολὺ καλὴ ὑποδοχὴ καὶ γιὰ λίγον καιρὸ παραπαίετε σὲ ἕνα πέλαγος ἀβεβαιότητος ποὺ σᾶς δημιουργεῖ δυσάρεστη ψυχικὴ κατάστασι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Σεπτεμβρίου): "Ολα δείχνουν ὅτι στὸ προσεχὲς μέλλον θὰ ὑπάρξουν ἀποφασιστικὲς ἐξελίξεις. Πιθανὸν ὅμως προηγουμένως νὰ περάσετε ἀπὸ μερικὲς δοκιμασίες, οἱ ὁποῖες νὰ σᾶς κάνουν νὰ πονέσετε, ἀλλὰ περαστικά.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Σεπτεμβρίου): Ἡ κατάστασι πρέπει νὰ περιμένετε ὅτι μάλλον θὰ χειροτερέψῃ, μολονότι μέσα σας θὰ δημιουργηθῆ ἡ ἐλπίδα γιὰ μιὰ νέα περίοδο στὸν αἰσθηματικό τομέα. Αὐτὴ ἡ αἰσιοδοξία θὰ σᾶς κάνῃ πολὺ καλό.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ὀκτωβρίου): Δὲν θὰ εἶναι ἔτσι ἀκριβῶς ὅπως φοβόσαστε καὶ μᾶλλον πρέπει νὰ περιμένετε μιὰ καλυτέρευσι στὶς αἰσθηματικές σας σχέσεις. Σ' αὐτὸ εἶναι δυνατὸ νὰ βοηθήσῃ καὶ ἡ ἐπέμβασις ἑνὸς συγγενικοῦ σας προσώπου.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ὀκτωβρίου): Μιὰ μικρὴ ἴσως ἀδιαθεσία, ποὺ δὲν ἀποκλείεται νὰ ἐξελιχθῆ σὲ ἀρρώστεια, δημιουργεῖ ἕνα σωρὸ περιπλοκὲς ἀπὸ τὶς ὁποῖες θὰ ἀγωνιστῆτε κατόπιν νὰ βγῆτε, χωρὶς ὅμως, καὶ νὰ τὸ κατορθώσετε.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Ὀκτωβρίου): Ἀπὸ τὸ καλὸ στὸ καλύτερο. Κι' ἂν ὑπάρχουν δυσάρεστα ὑπολείμματα, αὐτὰ ἐξαφανίζονται. Νοιώθετε σὲ ὅλη της τὴν πληρότητα τὴν εὐτυχία. Πρέπει ὅμως νὰ ἐνεργήσετε γιὰ τὴν πλήρη εὐτυχία σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Νοεμβρίου): Δὲν ξεδιαλύνεται ἡ κατάστασι ἀκόμα αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο καὶ ὑποφέρετε ἀπὸ τὴν ἀβεβαιότητα καὶ ἀστάθεια ποὺ ὑπάρχει μέσα σας καὶ θὰ θέλατε νὰ δώσετε ἕνα τέλος, ἔστω καὶ ἂν δὲν τὸ ἐπιθυμεῖτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Νοεμβρίου): Θὰ δώσετε πάλι τὴν εὐκαιρία γιὰ τὴ δημιουργία νέων προστριβῶν καὶ φυσικὰ κατόπιν θὰ μετανοιώσετε. Πρέπει νὰ ἐπιτρέψετε στὸν ἑαυτό σας καὶ νὰ μὴν τὸν βάλλεσθε στὸν ἑαυτό σας καὶ νὰ μὴν τὸν ἀφίνετε στὶς παρορμήσεις τῆς στιγμῆς.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Νοεμβρίου): Μὴ χανόσαστε στὶς λεπτομέρειες. Δὲν εἶναι αὐτὲς ποὺ ἀποτελοῦν τὸ μεγάλο σας πρόβλημα. Ἀγνοῆστε τις, ἀκόμα κι' ἂν σᾶς πειράζουν. Δὲν πρέπει νὰ τοὺς δίνετε σημασία. Ἔτσι θὰ βρῆτε τὴν εὐτυχία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Δεκεμβρίου): Ὅσο καὶ νὰ ἔχετε τὴν ἐντύπωσι γιὰ τὸ ἀντίθετο, θεμελιώνεται σιγὰ - σιγὰ μιὰ κατάστασι ποὺ θ' ἀποτελέσῃ γιὰ σᾶς τὸ βάθρο τῆς εὐτυχίας. Πρέπει νὰ προσέχετε τὴν ὑγεία καὶ τὸ νευρικό σας σύστημα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Δεκεμβρίου): Ξαφνικὴ μεταβολὴ στὶς αἰσθηματικές σας σχέσεις, ποὺ δημιουργεῖται ἀπὸ ἕνα γεγονὸς ποὺ δὲν περιμένατε γιατὶ νομίζατε πὼς ἦταν γιὰ πάντα περασμένα καὶ ξεχασμένα πράγματα. Πιθανὴ ἀλλαγή.

Ὑδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Δεκεμβρίου): Θὰ ὑπάρξουν σύγκρουσεις μὲ τὸ ἀγαπώμενο πρόσωπο, ποὺ θὰ ἔχουν σὰν αἰτία ὄχι τὶς σχέσεις σας, ἀλλὰ ξένο πρὸς αὐτὲς πρᾶγμα. Καὶ αὐτὸ θὰ εἶναι ἄδικο νὰ συμβῆ. Γι' αὐτὸ προσέξτε τὴ στάσι σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰανουαρίου): Δὲν πρέπει νὰ ἐλπίζετε ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργηθῆ κάτι τὸ σοβαρὸ κι' ἐφ' ὅσον ἔτσι εἶναι τὰ πράγματα, εἶναι προτιμότερο νὰ βάλετε ἕνα τέρμα σ' αὐτὴ τὴν ἀβέβαιη γιὰ τὸ μέλλον κατάστασι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Ἰανουαρίου): Δημιουργοῦνται μερικὲς περιπλοκὲς καὶ ὡρισμένα ζητήματα σας ποὺ ἐπηρεάζουν τὶς αἰσθηματικές σας σχέσεις καὶ πιθανὸν καὶ νὰ τὶς κλονίσουν. Ἀποφύγετε κάθε συζήτησι γιὰ οἰκογενειακὰ μὲ Ἐκεῖνον.

Αἰγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Ἰανουαρίου): Παραμένετε γεμάτη ἔκπληξι καὶ ἀμφιβολία ἂν αὐτὰ ποὺ σᾶς συμβαίνουν τὸν τελευταῖο καιρὸ εἶναι ἀληθινὰ ἢ δημιουργήματα ἑνὸς κακοῦ ὀνείρου. Δὲν θὰ βρῆτε ὅμως μιὰ ἱκανοποιητικὴ ἀπάντησι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Φεβρουαρίου): Μέσα στὸ σπίτι σας ὑπάρχει μιὰ μόνιμη ἔστια διχόνοιας καὶ αὐτὴ δημιουργεῖ τὶς προϋποθέσεις γιὰ μιὰ ἀστάθεια καὶ στὰ αἰσθηματικά σας ζητήματα. Πρέπει νὰ τὴν ἐξαλείξετε κάνοντας μικρὲς ἀφαιρίες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—19 Φεβρουαρίου): Κάτι ποὺ προσπαθεῖτε νὰ κάνετε, ἀποτυχαίνει. Ἕνα ἄλλο, ἀντίθετο, βρίσκεται στὸ δρόμο τῆς δικαιώσεώς του. Κανένα ἀπὸ τὰ δυὸ δὲν ἔχει σχέσι μὲ τὴν ἀγάπη. Κλονίζεται ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς Ἐκεῖνον.

Ἰχθεῖς

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—29 Φεβρουαρίου): Θὰ δείξετε μιὰ μικρὴ ἐπιπολαιότητα στὸν αἰσθηματικὸ τομέα ποὺ θὰ στενοχωρήσῃ τὸ ἀγαπώμενο πρόσωπο. Μὰ τὸ σύννεφο θὰ περάσῃ γρήγορα. Πρέπει στὸ μέλλον νὰ προσέχετε μήπως ἀνατραποῦν ὅλα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Δὲν ὑπάρχουν ἐμπόδια πραγματικὰ γιὰ τὴν ἐκπλήρωσι τῶν πόθων σας καὶ ὁποια δυσκολία παρουσιαστῆ, νὰ ξέρετε πὼς δὲν εἶναι ἀποφασιστική καὶ μὴ φοβηθῆτε οὔτε νὰ ἀνακόψετε τὴν πορεία τοῦ σκοποῦ.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου): Πολλὴ κοκεταρία θλάπτει ἀντὶ νὰ ὠφελῆ. Αὐτὸ θὰ σᾶς δοθῆ πάλι ἡ εὐκαιρία νὰ τὸ καταλάβετε αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο. Θὰ δημιουργήσετε ἐλπίδες σὲ κάποιον.

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΟΥ ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟΥ

Ὅμορφο τραπεζομάντηλο κεντημένο

ΜΕ ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΚΛΩΣΤΕΣ MOULINE D. M. C.

ΓΙΑ ΝΑ φτιάξετε αὐτὸ τὸ ὅμορφο τραπεζομάντηλο (1,36Χ1,36) καὶ τὶς 6 πετσέτες του (40Χ40) θὰ χρειαστῆτε 2.30 μ. λινὸ παστὲλ φάρδους 1.40. Θὰ μεταχειριστῆτε κλωστὲς ΝΤΕ-ΜΙ-ΣΕ (DMC): μουλινὲ μπλὲ Νο 799, κόκκινο Νο 350 καὶ κοτὸν περλὲ χρώματος ἐκρύ. Θὰ κεντήσετε, ὅπως βλέπετε στὸ σχέδιο, μιὰ γιρλάντα γύρω γύρω καὶ πεταχτὰ μπουκέτα στὸ κέντρο. Τὰ λουλούδια ἀπὸ κόκκινο μουλινὲ γίνονται μὲ τὴ βελονιὰ 1 κι' ἔχουν στὸ κέντρο κομπάκια τοῦ ἰδίου χρώματος ποὺ γίνονται μὲ τὴ βελονιὰ 2. Τὰ κλαδάκια γίνονται μὲ μπλὲ πισωβελονιὰ 3, τὰ φυλλαράκια πάλι μὲ τὴ βελονιὰ 1 καὶ τὰ δύο τελευταῖα φύλλα μὲ βελονιὰ φεστόνι 4. Τὸ τελείωμα θὰ γίνῃ μὲ τὸ βελονάκι ἀπὸ τὸ κοτὸν περλὲ ἐκρύ. Σὲ μιὰ γωνία κάθε πετσέτας κεντήσετε ἕνα μπουκέτο

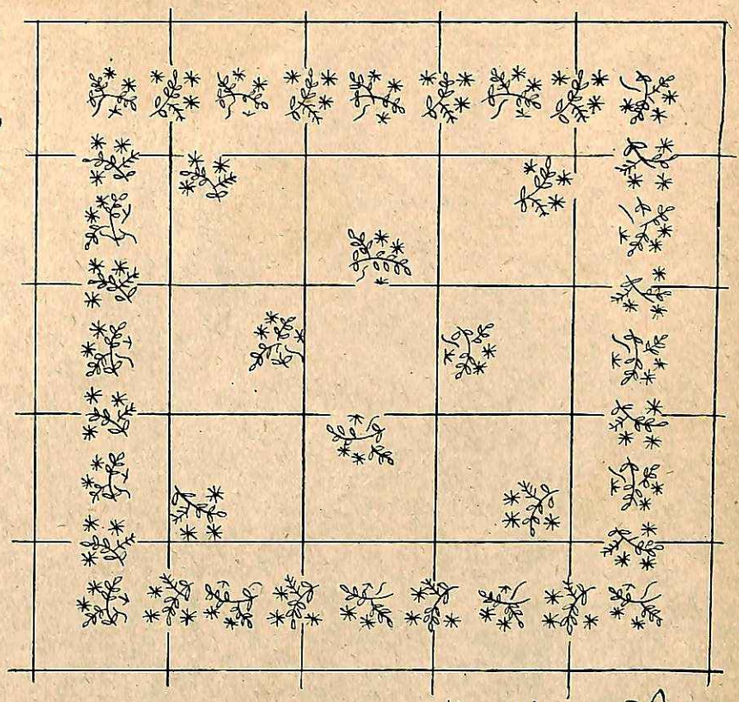

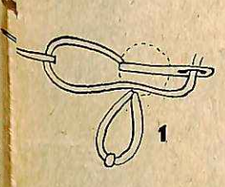

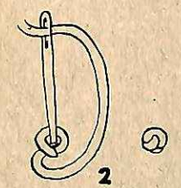

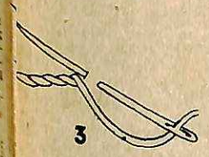

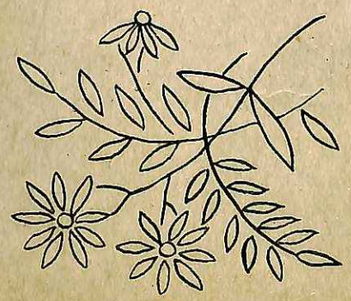

Οι εξηγήσεις στην προηγούμενη σελίδα